ครั้งที่ ๓

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันอังคารที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักรายงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่..... (.....)

วัน.....เดือน.....พ.ศ. .....

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันอังคารที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

๓.๑ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ๑

มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒

ผู้อภิปราย

- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย ๑, ๒๗, ๒๘, ๔๓, ๘๗, ๑๑๐, ๑๑๑, ๑๑๒, ๑๑๓, ๑๑๙
- นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ ๒, ๔, ๕, ๑๗
- นายสามารถ แก้วมีชัย ๕, ๒๗, ๑๑๕
- นายชลน่าน ศรีแก้ว ๗, ๑๑๔, ๒๒๔
- นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ ๙, ๑๙๗, ๒๑๓, ๒๑๔, ๒๑๖, ๒๒๕, ๒๒๖, ๒๒๗
- นายวิทยา บุรณศิริ ๑๑
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๑๒, ๑๔, ๒๒๘
- นายตวง อันทะไชย ๑๕
- นายประสาร มฤคพิทักษ์ ๑๖

หน้า

- นายถาวร เสนเนียม ๑๗, ๒๑
- นายขจิตร ชัยนิคม ๒๑
- นายสาธิต ปิตุเตชะ ๒๖, ๒๙, ๓๐, ๙๐, ๑๐๓, ๑๐๘, ๑๙๑, ๑๙๒
- นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ๓๐, ๑๐๔, ๑๙๘, ๑๙๐, ๒๒๐, ๒๓๕, ๒๓๖, ๒๔๑, ๒๔๔
- นายธานี อ่อนละเอียด ๓๑, ๓๒, ๓๔
- นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ๓๘, ๓๙, ๔๒, ๔๓, ๔๔, ๔๕,
- นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ ๔๒, ๘๓, ๘๘, ๙๐, ๙๑, ๙๔, ๙๖, ๙๗
- นายประเสริฐ จันทรรวงทอง ๔๕
- นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๔๖
- นายกฤช อาทิตย์แก้ว ๕๑, ๕๓, ๒๑๙, ๒๓๔
- นายอรรถพร พลบุตร ๕๘, ๖๒, ๖๓, ๒๗๖
- นายรังสรรค์ มณีรัตน์ ๖๓, ๘๐
- นายสุพจน์ เลียดประถม ๖๕
- นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ ๗๑, ๗๖, ๗๘, ๘๐, ๘๑, ๘๒
- นายวรชัย เหมะ ๘๑, ๒๓๙
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ๙๔, ๙๖, ๙๗, ๙๘
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก ๙๘
- นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ ๙๙, ๑๐๔, ๑๐๖, ๑๐๗, ๑๐๘, ๑๐๙, ๑๑๐
- นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ ๑๐๗, ๑๘๗, ๑๘๘
- นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ ๑๒๐
- นายเอกณัฏฐ์ พร้อมพันธุ์ ๑๒๔

หน้า

- นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ ๑๓๑, ๑๓๘, ๑๔๐, ๑๔๑, ๑๔๒
- นายสุธรรม พันธุศักดิ์ ๑๔๖
- นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน ๑๕๐
- นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร ๑๕๕, ๑๖๐
- นายคุณากร ปรีชาชนะชัย ๑๖๐
- นายเจริญ ภักดีวานิช ๑๖๒
- นายเทพไท เสนพงศ์ ๑๗๐, ๑๗๑, ๑๗๒, ๑๗๓
- นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ ๑๗๑, ๑๗๒
- นายชาดา ไทยเศรษฐ์ ๑๘๐
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๑๘๔
- นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ๑๘๘
- นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ ๑๘๙
- นายบุญเลิศ ไพรินทร์ ๑๙๐, ๑๙๑, ๑๙๒, ๑๙๘
- นายนิยม เวชกามา ๑๙๖, ๒๑๐
- นายคำนูญ สิทธิสมาน ๑๙๙, ๒๑๒, ๒๑๔, ๒๑๖, ๒๓๕, ๒๔๔
- นายสุนัย จุลพงศธร ๒๑๑, ๒๑๔, ๒๑๘, ๒๓๗
- นายจุติ ไกรฤกษ์ ๒๑๒
- นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ ๒๑๕, ๒๒๒
- นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม ๒๑๗, ๒๒๒

ผลการลงมติ ขอนับองค์ประชุม ๒๑๘

- นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ ๒๑๙, ๒๒๑, ๒๓๗
- นายศุภชัย ใจสมุทร ๒๒๐
- ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช ๒๒๗, ๒๗๕, ๒๗๖
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒๒๙, ๒๓๒, ๒๓๓

หน้า

- นายวิชาญ มีนชัยนันท์ ๒๓๐, ๒๓๓, ๒๓๕
- นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท ๓๙
- นายอำนวย คลังผา ๒๔๑
- นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ ๒๔๒
- นายพงศกร อรรณนพพร ๒๔๓
- นายปวีณ แซ่จึง ๒๔๗
- นางอัญชลี วานิช เทพบุตร ๒๔๘, ๒๕๔
- นายสุกิจ ก้องธรนินทร์ ๒๕๔
- นางอานิก อัมระนันทน์ ๒๕๖, ๒๕๘
- นายนคร มาฉิม ๒๖๑, ๒๖๓, ๒๖๗
- นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ ๒๖๗, ๒๖๙, ๒๗๑, ๒๗๒, ๒๗๓, ๒๗๔, ๒๗๕, ๒๗๗, ๒๗๘, ๒๗๙, ๒๘๐
- นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข ๒๗๒, ๒๗๔
- นางสาวขัตติยา สวัสดิผล ๒๗๘
- นางเทียบจุฑา ขาวขำ ๒๗๙

รายชื่อสมาชิกรัฐสภาที่มา ลา ขาด ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันอังคารที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายกนก ลิ้มตระกูล	✓			
๒	นายกนก วงษ์ตระหง่าน	✓			
๓	นายกรณ์ จาติกวณิช	✓			
๔	นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล		✓		
๕	นายกฤช อาทิตย์แก้ว	✓			
๖	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
๗	นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	✓			
๘	พลตรี กลชัย สุวรรณบูรณ์	✓			
๙	นายกษิต ภิรมย์	✓			
๑๐	นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	✓			
๑๑	นายก่อแก้ว พิกุลทอง	✓			
๑๒	รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล	✓			
๑๓	นางกันตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์		✓		
๑๔	นายกัมพล สุภาแพ่ง	✓			
๑๕	นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	✓			
๑๖	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
๑๗	นายกานต์ กัลป์ตินันท์	✓			
๑๘	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
๑๙	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๒๐	นางกีระณา สุมาวงศ์	✓			
๒๑	นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	✓			
๒๒	นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท	✓			
๒๓	นายกูอาเซ็ม กูจินามิง	✓			
๒๔	นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์	✓			
๒๕	นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	✓			
๒๖	นางสาวเกศสิณี แชวัฒนะ	✓			
๒๗	นายเกษม อุประ	✓			
๒๘	พลเอก เกษมศักดิ์ ปลูกสวัสดิ์	✓			
๒๙	นายเกียรติ สิทธีอมร		✓		
๓๐	นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	✓			
๓๑	นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง	✓			
๓๒	นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์	✓			
๓๓	นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔	พลตำรวจเอก โกวิท ภักดีภูมิ	✓			
๓๕	นายโกวิทย์ ธารณา	✓			
๓๖	นายโกศล ปัทมะ	✓			
๓๗	พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร์	✓			
๓๘	นายขจิตร ชัยนิคม	✓			
๓๙	นายขวัญชัย พนมขวัญ	✓			
๔๐	นางสาวขัตติยา สวัสดิผล	✓			
๔๑	นายคณวัฒน์ วศินสังวร	✓			
๔๒	นายคมเดช ไชยศิวามงคล	✓			
๔๓	นายครรชิต ทับสุวรรณ	✓			
๔๔	นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
๔๕	นายคำนูณ สิทธิสมาน	✓			
๔๖	นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	✓			
๔๗	พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์	✓			
๔๘	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
๔๙	นายจตุรงค์ ธีระกนก	✓			
๕๐	นายจรัล จึงยิ่งเรืองรุ่ง	✓			
๕๑	นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุรินทร์	✓			
๕๒	นายจรูญพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	✓			
๕๓	นายจักรกฤษณ์ ทองศรี	✓			
๕๔	นายจักรธรรม ธรรมศักดิ์	✓			
๕๕	นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	✓			
๕๖	นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกูล		✓		
๕๗	นายจักรัตน์ พั้วช่วย	✓			
๕๘	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	✓			
๕๙	นายจารุพงศ์ จีนาพันธ์	✓			
๖๐	ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก	✓			
๖๑	พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์	✓			
๖๒	นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์	✓			
๖๓	นางจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา	✓			
๖๔	นายจิรวัฒน์ ศิริพานิชย์	✓			
๖๕	นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	✓			
๖๖	นายจุติ ไกรฤกษ์	✓			
๖๗	นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
๖๘	นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์	✓			
๖๙	นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	✓			
๗๐	นายเจตน์ ศิรธรานนท์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๗๑	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๗๒	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๗๓	นายเจริญ ภักดีวานิช	✓			
๗๔	นายเจะอามิง โตะตาหยง	✓			
๗๕	นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ	✓			
๗๖	นายเจือ ราชสีห์	✓			
๗๗	นายฉลอง เรี่ยวแรง	✓			
๗๘	นายฉลาด ชามช่วง	✓			
๗๙	นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร	✓			
๘๐	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๘๑	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
๘๒	พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม	✓			
๘๓	นายชนินทร์ รุ่งแสง		✓		
๘๔	นางชมภู จันทาทอง	✓			
๘๕	นายชยุต ภุมมะกาญจนะ	✓			
๘๖	นายชรินทร์ หาญสืบสาย	✓			
๘๗	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
๘๘	นายชวน หลีกภัย	✓			
๘๙	นายชวนนท์ อินทรโกมาลย์สุต	✓			
๙๐	นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	✓			
๙๑	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
๙๒	นางสาวชะวรลัทธ์ ชินธรรมมิตร	✓			
๙๓	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๙๔	นายชัยภัทร เศรษฐยุกานนท์	✓			
๙๕	นายชัยวัฒน์ ไกรฤกษ์	✓			
๙๖	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
๙๗	นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว	✓			
๙๘	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
๙๙	นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ		✓		
๑๐๐	นายชาดา ไทยเศรษฐ์	✓			
๑๐๑	พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง	✓			
๑๐๒	นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์	✓			
๑๐๓	นายชินวรณ์ บุณยเกียรติ	✓			
๑๐๔	นายชินวัฒน์ หาบุญพาด	✓			
๑๐๕	นายชื่นชอบ คงอุดม	✓			
๑๐๖	นายชุมพล จุลใส	✓			
๑๐๗	นายชูกัน กุลวงษา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๘	นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร	✓			
๑๐๙	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๑๑๐	พลเอก ชูชาติ สุขสงวน	✓			
๑๑๑	นายชูวิทย์ กมลวิศิษฏ์	✓			
๑๑๒	นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
๑๑๓	นายชูศักดิ์ แอกทอง	✓			
๑๑๔	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
๑๑๕	นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์	✓			
๑๑๖	นายเชิดพงศ์ ราชป้องชันธ์	✓			
๑๑๗	นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์	✓			
๑๑๘	นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	✓			
๑๑๙	นายไชยา พรหมา	✓			
๑๒๐	นายฐนนท์ศรณ์ เลิศฤทธิ์ศิริกุล	✓			
๑๒๑	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
๑๒๒	นายณรงค์ ดูดิง	✓			
๑๒๓	นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน	✓			
๑๒๔	นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ	✓			
๑๒๕	นายณัฐพงษ์ สุปริยศิลป์	✓			
๑๒๖	นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ	✓			
๑๒๗	นายดนุพร ปุณณกันต์	✓			
๑๒๘	นางดวงแข อรรณนพพร	✓			
๑๒๙	นายดิสทัต คำประกอบ	✓			
๑๓๐	นายดิเรก ถึงฝั่ง	✓			
๑๓๑	นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์	✓			
๑๓๒	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	✓			
๑๓๓	ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ	✓			
๑๓๔	นายตวง อันทะไชย	✓			
๑๓๕	นางสาวตวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๑๓๖	นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ	✓			
๑๓๗	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากูล	✓			
๑๓๘	นายตุ่น จินตะเวช	✓			
๑๓๙	นายไตรรงค์ ติธรรม	✓			
๑๔๐	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	✓			
๑๔๑	นายถนอม ส่งเสริม	✓			
๑๔๒	นายถวิล ไพรสณฑ์		✓		
๑๔๓	นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	✓			
๑๔๔	นายถาวร ลีนุตพงษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๕	นายถาวร เสนเนียม	✓			
๑๔๖	นายถิรชัย วุฒิธรรม	✓			
๑๔๗	นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
๑๔๘	นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง	✓			
๑๔๙	นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๑๕๐	นายทองดี มนิสสาร	✓			
๑๕๑	รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง	✓			
๑๕๒	นางสาวทัศนีย์ บูรณุปกรณ์	✓			
๑๕๓	นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	✓			
๑๕๔	นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	✓			
๑๕๕	นายเทพไท เสนพงศ์	✓			
๑๕๖	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
๑๕๗	นางเทียบจุฑา ขาวขำ	✓			
๑๕๘	นายแทนคุณ จิตต์อิสระ	✓			
๑๕๙	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	✓			
๑๖๐	นายธนา ชีรวินิจ	✓			
๑๖๑	นายธนิก มาสีพิทักษ์	✓			
๑๖๒	นายธนิตพล ไชยนันทน์	✓			
๑๖๓	นายธเนศ เครือรัตน์	✓			
๑๖๔	นายธรรมวิชญ์ โพธิพิพิธ	✓			
๑๖๕	นายธวัช บวรวนิชยกูร	✓			
๑๖๖	นายธวัชชัย บุญมา	✓			
๑๖๗	นายธวัชชัย สุทธิบงกช	✓			
๑๖๘	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
๑๖๙	นางธันยรัศม์ อัจฉริยะฉาย	✓			
๑๗๐	นายธันว์ ออสุวรรณ	✓			
๑๗๑	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
๑๗๒	นายธานี เทือกสุบรรณ	✓			
๑๗๓	นายธานี อ่อนละเอียด	✓			
๑๗๔	นายธารา ปิตุเตชะ	✓			
๑๗๕	พลเอก ธีรเดช มีเพียร	✓			
๑๗๖	นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ	✓			
๑๗๗	นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์	✓			
๑๗๘	นายธีระ ไตรสรณกุล	✓			
๑๗๙	นายธีระ สลักเพชร	✓			
๑๘๐	นายธีระ สุวรรณกุล	✓			
๑๘๑	นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๘๒	นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ	✓			
๑๘๓	นายนคร มาฉิม	✓			
๑๘๔	นายนพคุณ รัฐผไท	✓			
๑๘๕	นายนพดล มาตรศรี		✓		
๑๘๖	นายนพพล เหลืองทองนารา	✓			
๑๘๗	นายนภินทร ศรีสรรพางค์	✓			
๑๘๘	นายนราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
๑๘๙	นายนริศ ขำนุรักษ์	✓			
๑๙๐	นายนริศร ทองธิราช	✓			
๑๙๑	นางสาวนริศา อดิเทพวรพันธุ์	✓			
๑๙๒	รองศาสตราจารย์นรีวรรณ จินตกานนท์	✓			
๑๙๓	นางนฤมล ศิริวัฒน์	✓			
๑๙๔	นายนวัธ เตาะเจริญสุข	✓			
๑๙๕	นางนันทนา ทิมสุวรรณ	✓			
๑๙๖	นางนันทนา สงฆ์ประชา	✓			
๑๙๗	นางนันทพร วีรกุลสุนทร	✓			
๑๙๘	นางนาถยา เบ็ญจศิริวรรณ	✓			
๑๙๙	นางนาที รัชกิจประการ	✓			
๒๐๐	นายนิคม ไวยรัชพานิช	✓			
๒๐๑	ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์	✓			
๒๐๒	นายนิติรัฐ สุนทรวร	✓			
๒๐๓	นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	✓			
๒๐๔	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
๒๐๕	นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์	✓			
๒๐๖	นายนิพนธ์ ศรีธเรศ	✓			
๒๐๗	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
๒๐๘	นายนิยม ช่างพินิจ	✓			
๒๐๙	นายนิยม วรปัญญา	✓			
๒๑๐	นายนิยม วิวรรธนดิฐกุล	✓			
๒๑๑	นายนิยม เวชกามา	✓			
๒๑๒	นายนิรมิต สุจารี	✓			
๒๑๓	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
๒๑๔	นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล	✓			
๒๑๕	นางนิลวรรณ เพชระบูรณิน	✓			
๒๑๖	พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ	✓			
๒๑๗	นายบรรชา พงศ์อายุกูล	✓			
๒๑๘	นายบวรศักดิ์ คณาเสน		✓		

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๑๙	นายบัญญัติ เจตนจันทร์	✓			
๒๒๐	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๒๒๑	นายบุญแก้ว สมวงศ์	✓			
๒๒๒	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
๒๒๓	นายบุญชัย โชควัฒนา	✓			
๒๒๔	นายบุญชู นิลถนอม	✓			
๒๒๕	นายบุญฐิน ประทุมลี	✓			
๒๒๖	นายบุญดำรง ประเสริฐโสภา	✓			
๒๒๗	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	✓			
๒๒๘	นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	✓			
๒๒๙	นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา	✓			
๒๓๐	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	✓			
๒๓๑	นายบุญเลิศ ไพรินทร์	✓			
๒๓๒	นายบุญส่ง โควาวิสารัช	✓			
๒๓๓	นางสาวบุณย์ธิดา สมชัย	✓			
๒๓๔	นายบุรณัชย์ สมุทรักษ์	✓			
๒๓๕	นางบุศริณธญ์ วรพัฒนานันน์	✓			
๒๓๖	นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร	✓			
๒๓๗	นายปรเทพ สุจริตกุล	✓			
๒๓๘	นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	✓			
๒๓๙	นายประกอบ จิรกิติ	✓			
๒๔๐	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
๒๔๑	นายประชา ประสพดี	✓			
๒๔๒	นายประชา โพธิพิพิธ	✓			
๒๔๓	นายประดิษฐ์ ตันวัฒนะพงษ์	✓			
๒๔๔	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
๒๔๕	นายประนอม โพธิ์คำ	✓			
๒๔๖	นายประพร เอกอุรุ	✓			
๒๔๗	ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์	✓			
๒๔๘	นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	✓			
๒๔๙	นายประวัฒน์ อุตโมท	✓			
๒๕๐	นายประวัติ ทองสมบูรณ์	✓			
๒๕๑	นายประวิทย์ จันทราประภาวัฒน์	✓			
๒๕๒	นายประสงค์ ตันมณีวัฒนา	✓			
๒๕๓	นายประสงค์ นุรักษ์	✓			
๒๕๔	นายประสงค์ศักดิ์ บุญเดช	✓			
๒๕๕	นายประสาท ตันประเสริฐ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๕๖	นายประสาร มฤคพิทักษ์	✓			
๒๕๗	จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	✓			
๒๕๘	นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	✓			
๒๕๙	นายประสิทธิ์ โพธสุธน	✓			
๒๖๐	นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	✓			
๒๖๑	นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	✓			
๒๖๒	รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์	✓			
๒๖๓	นายประเสริฐ บุญชัยสุข	✓			
๒๖๔	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
๒๖๕	นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์	✓			
๒๖๖	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
๒๖๗	นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	✓			
๒๖๘	นายปรีชา มุสิกุล	✓			
๒๖๙	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๒๗๐	ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	✓			
๒๗๑	หม่อมหลวงปรียพรรณ ศรีธวัช	✓			
๒๗๒	นายปวีณ แซ่จึง	✓			
๒๗๓	นายปัญญา จินตะเวช	✓			
๒๗๔	นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ	✓			
๒๗๕	นางปานหทัย เสรีรักษ์	✓			
๒๗๖	นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	✓			
๒๗๗	นางปารีณา ไกรคุปต์	✓			
๒๗๘	นายปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์	✓			
๒๗๙	นายปิยวัฒน พันธ์สายเชื้อ	✓			
๒๘๐	นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	✓			
๒๘๑	ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์	✓			
๒๘๒	นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๒๘๓	นายโปรดปราน โต๊ะราหนี		✓		
๒๘๔	นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์	✓			
๒๘๕	นายไผ่ ลิกค์	✓			
๒๘๖	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
๒๘๗	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
๒๘๘	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ		✓		
๒๘๙	พลโท พงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน	✓			
๒๙๐	นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	✓			
๒๙๑	นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา		✓		
๒๙๒	นางพรทิวา นาคาศัย	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๙๓	รองศาสตราจารย์พรพันธุ์ บุณยรัตพันธุ์	✓			
๒๙๔	นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	✓			
๒๙๕	นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	✓			
๒๙๖	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
๒๙๗	นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	✓			
๒๙๘	นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	✓			
๒๙๙	นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ	✓			
๓๐๐	นายพหล วรปัญญา	✓			
๓๐๑	นายพ้อง ชีวานันท์	✓			
๓๐๒	นางพัชรินทร์ มั่นปาน	✓			
๓๐๓	นางสาวพัชรี โพธสุธน	✓			
๓๐๔	นายพัฒนา สัพโส	✓			
๓๐๕	นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัตถา	✓			
๓๐๖	พันตำรวจเอก พายัพ ทองชื่น	✓			
๓๐๗	นายพายัพ ปั้นเกตุ	✓			
๓๐๘	นางพิกุลแก้ว ไกรฤกษ์	✓			
๓๐๙	นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	✓			
๓๑๐	พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์	✓			
๓๑๑	นายพิชิต ชื่นบาน	✓			
๓๑๒	พลตำรวจเอก พิชิต ควรเดชะคุปต์	✓			
๓๑๓	นายพิเชต สุนทรพิพิธ	✓			
๓๑๔	นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	✓			
๓๑๕	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๓๑๖	พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	✓			
๓๑๗	นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	✓			
๓๑๘	นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ	✓			
๓๑๙	นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	✓			
๓๒๐	นายพิสิฐ เกตุผาสุข	✓			
๓๒๑	นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์	✓			
๓๒๒	นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	✓			
๓๒๓	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราฮิมมูลา	✓			
๓๒๔	นายพีระ มานะทัศน์	✓			
๓๒๕	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	✓			
๓๒๖	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
๓๒๗	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
๓๒๘	นางเพชรินทร์ เสียงเจริญ	✓			
๓๒๙	นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๐	นายไพจิต ศรีวรขาน	✓			
๓๓๑	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๓๓๒	นายไพบูลย์ ชำศิริพงษ์	✓			
๓๓๓	นายไพบูลย์ นิติตะวัน	✓			
๓๓๔	นายไพโรจน์ ตันบรรจง	✓			
๓๓๕	นายไพโรจน์ อิสระเสรีพงษ์	✓			
๓๓๖	นายภราดร ปริศนานันทกุล		✓		
๓๓๗	นางภารดี จงสุขธนามณี	✓			
๓๓๘	นายภิญโญ สายนุ้ย	✓			
๓๓๙	นายภิรพล ลาภาโรจน์กิจ	✓			
๓๔๐	นายภุชงค์ รุ่งโรจน์	✓			
๓๔๑	นายภูมิ สาระผล	✓			
๓๔๒	นางสาวภูวนิดา คุนผลิน	✓			
๓๔๓	นายมงคล ศรีคำแหง	✓			
๓๔๔	นายมณเฑียร บุญตัน	✓			
๓๔๕	นายมนต์ไชย ชาติวัฒนศิริ		✓		
๓๔๖	นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	✓			
๓๔๗	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
๓๔๘	นางมนพร เจริญศรี	✓			
๓๔๙	นายมนู พุกประเสริฐ	✓			
๓๕๐	นายมหรรณพ เดชวิทักษ์	✓			
๓๕๑	นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช	✓			
๓๕๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
๓๕๓	นายมานพน้อย วานิช	✓			
๓๕๔	นายมานะ โลหะวณิชย์	✓			
๓๕๕	นายมานิต นพอมรบดี		✓		
๓๕๖	นางสาวมาลินี อินฉัตร	✓			
๓๕๗	พลตำรวจโท มาโนช ไกรวงศ์	✓			
๓๕๘	นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ์	✓			
๓๕๙	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
๓๖๐	นายมูหามะรอสดี บอตอ	✓			
๓๖๑	นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร	✓			
๓๖๒	นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	✓			
๓๖๓	นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	✓			
๓๖๔	พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี	✓			
๓๖๕	นายยุทธนา ยุพฤทธิ์	✓			
๓๖๖	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๖๗	นายยุทธพล อังกินันทน์	✓			
๓๖๘	นายยุพราช บัวอินทร์	✓			
๓๖๙	นางยุวดี นิ่มสมบุญ	✓			
๓๗๐	นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ	✓			
๓๗๑	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๓๗๒	นายรณเทพ อนุวัฒน์	✓			
๓๗๓	นายรส มะลิผล	✓			
๓๗๔	นางสาวรสนา โตสิตระกูล	✓			
๓๗๕	นางระพิพรรณ พงศ์เรืองรอง	✓			
๓๗๖	นายรักพงษ์ ณ อุบล	✓			
๓๗๗	นายรังสรรค์ มณีรัตน์	✓			
๓๗๘	นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๓๗๙	นายรังสิกร ทิมาตฤกะ		✓		
๓๘๐	นางรังสิมา เจริญศิริ	✓			
๓๘๑	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	✓			
๓๘๒	พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์	✓			
๓๘๓	นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	✓			
๓๘๔	ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก	✓			
๓๘๕	นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	✓			
๓๘๖	นายรำรี มามะ	✓			
๓๘๗	นายรุ่งโรจน์ ทองศรี		✓		
๓๘๘	นางสาวเรวดี รัศมิทัต	✓			
๓๘๙	นายเรวัต อารีรอบ	✓			
๓๙๐	นายเรืองเดช สุพรรณฝ่าย	✓			
๓๙๑	นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	✓			
๓๙๒	นางสาวละออง ติยะไพรัช	✓			
๓๙๓	นางสาวลีลาวดี วัชโรบล	✓			
๓๙๔	พลเอก เลิศฤทธิ์ เวชสวรรค์		✓		
๓๙๕	พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์	✓			
๓๙๖	นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	✓			
๓๙๗	นายวรชัย เหมะ	✓			
๓๙๘	นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	✓			
๓๙๙	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
๔๐๐	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรวิทย์ บารู	✓			
๔๐๑	นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์	✓			
๔๐๒	นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	✓			
๔๐๓	นางวราภรณ์ ตั้งภากรณ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๐๔	นายวราวงษ์ พันธุ์ศิลา	✓			
๔๐๕	นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	✓			
๔๐๖	นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ	✓			
๔๐๗	นายวัชรพล โตมรศักดิ์	✓			
๔๐๘	นายวัชระ เพชรทอง	✓			
๔๐๙	นายวัชระ ตันตรานนท์	✓			
๔๑๐	นายวัฒนา เมืองสุข	✓			
๔๑๑	นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	✓			
๔๑๒	นายวันชัย บุษบา	✓			
๔๑๓	นายวันชัย สอนศิริ	✓			
๔๑๔	นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	✓			
๔๑๕	นายวาสิต พยัคฆบุตร	✓			
๔๑๖	นายวิชัย ล้ำสุทธิ	✓			
๔๑๗	นายวิชัย สามิตร	✓			
๔๑๘	นายวิชัย ไพรสงบ	✓			
๔๑๙	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	✓			
๔๒๐	นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	✓			
๔๒๑	รองศาสตราจารย์วิชุดา รัตนเพียร	✓			
๔๒๒	นายวิเชียร คันฉ่อง	✓			
๔๒๓	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๔๒๔	นายวิทยา แก้วภราดัย		✓		
๔๒๕	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
๔๒๖	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
๔๒๗	นายวิทยา อินาลา		✓		
๔๒๘	นายวิทวัส บุญญสถิตย์	✓			
๔๒๙	นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	✓			
๔๓๐	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๔๓๑	นายวิบูลย์ คูหิรัญ	✓			
๔๓๒	นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	✓			
๔๓๓	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
๔๓๔	นายวิรัช รัตนเศรษฐ	✓			
๔๓๕	นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	✓			
๔๓๖	นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	✓			
๔๓๗	ศาสตราจารย์วิรัติ พาณิชย์พงษ์	✓			
๔๓๘	พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสน	✓			
๔๓๙	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
๔๔๐	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๔๑	นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ	✓			
๔๔๒	นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	✓			
๔๔๓	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
๔๔๔	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	✓			
๔๔๕	พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์	✓			
๔๔๖	นายวีระชัย วีระเมธีกุล	✓			
๔๔๗	นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	✓			
๔๔๘	นายวีระวัฒน์ โอสถานุเคราะห์	✓			
๔๔๙	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๔๕๐	นายวุฒิพงษ์ นามบุตร	✓			
๔๕๑	รองศาสตราจารย์หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล	✓			
๔๕๒	นายเวียง วรเชษฐ์	✓			
๔๕๓	นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ	✓			
๔๕๔	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
๔๕๕	นายศรีเรศ โกฏคำลือ	✓			
๔๕๖	นางสาวศรีสกุล มั่นศิลป์	✓			
๔๕๗	นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์	✓			
๔๕๘	นายศักดา คงเพชร	✓			
๔๕๙	นายศิรสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	✓			
๔๖๐	นายศิริโชค โสภา	✓			
๔๖๑	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
๔๖๒	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
๔๖๓	พลเรือเอก ศิษฐวัชร วงษ์สุวรรณ	✓			
๔๖๔	นายศุภชัย ใจสมุทร	✓			
๔๖๕	นายศุภชัย ศรีหล้า	✓			
๔๖๖	นายศุภวัฒน์ เทียนถาวร	✓			
๔๖๗	นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	✓			
๔๖๘	นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	✓			
๔๖๙	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
๔๗๐	พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา	✓			
๔๗๑	พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน	✓			
๔๗๒	นายสนอง เทพอักษรณรงค์	✓			
๔๗๓	ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์	✓			
๔๗๔	นายสมคิด เชื้อคง	✓			
๔๗๕	นายสมคิด บาลไธสง	✓			
๔๗๖	พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม	✓			
๔๗๗	นายสมชัย อัศวชัยโสภณ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๗๘	นายสมชาติ พรรณพัฒน์	✓			
๔๗๙	นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	✓			
๔๘๐	พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	✓			
๔๘๑	นายสมชาย แสวงการ	✓			
๔๘๒	นายสมบัติ ยะสินธุ์	✓			
๔๘๓	นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	✓			
๔๘๔	นายสมบูรณ์ งามลักษณ์	✓			
๔๘๕	นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
๔๘๖	นางสมพร จูมั่น	✓			
๔๘๗	นายสมพล เกยุราพันธุ์	✓			
๔๘๘	นายสมพล พันธุ์มณี	✓			
๔๘๙	นายสมเพชร แต่งงาม	✓			
๔๙๐	นายสมโภช สายเทพ	✓			
๔๙๑	นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	✓			
๔๙๒	พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก	✓			
๔๙๓	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
๔๙๔	นายสมศักดิ์ ใจแคล้ว	✓			
๔๙๕	นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง	✓			
๔๙๖	นางสมหญิง บัวบุตร	✓			
๔๙๗	นายสมัคร เชาวภานันท์	✓			
๔๙๘	นายสรชัด สุจิตต์	✓			
๔๙๙	นายสรรพภัญญู ศิริไปล์	✓			
๕๐๐	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			
๕๐๑	นายสรวงศ์ เทียนทอง	✓			
๕๐๒	นายสรวุฒิ เนื่องจำนงค์		✓		
๕๐๓	นายสราวุธ อ่อนละมัย	✓			
๕๐๔	นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	✓			
๕๐๕	นายสหรัฐ กุลศรี	✓			
๕๐๖	นายสัญชัย วงษ์สุนทร	✓			
๕๐๗	นายสันตศักย์ จรูญ งามพิเชษฐ์	✓			
๕๐๘	นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	✓			
๕๐๙	นายสัมภาษณ์ อัตถาวงศ์	✓			
๕๑๐	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
๕๑๑	นายสาคร เกี่ยวข้อง	✓			
๕๑๒	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	✓			
๕๑๓	นายสาธิต ปิตุเตชะ	✓			
๕๑๔	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๑๕	พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ	✓			
๕๑๖	นายสามารถ มะลูลีม	✓			
๕๑๗	นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	✓			
๕๑๘	นายสาย กังกเวคิน	✓			
๕๑๙	นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง	✓			
๕๒๐	นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล	✓			
๕๒๑	พันโท สินธพ แก้วพิจิตร	✓			
๕๒๒	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
๕๒๓	นางสิรินทร รามสูต	✓			
๕๒๔	นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์	✓			
๕๒๕	นายสุกิจ ก้องธรนินทร์	✓			
๕๒๖	นายสุกิจ อัถโถปกรณ์	✓			
๕๒๗	นางสุกุมล คุณปลื้ม	✓			
๕๒๘	นายสุโข วุฑฒิโชติ	✓			
๕๒๙	นายสุชาติ ชมกลิ่น		✓		
๕๓๐	ศาสตราจารย์สุชาติ ธาดาธำรงเวช	✓			
๕๓๑	นายสุชาติ ภิญโญ	✓			
๕๓๒	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
๕๓๓	นายสุชีน เอ่งฉ้วน	✓			
๕๓๔	นางสาวสุณีย์ เหลืองวิจิตร	✓			
๕๓๕	นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	✓			
๕๓๖	นายสุทธิชัย จรูญเนตร	✓			
๕๓๗	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๕๓๘	นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	✓			
๕๓๙	นายสุทิน นพขำ	✓			
๕๔๐	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๕๔๑	นายสุธรรม พันธุศักดิ์	✓			
๕๔๒	นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ	✓			
๕๔๓	นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ	✓			
๕๔๔	นายสุนัย จุลพงศธร	✓			
๕๔๕	นายสุพจน์ เลียดประถม	✓			
๕๔๖	นายสุพล ฟองงาม	✓			
๕๔๗	นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร	✓			
๕๔๘	นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์	✓			
๕๔๙	นายสุเมธ ศรีพงษ์	✓			
๕๕๐	นายสุรจิต ชิรเวทย์	✓			
๕๕๑	นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๕๒	นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย	✓			
๕๕๓	นายสุรชัย ชัยตระกูลทอง	✓			
๕๕๔	นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	✓			
๕๕๕	นายสุรชาติ เทียนทอง	✓			
๕๕๖	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
๕๕๗	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	✓			
๕๕๘	นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ	✓			
๕๕๙	พันตำรวจโท สุรทิน พิมานเมฆินทร์	✓			
๕๖๐	นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล	✓			
๕๖๑	นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	✓			
๕๖๒	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
๕๖๓	นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล	✓			
๕๖๔	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๕๖๕	พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	✓			
๕๖๖	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๕๖๗	นายสุรศักดิ์ พันธ์เจริญวรกุล	✓			
๕๖๘	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
๕๖๙	พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	✓			
๕๗๐	นายสุรสาล ผาสุข	✓			
๕๗๑	นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์	✓			
๕๗๒	นายสุรันต์ จันทร์พิทักษ์	✓			
๕๗๓	พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	✓			
๕๗๔	นายสุริยา ปันจอร์	✓			
๕๗๕	นายสุวิศว์ เมฆเสรีกุล	✓			
๕๗๖	นางสุอำภา คชไกร	✓			
๕๗๗	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
๕๗๘	นายเสรี สาระนันท์	✓			
๕๗๙	นายโสภณ ซารัมย์	✓			
๕๘๐	นายโสภณ ศรีมาเหลือก	✓			
๕๘๑	นางโสภา กาญจนะ		✓		
๕๘๒	นายหนูแดง วรรณกางซ้าย	✓			
๕๘๓	นายเหวง โตจิราการ	✓			
๕๘๔	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
๕๘๕	นายองอาจ วงษ์ประยูร	✓			
๕๘๖	นายองอาจ วชิรพงศ์	✓			
๕๘๗	พลตำรวจตรี องอาจ สุวรรณสิงห์	✓			
๕๘๘	นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๕๘๙	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
๕๙๐	นายอธิรัฐ รัตนเศรษฐ	✓			
๕๙๑	นายอนันต์ ผลอำนวย	✓			
๕๙๒	นายอนันต์ ลิมปคุปตถาวร	✓			
๕๙๓	นายอนันต์ ศรีพันธุ์	✓			
๕๙๔	นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์		✓		
๕๙๕	นายอนุชา บูรพชัยศรี		✓		
๕๙๖	นายอนุชา สะสมทรัพย์	✓			
๕๙๗	นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ	✓			
๕๙๘	นายอนุมัติ ชูสารอ	✓			
๕๙๙	นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	✓			
๖๐๐	นายอนุรักษ์ นิยมเวช	✓			
๖๐๑	นางอนุรักษ์ บุญศล	✓			
๖๐๒	นายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล		✓		
๖๐๓	นายอนุสรณ์ ปั้นทอง	✓			
๖๐๔	นางอนุสรา ยังตรง	✓			
๖๐๕	นายอภิชาต การิกาญจน์	✓			
๖๐๖	นายอภิชาต ศักดิเศรษฐ์	✓			
๖๐๗	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย	✓			
๖๐๘	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
๖๐๙	หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล	✓			
๖๑๐	นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	✓			
๖๑๑	นายอภิรัต ศิรินาวิน	✓			
๖๑๒	นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น	✓			
๖๑๓	พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย	✓			
๖๑๔	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๖๑๕	นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	✓			
๖๑๖	นายอรรถพร พลบุตร	✓			
๖๑๗	นายอรรถพล วงษ์ประยูร	✓			
๖๑๘	นายอรรถวิชช์ สุวรรณภักดี	✓			
๖๑๙	นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์	✓			
๖๒๐	นางอรอนงค์ คล้ายนก	✓			
๖๒๑	นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	✓			
๖๒๒	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
๖๒๓	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๖๒๔	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
๖๒๕	นายอันวาร์ สาและ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ – ชื่อสกุล	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๒๖	นายอับดุลการิม เด็งระกีนา	✓			
๖๒๗	นายอัศวิน วิภูศิริ	✓			
๖๒๘	นายอัสนี เชิดชัย	✓			
๖๒๙	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
๖๓๐	พันตรี อาณันย์ วัชโรทัย	✓			
๖๓๑	นางอานิก อัมระนันทน์	✓			
๖๓๒	นางอารีญาภรณ์ ซารัมย์	✓			
๖๓๓	นายอำนวย คลังผา	✓			
๖๓๔	นายอำนาจ วิลาวัลย์	✓			
๖๓๕	นายอิทธิเดช แก้วหลวง		✓		
๖๓๖	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์	✓			
๖๓๗	นายอิสมาแอล เบญอิบรอฮีม	✓			
๖๓๘	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
๖๓๙	นายอิสสระ สมชัย	✓			
๖๔๐	นายอุกฤษณ์ ตั้นสวัสดิ์	✓			
๖๔๑	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๖๔๒	นางอุดมรัตน์ อาภรรัตน์	✓			
๖๔๓	นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์	✓			
๖๔๔	นายเอกธนัช อินทร์รอด	✓			
๖๔๕	นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์	✓			
๖๔๖	นางเอมอร สินธุไพร	✓			
๖๔๗	นายเอี่ยม ทองใจสด	✓			
๖๔๘	นายโอชิษฐ์ เกียรติก้องชูชัย	✓			
๖๔๙	นายฮอซาลี ม่าเหร็ม	✓			
	รวม ๖๔๙	๖๒๒	๒๗	-	

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลสิริ)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

(นางบุญพา เผ่าสำราญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันอังคารที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๕ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๖๒๒ คน

(เนื่องจาก นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ติดราชการ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีท่านสมาชิกรัฐสภามาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้วครับ ผมขอเปิดการประชุมนะครับ เป็นการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมนะครับ ผมขอเรียนนะครับ เมื่อครั้งที่แล้วเราจบลงตรงที่ท่าน ส.ว. ตวง ผมจะให้ท่านสมาชิกอภิปรายโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สงวนคำแปรญัตติและผู้สงวนความเห็นเบื้องต้น แล้วเมื่อท่านอภิปรายในมาตรา ๓ ในมาตรา ๓ จะประกอบด้วยการแก้ไข ๒ มาตรา ก็คือ มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ เพราะฉะนั้นท่านต้องอภิปรายเฉพาะท่านที่ท่านสงวนคำแปรญัตติหรือความเห็นหรือท่านอภิปรายประเด็นที่กรรมาธิการได้มีการแก้ไขนะครับ อย่างไรขอให้ท่านรักษากติกานะครับ ผมจะสลับนะครับ วันนี้ขอความร่วมมือครับพยายามให้อยู่ประเด็น ๓ วันที่ผ่านมานั้นอะไรที่มันซ้ำกันแล้วซ้ำอีกนะครับ ท่านกรุณาอย่าได้พูดนะครับ ขอท่านได้รักษากติกาของการประชุมโดยยึดหลักข้อบังคับการประชุมเป็นที่ตั้งนะครับ ท่านบุญยอดมีอะไรครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในวันเริ่มต้นวันนี้ผมก็เห็นด้วยกับท่านประธานนะครับ เพื่อรักษาบรรยากาศของการประชุมในวันนี้ ท่านประธานครับ ต้องเรียนถามท่านในฐานะที่ท่านมีหน้าที่ในการจัดการประชุมว่าวันนี้จะประชุมกันถึงจนเวลาเท่าไรนะครับ เพราะว่ามีข่าวที่อาจจะค่อนข้างสับสนครับว่าจะมีการประชุมในวันนี้ไปจนถึงดึกดื่นข้ามคืนอย่างนี้เป็นต้นนะครับ ผมคิดว่าท่านประธานคงไม่มีแนวทางอย่างนั้น เพราะว่าเราต้องเห็นใจหลายฝ่ายนะครับ ทั้งสมาชิก ทั้งฝ่ายเลขาธิการในการจัดการประชุม ทั้งฝ่ายเจ้าหน้าที่

ดูแลความสะอาด ดูแลเรื่องอาหาร ทั้งสื่อมวลชนนะครับที่ต้องติดตามทำข่าวอยู่ ทุกคนก็อยากรู้ครับท่านประธานว่าตกลงประชุมวันนี้ไปจนถึงพรุ่งนี้ วันนี้จะเลิกกี่โมงนะครับ พรุ่งนี้จะเริ่มต้นกี่โมง แล้วถ้าไม่จบจะเป็นอย่างไรครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ยึดหลักการเดิมนะครับ เริ่มประชุมสัปดาห์นี้ ก็คือสิบโมงเช้า แล้วก็เลิก ๔ ทุ่ม ๑๒ ชั่วโมงนะครับ เพราะเป็นระยะเวลาที่พวกเราคิดว่ามีเวลาที่จะพักผ่อนเพียงพอจะไม่ไปดึกกว่านั้นนะครับ อย่างที่เราปฏิบัติมานะครับ เลยขอเรียนให้ทราบนะครับ ท่านจุรินทร์ครับ เชิญครับ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา กระผมขออนุญาตใช้เวลาตรงนี้สั้น ๆ ตรงนี้นะครับ กราบเรียนถามท่านประธานรัฐสภาในกรณีที่คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายหรือที่เราเรียกชื่อย่อเป็นที่เข้าใจกันว่า คปก. โดยท่านศาสตราจารย์คณิต ณ นคร ในฐานะประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ซึ่งเป็นองค์กรที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๑ (๓) และตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ได้ทำหนังสือเสนอความเห็น และข้อเสนอแนะเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับที่เรากำลังพิจารณาอยู่เดี๋ยวนี้ครับมายังตัวของกระผมและรวมในฐานะประธานคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน และมาถึงท่านประธานรัฐสภาตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายที่ระบุไว้ในข้อ ๕ ซึ่งบัญญัติไว้ว่าคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ ข้อ ๕ เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเกี่ยวกับร่างกฎหมายฉบับหนึ่งฉบับใดที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ศาล องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามเห็นสมควร ----------

ทั้งนี้ อาจจัดให้มีการรับฟังความเห็นของหน่วยงานและประชาชนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย กล่าวโดยสรุปก็คือว่า คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีหน้าที่เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาซึ่งรวมถึงประธานรัฐสภาด้วย ที่ประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้ทำหนังสือมาถึงท่านประธานรัฐสภาและตัวกระผมในฐานะประธานวิป (Whip) ฝ่ายค้าน ก็ด้วยเหตุผลที่คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีความเห็นว่าการดำเนินการของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญของรัฐสภาที่เรากำลังพิจารณาอยู่เดี๋ยวนี้นั้นมีลักษณะการดำเนินการที่เป็นไปในลักษณะนอกเหนือจากหลักการที่ได้รับไว้ คือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักการที่รัฐสภามีมติรับไว้ ทั้งนี้เนื่องจากในหลักการของร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ระบุไว้แต่เพียงว่าหลักการกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง แล้วก็วงเล็บแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ ก็ว่าไป แต่หลักใหญ่ก็คือกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง โดยระบุเหตุผลไว้ชัดเจนครับว่า โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งเพื่อให้วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภามีลักษณะเช่นเดียวกับวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยการได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน อันเป็นการส่งเสริมหลักประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตรากฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนี้ แต่ปรากฏว่าเวลากรรมาธิการไปดำเนินการแก้ไข ไม่ได้แก้ไขเฉพาะมาตราต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการคือกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งเท่านั้น แต่ไปมีการแก้ไขเกินกว่าหลักการที่รับไว้ ซึ่งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้ระบุตัวอย่างมา ยกตัวอย่างเช่น เดิมกฎหมายผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาที่กำหนดคุณสมบัติไว้ เขาห้ามบุพการี คู่สมรส และบุตรของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในปัจจุบันลงสมัครรับเลือกตั้ง แต่กรรมาธิการไปแก้ไขให้สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นวุฒิสมาชิกได้ จึงเป็นที่มาของคำว่าอาจจะก่อให้เกิดสภาผัวสภาเมียย้อนยุคกลับไปเหมือนในอดีตอีก ตัวอย่างประการที่ ๒ เช่น เดิมรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันระบุว่าการที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้นต้องออกจากการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมืองไม่น้อยกว่า ๕ ปี แต่ปรากฏว่าคณะกรรมาธิการไปแก้ว่าให้ลงสมัครได้ทันที ทำให้อาจจะเกิดความไม่เป็นกลางเพราะเพิ่งออกจากพรรควันนี้ พรุ่งนี้ไปสมัครเป็น ส.ว. แล้วความเป็นกลางทางการเมืองมันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร อันนี้ก็คือสิ่งที่กรรมาธิการไปแก้ ตัวอย่างอีกอันหนึ่ง

เดิมระบุว่าสมาชิกวุฒิสภาจะลงสมัครรับเลือกตั้งอีกทันทีไม่ได้หลังจากพ้นจากวาระ ต้องเว้นวรรคอย่างน้อย ๒ ปี แต่ปรากฏว่ากรรมาธิการไปแก้ว่าให้ลงสมัครรับเลือกตั้งได้เลย เลยเป็นกรณีที่มีข้อครหาว่าอาจจะเป็นเรื่องของการต่างตอบแทนแลกกับการแก้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นตรงนี้จึงเป็นที่มาที่คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้ทำหนังสือมาถึงประธานรัฐสภา โดยระบุความเห็นไว้ว่าการที่คณะกรรมาธิการร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่กำลังพิจารณาอยู่เดี๋ยวนี้นั้น

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจุรินทร์ครับ พอดีมีคนประท้วง

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : จะจบแล้วครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : จะจบแล้ว เอาอย่างนี้ให้ท่านจุรินทร์จบก่อนนะครับ โอเค เชิญครับ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : การที่คณะกรรมาธิการร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม ที่กำลังพิจารณาอยู่นี้นั้นได้มีการยกเลิกและแก้ไขข้อความในมาตราต่าง ๆ แล้วท่านก็ระบุมาตรามา กระผมไม่อ่านแล้วครับ ซึ่งแตกต่างไปจากร่างเดิมที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาที่ได้รับหลักการไว้ แปลว่าแตกต่างไปจากร่างที่ได้รับหลักการไว้ จึงเป็นปัญหาข้อกฎหมายว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ เนื่องจากเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้รับหลักการไว้ รับหลักการไว้ก็คือให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งเท่านั้นละครับ เว้นแต่จะได้มีการยกเว้นข้อบังคับการประชุมที่บัญญัติห้ามไว้เสียก่อน มิฉะนั้นแล้วอาจจะเป็นการตรารัฐธรรมนูญที่ไม่ชอบด้วยข้อบังคับการประชุมและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้ สิ่งที่กระผมจะขออนุญาตกราบเรียนก็คือ ขอตั้งคำถามกับท่านประธานครับว่า ท่านประธานได้รับหนังสือเสนอความเห็นตามกฎหมายของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายแล้วหรือไม่ ซึ่งกระผมได้รับแล้ว และเมื่อท่านประธานได้รับแล้ว ท่านประธานได้รับฟังความเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญองค์กรนี้ที่เสนอความเห็นมาอย่างเป็นทางการและเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ ถ้ารับฟัง ท่านจะดำเนินการอย่างไรต่อไปเพื่อไม่ให้กระบวนการพิจารณาหรือดำเนินการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้ของเราขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับท่านจุรินทร์ พอดีผมได้รับหนังสือนะครับ ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากว่าประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย อาจารย์คณิต ณ นคร ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้นะครับ ผมเห็นว่าเป็นประโยชน์นะครับ ผมจะขออนุญาตที่จะให้เจ้าหน้าที่ได้แจกให้กับท่านสมาชิกทุกท่านตอนนี้เลยครับ เชิญเจ้าหน้าที่แจกครับ แล้วก็ประธานคณะกรรมาธิการพิจารณา ท่านสามารถนะครับท่านช่วยกรุณาชี้แจงหน่อยครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการก็ขอบคุณนะครับที่ท่านได้กรุณาหยิบยกเรื่องข้อเสนอแนะของท่านประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายที่มีถึงท่านประธานรัฐสภา ซึ่งก็ได้พาดพิงมาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมาธิการร่วมด้วยนะครับ กระผมอยากกราบเรียนครับว่าความคิดเห็นของ

ท่านประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายก็เป็นความคิดเห็นทางกฎหมายของท่าน ซึ่งท่านก็ได้ปฏิบัติอยู่เสมอนะครับ ไม่ว่าร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านก็มีแสดงความคิดเห็นมา ท้วงติงมา ตอนเราแก้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ท่านก็แสดงความคิดเห็นมานะครับ ฉบับนี้ก็เช่นกัน ผมอยากกราบเรียนนะครับว่าในหลักการที่ท่านอ่านเมื่อสักครู่ ถ้าท่านอ่านให้จบท่านก็จะเห็นนะครับ หลักการบอกว่า แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง แล้วในวงเล็บนะครับ ให้แก้มาตราต่าง ๆ ดังนี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๑๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔) คือมาตราต่าง ๆ ทั้งหลายจะอยู่ในตัวร่างที่รัฐสภาได้รับหลักการ ที่ท่านพูดถึงมาตรา ๑๑๕ นะครับ คุณสมบัติลักษณะต้องห้าม ก็ปรากฏอยู่ในหลักการแล้วก็ปรากฏอยู่ในร่างที่คณะกรรมาธิการเรารับไปจากรัฐสภาหลังจากที่รัฐสภารับหลักการแล้ว ซึ่งโดยการปฏิบัติที่เราปฏิบัติกันมานะครับ ตัวร่างทั้งหลายที่เข้าสู่ชั้นคณะกรรมาธิการ ทุกมาตราที่ปรากฏอยู่ในร่าง กรรมาธิการเองท่านสมาชิกเองก็มีสิทธิที่จะขอแปรญัตติหรือขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงจากร่างเดิมได้เช่นเดียวกันนะครับ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามก็อยู่ในมาตรา ๑๑๕ ก็มีการเสนอแปรญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมมากมาย ขณะเดียวกันคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากก็ได้มีการทบทวนแก้ไขดังปรากฏในร่าง ฉะนั้นกราบเรียนว่าคณะกรรมาธิการก็ปฏิบัติทุกอย่างเป็นไปตามกระบวนการในการพิจารณากฎหมายในชั้นรับหลักการ ส่วนท่านอาจารย์คณิต ณ นคร ในฐานะประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายท่านจะมีความคิดเห็นแตกต่างในแง่กฎหมายของท่านก็เป็นสิทธิของท่าน และขณะเดียวกันผู้จะวินิจฉัยว่ากฎหมายฉบับนี้การแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะชอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่ คงไม่ใช่ที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้เราก็มีองค์กร ก็คือศาลรัฐธรรมนูญคงจะต้องเป็นผู้ตรวจสอบต่อไป ถ้าหากมีคนร้องเข้าไปครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เดี๋ยวอย่างนี้ครับ คือผมต้องถามท่านประสงค์กับท่านประสารก่อนว่าท่านจะพูดเรื่องที่เกี่ยวกับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายหรือเปล่า ถ้าท่านยังไม่พูดเรื่องนี้ผมจะขออนุญาตเพื่อให้จบเป็นเรื่อง ๆ ไป จะได้ให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายเฉพาะเรื่องนี้ก่อนให้จบเป็นเรื่อง ๆ นะครับ เดี๋ยวครับ คือท่านประสงค์กับท่านประสารท่านจะหารือเรื่องอื่น ท่านคงไม่ได้พูดเรื่องนี้นะครับ ถ้าไม่พูดเรื่องนี้ผมขออนุญาตข้ามไปก่อนได้ไหมครับ เดี๋ยวกลับมาที่หมอชลน่านก่อนครับ เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ประเด็นที่ท่านประธานวิป ฝ่ายค้านได้กรุณาหยิบยกประเด็นหนังสือจากประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายที่ส่งถึงท่านประธานวิปฝ่ายค้าน ส่งให้ท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ประธานวิปรัฐบาล เป็นประเด็นที่สภาแห่งนี้ควรจะให้ความสนใจ ประเด็นนี้ผมขอบคุณนะครับ ผมมีอยู่ ๒ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก ในข้อสังเกตความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ประเด็นที่เขียนไว้ในข้อสังเกตในหน้า ๑๖ หนังสือหน้าสุดท้ายนี้ ซึ่งท่านประธานวิปฝ่ายค้านกรุณาได้อ่านในที่ประชุมได้รับฟัง เขียนค่อนข้างชัดนะครับว่า เว้นแต่จะได้รับการยกเว้นข้อบังคับการประชุมที่บัญญัติห้ามไว้เสียก่อน มิฉะนั้นอาจจะเป็นการตรากฎหมายรัฐธรรมนูญที่ไม่ชอบด้วยข้อบังคับการประชุมและบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญขออนุญาตอ่านเฉพาะประโยคนี้นะครับ ท่านประธานครับ ประเด็นนี้ท่านสามารถได้ชี้แจงไปก็คงเป็นความเห็นของสมาชิกรัฐสภาเราที่จะเขียนและบันทึกไว้ในที่ประชุมของเราว่าความเห็นเราเป็นอย่างไร อาจจะมีความเห็นแตกต่างกันก็เป็นความสวยงามนะครับ ประเด็นนี้ผมเองเห็นว่าการแก้ไขของคณะกรรมาธิการไม่ได้ขัดกับหลักการ แต่เป็นการแก้ไขที่เกี่ยวเนื่องกับหลักการ ที่ท่านใช้คำพูดบอกเกี่ยวเนื่องกับหลักการในวรรคสุดท้ายในข้อบังคับการประชุมรัฐสภา วรรคสุดท้ายนะครับ ที่ท่านได้ยกขึ้นมาอ้างประกอบว่ามันเกี่ยวเนื่องกับหลักการ ลักษณะนี้ครับเกี่ยวเนื่องกับหลักการ ให้มาจากการเลือกตั้งแล้ววงเล็บมีการแก้ไขมาตราที่เกี่ยวข้อง คือมาตรา ๑๑๕ ที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ที่จะมาลงเลือกตั้งก็เกี่ยวเนื่องกับหลักการ แก้ไขได้ในความเห็นผม

ประเด็นที่ ๒ สิ่งที่เป็นความเห็นเกี่ยวกับเรื่องดุลยภาพและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เรื่องความเป็นกลางทางการเมืองที่จะมาทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและวุฒิสภา ท่านประธานครับ ประเด็นนี้ความเห็นของกระผมเป็นความเห็นที่ควรจะพิจารณาแต่ไม่ได้เป็นประเด็นที่จะทำให้รัฐสภาไม่สามารถพิจารณากฎหมายฉบับนี้ต่อไปไม่ได้พิจารณาได้ครับ คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากแก้ไขอย่างนั้น ถ้าสภาแห่งนี้มีความเห็นว่าข้อทักท้วงนั้นมันไปขัดกับเจตนารมณ์และดุลยภาพโดยรวมของกฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับ ผมใช้คำว่า โดยรวม อาจจะเป็นเหตุให้ศาลรัฐธรรมนูญใช้มาเป็นประเด็นวินิจฉัยที่จะยับยั้งกฎหมายฉบับนี้ได้ เขาสามารถพิจารณาได้ ๒ ประเด็นนะครับ ประเด็นที่ ๑ คือเรื่องที่ผมได้นำเรียนไปเกี่ยวกับเรื่องหลักการ ถ้าเขาเห็นว่าขัดหลักการกับตามที่คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เขาอาจจะใช้เป็นประเด็นได้ ประเด็นที่ ๒ คือเรื่องดุลยภาพและเจตนารมณ์ที่ต้องการความเป็นกลางทางการเมืองมาทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ประเด็นนี้สมาชิกสามารถพิจารณาต่อไปได้นะครับ ส่วนผลการพิจารณาจะออกมาอย่างไรก็ขึ้นกับมาตราที่เราจะพิจารณา คือมาตรา ๕ (แก้ไขมาตรา ๑๑๕) ถึงตอนนั้นเสียงข้างมากในที่ประชุมแห่งนี้อาจจะไม่เห็นชอบกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากก็เป็นได้ เป็นไปได้หมดครับ หรือจะเห็นชอบกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากก็เป็นได้ ขึ้นกับผลสัมฤทธิ์ครั้งสุดท้ายที่เราโหวต (Vote) วาระที่สาม เป็นความชอบธรรมครับ ที่พูดคิดว่าถ้าออกไปตามคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากเป็นมติของรัฐสภา เขาก็มีสิทธิที่จะไปแปลความให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้แล้วแต่จะอาศัยอำนาจตรงไหน อย่างไรก็แล้วแต่ แต่ผมเองดูแล้วไม่ค่อยมีเห็นทางนะครับ เท่าที่ท่านใช้ก็ใช้มาตรา ๑๖๘ อย่างเดียว ที่จะพิทักษ์ปกป้องรัฐธรรมนูญ มาตราอื่นใช้ไม่ได้ อันนั้นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง โดยสรุปนะครับท่านประธาน ผมเห็นว่าการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม เรื่องของที่มาของสมาชิกวุฒิสภาสามารถพิจารณาต่อได้ ส่วนผลการพิจารณาจะเป็นอย่างไรก็ไปดูในรายละเอียดมาตรา กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เดี๋ยวผมจะอย่างนี้ครับ คือขอให้คุณหมอสุกิจ อัถโถปกรณ์ แล้วก็ท่านวิทยานะครับ ผมว่าฝ่ายละอีก ๒ คนพอแล้วกระมังครับ ผมว่าแจกไปแล้วท่านอ่าน แล้วเดี๋ยวท่านประกอบในการพิจารณาในตอนอภิปรายแล้วกันนะครับ ผมก็ไม่อยากจะให้มันเสียเวลานะครับ ผมจะได้ไปที่ท่าน ส.ว. บ้างนะครับ เดี๋ยวจะว่าผมอีก พอคุณหมอสุกิจ แล้วก็ท่านวิทยา แล้วผมจะไป ส.ว. แล้วนะครับ เชิญคุณหมอสุกิจครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเห็นด้วยกับการท้วงติงของประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายนะครับว่า คณะกรรมาธิการได้แปรญัตติเกินหลักการจริง ๆ ถึงวันนี้ไม่แปลกใจว่าทำไมท่านประธานคณะกรรมาธิการถึงตัดสิทธิพวกเราในวันนั้น พยายามที่จะตัดสิทธิ เพราะว่าท่านตีความกฎหมายไม่แตกจริง ๆ ครับ ท่านอ้างเมื่อสักครู่นะครับว่า ในหลักการถ้าอ่านให้ละเอียดจะมีการวงเล็บ แล้วก็บอกด้วยว่ามีการแก้มาตราไหนบ้าง แล้วท่านก็ระบุว่ามีการแก้มาตรา ๑๑๕ แต่ท่านดูให้ดีสิครับว่าการแก้มาตรา ๑๑๕ ของร่างเดิมเขาแก้ตรงไหนครับ เขาไม่ได้แก้ให้ขัดหลักการเลย หลักการที่ท่านอ้างนักอ้างหนาท่านถนอมรักษามันจนพวกผมไปแตะไม่ได้ วันนี้ท่านมาแตะเสียเอง ท่านมาขัดเสียเอง ส่วนใหญ่แล้วของเดิมเขาจะตัดเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ส.ว. สรรหาเท่านั้น เขาไม่ไปเปลี่ยนเรื่องของคุณสมบัติอื่นเลย อย่างเช่น (๖) ไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง หรือเคยเป็นสมาชิก หรือเคยดำรงตำแหน่งและพ้นจากการเป็นสมาชิกหรือการดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมืองมาแล้ว ยังไม่เกิน ๕ ปีถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง ถึงวันสมัครรับเลือกตั้งนี่บ่งบอกถึง ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง แต่พอวรรคสุดท้ายมันจะเกี่ยวกับการที่เป็นที่มาของ ส.ว. สรรหานะครับ คือวันที่ได้รับการเสนอชื่อ เขาก็ตัดตรงนี้ออกแค่นั้นละครับ ก็เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข ที่รักษาหลักการก็คือให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด อีกประเด็นหนึ่งที่คุณหมอชลน่าน ขออภัยที่เอ่ยนามที่ได้พูดถึง ก็คือข้อบังคับ ข้อ ๙๖ ซึ่งพวกผมพล่าม พยายามที่จะพูดกับท่านมาตลอด แล้วก็ท่านไม่ยอมรับถึงวรรคสุดท้ายที่เขาบอกว่ายกเว้นมาตราที่เกี่ยวข้องกับหลักการ เกี่ยวเนื่องกับหลักการวันนี้ท่านมารับง่าย ๆ เลยนะครับ เมื่อเป็นผลประโยชน์ของท่าน ก็แล้วแต่ที่ประชุมจะว่ากัน

อีกประเด็นหนึ่งก็คือ การแก้ไขอันนี้ไม่ได้ไปแก้ไขประเด็นเรื่องของความเป็นกลาง ไม่ไปแตะเรื่องของความเป็นกลาง แล้วท่านประธานคณะกรรมาธิการท่านก็พูดนักพูดหนา ย้ำนักย้ำหนาว่าให้ดูเจตนารมณ์ด้วยของการร่าง ของการเสนอกฎหมาย ถ้าดูอย่างนี้ผมระบุได้ชัดเจนว่าเจตนารมณ์ของการเสนอแก้ครั้งนี้ไม่ได้มีเจตนารมณ์ที่จะลดความเป็นกลาง เพราะฉะนั้นท่านตอบผมสิครับ การที่ไปให้ผัวเมียมาสมัครได้ ให้พ่อลูกซึ่งอาจจะอยู่ในพรรคการเมืองมาสมัครได้ มันลดความเป็นกลางลงหรือเปล่า ถ้าท่านตอบประเด็นเหล่านี้ได้ผมก็ยอมครับ แต่ผมเชื่อว่ามันไม่จริงหรอกครับ ถ้าพูดถึงเจตนารมณ์ก็ต้องพูดให้หมดครับ ต้องพูดให้ตลอด ไม่ใช่พอเจตนารมณ์อันไหนที่ท่านได้เปรียบเข้าข้างพวกท่าน ท่านก็บอกว่าถูก อันไหนที่มันไม่ใช่พวกท่าน ท่านบอกว่ามันไม่ใช่เจตนารมณ์ ทั้งหมดนี้ผมเชื่อว่าที่เขาท้วงติงมาถูกต้องเลยครับ ท่านแปรญัตติเกินหลักการครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ครับ เพราะว่าเอกสารเพิ่งแจกไปนะครับ ท่านกรุณาอ่านอย่างละเอียด แล้วใช้ประกอบในการพิจารณาในมาตรา ๕ เพราะเรายังไม่ถึงนะครับ มาตรา ๕ รออยู่ ผมให้ทางพรรคเพื่อไทย ท่านวิทยาอีก ๑ คน เดี๋ยวผมจะได้ไปทาง ส.ว. บ้าง ท่านวิทยาครับ

นายวิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ สมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิทยา บุรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมีความคิดเห็นสั้น ๆ นะครับท่านประธาน คือผมคิดว่าความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยเฉพาะของประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายที่ท่านประธานแจกให้พวกเราก็เป็นความเห็นส่วนหนึ่งที่ก็เป็นเรื่องปกติที่สามารถยื่นมาให้พวกเราได้ดูรายละเอียดได้นะครับ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าคำอภิปรายใด ๆ ตลอดระยะเวลาที่ผมได้ฟังมาต่อการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ที่ท่านสมาชิก ประเด็นผมมีเพิ่มเติมนอกจากคำชี้แนะหรือคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายแล้ว ผมยังมีความคิดเห็นเพิ่ม คือตลอดระยะเวลาที่ได้ฟังการอภิปรายมาผมคิดว่าท่านประธานขออนุญาตครับ ท่านทำบันทึกความคิดเห็นนะครับ เพราะเนื่องจากว่าเมื่อพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ได้ผ่านครบถ้วนกระบวนการแล้วก็ต้องมีกฎหมายลูก มีกฎหมายประกอบ ผมอยากจะให้ท่านประธานทำความเห็นให้ครบถ้วน เสนอไปอีกชั้นหนึ่งเพื่อเป็นข้อสังเกต เพราะว่าดูเสมือนว่าสมาชิกอาจจะไม่ไว้ใจหรืออาจจะมีอะไรต่าง ๆ ที่คิดว่ามันไม่มีกระบวนการแล้ว แต่ผมยังยืนยันว่ารัฐสภาแห่งนี้มีความชอบที่จะดำเนินการในเรื่องของกระบวนการพิจารณาแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับนี้ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ แต่ผมอยากจะให้ท่านประธานเพิ่มข้อสังเกตในส่วนของท่านประธานให้รวบรวมแล้วก็นำเสนอ เพื่อหลังจากกฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้แล้วก็จะมีคณะกรรมการยกร่างเป็นองค์ประกอบส่วนนั้น อันนี้ผมขอบันทึกไว้ครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ส.ว. ๒ ท่าน เอาเรื่องนี้นะครับ เรื่องคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายนะครับ ท่านอนุรักษ์เสร็จแล้วท่านอาจารย์ตวงนะครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบเรียนท่านประธานนะครับ ในส่วนของตัวความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ผมคิดว่าก็เป็นข้อสังเกตที่สภาแห่งนี้จะต้องรับฟัง โดยเฉพาะประเด็นในเรื่องของตัวการแปรญัตตินะครับ ในชั้นกรรมาธิการที่มีการเพิ่มเติมขึ้นมาโดยเฉพาะในประเด็นในเรื่องคุณสมบัติของตัว ส.ว. โดยเฉพาะในส่วนของการเลือกตั้งที่มีการปรับปรุงขึ้นมา โดยเฉพาะในเรื่องของตัวในกรณีบุตรนะครับ บุพการี หรือเรียกว่าคนที่เกี่ยวข้องกันสามารถที่จะมาสมัครเป็น ส.ว. หรือในกรณีนักการเมืองเดิมมีการเว้นวรรคไว้ ๕ ปี ในกรณีลาออกวันนี้พรุ่งนี้เข้ามาได้เลย นี่เป็น ๒ ประเด็น หรือรวมกรณีที่ว่าให้มีการเว้นวรรคในเรื่องอำนาจของสมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่านี่เป็นประเด็น ๑ ใน ๓ ประเด็น โดยเฉพาะประเด็นหลังในเรื่องอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาในช่วงระหว่างที่มีพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้งทั่วไป ผมคิดว่าตรงนี้คงมีปัญหาในเรื่องของความชอบด้วยกฎหมายรัฐธรรมนูญค่อนข้างจะมากนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งผมตั้งเป็นข้อสังเกตนะครับ ผมอ่านเรื่องคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายแล้ว ผมคิดว่าการแก้ไขตรงนี้เป็นการแก้ไขโครงสร้างเลยนะครับขององค์กรวุฒิสภาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอำนาจนิติบัญญัติ ซึ่งปกติแล้วอำนาจนิติบัญญัติประกอบด้วย ๓ ส่วน อำนาจของศาล อำนาจของฝ่ายบริหาร แล้วก็อำนาจของนิติบัญญัติ ซึ่งนิติบัญญัติประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่าคราวนี้เป็นการเปลี่ยนแปลง ผมขอบันทึกไว้นะครับว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงองค์กรสูงสุดทางการเมืองตามคำนิยามศัพท์ที่ทางศาลรัฐธรรมนูญเคยให้ความหมายไว้นะครับ ในกรณีนี้ผมคิดว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลัก ๆ อยู่ประมาณ ๕ ประการด้วยกัน ตามที่ผมสรุปตามคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

ประการที่ ๑ เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสมาชิกวุฒิสภาจากการที่เป็นตัวแทนแต่ละจังหวัด ซึ่งเราเรียกว่าเป็นตัวแทนจังหวัดนะครับ เป็นการเปลี่ยนแปลงเป็นลักษณะแบบพอพพิวเลชั่น (Population) ตามจำนวนประชาชนนะครับ

ประการที่ ๒ ก็คือมีการยกเลิก ส.ว. สรรหา นั่นเป็นประการที่ ๒

ประการที่ ๓ ก็คืออาจจะมีการกำหนดคุณสมบัติขึ้นใหม่โดยชั้นกรรมาธิการว่าให้บุคคลที่มีความเกี่ยวข้อง บุพการี หรือลูก สามารถที่จะเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้

ประการที่ ๔ ก็คือให้นักการเมืองซึ่งเพิ่งลาออกสามารถเข้ามาได้นะครับ

ประการที่ ๕ ก็คือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ในช่วงของการประกาศพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้ง

อีกประการหนึ่งก็คือเรื่องการขาดดุลยภาพ ในเรื่องของเจตนารมณ์ก็คือต้องการให้สมาชิกวุฒิสภามีความเป็นกลาง ซึ่งถ้าเรายอ้นยุคไปดูแล้ว สมัยปี ๒๕๔๐ นะครับให้คนที่เป็นนักการเมืองแค่ ๑ ปีสามารถสมัครเป็น ส.ว. ได้ แต่ปัจจุบันในชั้นกรรมาธิการแก้ถอยหลังนะครับ ก็คือไม่ได้บอกว่า ๑ ปีนะครับ สามารถลาออกวันนี้ พรุ่งนี้ก็สามารถที่เข้ามาสมัคร ส.ว. ได้นะครับ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าไม่ได้เป็นการพัฒนาการเมือง เป็นการถอยหลังในแง่ของการวิกฤติ ซึ่งเท่ากับว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ฉบับแก้ไขไม่ได้มีการแก้ไขประเด็นดังกล่าวนะครับ กลับไปสู่ปัญหาเดิม ซึ่งคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายก็ได้พูดไว้นะครับ

ประการสุดท้ายในแง่ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้มองว่าปัญหาเรื่องดุลยภาพ เรื่องความเป็นอิสระ เรื่องความถ่วงดุลต่าง ๆ เหล่านั้นผมคิดว่าเป็นปัญหาที่จะต้องได้รับการบันทึกไว้นะครับในการแก้ไขฉบับนี้

อีกประการหนึ่งผมอยากให้ท่านเพื่อนสมาชิกกลับไปดูในเรื่องของคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในกรณีที่มีการวินิจฉัยประเด็นมาตรา ๒๙๑ ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้ประเด็นเรื่องของมาตรา ๒๙๑ นะครับ ในเรื่องคราวที่แล้ว ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยมาตรา ๖๘ ผมคิดว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการในฐานะผู้เข้าไปเป็นพยานให้การในชั้นนั้นก็คงรู้ ได้อ่านคำพิพากษาเรียบร้อยแล้วนะครับ ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยนะครับในกรณีดังกล่าวเขาใช้เกราด์ (Ground) พื้นฐานของมาตรา ๖๘ ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้ใช้มาตรา ๒๙๑ ของท่านนะครับ มาตรา ๖๘ บอกว่าองค์กรที่มีการแก้ไข โดยเฉพาะในเรื่องของวุฒิสภาเป็นองค์กรสูงสุดนะครับ เป็นองค์กรที่กำเนิดสถาปนาโดยประชามติ โดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้พวกเราก็มาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยเป็นกฎหมาย

รัฐธรรมนูญฉบับเดียวที่มีการลงประชามติ เพราะฉะนั้นองค์กรสูงสุดทางการเมืองที่ถูกสถาปนาโดยประชาชน ถ้าจะมีการแก้ไขอำนาจองค์กรสูงสุดดังกล่าวต้องผ่านการลงประชามตินะครับ แต่ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยบอกว่าถ้าจะมีการแก้ไขรายมาตราจะกระทำได้ ตรงนั้นเขาเรียกว่านิติวิธีนะครับ ไม่ได้หมายความว่าการแก้ไขรายมาตราจะกระทำได้ทุกเรื่อง เป็นการแก้ไขในเรื่องขององค์กรสูงสุดทางการเมืองนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าทำได้อย่างนี้นะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอนุรักษ์ครับ ท่านอภิปรายเกิน ท่านจะเอาเฉพาะประเด็น

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : นิดเดียวครับ บันทึกไว้นะครับว่าการแก้ไขรายมาตราตรงนั้น ไม่อย่างนั้นท่านก็จะแก้ฝ่ายในเรื่องของตุลาการให้ยึดโยงจากประชาชนนะครับ ท่านก็บอกว่าตรงนี้เป็นการแก้รายมาตราทำได้ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ท่านเอาเฉพาะที่อาจารย์คณิตเสนอมาครับ เดี๋ยวไปอภิปรายในมาตรา ๕ นะครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ก็บันทึกไว้นะครับ เพราะว่าผมเห็นท่านกรรมาธิการบอกว่าแก้ไขรายมาตราทำได้หมด ผมไม่เห็นด้วยนะครับ ผมคิดว่าแก้ไขรายมาตราทำได้เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับหลักการที่เป็นการกระทบองค์กรสูงสุดทางการเมือง กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อาจารย์ตวงครับ กระชับด้วยนะครับ ผมให้ ๒ ท่านเท่านั้นนะครับ เดี๋ยวผมจะได้ไปท่านอนุรักษ์จะหารืออะไรผม ท่านประสารจะหารืออะไรผม เอาแค่นั้น เดี๋ยวผมจะเริ่มเรื่องแล้วครับ ท่านอย่าได้ไปนอกประเด็นนะครับ เอาเฉพาะสั้น ๆ กระชับครับ อาจารย์ตวงครับ

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ ผมยังไม่ได้พูดอะไรเลยครับ ให้ผมพูดก่อน ท่านประธาน ขอความเมตตาเถอะ ผมยังไม่ได้พูดเลย กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ท่านประธานคงจำได้ว่าผมพูดไม่เกิน ๑๕ นาที เพราะวุฒิสภาบังคับให้เราพูด ๑๐ นาที ๒๐ นาที แล้วผมพูดประเด็นนี้ ที่ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการว่าท่านเขียนเกินหลักการที่ผ่านในวาระที่หนึ่ง ซึ่งมันตรงกับคณะกรรมการชุดนี้ ท่านบอกว่าให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง แต่พอไปแก้ไขคุณสมบัติให้ญาติพี่น้อง ญาติโกโหติกาของคนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงมาสมัครสมาชิกวุฒิสภาได้เพียงชั่ววินาที ประเด็นของผมอยู่ตรงนี้ว่าเกินหลักการไม่อาจจะกระทำได้

ท่านประธานครับ ผมขอประทานอนุญาตที่จะต้องชี้แจงต่อสภาเพิ่มเติมว่าพี่น้องประชาชนทางบ้านคงจะสงสัยว่ากรรมการชุดนี้ที่เรียกว่าคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายนั้นมีอำนาจอะไร ทำไมสภาแห่งนี้จะต้องรับฟัง คณะกรรมการชุดนี้เป็นหน่วยงานตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ผ่านพวกเราไปแล้ว ตามมาตรา ๓๙ (๕) บัญญัติว่าให้มีอำนาจเสนอความคิดข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา ต่อการพิจารณากฎหมาย ผมเขียนแค่นี้พอ อันอื่นไม่ต้องพูดถึง ประเด็นก็คือว่าผมพาท่านประธานย้อนไปดูว่าวิธีเราพิจารณากฎหมายนั้น ท่านประธานคงจำได้ว่า ทุกครั้งที่เราพิจารณากฎหมายนี้ เราต้องเอาความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายฉบับนี้ อย่างนี้มาประกอบการพิจารณาหลายครั้งเราจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงตามความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย คราวนี้ท่านประธานครับ สภาก็ควรที่จะต้องรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการที่เราฟังมาตลอดทั้งในชั้นของสภาผู้แทนราษฎร ทั้งในชั้นของสมาชิกวุฒิสภาและในชั้นของคณะกรรมาธิการ ผมขออนุญาตประธานได้กล่าวสั้น ๆ อย่างนี้เพื่อจะได้บันทึกไว้ในที่ประชุมว่า กรรมการชุดนี้เขาคิดอย่างไร

ประการที่ ๑ เขาเห็นว่าถ้าปล่อยให้แก้ไขแบบนี้ ขึ้นต้นเป็นลำไม้ไผ่เหลาลงไปเป็นบ้องกัญชาแบบนี้ มันจะนำไปสู่การเสียดุลยภาพของการตรวจสอบอำนาจสมาชิกวุฒิสภา เพราะองค์กรอิสระ กกต. ป.ป.ช. ศาลรัฐธรรมนูญ ล้วนมาจากสมาชิกวุฒิสภา ถ้าองค์กรเหล่านี้ได้สมาชิกวุฒิสภา ผมขอประทานอนุญาตต้องยกตัวอย่างเพื่อให้คนทางบ้านได้เข้าใจ สามีเป็นรัฐมนตรี ภรรยาเป็น ส.ส. ลูกชายเป็น ส.ว. ถามท่านประธานว่ามันจะตรวจสอบได้อย่างไร มันเสียดุลยภาพในการตรวจสอบ ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ มันเสียดุลยภาพในการที่จะต้องไปกลั่นกรองกฎหมายเมื่อสามีเป็นรัฐมนตรีออกกฎหมายมา แน่นอนทีเดียวคนที่จะใช้อำนาจในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกฎหมายที่จะต้องบอก คือสมาชิกวุฒิสภาจะทำได้อย่างไร

ประการสุดท้าย สาระสำคัญของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ก็คือว่าวันที่จะต้องมีการเลือกองค์กรอิสระเหล่านี้ เพราะองค์กรอิสระเหล่านี้เมื่อไรก็ตามท่านประธานที่เคารพ ถ้าองค์กรอิสระเหล่านี้อยู่ภายใต้การครอบ เพราะเราเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภานั้น มีอำนาจในการเลือก ป.ป.ช. กกต. ศาลรัฐธรรมนูญ และศาลอื่น ๆ องค์กรเหล่านี้เป็นองค์กรไปตรวจสอบรัฐบาล ถ้าเมื่อไรก็ตามถ้าคนเหล่านี้จะไปตรวจสอบรัฐบาล คนเลือกสามารถที่จะถอดถอนได้ด้วย ถ้าไม่ทำตามที่ตัวเองให้ความเห็นก็สามารถถอดถอนได้ ประเด็นตรงนี้ไม่เกี่ยวกับใครเลย แต่เป็นประเด็นของหลักการที่จะต้องพูดให้ตรงกันว่าหลักการมันเป็นอย่างนี้ ผมพูดวันนี้จะไม่เห็นย้อนไปเมื่อ ๑๐ ปีแล้วเห็น และอนาคตข้างหน้าก็จะเห็น จึงได้กราบเรียนต่อท่านประธานว่าสภาแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาฟังความเห็นของคณะกรรมการที่เขามีอำนาจหน้าที่โดยตรง ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมเรียนหลายครั้งแล้วครับว่าทุกครั้งเราพิจารณากฎหมาย เราไปเอาความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายนี้มาพิจารณาด้วย เพราะฉะนั้นความเห็นของท่านนะครับ เราจะเอาไปพูดในมาตรา ๕ ที่ท่านพูดทั้งหมดนะครับ เอาละครับ เรื่องนี้เอาไว้มาตรา ๕ แล้วกัน พอดีเมื่อสักครู่ผมเอ่ยตอนแรกว่ามันมีท่านสมาชิกจะหารือผมเรื่องอื่นนะครับ ถ้าไม่มีเรื่องอื่น ท่านประสารมีเรื่องอะไรครับ

นายประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ภาควิชาชีพ ผมขอเรียนเพื่อความแน่ใจนะครับ คือเมื่อตอนเริ่มต้นท่านประธานบอกว่าเกี่ยวกับการประชุมของเรานี่นะครับ เพราะว่าที่เป็นข่าวในวันนี้บอกว่าหลังจากการประชุม ประธานวิปได้ชี้แจงว่าการประชุมนี้ต้องเร่งรัด เวลาไม่พอแล้ว แล้วบอกว่าคืนนี้ถึงตีสามหรือสว่างเลยก็เป็นได้ เผลอ ๆ ต้องประชุมวันที่ ๓๐ อีกนะครับ อันนี้เป็นคำของประธานวิปลงในหนังสือพิมพ์แนวหน้าวันนี้ ขอความกระจ่างครับ เราจะได้วางตัวได้ถูกต้องครับ แล้วเราจะได้รู้ด้วยว่าเราควรทำอย่างไร ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เรียนให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง เมื่อสักครู่เรียนตั้งแต่ท่านบุญยอดแล้วครับว่าเราจะเริ่มประชุมสิบโมงเช้านะครับ แล้วก็ไปเลิกเอา ๔ ทุ่ม ๒ วันครับ วันนี้กับวันพรุ่งนี้นะครับ เพราะฉะนั้นยืนยันนะครับ เอาละครับ ผมขออนุญาตนะครับ เริ่มเข้าสู่ประเด็นพิจารณาต่อไปนะครับ เชิญท่านถาวร เสนเนียม ครับ ท่านถาวรเดี๋ยวสักครู่นะครับ ท่านจุรินทร์ครับ เชิญครับ

นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนสั้น ๆ เท่านั้นเองครับว่า ที่กระผมหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมากราบเรียนท่านประธาน ก็เพียงแต่ต้องการที่จะสอบถามว่าท่านประธานรัฐสภาได้รับหนังสือจากคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายแล้วหรือไม่ ซึ่งก็ได้รับคำตอบชัดเจนว่าประธานรัฐสภาได้รับทราบหนังสือฉบับนี้แล้ว และก็ได้รับทราบคำทักท้วงของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายแล้ว รวมท่านรองประธานรัฐสภา คือท่านผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมขณะนี้ ก็ถือว่ารับทราบแล้ว เลยไปถึงท่านประธานคณะกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการก็ถือว่าได้รับทราบเรื่องนี้แล้ว เพียงแต่ว่าท่านประสงค์ที่จะเดินหน้าเรื่องนี้ต่อไปก็เท่านั้นครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านถาวรครับ อย่างไรพยายามเอาประเด็นที่ท่านขอแปรญัตติ แล้วก็อยู่ในเวลา แล้วก็อะไรที่ซ้ำกับคนอื่นแล้วท่านกรุณานะครับ ขอความกรุณาครับ ท่านถาวรเชิญครับ

นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ท่านประธานครับ กระผม นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ต่อข้อหารือของเพื่อนสมาชิกและการตอบข้อหารือของท่านประธานทั้งสองที่อยู่ข้างหน้าผมนี้ ผมขอกราบเรียนว่าขอให้พวกเราสมาชิกรัฐสภาได้โปรดใช้ความรอบคอบของการเตือน ของการชี้ข้อคิดเห็นทางกฎหมายของท่านดอกเตอร์คณิต ณ นคร สิ่งแรกสิ่งที่เรายืนยันกันมาโดยตลอดว่าเมื่อเสียงข้างมากได้ลงมติแล้ว สิ่งนั้นน่าจะถูกต้อง แต่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นทุกประเทศจะต้องมีการถ่วงดุล ไม่ว่าฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายตุลาการจะต้องถ่วงดุลซึ่งกันและกัน หลายประเทศที่ใช้ศาลรัฐธรรมนูญในการถ่วงดุลเสียงข้างมาก แม้แต่ในประเทศอังกฤษ ซึ่งก็มีอยู่บ่อย ดังนั้นถ้าหลังจากนี้ศาลรัฐธรรมนูญจะได้ชี้ว่าการแก้ไข

กฎหมายรัฐธรรมนูญคราวนี้เป็นโมฆะ ขออย่าได้คิดว่านั่นองค์กรถ่วงดุลที่เรียกว่าศาลรัฐธรรมนูญ เข้ามาแทรกแซงการทำหน้าที่ของรัฐสภา ซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ผมจึงขอกราบเรียนไว้ในเบื้องต้น

ท่านประธานครับ ในการแก้มาตรา ๑๑๑ ซึ่งแก้จาก ส.ว. ที่มีทั้งหมด ๑๕๐ คน มาเป็น ๒๐๐ คน และให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดนั้น เหตุผลที่ชี้แจงกับพวกเราและชี้แจงกับพี่น้องประชาชนว่าการเป็นระบอบประชาธิปไตยนั้นจะต้องมาจากการเลือกตั้ง โดยอ้างเอาว่ามีการโยงยึดกับพี่น้องประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง หลายท่านได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น ตัวชี้วัดไม่ใช่มีมาจากการเลือกตั้งแต่เพียงประการเดียวเท่านั้นที่จะเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่ตัวชี้วัดอย่างอื่น อย่างเช่น ความมีสิทธิมนุษยชนในประเทศนี้ สิทธิธรรมชาติ หลักนิติธรรม หลักสมเหตุสมผล และรวมถึงหลักของการถ่วงดุล ที่ผมพูดถึง ๕ ประการนี้ ก็เป็นตัวชี้วัดอีกประการหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่สามารถโยงยึดกับผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ การขอแปรญัตติของผมจากการที่ร่างของคณะกรรมาธิการหรือร่างของผู้เสนอให้มาจากการเลือกตั้งทั้ง ๒๐๐ คนนั้น ผมขอกราบเรียนว่าผมขอแก้แปรญัตติเป็นการได้มาซึ่งวุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชนโดยตรง ๑๐๐ คน และอีก ๑๐๐ คน ให้มาจากการเลือกตั้งขององค์กรวิชาชีพหรือองค์กรอื่น ๆ รายละเอียดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งออกกฎหมาย ซึ่งเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ถามว่าทำไมผมถึงแก้อย่างนี้ ท่านประธานครับ การแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญหรือการแก้กฎหมาย นั่นหมายถึงการแก้เครื่องมือในการบริหารประเทศ ที่เห็นว่าเครื่องมือนั้นล้าสมัย หรือเครื่องมือนั้นไม่สามารถใช้ได้อีกแล้ว หรือเครื่องมือนั้นเป็นเครื่องมือที่ไม่สามารถแก้ปัญหาของประเทศได้ คำถามของผม ฝ่ายที่ขอแก้ตอบเพียงอย่างเดียวว่าไม่เป็นประชาธิปไตย และที่สำคัญผมติดตามการทำงานของสมาชิกวุฒิสภาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ นี้ ยังไม่มีอะไรเป็นข้อบกพร่อง ยังไม่มีอะไรเป็นข้อบ่งชี้ว่าเกิดปัญหา และยังไม่มีอะไรเป็นข้อบ่งชี้ว่าก่อให้เกิดความเสียหายกับพี่น้องประชาชนคนไทย และไม่มีข้อบ่งชี้ว่าเป็นการสร้างความแตกแยก ----------

หรือไม่มีข้อบ่งชี้ว่าสนับสนุนให้รัฐบาลทำการทุจริตหรือฝ่ายบริหารทำการทุจริต ดังนั้น ผมถือว่ายังไม่ถือว่าเป็นเหตุอันสมควร เวลาอันสมควรที่จะแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ สิ่งที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า การแก้กลับไปเหมือนรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ นั้น เราได้รับบทเรียนมาแล้ว บทเรียนในอดีต ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด นั่นคือเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยที่มาจากพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เช่นเดียวกับพวกเรา คือพวกผมที่มาจากการเลือกตั้งจากเขตพื้นที่ เมื่อทำหน้าที่ทับซ้อน สิ่งสำคัญที่สุดการสะท้อนปัญหาของพี่น้องประชาชนก็สามารถสะท้อนปัญหาผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อยู่แล้ว ทำไมจะต้องเอา ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดไปทำหน้าที่ทับซ้อนในพื้นที่ทับซ้อนกับพวกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นี่ผมถือว่าเหตุผลยังไม่เพียงพอที่จะย้อนกลับไปยัง ส.ว. ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้น กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มีอำนาจ แต่ไม่สามารถถ่วงดุลกับการทำหน้าที่ของรัฐบาลเนื่องจากฐานเสียงของ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งนั้นมาจากฐานเสียงทางการเมือง มาจากฐานเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากเขตเลือกตั้งเดียวกัน เมื่อมาจากฐานเสียงเดียวกัน แนวทางในการทำงานจึงไปทางเดียวกัน จะเห็นได้จากว่า ส.ว. ในยุคนั้นมีอำนาจในการเลือกตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเป็นอย่างไรครับ ผลผลิตของ ส.ว. ในยุคนั้นคัดเลือกคณะกรรมการการเลือกตั้งมาแล้วมาจัดการเลือกตั้งไม่สุจริตและไม่เที่ยงธรรม ผลปรากฏว่าศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาให้ติดคุกคนละ ๔ ปี ท่านประธานอาจจะเถียงผมว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งขณะนี้ศาลฎีกาได้พิพากษายกฟ้องไปแล้ว แต่ศาลฎีกาไม่ได้พิพากษายกฟ้องในข้อเท็จจริงอันเป็นการกระทำของคณะกรรมการการเลือกตั้งชุดนั้น เป็นการพิพากษาให้ยกฟ้องว่าผมไม่มีอำนาจฟ้อง ดังนั้นข้อเท็จจริงยังคงฟังได้เป็นที่ยุติว่าการจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่เป็นผลิตของ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งนั้นส่อทุจริต ส่อผิดกฎหมาย ก็ต้องยินดีกับท่าน กกต. ที่ยังมีชีวิตอยู่อีก ๒ คนที่หลุดพ้นจากการจำคุก แต่ก็ขอฝากเอาไว้ว่าถ้าการแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญนี้สำเร็จ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน อย่าทำหน้าที่ให้เหมือน ส.ว. ปี ๒๕๔๐ ที่มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด หรือเราจะดูบางกรณี องค์กรอิสระที่มาจากการเลือกตั้งของ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งนั้น เช่น ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการอื่น ๆ เช่น ผู้ตรวจการแผ่นดิน เข้ามาจากผลผลิตของ ส.ว. เลือกตั้งปรากฏว่ามาขึ้นเงินเดือนให้กับตัวเอง ศาลพิพากษาต้องหลุดพ้นจากตำแหน่ง นี่ก็คือผลผลิตจากการทำหน้าที่ของ ส.ว. เลือกตั้งที่มีมติเห็นชอบหรือเลือกองค์กรอิสระเข้ามาทำหน้าที่

ผมจึงขอตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่าประวัติศาสตร์อาจจะซ้ำรอยอีกครั้งหนึ่ง การวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นสภาผัวสภาเมีย สภาเครือญาติ จริง ๆ แล้วการมีอิทธิพลต่อ ส.ว. และ ส.ส. อาจจะเกิดได้ตลอด อย่างเช่นปัจจุบันนี้หลายคนวิพากษ์วิจารณ์ว่าสามีภรรยาครอบครัวหนึ่ง สามีมีอิทธิพลเหนือ ส.ว. ภรรยามีอิทธิพลเหนือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง ดังนั้นข้อพึงสังวร ข้อสังเกตของผมก็ขอให้คอยติดตามว่าถ้ากฎหมายรัฐธรรมนูญนี้แก้ได้ก็อาจจะเป็นปัญหาในวันข้างหน้า ท่านประธานครับ แล้วการทำหน้าที่ของ ส.ว. นั้นมีอำนาจเด็ดขาดมาก อำนาจเด็ดขาดและอำนาจที่น่าสะพรึงกลัวเป็นอำนาจที่รัฐธรรมนูญทุกฉบับให้อำนาจเอาไว้ โดยเฉพาะกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ถ้ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ให้อำนาจเอาไว้ ส.ว. เหล่านั้นมาจากพรรคการเมือง มาจากสมาชิกที่เกี่ยวพันกับพรรคการเมือง หรือถึงขนาดว่าอาจจะมีการตั้งพรรคขึ้นมาสนับสนุนผู้ลงสมัคร ส.ว. ในทางลับ เป็นข้อที่เราจะต้องคอยติดตาม แต่ ส.ว. ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เมื่อเลือกตั้งเข้ามาแล้ว อำนาจมีอะไรบ้างท่านประธานครับที่เราจะต้องตั้งข้อสังเกตเอาไว้ ให้ความเห็นชอบผู้ที่จะเข้าทำหน้าที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ถ้า ส.ว. ไม่เห็นชอบ ส.ว. มีสิทธิที่จะตีกลับให้ผู้ทำหน้าที่สรรหา สรรหาเข้ามาใหม่ เห็นไหมครับ มีอำนาจต่อการกำหนดตัวบุคคลให้มาทำหน้าที่คณะกรรมการองค์กรอิสระ อย่างเช่น ศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้งก็เหมือนกัน ส.ว. มีอำนาจให้ความเห็นชอบ

(นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขออภัยครับ ขอคั่นเวลานิดหนึ่ง ท่านขจิตรมีอะไรประท้วงครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ซึ่งท่านประธานได้อธิบายแล้วว่าจะดำเนินการตามข้อบังคับโดยเคร่งครัด แล้วขอประท้วงผู้ที่กำลังอภิปรายว่าท่านกระทำผิดวิธีการอภิปรายในวาระที่สองตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ข้อ ๙๙ และข้อบังคับนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภานี้ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๗ ท่านประธานครับ ท่านผู้อภิปรายอยู่นี้สงวนคำแปรญัตติไว้ในหน้า ๔๔ ของเอกสารในมาตรา ๑๑๒ ท่านแก้ไขในคำบรรยายของท่านหน้า ๔๔ แล้วก็บอกไว้ชัดเจนว่าท่านแปรญัตติเรื่องจังหวัดหนึ่งให้มี ส.ว. กี่ท่าน วิธีนับ จำนวนที่นับเป็นอย่างไร ถ้าเหลือเศษเป็นอย่างไรมีรายละเอียดในหน้า ๔๔ สิ่งที่ท่านอภิปรายไม่ได้ตรงตามที่เสนอคำแปรญัตติเอาไว้ ท่านประธานไม่ได้ควบคุมให้เป็นตามข้อบังคับ ผมจึงประท้วงท่านประธานและประท้วงผู้อภิปรายตามข้อบังคับและรายละเอียดที่แจ้งแล้ว ขอโปรดท่านประธานได้วินิจฉัยคำประท้วงของผมครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอวินิจฉัยนะครับ ท่านถาวร เสนเนียม ได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๑๑๒ ถ้าท่านดูในหน้า ๒๑ และหน้า ๔๔ ท่านบอก ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง ๑๐๐ คน แล้วก็มาจากวิชาชีพต่าง ๆ อีกนะครับ ท่านอธิบายให้ฟังหน่อยคนจะได้ไม่ประท้วงนะครับ ท่านถาวรครับ

นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ขอบคุณท่านครับท่านขจิตรครับ กรุณาดูหน้า ๒๑ หน้า ๒๒ ถ้าไม่มีแว่นตาเอาแว่นตาที่ผมครับท่านประธานองค์กรอิสระที่ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งที่จะให้ความเห็นชอบนับตั้งแต่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ องค์กรอิสระทั้งหลายทั้งปวงที่ผมอ่านให้ท่านประธานด้วยความเคารพครับว่าถ้า ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง มาจากฐานของพรรคการเมืองมาจากฐานเดียวกับ ส.ส.

ดุลยพินิจในการมีมติให้ความเห็นชอบนั้น ไม่แตกต่างจาก ส.ส. ในเขตพื้นที่อันเป็นพื้นที่ภูมิศาสตร์เดียวกัน ดังนั้นผมกลัวว่าปัญหาจะเกิดไปยัง ส.ว. ที่เคยปฏิบัติหน้าที่ในปีก่อนหน้านี้ ท่านประธานครับ ผมกังวลด้วยเหตุอะไร ก็ผมกราบเรียนแล้วว่าถ้าไม่เห็นชอบก็ส่งตีกลับไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางคน ทีนี้เรามาดูว่าสิ่งที่ผมกังวลนั้นเป็นปัญหาอะไร แล้วผมแปรญัตติอย่างไร สิ่งที่ผมแปรญัตติ นั่นคือผมบอกว่า องค์กรที่ ขอโทษนะครับ สมาชิกวุฒิสภาที่ผมขอแปรญัตติให้มาจาก ๑๐ องค์กรวิชาชีพนั้น องค์กรวิชาชีพแรก นั่นคือสภาทนายความ สภาทนายความทำหน้าที่อะไรครับ ดูแลความยุติธรรมให้กับพี่น้องประชาชน หรือตรวจสอบการทำงานของศาล หรือของอัยการ หรือให้ความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชน ถ้าสมาชิกจากสภาทนายความเลือกกันเองจาก ๖๐,๐๐๐ กว่าคนให้เหลือตามจำนวนที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ร่างกฎหมาย ผ่านกฎหมายจากพวกเราไป ----------

ผมคิดว่าจะทำหน้าที่ได้อย่างดี ในฐานะเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนในกลุ่มที่ต้องการขอความช่วยเหลือเรื่องความเป็นธรรม หรือตรวจสอบการทำงานของพวกเรา อย่างเช่นกรณีที่สภาของเราเคยแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ อย่างน้อยที่สุดทนายความที่ชื่อนายวิรัตน์ กัลยาศิริ ทนายความที่ชื่อนายวรินทร์ เทียมจรัส หรือทนายความที่ชื่อนายวันธงชัย ชำนาญกิจ ได้ทำหน้าที่ตรวจสอบเสนอเรื่องให้กับศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยเอาไว้ นั่นคือผลงาน องค์กรต่อไปครับท่านประธานครับ องค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุข แพทยสภา สภาการพยาบาล ทันตแพทยสภา สภากายภาพบำบัด สภาเทคนิคการแพทย์ สภาเภสัชกรรม เป็นต้น เราต้องยอมรับความจริงว่าขณะนี้สมาชิกรัฐสภาของเรา เราต้องการผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะทาง โดยเฉพาะในเรื่องสุขภาพอนามัย ลำพังแต่พวกเราที่มาจากหลากหลายหลายกลุ่มอันเป็นตัวแทนในเชิงพื้นที่นั้น ผมคิดว่าความรู้ที่เป็นพิเศษในเชิงลึกนั้น เราอาจจะเรียกได้ว่ารู้น้อยหรือประสบการณ์น้อยกว่ากลุ่มวิชาชีพเหล่านี้ ผมจึงจำเป็นที่จะต้องขอแก้ตามที่ผมได้ขอแปรญัตติแตกต่างจากร่างของเจ้าของเสียงข้างมากนะครับ หรือคุรุสภา สภาวิชาชีพทางด้านบัญชี ที่สำคัญสภาวิชาชีพทางด้านบัญชีนั้น ขณะนี้นักบัญชี ผู้ตรวจสอบบัญชีจากต่างประเทศเข้ามาทำมาหากินถ้าเรามีสมาชิกวุฒิสภาคอยทำหน้าที่ดูแลผลประโยชน์ของนักวิชาชีพด้านบัญชีให้กับพี่น้องประชาชน ให้กับประเทศของเรา พวกเรา คนของเราก็จะไม่ถูกแย่งอาชีพในส่วนทางด้านบัญชีไป ถ้าเรามี ส.ว. จากกลุ่มวิชาชีพนี้ก็จะเกิดประโยชน์จะให้คำปรึกษาต่อรัฐบาล จะให้คำแนะนำต่อคนที่จะยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบัญชี ท่านประธานครับสภาวิศวกร สภาสถาปนิก การทุจริตคอร์รัปชั่น (Corruption) ถ้ามีฝ่ายตรวจสอบที่มาจากสถาปนิก มาจากวิศวกร อย่างน้อยที่สุดดีไซน์ แอนด์ บิลด์ (Design and Build) ซึ่งมีการทุจริตอำนาจในการก่อสร้างสนามบินสุวรรณภูมิ ผมคิดว่าสภาวิชาชีพนี้จะเป็นที่ปรึกษาคอยตรวจสอบให้กับการทำงานของสภาเราได้ ยิ่งกว่านั้นครับ สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า จะเห็นได้ว่าการส่งออกในยุคปัจจุบันนี้ลดน้อยถอยลงมาก ค่าครองชีพของเราก็เป็นปัญหา เพราะเหตุว่าค่าครองชีพสูง ของแพง ถ้ามีตัวแทนจากสภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า ก็จะทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ สมาคมนักข่าวผมก็เห็นว่ามีความสำคัญ แม้แต่คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านการบริหารและการพัฒนาของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ เรายังเปิดโอกาสให้ตัวแทนของสื่อเข้ามาทำหน้าที่ให้คำปรึกษากับรัฐบาล ให้คำปรึกษากับผู้บริหาร ซึ่งถือว่าเป็นกระจกที่มีความสำคัญต่อการสะท้อนปัญหาและรักษาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน สมาคมข้าราชการพลเรือนครับ มีความสำคัญทางด้าน

ประสบการณ์ การมีเฉพาะคณะกรรมการพิทักษ์คุณธรรม ไม่เพียงพอ ถ้ามีตัวแทนจากสมาคมข้าราชการพลเรือน สมาคมทหารตำรวจแห่งประเทศไทย เขาก็จะทำหน้าที่ในการปกป้องผลประโยชน์ เสนอแนะรัฐบาลได้ แต่ที่สำคัญที่สุดที่ผมอยากจะกราบเรียนรัฐบาลนั่นคือตัวแทนจากสภาเกษตรกรแห่งชาติ ท่านประธานครับ ราคาพืชผลเกษตรตกต่ำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ทำหน้าที่ได้ดีในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่เพียงพอ จะเห็นได้ว่าในขณะที่ราคาข้าวตกต่ำ เสียงสะท้อนจากสมาชิกของเราเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาก็แก้ไขปัญหาไปได้ในระดับหนึ่ง อาจจะมีการส่อทุจริตบ้าง หรือไม่ตรงเป้าบ้าง หรือรั่วไหลบ้าง แต่เกษตรกรได้มีโอกาสรับฟัง รับทราบว่า ส.ส. ของเราได้ให้ความช่วยเหลือ แม้รัฐบาลจะเดินหลงทางก็ตาม แต่ที่เป็นปัญหาอยู่สี่แยกควนหนองหงษ์ครับ ท่านประธานครับ มีการชุมนุมเรียกร้องให้ฝ่ายรัฐบาลได้แก้ไขปัญหา วันนี้ถ้ามีสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติทำหน้าที่ ส.ว. ผมมั่นใจว่าอย่างน้อยที่สุดได้กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่ท่านบอกว่าประเทศไทยของเราผลิตยางพาราได้น้อย ส.ว. ที่จะมาจากสภาการเกษตรกรแห่งชาติจะได้กราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีในห้องประชุมแห่งนี้ว่า เราส่งออกอันดับ ๑ ๑๐ ปีติดต่อกัน ตั้งแต่ ๒,๐๐๐,๐๐๐ ตัน หรือ ๓,๐๐๐,๐๐๐ กว่าตัน ท่านประธานครับ ส.ว. ที่จะมาจากการสรรหาหรือเลือกกันเองจากสภาเกษตรกรแห่งชาติ ----------

จะได้กราบเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ท่านพูดว่ารัฐบาลให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางพารามาอย่างต่อเนื่องนั้นท่านพูดไม่หมด ถ้าจะได้พูดว่าเงินที่ใช้ในการดูแลพี่น้องประชาชนชาวสวนยางพารานั้นเป็นเงินที่เก็บจากภาษีที่เรียกว่าเงินเซสส์ (CESS) ขณะนี้มีอยู่ ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท รัฐบาลหรือใครก็แล้วแต่จะไปอ้างเอาคุณงามความดีจากเกษตรกรชาวสวนยางพาราไม่ได้ เพราะเป็นเงินของเขา วันนี้พี่น้องเกษตรกรออกมาเคลื่อนไหว ณ ที่สี่แยกควนหนองหงษ์และไปยึดสถานีรถไฟบ้านตูล อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ท่านประธานครับ ผมไม่ได้ฟังเพลง ๆ หนึ่ง ซึ่งดังในอดีต บ้านผมเขาเรียกว่า ไม่รบนายไม่หายจน เสียงเพลงนั้นหมดไปแล้ว ๓๐ ปี วันนี้ดังกระหึ่มขึ้นมาอีก ท่านประธานครับ เมื่อมวลชนลุกขึ้นมาต่อสู้ คนที่เป็นตัวแทนอย่างพวกเรา ถ้ามี ส.ว. ที่มาจากสภาเกษตรกรแห่งชาติ ผมมั่นใจว่าคนคนนั้นจะไม่ยืนกอดอกวิพากษ์วิจารณ์ หาความสุขอยู่ในห้องแอร์ (Air) เพียงอย่างเดียว จะต้องเดินลงไปดู เดินลงไปแก้ไขปัญหาให้กับเกษตรกรชาวสวนยางพาราที่ได้รับความเดือดร้อน ท่านประธานครับ นี่คืออีกเหตุผลหนึ่งที่ผมจำเป็นที่จะต้องเสนอต่อท่านประธานว่า การแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมจึงมีความคิดเห็นว่าสภาเกษตรกรแห่งชาติควรจะได้รับการเลือกกันเองให้มาทำหน้าที่ในการเป็น ส.ว. ให้กับรัฐสภาแห่งนี้ และมั่นใจว่าคนเหล่านี้จะทำหน้าที่แทนกลุ่มอาชีพที่พวกเราอยากจะดูแล อยากจะช่วยเหลือ อยากจะออกกฎหมายให้กับเขาได้ แล้วที่สำคัญที่สุดการถ่วงดุลครับท่านประธาน การถ่วงดุล ถ้าหากว่า ส.ว. มาจากการเลือกตั้งจากกลุ่มเดียวกัน การถ่วงดุลจะไม่เกิด เมื่อไม่เกิดการถ่วงดุล ไม่มีการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ อะไรจะตามมา เผด็จการทหารจะเข้ามาอีกครั้งหนึ่ง เผด็จการทหารจะเข้ามาก็ต่อเมื่อมีเผด็จการทางรัฐสภาเกิดแล้วก็จะอ้างว่ามีการทุจริตคอร์รัปชั่นท่านประธานคงจะไม่สามารถนั่งฟังทนจากคำวิพากษ์วิจารณ์ที่เขาอ้างมา ยึดอำนาจจากพวกเรา จากพี่น้องประชาชนได้ จึงขอฝากไปยังคณะกรรมาธิการวิสามัญที่ท่านพยายามจะบอกว่าความเป็นประชาธิปไตยนั้นต้องมาจากการเลือกตั้งเท่านั้น แต่ผมขอกราบเรียนว่าความเป็นประชาธิปไตยอย่างน้อยที่สุดมีตัวชี้วัดอีกหลายตัวที่สำคัญที่สุดคือในเรื่องของการทุจริตต้องไม่เกิด สิทธิมนุษยชนจะต้องให้เกิด และการปิดปากในสภา การปิดหูปิดตาในสภาที่เสียงข้างมากปิดเสียงข้างน้อยนั้น จะไม่เกิด ผมจึงขอกราบเรียนไปยังท่านประธานว่าได้เตือนสติคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้ ถ้าอะไรที่สามารถปรองดองกันได้ คิดร่วมกันได้ก็ขอให้กลับมาสู่การพิจารณาตามที่ผมแปรญัตติด้วย กราบขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านธานี อ่อนละเอียด แล้ววกกลับมาที่ท่านสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล แล้วก็กลับมาที่ท่านนฤมลนะครับ เชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดระยอง ในฐานะของคณะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนะครับ เมื่อสักครู่มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงกรณีที่คณะ คปก. ได้มีหนังสือถึงท่านประธานรัฐสภา

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสาธิตครับ ผมได้วินิจฉัยไปแล้วว่าเดี๋ยวถึงมาตรา ๕ เราว่าเรื่องนี้กัน

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : นิดเดียวครับ ผมจะนำเสนอไปยังท่านประธานคณะกรรมาธิการครับ คือผมยังไม่ได้เห็นท่านประธานได้แสดงความคิดเห็นเรื่องนี้อย่างไรนะครับ ผมมีข้อเสนออย่างนี้ได้ไหมครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตนะครับ เดี๋ยวถึงมาตรา ๕ แล้วเราก็จะมาพูดเรื่องนี้กันนะครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ประเด็นนิดเดียวท่านประธาน ผมในฐานะคณะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยนี้อยากให้ท่านประธานกรรมาธิการได้พักประชุม แล้วก็ประชุมคณะกรรมาธิการเพื่อพิจารณาเรื่องนี้นะครับ แล้วก็นำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ว่าทางคณะกรรมาธิการคิดอย่างไรกับความเห็นของคณะ คปก. ฉบับนี้ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านสาธิตครับ ผมได้วินิจฉัยไปแล้ว เราจะไปพูดกันในมาตรา ๕ เพราะจะเกี่ยวข้องกับที่ท่านอาจารย์คณิตได้เสนอมาเลยครับ เชิญท่านธานีครับ พอท่านธานีเสร็จ ก็ท่านสัมพันธ์และไปท่านนฤมล แล้วกลับมาที่ท่านบุญยอดนะครับ เดี๋ยวถึงคิวท่านบุญยอด

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขออนุญาตท่านประธานนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา ข้อหารือของคณะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยท่านสาธิต ปิตุเตชะ นี้ผมคิดว่าท่านต้องทบทวนนะครับ เพราะเมื่อสักครู่ท่านประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ความคิดเห็นนั้นไม่ได้เป็นความคิดเห็นของคณะกรรมาธิการครับ เพราะท่านไม่ได้เรียกประชุมมาก่อน ทีนี้จะเป็นการรองรับได้อย่างไรครับท่านประธานว่าความคิดเห็นของท่านจะถือว่าเป็นความคิดเห็นของคณะกรรมาธิการละครับ ฉะนั้นท่านสาธิตก็เลยเสนอว่ากรรมาธิการวิสามัญต้องกลับไปประชุมกันก่อนครับ แล้วมีความเห็นออกมาก่อน แล้วมาเสนอต่อที่ประชุมนี้ครับ จึงจะเดินหน้าต่อไปครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้ท่านบุญยอดครับ พอดีเอกสารเพิ่งจะแจกเมื่อสักครู่นี้เองครับ เดี๋ยวเชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงอีกทีหนึ่งครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ต่อข้อสังเกตของท่านสาธิต ปิตุเตชะ ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ว่าคณะกรรมาธิการเราคิดอย่างไรต่อข้อสังเกตของท่านประธานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ท่านคณิต ณ นคร นะครับ ก็กราบเรียนท่านประธานครับ คณะกรรมาธิการร่วมกันของรัฐสภานี่นะครับ เราได้ประชุมครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม และได้ทำรายงานกราบเรียนเสนอท่านประธานเรียบร้อยแล้วนะครับ หนังสือท่านอาจารย์คณิตลงวันที่ ๒๒ สิงหาคมนี้นะครับ เพราะฉะนั้นประธานคณะกรรมาธิการและคณะกรรมาธิการเราคงไม่สามารถที่จะไปเรียกประชุมเพื่อปรึกษาหารือเรื่องนี้ได้อีกแล้ว เพราะทุกอย่างจบและได้ทำรายงานกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาไปแล้ว และเมื่อสักครู่ผมก็ได้กราบเรียน

ชี้แจงต่อท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกครับว่า ท่านอาจารย์คณิตท่านก็ตั้งข้อสังเกตในฐานะเป็นประธานและเป็นคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ซึ่งท่านก็มีสิทธิที่จะตั้งข้อสังเกตตามอำนาจหน้าที่ของท่านนะครับ ขณะเดียวกันเราในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติเราก็ดำเนินกระบวนการพิจารณากฎหมายต่าง ๆ ตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจเราไว้ ส่วนข้อสังเกตของท่านอาจารย์คณิตนะครับ ซึ่งเป็นความเห็นทางกฎหมายจะถูกต้อง จะชอบหรือไม่ ผมกราบเรียนย้ำนะครับว่ารัฐสภาแห่งนี้ไม่ได้มีอำนาจที่จะเป็นผู้หาข้อยุติ ก็เป็นเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญที่จะต้องดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยหากมีคนร้องขอไปนะครับ เพราะฉะนั้นข้อสังเกตของท่านสาธิตจะให้คณะกรรมาธิการพักการประชุมไปประชุม มันเป็นไปไม่ได้ มันเลยมาแล้วครับ กราบเรียนท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านบุญยอดพอนะครับ ผมก็อธิบายหลายครั้งแล้วนะครับ เวลาพิจารณากฎหมายนี่นะครับ ความคิดเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายของอาจารย์คณิต เราเอามาประกอบในการพิจารณาทุกครั้งนะครับ เช่นเดียวกันครับ เราก็จะเอามาประกอบในการพิจารณาในมาตรา ๕ นะครับท่านครับ ผมอยากให้ท่านบุญยอดจบก่อน เอาให้จบนะครับ เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณท่านประธานครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญยอมรับนะครับว่า นี่เป็นสิ่งที่เสนอใหม่ยังไม่ได้พิจารณา เพราะเสนอเข้ามา ๒๒ สิงหาคม นี่คือข้อเท็จจริงใหม่ครับ ท่านประธานครับ และท่านยังไม่ได้เรียกประชุมถูกไหมครับ ท่านก็ยอมรับต่อกลางสภานี้แล้ว เพราะฉะนั้นลำดับของการทำงานผมคิดว่าท่านต้องกลับไปประชุมคณะกรรมาธิการก่อน เพราะสิ่งที่ท่านมาพูดเมื่อสักครู่เป็นความเห็นส่วนตัวของท่านทั้งสิ้นครับ ผมจะรับฟังได้อย่างไรครับว่าคณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้จะมีความเห็นอย่างไรครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ผมวินิจฉัยอย่างดีกว่าครับ ท่านประธานครับ เพราะว่าความจริงแล้วคณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อย ได้ทำรายงาน บันทึกรายงานต่อท่านประธานรัฐสภา แล้วบรรจุเข้าสู่วาระการประชุมนี่นะครับถือว่าเรียบร้อยแล้วครับ เมื่อมีประเด็นอะไรเกิดขึ้นใหม่ที่ประชุมใหญ่แห่งนี้ก็มาพิจารณากันนะครับ ตรงนี้ผมว่าถูกต้องแล้วนะครับ

(นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสาธิตพาดพิงเรื่องอะไรครับ เชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดระยอง ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา ก็ด้วยความเคารพท่านประธานสามารถนะครับ ก็เป็นความเห็นของท่าน แต่ผมเรียนอย่างนี้ครับว่าถึงแม้กระบวนการท่านพิจารณาจบในชั้นคณะกรรมาธิการแล้วก็ยื่นมาสู่ท่านประธานรัฐสภา ความจริงก็เป็นความเห็นของมวลสมาชิกเสียงส่วนใหญ่นี่ละครับว่าเราจะมีความเห็นในข้อสังเกตนี้อย่างไรนะครับ ผมยังจำได้ว่าเราเคยพิจารณากฎหมายฉบับหนึ่ง ----------

ในขณะที่เรากำลังพิจารณาในสภาใหญ่แห่งนี้นะครับ มีข้อเรียกร้องในฝั่งเพื่อนสมาชิกคณะกรรมาธิการยังปรึกษากัน แล้วก็เปลี่ยนความเห็น ก็เป็นไปได้นะครับ ก็เป็นอยู่ในอำนาจของคณะกรรมาธิการ แต่กระบวนการที่ท่านเรียนก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ผ่านกระบวนการมาแล้ว แต่ก็เป็นอำนาจอันชอบธรรมของคณะกรรมาธิการจะปรึกษาหารือพูดคุย บางกรณีมีการเปลี่ยนแปลงตามความเห็นเสียงของเพื่อนสมาชิกก็เคยทำมาแล้ว ท่านประธานสามารถก็เคยปฏิบัติอยู่ในสภาแห่งนี้เหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าขึ้นอยู่กับท่านประธานคณะกรรมาธิการกับกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่จะเห็นให้ความสำคัญของข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายอย่างไร แต่ผมเรียนท่านประธานรัฐสภาที่ทำหน้าที่อยู่ว่าผมเข้าใจดีครับ ไม่มีทางหรอกครับ ที่เพื่อนสมาชิกฝั่งพรรคเพื่อไทยจะมาเห็นความสำคัญของเสียงข้างน้อย ที่จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นอย่างไรล่ะครับ ตอนนี้กำลังตำรวจกำลังจะสลายมวลชนที่กำลังประสบความเดือดร้อน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสาธิต ท่านเอาเฉพาะที่ท่านครับ ไม่อย่างนั้นจะมีคนประท้วงท่านอีกนะครับ มีคนลุกประท้วง

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ผมหารือด้วยความเคารพจริง ๆ นะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้ผมวินิจฉัยไปเรียบร้อยแล้วนะครับ ท่านไม่ต้องแล้วครับท่านนั่งเถอะครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ผมอีกนิดเดียวครับไม่เป็นไรครับท่านกรรมาธิการก็ต้องรับผิดชอบครับ สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับกฎหมายฉบับนี้ถ้ายังดันทุรังกันแบบนี้ยังบริหารประเทศกันแบบนี้ ก็เรียนท่านประธานไว้ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ ไม่ต้องประท้วงแล้วครับ ขอให้ท่านถาวรว่าต่อไปไม่ต้องนะครับ เชิญครับ

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านพิเชษฐ์นั่งลงครับ ท่านจะประท้วงอะไรครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นาย พิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ผมประท้วง

ท่านประธานตามข้อบังคับรัฐสภา ข้อ ๕ พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่วาระที่สอง คปก. เสนอเรื่องเข้ามาวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ เพิ่งนึกขึ้นได้หรือครับหรือส่งขึ้นมามีเจตนาอะไรหรือว่าเพื่อชอบธรรมที่จะยื่นศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมรับฟังครับท่านประธาน ผมรับฟังและพิจารณา แล้วก็อ่านอยู่แต่มันเป็นเอกสิทธิ์ของผมว่าผมจะเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือไม่ มันอยู่ที่ดุลยพินิจของผม ผมรับฟังครับฉะนั้นขอให้ท่านประธานช่วยกระชับ ถ้ากำหนดเวลาได้ก็กำหนดเวลานะครับ ไม่ใช่พูด ๒-๓ ชั่วโมง ไม่มีขีดจำกัดไม่ได้ครับท่านประธาน เป็นไปได้สัก ๑๕ นาที ๒๐ นาทีนะครับ ดังนั้นข้อ ๕ ท่านต้องใช้อย่างเคร่งครัดครับ ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมก็วินิจฉัยยังยืนยันว่าทำหน้าที่อย่างถูกต้องและเที่ยงธรรมนะครับ ผมบอกแล้วว่าความคิดเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายนั้นมาใช้ประกอบในการพิจารณาของที่ประชุมแห่งนี้ท่านจะปฏิบัติตามหรือไม่ปฏิบัติตามนั้นอีกเรื่องหนึ่งครับ เราจะพูดในมาตรา ๕ เพราะฉะนั้นผมจะอนุญาตให้อภิปรายไปก่อนนะครับ แต่ว่าขอให้อยู่ในประเด็นอยู่ในข้อบังคับ เอาสาระที่ท่านขอสงวนคำแปรญัตติไว้หรือสงวนความเห็น ถ้านอกประเด็นผมจะเตือนท่านนะครับ แต่ถ้าที่ประชุมจะใช้เวลามากอย่างนั้น ผมอาจจะต้องเสนออย่างที่ท่านพิเชษฐ์เสนอก็ได้ก็คือขอกำหนดเวลานะครับ แต่ตอนนี้ผมอยากให้บรรยากาศดี ๆ บรรยากาศยังเดินหน้าไปได้ ผมขอเถอะครับ ส.ว. เขารอเป็นแถวเลยนะครับ เชิญท่านธานีครับ ท่านธานีเสร็จมาที่ท่านสัมพันธ์ ท่านสัมพันธ์เสร็จมาท่านนฤมล กลับมาท่านบุญยอดนะครับ เชิญครับ

นายธานี อ่อนละเอียด สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายธานี อ่อนละเอียด สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาภาคอื่นในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมจะขอชี้แจงความจำเป็นและเหตุผลในการยื่นขอเสนอญัตติแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ โดยกระผมขอยื่นญัตติแก้ไขในมาตรา ๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๗ กระผมจะขออนุญาตท่านประธานกล่าวโยงบางประการ และพอถึงมาตรา ๕ มาตรา ๗ ผมก็จะไม่กล่าวอะไรซ้ำขึ้นมาอีก ก็ขออนุญาตท่านประธานในเบื้องต้นครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมอนุญาตครับ แล้วพอถึงมาตรา ๕ มาตรา ๗ ท่านก็เชิญครับ

นายธานี อ่อนละเอียด สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : จะไม่อภิปรายซ้ำหรือว่าถ้ามาตรานี้ไม่ผ่านการพิจารณาตามญัตติที่กระผมเสนอ ผมก็จะไม่อภิปรายครับท่านประธาน ผมจะไม่ใช้เวลารัฐสภานี้มากครับ ภาพสะท้อนการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้แก้ไขในองค์ประกอบของจำนวนองค์ประกอบ ส.ว. จากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งมีจำนวนสมาชิกวุฒิสภา ๑๕๐ คน มาจากการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน รวม ๗๗ แล้วมาจากการสรรหาจาก ๕ กลุ่มวิชาชีพรวมอีก ๗๓ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน จำนวน ๒๐๐ คน จำนวน ๒๐๐ คน ก็เท่ากับจำนวนของรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๐ ลักษณะก็คล้ายคลึงกัน ทีนี้ผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานในการที่จะสะท้อนมุมมองของคนที่ใกล้ชิดการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาที่สุด เขาติดตาม เขาตรวจสอบ เขารายงานการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ก็คือผู้สื่อข่าวประจำรัฐสภา ฉายาต่าง ๆ ในการที่ปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาหลังรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ โดยมีการเลือกตั้งครั้งแรกในปี ๒๕๔๒ จนกระทั่งถึงปี ๒๕๔๘ และมีการเลือกตั้งครั้งที่ ๒ ก็คือวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ หลังจากมีการเลือกตั้งครั้งแรก ผมจะขออนุญาตท่านประธานผ่านฉายาของ ส.ว. หลังจากใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นะครับ เลือกตั้งปี ๒๕๔๖ ได้ฉายาตรายางเอื้ออาทร เพราะถูกแทรกแซงจากฝ่ายรัฐบาล เลือกตั้งในปี ๒๕๔๗ ฉายาสภาโจ๊ก สภาโจ๊กนี่ไม่ใช่สภาโจ๊กตลกเหมือนตามทีวีนะครับ ก็คือเละเหมือนโจ๊ก ในปี ๒๕๔๘ ได้ฉายาว่าสภาทาสเพราะตอบสนองต่อรัฐบาล พอในปี ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นการเลือกตั้งครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ยังไม่ทันได้ปฏิบัติหน้าที่ก็ได้รับฉายาว่าสภาผัวสภาเมีย หรือสภาวงศาคณาญาติก็เพราะว่าวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งนั้นมีความสนิทสนมใกล้ชิดกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในลักษณะเครือญาติกัน ทีนี้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ คณะกรรมาธิการที่ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๕๐ ก็ออกแบบว่าในเมื่อที่มาของสมาชิกวุฒิสภาตามบทบาทอำนาจหน้าที่ต้องมีความเป็นอิสระ ความเป็นกลาง และต้องการความหลากหลายความชำนาญเฉพาะจากหลาย ๆ ส่วนของวิชาชีพมิอาจได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรงได้ ก็เลยดำเนินการให้มีการเลือกตั้งทางอ้อมโดยเขาเรียกว่าเป็นการเลือกตั้งโดยวิธีการสรรหา สรรหาก็คือมาจากองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ไม่แสวงหากำไร แล้วก็ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมืองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

ในเมื่อองค์กรต่าง ๆ เสนอชื่อเข้ามาใน ๕ กลุ่ม ก็คือวิชาชีพ วิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ให้คณะกรรมการเลือกหรือคัดสรรประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีต้นทุนทางสังคมสูง เป็นเสาหลักของบ้านของเมือง ยกตัวอย่างเช่น คัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกามา๑ ท่าน คัดเลือกจากที่ประชุมใหญ่ของศาลปกครองสูงสุด ๑ คน ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธาน กกต. ประธาน ป.ป.ช. ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวง ๗ คน รวมทั้ง สตง. ด้วย ท่านมีวุฒิภาวะสูง มีต้นทุนทางสังคมสูง ทำการคัดสรรบรรดารายชื่อที่เสนอเข้ามาให้ได้รับเลือก ๗๓ คน อันนี้ต้องให้ความเป็นธรรมแก่คณะกรรมการสรรหาด้วย ถ้าถามว่าคณะกรรมการสรรหาอยากจะมาเป็นกรรมการไหม ผมว่าทุก ๆ ท่านก็ไม่อยากเป็นหรอกครับ ชาวบ้านเรียกว่ามีแต่เจ๊ากับเจ๊ง ไม่มีหรอกครับได้ มีแต่เจ๊ากับเสีย ก็ต้องให้ความเป็นธรรมกับท่าน ในเมื่อปี ๒๕๔๙ ปี ๒๕๕๐ เกิดวิกฤติศรัทธา จะอาศัยจากใครที่จะมาเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ของบ้านเมืองก็ต้องอาศัย ๗ คนนั้น ก็ปรากฏว่าเมื่อร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญมาด้วยองค์ประกอบของสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน ๗๗ คน แล้วก็สรรหามาใน ๕ กลุ่มวิชาชีพอีก ๗๓ คน ก็รวมเป็น ๑๕๐ ซึ่งปัจจุบันก็ขาดไป ๑ จังหวัด เพราะว่าเพิ่งแต่งตั้งเป็นจังหวัดใหม่ ทีนี้พอเรามาดูว่าหลังจากมีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในปี ๒๕๕๐ แล้วเป็นอย่างไร ภาพสะท้อน กระจกเงาที่สะท้อนการทำหน้าที่ของวุฒิสภาเป็นอย่างไร ผมจะขออนุญาตนำเอานักหนังสือพิมพ์ ผู้สื่อข่าว ประจำรัฐสภา ซึ่งตั้งฉายาทุกปี ปีหนึ่งเขาก็จะตั้งทีหนึ่งว่าฉายาของวุฒิสภา ฉายาของสภาผู้แทนราษฎร ฉายาของ ครม. เป็นอย่างไร เป็นภาพเงาสะท้อนในปี ๒๕๕๐

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านธานีครับ ท่านกรุณาเข้าประเด็นนะครับ ประเด็นของท่านก็คือที่ท่านขอแปรญัตตินะครับ

นายธานี อ่อนละเอียด สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : เท้าความนิดเดียวครับท่านเพราะว่าจะสืบเนื่องไปถึงว่าสาเหตุที่จะเสนอโมเดล (Model) ในการที่มาในลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภาครับท่าน คือใน ปี ๒๕๕๒ ก็ได้ฉายา ตะแกรงก้นรั่ว ปี ๒๕๕๓ อัมพฤกษ์รับจ๊อบ (Jop) ปี ๒๕๕๔ สังคโลก ก็ดีเป็นลายครามครับ แต่อาจใช้ประโยชน์ไม่ได้เต็มไปด้วยผู้มีอาวุโสมากประสบการณ์ก็ได้รับฉายาสังคโลก และในปีที่แล้ว ตะแกรงเลือกร่อน อันนี้คือฉายาที่ทางผู้สื่อข่าวประจำรัฐสภาเขาให้มา ทีนี้ผมขอสรุปคือผมอภิปรายในวาระที่หนึ่ง แล้วก็นั่งฟังการอภิปรายของสมาชิกรัฐสภา ๓ วัน ๓ คืนแล้ว ผมจะขออนุญาตสรุปนะครับว่ามีอยู่ ๒ ฝ่าย คือฝ่ายสนับสนุนของ ส.ว. สรรหานี่นะครับ ก็มีอยู่ ๔ ประการ ๑. ได้ ส.ว. มาจากหลากหลายอาชีพ ๒. เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ๓. ไม่ต้องเกรงใจหัวคะแนน ไม่ต้องเสียเวลาปฏิบัติภารกิจลงพื้นที่หาเสียง ๔. ไม่ต้องติดค้างบุญคุณทางการเมืองจึงมีความเป็นอิสระ ทีนี้ฝ่ายคัดค้านก็อ้างว่าสมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา ๑. การสรรหาไม่เป็นประชาธิปไตย ๒. ประชาชนไม่ได้เลือกตั้งโดยตรง ๓. ขาดความเชื่อมโยงกับประชาชน ๔. ไม่ทราบและเข้าใจปัญหาประชาชนในพื้นที่ ๕. เลือกโดยกรรมการ ๗ คน เท่ากับ ๗ คน เลือก ส.ว. ได้ ๗๓ คน ต่างกับประชาชนเลือกได้ ๑ คน นี่คือฝ่ายที่คัดค้านด้วยที่มาที่ไป แล้วก็ข้อดีข้อเสียของการออกแบบสมาชิกวุฒิสภาของกฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ผมจะไม่อธิบายในรายละเอียดว่าผลดีผลเสีย ผลเสียที่สมาชิกรัฐสภาก็ได้อภิปรายไปมากมายแล้ว ทีนี้ผมก็เลยเสนอโมเดล เสนอรูปแบบ ของที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งกระผมเองก็ได้อภิปรายในวาระที่หนึ่ง ท่านประธานคงจำได้ ผมเสนอว่าที่มาของ ส.ว. ก็คือจำนวน ๒๐๐ คนเหมือนเดิมตามร่างที่เสนอเข้ามานี้ แต่มาจากการเลือกตั้งระดับจังหวัดรวมทั้งหมด ๑๒๕ คน แล้วมาจากปาร์ตี้ลิสต์ (Party List) ๕ กลุ่มวิชาชีพ เหมือนเดิมเลย ๕ กลุ่มวิชาชีพเสนอเข้ามาเป็น ส.ว. ปาร์ตี้ลิสต์ เอาเขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง แล้วบัญชีหนึ่งอย่างน้อยให้มี ๓๐ คน กลุ่มละ ๑๕ คน รวม ๗๕ คน ก็รวมทั้งหมด ๒๐๐ คน เราก็จะได้ความหลากหลายของวิชาชีพ เราก็จะได้คนที่มีประสบการณ์ เราก็จะได้มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน มาช่วยเหลือในการกลั่นกรอง มาช่วยเหลือในการที่จะพิจารณาแต่งตั้ง ถอดถอนคณะรัฐมนตรีก็ดี ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ดี รวมทั้ง ส.ส. ส.ว. ด้วย ก็จะเป็นการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ก็โดยบูรณาการเอามาทั้งข้อดีข้อเสีย ประชาชน

ได้เลือกโดยตรงแล้วก็ได้กลุ่มวิชาชีพที่มีความชำนิชำนาญโดยเฉพาะ ก็จะมีความหลากหลาย แก้ข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่กล่าวอ้างมาจากฝ่ายที่คัดค้าน ผมก็เลยเสนอร่างญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมตามที่ได้กราบเรียนต่อท่านประธาน ----------

- ๑๘/๑

ทีนี้เราลองมาดูเปอร์เซ็นต์ถ้าหากว่าตามรูปแบบที่กระผมเสนอไป ก็จะมี ส.ว. จากปาร์ตี้ลิสต์จำนวน ๓๗.๕ เปอร์เซ็นต์ ก็เหลืออีก ๖๒.๕ เปอร์เซ็นต์ ก็อาจจะมีจากการเลือกตั้งมานี้นะครับ โดยไม่อิงการเมืองเลยได้มาอีกสัก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ แล้วบางส่วนก็ต้องไปอิงการเมืองบ้างเราก็ไม่ว่า ก็หลากหลายไปแต่ละพรรคแต่ละพื้นที่ไปก็อีก ๓๐-๔๐ เปอร์เซ็นต์ ที่นี้จะเกิดอะไรล่ะครับท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานครับ จะเกิดการดุลยภาพแห่งอำนาจ คะคานกันนะครับ แล้วก็มีความหลากหลายของวิชาชีพ มันก็จะเกิดเป็นการพัฒนาการเมือง เป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ของกฎหมายให้มันพัฒนาขึ้นไป ไม่ใช่พัฒนาแล้วถอยหลังเข้าคลอง มาแก้จำนวนการเลือกตั้ง ส.ส. ในอดีตปี ๒๕๔๐ ซึ่งมีข้อบกพร่องอยู่ แล้วแถมไปแก้คุณสมบัติของการได้มา ลักษณะต้องห้ามและการได้มาของสมาชิกวุฒิสภาอีก ผมก็คงไม่กล่าวในรายละเอียดนะครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่าในวาระที่หนึ่งผมก็อภิปรายเสนอรูปแบบอย่างนี้ แล้วผมก็เดินออกไปสะพานลอยที่จะข้ามไปอาคาร ๒ พบท่านประธานที่ตรงสะพาน ถ้าท่านประธานยังจำได้ ท่านประธานบอกธานีความคิดดีนะครับ ผมก็เลยฝากท่านประธานที่เคารพของผมไปบอกที่ประชุมวิป ๓ ฝ่ายด้วยนะครับ เสนอความคิดของผมไป เผื่อเป็นทางออกของประเทศ เดินหน้ากันไปสักทีแล้วก็แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ท่านประธานก็ยิ้ม ๆ ผมว่าท่านประธานคงลืมแล้วกระมังครับ ตอนนี้ก็ยังไม่สายครับท่านประธาน ข้อบังคับเขาบอกว่าให้สมาชิกรัฐสภาพูดได้เฉพาะท่านประธาน ผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านประธานช่วยพูดกับกรรมาธิการข้าง ๆ นั่นเลยครับ ช่วยกล่อมให้ผมทีเถอะ เห็นด้วยกับผม แล้วมันก็จะแก้ปัญหาข้อบกพร่องได้ทุกอย่างเลย กรรมาธิการที่อยู่ข้าง ๆ มีเวลาตอนไหนค่อยไปเกลี่ยกล่อมให้ผมทีครับท่านจะแก้ปัญหาและจะสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ประชาชนเองจะได้ชื่นชมการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาว่าออกแบบกฎหมายที่มีนวัตกรรมก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อย ๆ นะครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ ผมจะขอกราบเรียนว่า ท่านประธานไปกระซิบบอกท่านกรรมาธิการข้าง ๆ ผม ธานี อ่อนละเอียด นะครับ ผมไม่ใช่ ธานี เทือกสุบรรณ ไม่ต้องระแวงผมหรอกครับ ผม ธานี อ่อนละเอียด คนนครปฐมครับท่าน แก้ไขคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ส.ว. แต่ไม่แก้บทบาทอำนาจหน้าที่ ผมก็ขอร้องท่านประธานให้ช่วยไปพูดกับทางกรรมาธิการให้ช่วยพิจารณาทบทวนในเรื่องของรูปแบบที่ผมเสนอ พร้อมกับแก้ไขคุณสมบัติและการได้มาซึ่ง ส.ว. แต่ถ้าสมมุติว่าจะเอาคุณสมบัติอย่างเดิมก็ต้องไปแก้บทบาทอำนาจหน้าที่ของ ส.ว หรือไม่ต้องมีสมาชิกวุฒิสภาเลยก็ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะขอกราบเรียนว่า

ถ้าท่านประธานที่เคารพไปช่วยบอกกรรมาธิการลงมติใหม่ แก้ไขตามรูปแบบของผม แล้วก็แก้ไขคุณสมบัติ ผมจะกราบเรียนท่านประธานเลยครับ ประกาศใช้วันไหน ผมลาออกวันนั้นเลยครับ ถ้าแก้ไขตามผมแล้วก็แก้ไขคุณสมบัติและการได้มาของ ส.ว. ผมจะลาออกในวันนั้นเลย ผมจะไปกินเงินเดือนอดีตสมาชิกรัฐสภาเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ปลูกผักปลูกหญ้าเลี้ยงปลากิน แล้วไปกวาดลานองค์พระปฐมเจดีย์ต้อนรับสมาชิกรัฐสภาที่จะไปเที่ยว ยินดีต้อนรับที่จังหวัดนครปฐมครับ เงินเดือน ๑๕,๐๐๐ บาท ผมคิดว่าผมพอแล้วครับ มาแค่นี้ผมก็ไกลเกินกว่าที่ผมฝันแล้วครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมจะขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่าผมอธิบายชี้แจงความคิดเห็นไม่มีอคติ ไม่มีวาระซ่อนเร้น แล้วก็ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนใด ๆ เลย ผมแสดงเจตนาตรงไปตรงมา ยื่นญัตติแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้มา ทั้งนี้นะครับ ก็เพื่อประโยชน์เพื่อความสุขแก่ประเทศชาติและประชาชนตลอดกาลนานเทอญ สาธุ ท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : สาธุครับ ท่านธานีครับ จำได้ครับ ที่ประชุมท่านฟังวิธีคิดของท่านแล้วนะครับ ไม่ต้องห่วงครับ เดี๋ยวที่ประชุมก็จะใช้ดุลยพินิจนะครับ ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้คณะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจากอำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี นำโดยท่าน ส.ส. ปัญญา จินตะเวช ได้มาเยี่ยมชมการประชุมของรัฐสภาครับ ต่อไปท่านสัมพันธ์นะครับ เสร็จแล้วท่านนฤมลเตรียมตัวนะครับ เชิญท่านสัมพันธ์ครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเป็นผู้หนึ่งครับท่านประธานที่ไม่รับหลักการในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ทั้ง ๓ ฉบับ กระผมก็เป็นผู้ที่ไปแปรญัตติในเกือบทุกมาตรา ในการที่รัฐสภาแห่งนี้เสนอการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ ซึ่งผมเองก็ต้องเรียนต่อท่านประธานนะครับว่าผมอภิปรายในครั้งนี้ บางทีต้องขออนุญาตนะครับว่าโยงไปมาตราอื่นบ้างเล็กน้อย แต่ผมจะไม่ได้เข้าในเนื้อหาที่เสียเวลานะครับ เพราะว่ามีความจำเป็นที่จะต้องชี้ให้เห็น จากเหตุผลที่ผมไม่รับหลักการในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ ผมมีความเห็นว่าความจริงการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญยังไม่สมควรที่จะเสนอในเวลานี้ด้วยซ้ำครับท่านประธาน เพราะว่าปัจจุบันนี้ภาวะเศรษฐกิจปากท้องของพี่น้องประชาชน ของแพง ปัญหาพืชไร่ก็ราคาตกต่ำ วุ่นวายไปทั้งประเทศ แต่กลับไม่ได้การแก้ไขรัฐสภาแห่งนี้จะต้องมาใช้เวลามาเบียดบังเวลาของสภาผู้แทนราษฎรในการที่มาแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ก็ทำให้ ส.ส. ไม่สามารถที่จะหารือ ที่จะยื่นกระทู้ถามหรือยื่นญัตติในการแก้ไขของพี่น้องประชาชนได้ จะต้องมามัวแต่แก้ในเรื่องของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญในการแก้ครั้งนี้มันไม่ได้แก้เพื่อพี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนไม่ได้รับประโยชน์แม้แต่นิดเดียวเลย กลับไปแก้ในเรื่องของที่มาของ ส.ว. เพื่อประโยชน์ของนักการเมืองที่เตรียมจะมีการเลือกตั้งในต้นปีหน้า ฉะนั้นในสิ่งเหล่านี้ผมเองจึงไม่รับหลักการในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ ถึงแม้ว่าในวาระที่หนึ่งผมได้ขออภิปรายในวาระที่หนึ่งไว้ โอกาสที่จะอภิปรายก็ยังไม่มีนะครับ ก็ถูกตัดตอน ถูกเสนอให้ปิดการประชุม ปิดการอภิปรายก่อนด้วยซ้ำ ใช้ระบบเสียงข้างมากในรัฐสภาแห่งนี้กระทำการอย่างนี้มาตลอด ฉะนั้นผมจึงไม่รับหลักการในครั้งนี้ครับท่านประธาน ผมขอเรียนกับท่านประธานนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตนิดเดียวนะครับ เพราะตอนนี้เรารับมาแล้วนะครับ ท่านจะเห็นในวาระที่หนึ่งผ่านไปเรียบร้อย เราพูดถึงวาระที่สองนะครับ ความจริงแล้วผมได้ชดเชยเวลาให้ท่านเยอะมากนะครับ เดิมท่านบอกได้ ๑๕ ชั่วโมง แล้วอภิปรายได้แค่ ๑๐ ชั่วโมงครึ่ง ผมก็ปล่อยให้ท่านอภิปรายเป็นเวลามันเลยมากแล้ว ท่านกรุณาเข้าประเด็นด้วยนะครับ เข้าประเด็นเลยครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม สัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมมีความจำเป็นที่ผมจะต้องเท้าความในเรื่องนี้ครับ เพราะผมไม่รับนะครับ ผมไม่รับหลักการผมจึงชี้เหตุผลที่ผมไม่รับให้ฟังก่อนนะครับ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพิจารณาในมาตรา ๓ ซึ่งเป็นการแก้ไขในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ในมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ นั่นเอง ซึ่งในฉบับนี้ใน ๒ มาตรานี้ผมเองนั้นมีความเห็นที่ต่างกับในเสียงข้างมากที่ได้ลงมติไปในวาระแรกที่บอกว่าให้สมาชิกวุฒิสภานั้นมาจากการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชน จำนวน ๒๐๐ คน ผมเองก็ได้ไปขอแก้ไขในการแปรญัตติในเรื่องนี้ ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๑๕๐ คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งในเขตแต่ละจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน และมาจากการสรรหาเท่ากับจำนวนข้างต้น หักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ----------

ท่านประธานครับ เท่ากับว่าผมนั้นไปขอแก้ไขที่ให้เป็น ๑๕๐ คน ก็เท่ากับว่าเข้าไปสู่กระบวนการของกฎหมายรัฐธรรมนูญเดิมนั่นเอง ที่มี ๑๕๐ คน แล้วมา ๒ ทาง คือมาจากการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนทุกจังหวัด ปัจจุบันมี ๗๗ จังหวัด ๆ ละ ๑ คน ส่วนที่เหลืออีกคือ ๗๓ คนนั้นให้มาจากการสรรหา เหตุผลที่ผมต้องให้มีมาจากการสรรหาด้วยก็เพราะว่าต้องการที่จะให้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหานั้นได้มีหลากหลายในเรื่องต่าง ๆ ในหลาย ๆ ด้านด้วยกันนะครับ เพราะว่าในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับเก่า ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่ปัจจุบันเราใช้อยู่นะครับมันมีความจำเป็นในการที่จะต้องมีสมาชิกวุฒิสภานั้นที่มาจากการสรรหาเพื่อที่จะได้มีองค์กรต่าง ๆ ที่มีผู้เชี่ยวชาญ มีผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่เข้ามาอยู่ในฐานะที่เป็นตัวแทนของประชาชนในภาพรวม ถึงแม้ว่าจะเป็นการสรรหา ท่านประธานครับ ต้องเข้าใจว่าการสรรหาของวุฒิสมาชิกไม่ใช่มาสรรหาเพียงแต่ว่าองค์กรหรือว่าหน่วยอรหันต์ ๗ คนอย่างที่ว่านะครับ ในการสรรหาที่ผ่านมาเขาก็ต้องมีการเลือกมาจากในองค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในการเลือกของภาควิชาชีพต่าง ๆ ภาคเอกชนหรือภาคอื่น ๆ แม้กระทั่งเรื่องของภาคทนายความ ภาคแพทย์ บรรดาครูบาอาจารย์ หรือสายอื่น ๆ นั้นเขาก็มีการเลือกของเขามาในการที่คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่ดีที่สุดของเขามา แล้วมาให้คณะกรรมการสรรหาซึ่งแต่งตั้งจากหน่วยงานทั้ง ๗ หน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือมาเป็นผู้สรรหาอีกทีหนึ่ง

ท่านประธานครับ สิ่งที่น่าเป็นห่วงในเรื่องของการที่จะให้มีวุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด จะทำให้ขาดในองค์กรที่มีความรู้ มีผู้เชี่ยวชาญ หรือว่ามีผู้ที่มีความสามารถอีกหลายด้านนั้นเข้ามาเป็นผู้ที่กลั่นกรอง มาเป็นผู้ที่ดูแลในสิ่งต่าง ๆ ต้องเข้าใจครับว่า สมาชิกวุฒิสภานั้นทำหน้าที่แตกต่างกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างสิ้นเชิง สมาชิกวุฒิสภาก็บอกอยู่แล้วว่าเป็นหน่วยงานที่จะต้องมาแต่งตั้ง ถอดถอนในองค์กรอิสระ แม้กระทั่งคณะรัฐมนตรี วุฒิสภานั้นก็ยังมีสิทธิที่จะได้ไปถอดถอนได้ ฉะนั้นความเชี่ยวชาญด้านความรู้ ความสามารถตรงนี้ ผมมองว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานครับ ถ้าหากว่าการเลือกตั้งจากประชาชนมาทั้งหมดในองค์กรที่เขาจะคัดของเขามาเองในบางส่วนในเรื่องของการสรรหานั้น อย่างเช่นของสายคนพิการ ผมถามครับว่า เขามีสิทธิที่จะมาง่าย ๆ อย่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หรือไม่ ถ้าหากว่าหันกลับไปใช้ในเรื่องของการเลือกตั้งของประชาชนทั้งหมด ส.ว. สายคนพิการ ผมยกตัวอย่าง อย่างเช่น ส.ว. ปัจจุบัน ท่านมณเฑียร บุญตัน ที่เป็น

ส.ว. สายคนพิการมาทุกวันนี้ผมต้องยกย่องครับท่านประธานครับ ว่าเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่มีคุณภาพมาก ถึงแม้ว่าในสายตาของท่านจะมองไม่เห็น ต้องขอประทานโทษนะครับที่ได้เอ่ยนามท่าน ในสิ่งเหล่านี้ก็มีความจำเป็น และไม่เพียงพอครับในสายคนพิการที่มาคนเดียว ผมอยากจะให้มามากกว่านั้นด้วยซ้ำ อย่างเช่น ผู้สื่อข่าวจากช่อง ๓ คุณกฤษณะ ละไล ซึ่งท่านเปลี่ยนนามสกุลใหม่ คนนี้ก็สำคัญในการที่จะมาเป็นตัวแทนของพี่น้องในสายคนพิการเหมือนกัน แต่ถ้าหากว่าไม่มีการมาจากการสรรหาแล้วถามว่าสมาชิกวุฒิสภาเหล่านี้จะมาอย่างไร เขามีสิทธิหรือว่าเขามีโอกาสที่จะไปหาเสียงกับพี่น้องประชาชนได้เหมือนคนปกติหรือไม่

(นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสัมพันธ์ครับ ท่านจิรายุ ห่วงทรัพย์ ประท้วงด้วยข้อบังคับอะไร เรื่องอะไรครับ เชิญครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๑๘ คลองสามวา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ขอประท้วงท่านผู้อภิปรายครับ จริง ๆ ท่านประธานนี้อะลุ่มอล่วยมากแล้วนะครับ ท่านแปรญัตติขัดหลักการไปเกือบหลายมาตรามาก แล้วท่านที่พูดนี้ท่านก็ไปมาตรารายละเอียดเยอะแยะ ท่านประธานช่วยควบคุมด้วยครับ ผมก็ไม่อยากให้มาตำหนิว่าใช้เวลาสภานานแค่กฎหมายไม่กี่มาตราจะได้ไปแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ขอให้ท่านประธานควบคุมตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับท่านสัมพันธ์ครับ ขอความร่วมมือนะครับ ไม่อย่างนั้นก็จะมีผู้ประท้วงอีก ท่านเข้าประเด็นของท่านนะครับ แล้วก็อะไรที่ซ้ำแล้วที่เขาพูดไว้แล้วไม่ต้องพูดอีกแล้วครับ เพราะเราก็ฟังจนเวลานี้ผมก็จนจำได้หมดแล้วนะครับ เชิญท่านอยู่ในประเด็นนะครับ เชิญครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมว่าผมเข้าประเด็นที่สุดแล้วครับ ผมพูดในเนื้อหาทั้งหมด ผมไม่ได้เอานอกประเด็นเลยนะครับ แล้วผมก็ใกล้จะจบด้วยครับ ผมบอกแล้วว่าผมขอจะขอพูดในเนื้อหา ในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นะครับ เหตุผลที่ผมต้องไปแปรญัตติในการที่ไม่รับหลักการด้วยในครั้งนี้มานะครับ หรือแม้กระทั่งว่าสมาชิกวุฒิสภา ที่เสนอเข้ามาด้วยกันในการพิจารณาและรับหลักการไปนั้น จะทำแต่ในสิ่งที่เป็นประโยชน์กับตัวเองทั้งนั้นนะครับ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งไปแก้ในมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ นะครับ อย่างเช่นในมาตรา ๑๑๕ นี้ ไปแก้ในเรื่องของคุณสมบัติที่เกี่ยวกับที่บอกว่าสภาผัวสภาเมีย สภาลูกสภาต่าง ๆ เหล่านี้ที่มีสิทธิกลับเข้ามา แต่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญเดิมนั้น เขาไม่ให้ผู้มีบุพการีคู่สมรส หรือบุตรผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น เข้ามาดำรงตำแหน่งในการที่จะมามีผลประโยชน์ทับซ้อนในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ครับ ท่านประธาน อย่างนี้นะครับ ก็ไปยกเลิกออกเสีย แต่ในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง เช่น

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสัมพันธ์ ขอประทานโทษผมขอทำความตกลงกับท่านนิดหนึ่ง คือท่านพูดไปถึงมาตรา ๕ นะครับ พอถึงเวลานั้นท่านก็ไม่ต้อง ผมจะไม่อนุญาตให้ท่านพูดอีก เอาอย่างนั้นนะครับ เพื่อให้มันเป็นหลักการไปเลยนะครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมพยายามโยง

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญพูดต่อครับ เชิญครับ ท่านบุญยอดมีอะไรครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา ผมหารือท่าน ๒ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรกนะครับ ๕๗ คน ที่แปรญัตติสรุปคือต้องได้อภิปรายในส่วนที่เราได้ตกลงกันแล้วนะครับว่า สิ่งที่ท่านอ้างว่าขัดหลักการนั้น สรุปคือพวกผมจะต้องได้อภิปรายนี่เป็นข้อตกลงที่ชัดเจนไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒ ถูกไหมครับ เพราะฉะนั้นกรุณาเถอะครับว่าเมื่อท่านสัมพันธ์ท่านเป็นคนหนึ่งที่แปรญัตตินะครับ ท่านก็ต้องพูดทุกประเด็นที่ท่านได้สงวนความเห็นไว้นะครับ อันนี้เป็นข้อตกลงร่วมกัน กรุณาอย่ายกว่าเป็นวาระที่สอง เฉพาะส่วนที่แปรญัตติ ส่วนที่แก้ไขเท่านั้น มันไม่ใช่แค่นั้น เพราะเป็นข้อตกลงกันเรียบร้อยแล้วนะครับ ถ้าหากว่าท่านไม่ขัดนะครับ ไม่มีคนลุกขึ้นประท้วงบ่อย ๆ ผมคิดว่าการประชุมนี้มันจะเดินไปได้

ประเด็นที่ ๒ ส่วนตัวผมเอง เพราะเมื่อสักครู่ท่านอ่านชื่อผมไปแล้วนี้นะครับ ผมขอสงวนการแสดงความเห็นของผมในการแปรญัตติไว้ว่าถ้าหากว่าท่านประธานเป็นท่านประธานนิคม ผมขออนุญาตที่จะไม่อภิปรายจนกว่าท่านประธานสมศักดิ์จะขึ้นมานั่ง ผมเตรียมข้อมูลทุกอย่างเรียบร้อยแล้วครับ และผมคิดว่าถ้าผมอภิปรายนี้นะครับ คณะกรรมาธิการต้องไปประชุมใหม่แน่นอนนะครับ ผมจะชี้ประเด็นอย่างชัดเจน แล้วผมไม่ฟุ่มเฟือย ไม่เท้าความเรื่องอื่น ผมจะเข้าประเด็น ๑๐-๑๒ นาที เท่านั้น แล้วจะจบเลย แต่ผมขอเอาคำอภิปรายของผมนี้ไปอยู่ในช่วงของประธานสมศักดิ์ครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : โอเคนะครับ ผมวินิจฉัยนะครับ ความจริง ๕๗ คน ผมอะลุ่มอล่วย ความจริงที่ประชุมได้วินิจฉัยไปแล้วนะครับว่าผิดหลักการนะครับ แต่ว่าเพื่อให้สภาแห่งนี้มันเดินไปได้ ก็พยายามให้ท่านอยู่ในประเด็นนะครับ แล้วคำขอของท่านนะครับ เห็นชอบนะครับ ท่านไปอภิปรายตอนบ่ายโมงกว่านั่นนะครับ เชิญท่านสัมพันธ์ต่อครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ ผมอภิปรายในมาตรา ๓ ในการแก้ไขมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ แต่ได้ไปยกเลิกมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ ผมจึงชี้ให้เห็นว่ามันขัดกันอย่างไรนะครับท่านประธาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ในครั้งนี้ แก้เพื่อประโยชน์ตัวเองอย่างไรนะครับ แต่สิ่งสำคัญในสิ่งที่ตัวเองจะเสียประโยชน์กลับไม่แก้ อย่างเช่นในมาตรา ๑๑๗ นะครับท่านประธาน ในมาตรา ๑๑๗ สมาชิกสภาพของสมาชิกวุฒิสภามีกำหนดคราวละ ๖ ปี นับตั้งแต่วันเลือกตั้งท่านประธานครับตัวนี้ในเมื่อถ้าเอามาจากการเลือกตั้งทั้งหมด

(นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประเสริฐประท้วงหรือเปล่า เชิญครับ

นายประเสริฐ จันทรรวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ประเสริฐ จันทรรวงทอง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงผู้ที่กำลังอภิปรายในข้อบังคับ ข้อ ๔๕ อภิปรายไม่อยู่ในประเด็น ผู้อภิปรายนั้นได้แปรญัตติในเรื่องของจำนวนวุฒิสมาชิกที่มีเพียงประเด็นเดียว แต่ขณะนี้ได้อภิปรายเลยเถิดไปถึงมาตราอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้อง ผมขอความกรุณาท่านประธานได้ควบคุมการประชุมแล้วก็กำหนดให้ผู้อภิปรายได้อยู่ในประเด็นที่กำลังอภิปรายด้วยครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับท่านสัมพันธ์ท่านกรุณาอยู่ในประเด็นของท่าน อะไรที่ท่านไม่ได้ขอแปรญัตติไว้ท่านไม่ต้องไปพูดถึงนะครับ เอาเฉพาะที่ท่านได้ขอแปรญัตติขอให้เป็นไปตามข้อบังคับ ก็คือข้อบังคับข้อ ๙๙ ถ้าท่านจะกรุณาช่วยรักษาข้อบังคับด้วยครับ เชิญครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ ผมพยายามเข้าประเด็นที่สุด ความจริงแล้วถ้าท่านไม่มีประท้วงผมก็จบไปแล้วครับ เพราะผมเหลือนิดเดียวที่จะจบแล้วในการที่ชี้ให้เห็น ผมบอกแล้วว่าผมเอาอยู่ในประเด็นตลอด เพราะว่าผมอภิปรายทุกครั้งผมไม่เหมือนคนอื่นที่เอานอกประเด็นมาอภิปราย เพราะว่าในมาตรา ๓ มันไปโยงมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ แล้วไปยกเลิกมาตราอื่นอีก ผมถึงบอกว่าทำไมถึงต้องไปยกเลิกอย่างนั้น แต่ในมาตรา ๑๑๗ ทำไมไม่ยกเลิกด้วย การที่ ส.ว. ให้อยู่ ๖ ปี ผมบอกกับท่านประธานว่าที่มาจากการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนทั้งหมด ท่านประธานลองไปดูสิว่ามีหน่วยงานไหนบ้างที่เลือกมาแล้วอยู่ ๖ ปี อบต. เขายังอยู่ ๔ ปี ส.จ. ก็อยู่ ๔ ปี เทศบาลก็อยู่ ๔ ปี ส.ส. เราก็อยู่ ๔ ปี แต่ ส.ว. บอกว่ามาจากการเลือกตั้งแล้วแต่ไม่แก้มาตรา ๑๑๗ บอกขออยู่ ๖ ปี อย่างนี้ถือว่าทำเพื่อประโยชน์กับตัวเองหรือเปล่าครับท่านประธาน ฉะนั้นผมอยากให้ท่านประธานฝากไปถึงคณะกรรมาธิการได้พิจารณาในเรื่องนี้ด้วยว่าถ้าหากที่มาจากการเลือกตั้งแล้ว จากพี่น้องประชาชนโดยตรงอย่างนี้แก้ว่า ส.ว. มี ๒๐๐ คนมาจากประชาชนทั้งหมด ทำไมไม่แก้ให้เหลือ ๔ ปีเหมือนกัน ทำไมจะต้องมาเอาประโยชน์จากตรงนี้ ฉะนั้นก็ต้องฝากต่อท่านประธาน ผมเองนั้นจากเหตุผลในสั้น ๆ อย่างนี้ครับท่านประธานที่ผมไม่รับในหลักการนี้มา แล้วผมได้ขอแปรญัตติมา แล้วผมก็แปรญัตติในทุกมาตรามาก็ต้องฝากต่อท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนฤมลแล้วต่อด้วยท่านกำนันโสภณ เพราะว่าท่านบุญยอดขอเป็นช่วงบ่ายโมงนะครับ เชิญท่านนฤมลต่อด้วยท่านกำนันโสภณ เชิญครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานคะ ท่านโสภณรู้สึกว่าให้ความเห็นชอบไปแล้ว ไม่ได้ติดใจนะคะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนั้นท่านโสภณก็เป็นท่านกฤช

นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (อุตรดิตถ์) : ขอบพระคุณค่ะท่านประธานคะ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ต้องเรียนว่าด้วยความมั่นใจและด้วยความสุจริตของดิฉันได้ทำให้มีการลุกขึ้นอภิปรายในวันนี้ในกรณีที่เกี่ยวกับมาตรา ๓ ที่ขอแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑๑ ประเด็นของดิฉันก็คือว่าดิฉันอยากเห็น ส.ว. หรือสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง แต่เป็นการเลือกตั้ง ๒ แบบ แบบที่ ๑ ก็คือแบบที่มาโดยพื้นที่จังหวัด ซึ่งถ้าเปรียบเทียบก็คือถ้าเป็นหมอก็คือเป็นหมอทั่วไปรักษาได้ทุกโรคนะคะ และอีกแบบหนึ่งก็คือแบบซึ่งกำหนดมาโดยสาขาอาชีพ ท่านประธานที่เคารพคะ ตลอดเวลา ๓ วันที่ได้นั่งฟังอยู่ในห้องประชุมแห่งนี้ดิฉันรู้สึกเหมือนกับว่ามีการอภิปราย คนที่แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งจะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์ของตัวเองทั้งหมด ดิฉันเรียนท่านเลยค่ะว่าการที่มีเพื่อนสมาชิกไม่ว่าจะมาจากการสรรหาหรือมาจากการเลือกตั้งอภิปรายเช่นนี้ก็ไม่เป็นธรรมต่อ ส.ว. ซึ่งมีความคิดเห็นที่แตกต่าง โดยเฉพาะ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งก็อาจจะทำให้มิตรขาดหายไปบ้างในการที่จะทำงานกัน ก็ขอเรียนค่ะว่าในมาตรา ๓ ที่ว่านี้ดิฉันเห็นว่าจำนวนของ ส.ว. ๑๕๐ คนนั้นเพียงพอแล้วค่ะ เพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ในการที่จะทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย ทำหน้าที่ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน ทำหน้าที่แต่งตั้ง ถอดถอน และหน้าที่อื่น ๆ เท่าที่อยู่ในสภามา ๕ ปีเศษ ดิฉันเห็นแล้วค่ะว่าถ้าตั้งใจทำงานกันจริง ๆ นั้นเพียงพอ แต่เรื่องปัญหาจำนวนจึงไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ

ในส่วนของที่มาอีกที่มาหนึ่ง ดิฉันเรียนเลยค่ะว่าเหมือนกับคณะกรรมาธิการ คือต้องมาจากการเลือกตั้ง และต้องมาจากการเลือกตั้งโดยที่ให้มีความหลากหลาย ให้มีความเท่าเทียม ให้มีความชัดเจนในหลักการ ในกระบวนการเลือกตั้ง อันนี้ดิฉันก็คงจะต้องอภิปรายเลยเถิดไปถึงเรื่องของที่มาในมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ ด้วยนะคะท่านประธาน และเมื่อถึงในส่วนนั้นดิฉันก็คงจะไม่พูดถึงซ้ำค่ะ ท่านประธานที่เคารพคะที่มาที่ว่าโดยมีบุคคลซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่น่าเชื่อถือได้ในสังคม ๗ คน เซย์ (Say) เสียว่า ๗ คนนะคะที่เราพูดกันในมาตรา ๑๑๓ นี้ ดิฉันคิดว่าเป็นปัญหาค่ะ ในเบื้องแรกก่อนจะเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ดิฉันได้ศึกษากฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วดิฉันคิดว่าดูแล้วยังน่าจะเป็นปัญหา แต่ตอนนั้นก็ไม่ได้เชื่อ และมั่นใจอย่างเต็มหัวใจว่าจะเป็นปัญหา คิดว่าถ้ากระบวนการสรรหาเป็นไปตามมาตรา ๑๑๔ วรรคสอง อย่างเคร่งครัดก็คงจะไปกันได้ ดิฉันพูดเสมอค่ะ ในทุกที่ว่ามาจากที่ไหนโดยวิธีไหนไม่สำคัญ สำคัญที่ว่าเราจะไปด้วยกันเพื่อทำงานให้กับบ้านเมืองของเราในสภาแห่งนี้ แต่การณ์มันไม่เป็นอย่างนั้นค่ะท่านประธาน เท่าที่ดิฉันสังเกตในช่วงที่ผ่านมานั้นมันมีความแตกต่างมาก มันมีความคิดที่เป็นอคติฝังอยู่ในกลุ่มคนบางกลุ่มว่า ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งนั้นมันแย่ มันไม่ได้เรื่อง มันถูกครอบงำ ไม่มีคุณภาพ ไม่มีความเป็นตัวเอง ไม่มีความเป็นอิสระต่าง ๆ นานาที่มันเลวร้ายทั้งหลายทั้งปวงที่จะลงมาสู่ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง ดิฉันเรียนท่านว่ามันไม่ได้แย่ขนาดนั้นหรอกค่ะ ถ้าแย่ขนาดนั้นประชาชนก็คงจะแย่เหมือนกันละค่ะที่เลือก ส.ว. แบบนั้นมา วันนี้ดิฉันอยากจะบอกท่านว่าเข้ามาทำงานด้วยกันแล้ว มันชัดเจนยิ่งขึ้นค่ะเมื่อความชัดเจนนั้นปรากฏ ดิฉันก็คิดว่าก็ไม่เป็นไร ก็มาโดยกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ไม่ว่ากัน แต่วันนี้เรามีสิทธิ สิทธิที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ อย่างชัดเจนว่าเราสามารถที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมได้ แล้วก็แก้กันมาอย่างนี้ค่ะ ในปี ๒๕๔๙ แก้กันยกร่างทั้งหมด ทั้งฉบับด้วยซ้ำไปเพื่อจะเป็นแนวทางในการปกครองประเทศ แล้ววันนี้แม้ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีการวินิจฉัยไว้ในระดับหนึ่งว่าถ้ารัฐสภาจะใช้อำนาจตามบทบัญญัติมาตรา ๒๙๑ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ทำได้ ก็จะต้องว่ากันเป็นเรื่องเป็นราวเป็นรายมาตราไป ดิฉันก็ยังถือว่าตรงนี้เป็นอำนาจและเป็นสิทธิโดยชอบของสมาชิกที่จะเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมนะคะ ว่าการกลับเข้ามาสมัยที่ ๒ ท่านประธานคะ ที่เราจบ ๓ ปีไปแล้วเรามีการคัดเลือก ส.ว. สรรหาเข้ามาใหม่ ตรงนี้ค่ะที่ทำให้ดิฉันเกิดความมั่นใจเกินร้อยเลยค่ะว่าจำเป็นจะต้องมีการแก้ไขในมาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ คือบุคคลซึ่งจะตั้งเป็นกรรมการขึ้นมาสรรหานี้ ใช้ ๗ คนไม่ได้ ท่านต้องให้คนมากคนค่ะ ให้คนเยอะ

คนเข้ามาเลือกคนที่จะเป็นตัวแทน ถามว่าแล้วจะเลือกอย่างไรคนเยอะคน ไม่ได้ เพราะไม่มีที่ไหนจะไปทำการเลือกตั้งอย่างนั้นได้ จึงต้องกำหนดเป็นกลุ่มประเภท อาชีพ ถามว่ากลุ่มประเภทอาชีพต่าง ๆ นั้นท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ชี้แจงต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่ามันยากมันลำบากมากเลยที่จะทำการกำหนดกลุ่มประเภท ดิฉันขออนุญาตเรียนค่ะว่ามันไม่ยากจนเกินไปหรอกค่ะ มันสามารถทำได้ถ้าเราตั้งใจที่จะทำให้มันเกิดขึ้นมา แล้วถ้าเราทำอย่างนั้นได้นะคะ กลุ่มคนหลาย ๆ กลุ่มก็จะถูกคัดเลือกโดยตัวประชาชนเองนั่นละเข้ามาในสภาของเรา เขาจะเลือกตัวแทนของเขาซึ่งมันจะสะท้อนให้เห็น ท่านประธานคะ ครั้งที่ ๒ ที่มีการคัดเลือกเข้ามา ๓๔ ท่านที่มาจากการสรรหาเป็นจำนวนที่ซ้ำจาก ๗๓ คน ที่มีโอกาสจะเข้ามาได้ในระบบสรรหา ----------

ดิฉันไม่ได้ตำหนิเพื่อนสมาชิก ดิฉันยกย่องเชิดชูบางคนถือว่าเป็นคนที่มีความรู้มีความสามารถมาก และเป็นมิตรที่ดีมากสำหรับการทำงานในสภานี้ แต่ก็ยังอีกละค่ะ ก็มีอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งดิฉันคิดว่าไม่เหมาะสมที่เข้ามาทำหน้าที่ตรงนี้ ในส่วนของการเลือกตั้งครั้งที่ ๒ คำถามจึงมีคำถามอยู่ว่า ประเทศไทยไม่มีคนดีกว่า ๓๔ ท่านที่ได้เข้ามาเป็นรอบที่สองแล้วหรือ ดิฉันไปที่ไหนก็แล้วแต่มีคนถามว่า ส.ว. บ้านท่านมาอย่างไร เราบอกเลือกตั้งส่วนหนึ่งแต่ตั้งส่วนหนึ่ง คำถามที่ว่าแต่งตั้งมานั้นแตกต่างจากเลือกตั้งอย่างไร ดิฉันตอบเต็มปากเลยค่ะว่า ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางนั้นจะเป็นสิ่งที่จะเติมเต็มในส่วนของ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง แต่มันก็ไม่ได้อย่างนั้นเสียทั้งหมดนะคะ ดิฉันคิดว่าความผิดพลาดในการสรรหาในคราวที่ผ่านนั้นเยอะเกินไปค่ะ ๓๔ คนที่ซ้ำนั้น ปิดโอกาสเพื่อน ๆ ของดิฉันที่ยังอยู่นอกสภา เรียนท่านค่ะยังมีคนอีกเยอะคนเลยที่มีความสามารถที่หลากหลาย ยกตัวอย่างปราชญ์ชาวบ้านทั้งหลายที่เราบอกว่าเป็นผู้ที่มีความรู้มีความสามารถสมควรยกย่องนะคะ ดิฉันได้คุยกับเพื่อนสมาชิกที่มาจากภาคใต้ ยกตัวอย่าง ปราชญ์ชาวบ้านแห่งเทือกเขาบูโด ท่านวาลาดิแมร์ วาลาดิแมร์ นี้นะคะถามว่าท่านไม่เคยมีโอกาสได้มาตรงนี้ เพราะอะไรคะ เพราะกรรมการสรรหา ๗ ท่านจะเลือกไปถึงไหม คนที่ดีแล้วไม่ดัง ไม่มีโอกาสหรอกค่ะในการที่จะมีโอกาสได้เข้ามา แต่ส่วนมากที่ได้มานั้น เพราะมีสตางค์ มีสี มียศ มีตำแหน่ง มีเครือข่าย มีเน็ตเวิร์ค (Network) ต่าง ๆ และนั่นละค่ะคือความไม่เป็นธรรม และเมื่อความไม่เป็นธรรมมันอยู่ในระบบของเรามันจึงเป็นระบบที่ต้องควรมีการแก้ไขปรับปรุง ดิฉันเห็นว่าความเท่าเทียมตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ กระบวนการความโปร่งใสในการคัดเลือกเข้ามา พวกเราไม่มีข้อมูลว่าทำไมบุคคลเหล่านี้ถึงได้เข้ามาเหนือกว่าบุคคลเหล่านั้น ดิฉันเข้าใจว่ามีผู้คนสมัครมากมายหลายพันคน แต่ทำไมถึงได้มีการเลือกที่ซ้ำ ๆ อยู่อย่างนั้น ต้องเรียนอีกครั้งนะคะ ไม่ได้รังเกียจเพื่อนสมาชิกที่ทำหน้าที่ด้วยความสุจริต ด้วยความเชี่ยวชาญ ด้วยประสบการณ์อย่างแท้จริง แต่ก็มีสมาชิกอีกหลายคนที่มาจากการสรรหา ไม่เคยแม้กระทั่งอภิปรายในสภานะคะ ไม่ได้ทำหน้าที่จะเป็นตัวแทนเป็นปากเสียงของประชาชน จะดีจะชั่วท่านประธานที่เคารพคะเพื่อนสมาชิกคะ พวกเราก็พยายามที่จะเป็นปากเป็นเสียงในยามที่เกิดปัญหาบ้านเมืองในยามที่ประชาชนเดือดร้อน ยกตัวอย่างค่ะ ปีที่แล้วที่ผ่านมาท่านประธาน เวลาที่เกิดความขัดแย้งทางการเมืองกัน ดิฉันก็เห็น ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งจำนวนมากที่ยอมเสี่ยงความตายเข้าไปสู่พื้นที่ที่มีความขัดแย้งนะคะ อันนี้คือสิ่งที่พิสูจน์ได้ว่าเราอยู่กับประชาชน แม้ว่าจะอยู่ในความขัดแย้งและมีอันตรายอาจถึงตายได้ ซึ่งก็เรียนท่านว่าดิฉันเห็นจริง ๆ ค่ะ

ด้วยความสุจริตว่าต้องแก้ไขตรงนี้ ให้ประชาชนได้เลือกเอาเองเถอะคะ ให้ประชาชนได้ตัดสิน กระบวนการในเรื่องของความโปร่งใส เรื่องความเหมาะสมที่สำคัญและไม่สามารถทำให้หน้าที่ของวุฒิสมาชิกทำได้อย่างเต็มที่ที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่ง ก็คือเรื่องที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญนะคะ การพิจารณากลั่นกรองกฎหมายที่ผ่านมาเห็นชัด ๆ ค่ะ มีกฎหมายหลายฉบับที่เสนอโดยองค์กรหรือหน่วยงานที่เป็นองค์กรของทั้ง ๗ สถาบันที่เข้ามา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ สตง. ไม่ว่าจะเป็นเรื่องขององค์กรอัยการต่าง ๆ นานา มากมาย มันอีหลักอีเหลื่อ มันทำแล้วรู้สึกว่ามันอะไรบางอย่าง ซึ่งไม่ใช่เป็นเพียงแค่เจตนาอย่างเดียวของการร่างกฎหมายกลั่นกรองกฎหมายที่ดี ท่านสมาชิกทุกท่านที่อยู่ในที่นี้คงเข้าใจและยังจำได้อยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พ.ร.บ. ที่เกี่ยวกับคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนะคะ ดิฉันคิดว่านั่นคือประจักษ์พยานที่ให้เห็นแล้วว่าคนที่ให้กำเนิดท่านเข้ามา อย่างไรก็ยังมีความรู้สึกที่เป็นบุญคุณติดพันติดหนี้ ท่านบอกไม่ต้องติดหนี้หัวคะแนน แต่ดิฉันคิดว่าติดหนี้ผู้ที่จะให้โอกาสท่านเข้ามานั่นแหละค่ะ มันล้างไม่ออกเลยนะคะ เพราะฉะนั้นไม่ควรที่จะให้คนเหล่านี้เป็นผู้ที่จะกำหนดและเปิดประตูให้ท่านเข้ามาสู่การทำงานของวุฒิสภา มันจึงเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขกัน

- ๒๕/๑

ในส่วนที่เกี่ยวกับการถอดถอน ท่านประธานคะ ถอดถอนได้ไหมคะ ท่านเป็นคนให้กำเนิดมา ท่านพาเข้ามาสู่สภาแห่งนี้จะถอดถอนนี้มาตรา ๒๗๔ ต้องใช้เท่าไรคะ ๓ ใน ๕ มันไม่มีวันที่จะฟังก์ชั่น (Function) ได้เลย โดยหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญของเราให้ ส.ว. ทำหน้าที่ดังกล่าว ที่ผ่านมาจึงไม่ปรากฏว่าอำนาจนี้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นจึงเรียนท่านประธานและเพื่อนสมาชิกที่เคารพว่าเลือกตั้งจะเป็นเลือกโดยตรงจากพื้นที่จังหวัดคงไว้ และเพิ่มให้ประชาชนคืนอำนาจ คืนสิทธิให้ประชาชนในการที่จะให้เลือกตามแบบอาชีพที่มีความชำนาญเข้ามา เราจะเติมเต็มกันได้นะคะ ก็คงโดยประมาณเพียงเท่านี้ค่ะท่านประธาน ดิฉันเรียนแล้วว่าพวกเราส่วนใหญ่แล้วอภิปรายตรงไปตรงมาค่ะ ไม่มีการที่จะไปคอยกระแนะกระแหนเพื่อนสมาชิก หรือสร้างภาพลักษณ์ต่าง ๆ ที่ไม่ดีต่อสภาของเรานะคะ แล้วเรียนท่านค่ะ จะครอบงำ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นเลือกตั้งจากจังหวัดหรือเลือกตั้งโดยแบบอาชีพ ท่านครอบงำไม่ง่ายดิฉันเรียนท่านเลยค่ะ ประสบการณ์ที่ผ่านมาท่านจะเห็นเลยว่า ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งมีความคิดที่หลากหลาย มีความเป็นตัวเองสูง แม้จะมีบางส่วนบ้างที่เกี่ยวพันกับทางการเมืองดิฉันยอมรับ แต่ความเป็นตัวเอง ความหลากหลายตรงนั้น นั่นละค่ะคือจุดแข็งที่มาจากการเลือกตั้ง ดิฉันอยากให้ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้กรุณาพิจารณาเถอะค่ะว่าถ้าให้มีการเลือกตั้งแบบที่มุ่งเน้นลงไปที่กลุ่มสาขาอาชีพท่านยังแก้ไขได้ และท่านจะสร้างความสมบูรณ์ เติมความหลากหลายและลดการผูกขาดอำนาจที่มาจากการสรรหาแบบสรรหาเท่าที่เราเห็นกันอยู่ในปัจจุบันนี้ได้ เพื่อนสมาชิกของดิฉันก็กรุณาให้การวิเคราะห์ ให้การพินิจอย่างลึกซึ้งด้วยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกฤช อาทิตย์แก้ว แล้วต่อด้วยท่านอรรถพรครับ ท่านอยู่หรือเปล่าไม่ทราบ ท่านเตรียมตัวนะครับ แล้วกลับมาที่ท่านสุพจน์ เลียดประถม อีกทีนะครับ เชิญท่านกฤช อาทิตย์แก้ว ครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะสมาชิกรัฐสภาก่อนอื่นผมต้องขอขอบคุณท่านประธาน ทั้งท่านประธานรัฐสภาและท่านประธานวุฒิสภาที่ได้กรุณาทำหน้าที่ประธานด้วยความอดทน อดกลั้น และทำให้การประชุมของรัฐสภาดำเนินการไปได้ และเชื่อว่าเราจะเดินไปสู่ความสำเร็จในการประชุมครั้งนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา ๒ รอบ รอบแรกผมขออนุญาต

ขี่ม้าเลียบค่ายนิดหนึ่งก่อน เพราะว่าเวลาจะเข้าตีนี้ อินเดียนแดงมันต้องขี่ม้าเลียบค่าย พักหนึ่งนะครับ เพราะว่าท่านประธานได้กรุณาหลายท่านอภิปรายวกวน ผมก็ขออนุญาตขอความเป็นธรรม อาจจะวนขี่ม้าเลียบค่ายสัก ๒ รอบก่อน ท่านประธานครับ ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา ๒ รอบ รอบแรกผมเข้ามาปี ๒๕๔๙ ผมเข้ามาด้วยความภาคภูมิใจและหวังว่าจะได้ทำหน้าที่อย่างสุดความสามารถตามที่ได้สัญญาไว้กับพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดกำแพงเพชร ผมเข้ามาได้ไม่กี่เดือนเราถูกยึดอำนาจ คมช. ได้ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญขึ้นมาฉบับหนึ่ง ซึ่งใจของผมตั้งแต่อ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนั้น ผมอ่านทุกมาตรานะครับ แล้วผมตั้งฉายาโดยตัวของผมเอง และผมอภิปรายหลายครั้งว่าเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ คมช. ฉบับอัปยศ ผมกราบเรียนว่าในการแก้ไขครั้งแรกที่พรรคประชาธิปัตย์ได้นำเสนอขอแก้ไข ผมดีใจเป็นอย่างยิ่ง แล้วผมก็ให้ความร่วมมือเต็มที่ แล้วเราก็สามารถแก้ไขไปได้ ๒ มาตรา สำเร็จลุล่วงสมปรารถนาของผม ครั้งที่ ๒ ก็มีการแก้ไขอีกครั้งหนึ่งนะครับ โดยเฉพาะมาตรา ๒๙๑ ซึ่งผมกำลังรอวาระที่สามอยู่ ก็ยังไม่ผ่าน ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ ที่เรากำลังจะมีการจะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ก่อนที่ผมจะพูดถึงมาตราที่ผมขอแก้ไข ผมขออนุญาตอ่านเอกสารฉบับนี้ที่ผมได้มาจากการประชุมรัฐสภา ----------

ซึ่งผู้หลักผู้ใหญ่ที่เป็นนักการเมืองอาวุโสท่านได้พูดไว้ ซึ่งผมชอบใจมาก แล้วผมขออนุญาตโค้ด (Code) คำพูดของท่าน ขออนุญาตไม่เอ่ยนาม ท่านบอกว่าการกำหนดที่มาของ ส.ว. ให้มาจากการแต่งตั้งจากบุคคลที่ได้รับการสรรหา ในบทบัญญัติในมาตรานี้ กล่าวว่าได้มีการล้าหลังมากกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญเดิม คือฉบับปี ๒๕๔๐ ซึ่งกำหนดให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง และถือว่าเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยในขณะที่ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ยังถือว่าเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยเหมือนเดิม แต่มาจากการแต่งตั้งโดยการสรรหา ซึ่งไม่มีการยึดโยงกับประชาชนหรือปวงชนที่พอจะถือว่าเป็นผู้แทนปวงชนได้เลย แต่อะไรไม่สำคัญเท่ากับว่ายังคงมีอำนาจให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งและเพิกถอนผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ รวมทั้งมีอำนาจเพิกถอนผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ซึ่งรวมทั้งนายกรัฐมนตรี และ ส.ส. ซึ่งมาจากการเลือกตั้งได้ด้วย ยิ่งก่อให้เกิดความสับสนกันไปใหญ่ว่าระหว่างแต่งตั้งกับเลือกตั้งบุคคลประเภทใดควรมีอำนาจมากกว่ากัน นี่ก็เป็นคำอภิปรายของท่านผู้นั้น ซึ่งผมขออนุญาตยกมาเพื่อเป็นเรื่องที่ผมจะได้นำเสนอต่อไป

ท่านประธานครับ ผมแปรญัตติไว้ ๒ มาตรา มาตราที่ขอแก้ไขนะครับในมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ในมาตรา ๑๑๑ ผมขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมไว้อย่างนี้ มาตรา ๑๑๑ ผมแก้ไขตัดออกแล้วก็เพิ่มเติมดังนี้ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกจังหวัดละ ๒ คน แล้วผมขออนุญาตผ่านมาในมาตรา มันต่อเนื่องกันท่านประธานครับที่ขอแก้ไขในมาตรา ๑๑๒ ผมขอตัดวรรคสองออกทั้งหมด โดยให้เหลือไว้เพียงวรรคหนึ่ง และที่เหลือมาตรา ๑๑๒ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ผมขออนุญาตเรียนประกอบว่าการที่จะขออนุญาตอภิปรายพร้อมกันใน ๒ มาตรานี้ ต้องขออนุญาตท่านประธานว่าจะกรุณาให้ผมได้พูดพร้อมกันเลยหรือไม่

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เป็นหลักการเลยนะครับ เวลาท่านพูดมาตรา ๓ ก็คืออภิปรายได้ คือมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ เป็นหลักการเลยนะครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ขอบคุณท่านครับ เพื่อความมั่นใจ เดี๋ยวจะกลายเป็นวกวนอีก ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมนี่เชื่อในการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แล้วการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในความเชื่อของผมนี้ ผมเชื่อตามที่ผมเชื่อ ผมเป็นนักรัฐศาสตร์ ผมเชื่อว่า อำนาจ มันแปลว่า อำนาจกับประชาชน แปลว่าอำนาจอยู่ที่ประชาชน

ถ้าตราบใดที่เราบอกว่าเราจะปกครองในระบอบประชาธิปไตย ก็แปลว่าอำนาจนั้นจะต้องเป็นอำนาจของประชาชน ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ ต้องขอกราบเรียนด้วยความเคารพนะครับ ผมกับ ส.ว. สรรหาทั้งหลาย ทุกท่านเป็นพี่เป็นน้องเป็นเพื่อนกัน หลังจากที่ได้ร่วมทำงานกันมา ตัวผมถึงวันนี้ ๕ ปีเศษ ส.ว. สรรหาหลายท่านก็ ๕ ปีเศษ บางท่านเพิ่งเข้ามา ๒ ปีเศษ ก็กราบเรียนว่าเราสามารถทำงานด้วยกันได้ดี ในเรื่องของความเป็นส่วนตัวไม่มีข้อขัดแย้ง แต่ ณ วันนี้เราจะต้องพูดในเรื่องนโยบาย พูดถึงอุดมการณ์ อุดมการณ์ใครอุดมการณ์มัน ก็ต้องขออภัยบรรดา ส.ว. สรรหา พี่น้องผมด้วย ส.ว. สรรหาท่านมาจากผู้มีความรู้ความสามารถ ๗ คนเป็นคนเลือก ๗ คนจากคนเป็นพัน ผมเข้าใจว่าคนสมัครเป็นพันคน อาจจะมากกว่านั้นเพราะผมไม่เห็นตัวเลข แต่ผมไม่ได้สมัครด้วย แปลว่าอะไรครับ ท่านประธานครับ แปลว่าคนน้อย คนน้อยคน คน ๗ คน เลือกคนเป็นพันคน ------

ท่านมีความสามารถขนาดนั้นนะครับ สามารถจะคัดเลือกคนเป็นพันคนให้ลงมาเหลือ ณ วันนี้ได้ ๗๐ คนเศษ นอกจากนั้นผู้มีความรู้ความสามารถ ๗ คนนี้นะครับ ในรอบสองนี้หลังจากที่มีการหมดวาระไป ๓ ปีแรก ตามบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญก็สามารถที่จะกลับเข้ามาได้อีกครับ ผิดกับ ส.ว. เลือกตั้งนะครับ กลับไม่ได้นะครับ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับที่อัปยศนี่นะครับ ท่านประธานครับ ก็แปลว่าท่านสามารถเป็นได้ ๙ ปี ณ วันนี้เมื่อสักครู่ท่านนฤมลได้กรุณาอภิปรายไปแล้วว่าท่านสามารถเลือกมาได้อีกครั้งหนึ่ง ๓๔ คน ผมไม่ได้นับตัวเลข ผมเอาตัวเลขของท่านนฤมล ใน ๓๔ คนนี้มีความรู้ความสามารถทั้งสิ้น ผมไม่ได้ไปตำหนิท่านผู้ใด แต่ว่าผมตำหนิคนเลือกครับ คนเลือกที่มี ๗ คน จากคนเป็นพันนี่ ท่านอุตส่าห์เลือกคนเก่ามาอีกตั้ง ๓๐ กว่าคนครับ แล้ววันนี้เราก็นั่งอยู่ด้วยกันเป็นเพื่อนกันอยู่อย่างนี้ ทำงานอยู่ด้วยกันได้นะครับ ผมไม่ได้ตำหนิผู้ที่สมัครเข้ามาเพราะเป็นสิทธิ แต่ผมตำหนิผู้ที่เลือกเข้ามา และถามว่าผู้ที่เลือกเข้ามานี้ใครเลือกบุคคล ๗ คนนั้นเข้ามา ความเป็นมามันชัดเจนครับ คมช. เลือกมานะครับ เพราะฉะนั้นมันขึ้นต้นมันก็ไม่เป็นประชาธิปไตยแล้ว ขึ้นต้นตัวกฎหมายรัฐธรรมนูญเองมันก็ไม่เป็นประชาธิปไตยแล้ว มันก็ไม่ใช่อำนาจของประชาชนแล้ว ท่านประธานครับ ท่านดูเถอะครับ ประเทศไทยเรานี้ปกครองในระบอบประชาธิปไตย ลงไปที่หมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านผมนี่ยังเลือกกันเลย ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้านเลือกครับ ส.อบต. เลือกครับ นายก อบต. เลือกครับ ส.อบต. ส.อบจ. เลือกครับ เลือกตั้งจากประชาชน ส.ว. เลือกตั้งจากประชาชนส่วนหนึ่ง ส.ส. ทั้งหมดนี่ครับไม่ได้เลือกพิเศษเหมือนกับ ส.ว. สรรหานะครับ แล้วทำไมไม่สรรหา ส.ส. บ้างล่ะ ท่านทำไมไม่สรรหา ส.ส. ส.ส. บางคนเป็นจนหง่อมแล้วนะครับ แล้วพวกผมผิดอะไรนะครับ ที่เลือกจากประชาชนแล้วจะต้องหยุดพักไปห้วงระยะเวลา ๖ ปี ก็อยากจะให้บันทึกไว้ในนี้นะครับว่าประชาธิปไตยนี่มันต้องแปลว่าอำนาจอยู่ที่ประชาชนนะครับ ท่านประธานครับ ส.ว. มาจากเลือกตั้ง หลายคนบอกไปยึดโยงอยู่กับประชาชน ยึดโยงอยู่กับพรรคการเมือง ยึดโยงอยู่กับสิ่งต่าง ๆ ที่มองแล้วมันจะก่อให้เกิดปัญหาความเสียหายให้กับราษฎรจินตนาการครับ ถามว่าพวกผม ๗๐ กว่าคนที่เข้ามานี่มีคนไหนบ้างถึงวันนี้ ๕ ปีเศษนี้ มีคนใดบ้าง ผู้ใดบ้างที่มันสร้างความเสียหายให้กับประชาชนในพื้นที่ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ บรรดา ส.ส. สรรหาด้วยความเคารพว่ามี ส.ว. สรรหาบางคนถูกออกไปแล้ว ถูกออกจากอะไรครับ จากการสรรหาจากคน ๗ คน ที่ไม่เข้าใจอย่างไรครับ ไม่เข้าใจไม่มีเวลาตรวจสอบ คัดคนที่ไม่ถูกต้องขั้นตอนผิดเงื่อนไข กกต. ผิดอะไรต่ออะไร

ออกไปหลายคนครับ ท่านประธานครับ สิ่งเหล่านี้มันพิสูจน์ได้พี่น้องประชาชนเลือกมา ๗๐ คน ไม่มีปัญหาครับ ที่ออกไปนั้นเพราะตาย ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผมจะไม่ใช้เวลานานนะครับ เพียงแต่ว่าอยากจะชี้ให้เห็นว่า ส.ว. ที่มาจากเลือกตั้งนี่นะครับ ไม่ได้มีความเสียหายเลย การยึดโยงกับพี่น้องประชาชนนั้นเป็นหลักของประชาธิปไตยครับ พื้นที่อาจจะซ้ำซ้อนกันกับ ส.ส. แล้วผมถามว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านพื้นที่ซ้ำกับ ส.อบต. ไหม ซ้ำกับ ส.อบจ. ไหม ประเทศไทยมันมีพื้นที่แค่นี้ มันก็ต้องซ้ำกันอยู่อย่างนี้ แต่ว่าอำนาจหน้าที่มันต่างกัน เราให้เขาทำงานต่างกันเรามีคนในบ้าน ๕ คน ท่านจะให้ถูบ้านหมดทุกคนหรือมันไม่ได้ถูบ้านหมดทุกคนหรอกครับ มันต้องซักผ้า ต้องรีดผ้า มันต้องตัดหญ้า เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ มันต่างคนต่างทำตามหน้าที่ ส.ว. นี่เราเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วว่าจะทำโน่นทำนี่ได้ ปัญหา ณ วันนี้ก็คือว่า ถ้าหากว่าท่านยังยืนยันว่าจะต้องมี ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ก็แปลว่าท่านยังไม่ยึดถือในความเป็นประชาธิปไตยที่เป็นอำนาจของพี่น้องประชาชน ถามพี่น้องประชาชนที่ไหน ๆ ----------

ถามได้ทั่วประเทศไทยเลยครับว่า ท่านยินดีที่จะเลือกตั้ง หรือให้คน ๗ คนสรรหา คน ๗ คน ผมไม่แน่ใจว่าทำผิดรัฐธรรมนูญหรือเปล่า ท่านประธานครับ เลือกตั้ง ส.ว. ได้ ๒ รอบนะครับ รอบแรกเลือกตั้งมา ๗๐ กว่าคน รอบที่ ๒ ถ้าอยู่ใน กทม. เลือกได้อีกหลายคนนะครับ ถ้าบังเอิญถิ่นที่อยู่เขาอยู่ใน กทม. พวกนี้เลือกอีกนะครับ ถ้าไม่เลือกผิดกฎหมายต้องไปเลือก ๒ รอบ เพราะฉะนั้นเลือก ๒ รอบ พวกผมเลือกได้รอบเดียวครับ ผมว่าประหลาด ๆ เขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญกันแบบนี้ ท่านประธานครับมีผู้กล่าวหาว่าบรรดา ส.ว. เลือกตั้งเป็นทาส ส.ว. เลือกตั้งรับเงินเดือน ผมฟังตลอดเวลาผมฟังทุกครั้งมันช้ำชอกใจครับ ส.ว. เลือกตั้งรับเงินเดือนไอ้พวกขี้ข้า ไอ้พวกข้าทาส ผม ๒ ครั้งครับ เข้ามาเป็น ส.ว. ผมสู้กับพรรคการเมืองที่คนของพรรคการเมืองส่งมาจริงแพ้ผมหมดคนไม่โง่หรอกครับทุกวันนี้ ท่านประธานครับเงินเดือนจากกฎหมายบำเหน็จบำนาญของ ส.ส. ถามว่าคนที่กำลังก่นด่าว่าซ้ำซ้อน ผลประโยชน์ทับซ้อน ถามว่าเงินบำนาญที่ท่านเขียนกฎหมายกันไปผ่านจาก ส.ส. มาก่อนนะครับ ๑๕,๐๐๐ บาทที่ท่านธานีอยากได้ผมไม่อยากได้ แต่ว่ากฎหมายมันผ่านไปแล้วท่านประธานครับตรงนั้นทับซ้อนไหม มันทับซ้อนยิ่งกว่ากฎหมายที่จะให้ ส.ว. มีสิทธิลงไปเลือกตั้งใหม่อีกด้วยซ้ำไป ทำไมท่านผ่านกฎหมายฉบับนั้นกันมา ผ่านแล้วมีความสุขมากไหม ได้คนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ขายขี้หน้าครับ ท่านประธานที่เคารพครับ อีกนิดเดียวครับ กราบเรียนท่านประธานว่าทั้ง ๒ มาตราที่ผมขอแปรญัตติ ผมแปรญัตติด้วยความบริสุทธิ์ใจ ผมแปรญัตติด้วยความเชื่อมั่นในประชาธิปไตยนะครับ ผมไม่เคยคิดรับเงินเดือนใคร ตอนผมเกษียณอายุราชการมีคนบอกว่าไปลงสมัคร ส.ส. เสียงคุณดีคุณได้เป็นแน่ ผมบอกเขาอย่างไรท่านประธาน ขอพูดอีกทีผมพูดบ่อยครับ ผมบอกว่า ๓๐ กว่าปีชีวิตที่เป็นข้าราชการท่านประธาน ผมเบื่ออย่างมากที่มีนาย ผมมีนายมา ๓๐ กว่าปี ท่านประธานก็เหมือนผมมีนายมา ๓๐ กว่าปีจึงมาเป็น ส.ว. เพราะเป็น ส.ว. แล้วมันไม่มีนายใครสั่งไม่ได้ คิดอย่างไรทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้น ส.ว. เลือกตั้งมันไม่มีนาย ผมไม่แน่ใจว่า ส.ว. สรรหาเพื่อนผมมีนายหรือเปล่า ขอบคุณครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอรรถพร พลบุตร ครับท่านอยู่ไหมครับ เสร็จแล้วก็ไปท่านสุพจน์ เลียดประถม แล้วกลับมาที่คุณหมอเธียรชัยนะครับ เชิญครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอบคุณที่ท่านประธานได้ให้โอกาสอภิปรายประกอบการแปรญัตติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะใช้ช่วงเวลาจากนี้ไปซึ่งคงไม่มากนัก ที่จะใช้สิทธิของความเป็นเสียงข้างน้อยที่ได้อภิปรายประกอบเหตุผลการแปรญัตติผ่านท่านประธานรัฐสภาไปสู่พี่น้องประชาชน ซึ่งผมเชื่อว่าได้มีการติดตามรับฟังการถ่ายทอดสดอยู่ในขณะนี้ตามสมควรเพื่อพี่น้องจะได้เกิดความเข้าใจว่าทำไมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ รวมทั้งสมาชิกวุฒิสภาหลายส่วนจึงต้องชี้แจงแสดงเหตุผลอภิปรายคัดค้านการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เรามีเจตจำนงอย่างไร เรามีความรักบ้านรักเมืองอย่างไร เรามีความรักประชาธิปไตยอย่างไร แล้วเราตีความประชาธิปไตยอย่างไร ผมขอใช้เวลาช่วงนี้และเป็นสิทธิของผม ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้แปรญัตติในมาตรา ๓ โดยมีเนื้อความดังต่อไปนี้ ขอให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๒๐๐ คน ดังต่อไปนี้ ----------

(๑) สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ๑๐๐ คน และ (๒) สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยสมาชิกองค์กรวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพที่ได้รับการจดทะเบียน จำนวน ๑๐๐ คน โดยแบ่งออกเป็น ๑๐ ประเภทดังนี้ (ก) สภาทนายความ (ข) องค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุข (ค) คุรุสภา (ง) สภาวิชาชีพบัญชีและสมาคมธนาคารไทย (จ) สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉ) สภาวิศวกรและสภาสถาปนิก (ช) สภาการเกษตรแห่งชาติ (ซ) สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้าในฐานะตัวแทนของภาคเศรษฐกิจเอกชน (ฌ) สมาคมนักข่าวนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย และ (ญ) สมาคมข้าราชการพลเรือนแห่งประเทศไทย สมาคมทหารตำรวจนอกราชการแห่งประเทศไทย ผมขอใช้เวลาจากนี้ไปอภิปรายประกอบเหตุผลในการแปรญัตติครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ตลอดเวลาที่เราได้รับฟังการอภิปรายการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้มา ๒-๓ วัน เราจะได้ยินการอ้างหลักการซึ่งก็เป็นหลักการที่ผมก็ท่องหลักการนี้มาตลอดทั้งชีวิตนะครับ และว่าไปแล้วหลักการนี้ก็มีอายุยาวนานมากกว่า ๒,๐๐๐ ปี ตั้งแต่สมัยโสกราตีส (Socrates) นั่นก็คือหลักการของการรับฟังและการให้อำนาจต่อพี่น้องประชาชนในทางตรง เพราะประชาธิปไตยโดยความหมายก็คืออำนาจอธิปไตยหรืออำนาจสูงสุดมาจากปวงชน หลักการนี้ไม่มีใครปฏิเสธได้ ยิ่งพูดมันก็ยิ่งไพเราะครับ ยิ่งพูดมันก็ยิ่งให้ความรู้สึกดื่มด่ำลึกซึ้งในความรักประชาธิปไตย ความรักบ้านรักเมือง หลักการนี้ได้ปรากฏอยู่ในสมรภูมิการต่อสู้ของประชาชนทุกครั้งวันที่ ๑๔ ตุลาคม ที่ตายไปไม่น้อย เกิดการเปลี่ยนแปลงปฏิวัติรัฐประหารและถูกต่อสู้โค่นล้มโดยประชาชน ผมเชื่อว่าผู้ที่เสียชีวิตหลายต่อหลายคน ณ ที่นั้น ในลมหายใจสุดท้ายของชีวิตเขาก็ท่องหลักการนี้ ประชาธิปไตยมาจากประชาชน พฤษภาวิปโยค ปี ๒๕๓๕ พวกเราหลายคนอยู่ในเหตุการณ์ตรงนั้น ผมเชื่อว่าคนที่ฝ่าด่านเข้าไปต่อสู้ ฝ่าดงกระสุน เขาก็ท่องประโยคนี้อยู่ในหัวใจอยู่ตลอดเวลาว่า ประชาธิปไตยคืออำนาจสูงสุดของประชาชน ปี ๒๕๕๓ ครับ ตายไปไม่น้อยที่แยกราชประสงค์ เกิดเปลวไฟทั่วไปในบ้านเมืองและในหลายจังหวัด ผมยังเชื่อว่าคนที่เขาจุดไฟตรงศาลากลาง หรือที่แยกราชประสงค์ หรือที่ช่อง ๓ หรืออีกหลายที่ รวมทั้งคนที่ยิงเอ็ม ๗๙ (M79) เข้าหามวลชนอีกฝ่ายหนึ่ง ผมเชื่อว่าเขาก็ท่องหลักการนี้ครับ ประชาธิปไตยเป็นอำนาจของประชาชน หลักการนี้ไม่มีใครปฏิเสธได้ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ โลกที่มันเป็นจริงมันสอดคล้องกับหลักการเหล่านี้มากน้อยแค่ไหน ผมจะพาท่านประธานไปสู่โลกที่เป็นจริง และผมเชื่อว่าท่านประธานมีความรู้สึกลึกซึ้งกับโลกที่เป็นจริงมากกว่าผม

ทั้งทางตรงและทางอ้อม โลกที่เป็นจริงครับมันคือที่มาที่พวกเราต้องต่อสู้คัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โลกที่เป็นจริงมันเกิดมานานแล้วครับ แต่ผมไม่ย้อนไปไกลหรอกครับเพื่อประหยัดเวลาของสภาแห่งนี้ ผมย้อนไปแค่ปี ๒๕๔๐ นะครับ วันนั้นหลักการของปี ๒๕๔๐ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนั้นก็หลักการนี้ครับ ประชาธิปไตยมาจากประชาชนทางตรงไม่มาได้อย่างไรล่ะครับ เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นผลผลิตจากความเจ็บปวดคับแค้น จากความรู้รสชาติของความเลวร้ายของระบบเผด็จการ ก็ต้องสร้างรัฐธรรมนูญที่มันมีเนื้อหาความเป็นประชาธิปไตยสูงสุดเท่าที่เรามีปริญญาความสามารถที่จะร่างและกำหนดบทตอนออกมาได้ แล้วโลกที่เป็นจริงมันเป็นอย่างไรล่ะครับ หลักการของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่ให้อำนาจฝ่ายตรวจสอบสร้างอำนาจที่ ๔ ขึ้นมาด้วยซ้ำไป นอกจากเรื่องของนิติบัญญัติ นอกจากเรื่องของบริหาร นอกจากเรื่องของตุลาการ ยังมีอำนาจที่ ๔ แอบเข้ามาด้วยซ้ำไปคือองค์กรอิสระ เพราะความไม่ไว้วางใจว่าอำนาจก่อนหน้านั้นคืออำนาจของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งแน่นอนครับ มันมีเรื่องของเสียงข้างมาก เรื่องของพรรคการเมืองรัฐบาล อำนาจบริหารก็มาจากสภาตรงนั้นละครับ ก็เป็นคนกลุ่มเดียวกัน ถ้าเผื่อเหลือเผื่อขาดก็สร้างองค์กรอิสระเข้ามาเพื่อเป็นการถ่วงดุลอำนาจ เพื่อให้อำนาจประชาธิปไตยมันเดินไปอย่างสมดุลและอย่างเป็นกลางโดยแท้จริง แล้วอะไรมันเกิดขึ้นครับ โลกที่เป็นจริงที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ จนกระทั่งถึงการปฏิวัติรัฐประหารที่เกิดขึ้นในอีก ๘-๙ ปีต่อมา โลกที่เป็นจริงมันคืออะไรครับ โลกที่เป็นจริงมันก็คือการควบรวมอำนาจ ----------

เรื่องที่เป็นจริงมันก็ปรากฏอยู่ในคำพิพากษาของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่พิพากษายุบพรรคการเมืองบางพรรค ที่บอกว่าวุฒิสภาในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ สมัยนั้นมีลักษณะเป็นสภาทาส เสียดายครับ สมัยก่อนมันไม่มีใครมาจากคำว่า สภาขี้ข้าครับ โลกที่เป็นจริงมันเป็นอย่างนั้นครับ และตรงนั้นใช่หรือไม่ที่มันได้เปิดช่องทางให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันทั้งธุรกิจระดับเล็ก ระดับย่อย ระดับกลาง จนธุรกิจนโยบายและเป็นที่มาของการยึดทรัพย์ ๔๖,๐๐๐ ล้านบาท นั่นใช่โลกที่เป็นจริงหรือไม่ และหลักการที่ประชาธิปไตยต้องมาจากอำนาจสูงสุดจากประชาชน ยึดประโยชน์ประชาชนเป็นที่ตั้ง ประชาธิปไตยคือเพื่อประชาชน โดยประชาชนและของประชาชน มันอยู่ตรงไหนในโลกที่เป็นจริงตรงนั้น ในที่สุดเกิดการปฏิวัติเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ปี ๒๕๔๙ มันก็คือเรื่องราวของโลกที่เป็นจริงทั้งนั้นละครับ มันเป็นการปฏิวัติครั้งแรกที่มีหลายคนเอาดอกไม้ไปเสียบที่ปลายรถถังนะครับ โลกที่เป็นจริงครับ ในที่สุดเกิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ขึ้นมา ท่านประธานครับ ถ้าเราเดินท่องโลกที่เป็นจริงเราก็ต้องยอมรับว่าบริบทของสังคมการเมืองในสมัยที่ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ บริบทมันก็ต้องกำเนิดอย่างนี้ครับ เขาได้เห็นถึงอำนาจของทุนสามานย์ หรือจะเรียกว่าทุนโสมมก็เรียกไป เขาได้เห็นความไร้จริยธรรมของนักการเมืองที่มีอำนาจ ที่ใช้ประชาธิปไตยเป็นเครื่องมือทำมาหากินและบางอย่างมันเข้าข่ายขายชาติ เขาก็จึงร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เกิดการถ่วงดุลว่าติดเบรก (Brake) เสียหน่อย อย่าให้มันทางโล่งนักติดเบรกสักนิด ก็เกิด ส.ว. สรรหาขึ้นมา ส.ว. สรรหาต้องยอมรับในบทบาทครับ หลายคนต้องชื่นชมครับ หลายคนก็ต้องตำหนิ แต่ก็ต้องยอมรับในบทบาทว่า ส.ว. สรรหาในช่วงเวลาที่ผ่านมา เขาก็มีจุดยืนของเขา แน่นอน ส.ว. สรรหาจำนวนมากคัดค้านรัฐบาลหลายเรื่องครับ ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลหลายเรื่อง ซึ่งไม่ได้แตกต่างกับการที่เขาไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลของคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เช่นเดียวกัน มันเป็นไปไม่ได้ครับ และโลกนี้มันจะไม่เกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้น ถ้า ส.ว. ทุกคนเห็นเหมือนกันหมด และเป็นกลไกหนุนรัฐบาลทั้งหมด เป็นไปไม่ได้ครับ มันคือความอิสระ มันคือความสมดุลแห่งอำนาจ และต้องยอมรับว่าบทบาทเหล่านั้นก็มีส่วนคัดท้ายบ้านเมืองให้เดินมาได้จนถึงวันนี้ นั่นคือคุณูปการ นั่นคือบริบทที่ทำให้เกิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เกิดขึ้นมา และเราก็เดินหน้ามาจนถึงทุกวันนี้ บ้านเมืองไม่บอบช้ำจนเกินไป ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานว่าเราจะเลือกยืนตรงไหนครับ เราจะเลือกยืนด้วยหลักการและมอง นี่คือสังคมศรีอารยะนักการเมืองทุกคนอุทิศตนเพื่อปวงชนชาวไทย ๒๔ ชั่วโมง นายกรัฐมนตรีทุกคนมีสมองที่เชี่ยวชาญไม่ได้สมองกลวง และทำทุกอย่างเพื่อประโยชน์

ของประชาชน พี่น้องชุมนุมปิดถนนอยู่ภาคใต้ก็รีบเดินทางลงไป บอกว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร โลกที่เป็นจริงสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นหรือไม่ครับ ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานว่าเราจะให้ประเทศไทยมันเดินไปทางไหนหรือครับ เราจะให้ประเทศไทยมันอยู่บนโลกแห่งความจริง ซึ่งเราต้องยอมรับว่าจาก ปี ๒๕๔๐ จนถึงวันนี้ ปี ๒๕๕๖ ๑๖ ปีมาแล้ว ท่านประธานเห็นด้วยกับผมไหมครับว่าทุนสามานย์มันไม่ได้หายไปไหน ผู้ร้ายตัวเดิม โจทก์คนเก่า ยังอยู่ครับ มันจะอยู่ในรูปแบบใด อยู่ใกล้อยู่ไกลตรงไหนมันยังอยู่ การทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้มันน้อยกว่าปี ๒๕๔๐ หรือไม่

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอรรถพรครับ ท่านเข้าบทได้แล้วครับ เข้าเรื่องได้แล้วครับ ที่ท่านบอกว่ามี ส.ว. จากการเลือกตั้งนี้ครับ เชิญครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : เรื่องที่ผมพูดมาคือเรื่องทั้งหมดเลยครับ ผมเชิญท่านประธานไปท่องเที่ยวโลกที่เป็นจริงครับ การทุจริตเชิงนโยบายวันนี้มันน้อยกว่าปี ๒๕๔๐ หรือไม่ หรือมันหนักกว่าหลายเท่า การทุจริตเชิงนโยบายซึ่งเคยเป็นวงเงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท วันนี้มันกลายเป็น ๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาทจากโครงการรับจำนำข้าว มันมีอยู่จริงหรือไม่ นี่โลกที่เป็นจริงครับท่านประธาน แล้วท่านประธานอยากให้ประเทศไทยเดินหน้าไปทางไหนละครับ เดินหน้าไปโดยหลักการซึ่งมันไม่อยู่ในโลกที่เป็นจริง มันใช้ได้ในยุคเพลโต (Plato) โสกราตีส แล้วเป็นหลักการที่ใช้เป็นเครื่องมือทำมาหากิน หรือเราอยากจะอยู่บนโลกที่เป็นจริงและทำให้การเมืองมันเกิดความสมดุลต่อเนื่องต่อไป ด้วยเหตุนี้ครับ

(นายรังสรรค์ มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านครับมีคนประท้วงครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ เชิญประท้วงได้ครับ

นายรังสรรค์ มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายรังสรรค์ มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงผู้ที่อภิปรายเนื่องจากอภิปรายผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ เสียดสี ใส่ร้าย วนเวียน ซ้ำซาก นอกประเด็นไม่อยู่ตามที่แปรญัตติไว้ ขอให้ท่าประธานวินิจฉัยด้วยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอวินิจฉัยอย่างนี้นะครับ ท่านอรรถพรกำลังเล่าประวัติศาสตร์ประชาธิปไตย ใกล้จบแล้วครับ อย่างไรขอให้ท่านเข้าสู่ประเด็นที่ท่านขอแปรญัตติว่า ส.ว. มาจากเลือกตั้ง แล้วอีก ๒ ส่วนของท่านที่ท่านขอแปรญัตติไว้นะครับ เชิญครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ขอบคุณท่านประธานครับ ก็ไม่เป็นไรครับ ประท้วงก็มีประโยชน์ด้วยกัน ผมก็ได้พักจิบน้ำ ท่านก็ได้ออกทีวีนะครับ ผมอภิปรายต่อเลยนะครับ ท่านประธานครับ ด้วยเหตุนี้เมื่อผู้ร้ายคนเก่าก็ยังอยู่ ระบบการเมืองที่เกิดขึ้นจากนี้ไปก็ต้องมีการถ่วงดุล มีการตรวจสอบและเพิ่มอำนาจของเสียงข้างน้อยให้สามารถประคับประคองให้รัฐบาลนี้ หรือการบริหารประเทศตามวิถีทางประชาธิปไตยเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนมากยิ่งขึ้น วุฒิสภามีความสำคัญอย่างยิ่งครับท่านประธาน ท่านประธานเป็นประธานวุฒิสภาท่านเข้าใจเจตนารมณ์ตรงนี้เป็นอย่างดี วุฒิสภาวันนี้ทำหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายในการตรวจสอบรัฐบาลในระดับหนึ่ง แต่อำนาจที่ยิ่งใหญ่อีกอำนาจหนึ่งคือการให้กำเนิดองค์กรอิสระ ซึ่งเป็นอำนาจถ่วงดุลอีกอำนาจหนึ่งของระบอบประชาธิปไตยตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ องค์กรอิสระซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งซึ่งเกิดจากกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และเกิดจากวุฒิสภาเยอะมากครับ ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นผู้ตรวจการแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เหล่านี้คือองค์กรอิสระซึ่งจะสร้างความยุติ ความบริสุทธิ์ความชอบธรรม ความโปร่งใส และธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นบนระบอบประชาธิปไตยทั้งสิ้นทั้งหมดมาจากวุฒิสภา ท่านประธานนึกภาพนะครับ ถ้าแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้งทั้งหมด เราปฏิเสธโลกที่เป็นจริงไม่ได้ครับว่าในที่สุดจะมีสมาชิกวุฒิสภาจำนวนหนึ่งที่มาจากการเลือกตั้งมีความจำเป็นต้องยึดโยงกับนักการเมืองหรือพรรคการเมือง เพื่อผลการเลือกตั้ง ยิ่งมีการแก้ไขบางมาตราให้ดำรงตำแหน่ง

ต่อเนื่องได้มากกว่า ๑ สมัย ก็แปรเปลี่ยนให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งควรจะมีหลักการอันสำคัญอย่างยิ่ง คือ ความเป็นอิสระและความไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง ก็ต้องกลายเป็นนักการเมืองเหมือนพวกผม ต้องมีความจำเป็นที่ต้องหาคะแนนเสียง ต้องสร้างเครือข่ายอิทธิพล ต้องมีความจำเป็นในการจัดตั้งฐานเสียงต่าง ๆ และอย่างเลวร้ายที่สุดซึ่งมันอาจจะเกิดขึ้นในอนาคตอาจจะมีการซื้อเสียงเรามองในแง่ร้ายเอาไว้ก่อน ท่านประธานอยากเห็นไหมครับ ยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับ จังหวัดเพชรบุรีบ้านผม มี ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์อยู่ ๔ คนด้วยกันครับ เป็น ส.ส. เขตอยู่ ๓ คน เป็น ส.ส. บัญชีรายชื่อ ๑ คน รวมเสียงทั้งจังหวัด ๑๐,๐๐๐ คะแนน มากกว่าผลการเลือกตั้ง ส.ว. เกือบ ๓ เท่าครับ แต่พวกเราไม่เคยเข้าไปยุ่งเข้าไปเกี่ยวให้โอกาสประชาชนเขาเลือก ส.ว. โดยอิสระ แล้วเราก็ได้ ส.ว. คุณภาพที่มีความเป็นอิสระเราก็มีความพึงพอใจ ให้ ส.ว. เขาทำหน้าที่เขาไปเป็นการถ่วงดุลตรวจสอบด้วยความกล้าหาญอย่างน่าชื่นชม แต่ถ้าวันหนึ่งท่านประธานครับ ในโลกที่มันเป็นจริง พวกเรา ๓-๔ คนมานั่งคิดกันไม่ได้แล้ว ทางภาคเหนือ ทางภาคอีสาน เขาเริ่มมี ส.ว. ที่แอบอิงกับพรรคการเมืองที่ภาคโน้นจังหวัดนี้เริ่มมี ส.ว. ที่ใช้ฐานเสียงของพรรคการเมือง จังหวัดเพชรบุรีไม่ได้แล้ว เราต้องสร้าง ส.ว. ที่สังกัดพรรคประชาธิปัตย์บ้างในทางอ้อม ท่านประธานอยากเห็น ส.ว. อย่างนั้นหรือครับ ท่านประธานไม่อยากเห็น ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง ที่เขาบริสุทธิ์ยุติธรรม และทำหน้าที่อยู่ในสภา ท่านก็เห็น ท่านไม่อยากได้แบบนั้นหรือครับ ท่านอยากได้ ส.ว. ที่ใส่เสื้อพรรคการเมืองแต่ใส่ไว้ข้างในหรือครับ และในที่สุดสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นเรื่องของเสียงข้างมากอยู่แล้ว วุฒิสภาก็จะเป็นเรื่องของเสียงข้างมากและการยึดโยงกับพรรคการเมืองที่เป็นรัฐบาล ในที่สุดก็จะเกิดสองสภาที่มาจากที่กำเนิดเดียวกัน อู่เดียวกัน แหล่งเดียวกัน พรรคเดียวกัน และในที่สุดก็จะสร้างองค์กรอิสระซึ่งเป็นอำนาจตรวจสอบอำนาจที่ ๔ ซึ่งมาจากแหล่งเดียวกัน พรรคเดียวกัน อู่เดียวกัน ถิ่นกำเนิดเดียวกัน ๓ อำนาจไปทิศทางเดียวกัน ----------

มีทิศทาง มีเจ้าของเป็นทิศเดียวครับ หรืออำนาจเดียวครับ อำนาจตุลาการ ศาลสถิตยุติธรรม ตัดสินคดีโดยอิสระ แต่ศาลสถิตยุติธรรมก็ต้องตัดสินคดีจากกฎหมายซึ่งมาจาก ๒-๓ สภานี้ครับ ไปนอกกว่านั้นไม่ได้ แล้วประเทศจะเหลืออะไรครับ ผมถามท่านประธาน และผมขออนุญาตตั้งคำถามนี้ไปถึงพี่น้องประชาชนที่รับฟังการถ่ายทอดสดอยู่ ณ ขณะนี้ ผมจึงกราบเรียนกับท่านประธานครับ ในประเด็นตรงนี้และในรายละเอียดส่วนอื่นก็จะอภิปรายในมาตราอื่น ๆ ที่ผมแปรญัตติไว้อีกหลายมาตรา ขอให้เข้าใจการต่อสู้ของพวกเรา เราต้องการประชาธิปไตยที่มันอยู่บนโลกแห่งความเป็นจริง ประชาธิปไตยซึ่งมันเกิดจากความเจ็บปวด ความล่มสลายจากการทุจริตคอร์รัปชันและการไร้จริยธรรมของนักการเมืองหลายกลุ่ม หลายพวก ผมเชื่อครับ ท่านประธานเห็นโลกเป็นจริงที่ปรากฏตรงหน้า ท่านเห็นมากกว่าผมด้วยครับ ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาหลาย ๆ ท่านหรือเกือบทั้งหมดก็ปฏิเสธโลกที่เป็นจริงที่ผมอธิบายมาทั้งหมดนี้ไม่ได้ครับ แต่น่าเสียดายโลกที่เป็นจริงตรงนี้ไม่ได้ถูกหยิบยกมาพูดในสภาแห่งนี้เท่าที่ควร ผมไม่ทราบว่าอะไรบังตา พรางตา ปิดกั้นสายตา ปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นในประเด็นเหล่านี้ของพวกท่าน ผมไม่มีความสามารถเพียงพอจะล่วงรู้ถึงจิตใจของท่านครับ แต่ผมก็ต้องทำหน้าที่อย่างสุดกำลังความสามารถ ด้วยเหตุนี้ครับ ผมจึงขอแปรญัตติในมาตรา ๓ เพื่อให้เกิดระบบสมาชิกวุฒิสภา ๒ ระบบเพื่อการถ่วงดุล ตรวจสอบ และทำให้ประเทศไทยพ้นจากทุนสามานย์ ทุนโสมม ผู้ร้ายตัวเดิมซึ่งวันนี้มันยังมีชีวิตและมันแข็งแรงขึ้นทุกทีครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุพจน์ เลียดประถม ต่อด้วยคุณหมอเธียรชัย แล้วก็ท่านจิรายุนะครับ เชิญท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภา (ตราด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประเด็นที่ผมได้ขอยื่นแปรญัตติไว้เป็นประเด็นที่เห็นว่าจำนวนสมาชิกวุฒิสภาควรจะมีจำนวน ๑๕๐ คน และมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ซึ่งผมเห็นว่าการเลือกตั้งเป็นสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชน ฉะนั้นอำนาจตรงนี้ควรจะมอบให้กับประชาชน ท่านประธานครับ ถ้าเราไปดูกฎหมายรัฐธรรมนูญของไทยในอดีต ก็จะเห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของไทยเอง ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๔๗๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอยู่ ๒ ประเภท ประเภทแรกคือมาจากการเลือกตั้ง ประเภทที่ ๒ ก็คือมาจากการแต่งตั้งครับท่านประธาน แล้วมีจำนวนเท่ากันด้วย แล้วก็ยังมีกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขบทเฉพาะกาล ปี ๒๔๘๓

ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากแต่งตั้ง เดิมปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ เราบอกว่า ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการแต่งตั้งในระยะเวลา ๑๐ ปีแรกของการบังคับใช้รัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๔๘๓ เราขยายระยะเวลาเป็น ๒๐ ปี สิ่งที่ผมจะชี้ให้เห็นว่าพัฒนาการกฎหมายมีครับท่านประธาน ถ้าเรามาดูวุฒิสภา ปี ๒๔๘๙ เรามีพฤฒสภา คือสมาชิกวุฒิสภาเป็นครั้งแรก ครั้งแรกในกระบวนการเลือกตั้ง วุฒิสภาครั้งแรกเป็นการเลือกตั้งโดยทางอ้อม ผู้ที่เลือกก็คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่อย่างไรก็ตามอีกหลายยุคหลายสมัยต่อมา วุฒิสภาก็มาจากการแต่งตั้ง จนกระทั่งมีการเลือกตั้งในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งทั้งหมด มายุคปัจจุบันปี ๒๕๕๐ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ ให้มีการเลือกตั้งและการสรรหาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ๗๓ ต่อ ๗๗ ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นก็จะเห็นว่าพัฒนาการทางกฎหมายรัฐธรรมนูญของไทยมีแนวโน้ม จะมอบอำนาจให้กับพี่น้องประชาชนมากยิ่งขึ้น ----------

หลายคนบอกว่าตัวเองเป็นนักประชาธิปไตย อยากจะมอบสิทธิเสรีภาพให้กับพี่น้องประชาชน วันนี้เรากำลังทำหน้าที่ตรงนั้นครับท่านประธาน เรากำลังจะทำหน้าที่ว่าการเลือกตั้งเป็นสิทธิที่แท้จริงของพี่น้องประชาชน ผมไม่ถกเถียงท่านประธาน การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย คำตอบคือไม่ใช่การเลือกตั้งอย่างเดียวท่านประธาน การมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เขียนไว้เยอะมากครับท่านประธาน ไม่ว่าจะเป็นการถอดถอน การเข้าชื่อเสนอกฎหมายต่าง ๆ ตอนนี้รัฐสภาแห่งนี้กำลังจะเอาอำนาจในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ๗๓ คนไปมอบให้กับพี่น้องประชาชน ผมไม่เห็นมีเหตุผลอะไรท่านประธาน ที่เราจะไปยับยั้งอำนาจของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นหลายท่านได้อภิปรายไปในทำนองว่า ถ้ามีการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนโดยตรง พรรคใหญ่จะเข้ามาควบคุมการเลือกตั้ง มีอิทธิพลต่อพี่น้องประชาชน ท่านประธานก็คงเห็นท่านประธานก็เป็นนักเลือกตั้ง หลายจังหวัดนะครับ พรรคใหญ่ส่ง หรือพรรครองลงมาส่งสมาชิกลงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในตำแหน่งต่าง ๆ ก็ไม่ได้ชนะเสมอไปครับท่านประธาน หลายพรรคก็ส่งสมาชิกของตนซึ่งไม่ได้มีรายชื่ออยู่ในทะเบียนของพรรคการเมือง ส่งลง ส.ว. ก็สู้กับสมาชิกวุฒิสภาที่มานั่งอยู่กับผม ที่มาจากการเลือกตั้งด้วยกันก็ไม่ได้ชนะเลือกตั้งเสมอไปท่านประธาน เพราะฉะนั้นอย่ากังวลตรงนี้ ผมเรียนว่าอำนาจนี้เป็นอำนาจของพี่น้องประชาชน

ประการต่อมา หลายท่านบอกว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งท้ายที่สุดจะมามีอำนาจเหนือการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ผมเรียนต่อท่านประธานว่า อำนาจของสมาชิกวุฒิสภามีจำกัดครับท่านประธาน ประการแรก สมาชิกวุฒิสภาไม่ได้เลือกนายกรัฐมนตรีนะท่านประธาน ไม่ได้เลือกนายกรัฐมนตรี อำนาจของสมาชิกวุฒิสภาผมเองเข้าใจเป็นอย่างดีท่านประธาน พร้อมเพื่อนสมาชิกได้ปฏิบัติงานกันมาในสภาแห่งนี้จะครบ ๖ ปี จะครบวาระอยู่แล้วครับท่านประธาน อำนาจแรกคือกลั่นกรองกฎหมาย อำนาจนี้ท่านประธานก็ทราบ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเขาไม่เห็นด้วยกับสมาชิกวุฒิสภา เขายืนยันตามร่างที่เขาเสนอ อย่างไรก็ต้องเป็นไปตามสภาผู้แทนราษฎร

ประการต่อมา ท่านประธาน ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ถามควบคุมอย่างไรครับ ผมเป็นสมาชิกที่ตั้งกระทู้ถามบ่อย หารือบ่อยครับ รัฐมนตรีมาตอบ ตอบเสร็จก็ไม่ได้กระทำตามที่ตอบในสภาก็เยอะแยะครับท่านประธาน และจะทำอย่างไรต่อครับ

มีหนังสือหรือทวงถาม ท่านก็ตอบมาตามขั้นตอน แล้วทำอย่างไรต่อครับท่านประธาน ก็ทำได้แค่นั้น นี่คือควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน มีมาตรา ๑๖๑ เขียนไว้ท่านประธาน อภิปรายได้ แต่ห้ามลงมติ นี่ครับควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินที่เป็นอำนาจของวุฒิสภานะครับ

ประการต่อมาครับท่านประธาน เรื่องแต่งตั้ง ที่ท่านอภิปรายกันเยอะว่าแต่งตั้งนี่ ท้ายที่สุดจะแต่งตั้งคนของพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่ง ผมเลยเรียนต่อท่านประธานว่า การแต่งตั้งบุคคลเข้าไปดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ต้องผ่านวุฒิสภานี่ ตำแหน่งที่สำคัญ ๆ ท่านประธานครับ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง เขาเลือกไว้ให้เสร็จแล้วท่านประธาน วุฒิสภาแค่เห็นชอบ และถ้าไม่เห็นชอบ เขายืนยันมาด้วยเสียงเอกฉันท์ หรือเสียง ๓ ใน ๔ ก็ต้องเป็นไปตามนั้น เรามีอำนาจแค่ท้วงติงเท่านั้นเองท่านประธาน อำนาจสุดท้ายท่านบอกว่าเป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของวุฒิสภา เรื่องการถอดถอนครับท่านประธาน ตลอดระยะเวลา ๖ ปีที่ผมพร้อมเพื่อนสมาชิกทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา ถอดถอนหลายครั้งท่านประธาน ยังไม่เคยถอดถอนสำเร็จเลย เพราะต้องใช้เสียงถึง ๓ ใน ๕ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นประเด็นเหล่านี้ผมจึงเรียนท่านประธานว่าต้องใช้เสียงเป็นจำนวนมาก ท่านไม่ต้องกังวลหรอกครับว่าสมาชิกวุฒิสภาที่อยู่ในสภาจะไปมีอิทธิพลหรือไปชักจูง หรือถูกครอบงำโดยใครคนใดคนหนึ่งได้ กฎหมายรัฐธรรมนูญเขาออกแบบไว้มีอำนาจที่พอเหมาะพอควร สภาที่มีอำนาจอย่างแท้จริงคือสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน เรามีหน้าที่เพียงตรวจสอบควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินตามที่ผมได้นำเรียนมา เพราะฉะนั้นก็ต้องเรียนต่อท่านประธานว่าประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นที่สำคัญ

ประการต่อมา เรื่องการถอดถอนท่านประธาน ผมเห็นว่าการถอดถอนเป็นอำนาจของมหาชนก็ต้องยอมรับว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ สมาชิกวุฒิสภา ๗๓ คน ไม่ได้มาจากพี่น้องปวงชนชาวไทย แต่ตลอดระยะเวลา ๕ ปีกว่าที่ผ่านมานี้ สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหานี้ ก็ใช้อำนาจนี้ท่านประธาน ในการลงมติจะถอดถอนหรือไม่ถอดถอนหลายคนที่มาจากการเลือกตั้ง อันนี้ท่านประธานครับ จะใช้ทฤษฎีใดมาอธิบายคงเป็นไปได้ยาก เมื่อสมาชิกที่มาจากการสรรหากับสมาชิกจากการเลือกตั้งมีอำนาจเท่าเทียมกันแต่มีการยึดโยงจากพี่น้องประชาชนที่ไม่เท่ากัน อันนี้เป็นประเด็นที่ผมเห็นว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญปัจจุบันนี้ไม่สอดคล้องกับหลักของอำนาจท่านประธาน

ประการต่อมา เกี่ยวกับเรื่องจำนวนท่านประธาน จำนวนของสมาชิกวุฒิสภาที่เหมาะสม ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้อภิปรายในที่ประชุมแห่งนี้ ได้ตอบคำถามต่อเพื่อนสมาชิกว่า สมาชิกวุฒิสภานี้จากเดิม ๑๕๐ คน ควรจะมี ๒๐๐ คน ท่านประธาน ผมเห็นประเด็นนี้เป็นประเด็นที่น่าสนใจ ผมเองไม่เห็นพ้องด้วยกับทางคณะกรรมาธิการในประเด็นในนี้ แล้วผมก็ขอแปรญัตติไว้ ท่านประธานคณะกรรมาธิการไม่ได้มีงานวิจัย งานศึกษาหรือค้นคว้าใด ๆ เลยท่านประธาน ท่านใช้คำพูดว่า ผมยังจำท่านได้ ตัวเลข ๒๐๐ คนนี้ก็เคยเป็นตัวเลขที่อยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มีความพอเหมาะพอควร ท่านใช้คำพูดนี้ครับท่านประธาน ผมเองได้ปฏิบัติหน้าที่มาพร้อมเพื่อนสมาชิก ๕ ปีกว่า ท่านประธานการทำงานไม่เคยมีปัญหาเรื่องจำนวนตัวเลขเลยท่านประธาน จำนวนตัวเลข ๑๕๐ คนหรือ ๒๐๐ คน ไม่ได้เป็นประเด็นปัญหาเลยนะครับ ตรงกันข้ามท่านประธานครับ ผมจะกราบเรียนท่านประธานให้เห็นข้อเท็จจริงประการหนึ่งนะครับ ที่สำคัญก็คืองบประมาณจำนวน ๑๕๐ คนนี้ สามารถทำงานได้อย่างดีมาก ๆ ท่านประธาน อย่างมีเหตุมีผลไม่ได้มีปัญหาเลยว่างานใดงานหนึ่งไม่ได้มีสมาชิกวุฒิสภามา ๑๕๐ คน สามารถทำงานได้ อันนี้เป็นประการที่ ๑ เพราะว่าสมาชิกรัฐสภาแต่ละท่าน ในแต่ละปี ใช้งบประมาณต่อบุคคลเป็นจำนวนหลายล้านบาท ถ้าเพิ่มอีกจำนวน ๕๐ คน เป็น ๒๐๐ คน ต้องใช้งบประมาณนับเป็นพันพันล้านบาทอันนี้เป็นเหตุผลสำคัญว่าผมเห็นว่าไม่ควรจะสิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดิน เมื่อจำนวน ๑๕๐ คน สามารถปฏิบัติงานได้ดี ถ้าเราไปดูประเทศอื่นเทียบเคียงท่านประธาน อย่างประเทศสหรัฐอเมริกา ขนาดประเทศจำนวนประชากรเขาก็ใหญ่กว่าเรา เขาก็มีจำนวนสมาชิกวุฒิสภาแต่ประมาณสัก ๑๐๐ คนเท่านั้นเอง เราจะเพิ่มจาก ๑๕๐ คนเป็น ๒๐๐ คนนี้ไม่มีเหตุผลเลยท่านประธาน

ประการที่ ๒ อาคารสถานที่ ต้องขออภัยท่านประธานนะครับ ข้อเท็จจริงก็คือท่านประธานที่จอดรถ ผมขับรถเองท่านประธาน ตอนเช้าต้องรีบมาให้เช้ามาก ๆ ท่านประธาน ไม่อย่างนั้นที่จอดไม่ได้นะครับ โดยเฉพาะวันที่ประชุมร่วม ผมนี่เวียนเลยครับท่านประธาน เวียนหลายรอบในที่รัฐสภาแห่งนี้ เวียนไปเวียนมาเวียนไปถึงเขาดินท่านประธาน ขึ้นไปถึงชั้นดาดฟ้าก็ยังไม่มี ก็เวียนลงมาอีกท่านประธาน ผมใช้เวลาประมาณสักครึ่งชั่วโมง หรือ ๔๐ นาที เวียนหาที่จอด นี่เรามีเท่านี้นะครับ ท่านประธานยังหาที่จอดยากขนาดนี้ ถ้าเรามีมากขึ้น ท่านประธานจะทำอย่างไรครับ ห้องประชุมท่านประธาน ห้องประชุมของคณะกรรมาธิการทุกวันนี้หาห้องประชุมไม่ได้เลยครับ อาคารวุฒิสภานี้นึกว่าเล่นเก้าอี้ดนตรีครับท่านประธาน หาห้องประชุมยากมาก ถ้าเรามีการตั้งอนุกรรมาธิการขึ้นมาเพิ่มก็ยิ่งยากเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นตรงห้องประชุมก็เป็นปัญหาอย่างมากว่าเราเพิ่มจำนวนสมาชิกกันมานี้ก็มีคณะต่าง ๆ เพิ่มขึ้น จำนวนอนุกรรมาธิการเพิ่มขึ้น แล้วท่านจะประชุมอย่างไร เพราะฉะนั้นเรื่องที่จอดรถ เรื่องสถานที่ประชุมเป็นปัญหาอย่างมาก ผมเลยเรียนต่อท่านประธานว่า การที่มีจำนวน ๑๕๐ คน น่าจะมีความเหมาะสม ท่านทางกรรมาธิการไม่ได้มีเหตุผลใด ๆ สนับสนุนเลยว่าจะต้องเพิ่มจาก ๑๕๐ คนเป็น ๒๐๐ คนนะครับ ซึ่งท่านเพียงแต่อภิปรายว่าพอเหมาะพอควร ซึ่งจำนวน ๒๐๐ คนน่าจะมีความเหมาะสม ผมเลยขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ผมขอแก้ไขในจำนวนของสมาชิกวุฒิสภาจาก ๒๐๐ คนเป็น ๑๕๐ คนครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอเธียรชัยครับ แล้วต่อด้วยท่านจิรายุ และท่านประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ นะครับ ไม่ใช่คุณบุญยอดครับ ท่านคุณหมอเธียรชัย แล้วต่อด้วยท่านจิรายุ ขออภัยครับ แล้วก็ท่านประเสริฐนะครับ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต่อเรื่องของการอภิปรายในครั้งนี้ ผมคือผู้หนึ่งครับ ที่เดิมจะถูกห้ามไม่ให้มีสิทธิอภิปรายได้ก็คือ ๑ ใน ๕๗ คน เนื่องจากผมได้แปรญัตติที่ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับแก้ไข ฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ โดยผมเห็นว่าในมาตรา ๓ นี้ผมให้ยกเลิกในมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนรวมหนึ่งร้อยห้าสิบคนซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละหนึ่งคน และมาจากการสรรหาเท่ากับจำนวนรวมข้างต้นหักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง สรุปก็คือว่าผมให้มีจำนวน ๑๕๐ คน และให้มีสมาชิกทั้ง ๒ ประเภทครับ คือมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากพี่น้องประชาชนทั้ง ๗๗ จังหวัด และส่วนหนึ่งที่เหลือให้มาจากการสรรหา ให้มาจากการเลือกตั้งโดยการสรรหา แต่เนื่องจากว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่เราใช้อยู่ปัจจุบันนี้คณะกรรมการสรรหามีจำกัดครับ ในส่วนของการแก้ไขนี้ ถ้าเราจะแก้ไขของการสรรหาของวุฒิสมาชิกด้วยการสรรหาจากกลุ่มวิชาชีพหรือกลุ่มอาชีพอื่น ๆ ที่หลากหลาย ผมเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ให้กับการทำหน้าที่ของวุฒิสภา ซึ่งประกอบด้วยวุฒิสมาชิก เหตุที่ผมมีความเชื่ออย่างนั้นเพราะผมก็เชื่อเหมือนกับที่หลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว ก็คือว่าอำนาจสูงสุดในระบอบประชาธิปไตยคือสภาผู้แทนราษฎรครับ สภาผู้แทนราษฎร คือสภาที่มีบทบาทเป็นตัวชี้หลักว่ามีความเป็นประชาธิปไตยมาก น้อยเพียงใด ถ้าเราดูในประวัติศาสตร์ตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ปี ๒๔๗๕ เป็นต้นมา เราจะเห็นว่าก็มีการตั้งสภาผู้แทนเรียกว่าสภาเดี่ยว ในสภาเดี่ยวนั้นมี ๒ สมาชิกครับ ประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ อยู่ในนั้น ในส่วนของประเภทที่ ๒ ที่เราเรียกคำว่า พฤฒสภา เราคัดเลือกคนที่มีความรู้มีความเชี่ยวชาญ ผู้ที่มีบทบาทในการให้ความเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องมีสมาชิกประเภทที่ ๒ คือ พฤฒสภา ก็คือท่านปรีดี พนมยงค์ ท่านได้อธิบายว่าจำเป็นต้องมี ๒ สภา ด้วยเหตุที่ว่าองค์ความรู้ของประชาชนในขณะนั้นก็คือผู้ที่จบการศึกษาจากชั้นประถมปีที่ ๔ มีจำกัดครับ เพราะฉะนั้น

การที่เราจะให้มีสภาเดี่ยวเป็นผู้แทนล้วน ๆ โดยไม่มีสภาพี่เลี้ยงมากำกับควบคุม ก็จะเห็นว่าจะเกิดความเสียหายกับการบริหารบ้านเมืองได้ อันนี้คือเรื่องของที่มา และต่อมาก็ได้มีการพัฒนาของวุฒิสภา ในเมื่อเราเลือกตั้งเป็นสภาคู่ตั้งแต่ปี ๒๔๘๙ เป็นต้นมา ก็มีการวิวัฒนาการว่าที่มาของสมาชิกจะมาอย่างไร แล้วก็มีการถกเถียงกันมาตลอดขึ้นอยู่กับว่าอำนาจรัฐบาลในขณะนั้นที่เป็นผู้แต่งตั้งวุฒิสภาหรือแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภาคือใคร ขึ้นอยู่แต่ละยุคแต่ละสมัย ผมเรียนให้ท่านประธานสภาทราบ กล่าวโดยย่อก็คือว่าบทบาทที่สำคัญก็คือว่าในช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง อำนาจส่วนใหญ่จะอยู่ที่ฝ่ายทหาร ----------

และทุกครั้งที่มีการทำปฏิวัติรัฐประหารก็ดี จะมีการจัดตั้ง เมื่อมีการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ แล้วมีการจัดตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มีการเลือกตั้งนะครับ วุฒิสภาก็จะมาจากข้าราชการประจำ โดยเฉพาะข้าราชการทหาร ตำรวจ และพลเรือนในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ นี่คือวิวัฒนาการอย่างโดยย่อ และเมื่อสำคัญที่สุดก็คือ เมื่อปี ๒๕๑๗ ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง หลังจากเกิดเหตุวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ก็ได้มีกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับหนึ่งที่เราเรียกว่าเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๑๗ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ เดิมที่มานี้ครับ วุฒิสภาจะมาจากใครรู้ไหมครับ ก่อนหน้าที่จะมาเป็นร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญของปี ๒๕๑๗ นี้นะครับ เดิมเขาจะให้วุฒิสภามาจากการแต่งตั้ง โดยใครครับ โดยองคมนตรี ในเหตุการณ์อย่างนี้ได้มีบันทึกพระราชกระแสเรื่องร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๑๗ คำปรารภมีว่า ข้อ ๑ ข้อ ๒ ผมจะไม่ได้อ่านนะครับ คำปรารภในข้อ ๒ ที่มีความสำคัญก็คือว่า ตามมาตรา ๑๐๘ วรรคสอง แห่งร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ หมายถึงร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญของปี ๒๕๑๗ นี้นะครับ บัญญัติให้ประธานองคมนตรีเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภานั้นไม่ทรงเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะประธานองคมนตรีเป็นผู้ที่พระมหากษัตริย์ทรงเลือกและแต่งตั้งตามพระราชอัธยาศัยตามความในมาตรา ๑๖ เป็นการขัดกับหลักการที่ว่า พระมหากษัตริย์ทรงอยู่เหนือการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ทั้งจะทำให้ประธานองคมนตรีอยู่ในสภาพเหมือนเป็นองค์กรทางการเมือง ซึ่งขัดกับมาตรา ๗๗ ด้วย นี่ครับคือข้อความที่ปรากฏในการเลือกตั้งวุฒิสภาที่จะเกิดขึ้นในปี ๒๕๑๗ เพราะฉะนั้นวุฒิสภาจึงมีที่มาว่า บางครั้งในอดีตตั้งแต่สมัยโบราณ บางส่วนมาจากสถาบันพระมหากษัตริย์ ในต่างประเทศก็เป็นเช่นเดียวกันและมาปลายสุดขั้วที่สุดก็คือเลือกตั้งหมด อย่างที่เรากำลังจะพิจารณาในวันนี้นะครับ เพราะฉะนั้นอีกส่วนหนึ่งที่ยังมีการเลือกตั้งวุฒิสภาก็คือว่าตั้งวุฒิสภาเป็นรูปแบบผสมครับ เพราะฉะนั้นที่ผ่านมาในประวัติศาสตร์ไทยก็คือว่า ๑. แต่งตั้งทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ๒. เลือกตั้งทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผ่านมาแล้ว และระบบที่เรากำลังใช้อยู่ระบบขณะนี้ก็คือกลุ่มผสมครับ ก็คือเลือกตั้งมาส่วนหนึ่งแล้วก็แต่งตั้งมาส่วนหนึ่ง หรือเรียกว่าสรรหานะครับ เหตุที่ผมสนับสนุนให้มีการสรรหาก็เนื่องจากเหตุผลอย่างนี้ครับว่า เราต้องถามตัวเราเองก่อนว่าวุฒิสภามีไว้เพื่อทำอะไรครับ หน้าที่หลัก ๆ ของวุฒิสภาก็มีหน้าที่ดังที่หลายท่านพูดไปแล้วนะครับ

บทบาทประการที่ ๑ ก็คือมีหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย การกลั่นกรองกฎหมายต้องอาศัยอะไรครับถึงจะกลั่นกรองกฎหมายได้อย่างดี มีผลดีต่อกฎหมายของชาติ นั่นก็คือผู้ที่จะพิจารณากฎหมายที่เรียกว่ากลั่นกรองจะต้องดูไม่ใช่เพียงแค่ถ้อยคำอย่างเดียว จะต้องดูทั้งความหมาย ทั้งกว้าง ลึก ต้องดูถึงเรื่องเหตุผล หลักการต่าง ๆ มากมาย ซึ่งหลายเรื่องที่มานะครับไม่สามารถที่จะให้ไปสุ่มเสี่ยงกับเป็นการได้ที่มาจากผู้แทนราษฎร ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ จำเป็นอย่างยิ่งครับ ในต่างประเทศมีหลายประเทศครับ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีมาจากการสรรหาด้วยกลุ่มอาชีพ กลุ่มวิชาชีพที่สำคัญที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะต้องมีในวุฒิสภาก็คือกลุ่มวิชาชีพด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านกฎหมาย ทางด้านนิติศาสตร์ ทางด้านวิศวกรรม สถาปัตยกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ หรือแม้แต่แพทย์ เหตุผลเพราะอะไรครับ เพราะพวกวิชาชีพนี้อย่างน้อยมีคุณธรรม มีสภาวิชาชีพเป็นตัวกำกับครับ และได้มีการปฏิญาณตนต่อวิชาชีพของตนว่าจะทำการให้ความคิดเห็นก็ดี หรือการประกอบวิชาชีพต่าง ๆ ก็ดีโดยสุจริต เพราะฉะนั้นเราเชื่อว่าถ้าเราเลือกจากกลุ่มวิชาชีพหรือกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ก็ดี ที่เขาเลือกตัวแทนของเขาขึ้นมาเอง ----------

เราเชื่อว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้น่าจะดำรงตนไว้ได้ด้วยความเป็นธรรมมากกว่าการแต่งตั้งโดยที่ไม่มีหลักการอะไรนะครับ แต่ที่ผ่านมาเราต้องยอมรับว่าเราอยู่ในระยะความผันผวนทางการเมืองเนื่องจากมีการรัฐประหารเมื่อปี ๒๕๔๙ เพราะฉะนั้นกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กระทำในเวลารวดเร็วครับ คือโดยประมาณ ๑ ปีนะครับหลังจากที่ได้มีการรัฐประหาร เพราะฉะนั้นการสรรหาที่ดำเนินการโดยคณะบุคคล ๗ ท่านดังกล่าวนั้น จึงอาจจะถูกต่อว่าได้ว่าไม่มีความเป็นประชาธิปไตยมากเพียงพอ แต่ผมขอยืนยันว่าประชาธิปไตยที่แท้จริงอยู่ที่สภาล่างหรือสภาผู้แทนราษฎรนะครับ วุฒิสภาเป็นสภาที่มีบทบาททางด้านการกลั่นกรองกฎหมาย นั่นคือประการที่ ๑

บทบาทประการที่ ๒ ของวุฒิสภาที่จำเป็นต้องมาจากการแต่งตั้งส่วนหนึ่งก็คือวุฒิสภาจะมีอำนาจในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้ ตรวจสอบอย่างไรครับ เพราะว่าวุฒิสภามีคณะกรรมาธิการครับ ชุดนี้มีคณะกรรมาธิการอยู่ทั้งสิ้น ๒๒ คณะกรรมาธิการก็จะตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลโดยละเอียด และมีสิทธิอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลได้ในวุฒิสภา เพียงแต่ว่าไม่มีการลงมติ อันนี้ก็คือความสวยสดงดงามของระบอบประชาธิปไตยที่สภาสูงคือวุฒิสภาหลังจากที่สภาล่างได้อภิปรายไม่ไว้วางใจแล้ว ได้แสดงเหตุผลต่าง ๆ นานาแล้ว รัฐบาลก็ไม่ยอมรับในเหตุผลนั้น ก็ยังทำหน้าที่ของตัวเองต่อไป ก็จะมีวุฒิสภาอีกอันหนึ่งที่เข้ามาตรวจสอบ อันนี้ก็คือสิ่งที่ทำให้ระบบ ถ้าเราพูดถึงระบบทำให้ระบบเกิดความเข้มแข็งขึ้นครับ และการอภิปรายถ้าไม่มีการเกรงใจอภิปรายได้ด้วยความอิสระ ด้วยทางวิชาการ ผมเชื่อว่าเป็นประโยชน์ครับ แม้ว่ารัฐบาลจะไม่ยอมรับฟังเสียงของวุฒิสภาก็ตาม แต่อย่างน้อยพี่น้องประชาชนที่ได้ติดตามก็จะได้ทราบถึงวุฒิทางด้านปัญญาของสภานั้นว่าได้ตรวจสอบรัฐบาลอย่างไร

บทบาทประการที่ ๓ วุฒิสภาก็จะมีบทบาทในเรื่องของการแต่งตั้ง ถอดถอน และตรวจสอบอำนาจของรัฐ ดังที่พวกเราทราบดีแล้ว ไม่ว่าจะเป็น กกต. ป.ป.ช. ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนะครับ เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นบทบาทเหล่านี้เป็นบทบาทที่จำเป็นจะต้องได้คนที่มีเจตนารมณ์ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดก็คือว่า ให้มีความเป็นกลางมากที่สุดนะครับ มีความเป็นอิสระมากที่สุด แม้ว่าโดยธรรมชาติแล้วอาจจะหายาก แต่อย่างน้อยก็ใกล้เคียงมากที่สุดนะครับ ท่านประธานคงจะจำได้ว่าในระบบศาลก็เช่นเดียวกัน สิ่งที่เราต้องการมากที่สุด ก็คือความเที่ยงธรรมครับ แต่ถามว่าความเที่ยงธรรมมีไหมครับ มันมีได้แค่ยุติธรรมเท่านั้น เพราะระบบศาลก็คือ

ระบบที่เอาคู่ต่อสู้มาดูเอกสาร ดูหลักฐาน ดูพยานหลักฐาน อันไหนมีข้อเท็จจริงมากกว่ากันนะครับ ก็ให้น้ำหนักไปอันนั้น เพราะศาลสถิตยุติธรรมในระบบศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกาไม่ได้ไปค้นหาความเป็นจริงครับ ต่างกับศาลรัฐธรรมนูญที่คณะตุลาการได้ลงไปสืบค้นหาความเป็นจริงด้วย ไม่ได้ดูเพียงแค่ หลักฐาน เอกสาร หรือการต่อสู้ทางพยานวัตถุอย่างเดียว อันนี้คือความแตกต่างกัน และมีความสวยสดงดงามในเรื่องของระบอบประชาธิปไตย

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภาได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ ขออภัยนะครับ คุณหมออภิปรายได้ดีครับ แต่ทีนี้ขอความกรุณานิดหนึ่งครับ เพราะประเด็นมันมีอยู่นิดเดียว มันก็เลยซ้ำกันไปซ้ำกันมา เพราะฉะนั้นถ้ากระชับได้จะดีเยี่ยมเลยครับ ขอความกรุณาครับ ท่านกระชับสักนิดนะครับ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ท่านประธานครับ ผมให้ความร่วมมือเต็มที่นะครับ เนื่องจากว่าผมเป็นคนอภิปรายคนหลัง ๆ แล้วครับ จัดอยู่กลาง ๆ ไม่ใช่หลัง ๆ นะครับ ตอนกลาง ๆ ก็พยายามไม่ซ้ำประเด็น เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมจะมาพูดต่อไปก็คือเป็นเรื่องใหม่ ก็คือว่าต้องถามคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าท่านได้เคยศึกษาบทวิจัยของสถาบันพระปกเกล้าหรือเปล่าในการที่เขาได้ทำวิจัยนะครับ ได้ทำวิจัยของวุฒิสภาชุดที่แล้ว ก็คือชุดที่ ๙ ที่มาจากการเลือกตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ----------

ที่คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดนี้กำลังพิจารณาเสนอสภาแห่งนี้อยู่ และเขาก็คิดว่าเป็นสิ่งที่ประเสริฐที่สุดที่จะต้องเอามาจากการเลือกตั้ง ในบทการประเมินผลการวิจัยชื่อว่าการประเมินผลงานของวุฒิสภา ชุดที่ ๙ เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน ปัจจุบันของเขาสมัยนั้นโดยประมาณก็คือประมาณเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๔๘ ซึ่งก็ถือว่าใกล้หมดอายุของวุฒิสภาแห่งนั้นทั้ง ๒๐๐ ท่าน มีเรื่องราวน่าสนใจมากครับ ผมต้องขออนุญาตเอ่ยนามของผู้ที่ทำการอภิปรายนะครับ ท่านคือศาสตราจารย์ ดอกเตอร์สุรพงษ์ โสธนเสถียร และคณะ ครับ ท่านได้รับทุนอุดหนุนจากคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาทำในเรื่องของการวิจัยเรื่องเหล่านี้ พูดถึงบทบาทหน้าที่ของวุฒิสภาเขาก็ได้พูดถึงเรื่องอำนาจดังที่ผมได้พูดไปแล้ว แล้วก็ให้ความเห็นว่าวุฒิสภามิใช่แหล่งอำนาจสูงสุด เพราะวุฒิสภาไม่ว่าจะในอดีตมาหลากหลายอย่างที่หลายท่านได้พูดแล้ว แต่งตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ก็มี แต่งตั้งบางส่วนก็มี เพราะฉะนั้นตัวชี้วัดที่จะบอกว่าความเป็นประชาธิปไตย ต้องย้ำนะครับว่าวันนี้เรามาเถียงกันเรื่องเป็นประเด็นว่าเอามาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน เพราะนี่คือ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หลายประเทศไม่ได้เป็นอย่างนั้นครับ ก็มีเพื่อนสมาชิกได้พูดไปมากแล้ว ผมจะขออนุญาตพูดถึงประเทศที่อาจจะยังไม่มีใครพูดถึงมากเท่าไรนัก นั่นก็คือประเทศเยอรมัน ทำไมประเทศเยอรมันเขาถึงต้องมีวิธีคิดที่แปลกกว่าประเทศอื่น ๆ เพราะว่าเขาเป็นประเทศที่ครั้งหนึ่งผู้นำประเทศของเขามีส่วนสำคัญทำให้เกิดสงครามโลก ครั้งที่ ๒ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า คำว่า สงครามโลก นี่มันเป็นสงครามที่ไม่จำกัดขอบเขตทั่วทั้งโลกนะครับ ต่างกับสงครามระบบภูมิภาคหรือสงครามท้องถิ่น เพราะฉะนั้นประเทศเยอรมันเข้มมากครับในเรื่องนี้ วุฒิสภาในประเทศเยอรมันมาจากจำนวนของผู้แทนที่ไม่เท่ากันของแคว้นต่าง ๆ ผู้แทนดังกล่าวจะเป็นได้นั้นเขาเรียกว่าต้องเป็นมนตรี มินิสเตอร์ (Minister) ของแคว้น บทบาทหน้าที่ของวุฒิสภาในประเทศเยอรมันกลับกันกับประเทศอื่น ๆ เนื่องจากวุฒิสภาเป็นสภาเริ่มต้นมากกว่าเป็นเพียงสภากลั่นกรอง ประเทศเยอรมันเป็นสภาเริ่มต้นนะครับ ไม่ใช่กลั่นกรอง เอกสารฉบับนี้ชี้ไว้ว่าอย่างนั้น วุฒิสภาประเทศเยอรมันจึงมีบทบาทหน้าที่กว้างขวางกว่าวุฒิสภาในประเทศไทย เช่น รัฐบาลจะนำเสนอกฎหมายผ่านวุฒิสภาก่อน เว้นแต่เห็นว่าจะมีความขัดแย้งทางความคิด ก็อาจเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อนได้ อย่างนี้เป็นต้น เรามาดูในประเทศฝรั่งเศสซึ่งมีความเป็นประชาธิปไตยสูง แต่เป็นระบบประธานาธิบดี ซึ่งต่างจากเราเป็นระบบรัฐสภา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านคุณหมอครับ ขอกระซับสักนิดเถอะครับ เพราะยังมีอีกหลายท่านที่ประสงค์จะอภิปรายครับ มาตรานี้เราก็ใช้เวลากันมาพอสมควรแล้วครับ ๒ วัน ๓ วันแล้วครับ ถ้ากรุณาจะขอบพระคุณมากครับ ช่วยกระซับสักนิดเถอะครับ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ขอบคุณครับท่านประธาน ผมเข้าใจครับ เนื่องจากพวกเราเป็นผู้เชี่ยวชาญ แต่เนื่องจากวันนี้มีการถ่ายทอดสด ทางบ้านหลายคนยังไม่ค่อยรู้เรื่องระบบการปกครอง ชาวบ้านได้มาสอบถามผมมากมาย ผมก็ต้องอธิบายซ้ำแล้วซ้ำอีก ผมจึงขอใช้โอกาสนี้ครับ จะพยายามกระซับให้มากที่สุดนะครับ ท่านประธานครับ วุฒิสภาในประเทศฝรั่งเศสมาจากการเลือกตั้งทางอ้อมนะครับ ไม่ใช่แบบที่เรากำลังจะเสนอให้เลือกตั้งทางตรง มุ่งหมายเป็นอย่างไรครับ จุดมุ่งหมายให้เป็นผู้รู้รอบ รู้จักทั่วประเทศ เพื่อกลั่นกรองการใช้ ใช้อะไรครับ ใช้อารมณ์ทางการเมือง บทวิจัยฉบับนี้บอกเลยว่าการเมืองของเรามีการใช้ ๒ หลัก หลักอารมณ์และหลักเหตุผล เพราะฉะนั้นของประเทศฝรั่งเศสเขาบอกว่าไม่ได้ จะให้เป็นจากประชาชนเลือก ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ไม่ได้ เพราะมาจากกลั่นกรองการใช้อารมณ์ทางการเมือง อันนี้คือประเด็นสำคัญมาก บทบาทหน้าที่ของวุฒิสภาประเทศฝรั่งเศสจึงดูเสมือนเป็นนักอนุรักษ์นิยม --------

เช่นให้การรับรองแก่ประธานาธิบดีในการยุบสภาผู้แทนราษฎร เป็นศาลเพื่อพิจารณาโทษของประธานาธิบดี ทำหน้าที่ทางด้านนิติบัญญัติและควบคุมฝ่ายบริหาร อันนี้ก็คือวุฒิสภาของประเทศฝรั่งเศสนะครับ ซึ่งมีบทบาทอย่างมากในเรื่องของการควบคุมการทำงานของรัฐบาล ท่านประธานรัฐสภาครับ ในส่วนของสภาผู้แทนราษฎรที่ผมเรียนให้ทราบนะครับว่าของเรานี้เมื่อสมัยสุดท้ายสุดก่อนที่จะเป็นมาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญก่อนหน้านี้ผู้ที่เสนอวุฒิสภาก็คือนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น คือท่านบรรหาร ศิลปะอาชา ท่านเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งวุฒิสภานี่ก็เรียกว่า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ของการแต่งตั้งนะครับ แล้วก็มีถึงปี ๒๕๔๐ มาจากการเลือกตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผลจากการเลือกตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ โดยสรุปในรายงานวิจัยนี้ก็จะสรุปให้เห็นว่า ในการควบคุมขอบเขตของอำนาจของฝ่ายบริหารนั้น เขาบอกว่าวุฒิสภาชุดที่มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ ท่านนี่นะครับ ค่อนข้างจะทำงานไม่ได้ดีตามความคาดหวัง ความคาดหวังในลักษณะที่เป็นกลางและเป็นอิสระ เพราะอะไรครับ เพราะมีการแทรกแซงฝ่ายบริหาร รายงานวิจัยฉบับนี้เขียนชัดเลยบอกว่ามีการแทรกแซงจริง แล้วก็ยกตัวอย่างมากมายถึงการแทรกแซงนะครับ นี่ละครับ คือเรื่องราวที่พวกเราคิดว่าการเป็นวุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้งมันเป็นประชาธิปไตย แต่ความจริงไม่ใช่ มันเกิดจากฝ่ายบริหารไปก้าวก่ายไปเหมือนกับมีบทบาทชี้นำ ท่านประธานรัฐสภาคงจะจำได้ว่าวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ ท่านนี่นะครับ ได้มีตัวประธานรัฐสภาก็เปลี่ยนประมาณ ๓ ท่าน มีรองประธานก็เปลี่ยน ในช่วงอายุขณะนั้น หนังสือพิมพ์หลายฉบับ ผมไม่อยากอ่านนะครับ บอกเลยว่าฝ่ายบริหารเข้าก้าวก่ายก็ตรงกับเนื้อหาที่ฝ่ายวิจัยได้ทำการวิจัยไว้ พูดถึงบทบาทวุฒิสภาที่เกี่ยวกับการดำเนินการด้านกลั่นกรองกฎหมายนั้น พบว่าในเรื่องของขอบเขตอำนาจในการกลั่นกรองของร่างกฎหมายทำให้วุฒิสภาสามารถขอแก้ไขเพิ่มเติมตามที่เห็นว่าเหมาะสมทั้งในด้านเอื้อต่อนโยบายของรัฐ การปรับปรุงหลักการของกฎหมาย ภาษาความสอดคล้องกับกฎหมายอื่น การเอื้อประโยชน์ต่อประชาชน และการบังคับใช้ทางปฏิบัติ แต่ยังมีปัญหาในด้านความแตกต่างในเรื่องของความเข้าใจ การตีความ มุมมอง ช่องว่าง

(นายรังสรรค์ มณีรัตน์ สมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ มีผู้ประท้วงเชิญครับ

นายรังสรรค์ มณีรัตน์ สมาชิกผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายรังสรรค์ มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงผู้อภิปรายกระทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ อภิปรายฟุ่มเฟือย วนเวียน ซ้ำซาก นอกประเด็น ไม่ตรงกับที่ได้ขอแปรญัตติไว้ ซึ่งประเด็นทุก ๆ อย่างได้พูดกันมาหลายคนแล้วนะครับ ขอท่านประธานพิจารณาด้วยว่าถ้าจะกำหนดเวลาให้อภิปรายก็ดี เพราะว่าเป็นประเด็นซ้ำ ๆ กัน อีกอย่างหนึ่งเนื่องจากผู้อภิปรายนำเอกสารมาอ่านโดยไม่จำเป็น ขอท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมได้ขอความร่วมมือจากคุณหมอนะครับ ที่จริงประเด็นมันมีอยู่นิดเดียว แล้วคุณหมอก็สงวนไว้ในส่วนของจำนวน ส.ว. แล้วก็ที่มาของ ส.ว. ทีนี้ก็อยากให้คุณหมอเข้าประเด็นแล้วให้กระชับ เพราะผมก็ได้ขอความร่วมมือหลายครั้งแล้วนะครับ ไม่อยากให้มันฟุ่มเฟือย วนเวียน คุณหมออภิปรายได้ดีเพียงแต่มันฟุ่มเฟือยไปหน่อย ถ้ากระชับได้ก็จะดีครับ ขอความร่วมมือนะครับ เชิญครับ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ขอบคุณครับ เนื่องจากผมเห็นว่าเป็นบทความทางวิชาการที่เราน่าจะได้มีการรู้ แล้วก็เรื่องนี้นะครับ เรื่องที่มาเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ เรียกว่ามาตราอื่น ๆ ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ ผมจะไม่พยายามอภิปราย ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ นอกจากมีความจำเป็น

- ๔๐/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ วิทยาการที่ว่ามีประโยชน์นะครับ เพียงแต่ตอนนี้เราอยู่ในวาระที่สองนะครับ ข้อบังคับมันมีให้พูดเฉพาะในส่วนที่เรามีการสงวนความเห็นกันไว้นะครับ เพราะฉะนั้นเราจะไปเปิดประเด็นกว้างเหมือนวาระที่หนึ่ง มันก็จะมีคนประท้วงอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นขอความร่วมมือนะครับ คุณหมอครับ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ผมได้พูดถึงกรอบอำนาจของวุฒิสภานะครับ ที่มาจากการแต่งตั้งจากรายงานการวิจัยนะครับว่าถูกรัฐบาลในสมัยนั้นแทรกแซงนะครับ นี่คือการควบคุมฝ่ายบริหารและอำนาจทางด้านนิติบัญญัติก็จะมีข้อจำกัดนะครับ ในส่วนของอำนาจบริหารนะครับก็ได้พูดไปแล้ว นิติบัญญัติก็ได้พูดไปแล้ว คราวนี้มาพูดถึงการถอดถอนแต่งตั้ง ปรากฏผลว่าในวุฒิสภาชุดนั้นนะครับ ไม่ได้มีการพิจารณาในการถอดถอนของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเกิดขึ้นเลยนะครับจากรายงานนี้ และเมื่อเทียบกับวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้งส่วนหนึ่งหรือสรรหาส่วนหนึ่งนี่นะครับ กับการเลือกตั้งส่วนหนึ่งขณะที่เราใช้อยู่นี่นะครับ เราพบว่ามีการพิจารณาการถอดถอนในวุฒิสภาครับ เพียงแต่หลักฐานเหตุผลในการถอดถอนไม่สมบูรณ์พอหรืออย่างไรก็ตาม ทำให้มติของวุฒิสภาเห็นชอบที่ว่าจะไม่ถอดถอนก็คือไม่มีการถอดถอนเกิดขึ้น มีการพิจารณาครับ เพราะฉะนั้นถ้าเปรียบเทียบในลักษณะการตรวจสอบองค์อำนาจต่าง ๆ องค์กรอิสระต่าง ๆ ก็จะเห็นว่าวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้งสรรหาส่วนหนึ่งนี่นะครับ บวกกับเลือกตั้งที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้น่าเชื่อได้ว่าดีกว่าวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง คำว่า ดีกว่า ของผมหมายความว่าประสิทธิภาพในการทำงานดีกว่า

(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอมีผู้ประท้วงครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ พรรคเพื่อไทย สมุทรปราการ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงผู้อภิปรายตามข้อ ๙๖ ครับ ท่านอภิปรายขัดหลักการครับ แล้วก็ท่านประธานได้อนุโลมมาตั้งนานแล้ว หลักการก็คือว่าให้มีสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งจำนวน ๒๐๐ คน เรื่องนี้เราได้อภิปรายตอนวันที่วาระที่หนึ่ง เข้าสภาครับ ทำไมจึงต้องมี ทำไมจึงไม่ให้มี

เรามีการอภิปรายมาตั้งแต่วาระที่หนึ่งครับ แล้ววาระที่สองท่านอาจจะพูดในรายละเอียดย่อยว่าหลักการเป็นอย่างนี้ ท่านจะแก้อย่างไรบ้างครับ ไม่ใช่ว่าแก้หลักการทั้งหมด มันผิดข้อบังคับข้อ ๙๖ แล้วก็ข้อ ๔๓ ครับ วนเวียน ซ้ำซาก แล้วก็มีผู้ประท้วงหลายรอบแล้วครับท่านประธาน ท่านประธานใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๔ ครับ ท่านสามารถใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๔ ได้ครับว่าถ้าเห็นสมควรท่านก็ต้องบอกให้หยุดครับ ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ คุณหมอก็พยายามที่จะเข้าสู่ประเด็นละครับ เมื่อสักครู่ผมฟังคุณหมออภิปรายก็กำลังเข้าสู่ประเด็นอยู่เพราะฉะนั้นก็คงจะใช้เวลาอีกไม่มากไหมครับ เชิญคุณหมอต่อเลยครับ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ขอบคุณครับ ผมยังเชื่อมั่นว่าผมอยู่ในประเด็นครับ แล้วผมขออธิบายเพื่อนสมาชิกทราบว่าในวาระที่หนึ่งผมคือคนหนึ่งครับที่ลงชื่อขออภิปรายในหลักการในวาระที่หนึ่ง แต่ผมไม่สามารถที่จะใช้สิทธินี้ได้เนื่องจากมีการปิดอภิปรายก่อนครับ โดยการเสนอของท่านวุฒิสมาชิกเพราะฉะนั้นต้องขอความเห็นใจจากท่านประธานว่าผมอาจจะไปบ้างนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอเข้าประเด็นเลยดีกว่าครับ เข้าประเด็นของคุณหมอด้วยนะครับ ขอกระซับด้วยนะครับ

นายเธียรชัย สุวรรณเพ็ญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาก) : ท่านครับในบทวิจัยนี้ยังพูดถึงความสัมพันธ์ของวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งกับประชาชน ชี้ให้เห็นว่าประชาชนก็ไม่ค่อยได้รับทราบบทบาทของวุฒิสมาชิกที่มีจากการเลือกตั้งมากเท่าที่ควรหรือตามที่เจตจำนงของรัฐธรรมนูญฉบับนั้นเขียนความคาดหวังไว้ เริ่มต้นตั้งแต่เมื่อมีการเลือกตั้ง กกต. ได้จัดเวทีปราศรัยนะครับ รายงานบอกว่า ----------

คนไปฟังปราศรัยการหาเสียงของวุฒิสภาก็มีจำนวนเล็กน้อยไม่มากนะครับ แถมตัววุฒิสภาที่เป็นผู้อาสาสมัครรับเลือกตั้งก็มีหลายท่านไม่ได้ไปปรากฏตัวบนเวที รวมทั้งข้อจำกัดในเรื่องของการอภิปรายหรือการหาเสียง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จึงเป็นข้อจำกัดของวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง แต่ถ้าเรามีวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้งดังที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วว่ากลุ่มอาชีพต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มวิชาชีพที่ผมมีความเชื่อมั่นดังที่เรียนให้ท่านประธานทราบแล้วว่าเขามีการปฏิญาณตนต่อวิชาชีพของเขา มีสภาวิชาชีพของเขาดูแลเป็นพิเศษและกลั่นกรองมาแล้วชั้นหนึ่งแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นโดยความเห็นส่วนตัวของผมก็ยังยืนหยัดว่าน่าจะเป็นเพียงแค่ ๑๕๐ คน และน่าจะมาจากทั้ง ๒ ส่วน คือมาจากการสรรหาที่ผมเห็นว่ามีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าเลือกตั้งและประกอบกับเมื่อพิจารณาดูในอดีตที่ผ่านมาเราได้ผ่านการแต่งตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์มาแล้ว เลือกตั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์มาแล้ว เพราะฉะนั้นในหลักการต่าง ๆ มีความคิดเห็นที่ไม่ไปซ้ายจัด ไม่ไปขวาจัด ผมคิดว่าหลักมัชฌิมาปฏิปทาก็น่าจะเป็นหลักการที่จะให้ความมั่นใจกับระบบรัฐสภาของไทยที่มีวุฒิสภามาจากการแต่งตั้งด้วย ผมจึงไม่เห็นด้วยกับทางคณะกรรมาธิการวิสามัญที่รับหลักการวาระที่หนึ่งของเราไปแล้ว แล้วก็ไปแก้ไขอะไรต่าง ๆ มากมายดังที่ท่านอาจารย์คณิต ณ นคร ได้เขียนหนังสือลงมาถึงพวกเราแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมยืนหยัดอีกครั้งหนึ่งครับว่า ผมไม่เห็นด้วย และจะไม่รับหลักการของร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้แน่นอนครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมสลับมาที่ท่านจิรายุนะครับ แล้วก็จะไปที่ท่าน ส.ว. ประเสริฐ แล้วค่อยมาที่ท่านบุญยอดนะครับ เชิญครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๑๘ คลองสามวา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้แปรญัตติไว้ในสาระสำคัญเรื่องของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นสมาชิกผู้ทรงเกียรติ แล้วก็คุ้นเคยกับคำว่า ส.ว. มาตั้งแต่มีชีวิตอยู่ในประเทศนี้ เกิดความเลื่อมใสมานาน ท่านประธานครับ แต่เมื่อย้อนกลับไปดูในประวัติศาสตร์นี่นะครับ เหตุผลที่ผมต้องเพิ่มเป็น ๒๒๐ ท่าน เนื่องจากประชากรประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น นับวันนี้น่าจะประมาณสัก ๖๖ ล้านคน และแน่นอนครับ ถ้าหารจาก ๒๒๐ คน ก็ ๑ : ๓๐๐,๐๐๐ ถือว่าไม่มาก ผมจำได้

ท่านประธานครับ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเมื่อหลายปีก่อนในกรุงเทพมหานคร ตอนนั้นผมยังไม่ได้เป็น ส.ส. ก็ไปเป็นพิธีกรสัมภาษณ์ผู้สมัคร แล้วก็ได้ท่านผู้สมัคร ขออภัยที่เอ่ยนามท่านก็คือคุณรสนา โตสิตระกูล ซึ่งท่านเป็น ส.ว. จากการเลือกตั้งของกรุงเทพมหานคร ตอนนั้นท่านประธานครับ ผมสงสัยแล้วก็ถามอยู่เสมอว่ากรุงเทพมหานครมีผู้แทนราษฎร ๓๐ กว่าท่าน แต่สมาชิกวุฒิสภาทำไมมีท่านเดียว แล้วท่านเดียวนี่ท่านไปรับฟังปัญหาฝั่งธนบุรีบ้างไหม ไปแถวฝั่งเหนือบ้างไหม ฝั่งใต้บ้างไหม หรือท่านอยู่แต่เฉพาะกรุงเทพมหานครชั้นใน สาระสำคัญต่อไปท่านประธานครับ ผมยังเห็นด้วยกับการเลือกตั้งไม่ว่าพรรคบางพรรคจะไปบอกว่านี่เป็นการเลือกตั้งทางอ้อมหรือแท้แต่ท่านไปใช้คำใดก็แล้วแต่นะครับ มันก็ต้องเรียกว่า ส.ว. สรรหากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ซึ่งหลายคนก็เรียกว่าฉบับเผด็จการบ้างละ ฉบับมหาโหดบ้างละ ฉบับ คมช. บ้างละ แต่ที่แน่ ๆ ครับไม่ได้มาจากประชาชน ไม่ได้มาจากประชาธิปไตย ใครก็แล้วแต่ที่มานั่งทำงานในที่นี้ที่เราเรียกกันว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไม่ได้มาแบบพวกผมครับ ผมกว่าจะมาเป็นผู้แทนได้ท่านประธานครับ ก็ลงพื้นที่พบปะพี่น้องประชาชน ท่านจะไปรังเกียจ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งด้วยเหตุผลกลใดครับ ผมอ่านรายงานจากท่านคณิต ณ นคร ที่ส่งมาให้ที่ท่านประธานวิปฝ่ายค้าน ขออภัยที่เอ่ยนามท่านนะครับ เมื่อเช้าท่านบอกว่าให้แจกกับสมาชิก เห็นด้วยบางข้อครับ แต่กว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ไม่เห็นด้วยเลย ท่านไม่เคยบอกในนี้เลยนะครับว่ามันจะมีรายละเอียดดีหรือไม่ อย่างไร ถ้าเลือกตั้ง แต่ว่ามันก็ไปลงรายละเอียดเยอะแยะก็สุดแท้แต่ท่าน เป็นดุลยพินิจของท่าน ไม่อาจก้าวล่วงครับ ----------

แต่สาระสำคัญในรายงานฉบับนี้ที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับจำนวนที่ผมแปรญัตติไว้นี้ ท่านประธานครับ ก็คือว่าเขาเขียนถึงวิธีการได้มาของสมาชิกวุฒิสภาของประเทศไทยตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ หลายท่านจำได้นะครับ ปี ๒๕๓๔ เกิดการยึดอำนาจไฮแจ็ก (Hijack) เครื่องบินของอดีตนายกรัฐมนตรี มีการประท้วง ผมอยู่ที่เหตุการณ์พฤษภาทมิฬ วิ่งหนีลูกกระสุนปืนมาแล้ว ก็จำความได้ครับมีการบอกว่ารัฐธรรมนูญในสมัยตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ ขึ้นมาไม่เป็นประชาธิปไตย ให้อำนาจประชาชนไปยกร่างหรือตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ สุดท้ายฉบับปี ๒๕๔๐ ยกนิ้วโป้งกันทั้งหมดครับ บอกว่าสุดยอดเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน หลายคนผู้มีอำนาจบอกว่าไม่ได้ ปล่อยประชาชนคิดมากไม่ได้เพราะประชาชนยังโง่อยู่ มันเป็นความเจ็บปวดของประชาชน ท่านประธานครับ แต่ที่แน่ ๆ ก็คือในรายงานฉบับนี้เขาเขียนอย่างนี้ครับว่า เมื่อวิเคราะห์ด้านประวัติความเป็นมาของวุฒิสภาประเทศไทยแล้วจะเห็นได้ว่านับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมานี้ ผู้ปกครองตั้งใจจะจัดการปกครองในรูปแบบสภาเดียว แต่ติดขัดในเรื่องความรู้ความเชี่ยวชาญ ในรายละเอียดว่าอย่างนี้เลยครับ สุดท้ายก็คือระบุว่า แม้เจตจำนงของการตั้งสมาชิกวุฒิสภาจะต้องแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ แต่ในทางปฏิบัติครับจะตั้งเพื่อเป็นการให้รางวัลแก่บุคคล วุฒิสภาจึงเสื่อมถอยเรื่อย ๆ ในขณะที่ความเป็นประชาธิปไตยของประเทศสยามหรือประเทศไทยในปัจจุบันนี้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นครับนี่กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ นะครับ ในขณะที่บ้านเมืองกำลังล้มลุกคลุกคลานกันอยู่นี่นะครับ ประชาชนยังเขียนเช่นนี้และยังรู้สึกเช่นนั้น ผมจึงถามท่านครับว่าเมื่อเวลาผ่านไป ๑๐ ปี เข้าปี ๒๕๕๐ ทำไมล่ะครับ เราจึงต้องกลับไปใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับ คมช. ในปี ๒๕๕๐ ที่เป็นการแต่งตั้งและเลือกตั้งทั้ง ๒ อย่าง นี่เป็นสิ่งที่ไม่น่าเกิดขึ้นในระบอบประชาธิปไตยที่ท่านอ้างสารพัดจะอ้างว่า เดี๋ยวคนนั้นกินรวบบ้าง เดี๋ยวสภาผัว สภาเมีย ถ้าเมียผมมีความรู้จบปริญญาเอกแล้วมันเป็นอะไรหรือครับ หรือถ้าลูกผมเรียนเก่งกว่าผมแล้วมีปัญญา ผมอายุ ๗๐ ลูกอายุ ๖๐ กว่า เป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ ตื่นเต้นตรงไหนครับ มันไม่ได้เกี่ยวหรอกครับกับการเป็นสภาผัวสภาเมีย แต่นั่นคนละมาตราผมยังไม่ก้าวล่วงเข้าไปครับ แต่ที่น่าสนใจไปกว่านั้นท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เขียนอย่างไรก็แล้วแต่ อย่างไรผมก็เชื่อว่าไม่เป็นประชาธิปไตยครับ ด้วยเหตุผลสำคัญอย่างแรกคือการเลือกตั้ง ๗๖ จังหวัด วันนี้ ๗๗ จังหวัด มี ส.ว. จาก ๗๗ จังหวัด แล้วท่านสรรหาหลายท่านก็พูดไปแล้วครับบอกว่ามาจาก ๗ คน แต่สาระสำคัญที่น่าสนใจก็คือ ๗ คน

เป็นใครละครับ ท่านใช้วุฒิภาวะ ท่านใช้อะไรในเครื่องตัดสินแทนพี่น้องประชาชน ๖๖ ล้านคน และท่านบอกว่าคนนี้ควรเป็น คนนี้ไม่ควรเป็น หลายท่านก็เห็นใช่ไหมครับ มีการไปร้องหลายครั้งจนกระทั่ง ส.ว. บางท่านนั่งในสภาสูงแห่งนี้หมดสภาพความเป็น ส.ว. บางท่านเป็นนักกฎหมายที่น่าเลื่อมใสของประเทศนี้เสียด้วยซ้ำครับ รู้ว่าตัวเองคุณสมบัติไม่ครบก็ยังดันทุรังเข้ามา เพราะเขาแต่งตั้งมาให้ ถ้าเป็นผมครับ ถ้าผมเป็นกะเทยแปลงร่างมานะครับท่านประธาน ผมขาดคุณสมบัติผมไม่กล้าเข้ามาหรอกครับ ผมก็บอกอย่ามาตั้งผม เดี๋ยวเข้ามาแล้วมีใครไปตรวจสอบเดี๋ยวจะรู้ว่าผมไม่ได้เป็นผู้ชาย เพราะฉะนั้นนี่คือสาระสำคัญครับว่าถ้าเกิดท่านไว้ใจ ๗ คนได้ ท่านก็ไม่ต้องไว้ใจคน ๖๖ ล้านคนในประเทศนี้ หลายคนบอกว่าประชาชนจะเลือก เดี๋ยวจะได้พรรคเพื่อไทย เดี๋ยวจะได้โน่นได้นี่ ท่านคิดแทนประชาชนเขาตลอดเวลา ท่านคิดแบบมหาอำมาตย์ แล้วท่านคิดแบบชนชั้นปกครองที่ไม่เคยถามประชาชนเลยว่าเขาคิดอะไร เวลาเลือกตั้งแต่ละครั้งท่านก็บอกว่านี่ซื้อเสียง ประชาชนโง่ ประชาชนยังต้องใช้วิธีการแบบนี้อยู่ แต่สุดท้ายปลายทางแล้วเราเคารพระบอบประชาธิปไตยด้วยรูปแบบอะไรครับ เหตุผลที่ผมบอกว่าต้อง ๒๒๐ คนนี่ ท่านประธานครับ แล้วที่ผ่านมาการเลือกตั้งขออภัยครับ การสรรหาจาก ๗ อรหันต์ หรือว่า ๗ ผู้มีเกียรตินี่นะครับ หลายท่านวิเคราะห์จากอะไรละครับผมอยากจะรู้เนื้อหา แล้วทำไมละครับประเทศนี้มีคนเก่งอยู่แค่กรุงเทพมหานครหรือครับ คนสุราษฎร์ธานีไม่มีเก่งหรือครับ คนสงขลาไม่มีเลยหรืออย่างไรครับ หรือมีแค่ ส.ว. เลือกตั้งคนเดียว ส.ว. สรรหาไม่มีคนเก่งเลยจึงต้องให้ ๗ คน มาเลือกเฉพาะคนในกรุงเทพมหานคร แล้วคนที่เรารู้จักอยู่ในวงการทั้งนั้น ท่านประธานครับ ผมถามว่าถ้าเกิดมีการเลือกตั้งทั้งหมด ๒๒๐ คน ทั่วประเทศไทย ท่านประธานครับ คนจังหวัดขอนแก่นของท่านประธานมีความรู้มากมายครับ แล้วที่น่าสนใจก็คือถ้าเข้ามาสมัครสัก ๑๐-๒๐ คน เราดูได้ไหมครับว่าคนนี้เก่งด้านไหน เก่งด้านข้าว เก่งด้านปราชญ์ความรู้ต่าง ๆ แล้วประชาชนตัดสินเองได้ไหมละครับ หรือท่านชอบทำในลักษณะแบบมีเมนู คือเลือก มีแค่นี้ไม่เคยถามประชาชนอยากกินอะไร อยากกินข้าวหรืออยากกินแฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger) ตัวเองกินแฮมเบอร์เกอร์จบเมืองนอกก็เลยเอาแฮมเบอร์เกอร์ให้เขากิน แล้วก็บอกว่านี่มันต้องเป็นแบบนี้ เดี๋ยวจะไม่ได้ผู้ทรงคุณวุฒิ นี่คือเหตุผลที่ผมต้องแปรญัตติเพิ่มเป็น ๒๒๐ คน ท่านประธานครับ

ประการต่อมาที่ผมแปรญัตติเช่นนี้ เนื่องด้วย ๑ คนหัวหาย ๒ คนเพื่อนตาย แต่ ๒๒๐ คน พัฒนาประเทศได้แน่นอน เหตุผลเพราะอะไรท่านประธานครับ ผมติดตามการทำงานของสมาชิกวุฒิสภามานี้ ถามจริงเถอะท่านถอดถอนใครได้บ้าง กฎหมายเขียนไว้ ๓ ใน ๕ ท่านประธานดูนะครับ ผมขออนุญาตเอ่ยนามท่านครับ ไม่ได้มีเจตนาอะไรครับ แต่ว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในรัฐสภาโดยเฉพาะวุฒิสภาครับ มีก่อนหน้านั้นครับ วันที่ ๑๘ กันยายน ท่านจำได้ไหมครับ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานนิคมนั่งประชุมลงมติถอดถอนหรือไม่ถอดถอน นายสุเทพ เทือกสุบรรณ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ ออกจากตำแหน่งกรณีที่ไปแทรกแซงการทำงาน ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด ส่งเรื่องต่อให้วุฒิสภา สุดท้าย ๑๕๐ คนท่านประธานครับลงมติเท่าไรครับ ๔๐ บอกว่าผิดตาม ป.ป.ช. ๙๕ บอกไม่ผิด สุดท้ายก็ไม่มีการถอดถอนก็ยกคดีไป นี่เป็นเพียงแค่ ๑ ตัวอย่างเท่านั้นท่านประธานครับ ยังมีอีกด้วยครับ ก่อนหน้านั้นอีกครับท่านประธาน รัฐสภาโดยการประชุมของวุฒิสภาลงมติในคำร้องของ นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ สมัยท่านเป็นฝ่ายค้านเป็น ส.ส. กทม. พรรคเพื่อไทยครับ เข้าชื่อกันทั้งหมด ๑๒๙ คน ให้วุฒิสภาถอดถอน นายภักดี โพธิศิริ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือ ป.ป.ช. ให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔๘ ถอนได้ไหมครับท่านประธาน ท่านประธานวุฒิสภาเพิ่งลงไปเมื่อสักครู่ถ้าท่านนั่งอยู่ผมจะถามท่านครับว่า ท่านถอนได้ไหม สุดท้ายท่านก็ลงมติเช่นเดียวกัน น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ไม่สามารถที่จะให้หลุดออกจากตำแหน่งได้แม้ว่าประเทศนี้เห็นกันโต้ง ๆ เลย ผมถามหน่อยครับ วุฒิสภาท่านมีแค่ ๑๕๐ คน ครึ่งหนึ่งมาจากเลือกตั้ง ครึ่งหนึ่งมาจากสรรหา ทำอะไรได้บ้างครับ นี่คือสาระสำคัญที่เกิดขึ้นท่านประธานครับ

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา ท่านต้องควบคุมผู้อภิปรายนะครับ เพราะว่าอภิปรายถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับคนนอกนะครับ เขาไม่มีสิทธิที่จะได้มาอธิบายอะไรในนี้ และมติของวุฒิสภานั้นก็ต้องถือว่าสิ้นสุดนะครับ ถ้าท่านจะพูดให้ชัดพูดไปเลยครับว่าไม่เคารพมติวุฒิสภาซึ่งเป็นเสียงส่วนใหญ่ครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจิรายุครับ อย่าเอ่ยชื่อคนภายนอกโดยไม่จำเป็นนะครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานพูดดังนิดครับ ไม่ได้ยินครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : กรุณาอย่าเอ่ยชื่อคนนอกโดยไม่จำเป็นนะครับ เชิญต่อเลยครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมไม่ติดใจอะไรพี่บุญยอดของผมนะครับ เพราะว่าที่ผมพูดมันก็ไม่ได้นอกเรื่อง ไม่ได้พูดเรื่อง ส.ก. ส.ข. ท่านประธานครับพูดเรื่อง ส.ว. และผมให้เหตุผลว่าทำไมจึงต้อง ๒๒๐ เพราะที่ผ่านมามัน ๑๕๐ มันครึ่งต่อครึ่งมันมีปัญหา ไม่ได้นอกเรื่องเลยนะครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ได้นอกเรื่องครับ เพียงแต่อย่าไปเอ่ยชื่อคนนอกโดยไม่จำเป็น เชิญต่อเลยครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ นี่คือสาระสำคัญว่าเหตุใดสมาชิกวุฒิสภาจึงจำเป็นต้องมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ๒๒๐ ท่านตามที่ผมแปรญัตติไว้ ก็เพราะว่าผมติดตามการทำงานของสมาชิกวุฒิสภาตลอด อำนาจท่านล้นฟ้าครับ ท่านบอกว่าถ้าเกิดการเลือกตั้ง ๒๒๐ คนแล้วนี่ ท่านบอกว่าไม่ไว้ใจว่าเดี๋ยวจะมีพรรคการเมืองโน่นนี่นั่นเข้ามาเกี่ยวข้อง แล้วถ้าพรรคการเมืองอื่นในพื้นที่อื่นละครับ มันเกี่ยวกันไหมละครับ เราต้องไว้ใจประชาชนครับ ไม่ใช่อะไรก็คิดว่าประชาชนโง่ ประชาชนโง่ โง่ ๆ นี่คือการคิดแบบอำมาตย์ ท่านประธานครับ แล้วก็คิดแบบชนชั้นปกครองครับ เพราะฉะนั้นผมบอกท่านประธานอย่างนี้ครับว่า การทำงานของคณะกรรมาธิการต่าง ๆ ผมบอกได้เลยครับว่าสมบูรณ์แล้ว ด้วยเหตุผลที่ว่าประเทศมันเป็นประชาธิปไตยไปไหนต่อไหนกันแล้ว ท่านยังมายืนยันกันอยู่ว่าเลือกตั้งต้องครึ่งหนึ่ง สรรหาต้องครึ่งหนึ่ง แล้วคนทั้งประเทศนี่มันมีคนฉลาดอยู่ กทม. อย่างเดียวเลยหรืออย่างไรท่านประธานครับ จบดอกเตอร์เป็นศาสตราจารย์อยู่จังหวัดเชียงใหม่ อยู่จังหวัดขอนแก่นอยู่จังหวัดสุราษฎร์ธานี อำเภอสุไหงปาดี เยอะแยะท่านประธานครับ สาระต่อมาครับก็คือว่าเหตุผลที่ผมเห็นด้วยว่ามีการเลือกตั้งทั้งหมด ๒๒๐ คน จากที่ผมอธิบายท่านประธานไปแล้วครับว่าประชากร ๖๖ หารด้วย ๓๐๐,๐๐๐ ก็ ๑ : ๓๐๐,๐๐๐ แต่สิ่งที่อยากจะเกิดขึ้นต่อไป

ก็คือว่าการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ทำไมมันยืดยาวเหลือเกินละครับ สมัยก่อนก็มีการแก้ไขอะไรไม่ดีท่านบอกรับไปก่อน พอแก้ไขท่านบอกว่ามีปัญหา ท่านบอกว่า ส.ว. มาจากการเลือกตั้งจะต้องอิงแอบพรรคการเมือง อ้าวแล้วท่านอิงแอบ ๗ คน ถ้าถามผมนะครับ ถ้ามีโอกาสลง ส.ว. ผมบอกผมเป็นขี้ข้าประชาชน ๓๐๐,๐๐๐ คน ดีกว่าเป็นขี้ข้า ๗ คน นี่คือสาระสำคัญมันเกิดขึ้นจริง ๆ ท่านประธานครับ ท่านอย่าตะแบงเลยครับ อะไรที่ท่านไม่สมประโยชน์ท่านโวยวาย อะไรที่ท่านสมประโยชน์ท่านนิ่งเฉยหรืออย่างไรละครับ ผมนึกว่าท่านประธานจะประท้วงผม

(นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสาธิต

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดระยอง ขออนุญาตประท้วงเพื่อนสมาชิกที่กำลังอภิปรายในข้อบังคับของการอภิปรายที่นอกประเด็นแล้วก็ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ คือผมเห็นท่านประธานได้วินิจฉัยไปแล้วนะครับว่าการอภิปรายในวาระที่สองก็ต้องนำเสนอในเรื่องที่เป็นเหตุผลสนับสนุนการแปรญัตติของตัวเอง ส่วนหนึ่งของเพื่อนสมาชิกในการอภิปรายนั้นก็อภิปรายสนับสนุน แต่อีกส่วนหนึ่งก็ไปพูดถึงเพื่อนสมาชิกอื่นที่มีการอภิปรายให้เหตุผลไว้ ซึ่งผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่าถูกต้อง การที่เพื่อนสมาชิกจะอภิปรายว่าไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการและมีความเห็นอย่างไร นั่นเป็นสิทธิ เราก็เคารพ แต่ไม่จำเป็นต้องไปบอกว่าเพื่อนสมาชิกท่านอื่นพูดอย่างนั้นพูดอย่างนี้มาหักล้าง การอภิปรายที่ดีควรนำเสนอกับท่านประธานในความเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการถึงจะเป็นการอภิปรายอย่างถูกต้องนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยจะเป็นบรรทัดฐานสำหรับการทำหน้าที่ของเพื่อนสมาชิกในอันดับต่อ ๆ ไปด้วยนะครับ เพราะถ้าไม่อย่างนั้นแล้วถ้าท่านประธานอนุญาตให้อภิปรายแบบนี้ เพื่อนสมาชิกฝั่งนี้ก็อภิปรายแบบนี้ได้เหมือนกัน ให้ท่านประธานได้วินิจฉัยด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ต้องขอบคุณท่านสาธิตนะครับ คำประท้วงท่านมีเหตุผลครับ แล้วผมก็เห็นด้วยถ้าทุกฝ่ายได้ยึดถือแนวปฏิบัติอย่างที่ท่านสาธิตได้พูด การประชุมจะมีความเรียบร้อยยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นขอความร่วมมือนะครับ พูดแสดงความเห็นในความเห็นของตัวเอง ไม่ต้องไปพาดพิงความเห็นของคนอื่น เอาประเด็นของตัวเองเท่านั้นนะครับ แล้วก็ให้กระชับอยู่ในประเด็นที่ได้สงวนเอาไว้ หรือมีการแก้ไขมันก็จะทำให้เราใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะฉะนั้นท่านจิรายุครับ ขอให้กระชับและอยู่ในประเด็น ท่านอยู่ในประเด็นอยู่แล้วครับ เพียงแต่อย่าไปพาดพิงคนที่เขาได้แสดงความเห็นไม่ตรงกับเรานะครับ เอาแสดงความเห็นเฉพาะส่วนของเราเท่านั้นก็พอ เชิญครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานไม่ต้องห่วงครับ พวกผมเคารพข้อบังคับอย่างยิ่งยวดครับ แล้วก็เป็นคนมีวินัย ต้องอยู่ในสังคมประเทศนี้ได้ ถ้าอีกหน่อยประเทศเด็กวัยรุ่นไปเข้าแถวซื้อของแล้วผมไปแซง ไม่ได้ท่านประธานครับ พอไม่ได้เอะอะโวยวายร้องกระจองอแงโหยหวนอย่างนี้ก็ไม่ได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นท่านประธานผมว่าท่านประธานก็ใจเย็น ๆ หน่อยแล้วกันนะครับ ดูเหมือนกับว่าฝ่ายค้านพอทักอะไรท่านประธานก็เสียสมาธิ ขออภัย ถอนครับ ท่านประธานอย่าไปกังวลมาก

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านต่อเถอะครับ ผมมีหน้าที่คุมกฎกติกาข้อบังครับ เขาประท้วงมีเหตุผล ผมก็ต้องวินิจฉัยตามนั้น ท่านต่อของท่านดีกว่า แล้วถ้าทุกฝ่ายยึดถือปฏิบัติอย่างที่พูดเมื่อสักครู่นะครับ ก็จะทำให้การประชุมมีความเรียบร้อยมากยิ่งขึ้น เชิญต่อครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ผมเคารพตามข้อบังคับครับ ท่านประธานครับจำนวน ๒๒๐ คน ด้วยเหตุผลที่ผมบอกว่า ๑ คนต่อ ๓๐๐,๐๐๐ คน ตามระบอบประชาธิปไตยยังถือว่ามาก คือคนจำนวนประชากรมากเกินไปท่านประธานครับ หลายท่านอ้างฝรั่งมังค่า ผมไม่รู้หรอกครับ ไม่ได้เรียนจบเมืองนอกเมืองนา เรียนจบประเทศไทย แต่รู้ว่าประชาชนเขาต้องการสมาชิกวุฒิสภาที่ไปพบปะประชาชนบ้าง ท่านไม่จำเป็นต้องมาจากพรรคการเมืองครับ เพราะอะไรรู้ไหมครับ บางทีเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับอยู่ในพื้นที่ตัวเองมาแทบตายไม่เคยทำอะไรเลย สมาชิกวุฒิสภาเวลาไปลงหาเสียงหรือไปพบปะพี่น้องประชาชนจะได้ดูบ้างว่า ส.ส. บางคนมันไม่เคยทำอะไรเลย เอากระแสอย่างเดียว นี่คือสาระสำคัญ ท่านประธานครับ ไม่ใช่นั่งอยู่บนภูแล้วก็ดูว่านั่นอ้ายจุก อ้ายแกะ อ้ายเปีย อ้ายโก๊ะมันทำอะไรไม่รู้ ฉันนี่เก่งอยู่คนเดียว เพราะฉะนั้นสาระสำคัญเหตุผลที่มันต้องมีการเลือกตั้งมันไม่ได้ถอยหลังเข้าคลองเลยท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เขียนชัดเจนครับ บอกว่าประชาชนเสื่อมศรัทธาจากสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากแต่งตั้ง เพราะมองไม่เห็นหัวประชาชน จะแต่งตั้งจากใครก็แล้วแต่นะครับ ----------

แต่ว่าถ้าถามประชาชนบ้างอย่างไรมันก็ดีกว่า ท่านประธานครับ ผมถามว่าสมาชิกวุฒิสภาแบบแต่งตั้งนี่ ท่านไปพบปะประชาชนแบบพวกผมไหมละครับ บางเรื่องมันไม่ได้หมายความว่าทำงานเหมือนสภาผู้แทนราษฎรแบบ ส.ส. นะครับ แต่บางเรื่องก็ต้องรู้มากกว่า ส.ส. ด้วยการลงไปสัมผัสพื้นที่แบบ ส.ส. เช่นเดียวกันครับ ไม่ใช่ว่าเป็น ส.ว. กลั่นกรองกฎหมายแต่ไม่เคยรู้อะไรเลย เรียนแต่ตำรา วันดีคืนดีก็ไปอ้างกฎหมายแล้วก็ส่งจดหมายมาเพราะอ้างจากตำรา ไม่เคยสัมผัสของจริง ใช้แต่สแทนด์อิน (Stand in) ตลอด เพราะฉะนั้นการเลือกตั้ง ส.ว. นี่อย่างไรก็แล้วแต่ผมก็ต้องบอกว่าต้องเป็นการเลือกตั้ง สุดท้ายปลายทางผมจะบอกท่านประธานอย่างนี้ครับว่าประเทศนี้มันบอบช้ำกันมานานแล้ว ก็เพราะว่าเราเห็นต่างกัน แต่เมื่อเห็นต่างกันทีไรเราหาทางออกได้ไหม ด้วยการพูดคุยในสภาได้ไหม เราไม่ต้องมีตัวช่วยได้ไหม เราใช้วิธีการที่จะอธิบายด้วยเหตุผลได้ไหม ฟังสมาชิกวุฒิสภาแบบเลือกตั้ง หลายท่านก็เห็นด้วย แม้ท่านบอกว่าจะเหนื่อยลำเค็ญแทบตายก็ตาม แต่สมาชิกสรรหาก็อ้างสารพัดครับ เทวดาฟ้าดินว่ากันไป เรื่องของฉันนี่เก่งอย่างนั้น คนนั้นเขาแต่งตั้งมาอย่างนี้ ฉันมีหน้าที่กลั่นกรองมาอย่างนั้นอย่างนี้ ผมถึงถามท่านประธานอย่างไรครับ ประชุมรัฐสภาของสมาชิกวุฒิสภาท่านถอดถอนใครได้บ้าง ก็ผมถึงถามอยู่เสมอ ๆ ว่าแล้วมีไว้ทำไม ถ้ามีแล้วยังครึ่ง ๆ กลาง ๆ ประเทศมันก็ไม่สุดซอยมันไปไม่ได้ มันเหมือนเวลาเรากินข้าวกันในกลุ่มหนึ่ง ท่านประธานครับ เพื่อนบอกจะไปกินเอ็มเค (MK) อีกคนบอกอยากจะกินส้มตำ อีกคนบอกอยากจะกินแบกะดิน มติที่ประชุมไม่ลงกันมาก็ไม่จบ ฉันจะไปคนละทาง ก็ไปกันคนละทาง ผมถึงบอกท่านประธานครับว่า การแปรญัตติที่เพิ่มจำนวนขึ้นเป็น ๒๒๐ คนนี้นะครับ ก็เพราะว่าพวกเราต่อต้านระบอบเผด็จการที่ไม่ได้มาจากประชาชน โปรดฟังอีกครั้งหนึ่งครับ พรรคเพื่อไทยต่อต้านระบอบเผด็จการที่มิได้มาจากประชาชนโดยเด็ดขาด ไม่ว่าจะสภาสูง สภากลาง หรือสภาล่าง ท่านประธานครับ เพราะมันเจ็บปวด ใครลองไปด่า ส.ว. สรรหาสิครับ ไม่กล้าหรอก ขาใหญ่เขาตั้งกันมา ๗ คน แต่ ส.ว. เลือกตั้งนี่นะครับ ต้องไปพบปะพี่น้องประชาชน ไปรับฟังปัญหาอะไรไม่ดีบอก ส.ส. ในพื้นที่ เฮ้ย จิรายุพื้นที่คุณเป็นอย่างนี้ ๆ แก้ไขหน่อยสิ พูดจากันได้ครับ แต่ ส.ว. สรรหาก็ไม่ได้ลงพื้นที่ อยู่ดี ๆ ก็ส้มหล่น ถามผมว่าผมอยากเป็นไหม ผมอยากเป็นแต่ผมไม่เท่าท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาผมประกาศให้พี่น้องประชาชนเลยครับ จะใช้คำสภาผัวสภาเมียอะไร อย่าไปรังเกียจกันครับ สภาทาส เผด็จการเสียงข้างมากก็เพิ่งได้ยินในยุคนี้รัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ก็เป็นเสียงข้างมาก ทำไมมีใครด่าแกมั่งนี่

แต่พอรัฐบาลใช้เสียงข้างมากที่ประชุมมีความเห็นอย่างนี้ พวกนี้เสียงข้างมากลากไปอ้าว แล้วจะไปมีสภาทำไมครับ เลิกไหมครับท่านประธาน ไม่ต้องมีอะไรก็เอาแบบปฏิวัติรัฐประหารครับ มาคนเดียวเลย สั่งซ้ายไปซ้าย ขวาไปขวา ยึดบ้านใครยึดเลย อยากจะจับกุมจับ อยากจะจับกุมใครจับ อยากจะตั้งใครตั้ง มันไม่ได้ท่านประธานครับ จะเอาแบบประเทศอียิปต์หรือท่านประธาน ไม่มีบ้านจะอยู่กันนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นวันนี้พี่น้องประชาชนที่เคารพครับ สภาผัวสภาเมียมันน่ากลัวอะไรกันนักกันหนาก็คนเหมือนกัน เมียอาจจะมีความรู้กว่าผัวด้วยซ้ำ ผัวอาจจะโง่กว่าเมียด้วยซ้ำ แล้วเป็นอย่างไรครับ ฝ่ายค้านนามสกุลเดียวชื่อเดียวกันไม่มีใครว่าเลย สภาผัวสภาเมีย ก็ไม่เห็นแปลกก็มีความรู้ท่านนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ก็มีญาตินามสกุลเดียวกันอยู่ ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ก็มีความรู้ทั้งคู่ไม่เห็นจะตื่นเต้นเลยท่านประธานครับ ไปตื่นเต้นกันจัง ออกไปด่ากันข้างนอกสภาผัวสภาเมียสุดท้ายแล้วต้องเลือกตั้งอย่างเดียว ท่านประธานครับ สมัยเด็ก ๆ นะครับท่านประธาน อาจารย์ผมให้เลือกหัวหน้าห้อง ห้องหนึ่งมี ๕๐ คน ๒๖ คนเลือกเพื่อนผม ๒๔ คนเลือกผม ผมยังยกมือจับมือกับมันเลยท่านประธานครับ แต่ประเทศไทยไม่ได้นะครับ นี่เสียงข้างมากอย่างโน้นอย่างนี้ มันไม่จบ ถึงบอกว่าประเทศ ๗ ปีก็วนอยู่ในอ่างกันอยู่อย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ หารันเวย์ (Runway) ลงแล้วครับ ผมกำลังจะบอกท่านประธานว่าการเลือกตั้งทุกระดับชั้นตั้งแต่อนุบาลยันสมาชิกวุฒิสภามันเป็นปัจจัยสำคัญของประเทศประชาธิปไตย แต่ถ้าเรายังใช้ระบบการแต่งตั้งเข้ามาในทุกสารบบของประเทศนี้ ----------

ผมว่าบ้านเมืองเดินหน้าไม่ได้ครับ ถ้าวันดีคืนดีท่านกังวลใจบอกว่าเดี๋ยวกระบวนการการเลือกตั้ง เดี๋ยวจะต้องไปอยู่พรรคการเมืองโน้น พรรคการเมืองนี้ ท่านยังไม่ทันนอนเลยท่านฝันร้ายเสียแล้ว อาจจะฝันดีก็ได้นะท่านประธาน อาจจะออก ๕๕ หวยออกก็ได้ แต่ท่านกลัวแล้ว กลัวอะไรกับประชาชนนักหนา พรรคเพื่อไทยอนาคต ท่านประธานครับ อีก ๑๐ ปี ๒๐ ปี แพ้การเลือกตั้ง พรรคอื่นขึ้นมาเป็นรัฐบาล ผมเอาบ้างไหมแปรญัตติมาตรา ๕๗ แบบขัดหลักการ แล้วท่านประธานให้พูดด้วยนะ จะเอาแบบ ๗ วัน ๗ คืน มันก็ไม่จบกติกาไม่มี เอาละ แต่ผมไม่พูดถึงท่านประธานครับ แค่เตือนให้ท่านประธานได้รู้ว่าบางทีอย่าไปอะลุ้มอล่วยมาก ฝ่ายค้านบางทีเขาก็ตามสไตล์ (Style) เขา ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : สมควรแล้วกระมังครับอย่าไปพาดพิงเขาเลยนะครับ เดี๋ยวก็มีประท้วง

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผมอภิปรายเพื่อแสดงความเห็นใจท่านประธานด้วยนะครับ สุดท้ายปลายทางท่านประธานครับขอประกาศให้กับประเทศนี้ พี่น้องประชาชนทุกท่านนะครับ ท่านอยากจะเป็นประเทศแบบเผด็จการใช่ไหม เอาเสียงข้างน้อยมาชนะทุกเรื่องในประเทศนี้ใช่ไหม ต่อไปนี้ท่านเรียนในห้องเรียน เพื่อนชวนไปกินสุกี้ คนกลุ่มใหญ่มันชวนไปกินสุกี้ยากี้ คนกลุ่มน้อยอยากกินส้มตำ แล้วบอกว่าเผด็จการเสียงข้างมากไปกินสุกี้ยากี้ ท่านไปกินส้มตำเลยครับ หรือถ้าประเทศนี้ยังยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย เสียงข้างมากคือมติของมหาชน ท่านต้องเคารพเพราะฉะนั้นการเลือกตั้งคือสิ่งสำคัญครับ ไม่ให้พรรคการเมืองใดก็แล้วแต่ที่ต่อต้านระบอบประชาธิปไตยขอให้มันบรรลัยวายวอด ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนิพิฏฐ์มีอะไรครับเชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับผมขออนุญาตใช้สิทธิประท้วงท่านที่อภิปรายจบไปเมื่อสักครู่ครับ ท่านผู้ที่อภิปรายจบไปเมื่อสักครู่ท่านบอกว่า ท่านขอประกาศกับประชาชนว่าต่อไปนี้จะเอาลักษณะเผด็จการโดยเอาเสียงข้างน้อยชนะทุกเรื่องใช่หรือไม่ ผมคิดว่าการพูดอย่างนี้เป็นการพูดที่เสียดสีแล้วก็ทำให้เสียงข้างน้อยอย่างพวกกระผมนี้คือเสียงข้างน้อยได้รับความเสียหาย ท่านไปสรุป

อย่างนั้นไม่ได้ครับ ผมนั่งฟังอยู่หลายประโยค หลายประเด็น ท่านอภิปรายพาดพิงไปถึงท่านวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหา ผมไม่ใช้สิทธิตรงนั้นหรอกครับ เป็นเรื่องที่วุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหาท่านต้องป้องกันตัวของท่านเอง และผมคิดว่าท่านก็ได้ทำประโยชน์ให้กับประเทศนี้ได้มาก และต้องยอมรับว่าวุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหาบางท่านได้ทำประโยชน์ให้กับประเทศนี้มากกว่าสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งก็มีอยู่ ผมจะไม่พูดประเด็นนั้น แต่ว่าต้องใช้สิทธิตรงนี้ประท้วงท่านประธานครับ เพราะว่าที่ท่านพูดนั้นผิดไปจากความเป็นจริง เสียงข้างน้อยของเราวันนี้เราไม่ได้ต้องการว่า เหมือนที่ท่านพูดว่าเราเป็นเผด็จการเสียงข้างน้อยที่เราต้องเอาชนะทุกสิ่ง ไม่ใช่ครับ แต่ผมเรียนว่าเรายืนยันว่าเสียงข้างน้อยเรากำลังที่จะบอกกับเสียงข้างมาก ผมยืนยันว่าเสียงข้างมากนี้เป็นเผด็จการ ไม่มีครั้งไหนหรอกครับที่เสียงข้างมากจะปิดหูปิดตาประชาชนและบิดเบือนข้อเท็จจริงอย่างนี้ เรากำลังบอกเสียงข้างมากว่าเสียงข้างมากไม่ได้ทำได้ทุกเรื่อง ไม่ใช่ท่านบอกว่าท่านมาจากเสียงข้างมากและท่านทำได้ทุกเรื่อง ไม่ใช่ ผมเรียนท่านประธานฝากไปถึงผู้ที่นั่งลงเมื่อสักครู่ว่าฮิตเลอร์ ก็มาจากเสียงข้างมาก ฮิตเลอร์ก็มาจากการเลือกตั้งและฮิตเลอร์นั่นละครับเป็นผู้นำโลกนี้เข้าสู่สงคราม เหมือนกับพวกท่านที่อยู่ในสภาแห่งนี้ซึ่งกำลังเป็นเผด็จการรัฐสภา ผมยืนยันและผมกล่าวหาครับ ท่านประธานครับ เราไม่ได้ต้องการชนะทุกเรื่อง แต่เราต้องบอกว่าเสียงข้างมากต้องมีเหตุผล เมื่อไรก็ตามที่เสียงข้างมากเป็นเผด็จการ เมื่อไรก็ตามที่เสียงข้างมากไม่มีเหตุผล เราจะต่อสู้กับเสียงข้างมาก ทำไมเราถึงถ่วงกฎหมายที่ท่านกล่าวหาว่าเราถ่วงกฎหมาย เพราะเราต้องการให้สังคมรู้ว่ามันมีอะไรเกิดขึ้นในรัฐสภา ถ้ากฎหมายจบภายในครึ่งวัน ประชาชนไม่รู้ว่าหายนะกำลังจะเกิดขึ้น เราเตือนประชาชนว่าในขณะนี้ท่านกำลังใช้เผด็จการของรัฐสภาและปิดปากเสียงข้างน้อย เราไม่ได้สู้ท่านทุกเรื่อง เราสู้ท่านในสิ่งที่ท่านไม่มีเหตุผลและกำลังจะนำประเทศนี้ไปสู่หายนะเท่านั้นครับ และเราจะสู้ต่อครับท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

(นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วกระมังครับ อย่าประท้วงเลยครับ ประชาชนเขาฟังมาอยู่ตลอด ไม่มีอะไรหรอกครับ เดี๋ยวก็โต้ไปโต้มาก็ไม่จบ ผมว่าพอแล้วนะครับท่านจิรายุ คนฟังเขาเข้าใจครับ เชิญครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกรัฐสภา มิได้ขอประท้วงท่านประธานแต่อย่างใด แต่ขอชี้แจงสั้น ๆ นิดเดียวครับ ที่ท่านอ้างมานี้มันก็เป็นหลักการของประวัติศาสตร์โลกก็ถูกของท่านครับ ที่ท่านอาจารย์นิพิฏฐ์ท่านว่า แต่วันนี้ผมยืนยันว่าระบอบประชาธิปไตยเราอย่าเรียกคำว่าเสียงข้างมาก คือเกินครึ่งหนึ่งมันเป็นมติของมหาชน เท่านั้นเองครับ ถ้าเรายึดหลักการนี้ แล้วถ้าเกิดอีกหน่อยเลือกหมู่บ้าน กองทุนหมู่บ้าน เลือกกรรมการหมู่บ้าน ถ้าเสียงข้างมากชี้หน้ากันอย่างนี้ ประเทศมันไปไม่ได้จริง ๆ ท่านประธานครับ ผมขอชี้แจงไว้เท่านี้ให้บันทึกครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ พูดในหลักการเหตุผลของเรา

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ไม่เป็นไรครับ คุยกันให้จบสิ้นกระแสความเรื่องนี้ครับ เมื่อท่านกล่าวว่าเสียงข้างมากของท่านเป็นมติของมหาชน ท่านทำได้ ท่านเข้าใจผิดครับ ผมไม่อยากจะลุกขึ้นโต้แย้งท่านแล้ว เสียงข้างมากมันละเมิดกฎหมายไม่ได้ครับ เสียงข้างมากมันสะท้อนความต้องการได้ แต่เสียงข้างมากตัดสินผิด ตัดสินถูกไม่ได้ครับ อันนี้คือหลักทั่วไปครับ นี่คือหลักของมหาตมา คานธี นี่หลักของทั่วโลกครับ ปราชญ์ทั่วโลกเขายอมรับอย่างนั้นครับ เสียงข้างมากสะท้อนความต้องการได้ แต่เสียงข้างมากตัดสินผิด ตัดสินถูกไม่ได้ สภาแห่งนี้ตัดสินผิดถูกไม่ได้ แต่สภาแห่งนี้สะท้อนความต้องการได้ ถ้าความต้องการนั้นผิดกฎหมาย สภาแห่งนี้ไปทำสิ่งเหล่านั้นไม่ได้ครับ ท่านประธานครับ ทำไมเราไม่ยกมือกันล่ะครับว่า คนไหนผิด คนไหนถูก ทำไมต้องไปขึ้นศาลละครับ เพราะเขาให้ศาลตัดสินผิดถูก

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วกระมังครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ผมเรียนท่านนะครับ ไปเรียนเสียใหม่นะครับ เสียงข้างมากมันสะท้อนความต้องการ แต่ตัดสินความชั่วความดี ความเลว ผิดถูกไม่ได้ครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

(นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่พอหรือครับ ผมว่าประชาชนเขามีดุลยพินิจ เขารู้ สมควรแล้วนะครับ พอเถอะครับ ท่านนิดเดียว ทางนี้ก็นิดอีกมันก็ไม่จบ ท่านจิรายุครับ ผมว่าพอสมควรแล้ว ไม่เสียหายหรอกครับ ผมก็ฟังอยู่ มันเป็นความเห็น ทีนี้ประชาชนมีดุลยพินิจอยู่ อย่างนั้นไม่เป็นไร เชิญครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกรัฐสภา ขออภัยท่านอาจารย์นิพิฏฐ์นะครับ ผมอาจจะไม่ได้เรียนจบกฎหมาย แต่กลับไปเรียนไม่ได้จริง ๆ จบทางด้านวารสารสื่อสารมวลชนมา แต่ผมยึดหลักประชาธิปไตย ถ้าท่านบอกว่าใครทำผิดกฎหมายมันมีกระบวนการศาล ท่านประธานก็ไปว่ากัน แต่ไม่ใช่หมายความว่าสิ่งที่ท่านพูดก็ถูกหมดทุกอย่างก็ไม่ใช่เช่นเดียวกัน และสิ่งที่พูดกันในสภานี้ก็ไม่ได้ถูกหมดทุกอย่างเช่นเดียวกัน ผมแค่ยึดหลักการของประเทศ ส่วนใครจะอภิปรายผิดหรือกฎหมายฉบับไหน มันละเมิดต่อกฎกระบวนการของประเทศนี้ก็ไปว่ากันตามกระบวนการยุติธรรม แต่ท่านไม่มีสิทธิไปชี้หน้าด่าใครเขาว่ากฎหมายฉบับนี้ละเมิด กฎหมายฉบับนี้ผิด ผมแค่บอกท่านว่ายึดหลักประชาธิปไตยเสียงข้างมากของพี่น้องประชาชนย่อมตัดสินแม้บางเรื่องมันอาจจะไม่ทุกอย่าง แต่มันก็มีกระบวนการถ่วงดุลการตรวจสอบเท่านั้นละครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอครั้งสุดท้ายนะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมขอบคุณท่านจิรายุนะครับ ที่ได้กรุณากล่าวไปสักครู่ว่า ท่านยังไม่ตัดสินว่าใครผิดใครถูก แต่ท่านอยากให้การตัดสินผิดถูกนั้นเข้าสู่กระบวนการของศาล อันนี้ผมขอบคุณท่านเลยครับ ผมเห็นด้วยกับท่านครับว่า การตัดสินผิดถูกนั้นต้องใช้กระบวนการของศาล แต่ว่าท่านกำลังฆ่าตัดตอนกระบวนการยุติธรรมอยู่ครับ กฎหมายนิรโทษกรรมนี้ท่านกล่าวหารัฐบาลชุดที่แล้ว ท่านต้องฟังผมให้จบนะครับ นี่ละครับ พอจี้ใจดำท่านก็ฟังไม่ได้ครับ ท่านบอกว่า นี่ผมจดอยู่นะครับท่านประธาน ท่านบอกว่าผิดถูกให้เป็นกระบวนการของศาล ท่านกล่าวหารัฐบาลชุดที่แล้วสั่งฆ่าประชาชน แต่ผมบอก

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มันเป็นเรื่องของมันจะเข้าข่ายของการใส่ร้ายนะครับ ผมว่าพอกันดีกว่ากระมังครับ ผมพยายามอะลุ่มอล่วยให้ได้พูดนะครับ ที่จริงก็มารอบ ๓ รอบ ๔ แล้ว ก็ ๑ นาทีแล้วจะโต้กันไปโต้กันมาอย่างนี้กลายเป็นโต้วาที ผมต้องขอความร่วมมือครับ เขาไม่ได้พูดพาดพิงให้เสียหายครับ ผมจะอนุญาตถ้าท่านจะไม่พาดพิงให้เสียหาย ท่านสัญญาสุภาพบุรุษนะครับ ท่านไม่พาดพิงฝั่งโน้นให้เสียหายนะครับ เชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ กระผมเห็นด้วยว่าการตัดสินผิดหรือถูกนั้นต้องใช้กระบวนการของศาลยุติธรรม กระผมเห็นด้วยครับ และกระผมบอกท่านประธานต่อไปว่า เมื่อมีการกล่าวหาว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำผิดกฎหมาย กระผมสนับสนุนให้นำข้อพิพาทนั้นไปสู่ศาลยุติธรรม ถ้าศาลยุติธรรมตัดสินแล้วทุกอย่างก็ยุติและเดินไปได้ ผมเรียกร้องครับว่าถ้าข้อเท็จจริงตรงไหน ข้อพิพาทข้อขัดแย้งตรงไหนที่ขัดแย้งกันอยู่อย่าเถียงกันเลยครับ นำไปสู่ศาลแล้วอย่าฆ่าตัดตอนกระบวนการยุติธรรมด้วยการออกกฎหมายนิรโทษกรรมครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันขอให้ท่านประธานช่วยเคร่งครัดต่อข้อบังคับด้วยค่ะ ดิฉันขอใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕ ให้ประธานนั้นควบคุมข้อบังคับข้อ ๔๓ ข้อ ๔๕ อย่างเคร่งครัดในการระงับไม่ให้มีการพาดพิงใส่ร้ายเสียดสี ดิฉันนั่งฟังแล้วก็ในฐานะเป็นสมาชิกรัฐสภามา ๒ ปีแล้วนะคะ ประเด็นที่ใส่ร้ายรัฐสภาให้เกี่ยวข้องกับฮิตเลอร์ (Hitler) นี่หลายครั้งมากท่านประธาน ซึ่งเป็นประเด็นทางประวัติศาสตร์ซึ่งไม่เป็นความจริง ดังนั้นขอให้ท่านประธานควบคุมแล้วก็เคร่งครัดต่อข้อบังคับด้วย ไม่อย่างนั้นทำให้ประเทศชาติเสียหายว่าคนไทยนี้ไม่มีความรู้ประวัติศาสตร์ ขอบคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมพยายามดำเนินการอยู่แล้วนะครับ แต่สมาชิกก็ต้องให้ความร่วมมือด้วยนะครับ พอแล้วกระมังครับเอาละครับ ท่านวรชัยพอเถอะครับ เดินหน้าต่อดีกว่า เอาละครับ จบแล้วครับ เชิญท่าน ส.ว. ประเสริฐครับ เชิญครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดขอนแก่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่าน ส.ส. เมื่อสักครู่ที่กล่าวออกไป ผมก็ขออนุญาตคุณจิรายุ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ผมอยากให้คุณแต่งเนื้อแต่งตัวให้ดีนะครับ อีกไม่นานประชาชน กทม. คงจะเสนอชื่อท่านเป็นรัฐมนตรีนะครับ ต้องกราบเรียนท่านประธานนะครับ ท่านประธานคณะกรรมาธิการ กระผมเห็นด้วยในบางประการแล้วก็ไม่เห็นด้วยในบางประการ สิ่งที่กระผมอยากจะเสนอก็คือว่า ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง ผมเห็นด้วย ๒๐๐ คน แต่กระผมอยาก ใน ๒๐๐ คนนั้นที่ผมแปรญัตติก็คือ ๑๖๐ คนมาจากการเลือกตั้ง ๔๐ คนมาจากการสรรหา ใน ๔๐ คนที่มาจากการสรรหา เหตุใดที่กระผมต้องใช้เหตุผลเช่นนี้ เพราะการถอดถอนแต่ละครั้งไม่เคยสำเร็จเลยครับ ดังนั้น ๓ ใน ๕ ของ ๒๐๐ คน ก็คือมาจากเลือกตั้ง ๑๖๐ คน มาจากสรรหา ๔๐ คน ดังนั้นถ้าสรรหาหรือเลือกตั้งรวมกันแล้วคือ ๒๐๐ คน ๓ ใน ๕ ก็คือ ๑๒๐ คน ๑๒๐ คน กับ ๒๐๐ คน ผมเชื่อว่าเรามีส่วนที่จะได้ทั้งคนที่มีศักยภาพที่เข้ามานะครับ แต่อย่างไรก็ตามการสรรหาที่ได้มาโดย ๗ อรหันต์ หรือ ๗ ผู้ยิ่งใหญ่ กระผมมองว่าไม่ถูกต้อง อันนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่เราน่าจะต้องมีวิธีการคัดเลือกแบบใหม่ มีวิธีการสรรหาแบบใหม่ ไม่ใช่อำนาจของ ๗ ท่านจะมาสูงกว่าอำนาจของประชาชน ดังนั้นจุดนี้กระผมขอกราบเรียนว่าที่มาของ ส.ว. เลือกตั้งใน ๑๕๐ คนที่มีอยู่ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กระผมเห็นด้วยที่จะแก้เป็น ๒๐๐ คนโดย ๑๖๐ คน จากการเลือกตั้งตามเขตจังหวัดนะครับ ----------

ดังนั้นคุณสมบัติของการเลือกตั้งต่าง ๆ ก็คงจะเป็นข้อต่อไปนะครับ แต่เมื่อสักครู่นี้มี ส.ส. ที่ท่านพูดถึงสภาทาสต่าง ๆ กระผมจะขอสรุปก่อนเป็นข้อ ๆ เป็นประเด็นเพื่อให้เห็นว่าในประเด็นที่จะกล่าวถึงนี้มีอะไรบ้าง แล้วผมจะขยายความผิดครั้งหนึ่งนะครับ สักครู่มีการพูดถึงเรื่องประชาธิปไตย กระผมขอเรียนและกราบเรียนพี่น้องประชาชนทั่วประเทศนะครับ การใช้สิทธิตามระบอบประชาธิปไตยต้องกระทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ มุ่งหวังผลส่วนรวม ไม่ใช่ส่วนตัว หรือมีความอิจฉาริษยาเป็นพื้นฐานเนื่องเพราะความเห็นแก่ตัว ท่าน ส.ส. ที่ไม่เห็นด้วยว่าประชาธิปไตยนี้ต้องยอมรับในกติกา ต้องยอมรับในกติกานะครับ เชื่อมั่นการเลือกตั้ง เชื่อมั่นเสียงส่วนใหญ่ ยอมรับและเคารพในกติกานั้น เมื่อเรารู้ว่ากติกาเป็นอย่างไร การเลือกตั้งมีแพ้ มีชนะ กติกาเขียนไว้ว่า ๔ ปีครั้งหนึ่ง ๔ ปีครั้งหนึ่งนะครับ ก็ต้องมีการหมดวาระของ ส.ส. ก็ต้องมีการเลือกตั้งใหม่ ท่านต้องใช้สิทธิในช่วงที่ท่านจะเป็นฝ่ายค้านก็ดี ท่านต้องหาจุดผิดพลาดที่ไม่ซื่อสัตย์ของฝ่ายที่เป็นรัฐบาลในการหาเสียงของท่าน ไม่ควรจะต้องใช้การโจมตีหรือการตีรวนต่าง ๆ จุดนี้กระผมมองว่าทำให้ประชาชนเบื่อหน่าย ทำให้เสียการเป็นสภาอันทรงเกียรติ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนว่าเราควรจะใช้รัฐสภา จุดนี้เป็นข้อยุติ ปัญหาต่าง ๆ ควรจะหารือแล้วจบกันในรัฐสภา ไม่ควรจะมีการไปรวมตัวหรือก่อม็อบในท้องถิ่นอื่น นั่นคืออนาธิปไตย เราเป็นประชาธิปไตยต้องอยู่ในรัฐสภา กระผมขออนุญาตตรงนี้นะครับ ดังนั้นการที่เราไม่ยอมรับกติกาตามระบอบประชาธิปไตยจะนำประเทศชาติไปสู่มุมอับแล้วก็แก้ไม่ได้ ดังนั้นจุดพวกนี้กระผมขอวิงวอนนะครับพวกเราในฐานะผู้แทนด้วยกัน กระผมเองจากการเลือกตั้ง คะแนนเสียงเป็นที่ ๓ ของประเทศ รองจาก กทม. โคราช แล้วก็จังหวัดขอนแก่นนะครับ ฉะนั้นกระผมต้องขอเรียนนิดหนึ่งว่ากระผมก็คงจะสะท้อนให้เห็นถึงพี่น้องชาวจังหวัดขอนแก่นที่เลือกกระผมเข้ามา เพราะฉะนั้นจุดหนึ่งถ้าประชาธิปไตยให้ความสำคัญกับความเห็นต่าง ท่านจะมีเสียงข้างน้อยเราเคารพ แต่เสียงข้างมากท่านต้องยอมรับ อีก ๔ ปีเรายอมทน ประเทศชาติก็จะได้สงบ ทำไมล่ะครับ สิ่งเหล่านี้เราทนกันไม่ได้ ในหลวงท่านก็ทรงตรัสไว้ อดทน อดออม อดกลั้น ทำไมครับ ๓ ประโยคนี้สะกดยากนักหนาหรือครับ ถ้าเรารู้ เราอดทน ๔ ปีเราต้องหาจุดผิดพลาดของรัฐบาลแล้วมาแก้ แล้วเราใช้จังหวะนั้นเอาชนะ ต้องอดทนครับ แล้วอดกลั้นด้วยครับ ไม่ใช่ทนไม่ได้ แล้วจะต้องออกมาทำให้ประชาชนเบื่อหน่าย นี่คือสภาอันทรงเกียรติหรือครับ ดังนั้นวิธีการที่จะยุติปัญหานะครับ ผมกราบเรียนว่าความชอบธรรมตามกติกาที่มีที่เขียนไว้จึงเป็นทางออกที่คนส่วนใหญ่จะต้องใช้นะครับ กฎเกณฑ์กติกาของสภาหรือรัฐบาล

ก็คือขณะนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ก็คือการชิงไหวชิงพริบของ ๒ พรรคการเมืองต่อสู้เพื่อเอาชนะซึ่งกันและกันโดยมองสิ่งที่ใกล้ตัว คือผลประโยชน์ของส่วนตัวและพวกพ้องโดยไม่คิดถึงสิ่งที่ไกลตัว ----------

- ๕๐/๑

นั่นคือผลประโยชน์ของประเทศชาติและผลประโยชน์ทางสาธารณะของประชาชน การที่ไม่เคารพ หรือยึดถือกฎกติกาตามระบอบประชาธิปไตยที่สากลยอมรับจะกลายเป็นอนาธิปไตย ไม่ว่าจะเป็นอนาธิปไตยของเสียงข้างมากหรืออนาธิปไตยของเสียงข้างน้อย พูดไปพูดมาก็ถกเถียงกันอยู่นะครับ ที่มาของ ส.ว. ต่าง ๆ จะทำอย่างไร เมื่อสักครู่มีการพูดถึงสภาทาส กระผมขออนุญาตพูดถึงนะครับ ดูถูกประชาชนเกินไป ความคิดเห็นของเขามีเราให้เขาเลือก ถ้าเราบอกว่าประชาชนได้จากการซื้อเสียง กระผมต้องเรียนนิดหนึ่งนะครับ ทุกคนมีสติปัญญา ทุกคนมีความสามารถนะครับ ต้องเรียนนิดหนึ่งครับ นายกรัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องเก่งนะครับ ส.ว. ก็ไม่จำเป็นต้องเก่ง ใครเถียงครับ ผมอยากถามก่อน นายกรัฐมนตรีมีความสามารถพอแล้ว สามารถอะไรครับ สามารถใช้คน สามารถใช้คนพอแล้วครับ ท่านสามารถใช้คนเก่งมาทำงานให้ท่าน ไม่จำเป็นว่าตัวนายกรัฐมนตรีต้องเก่ง ถ้านายกรัฐมนตรีมีความสามารถใช้คนเก่งบริหารประเทศรอด มีใครเถียงไหมครับ กระผมขอเรียนตรงนี้นะครับ ถ้าเรารู้จักใช้คนเก่ง ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง คนไหนก็ได้ครับ เลือกตั้งไม่จำเป็นว่าคุณต้องเรียนจบปริญญาเอก จบอะไรจากเมืองนอก ใช้คนเก่งรู้จักคัดเลือกคน นั่นคือความสามารถ แล้วเอาความสามารถนั้น ของเขามารวบรวม ยกตัวอย่างนะครับ เห็นไหมครับ ผมขออนุญาตเอ่ยนามบริษัทครีมเครื่องสำอางกวนอิมอย่างนี้ ดอกเตอร์เต็มบริษัทเลยครับ เก่งไหมครับ ขออนุญาตเอ่ยนามอีกท่านหนึ่ง เบียร์ช้างอย่างนี้ เก่งไหมครับ ไม่เก่งครับ แต่สามารถใช้คนเป็น สมองวางแผนเก่งนะครับ นายกรัฐมนตรีมองอะไรครับ นายกรัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องเก่งเสมอ สามารถอย่างเดียวพอแล้ว ขอบพระคุณครับ ท่านนายกรัฐมนตรีที่ให้เกียรติมานั่งข้างหน้าผมนะครับ ขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีครับ กระผมเพิ่งเห็นเดี๋ยวนี้ ต้องกราบเรียนนิดหนึ่งครับ ผมยังเรียนว่านายกรัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องเก่ง ผมใช้คำว่า ไม่จำเป็น นะครับ ขอให้มีความสามารถใช้คนให้เป็น ถ้านายกรัฐมนตรีใช้คนให้เป็น นั่นคือประเทศชาติรุ่งเรือง เพราะคนเราไม่ได้เก่งไปทุกด้านนะครับ ดังนั้นขออนุญาตนิดหนึ่ง การที่บอกว่า ส.ว. ลากตั้ง ส.ว. เลือกตั้ง ผมเคารพ ผมถึงใช้ว่า ๑๖๐ : ๔๐ เพราะผมไม่ได้ดูถูก ส.ว. เพื่อนข้าง ๆ ผม ท่าน พลตำรวจเอก จงรัก เก่งมากในความรู้สึกผม ยังคิดว่างวดหน้าท่านจะเป็นประธานคณะกรรมาธิการการตำรวจ ผมไม่ได้แต่งตั้งนะครับ ขออนุญาตพูดจากความรู้สึกจริงนะครับ ท่านคือ ส.ว. แต่งตั้งที่เก่งมากคนหนึ่งในสภานะครับ การที่ ส.ว. ๔๐ คน ที่ผมเลือกผมถึงกราบเรียนว่าคนเก่งมีขอให้นายกรัฐมนตรีใช้คนให้เป็น นายกรัฐมนตรีมีความสามารถเพียงพอแล้วครับ

ดังนั้นผมถึงกราบเรียนนิดหนึ่งว่าเราไม่ควรโจมตีกัน เปิดโอกาสให้ประชาชนเลือกเขามีความสามารถ เขาใช้คนเป็นเองนะครับ อย่างที่ผมเรียนนะครับ คนรวยในปัจจุบันในประเทศชาตินี้ อาจจะจบ ป. ๔ จบ ป. ๗ ท่านธนินทร์ก็เช่นกัน ท่านเจริญก็เช่นกัน ขออนุญาตที่เอ่ยนามนะครับ นั่นคือความสามารถของคน รู้จักคิด รู้จักมองอนาคต วิสัยทัศน์คืออะไร ไม่ใช่มองแต่อย่างเดียวว่าต้องเก่ง กระผมขออนุญาตตรงนี้นะครับ นั่นคือขอแก้ปัญหานะครับ อย่าดูถูกผู้แทนของปวงชนชาวไทยที่เขาเลือกตั้งมานะครับ แล้วเมื่อสักครู่ที่บอกว่า ส.ว. ภาคอีสาน ผมฟังแล้วรู้สึกเลือดขึ้นทันทีเลยครับ ต้องเรียนนิดหนึ่ง ส.ว. ภาคอีสาน ผมว่าฉลาดครับ ดูจากจังหวัดขอนแก่นก็พอแล้วครับ ผมไม่ได้ปิดบังครับ จริงไหม

(นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดระยอง ผมประท้วงท่านประธานนะครับ คงไม่เสียเวลาไปประท้วงเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายอยู่ เพราะว่าท่านอภิปราย ผมไม่เข้าใจว่าประเด็นมันเกี่ยวข้องกับการแปรญัตติในวาระที่สองในกฎหมายฉบับนี้อย่างไร แต่ผมประท้วงท่านประธานว่า ท่านประธานปล่อยให้เพื่อนสมาชิกพูดนอกประเด็น แล้วก็เป็นการชะเลียรัฐบาล ไม่ทราบว่าวัตถุประสงค์เพื่อจะไปลง ส.ส. ในนามพรรคเพื่อไทยหรือไม่ อย่างไร แต่ว่าผมคิดว่าท่านประธานต้องควบคุมนะครับ เพราะว่าถ้าอภิปรายแบบนี้ได้ เดี๋ยวพรรคผมก็อภิปรายแบบนี้ได้เหมือนกัน ให้ประธานวินิจฉัยด้วยครับ

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพิเชษฐ์ เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านผู้อภิปราย ประท้วงตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ เสียดสี ใส่ร้าย ท่านประธานครับ ต้องให้โอกาสท่าน ส.ว. ท่านไม่มีพวกครับ ท่านมาคนเดียวครับ ขอร้องเถอะครับ เขาอยู่ในประเด็น ที่ท่านพูด ๒-๓ ชั่วโมง พูดได้ ให้โอกาส ส.ว. เขาพูดหน่อยครับท่านประธาน ช่วยวินิจฉัยด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านประเสริฐก็ใช้เวลาพอสมควรครับ ถ้ากระชับได้ก็จะดีนะครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ ให้ได้ย่อ ๆ นะครับ แต่ว่าอยู่ในประเด็นนะครับ ส.ว. เลือกตั้งชุดปัจจุบันจะหมดวาระในวันที่ ๒ มีนาคม ผมต้องกราบเรียนนิดหนึ่งว่าไม่เป็นไร กฎหมายรัฐธรรมนูญแก้ได้ แก้ไม่ได้ ทุกท่านต้องเคารพ เสียงของประชาชนในขณะนี้อยู่ในสภา ๖๕๐ คน มีการกล่าวบอกว่าอย่างนี้นะครับ มีการกล่าวบอกว่า ส.ว. เลือกตั้งจะไม่เป็นกลางทางการเมือง แล้วผมถามต่อครับ ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่า ส.ว. ลากตั้งหรือสรรหา ขออภัยพี่จงรักนะครับ ผมหมายถึงบางส่วนที่ได้จากการเลือกแบบสรรหามานะครับ ขโมยอำนาจของประชาชนไปนี่จะมีความเป็นกลาง ต่อนะครับ การยกเลิก ส.ว. สรรหา คือการปกป้องสถาบันวุฒิสภา ไม่ให้เปรอะเปื้อนการเมือง สิ่งที่ ส.ว. ลงมตินะครับ อันนี้ทางฝ่ายไม่เห็นด้วยบอกว่า สิ่งที่ ส.ว. ร่วมลงมติเห็นชอบแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่มาของ ส.ว. จะเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง เข้าข่ายผิดรัฐธรรมนูญ กระผมขอถามต่อ ถามกลับนะครับ แล้วตอนที่ท่านแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญจาก ๑๐๐ คน เป็น ๑๒๕ คน ของที่มาจากบัญชีรายชื่อ มองด้วยครับ นั่นเอาเปรียบผู้แข่งขันผิดรัฐธรรมนูญหรือเปล่า ขออนุญาตนะครับ ประชาชนไม่มีโอกาสเลยนะครับ จุดนี้พูดแล้วน้ำตาจะไหลแทนประชาชนนะครับ อันนี้ขออนุญาตกราบเรียนนิดหนึ่งครับ ต่อครับต่อ พูดไปพูดมาผมเห็นด้วยนะครับ กลับไปที่จะเป็น ๒๐๐ คน หมดเลย ไม่ต้อง ๑๖๐ : ๑๔๐ อันนี้อาจจะนั่นนะครับ ดังนั้นกระผมถามต่อนะครับ ประชาชนเลือก ส.ว. มา เลือก ส.ส. มา แล้วคนที่ถอดถอนนายกรัฐมนตรี ถอดถอนรัฐมนตรี ผมว่าไม่ได้ดูถูกเกินไปหรือครับ

ดังนั้นทำไมคนที่ถอดถอนไม่มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด จะได้รู้ว่าการเลือกตั้งนี้หนักหนาเจ็บปวดแค่ไหน ดังนั้นการที่ ส.ว. จากการสรรหามาถอดถอน จะเป็นนายกรัฐมนตรีก็ดี จะเป็นรัฐมนตรีก็ดี หรือจะเป็นองค์กรอิสระก็ดี ผมว่าได้จากการเลือกตั้ง อย่างนั้นแฟร์ (Fair) ที่สุดนะครับ อันนี้ผมไม่ได้เชียร์นะครับ ไม่ชะเลียนะครับ เราตกภาษาไทยนะครับ ต้องใช้คำว่าเชียร์ เราไม่ได้เชียร์เราเชียร์ในสิ่งที่ถูกต้อง ผมสนับสนุนในสิ่งที่ถูกต้อง ผมไม่มีพรรคการเมือง จังหวัดขอนแก่นใครจะใช้ผมไม่ได้ครับ บอกตรง ๆ นะครับ น้องชายจะบังคับผมผมก็ไม่มีทาง ผมเป็นอิสระของผม ดังนั้นขอเรียนนิดหนึ่งเอกภาพความเป็น ส.ว. อีสานทุกคนที่อยู่ข้างหลังผมทุกท่านนะครับ เรียนนิดหนึ่งเลยครับ เราคุยกันตลอดเวลาต้องเป็นตัวของตัวเอง อันนี้ขออนุญาตกราบเรียนนะครับ ดังนั้น ส.ว. สรรหาที่ดีหลายส่วนเยอะมากเหมือนกัน เพื่อน ๆ ผมนี้ ผมเชียร์ท่านจงรักมาก งวดหน้าประธานคณะกรรมาธิการการยุติธรรมและประธานคณะกรรมาธิการการตำรวจ ต้อง ส.ว. สรรหาบางส่วนเป็นกลุ่มการเมือง บางส่วนเป็นกลุ่มการเมืองที่มีการแฝงมาในรูปของการสรรหา อันนี้ต้องเรียนนิดหนึ่งนะครับพี่ เราอยู่ในสภาด้วยกันอันไหนที่เข้าใจกันได้ ท่านอาจจะเห็นผมพูดน้อย แต่วันนี้ขอระบายในใจออกมาเถอะครับ อีกตอนหนึ่งครับ ยังมีอีกเยอะครับ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีนั่งอยู่ที่นี่ ขออนุญาตท่านนายกรัฐมนตรีเถอะครับ ขออนุญาตกราบเรียนด้วยความรู้สึกในใจนะครับท่าน ขออนุญาตท่านประธานครับ เมื่อวานท่านนายกรัฐมนตรีอยู่ในห้องทำเนียบรัฐบาลตึกสันติไมตรี กระผมได้รับเกียรติด้วยที่เข้าไปอยู่ทำเนียบรัฐบาลนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่าน ส.ว. ประเสริฐ ไม่อยากขัดคอจริง ๆ ครับ เอาอยู่ในประเด็นของเราดีกว่าครับ เดี๋ยวก็มีคนประท้วงครับ เอาเข้าประเด็นดีกว่ากระมังครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : ประเด็นครับ เพราะว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการที่มาของ ส.ว. เลือกตั้ง ที่ไม่ให้เขาดูถูกว่าเราใช้เงินใช้ทอง กระผมได้กราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อตอนที่อยู่ในตึกสันติไมตรี กระผมกราบเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีครับ ขณะนี้ผู้นำประเทศอื่น เช่น จีนเดินทางไปไหนเขาใช้รถในประเทศเขา เขารับประทานข้าวก็รับประทานพอจะมี เราเดินทางไปจะมอบของสำคัญให้เขาก็ไม่รับ กระผมเองได้กราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ นี่คือจุดเริ่มต้นที่นายกรัฐมนตรีจะเป็นนายกรัฐมนตรีอีกกี่สมัยก็ได้ถ้าท่านมุ่งประเด็นนี้ได้ ฉะนั้นคนข้างเคียงของท่าน กระผมเสนอในที่ส่วนรวมนะครับ ประเทศสิงคโปร์เองประชาชนจะไปเมืองนอก เอกชนจะไปลงทุนทำไมเขาไปแล้วเขาส่งเสริมให้ตั้งสำนักงานใหญ่ที่นั่น เขาเข้มงวดเรื่องคอร์รัปชั่น แต่นอกประเทศเวลาจะมาลงทุนต่างประเทศเขาต้องพกเงินส่วนหนึ่งเป็นค่าอะไรครับ คอมมิชชั่น (Commission) ดังนั้นจุดนี้ผมต้องกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ ต้องขอบพระคุณ เรียนท่านวันนี้ท่านได้ยินโดยตรงนะครับ ประเทศชาติจะรุ่งเรืองได้ ขออนุญาตนิดหนึ่ง เมื่อวานมีนักข่าวถามผมคนหนึ่ง ถามข้าง ๆ ด้วย วันนี้แปลภาษาอังกฤษลงไปในนั้น ผมไม่ต้องบอกฉบับไหน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประเสริฐครับ มีผู้ประท้วงแล้วครับ ผมว่าอย่างนี้ท่านครับ เอาเข้าประเด็นดีกว่าครับ มันไม่เกี่ยวกับ ๑๖๐ : ๔๐ ของท่านตรงไหนครับ เอาเข้าประเด็นเถอะครับ ไม่อย่างนั้นก็มีผู้ประท้วงอย่างนี้เชิญครับ ไม่เป็นไรครับ ได้เตือนแล้วครับ ประเด็นเดียวกันนั่นละครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : ท่านขออนุญาตครับ จะจบแล้วนะครับ ที่ผมต้องกล่าวอย่างนี้เป็นเพราะว่าการที่รัฐบาลเมื่อวานขออนุญาต สั้นนิดหนึ่ง ประโยคที่นักข่าวถามผม ท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ท่านเก่ง ท่านสวย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เอาเข้าประเด็นของท่านดีกว่าครับ ไม่อย่างนั้นก็มีผู้ประท้วงมันไม่จบครับ เข้าประเด็น ๑๖๐ : ๔๐ ของท่านดีกว่านะครับ

(นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมใคร่ขอประท้วงท่านประธานข้อ ๕ ครับ ให้ควบคุมการประชุม แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งคือขอประท้วงผู้ที่กำลังอภิปรายอยู่ประการหนึ่งคือต้องอภิปรายกับท่านประธาน ไม่ใช่อภิปรายกับท่านนายกรัฐมนตรี ขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ได้ขอความร่วมมือแล้วนะครับ ท่านประเสริฐเชิญครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : ขอบคุณท่านประธานครับ ต้องขอโทษด้วยครับ บังเอิญผมแพ้ความสวยครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ ขออนุญาตนะครับ โอเคครับ ไม่เกิน ๕ นาทีครับ ก็ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ เมื่อวานมีท่านหนึ่ง ผมพูดสั้น ๆ ท่านประธานครับ มันเกี่ยวข้องกับ ๑๖๐ : ๔๐ นักข่าวคนหนึ่งถามผมว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็ดีทุกอย่าง ฉบับภาษาอังกฤษ ผมไม่ต้องบอกอันไหนนะครับท่านถามผมก็เลย ท่านถามบอกว่าท่านติดอย่างเดียวคือชินวัตร กระผมต้องกราบเรียนท่านนิดหนึ่ง ท่านต้องใช้จังหวะอย่างนี้พิชิต เราจะชินวัตรอย่างไรก็ตามถ้าท่านทำดีผมเชื่อว่าทั้งหมดท่านจะกู้ตระกูลท่านกลับมาได้ กระผมขอใช้อย่างนี้นะครับ นี่คือไม่ใช่ผมพูดนะครับนักข่าวถามผม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เอาเข้าประเด็นดีกว่าครับ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านรู้ว่าท่านควรต้องทำอย่างไรอยู่แล้ว อย่าไปห่วงเลยครับ เอาประเด็นของท่านดีกว่าครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : ขอบคุณครับ ๔ นาทีครับ อันนี้กระผมก็เลยขอเรียนว่า ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งนะครับ มีจุดมุ่งหมายที่จะทำงานเพื่อประเทศชาติ มีความตั้งใจอันแน่วแน่ เราไม่มีอำนาจอื่นใดนะครับ แต่สิ่งไหนที่เราทำถูกต้องจะเป็นหูเป็นตานะครับ เพราะฉะนั้นขอให้เห็นว่าเลือกตั้งและสรรหาหรือเลือกตั้งและผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจาก ๗ ท่านนี้นะครับ อยากจะมีที่มาที่ไปของผมไม่ทราบพูดถูกพูดผิดนะครับ ท่านอยู่ที่สูงแล้วนะครับ นิติบัญญัติกับบริหารจะมีเรื่องถกเถียงกันเป็นเรื่องธรรมดา แต่อย่าเอาข้างบนลงมาเปลืองตัวเลยครับ แล้วทำให้ไม่มีที่ที่จะพึ่งพิง จุดนี้ผมอยากจะขอนิดหนึ่งครับว่าถ้าทำได้นะครับ ไม่อยากให้ศาลลงมาเปลืองตัวจริง ๆ แล้วก็ทำให้เกิดความไม่เข้าใจนะครับ เราช่วยกันนะครับ ขอสั้น ๆ อีก ๒ นาทีครับ

(นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับท่านสาธิต ผมว่าจะจบอยู่แล้ว

นายสาธิต ปิตุเตชะ (กรรมาธิการ) : ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าสภาแห่งนี้เป็นสภาแห่งความศักดิ์สิทธิ์นะครับ แล้วก็เป็นการทำหน้าที่อันทรงเกียรติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็สมาชิกวุฒิสภา ผมจะชี้ให้ท่านผู้อภิปรายเห็นว่ามาตรานี้เป็นการแก้ไขมาตรา ๑๑๒ นะครับ มาตรา ๓ แก้ไข มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๑ ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๑๑๒ นั้นกรรมาธิการแก้ว่า โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามีสิทธิเลือก มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นได้หนึ่งคน และให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ นี่คือประเด็นที่กรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ได้เติมเข้าไปครับ ไม่มีประเด็นว่านายกรัฐมนตรีสวย ดี เก่ง บริหารประเทศดีต้องทำอย่างนั้น ไม่มีการดึงศาลมาเกี่ยวข้องนะครับ ประธานต้องควบคุม ท่านเป็นวุฒิสมาชิกมีวุฒิภาวะแค่นี้หรือครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าไปแขวะกันเลยครับ อย่าไปแขวะเลยครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : คืออย่างนี้ครับบังเอิญแฟนผมก็สวย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประเสริฐครับ เราจังหวัดขอนแก่นด้วยกันครับ รักชอบกัน เอาเข้าประเด็นเถอะครับ ท่านประท้วงมีเหตุผลนะครับ แล้วผมก็ได้เตือนท่านหลายรอบแล้วครับ ขอความร่วมมือด้วยนะครับ เชิญต่อเลยครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : ขอบคุณครับ ขอบคุณครับท่านประธานครับ ประเด็นอีกข้อหนึ่งนะครับ ส.ว. จากการเลือกตั้งนี่นะครับทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมายก็ดี ส.ว. สรรหากลั่นกรองกฎหมายก็ดี กฎหมายจะดีก็ต้องได้รับฟังความเห็นประชาชนนะครับ ออกสัมผัสประชาชนเขาต้องการอะไร สิ่งไหนที่เขาเดือดร้อนเขาขายไม่ได้ เขามีปัญหาเรื่องอะไรครับ เราต้องฟังเขานะครับ เพราะฉะนั้นการที่เราได้จากการเลือกตั้งอย่างน้อยก็ต้องลงพื้นที่มีที่มาที่ไป อันนี้คือผมสนับสนุนที่ต้องทำไมต้อง ๑๖๐ คน ทำไมต้องมากกว่าสรรหา ๔๐ คนนะครับ กฎหมายต้องพึ่งพิงประชาชน ต้องเข้าไปสัมผัสใกล้ชิดกับประชาชน ไม่ใช่นั่งเทียนดูจากแฟ้มข้อมูลอย่างเดียวนะครับ จุดที่เราใช้คำเปรียบเทียบ ประทานโทษนะครับ อาจจะยังไม่ถึง แต่ผมเรียนนิดหนึ่งว่าที่พูดกันอยู่ว่าสภาพี่น้อง สภาบุตรธิดา สภาผัวเมียต่าง ๆ ต้องเรียนนิดหนึ่งอันนั้นเป็นจุดปลายเหตุ เราแก้ได้นะครับ เรามาช่วยกันคิดว่าจะแก้ไขอย่างไร แต่อย่าเอาเหตุนี้มายึดสิทธิของประชาชนนะครับ กระผมขอเรียนท่านประธานนะครับว่าเคารพในเสียงข้างน้อยนะครับ ผมต้องการให้ ส.ว. สรรหาบางส่วน ทุกหน่วย จะภาคอื่น ๆ ภาควิชาชีพภาคอื่นนั้นเข้ามาร่วมกันแห่งละ ๘ คน ๘ คูณ ๕ เท่ากับ ๔๐ คน ใน ๒๐๐ คน ผมไม่ได้ตัดสิทธิทั้งหมดนะครับ ตามที่ท่านประธานกรรมาธิการเห็นด้วยนะครับว่าต้อง ๒๐๐ คน เลือกตั้งหมดนะครับ ดังนั้นขอให้เข้าใจถ้าผมตัดหมด ท่านจะบอกว่าอยู่พรรครัฐบาลจริง ๆ ผมมาจากการเลือกตั้งในฐานะ ส.ว. นะครับ ผมเองมองว่าอะไรดี เพื่อนผมอยู่ในนี้หลายคนดีมากเลยครับ ----------

ดังนั้นจุดนี้ขอให้มองแล้วเข้าใจ เราจำเป็นต้องมีผูกโยงไปตามสากลโลกนะครับ โลกเราบอกแล้วเห็นไหมครับ เมื่อวานถ้าจำไม่ผิดว่านิวยอร์ก ไทม์ (New York time) มาถาม แล้วก็ให้คอมเมนท์ (Comment) ทางประเทศอียิปต์ว่าทำไมถึงไม่ลองมาใช้ประชาธิปไตยหรือวิธีการแก้ปัญหาแบบไทยเราบ้าง ผมว่าอันนี้คือปัญหานะครับ ที่เขามองเห็นประเทศไทยเรากำลังเดินถูกทางแล้ว เขามองเห็นว่าเรากำลังทำในสิ่งที่ที่ถูกต้องแล้ว ดังนั้นเราต้องแก้นะครับ การปฏิรูปการเมืองก็เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งเช่นกัน ดังนั้นการปฏิรูปการเมืองสิ่งที่เราต้องเข้ามาเคลียร์ (Clear) เรามาคุยกันมาทำความเข้าใจกัน อันไหนที่ไม่เข้าใจมาคุยกัน ไม่มีอะไรที่คุยกันไม่ได้ในที่ประชุม ไม่มีอะไรที่ถกเถียงกันไม่ได้ที่ประชุมมานั่งคุยกันครับ ไม่ใช่ฝ่ายหนึ่งเชิญ แล้วอีกฝ่ายหนึ่งไม่มา มันทะเลาะกันไม่จบนะครับ มาแล้วถึงเราไม่ชอบก็อีกเรื่องหนึ่ง นั่นคือประชาธิปไตย นั่นคือการเลือกตั้ง ทุกท่านต้องมาจากการเลือกตั้ง ๕๐๐ คน ๓๗๕ คน กับ ๑๒๕ คน เราต้องเข้าใจครับ ประชาชนให้เรามาแล้วแพ้ชนะ ๔ ปีเลือกตั้งใหม่ ๖ ปีเลือกตั้งใหม่ ดังนั้นเราเคารพในสิทธิของประชาชนอดทนอดกลั้นเถอะครับ พระราชปณิธานของพระองค์ท่าน ท่านนั่งดูทีวีเห็นพวกเราทะเลาะกันท่านร้องไห้ไหม ท่านพูดไม่ออกนะครับ กระผมต้องขอกราบเรียนนิดหนึ่ง เราต้องอดทน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ผมว่าพอสมควรกระมังครับ วกเวียนแล้วครับ เอาเถอะครับ พอเถอะครับ สมควรแล้วครับ

นายประเสริฐ ประคุณศึกษาพันธ์ สมาชิกวุฒิสภา (ขอนแก่น) : สรุปนะครับ คงไม่มีใครเห็นต่างจากผมนะครับ กระผมขออนุญาตสรุปว่าขอให้อำนาจประชาชนเป็นการเลือกโดยประชาชน แล้วก็เพื่อประชาชนนะครับ ถ้าเราไม่ดีเรามีการคอร์รัปชันนะครับ ขอให้เอาหลักฐาน ไม่ต้องบอกมีใบเสร็จนะครับ ประชาชนขณะนี้ไม่โง่นะครับ เขาสามารถที่จะบอกได้ว่าความถูกต้องคืออะไร คุณให้เงินเขา เขาก็ไม่เลือกคุณหรอกครับ ถ้าคุณไม่มีความดีเพียงพอ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาและพี่น้องประชาชนที่เคารพ กระผม นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา ผมต้องเรียนกับท่านประธานก่อนครับว่า ผมขอขอบคุณท่านยิ่งลักษณ์ที่ท่านกรุณามาเข้าร่วมประชุมและท่านก็นั่งในที่ที่ถูกแล้วครับ คือท่านมาในฐานะสมาชิกรัฐสภา

ท่านไม่ได้มาในฐานะนายกรัฐมนตรีครับ เพราะถ้าท่านมาในฐานะนายกรัฐมนตรี ท่านต้องขึ้นไปนั่งข้างบนนะครับ แต่วันนี้ไม่ใช่ว่ารัฐบาลเสนอร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้นะครับ รัฐมนตรีไม่ได้เสนอ เสนอโดยสมาชิกสภานะครับที่เป็นผู้เสนอ เพราะฉะนั้นท่านก็นั่งถูกแล้ว สมาชิกก็ควรจะรู้ว่าท่านมาในฐานะอะไร แล้วก็ไม่จำเป็นต้องพูดกับท่านในฐานะนายกรัฐมนตรีในวันนี้ ผมคงจะตื่นเต้นนะครับ ถ้าหากว่าท่านจะมาในวาระต่อไป ๆ ที่ท่านมาในฐานะนายกรัฐมนตรีครับ ผมขอเริ่มต้นที่จะได้พูดคุยกับประธานและท่านประธานคณะกรรมาธิการว่าวันนี้ผมอยากให้ท่านประธานกรรมาธิการได้เปิดใจให้กว้างครับ ผมกำลังจะชี้ประเด็นที่สำคัญที่ผมเห็นว่าท่านประธานและกรรมาธิการนั้นได้เขียนกฎหมายขณะนี้ผิดพลาดไปครับ ท่านประธานคงจำได้ว่าท่านประธานสามารถนั้นด้วยความเคารพนะครับ ท่านเป็นประธานในร่างแก้ไขเมื่อฉบับที่แล้ว คือมาตรา ๒๙๑ ท่านตั้ง สสร. ขึ้นมา ๑ คณะ เราคุยกัน ๑๕ วัน ๑๕ คืน สุดท้ายก็ต้องส่งเรื่องขึ้นศาลรัฐธรรมนูญ แล้วมันก็สะดุดหยุดลง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราจะคุยกันในวันนี้ วันนี้เป็นวันที่ ๔ แล้วครับ เราต้องคุยกันอย่างมีคุณภาพ อย่างมีวุฒิภาวะนะครับ ท่านประธานครับ ผมแปรญัตติไว้อย่างนี้ครับว่าผมอยากจะให้ ส.ว. มาจากจังหวัดละ ๑ คน บวกกับ ส.ว. สรรหาอีก ๒๒ คนครับ ผมไม่ตัดสิทธิของ ส.ว. สรรหาครับ แล้วผมคิดว่า ส.ว. เลือกตั้งก็เป็นเรื่องที่จำเป็น ผมมี ๙๙ คน เพราะอะไรครับ ผมทำเหมือนกับที่ท่านทำ สสร. ครับ สสร. มาแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ท่านยังมี ๙๙ คนเลยครับ ท่านมาจาก ๒ ข้างครับ ส.ว. สมาชิกวุฒิสภาควรมาจาก ๒ ข้างหรือไม่

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านบุญยอดนิดเดียวเพื่อความเข้าใจกันนะครับ ท่านแปรญัตติไว้สงวนไว้นี่ มีให้ที่มาของ ส.ว. จากการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน แต่สรรหา ๒๒ คน ในเอกสารผมไม่มี

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : คือเรามีข้อตกลงกันไปแล้วเมื่อสัปดาห์ที่แล้วท่านประธาน ผมยืนยันว่าเราตกลงกันแล้วว่า ๕๗ คนจะได้อภิปรายในส่วนที่ถูกตัดไป ท่านได้ทำข้อตกลงแล้วนะครับแปลว่า ๕๗ คนจะได้อภิปรายในส่วนที่ถูกตัดไป ท่านได้ทำข้อตกลงกับพวกเราแล้วนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีส่วนนั้นด้วยใช่ไหมครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ใช่ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมก็ยืนยันนะครับ ผมคิดว่าการออกแบบที่น่าจะดีขึ้นจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งมีจังหวัดละ ๑ คน ประมาณ ๗๗ คน หรือ ๗๖ คน ที่เคยผ่านมา บวกกับ ๗๔ คน จากสรรหา ผมขอเปลี่ยนไปเป็น ๗๗ คน โดยประมาณบวกกับ ๒๒ คน เหมือนกับที่ท่านเคยทำไว้ใน สสร. ทำไมท่านไม่เห็นด้วยละครับ แล้วทำไมท่านไปเห็นด้วยในหลักการ หลังจากที่เราพูดกัน ๑๕ วัน ๑๕ คืน ทำไมท่านชอบ สสร. แบบนั้นครับ เหมือนกันเลยครับ เพราะฉะนั้นท่านกรุณาตอบผมนะครับว่า ๗๗ คน บวก ๒๒ คน มันไม่ดีตรงไหน ถ้ามันไม่ดี สสร. ก็ต้องไม่ดีสิครับ ถูกไหมครับ เอาละครับผมผ่านประเด็นนี้เลยครับ ผมว่าประเด็นที่สำคัญที่ผมอยากจะชี้ให้ท่านได้ทราบก็คือสิ่งที่ท่านเขียนมาเพิ่มในมาตรา ๑๑๒ นะครับ ท่านเขียนอย่างนี้ครับ ต้องขออนุญาตอ่านต่อเนื่องนะครับทั้งที่ท่านเพิ่มเติมขึ้นมาและที่มีอยู่เพราะมันเกี่ยวเนื่องกัน มาตรา ๑๑๒ สมาชิกวุฒิสภาให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ท่านเติมว่าโดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นได้ ๑ คน และให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ การคำนวณเกณฑ์จำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่แต่ละจังหวัดจะพึงให้คำนวณตามวิธีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๔ โดยอนุโลม ต่อไปเป็นท่อนที่ท่านเพิ่มขึ้นครับ ในกรณีที่จังหวัดใดมีสมาชิกวุฒิสภาได้มากกว่า ๑ คน ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับจนครบจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่จะพึงมีได้ในจังหวัดนั้นเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ผมอ่านประเด็นที่ต่อเนื่องกันเท่านี้เพราะผมกำลังชี้ให้ท่านฟังว่า เมื่อท่านเขียนว่าให้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง และท่านเขียนต่อว่าให้ใช้มาตรา ๙๔ โดยอนุโลม มาตรา ๙๔ ก็ต้องอ่านทั้งมาตราครับ แต่ผมจะชี้เฉพาะวรรคที่จำเป็นนะครับ แต่ผมคิดว่าถ้าโดยอนุโลมท่านต้องอ่านมาตรา ๙๔ ทั้งมาตรา มาตรา ๙๔ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งท่านไม่ได้แก้ไขบอกว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้เขตละ ๑ คน การคำนวณเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิก ๑ คน ให้คำนวณจากจำนวนราษฎรทั้งประเทศตามหลักฐานตามทะเบียนราษฎร์ที่ประกาศในปีสุดท้ายก่อนที่มีการเลือกตั้งเฉลี่ย ด้วยจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓๗๕ คน ถ้าทำแบบท่าน ท่านก็จะ

เปลี่ยนตรงนี้เป็น ๒๐๐ คน ถูกไหมครับโดยประมาณ ถ้าทำแบบท่านนะครับ ทีนี้มันก็มีการนับจำนวนว่าจำนวนจะมาจากอะไรบ้าง มาที่วรรคห้าครับ วรรคนี้สำคัญมากครับ วรรคห้าของมาตรา ๙๔ ที่ท่านบอกว่าท่านจะทำโดยอนุโลม จังหวัดใดที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ไม่เกิน ๑ คน ให้ถือว่าเขตจังหวัดนั้นเป็นเขตเลือกตั้งและจังหวัดใดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งท่านก็ต้องเปลี่ยนเป็น ส.ว. ถูกไหมครับ ได้เกิน ๑ คน ให้แบ่งเขตจังหวัดออกเป็นเขตเลือกตั้ง มีจำนวนเท่าจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่พึงมี โดยจัดให้แต่ละเขตเลือกตั้งมีจำนวนสมาชิกวุฒิสภา ๑ คน แล้วในกรณีที่จังหวัดใดมีการแบ่งเขตเลือกตั้งมากกว่า ๑ เขต ต้องแบ่งพื้นที่เขตเลือกตั้งแต่ละเขตให้ติดต่อกันแล้วต้องให้มีจำนวนราษฎรในแต่ละเขตใกล้เคียงกันครับนี่อย่างไรครับที่ท่านคิดไม่ครบครับ สมมุติจังหวัดกรุงเทพมหานครมี ส.ส. ๓๓ เขต ถ้าเป็น ส.ว. ๒๐๐ คน จะมีประมาณ ๑๘ คน เหมือนกับในปี ๒๕๔๙ จังหวัดพิษณุโลกมี ส.ส. ๕ คนครับ แต่ถ้าเป็น ส.ว. จะมี ๓ คน ผมสมมุติให้ท่านฟังอย่างนี้ครับ ถ้าต่อเนื่องกันนะครับ จังหวัดพิษณุโลกมี ๓ เขต ใช้มาตรา ๙๘ โดยอนุโลมแบ่งเป็น ๓ เขตครับ แต่ละเขตในการเลือกตั้ง ส.ว. ดันมีคนไปลงเลือกตั้งเขตละ ๓ คน เขตที่ ๑ มี ๓ คน เขตที่ ๒ มี ๓ คน เขตที่ ๓ มี ๓ คน ครับ แต่ท่านบอกว่าให้นับคะแนน ในจังหวัดนะครับ ให้นับคะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับจนกระทั่งครบจำนวนสมาชิก ผมสมมุติว่าเขตที่ ๑ เกิดมีคะแนนดีมากมีคนออกมาเลือกตั้งมาก ๑ ๒ ๓ ได้ที่เขตนี้ครับ เรียงตามลำดับหมดแล้วครับ เขตที่ ๒ และเขตที่ ๓ ไม่มีครับ อย่างนี้จะมีปัญหาไหมครับ ท่านคงอธิบายว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คุณหมอครับ ท่านบุญยอดขอเวลาอีกนิดเดียวจะจบแล้ว เดี๋ยวผมให้สิทธิคุณหมอ เดี๋ยวจะจบแล้วครับ ให้เกียรติท่านบุญยอดเอาให้จบ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบพระคุณท่านครับ ผมบอกท่านแล้วว่าผมจะใช้เวลาไม่นานแล้วผมชี้ประเด็นนี้แล้วท่านต้องอธิบายนะครับ มาตรา ๑๑๒ ที่ท่านแก้ท่านอาจจะบอกว่า ก็เขียนแล้วอย่างไรว่าให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ขออภัยครับ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ----------

ท่านแก้ ท่านอาจจะบอกว่าก็เขียนแล้วอย่างไรว่า การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นได้ ๑ คน ท่านจะแปลความว่าเขตเลือกตั้งนั้นคือจังหวัด แต่ผมแปลความตามมาตรา ๘๔ ครับ นอกจากเขตจังหวัดแล้ว มันจะถูกแบ่งเขตออกไปตามจำนวนที่มากกว่า ๑ คนอีกด้วย ตรงนี้ข้อโต้แย้งต้องมีแน่นอนครับ ผมในฐานะประชาชนในจังหวัด สมมุติว่าจังหวัดพิษณุโลกผมก็บอกว่าผมอยู่เขตที่ ๒ ทำไมไม่แบ่งเขตให้ผม ผมเป็นคนที่สนใจจะสมัครในจังหวัดพิษณุโลก ผมบอกผมจะสมัครเขต ๓ ทำไมไม่แบ่งเขตให้ผม เพราะผมไม่อยากไปสมัครเขต ๑ เพราะมันไม่ใช่บ้านผม สมาชิกวุฒิสภามีได้ ๓ คน ถ้านับสูงสุดก็คนที่ ๑ ก็มาจากเขตที่ ๑ คนที่ ๑ ของเขตที่ ๒ ก็ได้ใช่ไหมครับ คนที่ ๑ ของเขตที่ ๓ ก็จะได้ ตรงนี้ครับท่านเขียนไม่ครบ ถ้าจะเขียนให้ครบผมแนะนำท่านเลยครับ ท่านต้องบอกว่ายกเว้น มาตรา ๙๔ วรรคห้า ไม่ใช้บังคับ คือไม่ต้องมาแบ่งเขตกันอีกต่อไป โดยใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเดียว จะไม่ต้องตีความ ผมได้ทักท้วงท่านแล้วนะครับ ผมได้อธิบายท่านอย่างชัดเจนแล้วว่าการตีความจะเกิดขึ้น เพราะท่านเขียนไว้ไม่ชัดเจน การใช้เขตจังหวัดเป็นส่วนหนึ่งใช่ แต่มาตรา ๙๔ โดยอนุโลมนั้น เขตจังหวัดที่มีมากกว่าหนึ่งต้องแบ่งเขตย่อยลงไปตามจำนวนประชากรให้เท่าเทียมกัน พื้นที่ติดกัน พวกเราทุกคนผ่านการเลือกตั้งมาครับท่านประธาน พวกเราทุกคนเข้าใจในกติกานี้ ถ้าท่านไม่เขียนเป็นเรื่องของท่านนะครับ และอย่าโทษคนที่เอาเรื่องนี้ขึ้นไปตีความในศาลรัฐธรรมนูญต่อไป เพราะท่านก็เคยมีประสบการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้มาแล้ว เราเตือนท่านแล้ว คปก. เตือนท่านแล้ว สังคมนี้ได้เตือนท่านแล้ว อยู่ที่ท่านฟังหรือไม่ฟัง เสียงข้างมากบอกว่าจะไปกินสุกี้ยากี้ เสียงข้างน้อยบอกไปกินส้มตำ ผมเป็นเสียงข้างน้อยครับที่จะบอกท่านว่านั่นไม่ใช่สุกี้ยากี้ครับ นั่นมันขี้ครับ พวกผมไม่กินครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ต้องขออนุญาตที่จะประท้วงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายจบไปนะครับ ในข้อ ๙๙ จริงอยู่ครับท่านใช้สิทธิในการอภิปรายในประเด็นที่คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขใน มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๑๑๒ ที่ท่านอ้างถึงเรื่องของการใช้ มาตรา ๙๔ โดยอนุโลม ซึ่งจริง ๆ ประเด็นมาตรา ๙๔ โดยอนุโลมไม่ได้มีการแก้ไข เป็นที่เขียนไว้ในร่างที่รัฐสภารับไป ประเด็นที่

ท่านเป็นห่วงก็คือใช้มาตรา ๙๔ โดยอนุโลม แล้วไปพูดถึงจำนวนของเขตเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเข้าใจว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการคงจะชี้แจงประเด็นนี้ ผมประท้วงท่านเพราะว่าประเด็นที่ท่านใช้ในมาตรา ๙๔ เขียนไว้ชัดเจนนะครับ เฉพาะการคำนวณเกณฑ์ตามจำนวนสมาชิกวุฒิสภาแต่ละจังหวัดจะพึงมี ให้คำนวณตามวิธีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๔ เอาเกณฑ์การคำนวณเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับเรื่องอื่นนะครับ ประเด็นนี้ก็ชัดเจนอยู่แล้ว เฉพาะเกณฑ์การคำนวณนะครับเอามาใช้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจุฤทธิ์อย่างนี้ครับ เมื่อสักครู่ผมอนุญาตให้ท่านบุญยอดได้พูด ซึ่งท่านบอกใช้เวลาไม่มากครับ แล้วคุณหมอก็ประท้วง ถ้าจะประท้วงก็ประท้วงได้ว่าไม่ได้อยู่ในประเด็นที่แปรญัตติ แต่เราอะลุ่มอล่วยกันเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วก็จบแล้วครับ เชิญท่านประธานกรรมาธิการจะชี้แจงไหม

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการครับ ก่อนอื่นก็ขอทำความเข้าใจที่ท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่ท่านได้อภิปรายเป็นห่วงการใช้มาตรา ๙๔ โดยอนุโลม จริง ๆ แล้วนี่ก็มันชัดเจนอยู่แล้วในการเขียนกฎหมาย ท่านก็คงเห็นว่าในมาตรา ๑๑๒ ที่เราบัญญัติไว้ เราพูดถึงการมีสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน ให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งนะครับ ทีนี้แต่ละจังหวัดจะมีจำนวนวุฒิสมาชิกกี่ท่าน มันก็ต้องคำนวณเกณฑ์ราษฎร ก็เอาจำนวนราษฎรทั้งหมดทั้งประเทศตั้ง หารด้วย ๒๐๐ คน แล้วก็เฉลี่ยไปตามจำนวนประชากรในแต่ละจังหวัด ทีนี้การคำนวณเกณฑ์ประชากร เราก็ขอนำเอามาตรา ๙๔ มาใช้โดยอนุโลม ----------

ก็แปลว่าตรงไหนที่จำเป็นจะเอามาใช้ก็หยิบมาใช้ไม่ได้เอามาทั้งมาตรานะครับ ที่เราจะเอามาใช้ก็คือวรรคสอง ของมาตรา ๙๔ ที่พูดถึงการคำนวณเกณฑ์ จำนวนราษฎรต่อสมาชิกที่พึ่งจะมีก็เท่านั้นเองไม่ได้ไปมีอะไรขัดแย้งกับรัฐธรรม มาตรา ๙๔ แต่ประการใด คำว่า อนุโลม ท่านก็คงเข้าใจนะครับ นักกฎหมายทั่วไปเขาเข้าใจครับ ก็กราบเรียนชี้แจง อันนี้ผมถือโอกาสกราบเรียนชี้แจงเพื่อนสมาชิกท่านประธานครับ เพราะว่าเราอภิปรายกับมาตั้งแต่ ๑๐ โมงเช้า จนถึงขณะนี้ก็หลายชั่วโมง ผมกราบเรียนว่ากรรมาธิการนี่เรารับหลักการจากรัฐสภาไปดำเนินการดูในรายละเอียด หลักการสำคัญก็คือให้วุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้ง อันนี้หลักสำคัญเลย ทีนี้ท่านเป็นห่วง หลายท่านพูดว่าถ้าวุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้งทั้งหมดแล้วก็เกรงงาสปัญหา ๑. จะถูกครอบงำโดยพรรคการเมืองก็ดี โดยใครก็ตาม ก็อยากจะกราบเรียนท่านสมาชิกว่าวันนี้ถ้าท่านเป็นห่วงวุฒิจากการเลือกตั้งของราษฎรจะถูกครอบงำ วุฒิที่มาจากการสรรหาวันนี้ท่านลองดูสิว่ามาอย่างไร ทำความเข้าใจหน่อยนะครับ เพราะว่าพี่น้องประชาชนที่เขาฟังอยู่บางทีเขาก็ไม่ทราบว่าปัจจุบันนี้วุฒิมาอย่างไร ก็อยากกราบเรียนว่าวุฒิปัจจุบันมาจากการสรรหา โดยตัวแทนของ ๗ องค์กร ก็มีประธานศาลรัฐธรรมนูญ มีประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน มีประธานผู้ตรวจเงินแผ่นดิน มีประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แล้วก็ผู้พิพากษาศาลฎีกา เขาก็เลือกกันมาอีก ๑ คน ตุลาการในศาลปกครองก็เลือกมาอีก ๑ คน เป็น ๗ คน ๗ คนนี้เป็นคนเลือก ส.ว. สรรหาจากรายชื่อที่ กกต. เขาเสนอให้ ผมถามหน่อยนะครับท่านบอกว่าถ้า ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ส.ว. มีอำนาจถอดถอน แล้วจะมาถอดถอนบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างไร ถ้าตกอยู่ภายใต้การครอบงำของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือพรรคการเมือง ผมก็ถามย้อนกลับว่า ส.ว. ก็มีหน้าที่ถอดถอนองค์กรทั้งหลาย ๗ องค์กรที่ผมเล่ามานี้แล้วถามว่าจะต่างกันถ้าสมมุติท่านจินตนาการเป็นห่วงแบบนั้น แต่ถ้าประชาชนเขาเลือกของเขามา ประชาชนเขาจะต้องมองเขาจะดูว่า ส.ว. แต่ละคนของเขามีพฤติกรรมอย่างไร ถึงวาระที่จะเลือกใหม่ประชาชนจะเป็นคนตัดสิน วันนี้มันกลายเป็นว่าเราให้ตัวแทนองค์กรกลุ่มน้อยเป็นคนสรรหา แล้ว ส.ว. เองก็เป็นผู้มีอำนาจที่จะต้องไปแต่งตั้งไปถอดถอนตัวแทนองค์กรเหล่านั้นด้วย ก็ชัดเจน ถ้าท่านจะหวาดระแวงนะครับ ผมก็มีสิทธิที่จะหวาดระแวงเหมือนกันว่า ส.ว. สรรหาจะกล้าถอดถอนคนที่สรรหาท่านเข้ามาไหม แต่ถ้าเลือกมาจากประชาชนนะครับ ท่านไม่ต้องห่วง ส.ว. เขาจะมีความภาคภูมิใจว่าเขาเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย เขาจะทำงานด้วยความคำนึงถึงเกียรติและศักดิ์ศรี แล้วเขารู้

มีประชาชนอยู่ข้างหลังคอยเป็นกำลังใจเป็นคนที่สนับสนุนเขาอยู่ ฉะนั้นอะไรมันจะดีกว่ากันก็ฝากท่านทั้งหลายก็ลองพิจารณาดูนะครับ คือคณะกรรมาธิการเราพยายามทำทุกอย่างโดยยึดโยงกับระบอบประชาธิปไตย ผมย้ำแล้วย้ำอีกนะครับว่าในรัฐธรรมนูญฉบับนี้และทุกฉบับที่ผ่านมา เราบัญญัติว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย รัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ฉะนั้นทำอย่างไรที่เราจะยึดโยงทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภากับประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ท่านทั้งหลายก็คงผ่านประสบการณ์การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจากกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาแล้วนะครับอยู่กันมา ๙ ปี จนกระทั่งกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ถูกการปฏิวัติรัฐประหารล้มเลิกไปแล้วมาเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ ส.ว. มาจาก ๒ ทาง วันนี้เรากำลังจะคืนอำนาจที่ประชาชนเขาเคยมีให้เขาได้ใช้อำนาจของเขาเลือกสมาชิกวุฒิสภาโดยตรง เราไม่ได้ไปเขียนอะไรใหม่ และท่านก็ไม่จำเป็นจะต้องไประแวงอะไร แล้วผมย้ำอีกอย่างหนึ่งนะครับ

- ๕๘/๑

อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านห่วงว่า ถ้า ส.ว. ต้องเป็นผู้ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระทั้งหลาย ผมก็เคยเรียนชี้แจงแล้วว่า ส.ส. เป็นเพียงผู้เห็นชอบตามที่มีการสรรหา เอาใส่ถาดมาให้ ส.ว. คุณก็ต้องเลือกตามนี้นะครับ ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. หรือแม้กระทั่ง กกต. ผมยกตัวอย่างให้ชัดเลยนะครับ กกต. ๕ คน ไม่ใช่อยู่ดี ๆ ส.ว. ไปเที่ยวหยิบใครก็ได้นะครับ กกต. ๕ คน ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๑ เขาก็บอกว่าให้มีคณะกรรมการสรรหามีอยู่ ๒ ส่วนนะครับ ส่วนแรก ๗ คน มาจากประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และบุคคลที่ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกมา ๑ คน บุคคลที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเลือกมา ๑ คน ๗ คนนี้ก็ไปสรรหาคนมา ๓ คน กกต. มี ๕ คนนะครับ ๗ คนนี้สรรหามา๓ คน แล้วที่เหลืออีก ๒ คนก็ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาสรรหามาอีก ๒ คน ได้มา ๕ คนก็เอามาให้วุฒิสภา วุฒิสภาก็ต้องเอาจาก ๕ คนลงคะแนนผ่าน ไม่ผ่าน ไม่ใช่วุฒิสภาจะไปตั้งเองได้นะครับ เช่นเดียวกันกับผู้มาดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญและ ป.ป.ช. ก็ต้องผ่านกระบวนการที่ผ่านคณะกรรมการสรรหาจากองค์กรต่าง ๆ อย่างเช่น ศาลรัฐธรรมนูญ มี ๙ คน ป.ป.ช. มี ๙ คน ก็มาจากไหนครับ มาจากผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาซึ่งเลือกกันเอง ก็เสนอมา ๓ คน มาจากตุลาการศาลปกครองสูงสุดซึ่งก็เลือกกันมา ๒ คน มาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานิติศาสตร์ ๒ คน ผู้ทรงคุณวุฒิสาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ และสาขาสังคมศาสตร์อีก ๒ คน ซึ่งที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิสาขานิติศาสตร์ สาขารัฐศาสตร์อะไรเหล่านี้ก็สรรหามาโดยประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ประธานองค์กรอิสระที่เขาเลือกกันเองมาอีก ๑ คน ทั้งหลายทั้งปวงมันผ่านกระบวนการสรรหาแล้วนะครับ แล้วถึงเอามาให้วุฒิสภาเลือก ไม่ได้เลือกหรอกครับเห็นชอบ ถ้าวุฒิสภาไม่เห็นชอบวุฒิสภาตีกลับไป ถ้าคณะกรรมการสรรหาเขาไปประชุมกันและมีมติยืนยันด้วยเสียงเป็นเอกฉันท์เขาสามารถที่จะนำกราบบังคมทูลได้เลยไม่จำเป็นต้องมาถามวุฒิสภาอีก ยกเว้นถ้าไปประชุมรอบสอง เสียงไม่เอกฉันท์ก็ต้องเริ่มกระบวนการสรรหาใหม่ ฉะนั้นท่านไม่ต้องห่วงนะครับว่าวุฒิสมาชิกจะไปมีบทบาทอำนาจถึงขนาดไปครอบงำองค์กรอิสระต่าง ๆ เพราะวุฒิเพียงแต่ให้ความเห็นชอบตามรายชื่อที่คณะกรรมาธิการสรรหาซึ่งผมได้กราบเรียนเขาเสนอมา อันนี้ก็เพื่อให้ท่านทั้งหลายได้สบายใจ เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ทราบความจริง

ว่าที่มาที่ไปขององค์กรตามรัฐธรรมนูญก็ดี องค์กรอิสระก็ดี ผ่านกระบวนการกลั่นกรองมาอย่างดี วุฒิเพียงแต่เป็นผู้ให้ความเห็นชอบเท่านั้นครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมไปที่วุฒิสมาชิก เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา

ประเด็นที่ ๑ ท่านบอกว่ามาตรา ๙๔ โดยอนุโลม ท่านประธานกรรมาธิการบอกว่าดูเฉพาะวรรคสองเท่านั้นในการคำนวณจำนวนของสมาชิกวุฒิสภา ผมเรียนครับว่าทั้งหมดของมาตรา ๙๔ มันพันกันหมดนะครับ ผมยังเชื่อว่าท่านต้องดูตั้งแต่วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหกเป็นเรื่องการนับคะแนน ท่านก็ยังคงต้องใช้การนับคะแนนเช่นเดียวกับมาตรานี้เช่นเดียวกันครับ ผมเชื่ออย่างนั้นครับ

- ๕๙/๑

ประเด็นที่ ๒ ท่านบอกว่าพวกเรามากังวลเรื่องนั้นเรื่องนี้ ท่านก็ต้องตอบคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายครับ เขาเขียน ๒ บรรทัดครึ่งนะครับ ผมอ่านครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นการแก้ไขที่มา คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภาในครั้งนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อดุลยภาพของระบบรัฐสภาที่มีศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง และองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรในการถ่วงดุลยภาพอย่างมีนัยสำคัญยิ่งครับ ท่านตอบสังคมตอบคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้วยนะครับว่าท่านมีเหตุผลอะไรที่จะไปเอาชนะการวิเคราะห์กฎหมายของทางคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกันครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ส.ว. ยุทธนา ยุพฤทธิ์ครับ

นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภา (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายยุทธนา ยุพฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร กระผมเห็นด้วยนะครับ และเป็นผู้แปรญัตติในการที่จะเพิ่มจำนวนของสมาชิกวุฒิสภาจาก ๑๕๐ คน เป็นจำนวน ๒๐๐ คน ทั้งนี้เพื่อความเป็นธรรม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและความเหมาะสมตามสัดส่วนของประชากรของแต่ละจังหวัดน้อยใหญ่ โดยสัดส่วนของประชากร ๓๐๐,๐๐๐ คนต่อสมาชิกวุฒิสภา ๑ คน รวมทั้งมีความเห็นสอดคล้องกันกับทางคำชี้แจงของคณะกรรมาธิการวิสามัญ ท่านประธานที่เคารพครับ บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ในประเด็นที่มาและจำนวนสมาชิกวุฒิสภาตามบทบัญญัติมาตรา ๑๑๑ ที่ประกาศใช้ ปัจจุบันนี้เป็นประเด็นสำคัญที่ผมและเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้ยื่นญัตติขอเสนอให้มีการแต่งตั้งตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาและแก้ไขบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่ไม่เป็นธรรมและขัดต่อหลักประชาธิปไตย ในทันทีที่รับตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๑ ทั้งนี้บทบัญญัติดังกล่าวในเมื่อปี ๒๕๕๑ เพิ่งประกาศใช้มาได้ไม่ถึง ๑ ปี แต่ปัจจุบันนี้เราได้ใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งเป็นฉบับที่ ๑๘ มาเป็นระยะเวลานานพอสมควร ๖ ปีเต็มนะครับ ตลอดระยะเวลาการใช้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นก็ได้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย ผมไม่ปฏิเสธที่จุดเด่นหรือข้อดีของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว ไม่ว่าในการที่จะเพิ่มอำนาจให้ประชาชนในการที่จะให้เพิ่มความโปร่งใสให้ทางการเมือง เพิ่มอำนาจให้องค์กรอิสระ ลดการผูกขาดอำนาจรัฐ แต่อย่างไรก็ตามบทบัญญัติหลายบทบัญญัติด้วยกันที่ขัดต่อหลักนิติธรรม

และหลักนิติรัฐ แล้วก็เป็นประเด็นสำคัญที่กระผมเองซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมในการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เนื่องจากขณะนั้นผมก็เป็นประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนประจำจังหวัดยโสธร จังหวัดยโสธรไม่เห็นด้วยนะครับ ผลของการรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน ๗๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ไม่เห็นด้วย เห็นด้วยที่จะให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง แล้วก็สอดคล้องกับสิ่งสำคัญที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในเรื่องที่มาของสมาชิกวุฒิสภาในวันนี้ ทั้งนี้ผลจากการรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนทั้ง ๗๖ จังหวัดทั่วประเทศ ----------

ส่งผลโดยคณะกรรมาธิการวิสามัญรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนประจำจังหวัดต่าง ๆ ทั้ง ๗๖ จังหวัด ได้ส่งผลมายังสภา สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญและกรรมาธิการยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญในขณะนั้น ๓ ครั้งทั่วประเทศ ครั้งที่ ๑ เห็นด้วยให้มีสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ๖๙.๒๘ เปอร์เซ็นต์ ครั้งที่ ๒ เห็นด้วยให้มีสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้ง ๖๗.๗๕ เปอร์เซ็นต์ ครั้งที่ ๓ ครับท่านประธาน ให้มีสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง ๖๘.๕ เปอร์เซ็นต์ครับ เฉลี่ยผลจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั่วประเทศครับท่านประธาน โดยสภาร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ ครับ ๖๘.๕ เปอร์เซ็นต์ครับท่านประธาน ที่ให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจของกรุงเทพโพลล์ (Poll) เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ๕๙.๒ เปอร์เซ็นต์ครับ ผลการสำรวจของประชาชนในประเทศ ปัจจุบันนี้นะครับ ๕๙.๒ เปอร์เซ็นต์ ของกรุงเทพโพลล์ครับ ในเรื่องที่มาของสมาชิกวุฒิสภานะครับ ประเด็นสำคัญคือการรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน ซึ่งผลของการสำรวจของหน่วยงาน ของกรรมาธิการ ของสภาร่างรัฐธรรมนูญนี้เองนะครับ ซึ่งท่านประธานสามารถตรวจสอบได้นะครับ ผมเองเป็นผู้หนึ่งเป็นประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญในคณะนั้นนะครับ ซึ่งส่วนตัวนั้นไม่เห็นด้วยในบทบัญญัติหลายมาตรานะครับ แต่ด้วยบทบาทภารกิจหน้าที่ที่สวมหัวโขน สวมบทเป็นประธานกรรมาธิการวิสามัญในจังหวัดก็จะต้องรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้พี่น้องประชาชนรับร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ด้วยเม็ดเงินงบประมาณจำนวนหลายพันล้านบาทที่ลงไปในขณะนั้น ประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่ที่ผ่านมาก็ได้พิสูจน์ให้เห็นถึงว่าปัญหาและอุปสรรคของการใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ อย่างไรก็ตามนะครับ ผมก็คงจะไม่พูดมากไปกว่านี้แล้ว เพราะว่าก็เป็นที่ทราบดีนะครับว่าเราได้มีการแก้ไข แม้แต่ในขณะที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรได้เป็นนายกรัฐมนตรีในปี ๒๕๕๓-๒๕๕๔ นั้นนะครับ ก็ได้มีการแก้ไขมาแล้วครั้งหนึ่ง แล้วก็รวมทั้งในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ที่เราจะมีการตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นขณะนี้ก็ค้างในการลงมติในวาระที่สาม ก็คงจะขออภิปรายสนับสนุนนะครับ ผมคิดว่าถึงเวลาแล้วก็สมควรเป็นอย่างยิ่งนะครับ ที่เราควรจะมีที่มาของสมาชิกวุฒิสภาที่เหมาะสม เพื่อที่จะตอบปัญหาของพี่น้องประชาชน รวมทั้งผลตอบสนองต่อความต้องการของการสำรวจความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนจากทั่วประเทศนะครับ สุดท้ายนะครับ ในประเด็นนี้แม้ผมเองจะเห็นด้วยที่จะมีสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งนะครับ ที่ผมได้แปรญัตติในส่วนนี้นั้น ก็เพื่อให้สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการสมานฉันท์ที่รัฐภาได้แต่งตั้งขึ้น โดยมีท่าน ส.ว.ดิเรก ถึงฝั่ง เป็นประธานนะครับ ก็ได้มีความเห็นสอดคล้องกันในส่วนของประเด็นนี้ ก็คงจะฝากผลแสดงความคิดเห็นอีกเสียงหนึ่งในฐานะสมาชิกรัฐสภาที่จะสะท้อนของที่มาของ ส.ว. นะครับ

อีกประเด็นหนึ่งนะครับท่านประธาน เพิ่งนึกขึ้นได้ เรื่องที่ผมยังตอบคำถามของพี่น้องประชาชนไม่ได้นะครับว่า ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาที่เราจะต้องมีหน้าที่หนึ่งใน ๔ บทบาทหลักนี้ จะต้องไปถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ก็มีชาวบ้านถามขึ้นมาว่าท่านเป็นสมาชิกที่มาจากการสรรหาทำไมมีสิทธิที่จะไปถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้ง อันนี้ก็เป็นอีกโจทย์หนึ่งที่ผมก็ตั้งคำถามไว้ในใจ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเอกนัฏ พร้อมพันธุ์

นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เอกนัฏ พร้อมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ขณะนี้เรากำลังพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญในวาระที่สอง มาตรา ๓ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ซึ่งมีการแก้ไขทั้งหมด ๑๐ มาตรา เป็นการแก้ไขที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นองค์กรหลัก ๑ องค์กรในองค์กรของระบบรัฐสภาของเรา ผมต้องขอกราบเรียนกับท่านประธาน กับคณะกรรมาธิการอย่างตรงไปตรงมาครับว่าตัวผมเองไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของท่านกรรมาธิการ และผมก็ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ ต้องบอกกับท่านตรง ๆ ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับบ้านเมืองของเราในวันนี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากร่างรัฐธรรมนูญครับ แต่ผมเกรงว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้มาตรานี้จะทำให้เกิดปัญหาขึ้นในอนาคต เพราะการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้ มาตรา ๓ เป็น ๑ ในมาตราสำคัญ เป็น ๑ ใน ๓ หัวใจสำคัญของการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับที่จะเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองเข้ามาแทรกแซงการทำงานขององค์กรอิสระ เข้ามาแทรกแซงการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญ และเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองเข้ามาครอบงำระบบการเมือง ต้องกราบเรียนกับท่านประธานว่าตามรัฐธรรมนูญของเรา กฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาไว้แตกต่างกันครับ ทั้งคู่ถือว่าเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย ทั้งคู่ถือเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนเข้ามาปฏิบัติหน้าที่เช่นเดียวกัน แต่ภาระหน้าที่ต่างกันครับ พี่น้องประชาชนเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามา เลือก ส.ส. เข้ามา อย่างแรกคือมาเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนในการเลือกนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นประมุขฝ่ายบริหารทำหน้าที่บริหารบ้านเมือง ส.ส. มีหน้าที่ในฝ่ายนิติบัญญัติก็คือการออกกฎหมาย มีหน้าที่การตรวจสอบรัฐบาล การทำงานของรัฐบาลคล้าย ๆ กันครับ สมาชิกวุฒิสภาก็มีหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย มีหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลเช่นเดียวกัน แต่มากไปกว่านั้นครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ได้ให้อำนาจกับสมาชิกวุฒิสภามากกว่านั้นครับ ที่มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้กล่าวไปครับ ๑. คือการมีส่วนร่วมในขบวนการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และ ๒. มีอำนาจในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพราะฉะนั้นถ้าท่านได้ศึกษาดูกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ท่านจะเห็นว่า

ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เมื่อได้กำหนดภาระหน้าที่ของ ส.ส. ส.ว. ที่ต่างกันแล้วก็ได้กำหนดที่มาของ ส.ส. และ ส.ว. ที่ต่างกัน ส.ส. นั้นต้องทำหน้าที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงครับ ส่วน ส.ว. ในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ได้กำหนดไว้ใน มาตรา ๓ เดิม ใน มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ว่าส่วนหนึ่งให้มาจากการสรรหา และส่วนหนึ่งให้มาจากการเลือกตั้ง ก็เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญครับ ----------

ว่าส่วนหนึ่งให้มาจากการสรรหา และส่วนหนึ่งให้มาจากการเลือกตั้ง ก็เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญครับ เพราะนอกจาก ส.ว. ต้องเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยในการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบรัฐบาลแล้ว ในการกลั่นกรองกฎหมายแล้ว คุณสมบัติสำคัญที่ ส.ว. ต้องมีมากไปกว่านั้นก็คือ ๑. ต้องมีความหลากหลาย มีความเชี่ยวชาญในเรื่องอื่น ๆ ต้องมีความเชี่ยวชาญในเรื่องเฉพาะด้านครับ จะได้มาช่วยกลั่นกรองกฎหมายในระบบรัฐสภาของเรา ๒. เนื่องจากรัฐธรรมนูญได้ระบุให้อำนาจ ส.ว. ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระในศาลรัฐธรรมนูญแล้ว และมีอำนาจในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีความจำเป็นครับที่สมาชิกวุฒิสภาต้องทำหน้าที่อย่างเป็นอิสระจากพรรคการเมือง จากผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จากนักการเมือง จาก ส.ส. อื่น ๆ ผมต้องเรียนกับท่านประธานครับ จริง ๆ มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านรวมไปถึงท่านกรรมาธิการได้พยายามอธิบายว่าการเลือกตั้งนั้นดีอย่างไร เป็นประชาธิปไตยอย่างไรตามที่ได้ระบุไว้ในเหตุผลของการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่ผมต้องขอย้ำกับเพื่อนสมาชิกทุกท่านกับท่านประธาน กับท่านกรรมาธิการครับว่า พวกเราทุกคนที่นั่งอยู่ในที่นี้ไม่มีใครมีปัญหากับการเลือกตั้ง ผมเอง รวมถึงสมาชิกพรรคของผม และเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านในทีนี้เห็นด้วยกับการเลือกตั้งครับ แต่ต้องขอกราบเรียนกับท่านว่าการเลือกตั้งนั้นอาจจะไม่ได้ตอบโจทย์ของประชาธิปไตยทั้งหมด กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับที่เราใช้อยู่ในปัจจุบัน จริง ๆ แล้วมี ๓ มาตราสำคัญซึ่งมีผลต่อที่มาของสมาชิกวุฒิสภาที่เกี่ยวข้องที่เราไปแก้นี้นะครับ อันที่ ๑ ก็คือวิธีการที่ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา จะเป็นเรื่องของการเลือกตั้งหรือสรรหาก็ตาม ในส่วนที่ ๒ ส่วนที่ ๓ ซึ่งผมจะไม่ขอพูดในรายละเอียดเพราะไม่เกี่ยวกับมาตรานี้ก็คือการกำหนดคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภาและการกำหนดวาระครับ ซึ่ง ๓ เรื่องนี้เป็นหัวใจสำคัญครับในส่วนของที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งนอกจากจะเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทยแล้ว ในการปฏิบัติหน้าที่ต้องมีความเป็นอิสระ ต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และต้องมีความหลากหลายในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งผมเองถ้าท่านได้ศึกษาการแปรญัตติมาตรา ๓ ของตัวกระผมแล้วนะครับ ท่านก็ไปดูได้ครับว่าผมก็ไม่ได้มีปัญหากับการเลือกตั้ง ในส่วนของ ๒๐๐ คนที่ท่านได้กำหนดมาผมก็ให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด เพียงแต่ครึ่งหนึ่งก็คือเป็นจำนวน ๑๐๐ คนให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ส่วนอีกครึ่งหนึ่งก็คืออีก ๑๐๐ คนให้มาจากการเลือกตั้งโดยสมาชิกองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ทั้งหมด ๑๐ องค์กร องค์กรละ ๑๐ คน รวมแล้วเป็น ๒๐๐ คน ไม่ได้มีปัญหากับการเลือกตั้งครับ แต่ปัญหาจริง ๆ อย่างที่ผมบอกว่า

การเลือกตั้งไม่ได้แปลว่าเป็นประชาธิปไตยทั้งหมด ผมจะไม่พูดถึงว่าการเลือกตั้งนั้นหมายถึงว่าการเลือกตั้งอาจจะไม่บริสุทธิ์หรือมีการซื้อเสียงอะไร ผมไม่พูดไปถึงตรงนั้นครับ เพราะท่านอาจจะกล่าวหาว่าเป็นเรื่องจินตนาการ แต่ผมบอกให้ท่านฟังว่าการเลือกตั้งไม่ได้แปลว่าเป็นประชาธิปไตย โดยเฉพาะในการแก้ไขร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้ การเลือกตั้งในลักษณะที่คล้ายการเลือกตั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มีการกำหนดคุณสมบัติและไม่มีการกำหนดวาระ ผมมีความเป็นห่วงครับ ผมกลัวครับ เพราะตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ อำนาจหน้าที่ของทั้ง ส.ส. และ ส.ว. มีความแตกต่างกัน ส.ว. นอกจากจะทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมายแล้วนะครับ มีส่วนร่วมในกระบวนการแต่งตั้งองค์กรอิสระและมีอำนาจในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผมก็ได้พูดไปแล้วว่าต้องมีความเป็นอิสระ ----------

แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นถ้าเกิดท่านใช้ระบบนี้ครับ มาจากการเลือกตั้งเหมือนกับ ส.ส. ๒๐๐ คน ท่านปฏิเสธไม่ได้ครับ ว่าในที่สุด ส.ว. ที่ได้รับเลือกตั้งมา ผมเชื่อว่าอาจจะไม่ใช่ทุกคนครับ แต่ส่วนใหญ่ก็ต้องพึ่งฐานเสียงทางการเมือง และท่านก็จะปฏิเสธไม่ได้ครับ ว่า ส.ว. จะมีความเป็นอิสระ จะทำหน้าที่โดยไม่ถูกกดดัน ไม่ถูกครอบงำโดยพรรคการเมือง เพราะการเขียน การแก้กฎหมายที่ผ่านท่านกรรมาธิการมาเรียบร้อยแล้วนี่ครับ ถ้าเกิดจะใช้ศัพท์ชาวบ้านมันก็จะเปิดโอกาสให้ ส.ส. และ ส.ว. ฮั้วกันครับ เพราะต่อไปนี้ถ้า ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ส.ว. ก็ต้องอาศัยใช้ฐานเสียงของ ส.ส. และอาจจะใช้ฐานเสียงนักการเมืองท้องถิ่น ซึ่งทุกวันนี้ก็มีมาจากสังกัดก็สังกัดพรรคการเมือง เพราะฉะนั้นเมื่อท่านแก้กฎหมายออกมาเป็นแบบนี้ ในที่สุดก็หนีไม่พ้นครับ ส.ส. ส.ว. องค์กรสำคัญ ๒ องค์กรในระบบรัฐสภาก็จะฮั้วกัน ภายใต้เจ้าภาพ ก็คือพรรคการเมือง เพราะฉะนั้นผมกลัวครับ ว่าถ้าเกิดการฮั้วกันแล้วโดย ส.ส. และ ส.ว. โดยมีพรรคการเมืองเป็นเจ้าภาพก็จะเกิดอันตรายขึ้นกับระบบการปกครองของประเทศเราครับ ที่ผมพูดไม่ได้จินตนาการนะครับ จริง ๆ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ จนถึงปี ๒๕๕๐ ท่านทราบดีครับ ว่าประเทศไทยของเราได้ประสบกับปัญหาวิกฤติทางการเมืองมากน้อยเพียงใด สรรพนามที่มีการได้ตั้งฉายาไว้กับสมาชิกสภาวุฒิสภา ไม่ว่าจะเป็นสภาทาสหรือสภาผัวเมียครับ ท่านลองไปศึกษาดูครับ ผมจะไม่พูดถึงรายละเอียด หรือการเข้าไปแทรกแซงขององค์กรอิสระจะเป็นกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งเราก็เห็นแล้วนะครับว่าในอดีตนั้นเกิดขึ้น ผมกลัวว่าประวิติศาสตร์มันจะซ้ำรอยครับ ถ้าเราแก้แบบนี้ ท่านมีหลักประกันอะไรครับ ที่จะให้กับพี่น้องประชาชนว่าจะไม่เกิดการฮั้วกันทางการเมือง ว่า ส.ว. จะทำหน้าที่อย่างเป็นอิสระ จะแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ในองค์กรอิสระที่จะเข้ามาทำหน้าที่ตรวจสอบรัฐบาลอย่างอิสระ ท่านมีหลักประกันอะไรให้เขาครับ เพราะฉะนั้นครับผมก็ได้เสนอแปรญัตติในมาตรา ๓ ไว้ว่า จริง ๆ ก็คือให้มาจากการเลือกตั้งเหมือนกับท่านนั่นละครับ แต่เลือกตั้งมี ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือเลือกตั้งโดยตรงมี ๑๐๐ คน อีกส่วนหนึ่งมาจากสภาวิชาชีพ ซึ่งการทำแบบนี้

๑. ท่านก็จะตอบปัญหาว่า ท่านก็จะสามารถมีสมาชิกวุฒิสภาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านครับ เช่น ที่ผมได้ไปกำหนดเอาไว้นะครับ สภาทนายความด้านสาธารณสุข ด้านการแพทย์ ด้านครู ด้านธนาคาร ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีอีกหลายด้านครับ แล้วก็จะได้เข้ามาช่วยกลั่นกรองการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการออกกฎหมายครับ จะไม่ทำหน้าที่ซ้ำซ้อนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครับ

๒. ผมได้กำหนดไว้ว่าส่วนที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของพี่น้องประชาชน จาก ๒๐๐ คน ตัดให้เหลือ ๑๐๐ คนนี้ เพื่อจะให้มีพื้นที่ความรับผิดชอบมันกว้างขึ้น พูดง่าย ๆ เขตเลือกตั้งให้มันใหญ่ขึ้นครับ ในลักษณะทำนองนั้น เมื่อมันใหญ่ขึ้นก็จะมีความเป็นอิสระไม่ผูกยึดกับฐานเสียง ฐานการเมืองของพรรคการเมือง หรือกับนักการเมืองในท้องที่ เพราะฉะนั้นในร่างของตัวกระผมก็มีความเป็นประชาธิปไตยอย่างที่ท่านบอก ก็คือ ส.ว. ทุกท่านมาจากการเลือกตั้ง แล้วผมเองเหมือนท่านครับ ผมก็เชื่อว่าพี่น้องประชาชนทุกวันนี้ไม่ได้โง่หรอกครับ พี่น้องประชาชนทุกวันนี้ตัดสินใจได้ครับในการเลือกตั้งแต่ละระดับเขาตัดสินใจได้ว่าจะเลือกใครเข้ามาทำหน้าที่แทนเขา ถ้าเป็น ส.ว. เขาเลือกแบบหนึ่ง ส.ส. แบบหนึ่ง นักการเมืองท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น เขาก็เลือกคนละแบบครับ ผมเชื่อเหมือนกับที่ท่านเชื่อนี่ละครับ แล้วในร่างของผมก็เขียนมาในลักษณะนั้น แต่ท่านต้องกำหนดกรอบกติกาให้ชัดเจนครับ และท่านต้องไม่เปิดโอกาสท่านต้องทำอย่างรัดกุม เพราะในอดีตนั้น เคยเกิดปัญหาขึ้นกับบ้านเมืองนี้----------

แล้วได้สร้างวิกฤติความแตกแยกอย่างหนักหนาสาหัสครับ แล้วผมไม่อยากให้เกิดขึ้นอีก เพราะฉะนั้นต้องกราบเรียนกับท่านว่าในมาตรานี้ ผมได้เสนอการแก้ไขไปแล้ว แต่ยังมีอีก ๒ มาตรา ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญ แต่ผมจะไม่ขอพูดถึง เพราะจะนอกเรื่องจาก มาตรา ๓ ก็คือ ๑. การกำหนดคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภา และ ๒. วาระ ซึ่งทั้ง ๓ องค์ประกอบนั้น เป็นหัวใจสำคัญของการแก้ไขที่มาของสมาชิกวุฒิสภาในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้ เพราะฉะนั้นก็ขอสรุปให้ท่านประธาน ให้ท่านกรรมาธิการครับว่า ผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ กับการแก้ไขกับร่างของท่านกรรมาธิการ มาตรา ๓ ฉบับนี้ เพราะ ๑. ปัญหาที่เกิดขึ้นกับบ้านเมืองของเราวันนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับกฎหมายรัฐธรรมนูญครับ การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญก็จะไม่แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นทุกวันนี้ มิหนำซ้ำอย่างที่ผมได้บอกกับท่านประธานกับท่านกรรมาธิการไปแล้ว ว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ โดยเฉพาะในมาตรานี้และอีก ๒ มาตราสำคัญจะสร้างปัญหาเพิ่มเติมให้กับประเทศของเราครับ จะเปิดโอกาสให้องค์กรในระบบรัฐสภาทั้ง ๒ องค์กร ก็คือ ส.ส. และ ส.ว. เข้ามาฮั้วกัน โดยมีพรรคการเมืองเป็นเจ้าภาพ ผมไม่ได้ว่าพรรคใครนะครับแต่พรรคใครที่เป็นใหญ่และลุแก่อำนาจก็จะมีโอกาสในการเข้าไปแทรกแซงครอบงำการทำหน้าที่ นอกจาก ส.ส. ที่มีอยู่แล้ว กับสมาชิกวุฒิสภาเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมเป็นห่วงครับ ผมเป็นห่วงว่าจะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต เมื่อเราเปิดโอกาสให้การทำงานของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งองค์กรอิสระในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถูกแทรกแซงแล้ว การตรวจสอบรัฐบาลก็จะไม่เข้มแข็ง ปัญหาที่จะเกิดขึ้น สิ่งที่เราต่อต้านกันมาตลอด นักการเมืองที่โกงกินประเทศชาติบ้านเมือง การแหกกฎกติกามันจะเกิดขึ้นครับ ทั้งหมดนี้จะซ้ำเติมกับปัญหาวิกฤติการเมืองของประเทศไทยที่เรามีอยู่แล้ว และจะสร้างความแตกแยกให้กับประเทศไทยกับพี่น้องชาวไทยของเรามากขึ้น ตอนนี้ยังมีเวลาครับ ผมขอให้ท่านกรรมาธิการทุกท่านได้ช่วยพิจารณาร่างแก้ไขของพวกตัวกระผมครับ ใช้วิจารณญาณของท่าน และยึดถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมืองของเรา ในมาตรานี้ผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้เพียงเท่านี้ครับ ขอแก้เท่านี้ครับ แล้วในมาตราอื่นผมก็จะพูดต่อไปครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมนั้นได้สงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๓ นี้ครับ ถึงแม้นว่าอาจจะกลายเป็นเสียงข้างน้อยและอาจจะไม่สามารถชนะเสียงของกรรมาธิการได้นั่นเป็นเรื่องรอง แต่ว่าผมก็ต้องยอมรับนะครับ ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าผมนั่งฟังการอภิปรายมาโดยต่อเนื่อง ยังไม่เคยได้อภิปรายในการแปรญัตติยกเว้นการลุกขึ้นขอหารือกับท่านประธานในคราวที่อยากจะให้ฝ่ายที่ขัดแย้งกันอยู่นั้นรอมชอม และผมได้ถือโอกาสนั้นได้บอกว่าผมเองนั้นถึงแม้นว่าจะมีการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งได้อีกสมัยหนึ่ง แต่ตัวผมเองนั้นประกาศแจ่มชัดว่าไม่ขอลงเลือกตั้ง ส.ว. จากผลพวงของการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้ แต่ก็ไม่ได้แปลว่าท่านอื่นที่จะลงนั้นท่านจะมีผลประโยชน์ทับซ้อน หามิได้นะครับ เพราะว่าในคราวที่แล้วก็มีการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเช่นกัน และว่าด้วยเรื่องของเขต ว่าด้วยเรื่องของ ส.ส. มีการให้ทำปาร์ตี้ลิสต์ หรือบัญชีรายชื่อมากขึ้นและทำให้เขตจาก ๒ คน ๓ คน เหลือเขตละ ๑ คน ส.ส. ก็ลงเลือกตั้งได้ ----------

ผมก็ไม่ถือว่าเป็นเรื่องของความทับซ้อน และผมเองก็ได้ยกมือเห็นด้วยไปในคราวนั้น เพราะเห็นว่าใกล้เคียงกับกฎหมายรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๐ ซึ่งผมคิดว่าถึงแม้จะมีจุดอ่อน แต่โดยรวม ๆ บนความเชื่อของผมนั้นเห็นว่าทั้งที่มาและเนื้อหานั้นมีความเป็นประชาธิปไตยกว่า แล้วก็ในความเป็นประชาธิปไตยนี้ผมก็เชื่อต่อครับท่านประธานว่าจะเป็นระบบเดียว ถึงแม้ว่าอาจจะมีข้อบกพร่อง แต่เป็นระบบเดียวที่จะแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของมนุษย์ได้ดีกว่าระบบอื่น ท่านประธานครับ ผมอยากกราบเรียนว่าการแก้ไขครั้งนี้แก้ไขในเรื่องของที่มาและคุณสมบัติ ส.ว. ผู้ที่เสนอแก้ไขนั้นร่างเข้ามา ๑๓ มาตรา ผมไม่ได้ร่วมลงชื่อด้วย แต่ว่าผมอยากเรียนว่าโดยหลักการนั้น ผมเห็นด้วยในเรื่องของที่มา แต่คุณสมบัติที่ท่านไปแปรญัตติกันในชั้นกรรมาธิการนั้น ผมไม่เห็นด้วยครับ คือผมจำแนกกันเป็นเรื่อง ๆ ว่ากันตามเนื้อผ้า ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากกราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานลองตามผมมาดูนะครับ ผมจะไม่อภิปรายที่ซ้ำหรือซ้อนกับสมาชิกรัฐสภาท่านอื่น ผมมีมุมมองของผมเองไม่ได้สังกัดใคร ถึงแม้มีที่มาจาก ส.ว เลือกตั้งในภาคใต้ก็ไม่ได้แปลว่าจะต้องอยู่ภายใต้อาณัติของใคร และผมแน่ใจว่า ส.ว. ภาคอื่น ท่านไปดูครับ ถ้าจำแนกแยกแยะไม่เหมารวม เหมาเข่ง ส.ว. ภาคอื่นที่มาจากการเลือกตั้งก็ไม่ได้อยู่อาณัติของพรรคการเมืองใดด้วยซ้ำไป ท่านประธานครับ การแก้ที่มาและคุณสมบัติ ผมขีดเส้นใต้นะครับ แปลว่าอะไร แปลว่าครั้งนี้ไม่ได้แก้อำนาจหน้าที่ ที่จริงเวลาพูดถึงเรื่องของ ส.ว. ก็ควรจะพูดไปพร้อม ๆ กันครับ ในเรื่องของที่มาคุณสมบัติและอำนาจหน้าที่ เพราะมีความเกี่ยวพันกันครับ ท่านประธานอยู่ในสภานี้มานานกว่าผม ท่านประธานมีความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์แน่นอน ท่านก็จะเห็นว่านับจาก พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันนั้น วุฒิสภาหรือในอดีตเขาเรียกว่าพฤฒสภา ก็มีที่มาและอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกันไป โดยส่วนใหญ่นั้นเขาเป็นสภาพี่เลี้ยงหรือเป็นสภากลั่นกรอง แต่ไม่ได้เป็นสภาตรวจสอบด้วยเหมือนในปัจจุบันนะครับ ดังนั้นที่มาในอดีตเขาจึงแต่งตั้งกันเป็นส่วนใหญ่ ทีนี้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญที่ผมเรียนว่าถึงแม้ว่าผมอาจจะเห็นว่ามีข้อบกพร่องทั้งที่มาและในทางเนื้อหาเยอะมาก แต่ผมก็ยอมรับครับ ได้ยอมรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ยอมรับอย่างมีเงื่อนไขครับท่านประธาน แต่ในเมื่อถึงวันเวลาที่จะต้องแก้ก็มาแก้เรื่องที่มาและคุณสมบัติของ ส.ว. ย้ำอีกทีว่าไม่ได้แก้อำนาจหน้าที่แต่มันเกี่ยวพันกัน ท่านประธานที่เคารพ ถามว่าอำนาจหน้าที่ของ ส.ว. ชุดนี้ที่รัฐธรรมนูญได้ออกแบบและได้ทำขึ้น ให้มีสมาชิกจาก ๒ ที่มา ก็คือสมาชิกสรรหาและสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง ผมต้องขออนุญาตบอกท่านประธานเสียก่อนนะครับ

เวลาพูดถึงสมาชิกวุฒิสภาสรรหานั้น ผมจะไม่แตะตัวบุคคล เพราะผมทำงานกับพี่ ๆ ส.ว. สรรหามา ๓ ปีบ้าง ๕ ปีกว่าบ้าง จำนวนมากครับท่านประธาน ผมเรียนยืนยันนะครับว่าท่านน่ารัก และเป็นบุคคลที่ผมเคารพแล้วก็ไหว้ได้ นี่ ส.ว. สรรหาครับ ซึ่งก็เหมือนกับ ส.ว. เลือกตั้งครับ ผมเชื่อว่าในความเป็นคน ในความเป็นมนุษย์ท่านคล้ายกัน ผมเห็นด้านดีและผมเห็นด้านมืดบางส่วนซึ่งผมไม่พยายามที่จะค้นหาด้านมืดมาก อยากค้นหาด้านสว่างของท่านมาชื่นชมกันมากกว่า แต่มนุษย์เป็นเช่นนี้ท่านประธานก็คงทราบว่ามีโลภะ โทสะ โมหะ คล้าย ๆ กัน คนที่หลุดพ้นจากสภาพเหล่านี้มักจะไม่เข้ามาทำการเมือง ดังนั้นผมจึงไม่ยกใครให้เป็นเทวดาในทางการเมือง และไม่ยกใครหรือไม่ถีบถ่มใครให้เป็นสัตว์นรก นั่นไม่ใช่สิ่งที่ผมเชื่อหรือสิ่งที่ผมพูด ท่านประธานครับ อำนาจหน้าที่ของ ส.ว. ที่มีที่มา ๒ ทางนี้มี ๓ ประการครับ ----------

ประการที่ ๑. ก็คือกลั่นกรองกฎหมาย อำนาจหน้าที่นี้คล้ายกับที่เคยกำหนดไว้ใน ส.ว. หลายชุดที่ผ่านมาแต่อีกอำนาจหน้าที่หนึ่งครับท่านประธาน ก็คือควบคุมและบริหารราชการแผ่นดินนั่นหน้าที่ประการที่ ๒ ครับ และหน้าที่ประการที่ ๓ ก็คืออำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งถอดถอนคนในองค์กรตามรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานฟังดี ๆ ครับว่าสิ่งที่สมาชิกรัฐสภาอภิปรายไปแล้ว ซึ่งผมเรียนยืนยันว่าส่วนใหญ่แตกต่างกับกระผม ก็คือว่าการที่ไปวางน้ำหนักว่าสมาชิกวุฒิสภาจะต้องทำหน้าที่ในการตรวจสอบหรือควบคุมการบริหารราชการของฝ่ายรัฐบาลไม่ถูกต้องครับ บอกว่าจะต้องเอา ส.ว. มาถ่วงดุลรัฐบาล ไม่ถูกต้องครับ คือถ้าถูกต้องก็เพียงส่วนน้อยนิด ถามว่าทำไมสิริวัฒน์จึงคิดว่ามันไม่ถูกต้องหรือถูกต้องเพียงน้อยนิด ท่านประธานที่เคารพ ประการที่ ๑ นั้นผมไม่เถียงไปแล้วนะครับ กลั่นกรองกฎหมายยังทำหน้าที่นี้อยู่ได้ ไม่มีปัญหาครับถ้ากลั่นกรองกฎหมายอย่างเดียว ผมคิดว่าผมเห็นด้วยกับการที่ ส.ว. อาจจะไม่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงทั้งหมด อาจจะมาจากการเลือกตั้งโดยอ้อม แต่แน่นอนที่สุดขาดการยึดโยงกับประชาชนไม่ได้ เป็นผู้แทนของรัฐ มาเป็นฝ่ายนิติบัญญัติเป็นอำนาจ ๑ ใน ๓ ฝ่ายไม่ยึดโยงกับประชาชน ต่อให้ท่านเลิศฟ้ามาดินจากไหนก็ไม่ได้ไม่ได้รังเกียจตัวบุคคลครับ แต่ในทางหลักการมันรับกันไม่ได้และมันจบกันไม่ได้ท่านประธานครับ แต่ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังมีอำนาจหน้าที่อีก ๒ ข้อครับ ดังนั้น ส.ว. ที่มาจากการสรรหาหรือมาจากการแต่งตั้ง ยิ่งมันไปกันไม่ได้ใหญ่ครับท่านประธานอำนาจหน้าที่ประการที่ ๒ ท่านประธานครับ เขาใช้คำว่า ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินหน้าที่อันนี้ที่ผมบอกว่า ส.ว. ทำได้มากน้อยแค่ไหนครับ ก็ไปเปรียบเทียบกับ ส.ส. สิครับ ส.ส. เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ก็ทำหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินคำถามผมก็คือว่าสองสภาอันนี้สภาใดที่ทำหน้าที่ได้ ก็กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ใช่หรือครับที่บอกว่าการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของ ส.ว. ทำได้อะไรครับ ๓ รูปแบบสำคัญท่านประธานตามผมมานะครับ ท่านจะจำแนกเป็น ๒.๑ ๒.๒ ๒.๓ ก็ได้ในอำนาจหน้าที่นี้ของ ส.ว. ๒.๑ ก็คืออะไรครับ ตั้งกระทู้ ท่านประธานครับ กระทู้ของ ส.ว. ผมตั้งบ่อยเหมือนกันเหมือนกับที่เพื่อนผมหลายคนก็ได้ตั้งบ่อย ตั้งมาหมดแล้วครับเยาวชน การศึกษา ปัญหายางพาราที่กำลังเดือดร้อนกันอยู่ ณ ขณะนี้ อันนี้ก็ถือโอกาสเรียกร้องให้รัฐบาลต้องเหลียวแลนะครับ ท่านประธานครับ เราก็ตั้งกันมาแล้วปัญหาเรื่องสารพัดสารเพ แต่ท่านประธานทราบไหมครับว่า ส.ส. เขาตั้งกระทู้ถามสดได้ แล้วทีวี

มักจะถ่ายทอดสด ส.ว. ตั้งกระทู้ถามสดได้ไหมครับ ไม่ได้ และทีวีก็ไม่ถ่ายทอดสด แล้วถามว่าน้ำหนักมันจะเกิดขึ้นได้หรือครับ ไม่มีกระแสสังคมมาคอยกดดันรัฐบาลด้วย บางครั้งรัฐบาลก็ไม่ได้มานั่งฟังอภิปรายด้วยซ้ำไปครับ เวลาเราถามกระทู้ มานั่งอยู่ท่านเดียว แล้วนายกรัฐมนตรีท่านก็ไม่ได้มานั่งโดยส่วนใหญ่นะครับ ถึงแม้ผมจะเห็นใจท่านว่าภารกิจท่านอาจจะมาก แต่ต้องยอมรับข้อเท็จจริงว่าท่านมาฟังกระทู้ถามสดน้อยครับท่านประธานที่เคารพ ในขณะที่ ส.ส. นั้นตั้งกระทู้ถามสด บรรยากาศความสนใจของสังคมคนสนใจ ดังนั้นการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยกระทู้ถามสด ส.ส. จึงทำหน้าที่นี้ได้ดีกว่าในเชิงของระบบครับท่านประธาน ส.ว. ทำหน้าที่ได้น้อยกว่าในเชิงของระบบ ไม่ใช่เรื่องของตัวบุคคล ไม่ใช่แปลว่า ส.ว. สรรหา ส.ว. เลือกตั้งมีความที่ใช้ไม่ได้ คุณภาพต่ำ ไม่ใช่ครับ นี่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยการตั้งกระทู้ถามสด ท่านประธานครับ ยังไม่นับว่าเวลาเราตั้งกระทู้ถามสดด่วนกลายเป็นกระทู้ถามแห้งเยอะแยะ อันนี้อาจจะเหมือนกับทาง ส.ส. หรือไม่ ๒.๒ ท่านประธาน การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารนี่ทำได้อะไรอีกครับ เปิดอภิปราย ----------

เขาเรียกว่าเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ เขาลงมติไม่ไว้วางใจได้ครับ แล้วแน่นอนที่สุดถ่ายทอดสดและสังคมติดตาม แต่ ส.ว. ละครับ ส.ว. นั้นเปิดได้แค่อภิปรายทั่วไป มีน้ำหนักไหมครับ น้ำหนักน้อยมาก มีคณะรัฐมนตรีมาฟังกันน้อยหรือมาก เมื่อเปรียบเทียบกับ ส.ส. ที่เขาเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ น้อยกว่าเยอะครับ ท่านจะเห็นได้ว่าการทำหน้าที่หรือการใช้อำนาจของ ส.ว. ในข้อนี้ก็ทำได้น้อยกว่า ส.ส. มาคาดหวัง ส.ว. ไม่ได้เลยครับ จะบอกว่าให้ ส.ว. สรรหาเถอะ จะได้อยู่ฝั่งตรงข้ามกับรัฐบาล ผมคิดว่าเป็นการตัดตีนให้เข้ากับเกือก เป็นการเอาผลจากการเลือกตั้งที่เห็นว่ามีบางพรรคอาจจะชนะแล้วก็มาคิดว่าจะต้องเอา ส.ว. มาคาน ผมคิดว่าดูเหมือนว่าจะถูก แต่ในวันข้างหน้ามันไปไม่ได้เพราะประเทศนี้ผมไม่เชื่อหรอกครับว่าใครจะผูกขาดได้ยาวนาน ผมไม่เชื่อว่าถ้าปล่อยให้มีการเลือกตั้งต่อไปใครจะผูกขาดได้ยาวนานแม้แต่พื้นที่แคบ ๆ อย่าง อบต. หรือ อบจ. หรือเทศบาล ท่านไปดูเถอะครับ ประชาชนไม่ได้ถูกจูงจมูก บางคนคิดว่าถ้าเกิดนายกเทศมนตรีในพื้นที่แคบ ๆ ครองอำนาจมานาน ๆ รากงอก แล้วประชาชนจะไม่เปลี่ยน ก็ลองไปถามหลายท่านดูสิครับว่าคนของท่านเองก็ชนะการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีที่เขาอยู่นาน ๆ นั้นใช่หรือเปล่า คนของท่านก็ชนะนายก อบต. หรือนายก อบต. ในบางพื้นที่ ถ้าภาษาใต้เรียกว่าน่าจะป้องวิกได้ พื้นที่แคบ ๆ อุปถัมภ์กันได้ แต่ประชาชนไม่ใช่คนที่จะถูกสนตะพายได้ ถ้าเราเชื่อมั่นเหมือนที่พระพุทธเจ้าเชื่อว่ามนุษย์นั้นเป็นสัตว์ประเสริฐที่ล้วนแล้วแต่ฝึกหัดพัฒนาได้ เป็นบัว ๓ เหล่า ไม่ใช่บัว ๔ เหล่านะครับ ๔ เหล่ามาในชั้นหลัง ไม่มีเหล่าที่ใต้โคลนตมที่ควรจะเป็นอาหารของเต่า ปลา เช่น ทัศนะของพุทธะ ถ้าเราเชื่อว่ามนุษย์เสมอกัน มีความต้องการเหมือนกัน ต้องการความรักจากพ่อแม่ จากคนรัก ต้องการที่จะอยู่รอดปลอดภัย รักตัวกลัวตาย มีโลภะ โทสะ โมหะเหมือนกัน เราจะไม่ดูถูกประชาชน ว่าถ้าใช้การเลือกตั้งนั้นจะมีใครซื้อประชาชนหรือผูกขาดไปได้ ท่านประธานที่เคารพ ดังนั้นเป็นตัวอย่างที่ผมยกให้ท่านฟังในข้อ ๒.๒ ว่าจะมาคาดหวังว่าจะให้มี ส.ว. สรรหาหรือแต่งตั้งที่มันอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับทางรัฐบาลนั้น ในทางหลักการและระบบเป็นการคิดที่ไม่ชอบครับ อารยะประเทศหรือประเทศที่เขาพัฒนาแล้วเขาไม่ทำกันครับ เสียดายว่าประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนามานานเกินไป ทั้งในระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคม ระบบการเมือง น่าเสียดายด้วยเหตุอะไร ผมไม่มีเวลาที่จะออกไปพูดให้มันอ้อมมากเกินไป ท่านประธานครับ ข้อ ๒.๓ อีกอำนาจหน้าที่หนึ่งตรงนี้ท่านประธานถ้าท่านจะกรุณา ท่านลองฟังดู คืออำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งแล้วก็ถอดถอนบุคคลตามองค์กรในรัฐธรรมนูญเขียน ซึ่งมันมีองค์กรอิสระอยู่ด้วย คือใครครับ คือศาลรัฐธรรมนูญ

คือ ป.ป.ช. คือ กกต. คือองค์กรสิทธิมนุษยชน คือผู้ตรวจการแผ่นดิน คืออีกหลายอัน ตรงนี้ครับท่านประธาน โดยเฉพาะองค์กรอิสระ ท่านประธานครับ ทำไมกฎหมายรัฐธรรมนูญจึงวางน้ำหนักให้ ส.ว. ต้องทำหน้าที่ตรงนี้ครับ ก็เพราะว่าไม่มีองค์กรอื่นใดเลยที่จะเข้ามาตรวจสอบองค์กรเหล่านี้ แต่องค์กรเหล่านี้นั้นมีการให้คุณให้โทษ องค์กรเหล่านี้ใช้อำนาจรัฐครับท่านประธาน ให้คุณให้โทษในทางการเมือง กกต. นี่ให้ใบเหลือง ใบแดง ใบขาว ป.ป.ช. นี่จะแต่งตั้ง ถอดถอน ต้องผ่าน ป.ป.ช. ก่อน จะชี้ใครว่ามีมูลไม่มีมูล ป.ป.ช. ศาลรัฐธรรมนูญขนาดว่าไม่ตีความขยายอำนาจตัวเองจนเกินหลักการหรือเกินกฎหมายรัฐธรรมนูญ อำนาจก็มากคือแค่มาแซงค์ชั่น (Sanction) หรือพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติใดขัดหรือแย้งกฎหมายรัฐธรรมนูญ ก็อำนาจเยอะแล้วครับ ที่จริงอำนาจก็คือตรงนั้นละครับ ไม่มีอำนาจก้าวก่ายรัฐสภา ซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นองค์กรสูงสุดมากกว่าองค์กร ๓ ฝ่าย และไม่มีอำนาจในการที่จะไปก้าวก่ายหลักการแบ่งแยกอำนาจ ตรงนี้เป็น ๒ ข้อนะครับ ไม่ใช่ข้อเดียว ไม่ใช่แค่ว่าฝ่ายศาลไม่มีอำนาจเข้ามาก้าวก่ายฝ่ายนิติบัญญัติ อันนั้นถูกต้องครับ เป็นหลักการที่ทั่วโลกเขาทำกัน ไม่ก้าวก่ายกัน แต่มีอีกหลักหนึ่งก็คือรัฐสภานั้นมีฐานะที่เป็นผู้ประกาศสงครามรัฐสภานั้นเป็นผู้ที่มีอำนาจในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ รัฐสภาคล้าย ๆ กับองค์รัฏฐาธิปัตย์ครับ ดังนั้นจึงมีฐานะที่สูงกว่าสภาผู้แทนราษฎร แน่นอนที่สุดต้องสูงกว่านายกรัฐมนตรี สูงกว่าคณะรัฐมนตรีที่เป็นฝ่ายบริหารครับและสูงกว่าฝ่ายศาลครับ อันนี้เป็นหลักการที่ผมอยากจะเรียนย้ำ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสิริวัฒน์ครับ ถ้ากระชับได้ก็จะดีนะครับ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) : ผมพยายามจะกระชับครับ แต่ว่าผมอภิปรายรอบเดียวท่านประธาน แล้วที่ผ่านมาผมแน่ใจว่าไม่มีใครหยิบยกหลักการอันนี้ขึ้นมาพูด ท่านประธานที่เคารพ ผมจะพยายามกระชับให้มากที่สุด ผมจึงอยากเรียนท่านประธานว่าอำนาจหน้าที่ของ ส.ว. จึงมีอำนาจที่ถูกคาดหวังได้จากเรื่องของการต้องไปแต่งตั้งหรือถอดถอนคนในองค์กรอิสระครับ สภาผู้แทนราษฎรทำไม่ได้ องค์กรไหนก็ทำไม่ได้ครับ เขาคาดหวังที่ ส.ว. นี่ครับ แต่ท่านประธานครับ ท่านไปไล่ดูอำนาจหน้าที่ซึ่งเราไม่ได้เสนอแก้กันนะครับ เพราะถ้าเสนอแก้กันผมคิดว่ายิ่งไปกันใหญ่ คำว่ายิ่งไปกันใหญ่ก็คือแก้ยากมากขึ้น มาตรามันไปพัลวันพัลเกเชื่อมโยงร้อยรัดกันไปหมด ท่านประธานที่เคารพ เมื่ออำนาจหน้าที่เป็นเช่นนั้นแล้วไม่ถูกแก้ ส.ว. ที่ควรจะตรวจสอบหรือถ่วงดุลก็ควรจะถ่วงดุลใครครับ ก็คือถ่วงดุลองค์กรอิสระนั่นเอง เพราะไม่มีใครถ่วงดุลได้ ไม่มีใครตรวจสอบได้ เสียดายที่คนในสังคมไทยพยายามที่จะบอกว่าถ้าคนดีนั้นจะไม่ทำชั่ว คนชั่วจะไม่ทำดี วาทกรรมนี้ไม่ตรงกับหลักพุทธะ หลักพุทธะต้องใช้คำว่า ดีชั่วอยู่ที่ตัวทำ สูงต่ำอยู่ที่ทำตัว นั่นคือหลักกรรมนั่นเอง แต่คนดีจะไม่ทำชั่ว คนชั่วจะไม่ทำดี เป็นวาทกรรมที่ยกฝ่ายเราหรือฝ่ายตัวเองขึ้นมาบอกว่าเป็นคนดี แล้วใครเป็นคนชั่วครับ ฝ่ายตรงกันข้าม ผมคิดว่าทุกขั้วทางการเมืองคิดอย่างนี้ตรงกัน แล้วไม่ยุติครับ ถ้าบอกว่าฉันเป็นคนดี มึง ขอโทษนะครับ หรือฝ่ายตรงข้ามเป็นคนชั่วไม่มีทางยุติได้เพราะว่าไม่มีเครื่องชี้วัด ไม่มีเครื่องชั่งใด ๆ ได้ ดังนั้นท่านประธานครับ จะบอกว่าให้ ส.ว. สรรหาซึ่งถูกแต่งตั้งมาจากคนดีก็คือใครครับ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้พิพากษาครับ ก็คิดว่าน่าจะได้คนดีมาตรวจสอบนักการเมืองซึ่งเป็นคนชั่ว ผมคิดว่าหลักคิดเช่นนี้ประเทศไปไม่ได้ครับ ขัดแย้งกันมโหฬารมาก แล้วกำลังมันพอฟัดพอเหวี่ยงกัน หรือแนวโน้มจะเป็นเช่นไร ผมไม่วิเคราะห์ครับ แต่ผมเสียดายนะครับ ถ้าเกิดว่าใครใช้แนวนอกระบอบประชาธิปไตยเท่ากับช่วยฝ่ายตรงกันข้ามในทัศนะผม ผมอาจจะผิดก็ได้ครับท่านประธาน ดังนั้นผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าในเมื่อไม่แก้อำนาจหน้าที่ ส.ว. ที่จะต้องเข้ามาตรวจสอบ ถ่วงดุลองค์กรที่เป็นองค์กรอิสระหรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญก็จะต้องเป็น ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนครับ ไม่ใช่ให้องค์กรอิสระเหล่านั้นแต่งตั้งคนมาแล้วให้ไปตรวจสอบตัวเอง ผมถามท่านประธานว่าบนหลักการที่มันยังอ่อนด้อยในสังคมนี้ในเชิงวัฒนธรรมนะครับ ผมคิดว่าสังคมไทย

ใช้ความสัมพันธ์ ทุกฝ่ายมีความสัมพันธ์กันหมดครับ ผมจะไม่หยิบยกข้อเท็จจริงเลยว่า ส.ว. สรรหานั้นท่านมีความสัมพันธ์กับใคร พรรคการเมืองใด หรือขั้วการเมืองใด เพราะมันจะเป็นการขยายความแตกแยกมากเกินเหตุ ผมจะพยายามพูดหลักการซึ่งอาจจะเข้าใจยากหน่อย แต่ว่าหลีกเลี่ยงความขัดแย้งครับ ที่จริงผมก็มีข้อมูลครับ แต่ผมจะไม่พูด ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากกราบเรียนว่าเมื่อวางอำนาจหน้าที่อย่างนี้จะต้องให้ ส.ว. ที่มาจาก ส.ว. สรรหาไปตรวจสอบ ป.ป.ช. หรือ ก็ประธาน ป.ป.ช. เลือกท่านมาไปตรวจสอบได้หรือ ถอดถอนได้หรือ แล้วโดยเฉพาะ ป.ป.ช. ท่านประธานทราบไหมครับ ผมแน่ใจว่าคนในสภาแห่งนี้ไม่ได้โง่ แต่ว่าอาจจะลืมอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑ ป.ป.ช. เป็นองค์กรเดียวที่กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่เขียนให้ถูกถอดถอนได้เลย ไม่มีสิทธิถอดถอน ป.ป.ช. แม้แต่คนเดียว ทำได้แค่ให้พ้นจากตำแหน่ง ในขณะที่ คตง. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ศาลรัฐธรรมนูญ หรือ กกต. ถูกถอดถอนได้ ----------

แค่ประเด็นนี้ท่านประธาน ผมถามใครต่อใครว่าทำไม ไม่มีใครตอบได้ครับ ทำไมถอดถอน ป.ป.ช. ไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ ป.ป.ช. นั้นอยู่บนอำนาจสูงสุดในห่วงโซ่ทางอำนาจหรือห่วงโซ่ทางรัฐศาสตร์ ทำไม นี่ก็เป็นประเด็นที่เราไม่ได้แก้ไข มีสิทธิมากกว่าศาลรัฐธรรมนูญอีกครับ คือมีสิทธิที่จะไม่ถูกถอดถอน ศาลรัฐธรรมนูญมีสิทธิที่จะถูกถอดถอน นี่ครับ เราจะให้ประธาน กกต. ถูกถอดถอนจาก ส.ว. สรรหาหรือครับ ก็ท่านสรรหา ส.ว. มาเองนี่ครับ ถูกถอดถอนได้ไหมครับ มันเป็นไปไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ท่านประธานครับ ไม่ได้แปลว่า ส.ว. สรรหาท่านจะชั่วช้า ไม่ใช่ครับ ผมย้ำแล้วว่าผมนี่กราบท่านได้ เคารพท่านได้ ไหว้ท่านได้ และทำจริงและจากข้างใน ไม่ได้แสดง แต่มันคนละเรื่องกับระบบหรือหลักการ ดังนั้นท่านประธานจะเห็นได้ว่านี่คือเหตุผลที่ผมเห็นว่าในเมื่อถ้าจะแก้ในส่วนของที่มาหรือคุณสมบัตินั้น จะต้องแก้ให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดเท่านั้น ไม่ได้รังเกียจบุคคล ท่านประธานที่เคารพแต่ผมเรียนนะครับ ในเรื่องคุณสมบัติที่คณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก เพราะชนะสิ่งที่ผมเสนอให้เขาแก้ เขาไม่เห็นด้วยกับการแก้ ผมก็เป็นเสียงข้างน้อย ผมบอกว่าคุณสมบัติท่านอยากจะให้ ส.ส. หรือนักการเมืองอื่น ที่ลาออกวันนี้ พรุ่งนี้สมัคร ส.ว. ได้ ผมไม่เห็นด้วย ผมไม่เห็นด้วยครับ ผมไม่มีส่วนได้เสียแล้วเพราะประกาศว่าไม่ลงเลือกตั้ง ส.ว. ในสมัยถัดไปแล้ว แต่ว่าถ้าแก้คุณสมบัติให้มีที่มาจากพรรคการเมืองด้วย ผมไม่เห็นด้วยครับ ข้อนี้ที่จริงผมเรียนว่ามันอาจจะดูเหมือนว่าจะขัดกับหลักการ เสรีภาพ หรือสิทธิหรือเปล่า มันไม่หนักหน่วงครับ ไม่เหมือนกับที่มาที่บอกว่าจะต้องสรรหา ไม่มาจากประชาชนนั้นขัดหลักการแน่นอน เพราะประชาธิปไตยมันแปลว่า ประชา บวก อธิปไตย คือประชาชนบวกความเป็นใหญ่หรือประชาชนบวกอำนาจสูงสุด แต่ในข้อที่ว่าคุณสมบัติ ผมคิดว่าในเมื่อเราวางน้ำหนักไว้ว่าให้ ส.ว. นั้นทำหน้าที่ ๓ ประการ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสิริวัฒน์ครับ อย่าไปถึงคุณสมบัติเลยครับ เอาอยู่ในที่ท่านสงวนไว้นี้นะครับ จำนวน ส.ว. ๒๕๐ คน ให้กระชับสักนิดครับ ดูจะออกไปไกลมาก ขอความร่วมมือด้วยนะครับ เชิญครับ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) : ครับ ผมขออนุญาตท่านประธานว่า ผมจะกระชับตามที่ท่านประธานบอกครับ แต่ว่าที่มาและจำนวนเกี่ยวพันกับอำนาจหน้าที่ และในมาตรา ๕ ผมไม่สงวนคำแปรญัตติ คือแปลว่าผมไม่มีสิทธิอภิปรายอีกต่อไปแล้วในมาตราอื่น ๆ ครับ มีมาตราเดียวครับท่านประธาน ดังนั้นผมจึงอยากกราบเรียนท่านประธานว่า

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ไม่ได้หมายความว่าไม่ได้สงวนมาตราอื่นก็จะไปพูดมาตราอื่นไม่ใช่นะครับ ขอให้ท่านกระชับเถอะครับ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) : ครับ ผมจะพยายามกระชับครับ แต่ว่ามันเกี่ยวพันกันจริง ๆ ครับท่านประธาน กระชับที่สุดท่านประธานที่เคารพ ผมจึงอยากกราบเรียนท่านประธานว่าการที่ไปแก้คุณสมบัติไม่เห็นด้วย ผมมีอีกข้อหนึ่งอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่ามีการพาดพิง แต่ผมจะไม่ใช้สิทธิเพิ่มเติมในคราวอื่น ผมขออนุญาตได้เข้ามาใช้ในคราวนี้ด้วยกัน เพราะมันก็เกี่ยวพันกัน มีการหยิบยกว่า ส.ว. ปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๙ เป็นสภาทาส ส.ว. ปี ๒๕๔๙ บวก ๕ เดือน เป็นสภาผัวสภาเมีย และ ส.ว. เลือกตั้ง ปี ๒๕๕๑ เป็นสภาที่อาจจะใกล้ชิดพรรคการเมืองแล้วแต่ว่าใครจะอยู่ภาคไหน ----------

ผมเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ท่านประธานโปรดพิจารณาข้อเท็จจริงจากผมแล้วอย่าเพิ่งเชื่อ ทำใจให้ว่าง ๆ เป็นกลาง กำจัดขยะหรืออคติออกไปลองดู ส.ว. ปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๙ ซึ่งเป็น ส.ว. ชุดแรกของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ผมมีโอกาสได้ศึกษา ผมได้เชิญ ส.ว. ชุดนั้นครับ ขออภัยที่เอ่ยนามนะครับ ครูหยุยครับ อันนี้ไม่ได้พาดพิงท่านในทางที่ร้าย ผมชื่นชมท่านครับ เราเชิญท่านมาให้คำปรึกษาหรือว่าให้คำแนะนำเราว่าประสบการณ์ของท่านที่ผ่านมาเป็นอย่างไร ทำไม ส.ว. ปี ๒๕๔๓ จึงได้ชื่อว่าสภาทาส มันเกิดอะไรขึ้น ท่านประธานครับ อีกหลายคนแต่ว่าเพื่อประหยัดเวลา ผมอยากกราบเรียนท่านประธานครับ เอารวม ๆ ก่อนนะครับ ในช่วงท้ายผมเชื่อว่ามีการแทรกแซงจากทางฝ่ายรัฐบาลจริง ผมอาจจะผิดก็ได้ครับ ณ ขณะนั้นรัฐบาลพรรคไหนขออนุญาตไม่เอ่ยชื่อ เพราะผมหลีกเลี่ยงการเอ่ยชื่อพรรคการเมือง มีการแทรกแซงจริงครับ แต่ในระยะต้นท่านประธานไม่ได้มีการแทรกแซง ที่มาจากการเลือกตั้งนั้น ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ อย่าไปกล่าวอย่างนั้น เดี๋ยวจะกลายเป็นใส่ร้าย ผมว่าท่านสมควรแล้วกระมังครับ ก็อย่าไปไกลมากนักเลย เอาที่อยู่ในประเด็น ก็ใช้เวลาพอสมควรแล้วครับ ผมว่าน่าจะสรุปได้แล้วครับ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตอีกสักเล็กน้อยครับ ที่จริงเรื่องนี้บังเอิญว่าจะเกี่ยวพันกับผมในฐานะที่เป็น ส.ว. ปี ๒๕๔๙ ด้วย ดังนั้นปี ๒๕๔๓ ผมเรียนท่านประธานว่ามันเชื่อมโยงนิดหน่อย ดังนั้นผมจะไปให้เร็วที่สุด ท่านประธานที่เคารพ ส.ว. ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๙ ระยะแรก ๆ ท่านประธานก็ไปดูได้ว่า ผมเชื่อว่าเขาก็อยู่กันตามปกติ แต่ว่าโดยธรรมชาติของนักการเมือง ส.ว. เองเมื่อมีบางกลุ่มตั้งกลุ่มขึ้นมามันจะเกิดฝ่ายตรงกันข้ามขึ้นมาทันที ส.ว. ในปัจจุบันก็เช่นเดียวกันครับ เราเองที่มาจากการเลือกตั้ง ผมอยากกราบเรียนท่านประธานนะครับ เรานี้คือคุยกันไว้ตั้งแต่ต้นว่าเราอยากจะร่วมมือกับพี่ ๆ ที่มาจากการสรรหา ถึงแม้เราไม่เห็นด้วยแต่เพื่อให้เดินไปได้ แต่ว่าเมื่อมีการตั้งกลุ่มโดยธรรมชาตินี้มันจะมีกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่ม นี่ครับจึงเป็นที่มาของความขัดแย้งหรือไม่ใน ส.ว. ปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๙ และเมื่อมีความขัดแย้งอำนาจบริหารเข้าไปแทรกหรือไม่ ผมจบเพียงเท่านั้นในส่วนของ ส.ว. ปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๙ ที่เขาเรียกว่าสภาทาส เพราะดูเหมือนท่านประธานจะซีเรียส (Serious) กับเวลาของผมค่อนข้างมาก ท่านประธานที่เคารพในส่วน ส.ว. ปี ๒๕๔๙ ตรงนี้ขอพูด ผมถามท่านที่พูดเรื่องสภาผัวสภาเมียด้วยความเคารพมีกี่คนครับ มีกี่คู่ครับ เอาข้อเท็จจริงก่อน อย่าเพิ่งไปพิพากษาหรือตัดสินคุณค่า

ผมเป็นแกนนำของ ส.ว. ปี ๒๕๔๙ ครับ ผมได้ทำหนังสือเชิญ ส.ว. ปี ๒๕๔๙ เองครับมาประชุมนอกสภา ท่านประธานทราบไหมครับกี่ครั้ง ไม่เคยได้ใช้งบของวุฒิสภานะครับ เราเข้าสภาไม่ได้ เพราะเรามี ๑๘๐ คน จาก ๒๐๐ คน ตอนนั้นกฎหมายรัฐธรรมนูญบอกว่าถ้าเข้าสภาได้ต้องครบ ๒๐๐ คน กกต. ก็รับรอง ๑๘๐ คน ผมเลยต้องเชิญประชุมนอกสภา อายุน้อยที่สุดครับ ตอนนั้นอายุ ๔๐ พี่ ๆ เขาให้เกียรติครับว่าสิริวัฒน์ทำงาน ผมเชิญมาก็มาประชุมกันเยอะแยะ ผมไม่เอ่ยชื่อบุคคลนะครับที่จริง ณ วันนี้ไปอยู่ฝั่งโน้นบ้างฝั่งนี้บ้างในทางการเมือง ไม่เป็นไรครับ ก็ยังดีกันอยู่ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากเรียนว่าข้อเท็จจริงเรื่องสภาผัวเมียเป็นวาทกรรมจริง แต่ผมไม่เชื่อว่ามันจะมากพอในการที่จะส่งผลต่อการทำหน้าที่ และที่สำคัญท่านประธาน ยังไม่ได้ทำหน้าที่ด้วยซ้ำไป ความสัมพันธ์ในระหว่างคน ท่านประธานครับ ท่านไปดูทุกอาชีพท่านคิดว่าในส่วนของศาล ของทหาร ของข้าราชการ ของหน่วยงานอื่น ของธุรกิจมีไหมครับ ปัจจุบันธุรกิจก็จะให้มีธรรมาภิบาลมีไหมครับ ในตลาดหลักทรัพย์กรรมการอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน มีไหมครับ คนในสังคมไทยนี้ที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน ผมยังคิดว่าเรื่องนี้ถึงแม้ว่าผมไม่ได้เห็นด้วยกับการที่จะต้องมีคุณสมบัติว่าจะต้องผัวอยู่สภาหนึ่งได้ เมียอยู่สภาหนึ่งได้ ผมก็ไม่ค่อยเห็นด้วยนะครับ แต่ผมคิดว่าขยายความเกินไป เกินเลยถึงขนาดว่าทำลายหลักการประชาธิปไตย เกินถึงขนาดว่าไม่ยอมรับ ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้ง ผมไม่เห็นด้วยครับ นั่น ส.ว. ปี ๒๕๔๙ ซึ่งไม่เคยได้ทำหน้าที่แล้วถ้าได้ทำหน้าที่ผมอยากเรียนว่า เรามีความมั่นใจว่าจะทำหน้าที่ได้ดี ท่านประธานที่เคารพ ผมจึงอยากกราบเรียนท่านประธานอีกสักเล็กน้อยว่าสังคมไทยจะต้องตั้งสติดูทั้ง ๒ ส่วน ก็คือดูข้อเท็จจริง ดูข้อมูลรอบด้านและต้องดูหลักการหรือระบบ อาจจะยากหน่อยครับ หลักการหรือระบบเหมือนกับที่เราสอนธรรมะ ธรรมาธิษฐานอาจจะยากกว่าบุคคลาธิษฐาน แต่ว่าจำเป็นครับ ไม่อย่างนั้นคนก็ไม่รู้ว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไร ท่านพุทธทาสสอนเรื่องอิทัปปัจจตยามานานมาก แต่ถ้าเกิดว่าไม่มีใครสอน ก็จะบอกว่าเอาละ ถ้าอย่างนั้นก็สอนแต่พระสูตร ยกแต่บุคคล เรื่องราวหรือเหตุการณ์ เมื่อยกแต่บุคคลเรื่องราว เหตุการณ์ และตีค่าลงไปด้วย ก็คือฝ่ายข้าถูก ฝ่ายเอ็งไม่ถูก ผมคิดว่าสังคมไทยจะไปไม่รอด

สุดท้ายท่านประธานครับ ผมอยากจะให้เหตุผลท่านประธานว่าเหตุที่ผมเองขอแปรญัตติที่ดูเหมือนว่าจะแตกต่างจากคนอื่นเลย แล้วผมคิดว่าได้เสียงข้างมากยากมาก ผมอยากเห็น ส.ว. นั้นมาจากการเลือกตั้ง ๒๕๐ คน แน่นอนคนในสังคมไทยซึ่งจะมีความไม่ชอบนักการเมืองเป็นพื้นฐาน และจะคิดเรื่องของเงินซึ่งไม่ผิดครับ บอกว่านักการเมืองใช้เงินเยอะ ไม่ผิดครับ ผมเป็นคนหนึ่งท่านประธาน เขาขึ้นเงินเดือนผมไม่เอานะครับ ผมอยากเรียนท่านประธานซึ่งไม่อยากจะพูดเยอะ ผมจึงไม่อยากให้นักการเมืองได้เงินเยอะหรอกครับ แต่ท่านลองชั่งน้ำหนักครับ ส.ว. ที่ถูกแทรกแซงได้ยากและสอดคล้องกับประชาธิปไตยที่เราบอกว่าอำนาจอยู่ที่ประชาชน จำนวนผมคิดว่ามีความหมายครับ เรายอมจ่ายเงินเพิ่มไปคนละ ๔,๐๐,๐๐๐ บาทต่อคน จาก ๒๐๐ คน เป็น ๒๕๐ คน ๕๐ คนที่เพิ่มขึ้นไปคูณ ๔ ครับ ปีละ ๒๐๐ ล้านบาท แต่ถ้าท่านบอกว่าวางน้ำหนักไว้ที่ ส.ว. นี่ละที่จะต้องตรวจสอบ ควบคุมอะไรก็แล้วแต่ คุ้มไหมครับ กับถ้าหากว่าสามารถตรวจสอบได้ ผมเชื่อว่ามันเป็นเงินที่ไม่เยอะนะครับ งบประมาณแผ่นดินนี้ ๒.๕ ล้านล้านบาทครับท่านประธาน กับ ๒๐๐ ล้านบาท ไม่ถึง ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ เหตุที่ผมอยากให้ปริมาณมากที่จริงถ้าพูดให้เว่อไปหน่อยท่านประธานครับ ผมอยากได้ ส.ว. เท่าไรครับ พูดให้เว่อร์นะครับ แล้วเป็นจริงไม่ได้ แต่ว่าโดยหลักการมันใช่ ก็คือว่าอยากได้ ส.ว. ๖๕ ล้านคน ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้ ไม่มีที่ประชุมเพียงพอ ไม่มีเงินเพียงพอ แต่หลักการมันอยู่ตรงนั้นครับ ว่าถ้าเราเชื่อว่าอำนาจเป็นของประชาชนก็ควรจะให้ประชาชนนั้นได้มีอำนาจ แต่ในเมื่อมันเป็นไปไม่ได้ มีพัฒนาการจากกรีก โรมัน ยุโรป สหรัฐอเมริกา และหลายประเทศที่เขาเจริญรุ่งเรือง ใช้ระบอบประชาธิปไตยทั้งหมด เราก็ต้องมีตัวแทนครับ แน่นอนการเลือกตั้งหรือตัวแทนไม่ใช่ประชาธิปไตยทั้งหมด แต่ผมถามท่านประธานว่ามีประเทศอารยะที่ไหนบ้างที่เขามีระบอบประชาธิปไตยแล้วเขาไม่มีการเลือกตั้ง สักประเทศสิครับท่านประธาน ไม่มีเลยครับ มีแต่พยายามที่จะให้เป็นของไทย ๆ ซึ่งผมคิดว่ามันไม่ชอบครับ กติกาหรือระบบหรือหลักการจะต้องมาก่อน ไม่ใช่เอาผลลัพธ์หรือเอาผลประโยชน์ทางการเมืองมาก่อน ดังนั้นผมจึงอยากกราบเรียนท่านประธานว่าผมจึงเห็นว่าถ้าเรายอมให้ ส.ว. มีจำนวนมากขึ้นหน่อยท่านครับ ถ้าเชื่อว่ามีการล็อบบี้ (Lobby) จริง ระหว่างคนหนึ่งคน หรือคน ๗ คนนะครับ จำนวนน้อย ๆ หลักหน่วยแบบนี้ครับท่านประธาน กับคนหลักหลายร้อย หรือคนหลักมาก ๆ อันไหนจะล็อบบี้ยากครับ คนที่ทำหน้าที่ล็อบบี้ทราบดีครับ ยิ่งมากเท่าไรยิ่งยากกว่าจะโทรศัพท์ กว่าจะนัดหมายกินข้าว นัดห้องอาหารจีน หรืออะไรก็แล้วแต่ ยากครับ

แต่ถ้าน้อยเท่าไรง่ายครับ ยิ่งคนเดียวยิ่งง่าย ระบอบเผด็จการ ทุนนิยมหลายประเทศก็โต ในระบอบเผด็จการเพราะล็อบบี้กับผู้มีอำนาจเพียงคนเดียว ทุนก็โตครับ หลายคนบอกว่าทุนจะต้องโตไปกับประชาธิปไตย ไม่ใช่ครับ ดังนั้นผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าด้วยเหตุนี้ ผมจึงเห็นว่าผมขอแปรญัตติให้จำนวน ส.ว. นั้นมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนทั้งหมดแล้วก็มีจำนวน ๒๕๐ คน เพื่อป้องกันการล็อบบี้ การแทรกแซงจากฝ่ายไหนก็แล้วแต่ และให้เขาได้ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันซึ่งน่าเสียดายว่าไม่ได้แก้ไขโดยประชาชนทั้งระบบ นี่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นผมจึงกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาไว้เพียงเท่านี้ ขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาส ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ส.ว. สุธรรม พันธุศักดิ์

นายสุธรรม พันธุศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุธรรม พันธุศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่ขอใช้โอกาสนี้แปรญัตติ ซึ่งขอใช้สิทธิอภิปรายในฐานะที่มาตรา ๓ ที่แก้ไขมาตรา ๑๑๒ ได้แก้ไขโดยคณะกรรมาธิการครับ โดยที่คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งและมีผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นได้ ๑ คน และใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนได้โดยตรงและลับ กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่าในการอภิปรายของผมนั้นผมจะขอใช้เวลาสั้นที่สุด แต่อย่างไรก็ตามมันก็ต้องมีเหตุผลที่เกี่ยวเนื่องที่จะต้องอธิบายให้ท่านประธานและท่านสมาชิกได้รับทราบว่าเหตุผลของผมมีประการใดบ้างนะครับ

กระผมคิดว่าการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับที่มาของ ส.ว. เป็นการแก้ไขที่ได้ตั้งธงไว้ล่วงหน้า แล้วก็เรากำลังจะใช้ประชาธิปไตยในรูปแบบใช้โมเดลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งกระผมขอกราบเรียนอย่างนี้นะครับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขณะนี้ก็มีสภาเดียว แต่ว่าไม่ได้มีฝ่ายค้านในสภาเลยนะครับ อยากจะกราบเรียนว่าเป็นฝ่ายเดียวกันทั้งหมด แล้วก็ยกเว้นการดำรงตำแหน่งของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ยกเว้นการดำรงตำแหน่งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ยกเว้นการดำรงตำแหน่งของนายกเทศมนตรีนคร เทศมนตรีเมือง และเทศมนตรีตำบล จะกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่าพูดง่าย ๆ เป็นได้จนตาย กระผมกราบเรียนอย่างนี้ เรื่องอย่างนี้ในขณะนี้มีปัญหามากการที่จะปล่อยให้โมเดลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างนี้ก็เท่ากับว่าเรากำลังจะเข้าไปสู่การทำลายระบอบประชาธิปไตยเสียด้วยซ้ำไป นอกจากนั้นแล้วองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในขณะนี้ซึ่งผมอยากจะกราบเรียนว่ามันก็มีข่าวคราวในเรื่องของการคอร์รัปชันมากขึ้นนะครับ จนอาจจะกล่าวว่าทุกคนคิดว่าเงิน ๑๐๐ บาทในขณะนี้ที่ใช้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วก็รวมทั้งเทศบาลทั่วประเทศ ๑๐๐ บาท ก็ใช้ได้เพียง ๖๐ บาท อีก ๔๐ บาทจะไปไหนผมคิดว่าทุกท่านคงจะทราบ ผมคิดว่าอย่างนี้มันขัดกับหลักการและการที่จะใช้เงินของประเทศชาติอย่างนี้นะครับ ก็เป็นเรื่องที่น่าเสียดายอย่างยิ่งนะครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าอย่างนี้นะครับที่ผมยกโมเดลของ อปท. ขึ้นมาเป็นการเปรียบเทียบ ขณะนี้เรากำลังจะแก้ไขไปสู่จุดนั้น เราจะเอาสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีอยู่ ๒ ประเภท ก็คือเลือกตั้งกับสรรหา จะให้มีการเลือกตั้งอย่างเดียว ถ้ามีการเลือกตั้งอย่างเดียวผมก็ไม่อยากจะพูดซ้ำประเด็นที่ท่านสมาชิกรัฐสภาหลายท่านที่ได้เอ่ยไปแล้วนะครับว่า

มันก็จะทำให้สมาชิกวุฒิสภาต้องไปสังกัดพรรคการเมืองโดยพฤตินัย ผมไม่ได้หมายความว่าโดยนิตินัย เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งแต่ละครั้งจะต้องอาศัยเสียงจากพรรคการเมืองที่สังกัดอยู่นะครับ ผมจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าหลายจังหวัดจะเลือกตั้งก็ต้องดูว่าฐานเสียงมาจากไหน ไม่มีสมาชิกวุฒิสภาที่จะเลือกตั้งโดยไม่มีฐานเสียงของ ส.ส. มันเป็นไปไม่ได้ ----------

เพราะฉะนั้นผมกล้าพูดได้ว่าอันนี้จะเป็นการขัดหลักการนะครับ เพราะว่าทุกอย่าง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับ ในอาทิตย์ที่ผ่านมาจะมีการตั้งสมาชิกสภาปฏิรูปการเมือง ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้เสนอท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดเสริมในเรื่องของสมาชิกสภาปฏิรูปการเมืองว่าต้องการที่จะแยกดุลอำนาจ ทั้งอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการนี้ให้มีความมั่นคง มีเสาหลักมีดุลอำนาจคานซึ่งกันและกัน แต่ว่าในขณะนี้เรากำลังที่จะทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามนะครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านอย่างนี้นะครับว่า ทุกอย่างมันมีทั้งโปร (Pro) และคอน (Con) นะครับ แล้วก็สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาและมาจากการเลือกตั้ง ต่างมีเหตุผลว่าการที่จะเลือกตั้งทั้งหมดนั้นดี แล้วพวกสรรหาทั้งหมดก็อยากจะว่าสรรหาทั้งหมดนี้มันจะปราศจากการผูกมัดจากอำนาจและผลประโยชน์ของอื่น ๆ นะครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าอย่างนี้ว่า ในทุกอย่างก็ตามเรากำลังทำนี่ ซึ่งคิดว่ามันไม่น่าจะให้ทางสภานี้มาพิจารณาในเรื่องอย่างนี้นะครับ เพราะว่าถ้าพูดกันไปนี้อย่างไรก็ตามนะครับ ฝ่ายที่มีเสียงข้างมากก็จะยกมือ ก็จะเป็นฝ่ายผู้ชนะ แล้วก็ฝ่ายที่มีเสียงข้างน้อยก็จะเป็นแพ้ไปในที่สุดนะครับ อยากจะกราบเรียนอย่างนี้นะครับ ในเรื่องการยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าในเรื่องของการกีฬา ไม่ใช่นักกีฬานี้จะต้องมาแต่งตั้งกติกาเองนะครับ ก็ต้องให้กรรมการเขามาตั้งกฎ กติกา มารยาท ก็เรื่องนี้นะครับ ผมคิดว่าส่วนทั้งสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง แล้วก็มาจากการสรรหา ต่างคนต่างมีผลประโยชน์ ถ้าให้ดี ผมก็คิดว่าให้ประชาชนนี้ทำประชาพิจารณ์สิครับ ประชามติว่าฝ่ายไหนจะดีกว่า จะมีการผสมหรือจะมีการเลือกตั้งอย่างเดียวหรือจะมีการสรรหาอย่างเดียว ผมกราบเรียนอย่างนี้เพื่อจะให้สั้นเข้านะครับ อยากจะกราบเรียนว่าผมเห็นด้วยว่าสมาชิกวุฒิสภา ถ้าจะมาจากการเลือกตั้งนะครับ ผมอยากจะแปรญัตติให้แทนที่มาตรา ๑๑๒ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้ใช้เขตจังหวัด ผมอยากให้ใช้เขตประเทศไปเลยนะครับ ถ้าเขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้งนะครับ แล้วก็สมาชิกวุฒสภานี้ลดจากจำนวน ๒๐๐ คน ที่ท่านตั้งขึ้นนี้นะครับ ให้เหลือ ๕๐ คน เพราะอะไร เพราะว่า ๕๐ คนนี้ ท่านจะใช้พรรคการเมืองต่าง ๆ มันคงจะลำบาก ในเรื่องของการใช้เสียงวุฒิสภานี้ไปเสริมในเรื่องของรัฐบาลหรือฝ่ายค้านก็ตามนะครับ เพราะว่ามันจะมาจากหลากหลาย ก็เหมือนกับสมาชิกวุฒิสภาของประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งมีเพียง ๒๕ คน ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง สมาชิกประเทศฟิลิปปินส์ วุฒิสภาประเทศฟิลิปปินส์มีอำนาจมากนะครับ ถอดถอนประธานศาลรัฐธรรมนูญ ถอดถอนประธานศาลฎีกา ถอดถอนได้ทันทีโดยที่ไม่ต้องผ่าน

องค์กรใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ ก็อยากจะกราบเรียนว่า ถ้าท่านจะต้องการให้สมาชิกวุฒิสภานี้มาจากการเลือกตั้งอย่างเดียวผมจะขอแปรญัตติมาตรา ๑๑๒ อย่างนี้นะครับ การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งในเขตประเทศและให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนรับเลือกตั้งลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕๐ เป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งนะครับ อันนี้ก็จะเป็นประโยชน์นะครับ ผมไม่ได้รังเกียจนะครับว่า ในเรื่องระบอบประชาธิปไตยนี้จะต้องมีการยึดโยงจากประชาชน แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าสมมุติว่าเราได้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งจำนวน ๕๐ คน มาจากเขตประเทศนะครับ คิดว่าการใช้เงินซื้อเสียงซื้ออะไรคงจะลำบาก แล้วก็ ๕๐ คนจะเข้ามาเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนแล้วก็ยึดโยงจากประชาชนโดยตรงก็จะเป็นประชาธิปไตยที่ท่านต้องการ ผมก็มีเรื่องที่ต้องขอใช้เวลาเพียงสั้น ๆ ของรัฐสภาเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อสักครู่ท่านประธานก็ให้ ส.ว. พูดไป ๒ คน บัดนี้ผมก็จะให้ท่าน ส.ส. พูด ๒ คน แต่ต่อไปฝ่ายละคนนะครับ เพราะฉะนั้นต่อไปก็ท่านณัฏฐ์ บรรทัดฐาน แล้วต่อด้วยท่านฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร แล้วต่อไป ส.ว. คนเดียวก็คือท่านเจริญนะครับ เชิญครับท่านณัฏฐ์

นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพครับ ท่านสมาชิกครับ โดยหลักการของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มาตรา ๑ มาตรา ๒ ผ่านไปแล้วเรื่องของชื่อ แล้วก็ระยะเวลาที่จะเป็นกรอบกำหนดในการใช้กฎหมาย

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอโทษครับ ท่านณัฏฐ์ครับ มาตรา ๓ นี่ผมพูดเสมอเลยว่าเวลาท่านพูด ถ้าท่านจะพูดมาตราแก้ไขมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ด้วยไปทีเดียว ผมจะไม่ยอมให้พูดซ้ำอีกนะครับ

นายณัฏฐ์ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : จะเรียนปรึกษาท่านประธานอยู่ เพราะว่าของผมนี่มันเกี่ยวเนื่องกัน เพราะฉะนั้นคงจะอภิปรายมาตรา ๓ มาตรา ๔ ในคราวเดียวกันไปเลย ท่านประธานอนุญาตนะครับ โดยหลักการของการเมืองหรือของการเลือกตั้งบ้านเรา มันปฏิเสธไม่ได้ครับท่านประธาน ว่ามันยึดโยงอยู่กับเรื่องของระบบอุปถัมภ์ เรื่องของกลุ่มพรรคพวก พวกพ้อง เรื่องของการใช้ทุน เพราะฉะนั้นกระบวนการในการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นเราปฏิเสธไม่ได้ว่าท้ายที่สุดถ้ามันยังยึดโยงอยู่กับ ๓ เรื่องนี้ ที่มาของ ส.ว. หรือแม้แต่ ส.ส. เองก็เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องพิจารณา ทีนี้ในส่วนรายละเอียดที่ผมได้เรียนไว้เมื่อสักครู่ว่ากระบวนการการเมืองไทยหรือกระบวนการของการเลือกตั้งมันยึดโยงอยู่กับเรื่องของพวกพ้อง เรื่องของระบบอุปถัมภ์ เรื่องของอำนาจทุน หลายคนกังวลกันค่อนข้างมากครับท่านประธาน ว่าสภานี้จะเป็นสภาเครือญาติ สภาผัวเมียหรืออะไรก็ตามแต่ แต่แท้ที่จริงแล้วถ้ารากฐานของการเมืองไทยของการเลือกตั้งไทยมันยึดโยงอยู่กับ ๓ สิ่งที่ผมได้เรียนท่านประธานเมื่อสักครู่แล้ว ผมคิดว่าส่วนตัวผมเองผมไม่กังวลเรื่องของสภาผัวเมีย สภาเครือญาติสักเท่าไร เพราะว่าถ้าเรามองความเป็นจริงก็จะเห็นได้ชัดเจนว่าแม้ว่าจะไม่ใช่เครือญาติกัน แม้ว่าจะไม่ใช่สามีภรรยากัน แต่ว่าหลายคนก็ด้วยความที่การเมืองไทย การเลือกตั้งไทย ถูกยึดโยงอยู่กับเรื่องของทุน

มันทำให้เกิดการรับจ้างเลือกตั้ง มีกลุ่มตัวแทนเราก็เห็นละครับ ทั้งคนรถ คนรับใช้ คนใกล้ชิดที่เข้ามา เพราะฉะนั้นจะว่าไปแล้วถ้าฐานของการเลือกตั้งยังเป็นฐานเดิม เป็นฐานเดียวกันท้ายที่สุดเมื่อระบบการเมืองไทยยังไม่พ้น ๓ ปัญหาหลักตรงนั้น กระบวนการในการเลือกตั้งก็จะมีปัญหาในระยะยาวในท้ายที่สุดอยู่ดี สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปอาจจะมีข้อกังวลในเรื่องของที่มาว่าสมาชิกวุฒิสภาจะมาจากการเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง แต่ว่าผมคิดว่าหลักใหญ่ใจความเนื้อหาสาระของมันคงไม่ได้อยู่ที่เรื่องของเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง แต่น่าจะอยู่ที่เรื่องของที่มาของการเลือกตั้งมากกว่า ทีนี้ต้องเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่าแม้จะมีสมาชิกบางส่วนบางท่านได้อภิปรายไว้ว่าเชื่อว่ากระบวนการในการเลือกตั้งหรือแม้แต่กระบวนการในการปฏิบัติงาน ซึ่งแม้ว่าสมาชิกวุฒิสภาเองมีหน้าที่สำคัญ ๒-๓ หน้าที่หลัก ๆ จะสามารถแยกแยะเรื่องส่วนตัว แล้วก็เรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ได้ทำให้ความกังวลในเรื่องของสภาเครือญาติสภาผัวเมียนั้นไม่อยู่ในความกังวลหรือข้อกังวลที่ควรจะต้องนำมานึกถึง แต่ในความเป็นจริงแล้วต้องยอมรับนะครับว่าแม้เพื่อนสมาชิกบางท่านจะได้อภิปรายไปแล้วว่าทุกวันนี้สมาชิกวุฒิสภาเอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเองบางส่วน ในอดีตเคยรู้จักกันมาก่อน เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนกันมาก่อน เป็นพี่น้องกัน เป็นเครือญาติกันก็ตาม ก็ยังสามารถแยกแยะหน้าที่ได้ก็จริง ----------

แต่โดยหลักของการเขียนกฎหมาย โดยหลักของการเขียนกฎหมาย รัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดนั้นผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกทุกท่านเองก็คงทราบดีครับว่าหลักของการเขียนกฎหมายนั้นเขาเขียนขึ้นมาเพื่อเป็นกรอบไม่ให้ทำในสิ่งที่ไม่ควรกระทำ เช่น วันนี้ถ้าเราบอกว่าสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านทราบหน้าที่และสามารถแบ่งแยกเรื่องส่วนตัวกับเรื่องงานออกจากกันได้ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องไปแยกแยะที่มาของ ส.ว. และ ส.ส. ให้แตกต่างกัน อย่างนั้นผมก็สามารถอนุมานได้ครับว่า โดยหลักของความเป็นจริงแล้วคนโดยทั่วไปก็รู้ว่าการฆ่าคนตายนั้นเป็นเรื่องที่ผิด ถ้าอย่างนั้นเราก็ไม่ต้องไประบุไว้ในกฎหมายว่าการฆ่าคนตายเป็นเรื่องที่ผิด ไม่ใช่ครับ เพราะว่าข้อเท็จจริงแล้วคนที่ทำตามกฎหมายนั้นได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอยู่แล้ว เพียงแต่ว่ากฎหมายต้องเขียนเอาไว้ กฎหมายรัฐธรรมนูญต้องเขียนเอาไว้เพื่อป้องกันไม่ให้คนที่ตั้งใจที่จะหลีกเลี่ยงหรือทำในสิ่งที่กฎหมายไม่ได้เขียนบังคับไว้ นั่นจึงเป็นที่มาที่ทำไมผมถึงต้องเรียนกับท่านประธานและเพื่อนสมาชิกว่าแท้ที่จริงแล้วที่มาของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรจะมีความแตกต่างกันเพื่อป้องกันความวุ่นวายที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว และความซ้ำซ้อนกันของการทำงานในฐานะตัวแทนของพี่น้องประชาชน โดยหลักการครับ ท่านประธานที่เคารพ วันนี้เราปฏิเสธไม่ได้ว่าในพื้นที่ของประเทศไทยทั่วทั้งประเทศนั้นมีฐานของกลุ่มการเมืองอยู่ ไม่ใช่เฉพาะ ๒ พรรคใหญ่ครับ จริง ๆ มีหลายพรรคการเมืองด้วยซ้ำไป แต่วันนี้ถ้าเราปล่อยหรือเปิดโอกาสให้ที่มาของสมาชิกวุฒิสภานั้นเป็นฐานการเมืองในลักษณะการเลือกตั้งแบบเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราก็จะได้สมาชิกวุฒิสภาที่เข้ามาทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยหลักการของวุฒิสภานั้นเป็นสภาที่กลั่นกรองกฎหมาย ผมไม่นับเรื่องของการแต่งตั้งหรือถอดถอนองค์กรอิสระ แต่เอาเฉพาะเรื่องของการกลั่นกรองกฎหมายนี้ครับ วันนี้ถ้าเราบอกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย แล้วเราก็เลือกสมาชิกในลักษณะเดียวกัน เพียงแต่ต่างชื่อกันมาทำการกลั่นกรองอีกชั้นหนึ่ง นั่นก็เท่ากับว่าเราจะได้คนที่กลั่นกรองกฎหมายในเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพ เพราะที่มาเป็นที่มาเดียวกัน ผมจึงต้องเรียนท่านประธานครับว่า วันนี้ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาสมควรจะมาจากการเลือกตั้ง แต่ว่าต้องมีฐานที่มาในการเลือกตั้งที่แตกต่างจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอย่างชัดเจน และในส่วนของจำนวนนั้นเป็นที่ทราบกันดีครับว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือแม้แต่สมาชิกวุฒิสภานั้นเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน แต่เราใช้สัดส่วนของจำนวนประชากรต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภานั้น

ในลักษณะเดิมมานานพอสมควร จริง ๆ แม้แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเองผมยังมีความคิดเลยว่า ถ้ามีการแก้ไขให้มีจำนวนลดน้อยลงน่าจะเป็นข้อดีเสียด้วยซ้ำไป เพราะวันนี้การปกครองในระดับท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นในกรุงเทพมหานคร ที่เป็น ส.ก. ส.ข. ในต่างจังหวัดเป็น อบจ. เป็น ส.ท. หรืออะไรก็ตามแต่ เรามีหน่วยงาน เรามีองค์กรที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนในท้องถิ่นอยู่มากพอสมควร เดิมกำหนดจำนวนประชากรไว้ในระดับหนึ่งสำหรับการเลือกตั้ง ส.ส. หรือ ส.ว. เพราะไม่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ ไม่มีสมาชิกในระดับท้องถิ่นเหล่านี้มาคอยเป็นปากเป็นเสียง มาคอยช่วยร้องเรียนหรือแก้ไขปัญหาในระดับท้องถิ่น แต่วันนี้เมื่อมีตัวแทนในระดับท้องถิ่นขึ้นมาแล้ว จำนวนประชากรต่อสัดส่วนของ ส.ส. ควรจะมากขึ้นด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นในทางปฏิบัติถ้าเป็นอย่างที่ผมว่า นั่นก็เท่ากับว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือจำนวน ส.ว. สมควรจะลดลงด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นวันนี้ผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่จะกำหนดให้มีการเลือกตั้งจำนวน ๒๐๐ คน ผมถึงคิดว่าถ้าสัดส่วนที่เหมาะสมนี่เราน่าจะกำหนดไว้ที่สัก ๑๐๐ คน ส่วนที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ต้องเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ และเพื่อนสมาชิกอย่างนี้ครับ ว่าโดยหลักการในการเลือกตั้ง อย่างที่ผมเรียนเมื่อสักครู่นี้ว่าไม่เห็นด้วยที่จะให้ฐานการเลือกตั้งนั้นเป็นฐานเดียวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะเท่ากับว่าเราจะได้ ๒ สภามาทำหน้าที่เดียวกัน ผมจึงคิดว่ากฎหมายที่ออกมาจากสภาผู้แทนราษฎรนั้น แท้ที่จริงแล้วเมื่อถูกยกขึ้นไปกลั่นกรองในระดับในวุฒิสภาแล้ว ---------

คนที่เขามีผลบังคับใช้โดยตรงก็คือ พี่น้องประชาชน ทีนี้ถ้าจะกำหนดกลุ่มฐานของการเลือกตั้งให้แตกต่างออกไปให้ชัดเจนจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมาจากฐานของประชากรทั้งหมด ผมคิดว่าการยึดหลักกลุ่มอาชีพ ก็น่าจะเป็นหลักที่เหมาะสมด้วยเหตุผลประการทั้งปวง เนื่องมาจากว่ากฎหมายที่ออกไปในลักษณะต่าง ๆ นี้นะครับ เราก็จะเห็นว่าข้อกฎหมายเหล่านั้นถูกนำไปใช้ในกลุ่มคนที่มีอาชีพแตกต่างกันออกไป เพราะฉะนั้นกระบวนการในมาตรา ๔ ที่กระผมได้แปรญัตติเอาไว้ด้วย และขอท่านประธานอภิปรายเสียในคราวเดียวกันนี้ หลักการก็คือว่า เราให้รัฐสภาเป็นผู้กำหนด หรือท่านประธานจะมอบหมายรองประธานท่านใดท่านหนึ่งไปกำหนดกรรมการในการคัดเลือกกลุ่มอาชีพท่านประธานคณะกรรมาธิการบอกไว้แล้วครับว่า ไม่รู้จะเอากลุ่มอาชีพไหน อย่างไร เพราะว่ามันมากมายเหลือเกิน จริง ๆ กำหนดสัก ๑๐๐ กลุ่มก็ได้ครับ แล้วใน ๑๐๐ กลุ่มนั้น ถ้ามันมีกลุ่มที่ใกล้เคียงกันก็เอามารวบรวมไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน แล้วให้จาก ๑๐๐ กลุ่มอาชีพเหล่านั้น เขาคัดเลือกตัวแทนขึ้นมาสัก ๓ คน แล้วเอา ๓ คนที่ได้ตรงนั้นมาเข้าสู่กระบวนการในการเลือกตั้งทั้งประเทศส่ง กกต. เลือกตั้งตามกระบวนการในกฎหมายเลือกตั้งปกติ ถ้ามีสมาชิกท่านใดกังวลว่ากระบวนการแบบนี้เป็นการเลือกตั้งผ่านตัวแทนลักษณะอาจจะไปคล้ายคลึงกับที่เคยมี ๗ คนสรรหามา ผมเรียนเลยว่าไม่ใช่ เพราะกระบวนการในการเลือกกลุ่มอาชีพมาสัก ๑๐๐ กลุ่มแบบนี้ แล้วได้ตัวแทนมาสัก ๓ คน ก็ไม่ต่างกันกับการที่เรามีพรรคการเมือง แล้วพรรคการเมืองไปเลือกสมาชิกเพื่อมาลงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลักษณะเดียวกันครับ เดิมพรรคการเมืองเลือกตั้งเราก็ไม่ได้เลือกตั้งจากใครลงมาสมัครทั้งหมด แล้วเลือกได้ทั้งหมด แต่พรรคการเมืองเป็นคนคัดเลือกคนมา แล้วให้พี่น้องประชาชนเป็นคนเลือกตัวแทนที่พรรคการเมืองเขาเลือกมา ลักษณะการเลือกตั้งแบบนี้ก็เช่นเดียวกันครับ ในสมาชิกวุฒิสภา ถ้าเราให้กำหนดกลุ่มอาชีพสัก ๑๐๐ กลุ่ม เลือกสมาชิกมา ๓ คน แล้วให้พี่น้องประชาชนทั้งประเทศตัดสินจากกลุ่มอาชีพ ๓ คน เหลือ ๑ คน เป็นสมาชิก ๑๐๐ คน กระบวนการในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาก็จะเป็นไปในลักษณะแบบเดียวกันกับที่เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลที่ผมได้เรียนท่านประธานไว้ข้างต้นว่ากระบวนการในการดำเนินการทางการเมือง กระบวนการในการเลือกตั้งที่ผ่านมาทั้งหมด เรายังยึดโยงอยู่กับเรื่องของพวกพ้อง ระบบอุปถัมภ์ เรื่องของกลุ่มทุน เพราะฉะนั้นมันปฏิเสธไม่ได้ว่าถ้าเราปล่อยให้กระบวนการในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภามีฐานในการเลือกตั้งเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราจะได้สภาแบบเดียวกัน

เข้ามาทำงาน ซึ่งไม่มีประโยชน์ และผมเสนอทางเลือกกับท่านประธานด้วยเหตุผล ๒ ข้อ ในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ อย่างชัดเจนว่า กระบวนการในการบริหารท้องถิ่นนั้น เรามีตัวแทนอย่างชัดเจนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจำนวนของสมาชิกวุฒิสภาสมควรจะลดลง หรือแม้แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเองก็ตามแต่ สมควรจะลดลง แล้วให้กระบวนการในการเลือกตั้งนั้นผ่านกระบวนการที่ท่านประธานมอบหมายรองประธานไปสรรหากรรมการคัดเลือก ๑๐๐ กลุ่ม แล้วส่งกระบวนการเหล่านี้เข้าสู่การเลือกตั้งปกติ น่าจะเป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามการแก้ไขกฎหมายที่กำลังจะเกิดขึ้นครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านฉัตรพันธ์ครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมต้องขอกราบขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่เมื่อสักครู่ผมได้เห็นท่านเข้ามาร่วมในการประชุมร่วมกันของรัฐสภาแห่งนี้ แล้วก็อยากจะฝากเรียนกับท่านนายกรัฐมนตรีว่า เมื่อช่วงบ่ายที่ผ่านมา ท่านจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ ประธานคณะกรรมการประสานงานพรรคร่วมฝ่ายค้าน พร้อมด้วย ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์อีก ๗๓ คน ได้ยื่นญัตติขอให้สภาพิจารณาปัญหาพืชผลเกษตรตกต่ำ ไม่ว่าจะเป็นยางพารา ปาล์มน้ำมัน รวมถึงค่าครองชีพต่อ นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง เพื่อขอให้บรรจุเป็นญัตติเร่งด่วน ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในวันพฤหัสบดีนี้ท่านนายกรัฐมนตรี ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จะให้ความสำคัญ ให้ความกรุณาได้เสียสละเวลาเข้ามาร่วมรับฟังเพื่อฟังปัญหา และชี้แจงแนวทางแก้ไขปัญหาในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ด้วย ก็จะเป็นพระคุณอย่างสูงครับ

ท่านประธานครับ ผมเข้าประเด็นนะครับ ผมได้ใช้สิทธิในการอภิปรายการแก้ไขร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ เพื่อจะบอกกล่าวต่อประธานและที่ประชุมตลอดจนพี่น้องประชาชนที่เคารพรักทั้งหลายที่กำลังชมการถ่ายทอดสดอยู่ในขณะนี้ เราได้ถกเถียง ได้ชี้แจง ได้เสนอแนะ ประเด็นวิธีการซึ่งได้มาสมาชิกวุฒิสภากันหลายมุม หลายด้าน แต่ประเด็นหลักซึ่งผมจะต้องเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่า หัวใจที่สำคัญที่เราจะต้องประเด็นว่าเราจะมีวิธีการได้มาอย่างไรนั้น เราคงต้องมาดูบทบาทและหน้าที่เป็นเรื่องหลักก่อนครับ ผมเห็นหลายท่านได้อภิปรายบอกว่าหัวใจที่สำคัญที่สุดเราต้องให้สมาชิกวุฒิสภานั้นมาจากการเลือกตั้ง ผมก็เห็นด้วยครับว่า คนที่ทำหน้าที่ในรัฐสภาต้องมีความยึดโยงกับประชาชน ไม่ขัดข้องครับ แต่ประเด็นหลักในเมื่อเรากำหนดอำนาจหน้าที่ให้สมาชิกวุฒิสภานั้นมีหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย ควบคุมบริหารราชการแผ่นดิน มีอำนาจในการเลือกแต่งตั้ง ให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบบุคคลเข้าดำรงตำแหน่ง และที่สำคัญคือมีอำนาจในการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง นี่ละครับหน้าที่ที่ผมต้องอ้างอิงหน้าที่ให้พี่น้องประชาชนทางบ้านได้รับฟัง เพราะจะชี้แจงให้เห็นว่าหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภากับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีความแตกต่างกัน ผมในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผมมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ผมก็ทำหน้าที่ในการออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของประเทศ และที่สำคัญผมก็เป็นผู้เลือก ส.ส. ที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและมีหน้าที่ในการอนุมัติงบประมาณแผ่นดิน ควบคุมบริหารงานของรัฐ รวมทั้งนำปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนมาเสนอต่อรัฐสภาแห่งนี้ นี่ละครับคือความแตกต่างระหว่างความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ผมขอเรียนกับพ่อแม่พี่น้องประชาชนว่าแม้ว่าผมจะไม่เห็นด้วยในเวลาขณะนี้ที่เราจะมีการเร่งรัดรีบแก้ไขกฎหมาย รัฐธรรมนูญแต่ด้วยความเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย โดยที่ผมไม่ได้อยู่ในอาณัติใด ๆ หรือมอบหมายมีความครอบงำจากหน่วยงานใด แต่ผมก็จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนร่วมของปวงชนชาวไทย โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ผมจึงได้ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑๑ เป็นดังนี้ มาตรา ๑๑๑ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนสองร้อยคน ดังต่อไปนี้ ๑. สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนจำนวน หนึ่งร้อยคน และ ๒. สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยสมาชิกองค์กรวิชาชีพ องค์กรอาชีพที่ได้รับการจดทะเบียนจำนวนหนึ่งร้อยคน โดยแบ่งเป็นประเภทละสิบคน ดังนี้ ผมจะยกเพียงตัวอย่างเพื่อให้พี่น้องประชาชนที่ได้รับฟัง ไม่มีโอกาสมาถือเอกสารจะได้รู้ว่า

องค์กรวิชาชีพรัฐนั้นองค์กรใดบ้าง เช่น สภาทนายความ องค์กรวิชาชีพด้านสาธารณสุข เช่น แพทยสภา สภาการพยาบาล ทันตแพทยสภา สภากายบำบัด สภาเทคนิคการแพทย์ สภาเภสัชกรรม เป็นต้น นอกจากนี้ก็ยังมีองค์กรคุรุสภา สภาวิชาชีพบัญชี และสมาคมธนาคารไทย สภาวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และที่สำคัญก็มีสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นต้น ท่านประธานครับ ท่านเห็นหรือไม่ครับว่าที่ผมต้องเสนอให้ที่มาของวุฒิสภามาจากองค์กรวิชาชีพโดยการเลือกตั้งทางอ้อมนั้น เพราะผมเห็นว่าเราต้องคำนึงถึงอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาก่อนดังที่ผมได้กราบเรียนถึงบทบาทหน้าที่ในเบื้องต้น อำนาจหน้าที่วุฒิสภาที่ผมได้กล่าวว่าหน้าที่ที่สำคัญทำไมท่านถึงจะรีบรัดเร่งรีบแก้ไขกฎหมาย ผมมองประเด็นตรงหน้าที่ในการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง และหน้าที่ในการพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่ง ----------

โดยเฉพาะการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือข้าราชการระดับสูงออกจากตำแหน่ง อันได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น ซึ่งปรากฏว่าหากผู้นั้นมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ส่อว่ากระทำผิดต่อหน้าที่ในการยุติธรรม หรือส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย พี่น้องประชาชนเห็นหรือยังครับว่าทำไมรัฐสภาเราถึงเร่งรีบ ทำไมรัฐบาล ทำไมคณะกรรมาธิการถึงมีความกระตือรือร้น มีความกระเหี้ยนกระหือที่จะรีบแก้ไขกฎหมาย รัฐธรรมนูญวิธีการได้มาซึ่งวุฒิสภายิ่งนัก เมื่อวันก่อนพี่น้องประชาชนคงเห็นภาพบรรยากาศที่ประธานรัฐสภาเร่งรีบรวบรัด อาศัยตำรวจมาล้อมหน้าล้อมหลัง ใช้เสียงข้างมากหักดิบ เพื่อใช้กลไกการบริหารในสภาแห่งนี้มากดดันการทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาฝ่ายค้าน พยายามผลักดันการปรับเปลี่ยน รื้อ สร้างกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะวุฒิสภาเป็นสภาที่ทำหน้าที่ในการกลั่นกรอง ถอดถอน ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐโดยอิสระ ผมจึงไม่เห็นด้วยครับที่จะให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๒๐๐ คน โดยมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนทั้งหมด ไม่ใช่ว่าผมไม่เห็นความสำคัญของประชาชนนะครับ ผมเคารพในสิทธิ เคารพในการตัดสินใจของพี่น้องประชาชน แต่ท่านประธานครับ เพราะว่าสมาชิกวุฒิสภานั้นมีตำแหน่งหน้าที่ในการกลั่นกรอง ดังนั้นเมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อย่างไรครับ เพราะมีหน้าที่พิจารณาในการกลั่นกรอง ตรวจสอบ เขาถึงต้องกำหนดคุณลักษณะบางอย่างไม่ให้ผู้ที่จะมาเป็นสมาชิกวุฒิสภาต้องไม่เป็นบุพการี ต้องไม่เป็นคู่สมรส หรือไม่สามารถดำรงตำแหน่งทางการเมืองเหมือนที่ท่านคณะกรรมาธิการจะแก้ในมาตรา ๑๑๕ เขาต้องทำอย่างนี้เพื่ออะไรครับ เพราะเขาต้องการให้วุฒิสภาเป็นองค์กรที่ตรวจสอบ ต้องมีความเป็นกลางอย่างสูงยิ่ง และต้องปลอดจากการแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง นี่อย่างไรครับที่ผมจะอธิบาย ผมจึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่กรรมาธิการเปิดช่องให้เสียงข้างมากจากการเลือกตั้งมาเป็นจักรกลหมุนเคลื่อนสิ่งเหล่านี้จนเกินความพอดี จึงเป็นก้าวย่างที่สุ่มเสี่ยงต่อความโอนเอนไหลเลื่อนของบรรทัดฐานของความถูกต้องและเป็นธรรม ต่อไปครับ ความดีงามในสังคม เพราะถ้าเราใช้หลักการเลือกตั้งและหลักเสียงข้างมากเพียงอย่างเดียว เพื่อใช้เสียงข้างมากมาบั่นทอนทำลายหลักนิติรัฐ ประเทศเราอยู่ไม่ได้หรอกครับ ที่ผมต้องเรียนอย่างนี้ที่ติอย่างนี้ผมติเพื่อก่อครับ ผมจึงได้เสนอให้มีวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งทางอ้อมอีก ๑๐๐ คน คือให้เป็นตัวแทนของคนทุกกลุ่มทุกสาขาอาชีพ ซึ่งจะมีความหลากหลายและสะท้อน

องค์ประกอบของสังคมได้เป็นอย่างดี ที่สำคัญเราต้องคนที่มีความสามารถมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ให้สายวิชาชีพต่าง ๆ เหล่านี้เขาเลือกกันเอง เพื่อจะได้เข้ามาทำหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และให้มีหลักประกันว่าจะได้มีสมาชิกวุฒิสภาส่วนหนึ่งที่ปลอดจากการถูกแทรกแซงจากฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้มีความเป็นอิสระที่จะสามารถทำหน้าที่สภาตรวจสอบได้อย่างเต็มภาคภูมิและได้อย่างแท้จริง ท่านประธานและพี่น้องประชาชนที่รักทุกท่านครับ การพยายามแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ๒๐๐ คนนั้น ผมฟันธงครับ แท้ที่จริงแล้วนี่คือระบอบเผด็จการที่อ้างความเป็นระบอบประชาธิปไตยของประชาชน ระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทนซึ่งใช้หลักเสียงข้างมากมาใช้มีผลทำให้เกิดการรวมศูนย์อำนาจ ต่อไปรัฐบาลจะมีอำนาจเหลือล้นโดยเฉพาะเมื่อรัฐบาลมีมิจฉาทิฐิ หลงอำนาจและเห็นแก่ผลประโยชน์ จะมีผลทำให้สังคมถูกปกครองโดยเผด็จการ แต่เป็นในคราบของประชาธิปไตยครับ

(นายคุณากร ปรีชาชนะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เดี๋ยวมีผู้ประท้วงท่านครับ เชิญครับ

นายคุณากร ปรีชาชนะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายคุณากร ปรีชาชนะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา อยากจะประท้วงผู้ที่กำลังอภิปรายอยู่ครับ ทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ เสียดสี ใส่ร้ายรัฐบาลอภิปรายวกวน ซ้ำซาก นอกประเด็นนะครับ ท่านประธานโปรดวินิจฉัยด้วยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยนะครับ ถ้ามันจะออกนอกหน่อยก็ไม่เป็นไรนะครับ แต่ว่าขอให้เข้าสู่ประเด็นท่านครับ เชิญครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ผมก็พยายามจะชี้ให้เห็นว่าทำไมถึงต้องมี ส.ว. มีจากการเลือกตั้งทางอ้อมรวมกับ ส.ว. เลือกตั้งโดยประชาชนชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสียและยกตัวอย่างให้เห็นครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้เรื่องบริหารท่านอย่าไปเกี่ยวข้องนะครับ เชิญครับ

นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาญจนบุรี) : ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมได้เรียนต่อท่านประธานรัฐสภาต่อพี่น้องประชาชนเมื่อสักครู่นี้ ผมไม่ได้จินตนาการครับ หรือไม่ได้ระแวงจนเกินเหตุครับ ประวัติศาสตร์ได้เคยสอนเรามาแล้ว ทำไมเราไม่เอาประวัติศาสตร์มาเป็นบทเรียน ทำไมเราไม่เอาสิ่งบกพร่องมาแก้ไข ทำไมเราไม่เอาสิ่งที่เราเกิดความขัดแย้งมาแก้ไขเพื่อลดความขัดแย้ง ประวัติศาสตร์ซึ่งเห็นได้จากสภาวะทางการเมืองก่อนวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ เพราะการผูกขาดอำนาจไม่ใช่หรือครับ ขาดการถ่วงดุลใช่ไหมครับ ผลประโยชน์ทับซ้อน ผู้นำขาดจริยธรรม ที่สำคัญคือไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงทางการเมือง ตอนนั้นกลุ่มบุคคลที่มีเงินฉกฉวยประโยชน์ใช้เล่ห์เพทุบายเรื่องนโยบายให้ประชาชนหลงเชื่อ เพื่อให้ได้อำนาจรัฐและใช้กลไกของรัฐยึดอำนาจทางการเมืองอย่างถูกต้องตามกฎหมายและสอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ กระผมจึงได้แปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑๑ ขอเสนอแปรญัตติให้วิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภามีที่มาทั้ง ๒ แบบ คือแบบเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนจำนวน ๑๐๐ คน และจากเลือกตั้งทางอ้อมจากสายวิชาชีพจากตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ ของสังคมอีก ๑๐๐ คน แน่นอนครับท่านประธาน สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งไม่ได้เป็นเครื่องการันตี (Guarantee) ว่าใครจะดีกว่าใคร เพราะสมาชิกวุฒิสภาสรรหาปัจจุบันหลายท่านผมได้ติดตามการทำงานของท่าน หลายท่านทำงานดีกว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง

แต่ในขณะเดียวกันสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งบางส่วนท่านก็ทำงานได้อย่างมีคุณภาพ ทำให้เห็นว่าทั้ง ๒ แบบนั้นมีทั้งข้อดีและข้อเสีย การแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมของกระผมที่ผมได้อธิบายความไป กระผมก็คาดหวังว่าจะได้นำเอาข้อดีของแต่ละรูปแบบมารวมกัน แล้วแต่ละแบบก็จะได้ช่วยกันอุดช่องว่าง อุดจุดอ่อนซึ่งกันและกัน และที่สำคัญด้วยเหตุผลที่กระผมได้ชี้แจงในที่ประชุมและต่อพี่น้องประชาชนได้รับทราบนั้น กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมีสมาชิกรัฐสภาที่อยู่ ณ ที่แห่งนี้จะได้เห็นแก่ประเทศชาติบ้านเมือง เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เห็นแก่ความถูกต้อง ท่านจะได้รับฟังสนใจคำทักท้วงเสียงเรียกร้องของฝ่ายผม เปิดใจรับฟังข้อมูลข้อเสนอแนะของเสียงข้างน้อย ไม่ยอมให้เผด็จการรัฐสภาออกกฎกติกากลายเป็นเผด็จการประชาธิปไตยในอนาคต ผมจึงขอเรียกร้องให้ทุกท่านเห็นด้วยกับการแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมของกระผมครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เดี๋ยวอาจารย์เจริญแล้วต่อด้วยท่านเทพไทนะครับ ท่านสมาชิกครับ ในมาตรา ๓ นั้นมีการแก้ไขมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ นะครับ ถ้าท่านใดที่ขอแปรญัตติแก้มาตรา ๑๑๑ ท่านก็พูดมาตรา ๑๑๒ ด้วย เพราะว่าเนื่องคณะกรรมาธิการมีการแก้ไข ถ้าท่านใดที่ไม่ได้แปรญัตติไว้แต่ว่าไปพูดในสิ่งที่คณะกรรมาธิการแก้ไขเท่านั้นละครับ ขอความร่วมมือครับ จะได้ไปด้วยความรวดเร็วนะครับ เชิญท่านอาจารย์เจริญ ภักดีวานิช ครับ

นายเจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภา (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ก่อนอื่นกระผมกราบเรียนท่านประธานเนื่องคณะจากกรรมาธิการมีแก้ไขในมาตรา ๑๑๒ ซึ่งมีหลักง่าย ๆ ก็คือต้องการให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา เนื่องจาก ๒-๓ วันที่ผ่านมา ท่านประธานจะสังเกตเห็นว่าพวกผมที่มาจากการเลือกตั้งถูกกล่าวหามากมาย ซึ่งกระผมพยายามกราบเรียนข้อมูลท่านประธานนะครับ หลายคนจะพูดถึงเรื่องอดีต แล้วก็จินตนาการไปสู่ข้างหน้าว่าถ้ามีการเลือก ส.ว. ทั้งหมดจะเกิดอะไรขึ้น แต่กับข้อมูลที่กระผมกราบเรียนท่านประธาน คือข้อมูลปัจจุบันในรอบ ๕ ปีเพื่อเป็นข้อมูลให้เพื่อนสมาชิกรัฐสภาและพี่น้องประชาชนได้รับทราบ ท่านประธานครับ กระผมกราบเรียนว่าวันนี้จะเป็นประวัติศาสตร์ของรัฐสภาไทยนะครับ เพราะอำนาจของประชาชนที่เคยมีเรากล้าหาญที่จะหยิบยื่นกลับไปให้จริงหรือเปล่า ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ถ้าเราไม่วางใจ เราไม่เชื่อมั่นประชาชน ประชาธิปไตยของประเทศนี้ก็เดินไปได้ยาก ทุกคนพูดในสภานี้ตั้งแต่ก่อนผมมาเป็นสมาชิกวุฒิสภาว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ไม่เป็นประชาธิปไตย ทีนี้เรียนท่านประธานว่าถ้าไม่เป็นประชาธิปไตย เรื่องที่หนักที่สุดก็คือการที่ไม่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาโดยมีการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา อันนี้ก็เป็นข้อที่หนักที่สุดครับท่านประธาน มีหลายคนที่เคยอภิปรายขอให้คืนอำนาจให้กับประชาชน ท่านประธานครับอำนาจอธิปไตยของประชาชนนั้นก็คือผ่านการเลือกตั้งเท่านั้น การใช้วิจารณญาณแทนประชาชนโดยคน ๗ คน ท่านประธานลองคิดดูวิจารณญาณของคน ๗ คนนี้ครับจะดีกว่ามากกว่าคน ๔๐ ล้านคนครับ เอาตัวเลขง่าย ๆ นี้กระผมคิดว่าเป็นไปไม่ได้

ประการที่ ๒ ครับ พอเราจะโอนอำนาจให้ประชาชนที่เขาถูกยึดมาหลายปี เรากลับลังเล เรากลับโจมตีว่าถ้าเลือกตั้งแล้วจะเกิดปัญหา ซึ่งกระผมจะมีข้อมูลกราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานครับ กระผมขออ้างเอากฎหมายรัฐธรรมนูญ ๒-๓ มาตราเพื่อประกอบในการอภิปราย มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มาตรา ๑๒๒ ส.ส. ส.ว. ย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ท่านประธานครับ กระผมกราบเรียนว่าการที่เราคืนอำนาจจากคน ๗ คนไปสู่ประชาชนไม่เสมอภาคตามกฎหมาย ตามมาตรา ๓๐ อย่างไร ระหว่างสรรหากับเลือกตั้ง กระผมกราบเรียนครับ กระผมมาอยู่นี่ ๕ ปีนะครับ ท่านประธานจะเห็นว่าผมได้รับการเคารพนับถือจากทั้งเลือกตั้งและสรรหาอย่างดียิ่ง ตัวเลขที่ผมกราบเรียนท่านประธาน เป็นตัวเลขที่เกิดขึ้นจริง

ซึ่งสมาชิกสรรหาหลายคนได้ช่วยกันปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ซึ่งจะมีข้อมูลกราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานครับ ความไม่เสมอภาคเกิดขึ้นอะไรครับ ระหว่าง ๗๓ คน กับ ๗๖ คน ๒-๓ เรื่องหลายคนพูดในสภาแห่งนี้ว่าคน ๗ คน เลือกคนได้ ๗๓ คน และใช้สิทธิอีก ๑ คน เป็น ๗๔ คน นะครับ คน ๔๐ ล้านคนนี่เลือกได้แค่ ๗๖ คน อันนี้ผมไม่อภิปราย แต่สิ่งที่เหนือกว่านั้นก็คืออะไรครับ ท่านประธานก็เป็นอะไรครับ เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง ประธานต้องพิมพ์บัตร ต้องเดินหาเสียง อย่างผม ผมวันละ ๔๐ กิโลเมตรท่านประธานครับ ต้องพิมพ์บัตร เวลาพูดก็ต้องระวังครับ ต้องระวังพูดผิดเดี๋ยวก็ใบแดงอีกนะครับ ติดป้ายประกาศผิดก็ใบแดงอีกนะครับ ประธานต้องมีสมุดบัญชีนะครับ ถ่ายรูปแล้วไม่แจ้งงานก็ไม่ได้อีก นี่คือความไม่เสมอภาคระหว่าง ๗๓ คน กับ ๗๖ คน ท่านประธานครับ ขนาดที่เราไว้วางใจให้กรรมการสรรหา ๗ คนนั้น เราไม่รู้เลย ประชาชนไม่รู้ว่าดุลยพินิจที่ใช้คืออะไร เพราะไม่มีการตรวจสอบ ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับ ออกไป ๗๔ คน เข้ามา ๗๓ คน ผมและหลายคนเขาเอะใจ คนที่ไม่ได้บางคนนะครับ ผมขออนุญาตเอ่ยนะครับ ท่านเลิศรัตน์ ท่านจำนงค์ อาจารย์ธนู สุกัญญา เราก็ตกใจว่าทำไม ผมเลยตั้งข้อสังเกตว่ากระบวนการสรรหานั้นไม่บริสุทธิ์และไม่ยุติธรรม ไม่ยุติธรรมอะไรท่านประธาน ----------

พี่น้องมุสลิม ๒๒ คน ท่านประธานครับ เป็นดอกเตอร์ ๘ คน ท่านอาจารย์วรวิทย์ให้ข้อมูลอย่างไรครับ ไม่ได้แม้แต่คนเดียว ถามสิว่า ๗๓ คน ชาวนาได้มานั่งในนี้หรือเปล่า ไม่มีนะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นเราจะปล่อยให้ ๗ คน มีอำนาจเหนือคน ๔๐ ล้านคนต่อไปโดยไม่มีการแก้ไขกระผมคิดว่าสภาแห่งนี้ต้องใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจ ท่านประธานครับกระผมเกรงใจในเรื่องความบริสุทธิ์ยุติธรรมอย่างไรครับ ท่านประธานครับ อีกเรื่องหนึ่งก็คือมีสรรหาอยู่รายหนึ่งครับ ผมขออนุญาตไม่เอ่ยชื่อ เคยเป็นกรรมการสรรหาเมื่อปี ๒๕๕๑ เวลาสรรหา ปี ๒๕๕๑ นั้น กรรมการ ๔ คน อยู่ด้วยกัน ฉะนั้นพอสมัคร ๔ คนได้อยู่แล้ว แล้วคนที่ ๕ ก็เคยเป็นลูกน้องเก่า กระผมกราบเรียนสั้น ๆ เพื่อไม่เอ่ยตัวบุคคล เวลาพวกผมเวลาท่านประธานลงเลือกตั้ง กรรมการเลือกตั้งก็ประกาศ ขอให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์และยุติธรรมครับ มีคนบางคนที่ไม่ได้ ๗๓ คน เข้ามา ๓๔ คนนี้ พวกเราก็ถามว่าทำไมที่ไม่ได้ท่านประธานครับ บางคนบอกว่าที่ไม่ได้นี่ความสูงไม่ถึง เราก็เอะใจนะครับ สูงไม่ถึงก็สูงตั้ง ๑๘๐ นี่ ท่านประธานหมายความว่าอย่างไร เขาบอกเขากองไม่ถึง อันนี้แต่ผมไม่เชื่อหรอก เหตุที่ไม่เชื่อเพราะว่าเป็นการกล่าวหาที่เราไม่รู้เห็น อันที่ ๒ ที่ลำบากมากพวกผมเวลาลงเลือกตั้งจะมีการคัดค้าน ส.ว. สรรหามีการคัดค้านกันนะครับ ใน ๓๐ วันเอกสารสมัครไม่เคยไปสัมภาษณ์ ไม่เคยดูคน เพราะฉะนั้นไปขอเอกสารบอกทำไมคนนี้ได้เพราะไม่มีหลักเกณฑ์นี่ครับ กระผมในเวลาสั้น ๆ กราบเรียนท่านประธานครับ นี่คือความไม่เสมอภาคในการใช้กฎหมาย ท่านประธานมีใบแดง มีใบเหลือง ใบเขียว แต่สรรหาเขาไม่มีนะครับ กระผมเรียกร้องเพื่อต้องการที่จะให้ประเทศนี้มีความเป็นธรรมและเสมอภาค ทุกคนมีสิทธิเท่ากัน เพราะเกิดมาเป็นคนไทย วันที่เกิด เราภาคภูมิใจว่าเราจะได้มีสิทธิเท่าคนอื่น แต่ขณะนี้เราไม่มีสิทธิเท่าคนอื่น

ประการที่ ๓ ที่กระผมกราบเรียนก็คือว่า ท่านประธานครับ นอกจากความไม่เสมอภาคทางกฎหมาย ผมกราบเรียนว่ามีอีกเรื่องหนึ่งที่ระหว่างสรรหากับการเลือกตั้ง ประชาชนไม่สามารถตรวจสอบการสรรหาได้เลยในประเทศนี้ ในประเทศนี้นะครับท่านประธาน กระผมกราบเรียนครับ เพื่อนสมาชิกสรรหาหลายคนที่เข้ามา ถึงแม้จะมา ๓๔ คน ได้สร้างบุญคุณให้กับประเทศนี้ หลายคนมีความตั้งใจ ช่วยพยายามแปรญัตติพยายามสู้ขึ้นมา ซึ่งกระผมจะให้ข้อมูล กราบเรียนท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นสิทธิของประชาชนไม่เท่ากัน ความเสมอภาคไม่เท่ากัน ประเด็นที่ ๒ ที่กระผมกราบเรียนท่านประธานว่ามีข้อกล่าวหาว่าระหว่างสรรหานี่ ผมจะแก้ กราบเรียนท่านประธาน ๓ เรื่องว่าถ้ามี

การเลือกตั้งแล้วสิ่งที่จะเกิดขึ้น ๓ เรื่อง ๑. คือการกลั่นกรองกฎหมาย จำเป็นต้องสรรหาวิชาชีพต่าง ๆ มากลั่นกรองเพื่อให้กฎหมายมีประสิทธิภาพ ท่านประธานครับ ความเป็นจริง ๕ ปีนี้ไม่เป็นจริงนะครับ ผมกราบเรียนเป็นข้อมูลท่านประธานอย่างนี้ เหตุผลที่กระผมกราบเรียนอย่างนี้ในการกลั่นกรองกฎหมายนะครับท่านประธาน สาขาอาชีพ หรือผู้ทรงคุณวุฒิบางคนบอกว่าถ้าสรรหาแล้วจะมีผู้ทรงคุณวุฒิมา มีนักกฎหมายมา ๑๑ คนเท่านั้นละ มีคณบดี คนสอนกฎหมายหลายคนสมัคร ไม่ได้นะครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นมา ๗๓ คน มีนักกฎหมายจริง ๆ ๑๑ คนเท่านั้น ทีนี้ท่านประธานครับ ในการกลั่นกรองกฎหมาย ความที่เราเป็นตัวแทนประชาชน ๑ มาตรา กระทบคนเยอะนะ หลายคนอภิปรายว่าไม่จำเป็นต้องมี ส.ว. หรอก ถ้ามีการเลือกทั้งหมด กฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร ผมจะยกให้ท่านฟังสัก ๓ พ.ร.บ. นะครับ พ.ร.บ. บัตรประชาชน ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมา ๗ ปี ๑ ปี ให้ทำบัตรนะครับ สมาชิกวุฒิสภาแก้เป็น ๗ ปีนะครับ เราเถียงกัน อันนี้ทั้งสรรหาและเลือกตั้งช่วยกัน แล้วเมื่อเราลงมติว่าต้อง ๗ ปี กลับไปสภาผู้แทนก็ปรับมติ กฎหมายที่ ๒ ที่เรากลั่นกรองได้อย่างมากนะครับ ช่วงนั้นมีเฉพาะเลือกตั้ง คือ พ.ร.บ. ที่สงวนของรัฐ ท่านประธานครับทุกพรรคก็ส่งมานะครับ ความจำเป็นที่จะต้องมีสมาชิกวุฒิสภาเพื่อกลั่นกรองครับ ใครครอบครอบ ๑๐ ปี ได้เอกสารสิทธิ สมาชิกวุฒิสภาแปรญัตติ ๑๕ คน ซึ่งช่วงนั้นมีเฉพาะเลือกตั้ง กลับไปสภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นด้วย อยากให้ได้ ๑๐ ปี ส่วนใหญ่จะแปรญัตติเป็น ๑๐ ปี หรือ ๒๐ ปี ท่านประธานครับ สุดท้ายตั้งคณะกรรมาธิการร่วม ท่านประธานกรรมาธิการร่วมตอบต่อสภาต่อหน้าท่านประธานว่าขอแก้ตามที่พวกเลือกตั้งคือพวกผมนี่เป็น ๒๐ ปี แต่กฎหมายนี้ตกไปเสียแล้ว เพราะการยุบสภาท่านประธานครับ อีกกฎหมายหนึ่ง พ.ร.บ. ตรวจเงินแผ่นดิน ถ้าไม่มีสมาชิกวุฒิสภากลั่นกรองอะไรเกิดขึ้น

ประการแรก ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนครับ พ.ร.บ. ตรวจเงินแผ่นดิน เราสู้กันในสภาตั้งหลายวัน มีคนแปรญัตติมากที่สุดตั้งแต่ผมเป็น ส.ว. ๕ ปีนี้ ๓๙ คนครับ ท่านประธาน ๓๙ คนนั้น ๓๐ กว่าคนเป็นเลือกตั้งนะครับท่านประธาน ผ่านสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบ ๒๔๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๑๐ เสียง เคยผ่าน สนช. ๖๔ แต่พอเราสู้กัน ท่านประธานจำได้นะครับ พอโหวตทำท่าจะแพ้มีคนเสนอให้เลื่อน แล้วก็โหวตไม่ให้ประชุมต่อ พอจะลงมตินับองค์ประชุมครบ นับอีกทีหนึ่งขาดไปเสียงเดียวครับ วันนั้นไม่ลงมติครับ เพราะอะไรครับ เพราะมีการล็อบบี้ ในกฎหมายมีมาตราหนึ่งให้ผู้ที่ไม่เคยเป็น รัฐธรรมนูญ บอกเป็นต่อไม่ได้ เป็นการยกเว้นให้คน ๆ หนึ่ง แต่เนื่องจากท่านมีบุญคุณกับสรรหา แล้วติดอยู่ใกล้ในการสรรหา เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่าสรุปท่านประธานครับ เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๓๐ กว่าคนแปรญัตติ กลับไปสภาผู้แทนราษฎร กลับมติจาก ๒๔๘ เสียง เหลือ ๑๐ เสียงครับท่านประธาน สรุปถ้าไม่มีสมาชิกวุฒิสภา กระผมกราบเรียนว่า กฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรนี้ไม่ได้มีการกลั่นกรอง สมาชิกวุฒิสภาสรรหาหลาย พ.ร.บ. นะครับ พ.ร.บ. รถยนต์ พ.ร.บ. หลายฉบับ ที่สรรหาช่วยแปรญัตติ พ.ร.บ. เงินกู้ สรรหาทำได้ดีมาก แปรญัตติได้มากกว่าและต่อสู้จนทำให้กฎหมายนี้ตกไป ผมสรุปหลายคนบอกว่าถ้าจะมีเลือกตั้งทั้งหมดไม่จำเป็นต้องมี ส.ว. เลือกตั้ง เพราะ ส.ส. ทำอย่างนี้ สรุปว่าถ้าไม่มี ส.ว. ไม่มีคนกลั่นกรอง ท่านประธานครับ จะบอกว่าอาชีพที่ผมกราบเรียนท่านประธาน ถ้ามีสาขาอาชีพเยอะ ๆ มีวิศวกรมีอะไรก็แล้วแต่จะช่วยกลั่นกรอง ท่านประธาน ดูคณะรัฐศาสตร์ที่เขาสำรวจการลงมติ ๑๘๖ ครั้ง นะครับ ท่านประธานครับ คนที่นั่งอยู่ในห้องประชุม ๘๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปนี้เป็นเลือกตั้งเสีย ๑๕ คน เป็นสรรหา ๗ คน ทีนี้ถ้าท่านประธานไล่ต่อไปเวลานั่งประชุมเวลาพิจารณาบางมาตรา ๗๗ เสียงนี้ ผมอยากให้ตรวจสอบทั้ง ๗๗ เสียง เป็นเลือกตั้งสรรหาเท่าไร อันนี้กราบเรียนท่านประธานครับ พ.ร.บ. ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนสิงหาคม ๕ ฉบับ ท่านประธานครับ ผ่าน ๕ ฉบับ เลือกตั้งลงมติมากกว่าสรรหา ๔ ต่อ ๑ นะครับ กระผมขอกราบเรียนสรุปนะครับ ผมเรียนท่านประธานว่าสรรหาได้แก้กฎหมายหลายฉบับ เราแปรญัตติด้วยกัน แต่อย่างไรก็ตามสรรหาที่เป็นวิชาชีพจะมาใช้กลั่นกรองมันกลั่นกรองไม่ได้จริง ๆ ผมไม่โทษคนที่มา ผมโทษคนที่เลือก คราวก่อนท่านเลือกแล้วก็แปรญัตติตั้งเยอะแยะ พูดในสภาเยอะแยะ ไม่ได้ ท่านจำนงแปรญัตติเยอะแยะ ชายแดนภาคใต้ท่านสู้ก็ไม่ได้ อันนี้กราบเรียนท่านประธานนะครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอข้ามไปนะครับ หากเลือกตั้งแล้วองค์กรอิสระแล้วก็การแต่งตั้ง

จะถูกแทรกแซง ท่านประธานคณะกรรมาธิการก็ได้ตอบต่อสภาแห่งนี้ไปแล้ว แต่ผมขยายความนิดหนึ่ง แทรกแซงไม่ได้เลยนะครับ เพราะเราไม่แก้ มาตรา ๒๐๔ เราไม่แก้ มาตรา ๒๒๙ เราไม่แก้ มาตรา ๒๔๖ ทำไมถึงไม่แก้ เพราะเราไม่แก้ เรามาแก้เฉพาะเปลี่ยนจากสรรหามาเลือกตั้ง ท่านประธานครับ ศาลรัฐธรรมนูญ ๕ คน เราไม่ได้แตะเราไม่ตั้งนะครับ ๕ คนจากผู้พิพากษาศาลฎีกา จากตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ๓ คนจากศาลฎีกา ๒ คนจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ๕ ใน ๙ นะครับ ในศาลรัฐธรรมนูญนี้ ส.ว. เองสามารถเลือกได้แค่ ๔ คน ก็คือผู้คุณวุฒิทางนิติศาสตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิทางรัฐศาสตร์ก็เข้ามา ๔ คนนี่ครับ เมื่อครู่ท่านประธานคณะกรรมาธิการก็บอกสภาแล้ว วุฒิสภาก็จะลงมติเห็นชอบถ้าเสียงไม่ถึงครึ่งนะครับท่านประธานตรงนี้จำเป็นมากนะครับ ----------

เพราะเราไม่แก้ถึงแม้จะมีเลือกตั้งมาหมดหรือสรรหาทั้งหมด กลับไปถ้าไม่เห็นชอบใครคนใดคนหนึ่งต้องชี้แจงด้วยนะครับว่าไม่เห็นชอบเพราะอะไร แล้วสุดท้ายคืออะไรครับ สุดท้ายถ้าเขายืนยันเมื่อสักครู่ท่านประธานกรรมาธิการก็ตอบแล้ว ถ้าเขายืนยันก็สามารถประกาศได้ เพราะฉะนั้นสมาชิกรัฐสภาไม่สามารถแทรกแซงแต่งตั้งได้เลยสำหรับเรื่องการถอดถอน เมื่อสักครู่สมาชิกรัฐสภาหลายคนก็อภิปราย แต่ผมเสริมนิดหนึ่งครับ สมาชิกเวลาเขาจะร้องถอดถอนนี่ครับ ส่งท่านประธาน ๑ ใน ๔ ของ ส.ว. ประการที่ ๒ ส่งไหนครับ ถ้ามาตรา ๒๔๘ ส.ส. ๑ ใน ๔ ร้องต่อสมาชิกรัฐสภา กว่าจะส่งท่านประธาน แล้วท่านประธานก็ส่งให้ ป.ป.ช. ถ้า ป.ป.ช. ชี้ว่าไม่มีมูลเรื่องจบนะครับ แล้ว ป.ป.ช. ๙ คน ถ้าคนบริสุทธิ์ยุติธรรมจริง ๆ เขาก็ไม่ส่งเรื่องให้ทางวุฒิสภา ผมขอสรุป หลายคนพูดเรื่องนี้ไปแล้ว สมาชิกรัฐสภาถึงแม้จะมาจากเลือกตั้งทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่สามารถแทรกแซงและไม่สามารถถอดถอนได้ เพราะไม่แก้กฎหมายรัฐธรรมนูญมาตราอื่น ๆ ตามที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ตอบต่อสภาแห่งนี้ ท่านประธานครับ สำหรับเรื่องการถอดถอนและการแต่งตั้งผมขอข้ามไปครับ มีอีกเรื่องหนึ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานครับ การถอดถอน ขอขยายนิดหนึ่งการใช้เสียง ๙๐ เสียงครับ ถ้าเรายังอยู่รูปเดิม มีสรรหายากมากที่จะได้ ๙๐ เสียง และยิ่งถอดถอน ป.ป.ช. ต้องใช้ ๔ ใน ๕ ๑๑๒ เสียง ยากแสนเข็ญ มีกรณีตัวอย่าง ท่านประธานตั้งแต่เป็นประธาน มีการร้อง ป.ป.ช. ท่านหนึ่ง ท่านเห็นไหมครับ เราเห็นชัดว่าระหว่างพิจารณานั้น ถ่ายให้ประชาชนฟังใครผิดใครถูก กระผมไม่เจาะตัวบุคคล แต่สิ่งที่เกิดขึ้นเราเห็นชัดมีการขอร้องกัน แต่การตัดสินใจผมไม่แน่ใจว่าถึงข้อร้องผมเชื่อว่าคงขอร้องไม่ได้ แต่เห็นชัดว่ากระบวนการถอดถอนนอกจากมีข้อมูลแล้ว ท่านประธานกรุณาถ่ายทีวีคนตรวจสอบทั้งประเทศ ถ้าสมาชิกรัฐสภาถูกแทรกแซงหรือไปถอนคนที่เขาไม่ผิด ประชาชน หนังสือพิมพ์ สื่อมวลชนก็จะว่าได้ทันที สรุปผมขอสนับสนุนท่านประธานคณะกรรมาธิการที่ท่านได้ตอบเรื่องการแต่งตั้ง ถอดถอน

ประการที่ ๔ ที่ผมกราบเรียน ท่านประธานครับ มีคนพูดในสภาแห่งนี้บอกถ้ายกมือ จะถูกฟ้อง ท่านประธานกรรมาธิการบอกว่าอำนาจ มาตรา ๒๙๐ ท่านประธานครับ มีคนบอกว่าจะฟ้อง บอกท่านอาจารย์อย่ายกมือนะจะถูกฟ้อง ท่านประธานครับ กราบเรียนว่านอกจาก มาตรา ๒๙๑ ที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการตอบก็เป็นอำนาจของพวกเรา มาตรา ๑๓๐ ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ที่ประชุมวุฒิสภา หรือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำในทางแถลงข้อเท็จจริง

แสดงข้อคิดเห็นหรือออกเสียงลงคะแนน ย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยอิสระ ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางมิได้ ท่านประธานครับ มีเพื่อนสมาชิกหลายคน ท่านกฤชอาทิตย์แก้ว ดอกเตอร์วรวิทย์ท่านบอกท่านกล้าหาญพอที่จะยกมือ เรายกมือเพื่อคืนสิทธิให้ประชาชน ผมนี่จะอับอายท่านประธาน เพียงแต่คนบอกว่าจะไปฟ้องแล้วติดคุก ผมไม่สามารถกลับไปพบลูกหลานผมได้เลย เพราะว่ามีพ่อขี้ขลาด ผมไม่สามารถพบประชาชนที่เลือกผมมาได้เลย ขณะที่ผมมีเอกสิทธิ์แล้วผมไม่กล้าหาญที่จะหยิบยื่นอำนาจในการใช้สิทธิกลับให้ไปสู่ประชาชน

ประการสุดท้าย ที่กราบเรียนท่านประธาน วันที่คนไทยทั้งประเทศภาคภูมิใจคนจนมีเสียงมีสิทธิเท่ากับคนรวย คนจน ๑ คน คนขอทาน คนพิการ มีสิทธิ มีความรู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่าเท่ากับพลเอกหรือข้าราชการระดับสูงก็คือวันที่เขากาคะแนน วันที่เขาลงคะแนน เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานว่าเป็นความยิ่งใหญ่ทางการเมืองนะครับที่สมาชิกรัฐสภากล้าแล้วก็สามารถคืนอำนาจจากคน ๗ คนให้กับคน ๔๐ ล้านคน ท่านประธานครับ ที่ประเทศตุรกีเมื่อปีกลายนี้ครับหลังจากที่เขาล้มระบบเผด็จการ เขาให้ประชาชนลงเลือกตั้ง สำหรับเลือกผู้ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ มีคนตื่นตั้งแต่ก่อน ๖ โมงเช้านะครับ เวลาทุ่มหนึ่งแล้ว หมดเวลา ขยายเวลา มีคนจน ๆ คนหนึ่ง เขาพูดอย่างนี้ครับท่านประธาน วันนี้ประเทศตูนีเซียจะมอบช่อดอกไม้แห่งเสรีภาพและเกียรติยศแก่โลก วันนี้สำหรับประเทศไทยพวกเราทั้งหมดที่นั่งอยู่ในนี้เรากล้าหาญที่จะมอบอำนาจในการตัดสินใจเลือก ส.ว. ให้กับพี่น้องประชาชน ๔๐ ล้านคนหรือไม่ ขอบคุณมากท่านประธานครับ

- ๘๔/๑

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปท่านเทพไท เดี๋ยวผมจัดคิวนะครับ ท่านเทพไทเสร็จ ท่านชาดา แล้วก็อาจารย์สุมล ท่านเทพไทขอแปรญัตติในมาตรา ๑๑๑ วรรคสาม ท่านจะพูดไปมาตรา ๑๑๒ ด้วยก็ได้ ทีเดียวเลยนะครับ เชิญครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นจะขออนุญาตท่านประธานใช้เวลา ๑ นาที เพื่อที่จะรายงานสถานการณ์การชุมนุมของพี่น้องชาวสวนยางพาราให้ท่านประธานได้ทราบครับ ขณะนี้ต้องเรียนกับท่านประธานว่าสถานการณ์การชุมนุมของพี่น้องชาวสวนยางที่สี่แยกควนหนองหงษ์อยู่ในสถานการณ์ตึงเครียดครับ เพราะว่าได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปปิดล้อมเพื่อที่จะรอจังหวะที่จะสลายการชุมนุม ผมเกรงว่าถ้าหากมีการสลายการชุมนุมในทันทีแล้วก็ในคืนนี้ผมเกรงว่าจะเกิดการสูญเสียทั้ง ๒ ฝ่าย ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อก่อนวันแรกต้องเรียนกับท่านประธานว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มารักษาความสงบหรือมาสลายการชุมนุมส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งก็เป็นที่รู้จักกัน เป็นที่คุ้นเคยกันกับผู้ชุมนุมก็อาจจะไม่มีปัญหา แต่ว่าในขณะนี้ ในวันนี้ทราบข่าวมาว่ามีการระดมตำรวจปราบจลาจลมาจากหลายจังหวัดซึ่งเป็นคนต่างพื้นที่ ผมเกรงว่าอาจจะเกิดการปะทะกันหรืออาจจะเกิดความรุนแรงเกิดขึ้น ผมอยากจะเรียกร้องไปยังรัฐบาลนะครับ อยากจะให้ใช้วิธีการพูดคุย เจรจาให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ อันดับแรกก็คือว่าเจ้าหน้าที่ระดับจังหวัดควรที่จะเข้าไปเจรจากับพี่น้องประชาชนที่ชุมนุม ๒. รัฐบาลควรจะส่งผู้มีอำนาจเต็มเข้าไปเจรจา เข้าไปพูดคุยครับ ไม่ใช่ส่งเฉพาะคนที่ไม่รับผิดชอบ หรือไม่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ผมเป็นห่วงครับท่านประธาน ถ้าหากว่าการชุมนุมมีเหตุความรุนแรง การสูญเสียเกิดขึ้น ซึ่งรัฐบาลก็จะต้องรับผิดชอบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผมเห็นใจพี่น้องประชาชนชาวสวนยางพารานะครับ ม็อบ (Mob) นี้เป็นม็อบปากท้องของพี่น้องประชาชน ความเดือดร้อนของประชาชน ไม่ใช่ม็อบการเมือง พวกผมต้องเรียนปฏิเสธต่อท่านประธานว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง แล้วก็ไม่ได้อยู่เบื้องหลัง เป็นความเดือดร้อนของประชาชนจริง ๆ ครับท่านประธาน

สำหรับในมาตรา ๓ ที่ผมจะขอท่านประธานเพื่อที่จะอภิปรายคำแปรญัตติของผม ผมต้องเรียนกับท่านประธานครับว่า ในมาตรานี้ความตั้งใจเดิมของผม ผมต้องการที่จะแปรญัตติในประเด็นของจำนวนวุฒิสมาชิกและที่มาของวุฒิสมาชิก แต่ว่าเมื่อหลักการได้ระบุว่าวุฒิสมาชิกต้องมาจากการเลือกตั้ง ก็เป็นข้อจำกัดของผมครับ ที่ไม่สามารถ

ที่จะแปรญัตติเป็นอย่างอื่นได้ ถ้าผมจะฝืนแปรญัตติเป็นอย่างอื่นโดยตัดออกทั้งหมด หรือมาจากการสรรหา หรือมาจากการเลือกตั้งทางอ้อม ก็ต้องเรียนกับท่านประธานว่าอาจจะขัดต่อหลักการ

(นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านเทพไทครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (กรรมาธิการ) : ประท้วงอีกแล้วหรือครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : สั้น ๆ ท่านณัฐวุฒิครับ

นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาต ไม่ได้ใช้สิทธิประท้วงท่านผู้อภิปรายนะครับ ด้วยความเคารพในการทำหน้าที่ของท่าน เป็นแต่เพียงว่าเพื่อไม่ให้พี่น้องประชาชนที่ติดตามการถ่ายทอดสดอยู่เกิดความวิตกกังวลต่อประเด็นที่ท่านสมาชิกได้ยกขึ้นมาหารือก่อนจะเข้าเนื้อหานะครับ ผมเรียนยืนยันว่าแนวทางของรัฐบาลต่อการจัดการสถานการณ์ที่พี่น้องประชาชนมีการชุมนุมกันอยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราชขณะนี้นั้น นายกรัฐมนตรีกำชับให้มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน จะไม่มีการใช้กำลังเข้าสลายการชุมนุมหรือใช้ความรุนแรงกับประชาชนที่มีการปิดถนน หรือปิดรางรถไฟอยู่ ทุกอย่างจะดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมาย ขณะนี้เจ้าหน้าที่ก็เห็นใจประชาชนทั้ง ๒ ฝ่าย คือฝ่ายที่บอกว่าเดือดร้อนจากสถานการณ์ราคายางพารา ก็เข้าใจครับ ฝ่ายที่บอกว่าได้รับผลกระทบจากการถูกปิดถนน ปิดทางรถไฟ อันนี้ก็ต้องแก้ปัญหา ก็ได้มีการยื่นเรื่องต่อศาลที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขอคุ้มครองฉุกเฉินกรณีรางรถไฟ ซึ่งขณะนี้ก็กำลังอยู่ระหว่างดำเนินการ ไม่มีการใช้กำลัง ไม่มีการไปผลักดันหรือเกิดความรุนแรงจากฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐอย่างแน่นอน

ประการต่อมานะครับ นายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เชิญแกนนำของพี่น้องชาวสวนยางพาราทั้ง ๔ ภาคมาพบเพื่อหารือหาทางออกร่วมกันในวันพรุ่งนี้แล้วครับ ก็กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เป็นรายงานสถานการณ์ล่าสุดทั้ง ๒ ฝ่ายนะครับ ขอบคุณครับ ท่านเทพไทว่าต่อเลยครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (กรรมาธิการ) : ก็ดีครับ ผมไม่อยากจะให้สถานการณ์เหมือนกับวันที่ ๒๗ ที่ผ่านมานะครับ รัฐบาลได้ใช้วิธีการก็อย่างที่เห็นอยู่ในวันที่ ๒๗ ครับ อันนี้เข้าใจครับ พอดีจำเลยยางพารากิโลกรัมละ ๑๒๐ บาทขึ้นมาชี้แจงเองก็ไม่ว่ากันครับ แต่ว่าเพียงแต่ยืนยันว่าขอให้รักษาคำพูดแค่นั้นเองนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านว่าต่อดีกว่านะครับ ท่านทิ้งท้ายอย่างนี้ก็ต้อง

นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : มันเสียหายตรงไหน เขาเป็นจำเลยยางพารากิโลกรัมละ ๑๒๐ บาทจริงนี่ครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ประท้วงอะไรเชิญครับ เชิญท่านณัฐวุฒิครับ

นายเทพไท เสนพงศ์(กรรมาธิการ) : คือท่านต้องลงไปสิ ถ้าหากว่าท่านเป็นรัฐมนตรีท่านต้องลงไปในพื้นที่สิ ท่านมาโวยวายในสภาทำไมครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวครับฟังก่อน ฟังก่อนครับ ฟังเขา

นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลมีความจริงใจในการจัดการสถานการณ์ปัญหานี้ และสิ่งที่ผมมาก็คือมาทำหน้าที่ให้ความชัดเจนและให้เกิดความสบายใจต่อพี่น้องประชาชน ผมไม่ได้คิดจะมาหาเศษหาเลย หรือว่าไปตอดนิดตอดหน่อยให้มันเกิดเป็นประเด็นทำลายบรรยากาศของการอภิปรายเรื่องแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ มันไม่มีใครเป็นโจทก์ ไม่มีใครเป็นจำเลยเรื่องนี้ครับ มันมีปัญหาของประชาชน แล้วก็เป็นหน้าที่ที่รัฐบาล หรือแม้กระทั่งฝ่ายค้านต้องร่วมกันแก้ปัญหา ผมว่าแบบนี้ถึงจะเป็นการเมืองที่สร้างสรรค์ แล้วก็ประชาชนจะได้ประโยชน์ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ เชิญต่อเลยครับ ไม่ต้องแล้วครับ เชิญต่อนะครับ พอแล้วครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (กรรมาธิการ) : ก็ด้วยความยินดีครับท่านประธาน ผมอยากจะให้รัฐบาลส่งรัฐมนตรีไป คือไม่ใช่ว่ามาพูดแต่ในสภาครับท่านประธาน รัฐมนตรีต้องไป ไม่ใช่เชิญแกนนำมาที่ทำเนียบรัฐบาล ไปในพื้นที่เลย เขารออยู่ คนเป็นหมื่น เขารออยู่

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวครับ ท่านเทพไทครับ นี่ผมอุตส่าห์ใจดีนะครับที่ให้ทั้ง ๒ ฝ่ายได้รายงานสถานการณ์ความเป็นจริงเป็นอย่างไร เพื่อพี่น้องชาวสวนยางพาราจะได้รับทราบนะครับ เชิญท่านว่าต่อเลยครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ (กรรมาธิการ) : เข้าใจครับท่านประธาน ท่านประธานใจดี ไม่ใจดีท่านจะให้จำเลยขึ้นมาแถลงการณ์ได้อย่างไรครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับท่านประธาน ผมต้องเรียนกับท่านประธานนะครับว่าในมาตรา ๓ ผมตั้งใจที่จะตัดทั้งหมดด้วยซ้ำไปครับ แต่ว่าด้วยข้อจำกัดในเรื่องข้อบังคับของการประชุมรัฐสภาผมก็จำเป็นที่จะต้องไปแปรญัตติในส่วนอื่นซึ่งไม่ให้ขัดกับหลักการของกฎหมาย ใจจริงผมอยากจะเรียนครับท่านประธาน ถ้าหากว่ารายละเอียดที่มาและจำนวนวุฒิสมาชิกเหมือนกับในมาตรา ๓ โดยมาจากการเลือกตั้งทางตรง ที่มาเดียวกับ ส.ส. ผมเรียนกับท่านประธานอย่างตรงไปตรงมาเลย ผมเองผมว่าไม่ควรจะมีวุฒิสมาชิกด้วยซ้ำไป ควรไปเพิ่ม ส.ส. ให้มากขึ้นหรือไม่ก็ถ้าจะเป็นวุฒิสมาชิกก็เป็นวุฒิสมาชิกสังกัดพรรคการเมืองกันไปเลย มันจะได้จบ มันจะได้ชัดเจนครับ ไม่ต้องมาเป็นอีแอบอยู่อย่างนี้ แต่ว่าเสียดายครับ มันติดกับข้อบังคับผมไม่สามารถที่จะแปรญัตติส่วนนี้ได้ แต่เพียงแต่อยากจะเรียนกับท่านประธานว่าความตั้งใจของผมนี่ผมไม่เห็นด้วยกับวุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งและมาจากฐานเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มันรังแต่ที่จะเสียเวลา เสียเงิน เสียงบประมาณของราชการทั้งสิ้นครับ แต่ว่าในส่วนที่ผมแก้ไขนะครับ ท่านประธานครับ ในวรรคสาม ในกรณีที่มีเหตุการณ์ใด ๆ ทำให้วุฒิสมาชิกไม่ครบจำนวนตามวรรคหนึ่ง แต่มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ของสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ให้ถือวุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกดังกล่าว แต่ต้องมีการเลือกตั้งให้ได้สมาชิกวุฒิสภาครบจำนวนตามวรรคหนึ่ง ซึ่งร่างเดิมบอกว่าภายใน ๑๘๐ วัน นับตั้งแต่วันที่มีเหตุการณ์ดังกล่าว และให้สมาชิกวุฒิสภาเข้ามานั้นอยู่ในตำแหน่งเท่าที่ เท่าวาระของวุฒิสภาที่เหลืออยู่ ----------

ผมขอตัด คำว่า ภายใน ๑๘๐ วัน นับตั้งแต่วันที่มีเหตุการณ์นั้น ความหมายว่าอย่างไรครับท่านประธานครับ ความหมายก็คือว่ามีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้ได้ร้อยละ ๙๕ ถ้าหากว่าใน ๑๐๐ ที่เหลืออีก ๕ เปอร์เซ็นต์มีข้อร้องเรียนหรือมีเหตุผลใดก็ตามที่ไม่สามารถเลือกตั้งให้ได้ ประกาศได้ คณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งให้ครบภายใน ๑๘๐ วัน ที่ผมตัดมาตรานี้ออกไปเพราะผมเกรงว่ามันจะกลายเป็นเงื่อนไขที่บีบบังคับให้ กกต. ลุกลี้ลุกลนหรือรวบรัดเร่งรัดที่จะให้มีการเลือกตั้งให้ครบตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่บังคับไว้ ผมเลยตัดวรรคนี้ออกไป ข้อความนี้ออกไปก็เพราะว่าเป็นการเปิดกว้างให้คณะกรรมการการเลือกตั้งสามารถเลือกสมาชิกวุฒิสภาได้ต่อไปเรื่อย ๆ เพราะผมเชื่อว่ากฎหมายบังคับว่า ถ้าวุฒิสภามีจำนวนร้อยละ ๙๕ ก็สามารถที่จะเปิดประชุมหรือดำเนินการได้แล้ว เหลืออีก ๕ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้ท่านประธานครับ ผมเกรงว่าถ้าหากว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนบังคับเช่นนี้ และในส่วน ๕ เปอร์เซ็นต์ มีการทุจริตการเลือกตั้งหรือกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง กกต. ก็จะอธิบายหรือให้เหตุผลว่ามันเป็นข้อบังคับของกฎหมายรัฐธรรมนูญ จำเป็นจะต้องปล่อยผีเข้าสภา เข้าวุฒิสภาไป ท่านประธานก็จะเห็นนะครับที่ผ่านมานี้มีการทุจริตกันมาก แล้วนักเลือกตั้งทั้งหลายนี้พูดกันเป็นเสียงเดียวเลย มีทัศนคติเหมือนกันเลยว่าอย่างไรก็ตามขอให้ชนะเลือกตั้งไว้ก่อน เพราะชนะเลือกตั้งแล้ว มีสิทธิสู้คดี มีสิทธิวิ่งเต้น มีสิทธิทำให้พ้นจากข้อกล่าวหาได้ แต่ถ้าแพ้การเลือกตั้ง หมดสิทธิที่จะอุทธรณ์ หมดสิทธิที่จะวิ่งคดี หมดสิทธิที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะฉะนั้นจะมีนักเลือกตั้งจำนวนหนึ่งทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะโดยไม่ได้คำนึงถึงว่าชัยชนะนั้นมาด้วยที่ถูกต้องหรือชอบธรรมตามกฎหมายหรือไม่ ถ้าบทบัญญัติกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ นี้เขียนในลักษณะเช่นนี้ครับ ท่านประธานครับ ก็จะมีนักเลือกตั้งบางคน บางส่วน บางกลุ่มก็จะทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตัวเองเข้ามาเป็นวุฒิสมาชิก และเมื่อเลือกกันไปอีกก็มีการกระทำผิดกฎหมายอีก แล้วในที่สุดบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่บอกว่าต้องจัดเลือกตั้งให้ครบภายใน ๑๘๐ วัน ก็จะมีการรับรองล่วงหน้า รับรองไปก่อน แล้วก็มาสอยทีหลังครับ ซึ่งในระยะหลัง ๆ นี้ ท่านประธานครับ จะเห็นได้บ่อยครับว่ามีการกระทำผิดกฎหมายมากขึ้น แล้วก็ กกต. ก็ไม่สามารถที่จะให้ใบเหลือง ใบแดงได้ครับ ไม่ว่าการเลือกตั้ง ส.ส. หรือ ส.ว. ก็ตาม ท่านประธานก็เห็นอยู่ครับ ซึ่งผิดกับการเลือกตั้งในสมาชิกวุฒิสภาปี ๒๕๔๓ ที่มีคณะกรรมการการเลือกตั้งในชุดนั้นภายใต้การนำของคุณสวัสดิ์ โชติพานิช ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ชุดนั้นท่านประธานจะเห็นนะครับ ถ้าหากว่ามีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกทำผิด

กฎหมายนี้ก็จะให้ทั้งใบเหลือง ใบแดงนี้ตลอดเวลา โดยไม่กำหนดด้วยว่าให้กี่ครั้ง ถ้าท่านประธานจำได้จะเห็นว่าจังหวัดอุบลราชธานี ผมจำไม่ผิดนะครับ มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกถึง ๖ ครั้งครับ คือถ้าหากว่ากระทำผิดกฎหมายก็ไม่ละเลยที่จะให้ใบเหลือง ใบแดง ลงโทษทันที จัดการทันที ชักใบเหลือง ชักใบแดงทันทีครับ แต่หลังสุดท่านประธานเห็นไหมครับ การเลือกตั้งล่าสุดที่ผ่านมาไม่ว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถึงเทียบเคียงกันได้ครับ มีการกระทำผิดกฎหมายอย่างชัด กกต. ไม่กล้าที่จะให้ใบเหลือง ใบแดง ไม่กล้าที่จะวินิจฉัยก่อนการเลือกตั้งหรือหลังการเลือกตั้งภายใน ๓๐ วัน ปล่อยให้เรื่องนี้ยาวละเลยมาจนถึงภายใน ๓๐ วัน แล้วก็รับรองสมาชิกภาพ แล้วก็ไปสอยภายหลัง ๑ ปี ความเสียหายเกิดขึ้นไหมครับท่านประธาน เกิดขึ้นครับ เกิดขึ้นเพราะอะไร เพราะเราปล่อยให้คนชั่วเข้ามาอยู่ในสภา ----------

แล้วในที่สุดคนชั่วเหล่านั้นก็เข้ามาเยอะ ๆ มันก็มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอำนาจทางการเมือง ก็เข้ามาแล้วก็ยกมือสนับสนุนให้ฝ่ายของตัวเองเป็นฝ่ายบริหารเป็นรัฐบาลไป สมมุตินะครับท่านประธาน ถ้าหากว่าการเลือกตั้งทั้ง ส.ส. และ ส.ว. ที่ผมจะเทียบเคียงมันมีคะแนนของพรรคการเมืองที่แข่งขันกันโดยคะแนนสัดส่วนที่ห่างกันสูสีกัน และเรามีกฎหมายแบบนี้ครับท่านประธาน ปล่อยผีเข้าสภาโดยไปสอยภายใน ๑ ปีหลังจากเลือกตั้งไปแล้ว มันมีผลครับ พรรคการเมืองบางพรรคที่มีทุนหนา มีเจ้าของพรรคมีเงินเยอะก็จะใช้ลงทุนแบบนี้ครับ ให้ ส.ส. ให้สมาชิกของตัวเองซื้อเสียง แล้วก็เข้ามา แล้วก็เข้ามานั่งในสภาแล้วก็ยกมือให้แกนนำพรรคตัวเองเป็นนายกรัฐมนตรีเป็นรัฐบาล กกต. จะไปสอยภายใน ๑ ปี ก็สอยไป ไม่มีประโยชน์เพราะได้อำนาจรัฐไปแล้ว แล้วเวลาไปเลือกตั้งซ่อมก็ได้เปรียบเพราะตัวเองคุมอำนาจรัฐครับ เช่นเดียวกันครับท่านประธานครับ ส.ว. ในบทนี้ ผมเชื่อว่าถ้าเขียนกฎหมายกว้างแบบนี้ แน่นอนครับ นักเลือกตั้งที่จะเป็น ส.ว. จะฉวยโอกาสทันทีเลยครับ ผมเลยเขียนให้มันเปิดกว้างขนาดนี้เพราะว่าอะไร เพราะไม่มีข้อจำกัดให้มันเลือกไปเลยครับท่านประธาน เลือกทุจริต โกง ซื้อ ให้ใบเหลืองไป เลือกใหม่ให้มันซื้อให้ใบเหลืองไป เลือกสัก ๑๐๐ ครั้ง และพิสูจน์ให้มันดูสิครับว่ามันมีเงินจะซื้อถึง ๑๐๐ ครั้งหรือเปล่า ให้มันเจ๊งไปสักข้างหนึ่งครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นเราอย่าไปสนับสนุนหรือจะไปช่วยเหลือคนที่ทุจริตการเลือกตั้งซื้อเสียงครับท่านประธานครับ ใครซื้อได้ซื้อเอาก็ซื้อไป กกต. ให้ใบเหลือง ใบแดงได้ก็ให้ไปครับ แล้วแข่งกันระหว่างคนให้ใบแดงกับคนที่ซื้อเสียงอันไหนมันจะแพ้ อันไหนมันจะตายก่อนกันครับ กกต. มันไม่ได้ลงทุนอะไรหรอกครับ ให้แต่ใบเหลือง ใบแดง ให้แต่อำนาจ แต่คนไปสมัครรับเลือกตั้งที่ทุจริตการเลือกตั้ง พวกนี้ละครับต้องลงทุนครับ ก็ต้องเอาให้เข็ดครับ ผมจึงจำเป็นต้องตัดวรรคนี้ออกไปในมาตรา ๑๑๑ ครับ

ส่วนมาตรา ๑๑๒ ที่ท่านประธานบอกว่า ผมสามารถที่จะอภิปรายไปในคราวเดียวกันได้ มาตรา ๑๒ เรื่องการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก ซึ่งร่างเดิมให้ใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งครับ นั่นก็หมายความว่าแต่ละจังหวัดก็สามารถที่จะเลือกตั้งวุฒิสมาชิกได้ตามที่กฎหมายกำหนด ผมเองต้องเรียนกับท่านประธานว่า ผมได้พิจารณาแล้วว่าเมื่อใช้เขตเลือกตั้งเป็นเขตจังหวัด มันก็ยุติธรรมดีสำหรับในจังหวัดต่าง ๆ แต่ว่าสิ่งที่ผมแปรญัตติก็คือว่าผมมีความเห็นว่า ในจังหวัดที่เป็นระดับจังหวัดเล็กตามภูมิภาคต่าง ๆ อาจจะไม่มีผลกระทบต่อผลการเลือกตั้ง ต่อที่มาของวุฒิสมาชิกครับ ผมเลยแปรญัตติเพียงจังหวัดเดียว นั่นก็คือว่าการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ยกเว้นกรุงเทพมหานคร

ให้มี ๓ เขต โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาลงคะแนนเลือกตั้งได้ ๑ คน วรรคนี้ที่ผมเพิ่มเติมไปก็คือว่า ผมเห็นว่ากรุงเทพมหานครเป็นการปกครองรูปแบบพิเศษที่มีพื้นที่ใหญ่ครับ มีประชากรจำนวนมาก มีผู้ที่สามารถเป็นวุฒิสมาชิกได้ถึง ๑๘ คน ถ้าหากว่าเราจะให้กรุงเทพมหานครเป็นเขตเลือกตั้งเดียวแล้วก็มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาได้ ๑๘ คน ผมเกรงว่าคุณภาพของวุฒิสภาคนที่ได้คนที่ ๑๗ คนที่ ๑๘ ท่านประธานครับ มันจะมาจากฐานประชาชนที่ยอมรับในวุฒิสมาชิกบุคคลนั้น ๆ ต่ำครับ ท่านประธานก็เห็นในอดีตที่ผ่านมาที่เราใช้กรุงเทพมหานครเป็นเขตเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเขตเดียว คนที่ได้ลำดับที่ ๑๘ ลำดับที่ ๑๙ ได้รับคะแนนเสียงแค่ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ คะแนน ซึ่งน้อยนิดมากครับท่านประธานครับ ซึ่งผมเห็นว่าถ้าเป็นแบบนี้เราก็ควรที่จะแก้ไขให้มันสอดคล้องและใกล้เคียงกับจังหวัดในภูมิภาคที่มันมีสมาชิกวุฒิสภาที่ใหญ่ใกล้เคียงกัน ----------

ก็น่าจะแบ่งกรุงเทพมหานครออกเป็น ๓ เขตเลือกตั้ง นั่นก็คือว่าเราจะได้เขตเลือกตั้งละ ๖ คน ได้สมาชิกวุฒิสภา ๖ คน ซึ่งมันอยู่ในลักษณะที่พอเหมาะพอควร เหมาะสม เมื่อเทียบเคียงกับจำนวนสมาชิกวุฒิสภาในจังหวัดต่าง ๆ ในภูมิภาคตั้งแต่ ๑ คน ถึง ๖-๗ คน ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นในข้อนี้ผมเห็นว่าเพื่อประสิทธิภาพ เพื่อเป็นที่ยอมรับของสมาชิกวุฒิสภาของผู้สมัครในกรุงเทพมหานคร ผมจำเป็นที่จะต้องแก้ให้มันเหลือ ๓ เขต ถ้าหากว่าปล่อยเป็น ๑ เขตแบบเดิม ท่านประธานครับ คนที่มีจัดตั้ง มีมวลชน มีสมาชิก ๓๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ คน แล้วก็สามารถบล็อก (Block) โหวตได้นี่มีสิทธิที่จะเป็นสมาชิกวุฒิสภาค่อนข้างจะชัดเจนครับ ที่ผ่านมาท่านประธานก็เห็นครับ บุคคลบางคนได้รับการสนับสนุนจากลัทธิบางลัทธิที่มีกลุ่มคนจำนวน ๓๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ คน เขาก็สามารถที่จะเข้ามานั่งในวุฒิสภาได้ บางคนที่เป็นนักกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ กลุ่มเล็ก ๆ ก็สามารถที่จะเข้ามาเป็นวุฒิสมาชิกในสัดส่วนในเขตกรุงเทพมหานครได้ครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าเพื่อประสิทธิภาพของ ส.ว. กรุงเทพมหานคร ผมเลยแก้เป็น ๓ เขตในกรุงเทพมหานคร ส่วนวรรคสามที่เดิมบอกว่า เพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งสามารถหาเสียงเลือกตั้งได้ก็แต่เฉพาะเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา ผมก็แก้ครับท่านประธาน ผมก็ตัดคำว่า หาเสียงเลือกตั้ง ให้กลับเป็น แนะนำตัว แล้วก็เพิ่มเติมไปว่าเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวและการปฏิบัติหน้าที่ในวุฒิสภาครับ ถามว่าทำไมผมต้องตัดคำว่าหาเสียงเลือกตั้งออกไป ผมไม่อยากจะให้วุฒิสมาชิกเป็นเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีการหาเสียง มีรถแห่ มีการปราศรัย ทำทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งถ้าเป็นแบบนี้วุฒิสมาชิกก็จะหนีไม่พ้นการสนับสนุนของกลุ่มทุน ของพรรคการเมือง ของกลุ่มการเมืองครับ เพราะการเปิดกว้างให้ผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาหาเสียงได้มันเป็นการเปิดประตูให้กลุ่มทุนเข้ามาสนับสนุนให้มีการใช้เงิน ให้มีการกระทำผิดกฎหมายมากยิ่งขึ้น เมื่อเราต้องการเจตนารมณ์ให้สมาชิกวุฒิสภามาจากบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นกลาง เป็นที่ยอมรับของพี่น้องประชาชนให้มันสมกับฐานะของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นสภาสูง ผมคิดว่าคนที่จะมาสมัครสมาชิกวุฒิสภาไม่จำเป็นต้องหาเสียงอะไรมากหรอกครับ แค่แนะนำตัว แนวความคิดของตัวเองต่อพี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนก็สามารถที่จะพิจารณาได้ว่าคนเหล่านั้นสามารถที่จะมาทำหน้าที่ในสมาชิกวุฒิสภาได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนกับท่านประธานว่าในข้อนี้ผมไม่ได้ปิดกั้นการที่จะไปขอคะแนน หาคะแนน หาความนิยมจากพี่น้องประชาชนนะครับ เพียงแต่ว่ารูปแบบผมอยากจะให้มันเป็นการแนะนำตัวกับพี่น้องประชาชนมากกว่าการใช้รูปแบบการหาเสียงแบบนักการเมือง

ทั่วไปมากกว่าครับ แล้วก็เพิ่มในส่วนที่เกี่ยวกับประวัติส่วนตัวและการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภา เพราะผมเกรงว่าถ้าหากว่ามีการแนะนำตัวแล้วเราไม่เพิ่มในส่วนของประวัติส่วนตัว หรือหน้าที่การงาน หรือเกียรติประวัติที่ผ่านมาว่าคนเหล่านี้เคยผ่านงานอะไรมาบ้าง มีเกียรติประวัติพอที่จะเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้หรือไม่ ผมก็เกรงว่าเดี๋ยวจะทำให้พี่น้องประชาชนไม่รู้จักกับผู้สมัครนั้น ๆ เมื่อเราปิดกั้นการหาเสียงแบบนักการเมือง แบบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้แล้ว เพราะฉะนั้นผมต้องเรียนกับท่านประธานว่าในมาตรานี้ผมก็ตัดคำว่าหาเสียงเลือกตั้ง เป็นแนะนำตัวเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี้เป็นเหตุผลที่ผมคิดว่า ผมต้องการที่จะเห็นสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งเป็นผู้ที่มาจากการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ มาจากศรัทธาของพี่น้องประชาชนจริง ๆ และเชื่อว่าเมื่อเราได้ผู้บริสุทธิ์ เราได้คนดีเข้าสภาแล้วคนดีก็จะทำหน้าที่พิทักษ์ผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนโดยสุจริตได้ครับ ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเทพไทครับ ขออนุญาตชมเชยได้ไหมครับ ท่านอภิปรายตรงตามข้อบังคับการประชุมเลยครับ ขอบคุณมากครับเป็นตัวอย่างที่ดีนะครับ เชิญท่านชาดาครับ

นายชาดา ไทยเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุทัยธานี) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ชาดา ไทยเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของชาวจังหวัดอุทัยธานี พรรคชาติไทยพัฒนา ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา เรียนท่านประธานว่าผมได้ขอแปรญัตติในมาตรานี้ ก็จะขอท่านประธานพูดทั้งมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ควบกันไป กราบเรียนว่าวันนี้ผมเองเห็นด้วยกับสมาชิกวุฒิสภาที่จะมาจากการเลือกตั้ง เพราะว่าผมเชื่อว่าหลายท่านก็เห็นด้วย เพราะว่าอะไรครับ วันนี้เราคงเบื่อคนที่มาจากส่วนกลางแล้วมาคิดแทน อะไรที่ส่งมาจากส่วนกลางไปคิดแทนชาวบ้านหมด มันทำให้ปัญหาประเทศไทยไม่ค่อยจบ แล้วที่สำคัญเขาบอกว่าระหว่างหลักของประชาธิปไตยกับเผด็จการมันดีอย่างไร มันดีกว่ากันอย่างไร ประชาธิปไตยเขาบอกว่าเลวน้อยกว่า เผด็จการเลวมากกว่า แต่ผมว่ามันดีกว่ากันตรงที่ว่าในระบบของการปกครองระบอบประชาธิปไตยมีการเลือกตั้ง เมื่อใดที่มีการเลือกตั้ง นักการเมืองหรือผู้ที่จะต้องเลือกตั้งจะต้องลงไปพบพี่น้องประชาชนในเขตพื้นที่ไม่ว่าจะการหาเสียงในรูปแบบใด หาเสียงได้หรือไม่ได้ จะไปแนะนำตัวอะไรก็ตาม นั่นคือสิ่งที่เขาจะต้องไปเห็นปัญหา ไปเห็นสภาพต่าง ๆ ของพี่น้องประชาชน เขาจึงจะสามารถรู้สภาพ รู้ปัญหา แล้วก็แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ตรงประเด็น แล้วก็ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด แต่วันนี้เราหลายท่านมองอยู่เรื่องที่ว่า มาจากการเลือกตั้งหรือไม่มาหรือมาจากการสรรหา ผมว่าประเด็นนี้ละครับที่จะทำให้ปัญหามันเกิดขึ้น เพราะเราลืมมองไปว่าเรื่องของจำนวนลืมมองในข้อด้อยของความต้องการของหลายคนว่า ข้อด้อยอะไรเป็นอะไร ข้อด้อยของการเลือก ให้ประชาชนเลือกกับข้อด้อยของการสรรหามีอะไรบ้างทำให้เรามองข้ามประเด็นนั้น แล้วแม้แต่จำนวนผมเองได้ขอแปรญัตติไว้ว่าให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง จำนวน ๑๕๔ ท่าน คือใช้จังหวัดละ ๒ คนเป็นตัวตั้ง เหตุผลก็คือว่าการที่ใช้ในระบบประชาชนเป็นฐาน ๓๐๐,๐๐๐ เสียงต่อสมาชิกวุฒิสภา๑ ท่าน ผมว่าวันข้างหน้า ผมอยากจะพูดตรงนี้และจำไว้ได้เลยครับ แล้วบันทึกไว้ได้เลยว่า วันข้างหน้าจะเกิดปัญหากับประเทศนี้บ้านเมืองนี้ และหลาย ๆ จังหวัด ก็คืออำนาจมันจะเป็น ๒ ชั้น สมาชิกวุฒิสภา ๓๐๐,๐๐๐ คน กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๕๐,๐๐๐ คน ถามว่ามาจากระบบการเลือกตั้งเหมือนกัน ถ้ายิ่งไปอยู่คนละพรรคหรือคนละพวก กลไกของวุฒิสมาชิก

ก็มีคณะกรรมาธิการต่าง ๆ อย่าบอกว่าท่านไปเป็นสภาพี่เลี้ยง ท่านไม่ลงมายุ่งข้างล่าง แต่ในหลักความเป็นจริงมันไม่ใช่ การที่จะเป็นสภาพี่เลี้ยงหรือสภาระดับสูง ต้องมาจากตัวแทนจังหวัด จังหวัดละ ๒ คน ไม่มีจังหวัดใหญ่ไม่มีจังหวัดเล็ก แต่ใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง หรือถ้าท่านจะเอา ๒๐๐ คน ก็ให้หารเป็นจังหวัด เพราะว่านี่คือตัวแทน ผมบอกว่าอย่าไปชี้นำประชาชน อย่าไปบอกว่าประชาชนเลือกไม่เป็น เดี๋ยวอย่างโน้นนะ ต้องมีการสรรหาให้ตรงกับสายอาชีพ อย่าดูถูกประชาชน ประชาชนเลือกเป็นครับ แต่เราต้องวางระบบการเลือกให้กับพี่น้องประชาชน เพื่อให้ท่านเลือกถูกและรู้วิธีการเลือก ----------

การใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งนั้นจะมีผลต่อการเลือกตัวแทนของกลุ่มชนได้ชัดเจนมากที่สุด อันนี้เป็นเรื่องที่ผมอยากจะฝากไว้ แล้ววันข้างหน้าจะเกิดปัญหาอีกหลายประการกับบ้านเมืองนี้ ผมอยากให้คณะกรรมาธิการได้มองประเด็นนี้ให้มาก ๆ เรามัวแต่พูดกันว่าเลือกหรือว่าแต่งตั้ง ระบบการแต่งตั้งควรจะหมดไปจากประเทศนี้ได้แล้ว เพราะคนที่ได้รับการแต่งตั้งไม่รู้หรอกครับ วันนี้บ้านเมืองนี้ยุ่งเพราะนักวิชาการครับ ยุ่งเพราะนักวิชาการครับ ไม่ได้ยุ่งเพราะใคร ยุ่งเพราะพวกที่ไปเรียนต่างประเทศ มีความรู้สูงส่งแต่ไม่เอาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ไม่เอาปัญหาความเป็นไทย ๆ ของไทยมาแก้ เราพยายามที่จะมีกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับอเมริโกย สหรัฐอเมริกาและยุโรปสแกนดิเนเวียผสมกันไปทั่วหมด แต่เราลืมความเป็นไทย เราลืมพฤติกรรมของคนไทย เราลืมนิสัยคนไทย และเราลืมความเป็นอยู่อย่างไทย ๆ เดี๋ยวนี้ท่านสังเกตได้ครับ ชนชั้นสูงจะพูดกันไม่ค่อยรู้เรื่อง อังกฤษคำ ไทยคำ เดี๋ยวนี้ไปไหนยังดีนะครับ มีแอพพลิเคชั่น (Application) ที่แปลภาษาได้ ไม่อย่างนั้นปวดหัว ผมเรียนด้วยความเคารพว่า แต่ปัญหาบ้านนี้เมืองนี้จะไม่ได้รับการแก้ไข แต่เชื่อว่าในอนาคตฐานจากประชาชน ๓๐๐,๐๐๐ คน จัด ๑๕๐,๐๐๐ คน จะมีปัญหาไขว่กัน แล้วถ้าใช้ระบบจังหวัดจะไม่มีอำนาจแทรกซ้อนมาจากพรรคการเมือง จะไม่มีอำนาจแทรกซ้อนจาก ส.ส. ที่จะไปสนับสนุน ส.ว. ได้ เพราะว่าการเลือกทั้งจังหวัด ถ้าวันนี้ ส.ว. ยังมีจำนวนฐานประชาชนน้อยกว่านายก อบจ. มันก็ยิ่งน่าเศร้า วันนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจาก ๑๕๐,๐๐๐ คน ก็ถือว่าบางที่น้อยกว่านายกเทศมนตรีก็ว่าได้ หรือว่าน้อยกว่านายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแน่นอน เรียนด้วยความเคารพ แต่ ส.ว. นั้นต้องดูในภาพรวมทั้งจังหวัดและเป็นตัวแทนของจังหวัดนั้น ๆ เพื่อจังหวัดอุทัยธานีก็จะเลือกตัวแทนในฐานะที่จะมาอยู่ในสภาสูงอีกแบบหนึ่ง จังหวัดเชียงใหม่ก็จะเลือกอีกแบบหนึ่ง แต่ถ้าแยกเป็นพื้นที่เขต ๓๐๐,๐๐๐ คน ไม่ใช่การบ่งชี้ เป็นตัวแทนของกลุ่มชนนั้นโดยตรง หรือว่าจังหวัดนั้นโดยตรง แต่ถ้าใช้พื้นที่เขตจังหวัดไปเลือกตั้ง จะจำนวนเท่าไรผมไม่เกี่ยง ผมบอกได้เลย และปัญหาอำนาจทับซ้อนการทำงาน คิดหรือครับว่าประชาชนจะไม่ไปร้องเรียนสมาชิกวุฒิสภาในเรื่องของความเดือดร้อน เพราะประชาชนถือว่าผู้ที่เขาเลือกตั้งคือผู้ที่เขาต้องได้รับการแก้ปัญหาให้เขา มันจะเกิดการไขว่ วันนี้อำนาจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้หนีห่างไปจากหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเลย วันนี้ถนนไปไม่ได้ ถนนไม่ดีก็ร้องผู้แทนราษฎร ถ้าพูดกันจริง ๆ หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นในเรื่องของการออกกฎหมาย ปัญหาคือมันก็ไม่ไป

ทับซ้อนกันอยู่ทุกวันนี้ ทำให้พี่น้องประชาชนไม่เข้าใจการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อย่างชัดเจน ตรงนี้ผมอยากจะให้มอง วันนี้มันทับซ้อนกันอยู่แล้ว แต่วันข้างหน้ามันจะเป็นการทับซ้อนอีกฝ่ายหนึ่ง อำนาจจะเป็น ๒ ชั้น การทำงานจะเป็นการทับซ้อนที่ไม่รู้ว่าหน้าที่ใครเป็นหน้าที่ใคร ไม่ใช่ประชาชนผิดครับ พวกเรานี่แหละผิด เพราะเราวางกลไกไว้ไม่ได้ พี่น้องประชาชนนั้นอย่าไปดูถูกว่าพี่น้องประชาชนจะเลือกคนไม่เป็น ท่านเลือกเป็นครับ มันอยู่ที่พวกเราวางกลไกในการเลือกตั้ง วางกลไกในการบริหารบ้านเมืองอย่างไร ภายใต้การตัดสินใจของพี่น้องประชาชน ก็กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ นี่คือสิ่งที่ผมคิดว่าวันข้างหน้าจะมีปัญหาแน่นอนกับประเทศของเรา เพราะว่าเรามองข้ามประเด็นที่สำคัญไปครับ นี่คือความเห็นที่ผมคิดว่าอยากจะให้ฟังไว้ ถ้าวันหนึ่งเกิดปัญหาขึ้นมาก็จะกลายเป็นว่าขอให้รับผิดชอบกันไว้ด้วยว่าเป็นความคิดจากพวกเรานะครับ แล้วผมเชื่อว่าปัญหาทับซ้อนแน่นอน กราบเรียนด้วยความเคารพครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อาจารย์สุมล สุตะวิริยะวัฒน์ อาจารย์ต้องใช้สิทธิอภิปรายที่คณะกรรมาธิการขอแก้ไขก็คือ มาตรา ๑๑๒ นะครับ แล้วก็ต่อด้วยอาจารย์บุญเลิศ แล้วกลับมาที่ท่านคำนูญ เชิญครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันไม่ได้แปรญัตติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในฉบับนี้แม้แต่มาตราเดียว ด้วยเหตุที่ดิฉันไม่ได้แปรญัตติก็เพราะไม่ต้องการให้มีการแก้ไขที่เป็นผลประโยชน์ทับซ้อน จึงไม่ได้แตะต้องกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่เมื่อคณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขในมาตรา ๑๑๒ ดิฉันจึงขอแสดงความคิดเห็นร่วมด้วยว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันหรือฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น ในมิติของวุฒิสภาดิฉันถือว่าเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุด เพราะเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่ได้กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามี ๒ แบบ หรือ ๒ ประเภท นั่นก็คือมีสมาชิกวุฒิสภาแบบเลือกตั้ง แล้วก็แบบสรรหา แต่สมาชิกรัฐสภาแห่งรัฐสภาแห่งนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ที่ดิฉันได้เข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้น ไม่ว่ารัฐบาลใด ๆ เพียรที่จะแก้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยคิดว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นเป็นฉบับที่เป็นยาแรงต้องแก้ไข ได้มาโดยมิถูกต้องอะไรก็แล้วแต่ ที่จะพึงกล่าวหาถึงว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญได้มาโดยมิชอบ ไม่ใช่มาจากประชาชน ผิดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ทำนองอย่างนั้น ดิฉันมาจากการเลือกตั้ง ในครั้งแรกพูดตรง ๆ แบบคนเมืองเพชรว่าไม่ชอบให้มี ส.ว. สรรหาเลย เพราะเห็นว่า ส.ว. สรรหานั้นไม่ได้เหนื่อยยากเลย ไม่ต้องลงทุนในการหาเสียง ไม่เหมือน ส.ว. เลือกตั้งต้องเดินทั้งจังหวัด ดิฉันตั้งใจเลยว่าเข้ามาในสภาจะมาแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ไม่ให้มี ส.ว. สรรหา นี่คือความจริงจากใจของดิฉันเมื่อปี ๒๕๕๑ แต่ท่านประธานที่เคารพ ท่านเชื่อหรือไม่ว่าวันแรกที่ดิฉันเข้ามาในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ที่ใคร ๆ ก็อยากเข้ามา ดิฉันได้พบ ส.ว. สรรหาหลายท่านในปี ๒๕๕๑ บอกได้เลยดิฉันประทับใจ แล้วก็คิดทันทีอยากกลับไปบ้านไปออกวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดเพชรบุรี ว่าคำพูดที่ดิฉันได้พูดไปเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ที่เลือกตั้งได้นั้นต้องเปลี่ยนแล้ว เพราะดิฉันมาพบ ส.ว. สรรหาที่ล้วนแต่ทรงคุณวุฒิมีความรู้หลายด้าน สิ่งสำคัญที่ดิฉันหมายมาดในการมาเป็นสมาชิกวุฒิสภานั่นก็คือมีความเป็นกลาง หลายคนอาจจะบอกว่าความเป็นกลางนั้นมันวัดไม่ได้ มองไม่เห็นจับต้องไม่ได้ แต่ดิฉันว่าทำได้ถ้าเราเป็นสมาชิกวุฒิสภาอย่างเนื้อแท้มีจุดยืนเป็นของตนเอง ผิดเป็นผิด ถูกเป็นถูก ย่อมทำได้ ดิฉันจึงเห็นว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ ควรมีสมาชิก ๒ แบบ หรือ ๒ ประเภท ----------

ดั่งที่กฎหมายรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้มันจึงจะเป็นสภาที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง ตลอดเกือบ ๖ ปี บัดนี้ ๕ ปีครึ่ง ดิฉันทำงานในวุฒิสภาร่วมกับสมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหา ดิฉันได้เห็นความเอาใจใส่ ความขยันขันแข็ง ภูมิรู้อีกมากมายในการที่ท่านแปรญัตติ ในการที่ท่านอภิปราย เยอะมากประทับใจ แต่วันนี้คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากได้แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดไม่ว่าจะ ๑๕๐ คน หรือ ๒๐๐ คน สำหรับดิฉันไม่มีความหมายเหมือนที่เพื่อนสมาชิกรัฐสภาหลายท่านบอกว่า ถ้าอย่างนั้นก็ควรมีสภาเดียว ถ้าไม่มี ส.ว. สรรหา สิ้นเปลืองงบประมาณเปล่า ๆ ถ้าเราจะมาเลือก ส.ว. เลือกตั้งทั้งหมด ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันจึงอยากเสนอแนวทางการได้มาของสมาชิกวุฒิสภาว่าต้องมี ๒ ประเภทนั้นเป็นอย่างไร ดิฉันเข้าใจว่าสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหา ที่มาจากท่านประมุขขององค์กรอิสระทั้ง ๗ คนนั้นไม่เพียงพอ ได้รับการติฉินนั้น เพราะฉะนั้นเรามาหาทางออก ดิฉันจึงเสนอว่าสมาชิกวุฒิสภามี ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งมาจากการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คนอย่างที่เป็นอยู่ ๗๗ จังหวัด ก็ ๗๗ คน เหมือนเช่นทุกวันนี้ ๒. สมาชิกวุฒิสภามาจากการสรรหาจากทุกอาชีพในจังหวัดนั้น ๆ โดยให้ทุกอาชีพนั้นเลือกตัวแทนของตนมา ๑ คน เมื่อเราเห็นว่าการเลือกตั้งยึดโยงกับประชาชน ก็ให้ตัวแทนเหล่านั้นเป็นผู้สมัคร แล้วก็ให้ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งในจังหวัดนั้น ๆ เลือกมาได้อีก ๑ คน เป็นจังหวัดละ ๒ คน เพราะฉะนั้นก็จะมี ส.ว. หรือสมาชิกวุฒิสภา ๒ ประเภทที่มาจากการเลือกตั้งโดยภาพกว้างทั่วไป กับสมาชิกวุฒิสภาที่จำกัดวงให้แคบลงโดยให้ผู้ที่มีคุณวุฒิมีอาชีพมีอะไรก็แล้วแต่ที่เขาเลือกกันมาเองในอาชีพของเขานั้นอีก ๑ ท่าน ได้เข้ามาสู่สภาแห่งนี้เป็นตัวแทนของจังหวัดนั้น ๆ ซึ่งจะเป็นกี่คนไม่ต้องคำนึงถึง ก็ ๗๗ จังหวัด จังหวัดละ ๒ คน ก็ร้อยกว่าคน ไม่มาก ถ้าทำประโยชน์ได้มากมาย ไม่จำเป็นต้องคนมากมาย ไม่จำเป็นต้องมีตัวแทนมากมาย เพราะฉะนั้นสมาชิกวุฒิสภาทั้ง ๒ ประเภท ซึ่งดิฉันเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกที่ขอเอ่ยนาม คือท่านเทพไทนั้นว่าไม่ควรหาเสียง สมาชิกวุฒิสภาไม่ควรหาเสียง เพราะไม่อย่างนั้นไปเหมือนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดิฉันตอนที่เลือกตั้งคิดเหมือนกันว่าต้องแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะตอนกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ สมาชิกวุฒิสภามีการเลือกตั้งปี ๒๕๔๓ เป็นครั้งแรก ดิฉันเป็นประธานตรวจสอบการเลือกตั้ง ดิฉันเห็นด้วยที่สมัยกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ สมาชิกวุฒิสภาหาเสียงไม่ได้ ใช้การแนะนำตัวพูดให้ประชาชนรู้ว่าเป็นใคร ต้องการทำอะไร เพราะตอนนั้นใหม่เอี่ยมในปี ๒๕๔๓ นั้น ใหม่เลยที่สมาชิกวุฒิสภาใช้เลือกตั้ง พอมาถึงกฎหมาย

รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ท่านได้แก้ให้สมาชิกวุฒิสภามีการหาเสียงได้ ดิฉันเห็นว่าไม่ดีเลย เพราะเนื่องจากว่าสมาชิกวุฒิสภาไม่ใช่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การหาเสียงเป็นการใช้เงินที่ดิฉันว่ามันมากมายเสียดายเงินจนบอกไม่ถูก ฟุ่มเฟือย แล้วเป็นเรื่องของการก่อให้เกิดการทุจริต มีการซื้อสิทธิขายเสียง ถ้าสมาชิกวุฒิสภาไปแนะนำตัว เดินไปบอกชาวบ้านว่าเป็นใครมาจากไหน คนจังหวัดนั้น ๆ รู้จักอยู่แล้ว เมื่อไม่รู้จักก็แนะนำตัวให้รู้จักว่าเป็นใครต้องการอะไร ดิฉันว่าพอแล้วแค่นี้ ไม่ต้องมาขึ้นป้าย ทุกย่างก้าวล้วนแต่ใช้เงินทั้งสิ้นทั้งปวง เสียดายกับเงินทองที่สูญเสียไปในเรื่องอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเห็นด้วยว่าควรที่จะให้เพียงแค่แนะนำตัวก็พอแล้ว เพราะเราทำหน้าที่อาจจะคนละแบบกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นดิฉันขอสรุปว่าวุฒิสภาควรมีสมาชิก ๒ ประเภท โดยใช้วิธีการเลือกตั้งเช่นเดียวกับที่ผ่านมา กับใช้วิธีเลือกตั้งแบบใหม่ที่ผ่านการสรรหาจากองค์กรของตัวเองทุกเหล่าอาชีพ แล้วก็มาให้ทำการเลือกตั้ง เพราะต้องการยึดโยงกับประชาชน ถ้าทำอย่างนั้นได้ ถ้าคณะกรรมาธิการแก้ไขเป็นอย่างนั้นได้ ดิฉันว่าจะเป็นพระคุณต่อประเทศชาติอย่างมาก แล้วจะทำให้วุฒิสภามีศักดิ์ศรีสมกับคำว่า สภาสูง ขอบพระคุณค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ด้วยความเคารพอย่างยิ่งนะครับ ผมไม่ท้วงเลย เพราะว่าความจริงแล้วอาจารย์ต้องอภิปรายเฉพาะประเด็นที่กรรมาธิการได้มีการแก้ไข คือวรรคหนึ่ง เขตเลือกตั้ง และวรรคสาม ก็คือวิธีการนับจำนวนของ ส.ว. เพราะนี่คือข้อบังคับการประชุม ข้อ ๙๙ อาจารย์ครับ ผมอยากจะเห็นอย่างหลายท่าน ๒-๓ ท่านที่เมื่อสักครู่อภิปรายได้ดีมากครับ อาจารย์บุญเลิศครับ ผมขอทำความเข้าใจอาจารย์บุญเลิศนิดหนึ่งนะครับ เดี๋ยวอาจารย์อภิปรายเพราะเนื่องจากว่าอาจารย์อภิปรายตัดมาตรา ๓ ออก เวลานี้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้คือวาระที่หนึ่งรับมาแล้ว มาจากเลือกตั้ง มาตรา ๑ มาตรา ๒ ก็รับมาแล้ว เพราะฉะนั้นผมก็อยากให้อาจารย์อภิปรายเฉพาะประเด็นมาตรา ๓ ที่แก้ไขมาตรา ๑๑๒ ก็คือเขตเลือกตั้งครับอาจารย์ ขอความกรุณาท่านอาจารย์ ท่านจุฤทธิ์มีอะไรครับ

นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมมีเรื่องใคร่หารือนิดเดียวครับ เนื่องจากเมื่อสักครู่นี้ผมได้รับโทรศัพท์จากพี่น้องชาวจังหวัดพังงาที่ไปร่วมชุมนุมเรื่องปัญหาราคาพืชผลการเกษตรตกต่ำ คือราคายางพาราตกต่ำนะครับ

เรื่องที่ ๑ คือชาวบ้านเป็นห่วงว่าจะมีการสลายการชุมนุมหรือเปล่าคืนนี้ ซึ่งมีสมาชิกได้พูดไปแล้วเมื่อสักครู่นี้นะครับ

เรื่องที่ ๒ เรื่องการประกันราคายางพารา ว่าจะขอราคา ๑๐๐ บาทได้หรือไม่ พอดีตอนนี้ผมหันไปเจอท่านนายกรัฐมนตรีครับ อยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีรับปากกับสภาตอนนี้ครับ ถ้าท่านรับปากก็จะช่วยคลี่คลายปัญหาตรงนี้ไปได้ครับ อยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีขึ้นชี้แจงกับสภานิดหนึ่งครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจุฤทธิ์ครับ เมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านณัฐวุฒิก็ได้ชี้แจงไปแล้วว่าจะไม่มีการใช้กำลังใช้เจรจานะครับ แล้วสำหรับการกำหนดราคาก็ได้มีการประชุมร่วมกัน คือผมไม่อยากให้ใช้เวทีอันนี้ซึ่งเป็นการแก้รัฐธรรมนูญมาเรื่องของการซักถามหรือว่าตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล เดี๋ยวมันจะไม่จบ ขอความกรุณาเถอะครับ ให้ท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงก็ได้นะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีมาแล้ว เชิญครับ เพื่อความสบายใจของท่านจะได้เข้าใจพร้อมกันนะครับ เชิญครับ

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาค่ะ ดิฉัน นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทยค่ะ ก็ขออนุญาตท่านสมาชิกเล็กน้อยนะคะ เพราะว่าทางท่านผู้อภิปรายได้เอ่ยถึงนะคะ ดิฉันเองก็ไม่อยากจะใช้เวลาของสภาเนื่องจากกำลังพิจารณาในเรื่องของพระราชบัญญัติกันอยู่นะคะ อย่างไรก็ตามก็คงจะขออนุญาตให้รับเรื่อง เพราะว่าจริง ๆ แล้วคณะกรรมการก็จะมีคณะกรรมการในการที่จะพิจารณาอยู่แล้ว ก็เรียนว่าปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนอย่างไรก็ต้องช่วยกันดูแลอย่างเต็มที่ อย่างไรจะรับเรื่องนี้ประสานกับทางคณะกรรมการต่อไป ขอบคุณค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจุฤทธิ์ครับ

นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ที่ผมเรียนว่าจะเป็นประโยชน์กับสภาอย่างไร ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านจุฤทธิ์ครับ ยังไม่ต้องประท้วงครับ คุณจุฤทธิ์ขอบคุณ ต้องขอบคุณนายกรัฐมนตรีครับ ขอบคุณนายกรัฐมนตรีไปเลย เพราะท่านรับเรื่องไว้แล้ว เดี๋ยวท่านไม่ต้องห่วงนะครับ

นายจุฤทธิ์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมกำลังจะบอกว่าเป็นประโยชน์กับสภาอย่างไรครับ การที่ท่านนายกรัฐมนตรีมาตอบอย่างนี้ แต่ขอคำยืนยันที่ผมถามไปแค่ ๒ คำถามสั้น ๆ นะครับ ๑. มีการสลายการชุมนุมหรือเปล่าคืนนี้ หรือวันต่อไป ๒. ราคาที่ชาวบ้านเรียกร้องครับ ผมไม่พูดถึงท่านณัฐวุฒินะครับ เพราะขอ ๑๒๐ บาท มันไม่ได้ ตอนนี้ขอนายกรัฐมนตรีร้อยเดียวครับ ขอบคุณมากครับ ช่วยตอบหน่อยครับ

(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ดังนั้นจึงมีคนประท้วงนะครับ เชิญผู้ประท้วงครับ

นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงท่านผู้อภิปรายท่านจุฤทธิ์ ขออภัยที่เอ่ยนามว่ากระทำผิดตามข้อบังคับข้อ ๔๓ เป็นการอภิปรายที่ไม่อยู่ในประเด็น เราอยู่ในญัตติเรื่องของการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ จริง ๆ ตอนนี้ท่านนายกรัฐมนตรีอยู่ในบริเวณรัฐสภาท่านก็ได้ให้คำตอบในเบื้องต้นไปแล้ว ถ้าท่านมีข้อสงสัยผมว่าท่านเดิมมาถามดีกว่าครับ ผมว่าจะง่ายกว่านะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ใช้สิทธิในการตอบไปแล้ว ตอนนี้ขอให้ท่านประธานได้ดำเนินการพิจารณาต่อครับ

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอวินิจฉัยก่อนครับ อย่าเพิ่งประท้วงครับ ขอวินิจฉัยก่อนครับ ผมบอกตั้งแต่ต้นแล้วว่าวันนี้เราประชุมการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในวาระที่สอง ผมไม่อยากจะอนุญาตให้นำเรื่องอื่น เรื่องการบริหาร เรื่องปัญหาบ้านเมืองมาพูดในที่นี้นะครับ ก็อุตส่าห์ให้ท่านเทพไทกับท่านณัฐวุฒิได้อธิบายให้ประชาชนฟัง ไม่ต้องประท้วงแล้วครับ ท่านจุฤทธิ์มีอะไรท่านถามท่านนายกรัฐมนตรีโดยตรงดีไหมครับ ผมจะได้ให้ท่านอาจารย์บุญเลิศ ไม่อย่างนั้นท่านประท้วงอีก ท่านพิเชษฐ์ยังยืนอยู่เลยครับ ประท้วงผมเรื่องอะไรครับ เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ผมประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ท่านประธานไม่น่าจะเปิดโอกาสตรงนี้เลย เพราะวันพฤหัสบดีก็จะมีการหารือกันอยู่แล้ว จะมีการเสนอญัตติอยู่แล้ว เปิดโอกาสให้สร้างสถานการณ์อย่างนี้ออกทีวีได้อย่างไรครับท่านประธานไม่ได้นะครับ มันคนละเรื่องกัน ท่านนายกรัฐมนตรีให้เกียรติเข้ามานั่งในสภา ถือโอกาสเขาไม่มาก็เรียกร้องให้มา พอมาแล้วถือโอกาส ถือโอกาสครับท่านประธาน แล้วนายกรัฐมนตรีจะตอบได้อย่างไร มีคณะกรรมการอยู่แล้ว ผมประท้วงท่านประธานนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านพิเชษฐ์พอได้แล้วครับ ผมก็ยอมรับการประท้วงครับ เชิญนั่งครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : ท่านอย่าเปิดโอกาสแบบนี้นะครับ ไม่ได้นะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านพิเชษฐ์นั่งเลยนะครับ เพราะฉะนั้นท่านจุฤทธิ์ไม่ต้องแล้วครับ เพราะว่าเวลานี้คำตอบชัดเจน เดิมผมแจ้งว่าวันพฤหัสบดีจะงดประชุมสภาผู้แทนราษฎร แต่วันนี้เปลี่ยนใหม่แล้วครับ ท่านไปตั้งกระทู้ถามสดถามวันนั้นนะครับ อย่างนี้ไม่ได้ครับ เชิญอาจารย์บุญเลิศครับ เชิญครับ ผมไม่อนุญาตอีกนะครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายบุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ก่อนจะลงในเนื้อหาผมอยากจะกราบเรียนว่านักการเมืองจะต้องเข้าใจเสมอว่าเรามีอำนาจไว้เพื่อยังประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติและประชาชน มิได้มีไว้เพื่อทำลายชาติและประชาชนแต่อย่างใด นี่คือปณิธานของผม ณ ที่นี้ กระผมอยากจะกราบเรียนด้วยความรัก ด้วยความห่วงใยชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริง ไม่ได้เน้นผลประโยชน์ของตนเองเลยแม้แต่น้อย ดังนั้นสิ่งที่กระผมจะกราบเรียนต่อไปนี้จะเป็นความคิดเห็นที่บริสุทธิ์ และอยากเห็นความเจริญความมั่งคั่ง ความมั่นคงและความผาสุกของประชาชนเป็นสำคัญ ซึ่งกระผมจะได้กราบเรียนดังต่อไปนี้ กระผมได้แปรญัตติไว้โดยการตัดทุกมาตรานะครับ เพราะว่าไม่เห็นด้วยว่าการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญแม้แต่ฉบับเดียว ไม่ว่าร่าง ๑ ร่าง ๒ ร่าง ๓ ตอนนี้จะให้ผมหยุดก่อนหรือเปล่าครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขออภัยจริง ๆ ครับอาจารย์มาจากจังหวัดเดียวกันด้วยยิ่งต้องขออภัยครับอาจารย์ อยากให้อาจารย์พูดแต่ว่าตรงนั้นมันผ่านมาแล้วนะครับ ผมก็อยากเดินหน้าต่อนะครับ เชิญท่านอภิปรายครับ ข้างหลังเขาจะคุยกันเราอย่าไปมองครับ มองที่ผมครับ เชิญครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : พอดีตาหลังมองเห็นครับ

(นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ชาวระยองจะประท้วงอะไรชาวแปดริ้วครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สาธิต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดระยองนะครับ ผมประท้วงท่านประธานนี่ละครับ คือเมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกเห็นท่านนายกรัฐมนตรีมาสภาเขาก็ต้องการถามความเห็นของท่านนายกรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ท่านประธานก็วินิจฉัยว่าการดำเนินการเป็นการดำเนินการนอกประเด็น แต่ผมเรียนท่านประธานว่าสภาแห่งนี้มีไว้สำหรับแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจังหวัดนครศรีธรรมราชขณะนี้เป็นเหตุการณ์เร่งด่วน และเหตุการณ์ปัญหาราคายางพาราตกต่ำ เป็นปัญหาที่คนเดือดร้อนทั้งประเทศนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนี้ก็จะมีคนประท้วงท่านสาธิตครับจะมีคนประท้วง

นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : ผมยังไม่จบครับ ผมเข้าใจครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เพราะสภานี้เป็นสภาที่ออกกฎหมาย ตรวจสอบรัฐบาล มันเป็นคนละเวทีครับ เวทีวันนี้คือเวทีสำหรับการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านนายกรัฐมนตรี ผมบอกแล้วบอกว่าท่านมาคุยกันได้ ท่านนั่งไม่อย่างนั้นจะมีคนประท้วงท่าน ท่านสาธิตนั่งเถอะครับ ท่านจุลพันธ์จะได้ไม่ต้องประท้วงนะครับ ผมอยากจะฟังอาจารย์บุญเลิศพูดครับ คนแปดริ้วฟังอยู่นะครับ คนไทยทั่วประเทศอยากฟังอยู่ครับ เชิญนั่งเถอะครับ ผมไม่อนุญาตครับ เชิญอาจารย์บุญเลิศได้

นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : ผมกำลังจะจบตรงนี้ครับท่านประธาน เมื่อท่านอนุญาตเสร็จปั๊บเหตุการณ์ก็เกิดขึ้น

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่ครับ ผมขออนุญาตไม่ให้ท่านพูดนะครับ เพราะว่าอาจารย์บุญเลิศกำลังจะอภิปรายเรื่องของกฎหมายรัฐธรรมนูญอยู่ ท่านไม่ต้องประท้วงแล้วครับ เชิญอาจารย์บุญเลิศครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือผมปฏิเสธการแก้ไข มาตรา ๓ ทั้งมาตรา คือว่าไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขในเรื่องของการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง ด้วยเหตุผลว่าระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยคือระบอบรัฐสภาที่ลอกเลียนมาจากอังกฤษซึ่งเป็นแม่แบบ เขามี ๒ สภา คือสภาล่างกับสภาสูง สภาล่างคือ เฮ้าส์ ออฟ คอมมอน (House of Common) เลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง แต่ เฮ้าส์ ออฟ ลอร์ด (House of Lord) เขาแต่งตั้งมาจากสาขาอาชีพ วิชาชีพต่าง ๆ เพื่อให้มาเป็นพี่เลี้ยงในการตรวจสอบถ่วงดุลความคิดเห็นต่าง ๆ ของสภาล่าง เราจะเห็นว่าประเทศอังกฤษนั้นเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์กว่าประเทศไทยมากมายมหาศาล เรามักจะอ้างการยึดโยงประชาชนเป็นเรื่องสำคัญอย่างโน้นอย่างนี้ ไม่ดูแม่แบบประชาธิปไตยที่แท้จริงของเขา ผมเห็นด้วยกับการยึดโยงประชาชน แต่การยึดโยงประชาชนในบรรยากาศของการเลือกตั้งน้ำเน่าที่เป็นอยู่ในระบอบประชาธิปไตยจอมปลอมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้นี้ในประเทศนี้ ได้มีการซื้อสิทธิขายเสียงอย่างมากมายมหาศาล มีการโกงเลือกตั้ง มีการใช้อิทธิพล สารพัด ได้ก่อให้เกิดปัญหามากมายในเรื่องของกระบวนการได้มาซึ่งอำนาจ การใช้อำนาจ การตรวจสอบการใช้อำนาจ เพราะฉะนั้นผมยังไม่เห็นมีความจำเป็นตรงไหนเลยที่จะต้องให้มีการเลือกตั้งทั้ง ๒๐๐ คน การที่กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้กำหนดให้มีการเลือกตั้งและสรรหาสมาชิกวุฒิสภานั้น เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุดเท่าที่ผ่านมาที่เคยมี กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีการต่อยอดสิ่งที่บกพร่องในกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเราถือว่าเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน ----------

แต่ฉบับนี้ดีกว่าฉบับประชาชนอีก เพราะได้มีการลงประชามติตั้ง ๑๔-๑๕ ล้านคน เห็นด้วยกับกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผล ๒ ประการ ประการแรก คือเราเอาตัวแบบการเมืองแบบระบบรัฐสภา หรือพาร์เลียเมนทารี ซิสเท็ม (Parliamentary system) จากอังกฤษมา ซึ่ง ส.ว. เขาไม่มีการเลือกตั้งเลย มีแต่การสรรหาและแต่งตั้งเท่านั้น เพราะฉะนั้นอีกประการหนึ่งก็คือ กระบวนการได้มาซึ่งอำนาจการใช้อำนาจ การตรวจสอบการใช้อำนาจตามกฎหมายรัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ผ่านมา ถ้าไปอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญทุกฉบับที่ผ่านมาเราจะเห็นว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญทุกฉบับจะเน้นเรื่องการได้มาซึ่งอำนาจ การใช้อำนาจ การตรวจสอบการใช้อำนาจ แต่ว่าล้มเหลวโดยสิ้นเชิง การได้มาซึ่งอำนาจก็ฉ้อฉล ทุจริต การเลือกตั้งซื้อสิทธิขายเสียง เรายังจะให้สมาชิกวุฒิสภาซ้ำรอยย่ำอยู่กับเท้าของน้ำเน่าตรงนี้ต่อไปใช่ไหม ประเทศชาติยังไม่บอบช้ำมากพอใช่ไหม เพราะว่าการที่เราจะเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งไม่มีใครที่จะรับรองได้ว่าสมาชิกวุฒิสภานี้จะต้องยึดโยงกับพรรคการเมือง เมื่อยึดโยงกับพรรคการเมือง ใช้ฐานเสียงเดียวกัน ก็เท่ากับว่าเรามีสภา ๒ สภานี้ คือสภาเดียว และจะนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้นในการใช้อำนาจ การตรวจสอบการใช้อำนาจ เมื่อถึงจุด ๆ นั้นแล้ว ประชาชนทั้งหลายจะไม่ยอมท่าน ในการที่จะให้ท่านใช้อำนาจแบบเบ็ดเสร็จเด็ดขาดหรือเป็นเผด็จการรัฐสภา เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่าในประการต่อมานี้ก็คือว่าการมีสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้ง จังหวัดละ ๑ คน รวม ๗๗ คน และจากการสรรหา ๗๓ คน จากตัวแทนกลุ่มวิชาชีพที่หลากหลาย ทำหน้าที่ได้อย่างสมศักดิ์ศรี ผมพอใจวุฒิสภาชุดนี้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหา ที่มีเกียรติมีศักดิ์ศรี ปฏิบัติหน้าที่อย่างสมภาคภูมิของความเป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ รักษาผลประโยชน์ของชาติไม่ยิ่งหย่อนหรือมากกว่าที่มาจากการเลือกตั้งด้วยซ้ำไป ผมอยากจะกราบเรียนด้วยหัวใจ แล้วทำไมเราถึงไม่รักษาความดีงามของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไว้ เราจะไปแก้ทำไมครับ เราบอกยึดโยง เพื่อให้ยึดโยงประชาชน ผมถามว่ายึดโยงประชาชน ที่มันมีกำหนดไว้ในมาตรา ๖๘ ให้ประชาชนยึดโยง ให้ยึดโยงกับประชาชน คือให้สิทธิประชาชนพิทักษ์กฎหมายรัฐธรรมนูญโดยเข้าถึงศาลรัฐธรรมนูญโดยตรง ท่านกลับไปตัดสิทธิประชาชน นี่มันหมายความว่าอย่างไรครับ ท่านประธานที่เคารพ ที่เขาทำดีอยู่แล้ว เขามีสิทธิมีเสียง ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม พาร์ทิซิเพโทรี ดีม็อคเครซี (Participatory democracy) แต่ท่านบอกว่าไม่ดีหรอก เพราะว่า มาตรา ๖๘ นี้ เป็นหอกข้างแคร่ที่จะทิ่มตำไม่ให้นำไปสู่

การแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งฉบับได้ ท่านเลยบอกว่าไม่ให้ประชาชนมีอำนาจ ไม่ให้ประชาชนมีสิทธิ หมายความว่าอย่างไรท่านประธานที่เคารพ เราบอกว่าอยากจะยึดโยงเพื่อจะแก้มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ เพื่อให้เปลี่ยนจากสรรหามาเป็นเลือกตั้งทั้งหมด แล้วเพิ่มจาก ๑๕๐ คน เป็น ๒๐๐ คน ผมเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภารุ่นแรก ปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๙ อยู่มา ๖ ปี ๖ เดือน ๑๕ วัน ซึมซับกับสิ่งที่เกิดขึ้นในวุฒิสภาในขณะนั้น ผมเข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าอะไรมันเกิดขึ้นในวุฒิสภา ----------

เพราะฉะนั้นการที่เราต้องใช้เงินใช้ทองไปเพื่อเลือกตั้ง ส.ว. เข้ามาต้องใช้เงินมหาศาล เพราะต้องเลือกตั้งทั้งจังหวัด อย่าพูดเลยว่าให้เดิน ๆ ไปแล้วก็ให้ประชาชนเลือก ใครเขาจะรู้จัก ส.ว. คนนั้น คนสมัครคนนั้น ไม่มีหรอกครับ มันต้องขึ้นป้าย มันต้องไปหาหัวคะแนน มันต้องทำสารพัดที่จะให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา มันต้องใช้เงินครับ เพราะฉะนั้นเมื่อใช้เงินก็เข้ามาตกอยู่ภายใต้อำนาจเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุนสามานย์ที่ทำลายชาติและประชาชน เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพนะครับ ในฐานะที่ท่านเป็นคนจังหวัดฉะเชิงเทราด้วยกัน ให้ผมได้แสดงความรู้สึกที่เป็นประโยชน์ต่อแผ่นดินนี้ ผมไม่ได้พูดเพื่อตัวผมเอง หรือเพื่อฝ่ายค้านแต่ฝ่ายเดียว แต่ผมพูดเพื่อผลประโยชน์ของแผ่นดินนี้ เพราะว่าผมอายุมากแล้ว แผ่นดินกำลังจะกลบหน้าผมแล้ว เพราะฉะนั้นผมเป็นนักเรียนนอกครับ เรียนทุนธนาคารโลก เรียนปริญญาเอกด้วยทุนธนาคารโลกที่สหรัฐอเมริกาครับ เพราะฉะนั้นนักเรียนนอกไม่ทุกคนหรอกครับที่มีปัญหา ที่มีปัญหาก็เฉพาะบางคนเท่านั้น อยากจะกราบเรียนด้วยหัวใจว่าประชาธิปไตยบ้านเรานี้ยังมีปัญหาอยู่ เพราะฉะนั้นการเลือกตั้ง ส.ว. ทั้งหมด ทั้ง ๒๐๐ คน มันจะต้องยึดโยงกับพรรคการเมือง จะนำไปสู่เผด็จการรัฐสภา ทั้งการได้มาซึ่งอำนาจ การใช้อำนาจและการตรวจสอบการใช้อำนาจ จะไม่มีใครมีอำนาจตรวจสอบและถ่วงดุลการใช้อำนาจอย่างย่ามใจและเลยเถิดนำไปสู่ความไม่พอใจของสังคมในภาพรวม ที่ใดมีเผด็จการที่นั่นมีปัญหาครับ ลอร์ด แอกตัน (Lord Acton) พูดไว้เมื่อร้อยกว่าปีบอกว่า พาวเวอร์ เทนด์ ทู คอร์รัพท์ แอนด์ แอบโซลูท พาวเวอร์ คอร์รัพท์ แอบโซลูทลี (Power tend to corrupt and absolute power corrupt absolutely) ที่ใดมีอำนาจ ที่นั่นมีแนวโน้มที่จะฉ้อฉล ที่ใดมีอำนาจเหลือล้น ที่นั่นจะมีการฉ้อฉลจนสุดประมาณ ผมเตือนสภานี้ให้ทราบไว้ว่าที่ใดมีเผด็จการจะนำไปสู่หายนะของผู้นั้น และของประเทศชาติด้วย ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อมีเผด็จการ จอมพล ป. พิบูลสงคราม และ พลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ก็มี จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เข้ามาปราบปราม ไม่มีใครเขาอยู่ค้ำฟ้าหรอกครับเผด็จการ ไม่ว่าเผด็จการทหารหรือเผด็จการรัฐสภา เมื่อมีเผด็จการ จอมพล ถนอม กิตติขจร จอมพล ประภาส จารุเสถียร ก็มีนิสิตนักศึกษาและประชาชนเข้ามาปราบปรามเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เมื่อมีเผด็จการ พลเอก สุจินดา คราประยูร ที่ต้องการสืบทอดอำนาจเผด็จการ ก็มีประชาชนผู้ชิงชังการสืบทอดอำนาจเผด็จการนั้นขับไล่ออกไปเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๕ เมื่อมีเผด็จการรัฐสภาในรัฐบาลทักษิณ ชินวัตร ก็มีนักปฏิวัติขี้เรื้อนบางคนเข้ามาขับไล่ออกไป เมื่อมีเผด็จการรัฐสภา

(นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : อาจารย์บุญเลิศครับ มีคนประท้วงแล้ว เชิญท่านนิยมครับ

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ต้องขออภัยท่านผู้อภิปราย เนื่องจากจริง ๆ แล้ว ท่านแปรญัตติไว้ที่หน้า ๑๕ จริง ๆ ท่านก็ผิดหลักการอยู่แล้ว เพียงแต่ท่านประธานให้มีโอกาสท่านได้อภิปราย แต่วันนี้ท่านไปไกลแล้วครับ ผมประท้วงท่านข้อ ๔๓ นะครับ ข้อ ๙๙ ด้วย แต่เนื่องจากแบบนี้มันไม่ได้ ท่านประธานครับไปกล่าวหาไปไกลถึงระบบทักษิณ ระบอบอะไรไปโน่น ระบอบเผด็จการ ซึ่งมันไกลกว่าที่จะอภิปรายในวันนี้ ผมประท้วงท่านตาม ข้อ ๕ ด้วยครับ ขอควบคุมการอภิปรายด้วยว่าไม่ต้องไปไกลขนาดนั้นครับ เพราะเริ่มแรกท่านก็ผิดมาแต่แรกอยู่แล้ว ผมก็ใช้ด้วยข้อบังคับซึ่งมันอาจจะไม่ถูกใจท่าน แต่ว่าอย่างไรก็ต้องใช้ละครับ มันจำเป็น มันไปไกลแล้ว ระบบเผด็จการทักษิณมันยาวเกินไปแล้ว ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนิยมครับ ผมขอวินิจฉัยนะครับ คือความจริงแล้วท่านนิยมที่ประท้วงนั้นนะครับ คืออย่างนี้ครับอาจารย์บุญเลิศครับ ผมเรียนท่านตั้งแต่แรกแล้วว่าผมอนุญาต ก็คือ ๕๗ คนอภิปราย แต่ว่าเนื่องจากว่าประเด็นที่อาจารย์อภิปรายก็คือตัดมาตรา ๓ ออก คือเวลานี้มันเลยเหตุการณ์นั้นมาแล้ว ผมอยากจะให้อาจารย์ว่าถึงประเด็นที่คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไขในมาตรา ๑๑๒ อาจารย์ครับประวัติศาสตร์ของอาจารย์พอแล้ว อาจารย์ต่อเนื่องมาเรื่องอันนี้ดีกว่านะครับ เพราะไหน ๆ อาจารย์ก็เป็นทั้ง ส.ว. เคยเป็น ส.ว. เลือกตั้งมาแล้วนะครับ แล้วก็เป็น ส.ส. ด้วย เชิญอาจารย์ผมก็ชื่นชมอาจารย์นะครับ เชิญครับเชิญว่าต่อเลยครับ คุณหมอสุกิจมีอะไรครับ

(นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวครับ คุณหมอสุกิจประท้วงผมครับ เชิญครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ผมประท้วงท่านประธาน ข้อ ๕ แล้วกันครับ เพราะท่านก็วินิจฉัยกลับไปกลับมาอีกแล้ว วันนั้นเราก็ได้พูดได้ตกลงกันแล้วว่าจะคืนสิทธิให้กับ ๕๗ คน วันนี้ท่านมาพูดบอกว่าให้ท่านบุญเลิศอภิปรายได้เฉพาะที่คณะกรรมาธิการแก้ไข อย่างนั้นทุกคนก็พูดได้ทั้งนั้นละครับ สมาชิกทุกคนก็มีสิทธิพูดประเด็นนี้ แต่ที่เราตกลงกันมาก่อนหน้านี้อย่างนี้มันไม่ใช่ครับ ท่านได้อนุญาตให้เราพูดแบบที่เราได้ คืออย่ารื้อฟื้นเลยครับเดี๋ยวมันก็ยาวอีกครับ เพราะฉะนั้นผมว่าท่านประธานยึดแบบเดิมเถอะครับ ยึดแบบเดิมเถอะครับมันไม่ได้ใช้เวลามากมายอะไร ท่านก็เห็นอยู่แล้วว่าทุกคนที่พูดไม่ได้ใช้เวลาเป็นชั่วโมง ๆ บ่อยนักนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ขอบคุณครับ ขอบคุณคุณหมอ ผมขอวินิจฉัยนะครับ ความจริงแล้วเรื่องนี้ผมเป็นคนที่อนุโลมให้ถูกไหมครับ แต่เห็นอาจารย์บุญเลิศบอกว่าพูดมา ผมก็ให้พูดมาเยอะแล้วนะครับ บอกว่าอาจารย์ก็เข้าสู่มาตรา ๑๑๒ ด้วย มันจะได้ครบถ้วนถูกไหมครับ ก็คือได้พูดในสิ่งที่ความในใจที่ไม่เห็นด้วย แต่เวลานี้ก็คือพูดนานแล้ว ก็บอกว่าให้เข้ามาตรา ๑๑๒ ด้วยนะครับ มันจะได้หมดเรื่องหมดราว เชิญครับอาจารย์ครับ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานครับ ผมกำลังจะจบอยู่แล้ว ผมเตือนสังคม ผมเตือนสภาแห่งนี้ว่าอย่านำอำนาจเผด็จการรัฐสภามาครอบงำประเทศไทย แล้วจะนำไปสู่หายนะของประเทศ ฟังกันบ้าง อย่าคิดว่าเสียงข้างมากนั้นถูกต้องเสมอไป มันอาจจะไม่ถูกใจ แต่ว่าเป็นยาขมที่สามารถเยียวยาแผลทางการเมืองได้นะครับ ขอให้รับฟังหน่อยเถอะครับ แตะนิดแตะหน่อยไม่ได้ ผมไม่อยากเห็นประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีกครับ ผมไม่เคยเห็นเผด็จการรัฐสภาหรือเผด็จการทหารคนใดกลุ่มใดประสบความสำเร็จ ท้าทายอำนาจประชาชนได้เลยแม้แต่กลุ่มเดียวคนเดียวครับ ไม่ว่าจะเป็นต่างประเทศ ฮิตเลอร์ มุสโสลินี ก็ยังพังทลายได้ ที่มาจากการเลือกตั้งจอมปลอมนะครับท่านประธาน ผมเตือนนี่เตือนทุกฝ่ายเลย ไม่ใช่เฉพาะเตือนคนเสียงข้างมาก เตือนนักการเมืองทุกคนที่จะมาเหยียบย่างที่สภาแห่งนี้คงสำเหนียกไว้ด้วยว่าไม่อยากจะให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอยู่บ่อยครั้ง ----------

เพราะว่าประเทศชาติและประชาชนบอบช้ำ อันเนื่องมาจากเผด็จการทั้งหลายนี่แหละ ผมไม่ต้องการเผด็จการทหาร ไม่ต้องการเผด็จการรัฐสภาด้วย เพราะฉะนั้น ทำอย่างไรให้ประเทศไทยนี้เป็นประเทศที่เป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์เสียที เราจะได้พัฒนาประเทศเคียงบ่าเคียงไหล่กับประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้วนี้มาเลเซียยังแพ้เราเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว ประเทศสิงคโปร์ก็ยังเท่ากับเรา เมื่อ ๔๐ ปี ประเทศเกาหลีใต้เท่ากับเรา เดี๋ยวนี้หนีเราไปหมดแล้ว เพราะว่าการเมืองมันน้ำเน่า เผด็จการไม่เผด็จการรัฐสภาก็เผด็จการทหารเราไม่เป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นผมเตือนไว้เท่านั้นเองว่าผมไม่อยากเห็นผมเขียนไว้ว่าผมไม่อยากเห็นประวัติศาสตร์ซ้ำรอยอีก และขอร้องและวิงวอนด้วยหัวใจที่รักและห่วงใยคนไทยทุกคน ขออย่าให้รัฐสภาแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเพื่อยุบเลิกหน่วยตรวจสอบไม่ว่าจะเป็นหน่วยไหนทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ เป็น ป.ป.ช. หรืออะไรทั้งสิ้น เพราะว่าการกระทำเช่นนั้นจะนำไปสู่เผด็จการรัฐสภา แล้วจะนำประเทศไปสู่การใช้อำนาจอย่างเหิมเกริม และนำไปสู่การใช้อำนาจที่ฉ้อฉลทุจริตและประพฤติมิชอบ จนนำไปสู่การเสียเลือดเสียเนื้อและชีวิตของคนไทยอีก ซ้ำแล้วซ้ำเล่าโดยไม่เรียนรู้จากอดีต เพื่อขีดเส้นปัจจุบัน แล้วฝันถึงอนาคตที่สวยหรูได้สักทีหรือผมถามสภาแห่งนี้ อยากให้ดูตัวอย่างของต่างประเทศบ้าง ผมสรุปตรงนี้ครับท่านประธาน ว่าผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญแม้แต่มาตราเดียว กระผมขอฝากความหวังความห่วงใยประเทศชาติและประชาชนของผมไว้ ให้รัฐสภาแห่งนี้ได้พิจารณาและช่วยกันแบกรับความรับผิดชอบอันหนักอึ้งนี้ไว้ด้วยการใช้ทั้งสติและปัญญาโดยปราศจากความโลภ ความโกรธ และความหลง ในที่สุดครับท่านประธานที่เคารพ กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณอาจารย์ครับ เราเหลือ ส.ว. อีก ๙ คนนะครับ ท่านขออภิปรายในประเด็น มาตรา ๑๑๒ หมดเลยนะครับ ท่านคำนูณนะครับ จบจากท่านคำนูณเสร็จก็มาที่ ท่านอัญชลี วานิช เทพบุตร แล้วก็กลับไปที่ท่านอาจารย์วรวิทย์ บารู นะครับ เชิญท่านคำนูณครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ ที่ผมจะอภิปรายต่อไปนี้ ก็คือเป็นประเด็นที่คณะกรรมาธิการแก้ไขในมาตรา ๓ โดยการเติมในมาตรา ๑๑๒ ทั้งวรรคแรก แล้วก็เติมวรรคสองเข้าไปนะครับ ก่อนอื่นวันนี้ผมมาแปลกครับ ต้องขอขอบคุณคณะกรรมาธิการที่กรุณาเติมให้เกิดความชัดเจน

ท่านประธานครับ ในร่างแรกที่เสนอขอแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มาของ ส.ว. นี้ ก็เพียงบอกแต่ว่าให้มี ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คน แล้วก็ให้ใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง แต่ว่าไม่ได้บอกเอาไว้ว่า จะให้ประชาชนเลือกอย่างไรนะครับ การแก้ไขของคณะกรรมาธิการนี้ โดยถ้อยคำที่เติมเข้าไปนี้ ก็คือว่าใช้วิธีการเลือกตั้งแบบให้ประชาชนเลือกได้ ๑ เสียงก็คือ ๑ คน แต่ว่าในกรณีที่จังหวัดนั้นมี ส.ว. ได้มากกว่า ๑ คน ก็คือให้ใช้คะแนนเรียงตามลำดับลงไป ซึ่งในทางเทคนิคเขาก็เรียกกันแปลก ๆ ครับ เขาบอกว่าเรียกแบบ ๑ เสียง ๑ พวงนะครับ ในประเด็นนี้สรุปก็คือว่า ดูเหมือนว่าจะเลือกตามแบบกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ โดยภาพรวมดูเหมือนว่าคณะกรรมาธิการจะแก้ไขให้เกิดความชัดเจนว่า ในการเลือกตั้ง ส.ว. ๒๐๐ คน ให้เลือกตามแบบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่ว่าเอาเข้าจริง ๆ แล้ว มันดูเหมือน แต่ว่าไม่เหมือนทั้งหมดครับ แล้วส่วนที่ไม่เหมือนนั้นผมเห็นว่ามันว่าเป็นสาระสำคัญหรือเป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เสียด้วย ----------

- ๑๐๐/๑

ในชั้นนี้ผมจึงขออภิปรายไม่เห็นด้วย คือเห็นด้วยในการแก้ไขที่แก้ให้เกิดความชัดเจนว่าเอาเลือกตั้งตามแบบกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่ว่าจะแสดงว่าไม่เห็นด้วยว่าถึงแม้ว่าจะดูเหมือน แต่ว่าสารัตถะจริง ๆ แล้ว ต่าง จนกระทั่งอาจจะทำลายเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ท่านประธานครับ ในการนี้ผมก็จะขออภิปรายในส่วนของมาตรา ๕ ที่แก้ไขมาตรา ๑๑๒ และท่านประธานจะกรุณาผมจะเกี่ยวเนื่องไปถึงในมาตราต่อไปเฉพาะเท่าที่จำเป็นครับ ท่านประธานครับ ในก่อนอื่นก็จะพาท่านประธานและท่านประธานกรรมาธิการที่ท่านก็เป็น ๑ ในสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญชุด ปี ๒๕๓๙ ปี ๒๕๔๐ ผู้ทำคลอดกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ย้อนกันไปดูเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ว่าการกำหนดเช่นนี้คืออะไร เพื่อจะได้พิจารณาว่าการแก้ไขครั้งนี้ยังจะสามารถธำรงเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไว้ได้ทั้งหมดหรือแม้แต่ในส่วนสารัตถะสำคัญหรือไม่ เพราะว่าเพื่อนสมาชิกหลายคนที่เสนอแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ก็ล้วนเคยเสนอให้แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งฉบับมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ที่เป็นการเอาเกือบทุกมาตราของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาแทนกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แล้ววาทกรรมที่เราได้ยินกันมาตลอดระยะเวลา ๖-๗ ปีที่ผ่านมาก็คือว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มีความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุดฉบับหนึ่ง แล้วก็การแก้ไขเพื่อให้กลับไปนั้นก็ยังเป็นการล้างผลของการรัฐประหารวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ อีกด้วย ผมเห็นด้วยในประเด็นที่ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเมืองสูงมาก แล้วก็ถือเป็นการปฏิรูปการเมืองครั้งสำคัญ อันที่จริงจำเป็นต้องกล่าวว่ารัฐสภาแห่งนี้ไม่ใช่ชุดที่พวกเราเป็นสมาชิกนะครับ แต่ว่ารัฐสภาแห่งนี้เมื่อปี ๒๕๔๐ นอกจากจะไม่ได้เป็นผู้ยกร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้ว ถ้าไปตรวจติดตามข่าวดูในขณะนั้นก็จะพบว่าก็ไม่ได้เห็นด้วยทั้งหมด แต่ติดที่แก้ไขไม่ได้ แล้วสถานการณ์ในขณะนั้นเอื้ออำนวย เพราะว่าเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่เมื่อปี ๒๕๔๐ แล้วประชาชนจำนวนไม่น้อยเชื่อกันว่าเป็นเพราะระบบการเมืองเดิมเป็นปัญหา จึงจำเป็นต้องปฏิรูปการเมืองใหม่ เกิดขบวนการเสื้อเขียวขึ้นมา รัฐสภาแห่งนี้ในครั้งกระนั้นจึงมีมติรับร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ อย่างเป็นเอกฉันท์ ท่านประธานครับ การที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ออกแบบให้มี ส.ว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดในวันนั้น กระผมจำเป็นต้องกล่าวว่าสาเหตุหลักไม่ได้มาจากสาเหตุของการทำให้เป็นประชาธิปไตย สาเหตุของการคืนสิทธิการเลือกตั้ง ส.ว. ให้กับประชาชนจำนวนหลายสิบล้านคน

แต่ประการใด ไม่ใช่เป็นสาเหตุหลักครับ เราย้อนไปดูไฟล์ (File) ข่าวในยุคนั้นได้ แต่ว่ามันเป็นการปรับบทบาทของวุฒิสภาในประเทศไทยครั้งสำคัญ จากเดิมที่เริ่มมีวุฒิสภามาตั้งแต่ปี ๒๔๘๙ หรือว่าถ้าจะย้อนไปถึง ปี ๒๔๗๕ หากเราถือว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ เป็นวุฒิสภาประเภทหนึ่งเหมือนกัน ในครั้งกระนั้นวุฒิสภาของประเทศไทยจะมีลักษณะเป็นสภาพี่เลี้ยง และก็มีลักษณะเป็นสภากลั่นกรองกฎหมาย แต่ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ปฏิรูปการเมืองครั้งสำคัญที่ต้องการให้วุฒิสภาเพิ่มบทบาทที่สำคัญที่สุดเข้ามา ก็คือความเป็นสภาตรวจสอบฝ่ายบริหาร ความเป็นสภาที่ทำหน้าที่ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่เอามาจากกระบวนการ อิมพีชเมนท์ (Impeachment) ของประเทศอื่น และในการนี้ก็ให้เป็นสภาที่มาขององค์กรอิสระ โจทย์ของคณะผู้ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งกระนั้นที่ตั้งขึ้นมามีอยู่ ๒ ด้านครับ ด้านหนึ่งคือรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งนั้นไร้เสถียรภาพ อายุเฉลี่ยไม่เกิน ๒ ปี เอาเข้าจริง ๆ ก็ประมาณปีหนึ่งด้วยซ้ำ เพราะมันขาดความต่อเนื่อง ----------

แต่อีกด้านหนึ่งการควบคุมการตรวจสอบรัฐบาลโดยสภาผู้แทนราษฎรทำไม่ได้ เพราะว่าเสียงส่วนใหญ่ในสภาผู้แทนราษฎรเป็นสมาชิกพรรคเดียวกับรัฐบาล และระบบของเราบังคับให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นต้องสังกัดพรรคการเมือง มีญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะหรือเป็นรายบุคคลครั้งใด ก็ได้แต่ฟังเอาสนุกนะครับ แต่พอลงมติก็ไร้ความหมาย ต้องมาวัดเปรียบเทียบกันได้ว่ารัฐมนตรีคนใดได้เสียงไว้วางใจน้อยกว่าคนอื่น ก็จะมีผลทางการเมืองเฉพาะรัฐมนตรีคนนั้นถูกตำหนิติเตียนในหน้าสื่อบ้าง จะมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงก็เฉพาะในกรณีที่พรรคร่วมรัฐบาลแตกแยกกัน แต่ในขณะเดียวกันคณะผู้ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญก็เห็นว่าบางครั้งก็ไม่เป็นธรรมสำหรับรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายไม่ไว้วางใจเช่นกัน เพราะถูกตำหนิว่าคดโกงคอร์รัปชั่น แต่ก็ไม่มีการดำเนินการอะไร เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นที่พูดกันมาตั้งแต่หลังการรัฐประหารวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ แล้ว โดยนักวิชาการกฎหมายมหาชนกลุ่มหนึ่งทำการศึกษาวิจัยแล้วก็เผยแพร่ผลการศึกษานั้นผ่านหน้าหนังสือพิมพ์ หวังว่าจะให้มีผลในการร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ แต่ก็ไม่เป็นผล เป็นรูปธรรมเท่าที่ควรโครงการนั้นก็เลยยังคงเดินหน้าต่อไปหลังเหตุการณ์นองเลือดเดือนพฤษภาคม ปี ๒๕๓๕ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรากฏขึ้นของบทความสำคัญเรื่องหนึ่งเมื่อปี ๒๕๓๗ ที่กลายมาเป็นหนังสืออ่านประกอบของคณะนิติศาสตร์หลายมหาวิทยาลัยอยู่ระยะหนึ่ง ผมไม่แน่ใจว่าจนบัดนี้ยังเป็นหนังสืออ่านประกอบอยู่หรือไม่ และไม่ใช่เฉพาะประเทศไทยเท่านั้นครับท่านประธาน โจทย์ที่ว่านี้ก็ดำรงอยู่ในหลายประเทศประชาธิปไตยที่ปกครองในระบบรัฐสภา จนเริ่มเกิดการปฏิรูปตั้งแต่หลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา ถ้าท่านประธานไปตรวจสอบดูนะครับ ในศัพท์วิชาการทางรัฐศาสตร์เขาจะมีคำ ๆ หนึ่งว่า ระบบรัฐสภาที่มีเหตุมีผล คือประเด็นมันไม่ใช่ประชาธิปไตยหรือไม่ใช่ประชาธิปไตย แต่ว่าเป็นประชาธิปไตยระบบรัฐสภาที่มีประสิทธิภาพหรือไม่ ประสิทธิภาพในที่นี้ก็คือประสิทธิภาพในการควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของผู้ใช้อำนาจรัฐที่มาจากประชาชน ที่มาจากการเลือกตั้งนะครับ แนวคิดนี้ก็ได้กลายมาเป็นหัวข้อหลักในการศึกษาวิจัยของคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย หรือ คพป. ที่ตั้งขึ้นในปี ๒๕๓๗ หลังจากมีวิกฤติ เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร อดข้าว จนกระทั่งเกิดสภาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ มาตรา ๒๑๑ ขึ้นในปี ๒๕๓๙ ท่านประธานครับ แนวคิดนี้ด้านหลักก็กลายมาเป็นสารัตถะของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่ตอบโจทย์ทั้ง ๒ ด้าน โดยในด้านของรัฐบาลก็ได้นำเอาข้อดีของระบบกึ่งประธานาธิบดีในกฎหมายรัฐธรรมนูญของประเทศประชาธิปไตย

รุ่นใหม่หลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒ มาประยุกต์ใช้ ก็คือการเพิ่มมาตรการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี อาทิให้มี ส.ส. ระบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง กำหนดให้ผู้เป็นนายกรัฐมนตรีต้องเป็น ส.ส. โดยคาดหวังว่าผู้ที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีของพรรคการเมืองต่าง ๆ จะลงสมัครเป็นลำดับที่ ๑ ของ ส.ส. ประเภทบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ซึ่งก็เป็นการเสมือนหนึ่งมีการเลือกนายกรัฐมนตรีนั่นเอง รวมทั้งการกำหนดให้การเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ต้องใช้เสียงข้างมากกว่าการไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีโดยทั่วไป และอื่น ๆ เช่น การให้การปฏิรูประบบราชการบางระดับทำได้โดยเพียงการตราพระราชกฤษฎีกาเท่านั้น แต่การตอบโจทย์อีกด้านหนึ่งที่ควบคู่กันไปก็คือการเพิ่มมาตรการตรวจสอบรัฐบาลให้เข้มข้นขึ้น และไม่ให้จำกัดอยู่แต่เฉพาะในมือสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นเสียงข้างมากของพรรคเดียวกับรัฐบาลเท่านั้น พูดง่าย ๆ ก็คือ คณะผู้ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ พยายามสร้างดุลยภาพขึ้นมาทั้ง ๒ ด้าน พยายามให้ทั้ง ๒ ด้านของสมการมีความเท่าเทียมกัน ในด้านกำกับการตรวจสอบก็มีอยู่ ๔ ประการด้วยกัน

๑. ก็คือการสร้างกระบวนการถอดถอนออกจากตำแหน่ง หรืออิมพีชเมนท์

๒. ก็คือ การสร้างระบบศาลคู่ขึ้นมาเป็นครั้งแรก

๓. ก็คือการสร้างระบบศาลรัฐธรรมนูญ

๔. ก็คือ การบัญญัติให้มีองค์กรอิสระอื่น ๆ

ท่านประธานครับ การออกแบบวุฒิสภาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จึงมีเจตนารมณ์เพื่อรับใช้การสร้างดุลยภาพดังกล่าวเพื่อตอบโจทย์การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของผู้ใช้อำนาจรัฐแทนประชาชนที่มาจากการเลือกตั้งเป็นสำคัญ ไม่ใช่เพียงเพื่อให้เป็นประชาธิปไตยมากขึ้นหรือเพื่อคืนสิทธิให้กับประชาชน เพราะว่าโจทย์ของบ้านเมืองในขณะนั้น ประเด็นเรื่องประชาธิปไตยหรือไม่ ยังไม่ใช่ประเด็นแหลมคมเท่าทุกวันนี้ ประเด็นเรื่อง ส.ว. ควรมาจากการเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งก็ยังไม่ใช่ประเด็นสำคัญเท่ากับวันนี้ แต่ว่าเป็นโจทย์ในเรื่องประสิทธิภาพของระบบ เป็นโจทย์ในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชั่น ท่านประธานครับ อันที่จริง ส.ว. แต่งตั้งชุดสุดท้าย คือชุด ปี ๒๕๓๙ ถึง ปี ๒๕๔๓ นั้น ก็เป็น ส.ว. แต่งตั้งที่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในช่วงวิกฤติทางเศรษฐกิจ ถ้าเราย้อนไปดูบทบาทของคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจของวุฒิสภาในยุคนั้น มีบทบาทนำทางสังคมและเป็นบทบาทที่ทัดทานกับบทบาทของรัฐบาลในขณะนั้นตามสมควร ท่านประธานครับ ประชาธิปไตยในมุมมองของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จึงคือการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของผู้ใช้อำนาจรัฐแทนประชาชนที่มาจากการเลือกตั้งด้วย ไม่ใช่เพียงประชาธิปไตยคือมาจากการเลือกตั้งแต่เพียงเท่านั้น เพราะฉะนั้นวุฒิสภาที่ออกแบบมาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จึงมีลักษณะ ๒ ประการสำคัญคือ เป็นวุฒิสภาที่ทำหน้าที่ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เป็นวุฒิสภาที่ทำหน้าที่สุดท้ายในขั้นตอนสรรหาคนเข้าดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ เมื่อออกแบบมาให้ตอบโจทย์อย่างนี้ วุฒิสภาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แม้ว่าจะถูกออกแบบให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ๒๐๐ คน แต่ก็ยังถูกออกแบบให้ได้สมาชิกที่มาจากคน คนละกลุ่มกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะโดยหลักคิดแล้ว ถ้าเป็นกลุ่มเดียวกันก็ไม่น่าจะตอบโจทย์นี้ได้ มาตรการเพื่อให้ได้สมาชิกจากคนละกลุ่มกับสภาผู้แทนราษฎร เพื่อบรรลุการทำหน้าที่ใหม่ของวุฒิสภาไทยตั้งแต่ ปี ๒๕๔๐ คือสภาตรวจสอบนั้น ก็คือคุณสมบัติของผู้ที่จะสมัคร ส.ว. ตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ มี ๓ ประการครับ ประการที่หนึ่งคือ การห้ามหาเสียง ให้แค่แนะนำตัวอย่างเดียวตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มาตรา ๑๒๙ ประการที่สองก็คือ ห้ามดำรงตำแหน่งต่อเนื่องกันเกิน ๑ สมัยตามมาตรา ๑๒๖ (๓) และ ผมอยากจะเรียกว่ากฎ ๑ ปีหน้า ก็คือ ถ้าพ้นจาก ส.ส. แล้ว จะมาลงสมาชิกวุฒิสภานั้น จะต้องพ้นมาแล้ว ๑ ปี ตามมาตรา ๑๒๖ (๒) ท่านประธานครับ กฎทั้งการห้ามหาเสียง ให้ดำรงตำแหน่ง ๑ สมัย แล้วต้องเว้นวรรค แล้วก็มีกฎ ๑ ปีหน้า ก็คือความพยายามที่จะให้ได้สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากคนละกลุ่ม

กับนักการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร และยังเป็นการทำให้วุฒิสภานั้น เป็นสภาที่สามารถทำงาน ๖ ปีได้ ในลักษณะที่แตกต่างจากสภาผู้แทนราษฎร คืออาจจะไม่จำเป็นต้องลงพื้นที่ทุกสัปดาห์ เพราะว่าไม่จำเป็นที่จะต้องสมัครรับเลือกตั้งต่อ ท่านประธานครับ การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้ จึงต้องพิจารณาว่านอกจากจะกลับไปเลือกตั้ง ๒๐๐ คน แบบ ๑ เสียง ๑ พวง อันเป็นรูปธรรม รูปแบบที่เห็นได้ชัดของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้ว ยังสามารถธำรงเจตนารมณ์ดั้งเดิมของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไว้ได้หรือเปล่า ----------

อันที่จริงเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เมื่อใช้มา ๕ ปี ก็พิสูจน์ว่าไม่ได้เป็นไปตามเจตนารมณ์เท่าที่ควร จึงเกิดศัพท์เรียกขานในทางที่ไม่เป็นมงคลซึ่งกระผมไม่จำเป็นที่จะต้องถ่ายทอดต่อซ้ำอีกนะครับ มีผู้คนเคยเขียนหนังสือที่กระผมชอบยกตัวอย่างมากนะครับว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญตายแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ พูดถึงสถานการณ์ในวุฒิสภาในขณะนั้น และสาเหตุนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีการปรับปรุงแก้ไขในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แต่น่าเสียดายอย่างยิ่งครับเป็นกรรมของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อย่างยิ่ง น่าเสียดายที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นถูกบริบทของการรัฐประหารวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ แล้วก็ความขัดแย้งทางการเมืองตลอด ๘ ปีที่ผ่านมานั้น บดบังครอบงำด้านที่เป็นความพยายามที่จะพัฒนาการกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ความพยายามที่จะแก้ไขจุดอ่อนของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไปเสียสิ้น เหลือแต่เพียงบทบาทของความพยายามสืบทอดอำนาจของกลุ่มบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าล้มล้างประชาธิปไตย อันนี้เป็นข้อน่าเสียดายที่ผู้คนมองกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ไปในบริบททางการเมืองหลังวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ทั้ง ๆ ที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็มีปรัชญาของตัวเขาเองครับจะถูกหรือจะผิดก็อีกเรื่องหนึ่ง แต่ได้รับการอภิปรายกันน้อยมาก ท่านประธานครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ตอบโจทย์ด้านแรกได้ถูกต้องสมบูรณ์พอสมควรทีเดียว จึงเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ทำให้เราได้รัฐบาลครบเทอม ๔ ปี แล้วก็เป็นรัฐบาลที่มีความเข้มแข็งอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน แต่การตอบโจทย์อีกด้านหนึ่งคือ การสร้างระบบตรวจสอบนั้นจำเป็นต้องกล่าวว่ายังทำได้ไม่สำเร็จเท่าที่ควร ท่านประธานครับ ถ้าพวกเราทุกคนมีความจริงใจกับความต้องการให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งเป็นด้านหลัก ไม่ต้องการลบล้างความเป็นสภาตรวจสอบที่เป็นภารกิจใหม่ของวุฒิสภานับตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ จริง ๆ แล้วผมว่าเรามีทางออกกันได้ครับ แต่ว่าเราจำเป็นจะต้องคุยกันมากกว่านี้ ท่านประธานครับ ผมไม่ปฏิเสธการเลือกตั้งครับ ผมเคยคุยกับเพื่อน ส.ว. ที่มาจากการเลือกตั้งหลายคน บอกว่าถ้าจะปรับวุฒิสภากลับไปเป็นสภาเลือกตั้งอย่างเดียวตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็คือใช้วิธีการเลือกตั้ง ส.ว. แบบ ๑ เสียง ๑ พวง ซึ่งเปิดโอกาสให้คนเล็กคนน้อยเข้ามาแล้วเปิดโอกาสให้คนที่มีความแตกต่างกันเข้ามาทั้ง ๒ ข้างเสมอไป ผมเอาด้วยนะครับ เพียงแต่ว่าก็จะต้องปรับปรุงข้อบกพร่อง โดยการปรับประยุกต์เอาสิ่งที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นเขาแก้ เขาเสริม เขาเติมเข้าไปไว้ด้วย ท่านไม่เอา ส.ว. สรรหาก็ไม่เป็นไรครับ แต่สิ่งที่เขาแก้ เขาเสริม ส.ว. เลือกตั้งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น น่าจะต้อง

พิจารณาเอาเข้าไปด้วย คืออะไรบ้างครับท่านประธาน กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีกฎ ๕ ปีหน้า กฎ ๕ ปีด้านหน้าก็คือว่าก่อนจะมา ลง ส.ว. ท่านต้องพ้นจาก ส.ส. พ้นจากตำแหน่งในพรรค พ้นจากสมาชิกพรรค ๕ ปี ก็ตามมาตรา ๑๑๕ (๖ (๗) (๙) และมาตรา ๑๑๖ วรรคสอง กฎที่ ๒ ก็คือกฎห้ามบุพการี คู่สมรส หรือบุตรของ ส.ส. ลงสมัครเป็น ส.ว. ตามมาตรา ๑๑๕ (๕) แต่ก็น่าเสียดายครับที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้เขาไปปลดล็อกกฎการห้ามหาเสียงตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ออกเสียท่านประธานครับ แต่ว่าการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้กลับไปแปรเปลี่ยนเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ตั้งแต่ร่างแรกครับ ร่างแรกที่เสนอเข้ามานี้ไปแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ อะไร ก็คือไปยกเลิกกฎข้อห้ามดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่า ๑ สมัย อยู่ในมาตรา ๗ นะครับ ----------

พอในร่างของชั้นคณะกรรมาธิการท่านไปแก้ไขเพิ่มเติมอีก ๒ ประเด็นใหญ่ครับ ก็คือ ๑. ท่านไปยกเลิกกฎ ๕ ปีหน้า ก็คือยกเลิกว่าก่อนจะมาลงสมัคร ส.ว. ต้องพ้นจาก ส.ส. พ้นจากผู้ดำรงตำแหน่งในพรรค พ้นมาจากสมาชิกมาแล้ว ๕ ปี แล้วไม่เพียงแต่แก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เท่านั้นในเรื่องการยกเลิกกฎ ๕ ปีหน้า ท่านยังไปไกลกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่มีกฎ ๑ ปีหน้าเข้าไปอีก ประการที่ ๒ ก็คือไปยกเลิกกฎห้ามบุพการี คู่สมรส และบุตรของ ส.ส. ลงสมัคร ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าการทำอย่างนี้มันเป็นการไปทำลายเจตนารมณ์ของนวัตกรรมวุฒิสภายุคใหม่ที่เกิดจากกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เสียหมด การแก้ไขที่เกินเลยกว่าให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คนเท่านั้น โดยการเพิ่มเข้าไปอีก ๓ ประเด็น ๑. ในร่างแรก ๒. ในร่างคณะกรรมาธิการ มันทำให้ความเป็นสภาตรวจสอบ สภาถอดถอน สภาที่มาขององค์กรอิสระ แทบจะหมดความหมายไปเลยในทางปฏิบัติ เพราะโอกาสจะได้สมาชิกมาจากคนกลุ่มเดียวกันกับสภาผู้แทนราษฎรมีความเป็นไปได้สูงมาก จะเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมนอกหลักการหรือไม่ จะเป็นการแก้ไขที่ขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หรือไม่ ท่านประธานครับ ประเด็นนี้ก็เป็นที่พูดกันไปโดยสมาชิกหลายคน ซึ่งกระผมก็มีความเห็นอยู่ตามสมควร แต่ว่าเพื่อที่จะให้การอภิปรายนั้นกระชับจะไม่ขอกล่าวถึง เพียงแต่อยากจะบอกว่ากฎข้อห้ามของการห้ามแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น ท่านประธานคณะกรรมาธิการตอบมาหลายรอบแล้วครับว่าการแก้ไขครั้งนี้ไม่ได้เป็นการฝ่าฝืนข้อห้าม เพราะว่าท่านมองว่าข้อห้ามนั้นมีในเพียงมาตรา ๒๙๑ (๑) ก็คือมีเพียง ๒ กรณีเท่านั้น กรณีที่ ๑ ก็คือการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข กรณีที่ ๒ ก็คือการห้ามเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐ เป็นต้นว่าเปลี่ยนแปลงจากราชอาณาจักรเป็นสาธารณรัฐอะไรประมาณนั้นนะครับ แต่ว่ากระผมขอบันทึกไว้แต่เพียงเท่านี้ แต่จะไม่ลงในรายละเอียดว่ากฎข้อห้ามในการห้ามแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น ไม่ได้มีแต่เพียงในมาตรา ๒๙๑ (๑) เท่านั้น แต่ยังคงมีในมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ประกอบกับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญเมื่อปีที่แล้วอีกนะครับ เรื่องนี้ก็คงจะได้ไปพูดกันในเวทีอื่นต่อไป อันที่จริงในประเด็นนี้นะครับ ถ้าการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญรายประเด็นในครั้งนี้ที่เสนอเข้ามา ๓ ฉบับนั้น ฉบับหนึ่งสำคัญมาก คือท่านเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ไม่ใช่วรรคสองนะครับ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ถ้าท่านทำตรงนั้นสำเร็จก่อนนะครับ การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญก็จะไม่ถูกตรวจสอบโดยศาลรัฐธรรมนูญโดยสิ้นเชิง ไม่ว่าจะผ่านอัยการสูงสุดก่อนหรือไม่

ตามวรรคสองก็ตามแต่ แต่ว่าในเมื่อยังไม่พิจารณาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนั้น โอกาสที่ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขที่มาของ ส.ว. จะต้องไปสู่ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีความเป็นไปได้สูงท่านประธานครับ ถ้าการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้สำเร็จมันก็จะมีปัญหาเรื่องความเป็นสภาตรวจสอบของวุฒิสภาที่อาจจะเสียหายไป

(นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนิยมประท้วง เชิญครับ

นายนิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธานตาม ข้อ ๕ เนื่องจากผู้อภิปราย ต้องขออนุญาตประท้วงท่าน ที่จริงไม่อยากจะทำให้ท่านเสียเวลา แต่ผมเห็นท่านก็อภิปรายพอสมควร ผมพยายามฟังท่านก็อยู่ในประเด็นอยู่ แต่ว่าผมดูว่าท่านได้แปรญัตติไว้ในข้อใด เพราะว่าผมพยายามดูอยู่นะครับ ถ้าท่านแปรญัตติผมต้องทักท้วงท่านนะท่านประธาน ว่าท่านได้อภิปรายพอสมควรแล้วนะครับ เพราะว่าครั้งที่ผ่านมาถ้าท่านไม่ได้แปรญัตตินี้ครับ ท่านวิชาญเอง เราก็ไม่ให้พูดต้องรอทีหลัง ที่ผมถามท่านประธานว่าอันนี้ท่านใช้มาตรฐานเดียวกันหรือไม่ ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ ผมขอวินิจฉัยนะครับ ท่านนิยมครับ ความจริงผมใช้มาตรฐานเดียวกันครับ ขณะนี้คือ ส.ว. เหลือเฉพาะผู้ที่ต้องอภิปรายในประเด็นที่คณะกรรมาธิการแก้ไข มาตรา ๑๑๒ ผมก็เรียนก่อนแล้วว่าเวลาอภิปรายให้อยู่ในประเด็นที่คณะกรรมาธิการแก้ไขในเขตเลือกตั้ง และวิธีการออกเสียงนะครับ ซึ่งท่านคำนูณ ด้วยความเคารพนะครับ ท่านเป็นคนที่มีความรู้พอฟังปั๊บท่านเล่าอะไรให้ฟังมันก็เพลินนะครับ เดี๋ยวท่านจะจบแล้วครับ ท่านจะจบแล้วนะครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ท่านสุนัยครับ ท่านประท้วงผมหรืออย่างไรครับ เชิญครับ ท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร ขออนุญาตประท้วงท่านประธาน แล้วก็จะขอถามกระบวนการการจัดการ เนื่องจากว่าถ้าผู้ใดไม่ได้แปรญัตติไว้ ท่านประธานจะให้ไว้ทีหลัง นี่แสดงว่ามาตราที่พูดถึงนี้ผู้แปรญัตติหมดแล้วใช่ไหมครับ เพราะว่าเมื่อกรณีของคุณวิชาญ มีนชัยนันท์ ขอประทานโทษท่านคำนูณนะครับ เพื่อจะได้วางมาตรฐานเหมือนกัน กรณีของคุณวิชาญ มีนชัยนันท์ นั้น เราเอาเป็นเอาตายไม่ให้คุณวิชาญอภิปรายเลยครับ แต่กรณีนี้ผมไม่ได้ว่าห้ามท่าน แต่ผมเห็นว่าท่านประธานได้ให้ความกรุณาแล้ว ถ้าจะต้องอภิปรายก็ต้องอยู่ในกรอบของการที่ท่านประธานให้ความกรุณา การอภิปรายลักษณะนี้ชัดเจนที่สุดมันไปเข้าวาระที่หนึ่ง ซึ่งก็ไม่อยากจะท้วงติงกันนี่มันวาระที่สองไม่ใช่วาระที่หนึ่งยิ่งไม่ได้แปรญัตติไว้ด้วยนี่ครับ ท่านประธานครับ อยากให้ท่านประธานได้วางมาตรฐานตรงนี้หน่อยเถอะครับ นี่แสดงว่าฝ่ายที่แปรญัตติหมดแล้วใช่ไหมครับ ท่านประธานครับ ขอถามท่านครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับของฝ่าย ส.ว. หมดเรียบร้อยนะครับ ไม่มีคนที่แปรญัตติอีกแล้ว ตอนนี้กำลังอภิปรายในประเด็นที่กรรมาธิการแก้ไขก็คือ มาตรา ๑๑๒ ของ ส.ส. นี่ยังมีที่ยังแปรญัตติอยู่นะครับ

(นายจุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประท้วงผมเรื่องอะไรครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จุติ ไกรฤกษ์ ในฐานสมาชิกรัฐสภา อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วถ้าท่านประธานจำได้ เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว เวลา ๒๑.๑๕ นาฬิกา ตอนนั้นท่านประธานรัฐสภานั่งอยู่ก็อนุญาตให้ผู้ที่ไม่ได้สงวนคำแปรญัตติใด ๆ อภิปรายไปแล้ว ผมก็ไม่อยากจะไปเอ่ยชื่อว่าใคร แต่ผมก็เลยบอกว่าอยากจะให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และผมเชื่อว่าที่ท่านคำนูณพูดนี้เป็นประโยชน์ต่อที่ประชุม และผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาด้วย ฉะนั้นถ้าเราใจกว้างให้พูดไปแล้วเราก็นำสิ่งที่ท่านได้อภิปรายมานั้นมาใช้ในการพิจารณาครับ ท่านประธานครับ จึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่ามีเคยอภิปรายมาแล้วนะครับ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วครับเวลา ๒๑.๑๕ นาฬิกา ผมจดเวลาไว้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยไปแล้วนะครับ เพราะท่าน ส.ว. ตอนนี้เหลือ ๘ คนแล้วครับ ๘ คนนี้อภิปรายในประเด็นที่คณะกรรมาธิการแก้ไขและอาจจะเกี่ยวพันบ้างไม่เป็นไรพอจะอะลุ่มอล่วยกันได้นะครับ เดี๋ยวถึงกลับมาทางนี้ ทาง ส.ส. ทางพรรคประชาธิปัตย์ก็ยังมีคนที่ขอแปรญัตติอยู่อีกนะครับ เชิญท่านคำนูณเอาสรุปให้จบนะครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภา อีกไม่นานครับ ไม่เกิน ๑๙.๐๐ นาฬิกาแน่นอน ท่านประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยว ๆ เอาน้อยกว่านั้นผมอย่างนี้ครับ ไม่อย่างนั้นผมจะขอหารือที่ประชุมนะครับว่าผมจะขอกำหนดเวลาเพราะเนื่องจากว่าการอภิปรายในประเด็นของการแก้ไขของคณะกรรมาธิการควรจะต้องจำกัดเวลาไม่อย่างนั้นผมหารือจริง ๆ ครับ ขอให้ท่านได้เข้าสู่ประเด็น คือมันไม่ใช่เรื่องยากเลยนะครับ เรื่องของการแบ่งเขตเลือกตั้ง เรื่องของการนับคะแนน แค่นั้นนะครับ ท่านอย่าได้นอกเรื่องไม่อย่างนั้นผมกลับขอหารือที่ประชุมครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ คือถ้าบอกว่าผมนอกเรื่องนี่ผมก็เสียหายนะครับท่านประธาน แต่ผมยืนยันว่าผมไม่ได้นอกเรื่อง ผมกำลังจะบอกว่าผมพร้อมที่ยกมือให้คณะกรรมาธิการด้วยซ้ำไป ถ้าเผื่อว่ามีการที่จะ

(นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวมีคุณหมอสุกิจครับประท้วง

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานก็เอาอีกแล้วนะครับ เราต้องทำตามข้อตกลงครับ ข้อตกลงไม่ได้ระบุถึงเรื่องของการจำกัดเวลาครับ การจำกัดเวลาก็เป็นการจำกัดสิทธิของ ส.ส. ของ ส.ว. ก็เป็นการจำกัดสิทธิของพี่น้องประชาชนด้วย เพราะฉะนั้นเวลาเราตกลงกัน เราไม่พูดถึงข้อนี้ครับ ท่านประธานท่านปล่อยไปเถอะครับ มันไม่นานหรอกครับ แล้วทุกคน ผมว่าไม่มีประเด็นอะไรจะพูดมากมายหรอกครับ ท่านประธานท่านโปรดให้ความกรุณาให้สมาชิกได้พูดได้เต็มที่เถอะครับ มันเป็นเรื่องใหญ่ของประเทศจริง ๆ ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณคุณหมอสุกิจที่เตือนผมนะครับ นี่เป็นครั้งแรกสำหรับผมเป็นประธานมา ๕-๖ ปี ที่ไม่ต้องใช้ข้อบังคับการประชุม นี่เป็นครั้งแรกนะครับ บอกว่าใช้อะลุ่มอล่วยกัน ท่านคำคูณท่านพยายามนะครับด้วยความเคารพจริง ๆ นะครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมก็เคารพท่านประธานจริง ๆ ครับ ความจริงก็จวนจะจบอยู่แล้วนะครับเอาให้จบแล้วกันครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยประท้วงก่อนครับเดี๋ยวครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพท่านประธาน แล้วก็เคารพท่านผู้อภิปรายผมไม่ได้ว่าท่านอภิปรายไม่ดีไม่ใช่นะครับ เพียงแต่ว่าการอภิปรายในเนื้อหาที่ดีแต่ถ้ามันไม่ถูกวาระมันเป็นคนละเรื่องกัน แล้วอีกอย่างหนึ่งท่านประธานครับ เนื่องจากว่าการอภิปรายเราเคยมีครั้งหนึ่งท่านประธานคงจำได้ที่เราประชุมกฎหมายรัฐธรรมนูญชุดใหญ่ที่จะแก้ไขใช้เวลา ๑๕ วัน ทำให้ประชาชนตำหนิติเตียนกันมาก แล้วไม่ได้ตำหนิติเตียนผู้อภิปรายนะครับตำหนิติเตียนทั้งสภา ดังนั้นถ้าท่านประธานจะควบคุมใช้ ข้อ ๕ ควบคุมให้เป็นไปตามข้อบังคับผ่อนปรนบ้างในระดับหนึ่งไม่ใช่ผ่อนปรนกันทุกเรื่อง หรือว่าถ้าท่านประธานจะจำกัดเวลาที่จะทำให้การอภิปรายมีประสิทธิภาพรังแต่จะเป็นประโยชน์ต่อสภาที่จะให้ประชาชนไม่เบื่อหน่ายครับ ก็ขออนุญาตสนับสนุนท่านประธานถ้าจะมีแนวคิดการจำกัดเวลาในกรณีสำหรับบุคคลไม่ได้แปรญัตติไว้หรือว่าอภิปรายนานแล้วอะไรอย่างนี้ ผมคิดว่าเป็นสิทธิที่ท่านประธานทำได้ กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมวินิจฉัยถ้าทุกคนให้ความร่วมมือกับผม ผมก็จะไม่หารือเรื่องพวกนี้นะครับ คุณหมอสุกิจเชิญครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ท่านประธานครับมันไม่ได้เป็นแบบที่ท่านประธานพูดนะครับ คือเรายังยึดกับข้อบังคับอยู่

แต่บางครั้งเราก็อะลุ่มอล่วยกันโดยการมีข้อตกลงอย่างไรครับ ถ้าทำตามข้อบังคับกัน ท่านประธานต้องปล่อยให้สมาชิกพูดเต็มที่เลยนะครับ อันนั้นผมว่าจะยิ่งยืดเยื้อไปใหญ่ อย่างเช่น ที่ผมอภิปรายวันก่อนเรื่ององค์ประชุมเหมือนกันตอนนี้ท่านประธานลองนับดูสิครับในห้องประชุมมันไม่ครบองค์ประชุมหรอกครับ แต่ที่เราประชุมกันต่อไปได้ก็เพราะว่าเราอะลุ่มอล่วยกันครับ ข้อบังคับก็มีการผ่อนหนักผ่อนเบา เรื่องแรง ๆ เท่านั้นที่เราเอาเรื่องกัน อย่างเช่น พูดหยาบหรือว่าเสียดสีกันแรง ๆ อะไรอย่างนั้นนะครับ นอกจากนั้นแล้วเราก็ทำตามข้อตกลง ทำตามข้อบังคับทุกอย่างครับ เพียงแต่เรายืดหยุ่นครับท่านประธานครับท่านต้องใช้คำพูดใหม่ครับ ไม่ใช่บอกว่าวันนี้เป็นครั้งแรกที่ประชุมโดยไม่ใช้ข้อบังคับ ผมว่าทำให้ที่ประชุมเสียหายครับ

(นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมพยายามอะลุ่มอล่วยข้อบังคับบ้าง ไม่ข้อบังคับบ้าง พยายามอะลุ่มอล่วยนะครับ มีคนประท้วงดอกเตอร์ เชิญครับ

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณท่านประธานค่ะ ดิฉัน ธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย ต้องขออนุญาตท่านคำนูณด้วยสักนิดหนึ่งตรงนี้ที่ทางท่านฝ่ายค้านบอกว่าองค์ประชุมไม่ครบ ดิฉันในฐานะผู้ช่วยเลขานุการวิปรัฐบาล พวกเราสมาชิกรัฐสภายังคงอยู่ในบริเวณการประชุมในบริเวณห้องประชุมกันอย่างครบถ้วน ก็ต้องขออนุญาตท่านประธานชี้แจงตรงนี้ด้วยเกรงว่าทางประชาชนที่ฟังแล้วก็รับชมอยู่ทางบ้านจะเข้าใจผิดว่า ส.ส. หรือสมาชิกรัฐสภาไม่มาทำงานกัน ตรงนี้เพื่อความเข้าใจอันดีด้วยกัน แล้วก็อีกข้อหนึ่งด้วยท่านประธานค่ะ การที่บอกว่าเราจะประชุมกันโดยยึดมั่นในข้อบังคับฉบับนี้ ท่านประธานมีสิทธิที่จะให้ผู้อภิปรายยุติการอภิปรายได้นะคะตามที่ทางท่านประธานเห็นสมควร ดิฉันก็ต้องชี้แจงทางท่านเพื่อนสมาชิกที่ขาดความเข้าใจอันดีตรงนี้ด้วยค่ะ ขอบคุณท่านประธานค่ะ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมก็ยืนยันว่าองค์ประชุมครบนะครับ ผมดูแล้วอยู่ข้างนอกเยอะเลย เดี๋ยวกดออดมาเต็มไปหมดเลยครับ ไม่อยากบอกว่าองค์ประชุมไม่ครบ อย่าพูดอย่างนี้เดี๋ยวถ่ายทอดทีวี (TV) ไปชาวบ้านเกิดเข้าใจผิด คุณหมอสุกิจครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานครับ ผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ นี่ผมพยายามเต็มที่แล้วนะครับ คนที่อยู่นอกบริเวณห้องประชุมนี่นับเป็นองค์ประชุมด้วยหรือครับ ถ้าอย่างนั้นลองดูไหมครับ ผมขอเสนออย่างนี้ครับท่านประธาน ตรวจสอบองค์ประชุมครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ได้เลย ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ถือว่าผมยังค้างอยู่นะครับ ไม่เกิน ๕ นาทีครับ ท่านจะให้ผมจบเลยหรือจะนับก่อนครับ

(นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวนะครับ มีคนประท้วงท่านกฤชครับ เดี๋ยวผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อน

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : เป็นอันว่าผมยังค้างอยู่อีก ๕ นาทีนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อมีคนให้นับองค์ประชุม ผมต้องนับองค์ประชุมก่อนนะครับตามข้อบังคับ เมื่อมีผู้เสนอแล้วต้องนับครับ ไม่ได้ครับ เพราะไม่อย่างนั้นออกไปมันเสียหายนะครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมครับ เพราะผมบอกแล้วว่าเวลาผมจะเปิดประชุม หมายความว่าสมาชิกมาลงนาม มาเซ็นชื่อครบองค์ประชุม ไม่ได้บอกว่าสมาชิกนั่งอยู่ในห้องประชุมนะครับ สมาชิกมาเซ็นชื่อ ลงชื่อครบองค์ประชุม ผมถึงเปิดประชุมได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีคนขอให้นับผมขอนับองค์ประชุมครับ

(นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุม)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมครับ มีท่านสมาชิกขอให้ตรวจสอบองค์ประชุม เพราะฉะนั้นผมก็ต้องดำเนินการตามข้อเสนอของท่านสมาชิก เป็นอย่างอื่นไม่ได้ครับ ขอตรวจสอบองค์ประชุม เมื่อท่านสมาชิกเข้ามาแล้วกรุณาเสียบบัตรแล้วกดปุ่มแสดงตนครับ ผลการแสดงตนนั้นจะปรากฏอยู่ในใบรายงานคอมพิวเตอร์นะครับ เจ้าหน้าที่จะปิดประกาศว่าใครอยู่ในห้องประชุมบ้างนะครับ ขอให้ทุกท่านได้แสดงตนนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

(นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครูมานิตย์ว่าอย่างไรครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมไม่ขอปิดประชุมหรอกครับท่านประธานสบายใจได้ ไม่ขอปิดอภิปรายหรอกครับ ก็เห็นใจเพื่อนอีกซีกหนึ่งขอนับองค์ประชุม แต่ว่าผมไม่เข้าใจครับว่าพอนับองค์ประชุมเสร็จ องค์ประชุมครบเราจะดำเนินการอย่างไรต่อครับท่านประธาน

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ก็แล้วแต่ที่ประชุมนะครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ไม่ครับ คือพรรคพวกเขาสงสัยข้างหลังว่าถ้าเกิดว่าเราขอโหวตเป็นมาตราเลยอะไรทำนองนี้ได้ไหม หรือว่าประชุมต่อ ให้เขาอภิปรายต่อ เช่น กรณีคุณคำนูณ สิทธิสมาน ขออภัยที่เอ่ยนามท่านไม่ถึงกับเสียหาย ท่านกำลังอภิปรายแล้วท่านบอกว่าท่านขอไว้ ๕ นาที ยังไม่จบ บังเอิญพรรคพวกอีกฝ่ายหนึ่งก็ไม่สบายใจ เห็นว่าในห้องประชุมมีอยู่ประมาณ ๔๐๐ กว่าคน ไม่ถึง ๕๐๐ คนก็ขอนับองค์ประชุมอย่างนี้ พวกผมไม่ติดใจอยู่แล้วเรื่องนับองค์ประชุมท่านประธานถอยหลังไปดูครับ ๒ อาทิตย์ติดต่อกันมาที่เราประชุมแล้วเรากะว่าจะประชุมต่อถึงวันเสาร์วันอาทิตย์ ผมบอกปีกพรรคเพื่อไทยไว้เรียบร้อยแล้วว่าครั้งนี้ไม่ต้องข้ามอาทิตย์ ต้องประชุมให้ครบแล้วต้องโหวตกันเป็นมติ ก็เลยบอกว่าวันพฤหัสบดีเป็นวาระประจำ ขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งนะครับ หารือแล้วก็กระทู้ถามสด กระทู้ถามทั่วไปแล้วก็ญัตติตามที่พรรคฝ่ายค้านเขาต้องการเรื่องของสินค้า ----------

แล้ววันศุกร์ต่อ แล้วถ้าไม่เสร็จ วันเสาร์ วันอาทิตย์ต่อครับท่านประธาน ก็ไหน ๆ ก็นับกันแล้วผมก็ดีใจครับที่เห็นทั้งสองฝ่ายให้ความร่วมมือกันดี เพราะว่าทั้งพรรครัฐบาลแล้วก็วุฒิสมาชิกนี่ก็อดหลับอดนอน ถึงแม้บางท่านเป็นผู้สูงอายุก็ได้ทำหน้าที่กันสมบูรณ์แบบจริง ๆ นี่แหละครับ พวกเรามาทำงานเพื่อประชาชนกันจริง ๆ และขอบคุณฝ่ายค้านจริง ๆ ที่ชอบนับองค์ประชุมอยู่บ่อย ชาวบ้านเขาได้เห็นนะครับว่าครูมานิตย์มาทำงาน จ่าประสิทธิ์มาทำงาน คุณชูศักดิ์ คุณตี๋ใหญ่ คุณพัฒนา สัพโส จากจังหวัดสกลนครมาทำงานท่านประธานก็ให้ท่านประธานพิจารณา อย่างนั้นผมขอให้ท่านประธานดำเนินการต่อครับ ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมจะดำเนินการต่อนะครับ ถ้าที่ประชุมบอกว่าจะประชุมวันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์ด้วย ผมยินดีที่เป็นประธานในที่ประชุมครับ เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย จุลพงศธร อยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานหารือ ผมเข้าใจว่าทั้งสองฝ่ายขณะนี้เราคงมีความเห็นตรงกันแล้วละครับว่า การอภิปราย มาตรา ๓ มาตราเดียวนี่เล่น ๓ วันแล้วครับ ต่างคนก็ต่างเกรงใจกัน ผมก็ไม่ได้เสนอละครับว่าขอให้ปิดการอภิปราย มาตรา ๓ แต่ว่าข้อเท็จจริงมันวนแล้ว แล้วอย่างวันนี้ครับ ผมเข้าใจด้วยความปรารถนาดีนะครับ ท่านเสนอให้นับองค์ประชุม ท่านคงอยากจะดูความพร้อม เราก็พร้อมกันจริง ๆ ครับ และอีกอย่างหนึ่งครับ สิ่งที่อยากจะชมเชยมากครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็อยู่ตลอดเลยครับ ธรรมดาท่านอยู่ในสภาตลอดครับ แต่ว่าท่านก็ทำงานอยู่ข้างนอก ดังนั้นท่านประธานครับ ผมก็อยากจะให้ท่านได้เปิดดูว่าองค์ประชุมเท่าไรแล้วเดี๋ยวจะได้เสนอต่อไปครับ ผมคิดว่าเราตรงกันแล้วครับ เพื่อให้ประชาชนไม่เบื่อครับ การอภิปราย ๓ วันแล้วกับมาตราเดียว มันวนไปไม่รู้กี่รอบแล้วครับท่าน ดังนั้นก็ขออนุญาตท่านประธานดำเนินการต่อครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวให้ส่งผลก่อนได้ไหมครับ เดี๋ยวท่านกฤชยืนขึ้นขอประท้วงนะครับ ท่านกฤชยืนนานแล้ว องค์ประชุมขณะนี้ส่งผลให้ท่านสมาชิกดูสิครับว่าครบไหมครับ เดี๋ยวครับ ผมขอแจ้งผลก่อนครับ ไม่ครับ ผมขอแจ้งผลก่อนครับสมาชิก ๓๗๔ ท่าน ครบองค์ประชุมนะครับ

เรื่อง ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

วันที่ 27 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2556 เวลา 19:05

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม 374

การขอนับองค์ประชุม

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
1		นายกนก ลิ้มตระกูล	พรรคเพื่อไทย
2		นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	พรรคเพื่อไทย
3		นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	พรรคเพื่อไทย
4		นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	พรรคเพื่อไทย
5		นายก่อแก้ว พิกุลทอง	พรรคเพื่อไทย
6		นายกานต์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย
7		นายกิตติ สมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย
8		นางกุสุมาลวตี ศิริโกมุท	พรรคเพื่อไทย
9		นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	พรรคเพื่อไทย
10		นายเกษม อุประ	พรรคเพื่อไทย
11		นายพหล วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย
12		นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	พรรคเพื่อไทย
13		นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย
14		นายเกื้อกูล ด่านชัยวิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา
15		นายโกศล ปัทมะ	พรรคเพื่อไทย
16		นายขจิตร ชัยนิคม	พรรคเพื่อไทย
17		นางสาวขัตติยา สวัสดิผล	พรรคเพื่อไทย
18		นายคณวัฒน์ วศินสังวร	พรรคเพื่อไทย
19		นายคมเดช ไชยศิวามงคล	พรรคเพื่อไทย
20		นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม	พรรคเพื่อไทย
21		นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	พรรคเพื่อไทย
22		นายจตุพร เจริญเชื้อ	พรรคเพื่อไทย
23		นายสรรพภัญญู ศิริไปล์	พรรคเพื่อไทย
24		นายจรัสฤทธิ์ จันทรสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย
25		นายจรูญพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	พรรคเพื่อไทย
26		นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	พรรคเพื่อไทย
27		นายจักรัตน์ พั้วช่วย	พรรคเพื่อไทย
28		นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
29		นายธวัชชัย สุทธิบงกช	พรรคเพื่อไทย
30		ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลดิลก	พรรคเพื่อไทย
31		นายจิรวัฒน์ ศิริพานิชย์	พรรคเพื่อไทย
32		นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	พรรคเพื่อไทย
33		นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	พรรคเพื่อไทย
34		นายเจริญ จรรย์โกมล	พรรคเพื่อไทย
35		นายฉลอง เรี่ยวแรง	พรรคเพื่อไทย
36		นายฉลาด ขามช่วง	พรรคเพื่อไทย
37		ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	พรรคเพื่อไทย
38		นางชมภู จันทาทอง	พรรคเพื่อไทย
39		นายชยุต ภุมมะกาญจนะ	พรรคชาติไทยพัฒนา
40		นายชลน่าน ศรีแก้ว	พรรคเพื่อไทย
41		นางสาวชะวรลัทธิ์ ชินธรรมมิตร	พรรคภูมิใจไทย
42		นายถิรชัย วุฒิธรรม	พรรคเพื่อไทย
43		นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	พรรคชาติพัฒนา
44		นายชาดา ไทยเศรษฐ์	พรรคชาติไทยพัฒนา
45		นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย
46		นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	พรรคชาติไทยพัฒนา
47		นายชูกัน กุลวงษา	พรรคเพื่อไทย
48		นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย
49		นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	พรรคเพื่อไทย
50		นายชูศักดิ์ แอกทอง	พรรคเพื่อไทย
51		นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์	พรรคเพื่อไทย
52		นายเชิดพงศ์ ราชป้องขันธ์	พรรคเพื่อไทย
53		นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	พรรคเพื่อไทย
54		นายไชยา พรหมา	พรรคเพื่อไทย
55		นายฐานิสร์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย
56		นายณัฐพงษ์ สุปริยศิลป์	พรรคเพื่อไทย
57		นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ	พรรคเพื่อไทย
58		นางดวงแข อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย
59		นายดิสทัต คำประกอบ	พรรคเพื่อไทย
60		นางสาวตรีนุช เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
61		นางสาวตวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	พรรคเพื่อไทย
62		นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากูล	พรรคเพื่อไทย
63		นายตุ่น จินตะเวช	พรรคชาติไทยพัฒนา
64		นายไตรรงค์ ติธรรม	พรรคเพื่อไทย
65		นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	พรรคประชาธิปัตย์
66		นายถาวร ตรีรัตน์ณรงค์	พรรคเพื่อไทย
67		นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	พรรคเพื่อไทย
68		นายทองดี มนิสสาร	พรรคเพื่อไทย
69		นางสาวทัศนีย์ บูรณุปกรณ์	พรรคเพื่อไทย
70		นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย
71		นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	พรรคเพื่อไทย
72		นางเทียบจุฑา ขาวขำ	พรรคเพื่อไทย
73		นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย
74		นายธนิก มาสีพิทักษ์	พรรคเพื่อไทย
75		นายธเนศ เครือรัตน์	พรรคเพื่อไทย
76		นายธานินทร์ ใจสมุทร	พรรคชาติไทยพัฒนา
77		นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์	พรรคเพื่อไทย
78		นายธีระ ไตรสรณกุล	พรรคเพื่อไทย
79		นายนพคุณ รัฐผไท	พรรคเพื่อไทย
80		นายนพพล เหลืองทองนารา	พรรคเพื่อไทย
81		นายนภินทร ศรีสรรพางค์	พรรคเพื่อไทย
82		นายนริศร ทองธิราช	พรรคเพื่อไทย
83		นายนวัธ เตาะเจริญสุข	พรรคเพื่อไทย
84		นางนันทนา ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย
85		นางนันทนา สงฆ์ประชา	พรรคภูมิใจไทย
86		ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์	พรรคเพื่อไทย
87		นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	พรรคชาติไทยพัฒนา
88		นายนิทัศน์ ศรีนนท์	พรรคเพื่อไทย
89		นายนิพนธ์ ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย
90		นายนิยม ช่างพินิจ	พรรคเพื่อไทย
91		นายนิยม วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย
92		นายนิยม เวชกามา	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
93		นายนิรมิต สุจารี	พรรคเพื่อไทย
94		นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	พรรคเพื่อไทย
95		นายชวลิต วิชยสุทธิ์	พรรคเพื่อไทย
96		พันตำรวจโท นุกูล แสงศิริ	พรรคเพื่อไทย
97		นายดนุพร ปุณณกันต์	พรรคเพื่อไทย
98		นายบุญแก้ว สมวงศ์	พรรคเพื่อไทย
99		นายบุญชู นิลถนอม	พรรคเพื่อไทย
100		นายบุญฐิณ ประทุมลี	พรรคเพื่อไทย
101		นายบุญดำรง ประเสริฐโสภา	พรรคภูมิใจไทย
102		นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	พรรคเพื่อไทย
103		นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา	พรรคภูมิใจไทย
104		นางบุญรื่น ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย
105		นายบุรณัชย์ สมุทรักษ์	พรรคประชาธิปัตย์
106		นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล
107		นายชินวัฒน์ หาบุญพาด	พรรคเพื่อไทย
108		นายประนอม โพธิ์คำ	พรรคภูมิใจไทย
109		ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์	พรรคชาติพัฒนา
110		นายประวัฒน์ อุตโมท	พรรคเพื่อไทย
111		นายประสาท ตันประเสริฐ	พรรคชาติพัฒนา
112		จ่าสิบตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	พรรคเพื่อไทย
113		นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	พรรคเพื่อไทย
114		นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	พรรคเพื่อไทย
115		นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	พรรคเพื่อไทย
116		นายประเสริฐ บุญชัยสุข	พรรคชาติพัฒนา
117		นายประเสริฐ บุญเรือง	พรรคเพื่อไทย
118		นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	พรรคเพื่อไทย
119		นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย
120		ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	พรรคเพื่อไทย
121		นายเอกธนัช อินทร์รอด	พรรคเพื่อไทย
122		นายปวีณ แซ่จึง	พรรคเพื่อไทย
123		นางปานหทัย เสรีรักษ์	พรรคเพื่อไทย
124		นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
125		นายปิยวัฒน พันธ์สายเชื้อ	พรรคเพื่อไทย
126		นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	พรรคเพื่อไทย
127		ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์	พรรครักษ์สันติ
128		นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย
129		นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย
130		นายไผ่ ลิกค์	พรรคเพื่อไทย
131		นายพงศกร อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย
132		ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	พรรคเพื่อไทย
133		นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	พรรคเพื่อไทย
134		นางพรทิวา นาคาศัย	พรรคภูมิใจไทย
135		นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	พรรคเพื่อไทย
136		นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	พรรคเพื่อไทย
137		นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	พรรคเพื่อไทย
138		นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย
139		นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	พรรคชาติพัฒนา
140		นายพลภูมิ วิภัติภูมิประเทศ	พรรคเพื่อไทย
141		นายพ้อง ชีวานันท์	พรรคเพื่อไทย
142		นางพัชรินทร์ มั่นปาน	พรรคประชาธิปไตยใหม่
143		นางสาวพัชรี โพธสุธน	พรรคชาติไทยพัฒนา
144		นายพัฒนา สัพโส	พรรคเพื่อไทย
145		นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัตถา	พรรคพลังชล
146		นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	พรรคเพื่อไทย
147		นายพิชิต ชื่นบาน	พรรคเพื่อไทย
148		นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	พรรคเพื่อไทย
149		นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย
150		นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์	พรรคเพื่อไทย
151		นายพีระเพชร ศิริกุล	พรรคเพื่อไทย
152		นายไพจิต ศรีวรขาน	พรรคเพื่อไทย
153		นายไพโรจน์ ตันบรรจง	พรรคเพื่อไทย
154		นายไพโรจน์ อิสระเสรีพงษ์	พรรคเพื่อไทย
155		นายภูมิ สาระผล	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
156		นางสาวภูวนิดา คุนผลิน	พรรคเพื่อไทย
157		นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	พรรคเพื่อไทย
158		นางมนพร เจริญศรี	พรรคเพื่อไทย
159		นายมนู พุกประเสริฐ	พรรคภูมิใจไทย
160		นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	พรรคเพื่อไทย
161		นายมานะ โลหะวณิชย์	พรรคเพื่อไทย
162		นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ์	พรรคเพื่อไทย
163		นางมุกดา พงษ์สมบัติ	พรรคเพื่อไทย
164		นางสาวมาลินี อินฉัตร	พรรคเพื่อไทย
165		นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร	พรรคเพื่อไทย
166		นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	พรรคเพื่อไทย
167		นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	พรรคเพื่อไทย
168		นายยุทธพล อังกินันทน์	พรรคชาติไทยพัฒนา
169		นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย
170		นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ	พรรคเพื่อไทย
171		นายรณเทพ อนุวัฒน์	พรรคพลังชล
172		นายรส มะลิผล	พรรคเพื่อไทย
173		นางระพิพรรณ พงศ์เรืองรอง	พรรคเพื่อไทย
174		นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	พรรคเพื่อไทย
175		นางรังสิมา เจริญศิริ	พรรคเพื่อไทย
176		นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	พรรคเพื่อไทย
177		นางสาวเรวดี รัศมิทัต	พรรคภูมิใจไทย
178		นายเรวัต อารีรอบ	พรรคประชาธิปัตย์
179		นายเรืองเดช สุพรรณฝ่าย	พรรคเพื่อไทย
180		นางสาวละออง ติยะไพรัช	พรรคเพื่อไทย
181		นางสาวลีลาวดี วัชโรบล	พรรคเพื่อไทย
182		นายวรชัย เหมะ	พรรคเพื่อไทย
183		นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	พรรคชาติพัฒนา
184		นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	พรรคเพื่อไทย
185		นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย
186		นางวราภรณ์ ตั้งภากรณ์	พรรคเพื่อไทย
187		นายวราวงษ์ พันธุ์ศิลา	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
188		นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย
189		นายวัชรพล โตมรศักดิ์	พรรคชาติพัฒนา
190		นายวัฒนา เมืองสุข	พรรคเพื่อไทย
191		นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย
192		นายวันชัย บุษบา	พรรคเพื่อไทย
193		นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	พรรคเพื่อไทย
194		นายวิชัย สามิตร	พรรคเพื่อไทย
195		นายวิชาญ มีนชัยนันท์	พรรคเพื่อไทย
196		นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย
197		นายวิทยา ทรงคำ	พรรคเพื่อไทย
198		นายวิทยา บุรณศิริ	พรรคเพื่อไทย
199		นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	พรรคเพื่อไทย
200		นายวิรัช รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย
201		นางอุดมรัตน์ อาภรณ์รัตน์	พรรคเพื่อไทย
202		พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พื้นแสน	พรรคเพื่อไทย
203		พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	พรรคเพื่อไทย
204		นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ	พรรคเพื่อไทย
205		นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	พรรคเพื่อไทย
206		นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	พรรคภูมิใจไทย
207		นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	พรรคเพื่อไทย
208		นายวีระพล จิตสัมฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย
209		นายวีระวัฒน์ โอสถานุเคราะห์	พรรคเพื่อไทย
210		นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	พรรคภูมิใจไทย
211		นายเวียง วรเชษฐ์	พรรคเพื่อไทย
212		นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ	พรรคเพื่อไทย
213		นายศราวุธ เพชรพนมพร	พรรคเพื่อไทย
214		นายศรีเรศ โกฏคำลือ	พรรคเพื่อไทย
215		นายศักดา คงเพชร	พรรคเพื่อไทย
216		นายศิรสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	พรรคเพื่อไทย
217		นายเศกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	พรรคเพื่อไทย
218		นายสงวน พงษ์มณี	พรรคเพื่อไทย
219		นายรังสรรค์ มณีรัตน์	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
220		นายฐนนท์ศรณ์ เลิศฤทธ์ศิริกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา
221		นายสมคิด เชื้อคง	พรรคเพื่อไทย
222		นายสมคิด บาลไธสง	พรรคเพื่อไทย
223		นายสมชัย อัศวชัยโสภณ	พรรคเพื่อไทย
224		พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	พรรคเพื่อไทย
225		นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย
226		นายสมพล เกยุราพันธุ์	พรรคเพื่อไทย
227		นายสมโภช สายเทพ	พรรคเพื่อไทย
228		นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	พรรคภูมิใจไทย
229		นายสมศักดิ์ ใจแคล้ว	พรรคเพื่อไทย
230		นางสมหญิง บัวบุตร	พรรคเพื่อไทย
231		นายสรชัด สุจิตต์	พรรคชาติไทยพัฒนา
232		นายสรวงศ์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย
233		นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	พรรคเพื่อไทย
234		นายสหรัฐ กุลศรี	พรรคเพื่อไทย
235		นายสัญชัย วงษ์สุนทร	พรรคเพื่อไทย
236		นายสันตศักย์ จรูญ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล
237		นางบุศริณธญ์ วรพัฒนานันน์	พรรคเพื่อไทย
238		นายสัมภาษณ์ อัตถาวงศ์	พรรคเพื่อไทย
239		นายสามารถ แก้วมีชัย	พรรคเพื่อไทย
240		พันโท สินธพ แก้วพิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา
241		นางสิรินทร รามสูต	พรรคเพื่อไทย
242		นางสุกุมล คุณปลื้ม	พรรคพลังชล
243		นายสุชาติ ภิญโญ	พรรคเพื่อไทย
244		นายสุชาย ศรีสุรพล	พรรคเพื่อไทย
245		นางสาวสุณีย์ เหลืองวิจิตร	พรรคเพื่อไทย
246		นายสุทธิชัย จรูญเนตร	พรรคเพื่อไทย
247		นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	พรรคเพื่อไทย
248		นายสุทิน นพขำ	พรรคเพื่อไทย
249		นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตนะ	พรรคเพื่อไทย
250		นายสุนัย จุลพงศธร	พรรคเพื่อไทย
251		นายสุพล ฟองงาม	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
252		นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	พรรคเพื่อไทย
253		นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	พรรคเพื่อไทย
254		นายสุรชาติ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย
255		พันตำรวจโท สุรทิน พิมานเมฆินทร์	พรรคเพื่อไทย
256		นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล	พรรคเพื่อไทย
257		นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	พรรคเพื่อไทย
258		นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	พรรคเพื่อไทย
259		นายสุรพล เกียรติไชยากร	พรรคเพื่อไทย
260		พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	พรรคเพื่อไทย
261		นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	พรรคเพื่อไทย
262		นายสุรศักดิ์ พันธ์เจริญวรกุล	พรรคเพื่อไทย
263		นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย
264		นายสุรสาล ผาสุข	พรรคเพื่อไทย
265		นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์	พรรคเพื่อไทย
266		นายเสนาะ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย
267		นายเสรี สาระนันท์	พรรคเพื่อไทย
268		นายหนูแดง วรรณกางซ้าย	พรรคเพื่อไทย
269		นายเหวง โตจิราการ	พรรคเพื่อไทย
270		นายองอาจ วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย
271		นายองอาจ วชิรพงศ์	พรรคเพื่อไทย
272		นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	พรรคเพื่อไทย
273		นายอธิรัฐ รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย
274		นายอนันต์ ผลอำนวย	พรรคเพื่อไทย
275		นายอนันต์ ลิมปคุปตถาวร	พรรคเพื่อไทย
276		นายอนันต์ ศรีพันธุ์	พรรคเพื่อไทย
277		นายอนุชา สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย
278		นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาครทรรพ	พรรคเพื่อไทย
279		นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	พรรคเพื่อไทย
280		นางอนุรักษ์ บุญศล	พรรคเพื่อไทย
281		นายอนุสรณ์ ปั้นทอง	พรรคเพื่อไทย
282		นางอนุสรา ยังตรง	พรรคเพื่อไทย

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
283		นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย	พรรคเพื่อไทย
284		นายอภิรัต ศิรินาวิน	พรรคมหาชน
285		พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย	พรรคเพื่อไทย
286		นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์
287		นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	พรรคเพื่อไทย
288		นายอรรถพล วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย
289		นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	พรรคเพื่อไทย
290		นางสาวอรุณี ชำนาญยา	พรรคเพื่อไทย
291		นายอัสนี เชิดชัย	พรรคเพื่อไทย
292		พันตรี อาณัน์ย์ วัชโรทัย	พรรคเพื่อไทย
293		นายอำนวย คลังผา	พรรคเพื่อไทย
294		นายอำนาจ วิลาวัลย์	พรรคภูมิใจไทย
295		นายอิทธิรัตน์ จันทรสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย
296		นายอุกฤษณ์ ตั้นสวัสดิ์	พรรคพลังชล
297		นายอุดมเดช รัตนเสถียร	พรรคเพื่อไทย
298		นางอุดมลักษณ์ เพ็งนรพัฒน์	พรรคภูมิใจไทย
299		นางเอมอร สินธุไพร	พรรคเพื่อไทย
300		นายเอี่ยม ทองใจสด	พรรคเพื่อไทย
301		นายกฤช อาทิตย์แก้ว	สมาชิกวุฒิสภา
302		พลตรี กลชัย สุวรรณบูรณ์	สมาชิกวุฒิสภา
303		นางกีระณา สุมาวงศ์	สมาชิกวุฒิสภา
304		นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์	สมาชิกวุฒิสภา
305		นางสาวเกศสิณี แขวัฒนะ	สมาชิกวุฒิสภา
306		พลเอก เกษมศักดิ์ ปลูกสวัสดิ์	สมาชิกวุฒิสภา
307		พลตำรวจเอก โกวิท ภักดีภูมิ	สมาชิกวุฒิสภา
308		พลตำรวจตรี ขจร สัยวัตร์	สมาชิกวุฒิสภา
309		นายขวัญชัย พนมขวัญ	สมาชิกวุฒิสภา
310		พลตำรวจเอก จงรัก จุฑานนท์	สมาชิกวุฒิสภา
311		นายจตุรงค์ ธีระกนก	สมาชิกวุฒิสภา
312		นายจารุพงศ์ จีนาพันธ์	สมาชิกวุฒิสภา
313		พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงษ์	สมาชิกวุฒิสภา
314		นางจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา	สมาชิกวุฒิสภา

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
315		นายเจริญ ภักดีวานิช	สมาชิกวุฒิสภา
316		นายชรินทร์ หาญสืบสาย	สมาชิกวุฒิสภา
317		พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง	สมาชิกวุฒิสภา
318		นายชูชัย เลิศพงศ์อดิศร	สมาชิกวุฒิสภา
319		พลเอก ชูชาติ สุขสงวน	สมาชิกวุฒิสภา
320		นายดิเรก ถึงฝั่ง	สมาชิกวุฒิสภา
321		ศาตราจารย์เกียรติคุณ ตรึงใจ บูรณสมภพ	สมาชิกวุฒิสภา
322		นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ	สมาชิกวุฒิสภา
323		นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง	สมาชิกวุฒิสภา
324		นายธวัช บวรวนิชยกูร	สมาชิกวุฒิสภา
325		นายธีระ สุวรรณกุล	สมาชิกวุฒิสภา
326		รองศาสตราจารย์ นรีวรรณ จินตกานนท์	สมาชิกวุฒิสภา
327		นายบรรชา พงศ์อายุกูล	สมาชิกวุฒิสภา
328		นายนิรันดร์ ประดิษฐกุล	สมาชิกวุฒิสภา
329		นายประดิษฐ์ ตันวัฒนะพงษ์	สมาชิกวุฒิสภา
330		นายประวัติ ทองสมบูรณ์	สมาชิกวุฒิสภา
331		นายประสงค์ นุรักษ์	สมาชิกวุฒิสภา
332		นายประสิทธิ์ โพธสุธน	สมาชิกวุฒิสภา
333		หม่อมหลวงปริยพรรณ ศรีธวัช	สมาชิกวุฒิสภา
334		นายปัญญา เบ็ญจศิริวรรณ	สมาชิกวุฒิสภา
335		นางพิไลพรรณ สมบัติศิริ	สมาชิกวุฒิสภา
336		นายพิสิฐ เกตุผาสุข	สมาชิกวุฒิสภา
337		นายพีระ มานะทัศน์	สมาชิกวุฒิสภา
338		นายภิญโญ สายนุ้ย	สมาชิกวุฒิสภา
339		นายมณเฑียร บุญตัน	สมาชิกวุฒิสภา
340		นายมูหามะรอสดี บอตอ	สมาชิกวุฒิสภา
341		พลตำรวจโท ยุทธนา ไทยภักดี	สมาชิกวุฒิสภา
342		นายยุทธนา ยุพฤทธิ์	สมาชิกวุฒิสภา
343		นางยุวดี นิ่มสมบุญ	สมาชิกวุฒิสภา
344		นายรักพงษ์ ณ อุบล	สมาชิกวุฒิสภา
345		พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์	สมาชิกวุฒิสภา
346		นายวรวิทย์ บารู	สมาชิกวุฒิสภา

ลำดับที่	เลขที่บัตร	ชื่อ-สกุล	ชื่อสังกัด
347		นายวรวิทย์ วงษ์สุวรรณ์	สมาชิกวุฒิสภา
348		นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์	สมาชิกวุฒิสภา
349		รองศาสตราจารย์ วิชุดา รัตนเพียร	สมาชิกวุฒิสภา
350		นายวิบูลย์ คูหิรัญ	สมาชิกวุฒิสภา
351		ศาตราจารย์ วิรัติ พาณิชย์พงษ์	สมาชิกวุฒิสภา
352		นางสาวศรีสกุล มั่นศิลป์	สมาชิกวุฒิสภา
353		พลเรือเอก ศิษฐวัชร วงษ์สุวรรณ	สมาชิกวุฒิสภา
354		พันตำรวจเอก สนธยา แสงเภา	สมาชิกวุฒิสภา
355		นายสมชาติ พรรณพัฒน์	สมาชิกวุฒิสภา
356		นางสมพร จูมั่น	สมาชิกวุฒิสภา
357		พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก	สมาชิกวุฒิสภา
358		นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง	สมาชิกวุฒิสภา
359		นายสิงห์ชัย ทุ่งทอง	สมาชิกวุฒิสภา
360		นายสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล	สมาชิกวุฒิสภา
361		นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์	สมาชิกวุฒิสภา
362		นายสุโข วุฑฒิโชติ	สมาชิกวุฒิสภา
363		นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ	สมาชิกวุฒิสภา
364		นายสุพจน์ เลียดประถม	สมาชิกวุฒิสภา
365		นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์	สมาชิกวุฒิสภา
366		นายสุรเดช จิรัฐิติเจริญ	สมาชิกวุฒิสภา
367		นายสุรพงษ์ ตันธนศรีกุล	สมาชิกวุฒิสภา
368		พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	สมาชิกวุฒิสภา
369		นายสุริยา ปันจอร์	สมาชิกวุฒิสภา
370		นายสุวิศว์ เมฆเสรีกุล	สมาชิกวุฒิสภา
371		นางสุอำภา คชไกร	สมาชิกวุฒิสภา
372		นายโสภณ ศรีมาเหล็ก	สมาชิกวุฒิสภา
373		พลตำรวจตรี องอาจ สุวรรณสิงห์	สมาชิกวุฒิสภา
374		นายอนุรักษ์ นิยมเวช	สมาชิกวุฒิสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม

นายนิคม ไวยรัชพานิช รองประธานรัฐสภา

เพราะฉะนั้นผมให้สิทธิท่านกฤชก่อน เพราะท่านกฤชเป็นผู้ที่ยืนเสนอก่อน เชิญท่านกฤชครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานครับ เครื่องผมไม่ติดนะครับ

เรื่องแรก ก็คือกรุณาใส่ชื่อผมไปด้วยว่าผมอยู่ในที่ประชุม

เรื่องที่ ๒ ครับท่านประธาน ที่ผิดข้อ ๕ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ ข้อ ๕ ท่านประธานก็วกวนแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นขอความกรุณานะครับท่านประธาน จริง ๆ แล้วองค์ประชุมครบแน่นอนเราก็รู้แล้ว ยังไม่ได้ทันเป็นญัตติเลยท่านเรียกแล้ว ผู้เสนอนี้ขอให้นับองค์ประชุมมันต้องเป็นญัตติก่อนนะครับท่านประธาน ด้วยความเคารพ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้ครับ คือเมื่อมีสมาชิกขอให้นับองค์ประชุมแล้วผมต้องนับทันที เชิญท่านประเสริฐครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่มีสมาชิกที่ลุกขึ้นมาพูดบางท่านบอกว่า ฝ่ายค้านชอบนับองค์ประชุมอยู่บ่อย ความเป็นจริงท่านประธานทราบว่ามันมีการตอบโต้กันไปมา แล้วก็มีการท้ากันว่าองค์ประชุมยังอยู่ คุณหมอสุกิจก็เลยเห็นว่าเมื่อฝ่ายรัฐบาลท้า เราก็ทดลองนับองค์ประชุมดู แล้วก็จะมาบอกว่า มาตรา ๓ นี้อภิปรายมาแล้ว ๓ วัน วนเวียน ซ้ำซาก อย่างนี้ไม่ได้ครับ เพราะว่าเป็นเอกสิทธิ์ของสมาชิก ท่านประธานทราบดีนะครับ ว่ามีผู้หนึ่งผู้ใดที่เสนอคำแปรญัตติไว้หรือสงวนคำแปรญัตติไว้ก็ย่อมมีสิทธิพูด แล้วต้องพูดให้จบครับ เป็นสิทธิของสมาชิก ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๐ ทุกประการ ซึ่งเราถกกันมาตั้งแต่วันแรกแล้วครับ แต่การเกิดอุบัติเหตุอย่างนี้ไม่ใช่เรื่องผิดปกติอะไรครับ เมื่อมีการทะเลาะเบาะแว้งหรือมีการเข้าใจไม่ตรงกันก็สามารถดำเนินการได้ แต่สิทธิของสมาชิกในการสงวนคำแปรญัตติและแปรญัตติไว้ก็ยังคงอยู่ตามปกติเหมือนเดิมครับ ขอบคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เมื่อสมาชิกเสนอให้ผมนับองค์ประชุม ผมก็ดำเนินการนะครับ ทีนี้เมื่อองค์ประชุมครบ ก็มีคนยกขึ้นเต็มหมดครับ เอาท่านแรกนะครับ ท่านพิเชษฐ์ก่อนครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ท่านประธานที่เคารพ เราอภิปรายในมาตรา ๓ มาเป็นเวลา ๓ วัน ๓ คืนแล้ว ผมเห็นว่าประเด็นได้ซ้ำมาซ้ำไป ดังนั้นในเมื่อมีการนับองค์ประชุม กระผมใคร่เสนอว่าให้ปิดการอภิปรายในมาตรา ๓ ขอผู้รับรองด้วย ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๗ วรรคสองครับท่านประธาน

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผู้รับรองถูกต้องครับ

(นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านศุภชัยครับ

นายศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ที่ผมประท้วงท่านประธานก็คือผมว่าท่านประธานได้ทำผิดข้อบังคับข้อ ๕ ซึ่งในสัปดาห์ที่แล้วผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานว่า วันนี้ในที่ประชุมแห่งนี้กำลังทำให้พี่น้องประชาชนเกิดความสับสน เพราะที่ประชุมแห่งนี้ไม่มีฝ่ายค้าน ไม่มีนายกรัฐมนตรี เป็นการประชุมร่วมกันของรัฐสภา คือสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา วันนี้เรากำลังเรียกกันผิดครับ เพราะฉะนั้นเพื่อให้ประชาชนที่ชมอยู่ทางบ้านได้เกิดความเข้าใจถูกต้อง ผมว่าให้ท่านสมาชิกทุกท่าน ทั้ง ส.ว. ส.ส. ได้โปรดทราบว่า เราไม่ได้มีการประชุม ส.ส. และ ส.ว. วันนี้มันเหมือนกับว่าท่านประธานกำลังบอกว่า เชิญฝ่ายค้าน เชิญฝ่ายรัฐบาล เชิญฝ่ายวุฒิสภา ซึ่งผมเคยได้กราบเรียนต่อท่านครั้งหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๘ บอกว่า รัฐสภาประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องการประชุมร่วมกันของ ๒ สภา ท่านนายกรัฐมนตรีท่านมานั่งตรงนี้ไม่ใช่นายกรัฐมนตรี แต่ท่านคือปาร์ตี้ลิสต์เบอร์ ๑ ของพรรคเพื่อไทย เพราะฉะนั้นให้เข้าใจตรงกันเถอะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมก็พูดทุกครั้งเวลาจะประชุมผมบอกประชุมรัฐสภานะครับ คำว่า รัฐสภา คือ ๒ สภา ก็คือ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เวลานี้มีญัตติแล้วครับ คือเมื่อมีญัตติเกิดขึ้น ญัตติขอให้ปิดอภิปราย มีผู้รับรองถูกต้อง เพราะฉะนั้นผมต้องดำเนินการต่อครับ จะมีคนเสนอเชิญท่านประเสริฐครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : ท่านประธานครับ ประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ข้อ ๔๗ วรรคสอง ถ้าท่านประธานวินิจฉัยว่ามีผู้ขอให้ปิดการอภิปราย ถ้าท่านประธานวินิจฉัยว่าถูก ผมคิดว่าท่านประธานทำผิดรัฐธรรมนูญครับ ทำผิดข้อบังคับ เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญ ถ้าการพิจารณากฎหมายรัฐธรรมนูญเขาจะเขียนไว้ในหมวด ๗ หน้า ๒๐๙ เริ่มตั้งแต่ ข้อ ๘๖ ว่าหมวด ๗ การเสนอและการพิจารณาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม มันไม่สามารถใช้กับ ข้อ ๔๗ (๒) ได้ ข้อ ๔๗ (๒) ใช้กับกฎหมายทั่วไปครับ การใช้กับกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุดเขาถึงต้องบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ ไม่สามารถใช้กันได้ เพราะท่านประธานอย่าได้โมเมอย่าได้ไปเหมาเลยครับ เอาให้มันถูกต้องครับ แล้วท่านประธานต้องพิจารณาไปถึงข้อ ๙๗ ข้อ ๙๘ ข้อ ๙๙ เป็นสิทธิโดยชอบธรรมของสมาชิกในการสงวนคำแปรญัตติในการแปรญัตติ อันนี้ผมพูดย้ำตลอดครับ เพราะว่าเป็นสิทธิครับ ไม่มีใครสามารถไปลบล้างสิทธิของสมาชิกได้ แล้วกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๐ ก็คุ้มครองสมาชิกไว้ชัดเจนครับ ท่านประธานครับกรุณาพิจารณาด้วยครับ

(นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เดี๋ยวมีผู้ยืน มีท่านธีรรัตน์ มีทั้งครูมานิตย์ เอาสุภาพสตรีก่อนได้ไหมครับ เชิญครับ

นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณท่านประธานค่ะ ดิฉัน ธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันต้องขออนุญาตประท้วงท่านวิปฝ่ายค้านเมื่อสักครู่ค่ะที่บอกว่ามีสมาชิกท้าในห้องประชุมว่าให้นับองค์ประชุม ดิฉันเกรงว่าจะเข้าใจว่าหมายถึงดิฉันหรือเปล่า ดิฉันไม่ได้ท้าให้นับองค์ประชุม แต่ดิฉันแค่ยืนยันในฐานะวิปรัฐบาลว่าพวกเราสมาชิกรัฐสภาอยู่ในห้องประชุมกันครบถ้วน หรือแม้แต่ว่าจะไปผ่อนคลายอิริยาบถข้างนอกก็ยังฟังการประชุมอยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นแล้วจะสร้างความเสื่อมเสียให้ดิฉันได้นะคะ ประชาชนทางบ้านจะเข้าใจผิดว่าดิฉันท้าหรือว่าสมาชิกคนใดคนหนึ่งในห้องไม่มีใครท้าค่ะ มีแต่ฝั่งท่านค่ะที่ท้า ขอบพระคุณท่านประธานด้วยค่ะ

(นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวครูมานิตย์ก็ยืนนานแล้วให้พูดก่อนครับ ครูมานิตย์เชิญครับ

นายครูมานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ครูมานิตย์ครับ ผมประท้วงผู้กำลังประท้วง พี่ประเสริฐจากจังหวัดยะลา ท่านประธานฟังผมสักนิดนะครับ ผมมี ๒ ประเด็นประเด็นแรก ที่ผมโดนพูดตำหนิหรือกระแนะกระแหนหรืออะไรก็แล้วแต่จะคิดครับว่าเป็นคนไปว่าฝ่ายค้านขอนับองค์ประชุมบ่อย มันก็เป็นเรื่องที่ไม่ผิดครับ เพราะว่านับองค์ประชุม มีวันหนึ่งท่าน ส.ส. ชาดา ขออนุญาตที่เอ่ยนาม จากจังหวัดอุทัยธานี ยังบอกว่าทำไมฝ่ายค้านชอบนับองค์ประชุม พอเขามาขอปิดแล้วมาโวยวาย แต่ผมไม่เถียงนะครับ เป็นสิทธิตามข้อบังคับ แล้วก็ในขณะเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสักครู่นี้คุณพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ได้ขอเสนอญัตติแล้วก็เป็นสิทธิตามข้อบังคับเหมือนกันนะครับ ฉะนั้นผมอยากจะให้ท่านประธานได้ดำเนินการตามญัตติที่คุณพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ขอปิดในมาตรานี้ครับ เพราะว่าผมก็ดูแล้วไม่ผิดต่อข้อบังคับของการประชุมรัฐสภา ขอให้ท่านประธานได้ดำเนินการครับ ผมยอมรับในเบื้องต้นว่าเป็นสิทธิของเขาในการขอตรวจสอบองค์ประชุม แล้วก็ไม่ผิดเหมือนกันเป็นสิทธิของคุณพิเชษฐ์ที่จะขอปิดอภิปรายในมาตรา ๓ ที่อภิปรายมาเฉพาะมาตราเดียว ๓ วันกับ ๓ คืนแล้วครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอสุกิจ หรือท่านประเสริฐเอาสักคนใดคนหนึ่งก่อน คุณประเสริฐเชิญครับ

นายประเสริฐ พงศ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธาน ประเสริฐ พงศ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ข้อ ๔๗ (๒) เมื่อสักครู่ผมกราบเรียนท่านประธานแล้วว่าใช้ไม่ได้ ท่านประธานต้องไปดู ข้อ ๙๙ ครับ ผมขออนุญาตอ่านให้ท่านประธานฟังนะครับ ข้อ ๙๙ ในการพิจารณาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ให้รัฐสภาพิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภแล้วพิจารณาเรียงลำดับมาตรา และให้สมาชิกรัฐสภาอภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือที่มีการสงวนคำแปรญัตติ หรือที่มีการสงวนความเห็นไว้ นี่ครับจะให้อ่านต่อไหมครับ ท่านประธานครับ สมาชิกไม่เข้าใจครับ แล้วก็นั่งหัวเราะเขาบอกเขาจะให้ผมอ่านต่อผมจะอ่านให้จบครับ แล้วผมจะอธิบายให้ฟัง

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ความจริงผมจำข้อนี้แม่นมากเลยครับ

นายประเสริฐ พงศ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : ไม่เป็นไรท่านประธานท่านจำได้แม่น สมาชิกไม่ได้จำ ท่านประธานครับ ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมรัฐสภาจะลงมติเป็นอย่างอื่น แปลว่าอะไรครับ แปลว่าที่จะให้สมาชิกรัฐสภาอภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำ ถ้าลงมติเป็นอย่างอื่นก็แปลว่าอภิปรายนอกถ้อยคำก็ได้ แปลได้อย่างนี้ครับข้อนี้ เพราะฉะนั้น ข้อ ๔๗ วรรคสอง ใช้ไม่ได้ครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมอย่างนี้ครับ คือผมวินิจฉัยแล้วนะครับคือเนื่องจากว่าเราดำเนินการตาม ข้อ ๙๙ เราจะเริ่มจากชื่อร่าง คำปรารภ เรียงลำดับตามมาตรา อภิปรายได้เฉพาะผู้ขอแปรญัตติ ผู้สงวนความเห็น หรือว่าคณะกรรมาธิการแก้ไขอย่างไร อภิปรายเฉพาะที่กรรมาธิการแก้ไข ทั้งนี้เว้นแต่ที่ประชุมรัฐสภาจะลงมติเป็นอย่างอื่นก็คือถ้าที่ประชุมบอก อย่างนั้นอนุญาตให้อภิปรายอย่างอื่นได้ แต่ว่าเราไม่เคยใช้ตรงนี้เลย ถูกไหมครับ เราวันนี้ถึงบอกอนุโลม คุณหมอสุกิจเป็นคนที่ท้วงผมตลอดเวลา ความจริงถ้าเกิดผมเข้มงวดเรื่องนี้ ก็ไม่ได้นะครับ

(นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวเอาให้คุณหมอชลน่านได้อธิบายให้ฟัง เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงเพื่อนสมาชิกนะครับ ในข้อบังคับ ข้อ ๓๒ เป็นการเสนอญัตติ สมาชิกมีการเสนอญัตติชอบด้วยข้อบังคับ ข้อ ๓๒ โดยอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๔๗ (๒) เพื่อให้สภาได้วินิจฉัยว่าจะปิดการอภิปรายหรือไม่ ก็เป็นความเห็นของสภานะครับว่าจะปิดไม่ปิด จริงอยู่ครับ ข้อ ๙๙ ให้สิทธิสมาชิก แต่ถ้าสภาเห็นว่า ๔ วันที่ผ่านมาประเด็นก็เหมือนเดิม ประเด็นที่สมาชิกได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ คณะกรรมาธิการได้สงวนความเห็นเอาไว้มันหมดแล้ว หรือใกล้เคียงกันก็อาจจะลงมติให้ปิดการอภิปรายได้ ถ้าเสนอไม่ได้ ท่านประธานครับการประชุม ๔ วันที่ผ่านมา เวลาประท้วงท่านประธานอ้าง ข้อ ๕ ไม่ได้อ้างหมวด ๗ ครับ อ้างข้อ ๕ เวลาพูดนอกประเด็นอ้างข้อ ๔๓ ประท้วง ใช้สิทธิพาดพิง อ้างข้อ ๔๕ ไม่ได้อยู่หมวด ๗ ครับ เพราะฉะนั้นข้อบังคับนี่เขาใช้ได้ทั้งหมดครับ ในการอภิปราย ไม่จำเป็นบอกว่าอภิปรายกฎหมายทั่วไปกับอภิปรายกฎหมายรัฐธรรมนูญต้องเขียนแตกต่างกัน ไม่มีที่ไหนเขาทำหรอกครับ ข้อบังคับก็ต้องเขียนไว้เป็นลักษณะเดียวกัน การเสนอญัตติของเพื่อนสมาชิกในการปิดอภิปราย ต้องมีผู้รับรองครับ เว้นแต่การเสนอนับองค์ประชุมไม่จำเป็นครับ ไม่ต้องมี เสนอได้ ไม่ต้องมีผู้รับรอง การเสนอญัตติก็อาศัย ข้อ ๓๒ ครับ ญัตติที่ห้ามเสนอในขณะพิจารณาญัตติอื่นอยู่ ห้ามเลยนะครับ เว้นแต่ (๕) ขอให้ปิดอภิปรายเขียนไว้ชัดเจนครับ ทำได้ตามข้อบังคับครับ แล้วแต่สภาจะวินิจฉัยว่าจะปิด ไม่ปิดครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอสุกิจ เชิญครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ท่านก็เห็นมาตลอดว่าผมนี่ละที่เป็นคนที่พยายามจะพูดถึงคำว่าอะลุ่มอล่วย เพราะว่าท่านมีปัญหากับ ผมก็ไม่รู้ว่าท่านประธานวันนี้ท่านเป็นอะไร ท่านมีปัญหากับท่านคำนูณหรือเปล่า ผมก็ไม่รู้นะครับ แต่ผมก็บอกว่าให้ท่านอะลุ่มอล่วยในการใช้ข้อบังคับ แล้วผมก็ยกตัวอย่างแค่ว่าในที่ประชุมก็เหมือนกัน ถ้าเราพูดถึงองค์ประชุมตอนที่ผมพูดตอนนั้นมันไม่ครบแน่นอน แล้วก็มีคนบอกว่า ก็สมาชิกเขาอยู่ข้างนอก ผมก็อยากรู้สิครับว่าจริงหรือเปล่า เพราะผมประเมินด้วยสายตาตอนนั้นในห้องประชุมนี้มันไม่ครบแน่นอนอยู่แล้ว แล้วท่านก็พูดหลายอย่าง ท่านก็บอกว่าเป็นครั้งแรกที่วันนี้ประชุมโดยไม่ใช้ข้อบังคับ ผมก็ไม่รู้ว่าท่านเป็นอะไร ก็ได้ครับถ้าท่านยืนยันอย่างนั้น แต่ดูข้อ ๗๑ ถ้าผู้แปรญัตติหรือผู้รับมอบหมายไม่เห็นด้วยกับมติของคณะกรรมาธิการในข้อใด จะสงวนคำแปรญัตติในข้อนั้นไว้เพื่อขอให้รัฐสภาวินิจฉัยก็ได้ ยังมีผู้แปรญัตติอีกหลายท่านนะครับที่ไม่ได้แสดงเหตุผลให้รัฐสภาวินิจฉัย ท่านจะปิดหูปิดตาก็เอาสิครับ เพราะท่านทำอยู่บ่อยอยู่แล้ว เพราะสภานี้เขาก็เรียกแล้วว่า สภาทาส เขาเรียกว่า สภาทาส อย่างไรครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : นี่ ๆ คุณหมอสุกิจ อย่าได้กล่าวหาผมนะครับ ผมไม่ได้ปิดหูปิดตานะครับ แล้วก็ท่านคำนูณกับผมนี้ผมเป็นคนชอบกันมากนะครับ ท่านอย่าได้กล่าวหา

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ก็ผมไม่รู้ ผมดูจากพฤติกรรม

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : พูดอะไรที่เสียหายขึ้นนี่ท่านอย่าได้พูด ท่านถอนคำพูดเลยนะครับ ท่านถอนคำพูด

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ผมบอกว่าผมพยายามอะลุ่มอล่วย แต่ดูการกระทำของท่านสิครับท่านประธาน ท่านทำอะไร

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านถอนคำพูดครับท่านถอนคำพูด คุณหมอสุกิจด้วยความเคารพนะครับ เราสนิทกันนะครับ ท่านถอนคำพูด

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านให้ถอนคำไหนครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านบอกว่าผมเป็นคนปิดหูปิดตา ท่านอย่าได้พูดนะครับ ท่านถอนนะครับ ถ้าท่านไม่ถอน ผมจะเชิญท่านไปอยู่ข้างนอกสัก ๕ นาที ๑๐ นาทีแล้วก็กลับมาใหม่ ท่านถอนเถอะครับ ท่านอย่าได้กล่าวหาโดยที่ทำให้ผมเสียหายนะครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานครับ คำพูดแค่นี้หรือครับ คำพูดแค่นี้ท่านให้ผมออกจากห้องเลยหรือครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คือท่านครับ คุณหมอสุกิจด้วยความเคารพนะครับ ท่านถอนคำพูดเถอะครับ ท่านถอนนะครับ ไม่เสียหายหรอกครับท่านถอน

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ถ้าผมถอนแล้วท่านจะให้เขาถอนญัตติออกไหม

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : คนละประเด็นกันนะครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ก็เหมือนกันท่านประธานครับ เวลาผมเสนอนับองค์ประชุมนี่มันคนละเรื่องกันนะครับ จะต้องใช้เป็นความโกรธ ใช้อารมณ์ที่จะมาปิดกั้นต่อหรือครับ เราก็อยู่ในสภาด้วยกันนี่อย่างไรครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมเป็นคนที่ใจเย็นมากนะครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ผมเสนอนับองค์ประชุม ผมเสนอด้วยความบริสุทธิ์ใจ อยากจะเห็นสภานี้ทำอะไรที่มันถูกต้องเท่านั้นแต่ข้างโน้นดูสิครับ พกความโกรธมา ใช้อารมณ์ในการมาทำงานในสภา

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : จะถอนหรือไม่ถอนครับ ผมถามคุณจะถอนหรือไม่ถอนครับ ท่านถอนเถอะครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานครับ ประเด็นนี้ผมถอนครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : แต่ผมขออนุญาตพูดต่อนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เพราะฉะนั้นผมก็จะดำเนินการ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : แล้วท่านแน่ใจหรือครับว่าที่ท่านดำเนินการนี้มันถูกต้องตามข้อบังคับทุกอย่าง ท่านมั่นใจนะครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมเป็นคนที่ดำเนินการตามข้อบังคับที่ค่อนข้างจะแม่นนะครับ ท่านเชื่อผมเถอะครับ เดี๋ยวมีคนที่ยืนขึ้น เอาเท่านี้ก่อนนะครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านรู้แล้วใช่ไหมครับว่าทุกครั้งที่มีการปิดกั้นนี้อะไรจะเกิดขึ้น

(ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวท่านนั่งเถอะครับ ท่านปรีชาพลประท้วงครับเชิญ

ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดขอนแก่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมประท้วงท่านประธานครับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ประธานจะเห็นนะครับว่าวันนี้เป็นการประชุมร่วมกันของรัฐสภามีการถ่ายทอดสดไปหาพี่น้องประชาชนทั่วประเทศแล้วเป็นประเด็นที่พี่น้องประชาชนมีความสนใจ ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่คงจะเห็นแล้วว่าใครเริ่มก่อนอย่างไรก็ตามนะครับ มีการถ่ายทอดสดเมื่อมีการเสนอนับองค์ประชุมการอภิปรายในมาตรานี้ ๔ วันแล้วครับประธานครับ เพื่อนสมาชิกท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน

ใช้สิทธิตามข้อบังคับ ข้อ ๔๗ (๒) ในการเสนอปิดอภิปรายซึ่งก็เป็นด้วยความชอบตามข้อบังคับที่ท่านพิเชษฐ์สามารถที่เสนอได้ ท่านประธานครับ ไม่มีใครปิดหูปิดตาฝ่ายค้านแต่อย่างใด แต่เมื่อท่านดำเนินเกมทางการเมืองในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ สภาแห่งนี้ไม่ใช่สนามเด็กเล่นครับ ท่านประธานครับ ที่จะมาเล่นมานับองค์ประชุมทำเหมือนกับผ่าน ๆ ไป พอผ่านแล้วก็บอกว่าไม่ได้ตั้งใจ ไม่ใช่ครับท่านประธาน ฉะนั้นที่ท่านพิเชษฐ์เสนอนั้นก็ถูกต้องแล้ว ชอบแล้วนะครับ อย่างไรเสนอนับองค์ประชุมแล้ว ผมก็ขอคิดค่านับก่อนแล้วกันท่านประธานครับ ขอให้ท่านประธานได้ดำเนินการข้อบังคับด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

(นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภาภาควิชาชีพ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับในข้อบังคับประชุมนี้เมื่อมีญัตติเกิดขึ้น ญัตติขอให้ที่ประชุมปิดอภิปราย มีผู้รับรองถูกต้อง เอาท่านประท้วง เดี๋ยวเอาท่านอนุรักษ์ก่อน

นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา จริง ๆ ถึงจะต้องปรึกษาหารือท่านประธานนะครับ ในกรณีนี้เคยเกิดกรณีนี้ขึ้นมาในคราวประชุมแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญคือกรณีที่มีการเสนอปิดอภิปรายแบบนี้นะครับ โดยกรณีที่มีผู้แปรญัตติค้างอยู่ ซึ่งผมอยากให้ท่านประธานพิจารณาว่า ในกรณีที่มีมันมี ๒ กรณีนะครับ ในกรณีนี้มีผู้แปรญัตติค้างอยู่ แล้วผู้แปรญัตตินี้ประสงค์จะอภิปรายกับกรณีที่ไม่มีผู้แปรญัตติ แต่ว่าต้องการที่อภิปรายเฉพาะในประเด็นแก้ไขนะครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้ถ้าท่านประธานจะปิดอภิปรายโดยที่ตัดสิทธิผู้แปรญัตตินะครับ แล้วไม่ให้เขาอภิปรายโดยใช้เสียงบอกว่าใช้ญัตติปิดอภิปรายนี้ ผมคิดว่าโดยธรรมเนียมประเพณีการปฏิบัติผ่านพระราชบัญญัติต่าง ๆ ไม่เคยมีนะครับ ใช้เสียงปิดอภิปรายโดยที่มีผู้แปรญัตติ โดยเฉพาะกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายสูงสุดซึ่งมีผู้ทักท้วงไว้แล้วว่ามีการแปรญัตติอยู่แล้วยังแปรญัตตินั้นยังไม่เสร็จประธานบอกสั่งให้ปิดการอภิปรายตรงนี้ ผมคิดว่าน่าจะเป็นปัญหานะครับ ขอให้ท่านประธานพิจารณาอีกทีในประเด็นนี้ กราบขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมไม่ได้บอกให้ปิดอภิปรายมีผู้เสนอญัตติขึ้นมานะครับ มีผู้เสนอญัตติ ท่านเดี๋ยวครับ เดี๋ยวมีคนที่ยื่นเสนอท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภา อยากจะกราบเรียนท่านประธานนะครับว่ากรณีที่ท่านประธานจะวินิจฉัยเกี่ยวกับญัตติการปิดอภิปราย ก็อยากจะย้ำว่าในการพิจารณาพระราชบัญญัติก็ดี ในการพิจารณาร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมก็ดี ในชั้นของการที่กรรมาธิการมารายงานต่อสภานี้ มันจะมีประเด็นที่ถือเป็นญัตติหรือจะเรียกว่าเป็นญัตติย่อย ตามจำนวนของสมาชิกหรือกลุ่มสมาชิกที่มีการแปรญัตติ พูดง่าย ๆ ก็คือแต่ละคำแปรญัตติเปรียบเหมือนเป็นญัตติในตัวของมันเอง ----------

เพราะแต่ละท่านเสนอความคิดหรือเสนอแนวทางของการที่จะเขียนกฎหมายไม่เหมือนกัน การที่ท่านประธานบอกว่าจะใช้ข้อบังคับในลักษณะของการปิดอภิปราย ผมก็อยากจะติงว่าบรรดาสมาชิกที่ได้มีการเสนอคำแปรญัตติ สงวนคำแปรญัตติไว้ก็ดี บรรดากรรมาธิการที่ได้สงวนความเห็น เพราะเห็นไม่ตรงกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากก็ดี ปรากฏอยู่ในรายงานเปรียบเสมือนเป็นญัตติที่สภาจะต้องพิจารณา บุคคลเหล่านี้ยังไม่ได้มีโอกาสในการที่จะเสนอญัตติหรืออภิปรายสนับสนุนญัตติของตนเองเลย ยกตัวอย่างเช่น กรณีนี้ก็มีเพื่อนสมาชิกอีกหลายสิบท่าน รวมทั้งตัวกระผมเองก็เสนอคำแปรญัตติไว้ ซึ่งไม่ตรงกับคำแปรญัตติที่สมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว เปรียบเสมือนยังไม่ได้มีการเริ่มต้นการอภิปรายพิจารณาคำแปรญัตติของกระผมและของสมาชิกท่านอื่น ๆ ในอดีตที่ผ่านมาจึงไม่มีการปิดอภิปรายในลักษณะนี้ แต่ถ้าท่านประธานอยากจะเข้มงวดกวดขันว่า การให้เหตุผลการอภิปรายในการสนับสนุนคำแปรญัตติไม่ต้องการที่จะใช้เวลามาก ไม่ควรออกนอกประเด็น ท่านประธานก็พยายามที่จะบริการด้วยการกำชับเวลาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมก็ยังยืนยันนะครับว่า การเสนอการปิดการอภิปรายโดยที่มีสมาชิกจำนวนมากที่ได้เสนอคำแปรญัตติ ไม่ได้มีโอกาสแม้แต่เสนอคำแปรญัตติของตน ไม่ชอบ แล้วก็ขอบันทึกไว้

นอกจากนั้นครับ ก็อยากจะสอบถามท่านประธานว่าความจริงก่อนที่จะก่อนที่จะมีการนับองค์ประชุม ท่าน ส.ว. คำนูณเป็นผู้อภิปรายอยู่ มีการขอนับองค์ประชุม เมื่อองค์ประชุมครบ สิ่งแรกที่ท่านประธานควรจะดำเนินการก็คือให้ท่าน ส.ว. คำนูณได้อภิปรายจนจบในส่วนของท่าน เหตุใดท่านจึงได้ตัดสินใจเปิดโอกาสให้มีการเสนอญัตติขึ้นมา เพราะฉะนั้นผมก็กราบเรียนติงว่าที่ท่านประธานดำเนินการอยู่ไม่น่าจะชอบหรอกครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประธาน เชิญครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องละเอียดอ่อนนะครับ เพราะฉะนั้นผมเสนอให้ท่านประธานพักสัก ๑๐ นาที ไปหารือกันดีกว่า เพราะว่ามันละเอียดอ่อนครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวครับ ท่านวิชาญ เชิญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ สืบเนื่องจากที่มีการเสนอญัตติให้มีการปิดอภิปรายเพราะว่าเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านเอง

มีความประสงค์ที่อยากจะเช็กองค์ประชุมก็เลยเกิดปัญหาขึ้น ทีนี้ต่างฝ่ายต่างมีการอ้างข้อบังคับการประชุม ในส่วนของท่านพิเชษฐ์เองบอก ๔๗ (๒) ส่วนท่านประเสริฐเองบอกข้อบังคับ ข้อ ๙๙ และท่านหมอสุกิจบอก ข้อ ๗๑ ท่านประธานครับ ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเองก็มีความประสงค์คล้ายกับว่าจะขอให้มีการยืดเวลาไปในการอภิปราย ทีนี้ผมเองมองว่าท่านประธานครับ ถ้าเกิดการอภิปรายแล้วมันเหมือนกับว่าวนอยู่แล้วทุกคนทราบ ในกรณีอย่างนี้จะหาข้อสรุปอย่างไร เพราะครั้งที่แล้วผมเองก็ถูกท่านประธานห้ามปรามว่าไม่ได้มีส่วนในการแปรญัตติ ผมก็เคารพท่านประธานก็ยินดีที่จะให้ท่านประธานในการบังคับตามข้อประชุม แต่ครั้งนี้ทั้งรัฐสภาก็เห็นแล้วว่ามีการเสนอญัตติแล้วมีผู้รับรอง ทีนี้ถ้าเกิดกรณีอย่างนี้มันจะจบอย่างไรครับท่านประธาน ถ้ามีการยืดออกไปอีกท่านมั่นใจไหมครับว่าเวลาที่เราคิดกันในวันหนึ่งถึง ๔ ทุ่ม แล้วจะอภิปรายถึงแค่เวลา ๔ ทุ่มแล้วมีการโหวตหรือเปล่า หรืออย่างไร ท่านประธานครับ กรณีอย่างนี้เป็นการยืดเวลาหรือเปล่า ถ้าจะเป็นการยืดเวลาในการอภิปรายที่จะเพิ่มมากขึ้นก็ขอเวลาที่ชัดเจน แต่ถ้าไม่ ท่านประธานครับ ผมจำเป็นต้องเสนอในหมวด ๑๑ หมวดสุดท้าย ข้อ ๑๑๗ ในกรณีการเสนอญัตติที่มีปัญหากัน สภาแห่งนี้ก็ขอให้ที่ประชุมรัฐสภาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง อาจจะกระทำได้โดยให้ประธานหารือหรือปรึกษา หรือสมาชิกรัฐสภาเสนอญัตติโดยมีสมาชิกสภารับรองไม่น้อยกว่า๔๐ คน ตรงนี้เป็นการตีความหมายแล้วก็วินิจฉัยว่าสิ่งที่ถกเถียงกันในข้อบังคับเป็นอย่างไร ท่านประธานครับ เพียงแต่บันทึกไว้ก่อน แต่ผมยังอยากจะฟังท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เมื่อสักครู่ท่านพูดออกมาว่าจะขอเวลาเพราะว่าเป็นเรื่องสำคัญ เป็นเรื่องของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ตรงนี้ต่างหากครับที่รัฐสภาจะเดินได้หรือไม่ได้ก็คือการให้ความร่วมมือ ถ้าเกิดท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรซึ่งขณะนี้อยู่ในส่วนของรัฐสภาให้ความเห็นว่าจะทำในเรื่องดังกล่าวของกฎหมายรัฐธรรมนูญร่วมกันโดยการอภิปรายให้จบภายในช่วงเวลาที่เรากำหนดกันในช่วง ๔ ทุ่ม โดยจะยึดถือข้อบังคับไม่เกิน ๔ ทุ่ม แล้วมีการโหวตในมาตรา ๓ ผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกคือท่านพิเชษฐ์อาจจะมีการหารืออีกครั้งหนึ่งนะครับท่านประธาน ขออนุญาตหารือท่านประธานกลับไปยังผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรอีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ความจริงผมอยากจะรอมชอมนะครับ ผมก็ไม่อยากจะทำอะไรที่พวกมากลากไป เดี๋ยวมีข้ออ้างนะครับท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ครับ ขอหารือท่านหน่อยนะครับ เราพูดกันมาเยอะแล้วนะครับมาตรา ๓ นี้ ๒-๓ วัน เราสามารถที่จะหายุติอย่างไรได้ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนเบื้องต้นอย่างนี้ก่อนนะครับว่าที่กระผมพูดนี้ไม่ใช่ว่าร้องขอว่ามีการยืดเวลาหรืออะไร ผมกราบเรียนในหลักการว่าการแปรญัตติของสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติและกรรมาธิการที่สงวนความเห็นนี่เป็นญัตติที่จะต้องนำมาเสนอต่อสภา เมื่อยังไม่ได้มีการเสนอ ผมเห็นว่าการเสนอปิดอภิปรายไม่สามารถกระทำได้ แต่ผมก็เข้าใจเพื่อนสมาชิกที่เห็นว่าการอภิปรายในเรื่องนี้ใช้เวลามายาวนาน ผมก็ถึงได้กราบเรียนเสนอท่านประธานว่าท่านประธานก็ต้องเข้มงวดในการที่ผู้แปรญัตติอภิปราย ว่าให้อภิปรายอยู่ในประเด็น ทีนี้ถามว่าจะไปจบเมื่อไร ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่าที่ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรท่านเสนอว่าก็ต้องเป็นหน้าที่ที่จะให้ทางกรรมการประสานงานไปหารือกันก็จะเป็นแนวทางว่าจะปฏิบัติอย่างไร แต่ผมก็ต้องขอความเป็นธรรมนะครับท่านประธาน มาตรานี้ที่ใช้เวลามาก

ประการแรกก็คือว่าเป็นมาตราหลักของการแก้ไขเพิ่มเติมในครั้งนี้ ผมก็ฟังอยู่ตลอด ท่านประธานจะบอกกับเพื่อนสมาชิกหลายท่านเลยว่าบางท่านอภิปรายเพราะแปรญัตติมาตรานี้และรวมไปถึงมาตราอื่น ๆ ที่ตามหลังมา เพราะมันเกี่ยวเนื่องกัน ท่านประธานก็บอกใช้สิทธิไปเลย แต่เมื่อถึงมาตรานั้น ๆ ให้ถือว่าสละสิทธิ์ ท่านประธานก็ยอมรับอยู่แล้วว่าก็หมายความว่าที่อภิปรายกันมาหลายท่านไม่ได้อภิปรายเฉพาะมาตรานี้ อภิปรายหลายมาตรา แล้วก็กราบเรียนท่านประธานตรง ๆ ครับ ก็อยู่การเมืองกันมานานเวลาพูดถึงว่าใครมีความคิดอย่างไรว่าที่มาของสภาสูง สภาที่สอง หรือวุฒิสภาเป็นอย่างไร ความเห็นหลากหลายจริง ๆ นะครับ ไปคุยกับใครท่านประธานก็ทราบเรื่องนี้ ไปคุยกับใครก็มีความเห็นแตกต่างหลากหลาย เพราะประเทศที่เป็นประชาธิปไตยก็มีวุฒิสภาที่หลากหลายรูปแบบมาก แต่งตั้ง สรรหา เลือกตั้ง ลูกผสมมีทั้งนั้น เพราะฉะนั้นผมก็ยืนยันนะครับว่าที่กราบเรียนท่านประธานผมเสนอในหลักการ เพราะเกรงว่าถ้าใช้วิธีการลงมติปิดอภิปรายจะทำให้ต่อไปในอนาคตเท่ากับว่าเราสามารถทำให้สภาไม่ต้องพิจารณาญัตติของสมาชิกบางคนได้ เพราะไม่ทันอภิปรายก็จะมีการปิดอภิปรายแล้ว แต่ผมเห็นใจว่าถ้าอยากจะให้

เวลากระชับ ท่านก็มอบหมายว่าจะไปกำหนดแนวทางในการอภิปรายต่อไปอย่างไรเพื่อให้กระชับมากขึ้นตามที่ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอ แล้วจะอย่างไรก็ตามผมเห็นว่าท่าน ส.ว. คำนูณมีสิทธิที่จะใช้สิทธิของท่านให้ครบถ้วนตามที่ท่านประธานก็รับปากไว้ตอนที่มีการนับองค์ประชุม

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เดี๋ยวผมขอถามนิดเดียวครับทางท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรครับ ขณะนี้ผมมีบัญชีของท่านอยู่อีก ๕ ราย ตั้งแต่ท่านอัญชลี ท่านสุกิจ ท่านอานิก ท่านนคร แล้วก็ท่านเจิมมาศ ที่ขอแปรญัตติไว้หมดหรือยังครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : กราบเรียนได้เลยว่าจริง ๆ บัญชีมากกว่านี้ เพราะผมก็เป็นคนหนึ่งที่อยู่ในบัญชีนะครับ แต่ว่าถ้าท่านประธานจะให้วิป ๒ ฝ่ายไปหารือกัน ที่คิดว่าระดับไหนที่เหมาะสมผมว่าก็เป็นการดำเนินการที่ดี

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ผมว่าดีครับ เอาอย่างนี้ได้ไหม คือเวลานี้ดูรายชื่อแล้วบางอย่างมันซ้ำ ถ้าพูดไปแล้วไม่รู้จะพูดอย่างไร มันก็ซ้ำไปซ้ำมาเพราะว่าแปรญัตติคำพูดนิดเดียวแต่ว่ามาที ๕๐ คน เดี๋ยวให้ทางนี้ คือผมหารือท่านแล้วเดี๋ยววิป ๓ ฝ่าย เชิญท่านวิชาญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับกรณีทางท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเองยื่นไมตรีมาบอกว่าควรจะไปหารือกันในส่วนของวิปทั้ง ๓ ฝ่าย เพราะมีการประชุมร่วมนะครับ ผมถามว่า กรณีอย่างนี้ที่พูดหารือกันในขณะนี้จะหารือเมื่อไร อย่างไร จะได้ข้อสรุป ขออนุญาตครับว่า ถ้าเป็นไปได้อย่างที่ท่านพูดนี้ผมอยากให้กำหนดเลยครับว่า จะหารือในขณะนี้ ซึ่งกำลังมีการอภิปรายเราก็ออกไปข้างนอกทั้ง ๓ ฝ่ายที่มีชื่ออยู่แล้ว ในการทำข้อตกลงว่าจะกำหนดกรอบอย่างไร ใช้เวลาอย่างไร ในฐานะเลขานุการอนุกรรมการวิป ๓ ฝ่ายก็ยินดีครับ ที่จะได้มีการนัดประชุมกันต่อเนื่องจากตรงนี้เลย เป็นไปได้ไหมครับ หารือท่านประธานต่อครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกฤช

นายกฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพื่อเราจะได้ข้อยุติ ผมเป็นวิปของฝ่ายวุฒิสภา ตามที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเสนอผมเห็นด้วย แต่ว่าสิ่งที่ผมเป็นกังวล ณ ตอนนี้ก็คือ ท่านคำนูณ สิทธิสมาน ยังมีสิทธิที่จะอภิปรายต่อไปในความเห็นของผม ดังนั้นก่อนที่จะพักสัก ๑๐ นาที เพื่อไปคุยกันในระหว่างวิป ผมอยากจะให้ท่านประธานอนุญาตและขออนุมัติที่ประชุมอนุญาตให้ท่านคำนูณ ท่านพูดค้างอยู่ ท่านเหลือเวลาอีก ๕ นาที ท่านบอกท่านจะจบแล้ว ดังนั้นขอความกรุณาท่านประธานและที่ประชุมนะครับ ได้กรุณาให้ท่านได้พูดสัก ๕ นาที แล้วจบแล้วเราก็ไปพบปะพูดคุย หรือท่านประธานจะให้พัก ๑๐ นาทีเพื่อฝ่ายวิปจะได้ไปคุยกันเหมือนกับที่ท่านประธานสมศักดิ์ได้นำเสนอนะครับ มันเป็นเรื่องละเอียดอ่อนครับ ประธานครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ผมหารือที่ประชุมครับ อย่างนี้ครับ ข้อเสนอของท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ระหว่างนี้ผมจะไม่พัก หมายความว่าท่าน ๓ ฝ่ายไปคุยกันข้างนอก ผมจะให้ท่านคำนูณอภิปรายต่อจนจบถูกไหมครับ ดีไหมครับ แล้วเอาวิป ๓ ฝ่ายไปคุยกัน คือถ้าไม่อย่างนั้นผมก็ต้องพักการประชุมเพราะถ้าผมพักปั๊บ ท่านคำนูณก็ค้างอยู่ถูกไหมครับ เดี๋ยวท่านชาดาเสียงดัง เดี๋ยวเขาว่าผมอีกครับ ท่านชาดาเดี๋ยวครับ ให้ท่านนิพนธ์ก่อนครับ ญัตติมันค้างอยู่ ท่านจะทำอย่างอื่นไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นเอาอย่างนี้แล้วกันผมพัก ๑๐ นาทีแล้วให้วิปไปคุยกันครับ

พักประชุมเวลา ๑๙.๔๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๒๐.๑๒ นาฬิกา

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ขออนุญาตดำเนินการประชุมต่อนะครับ ซึ่งวิป ๓ ฝ่าย ที่ได้ไปหารือกันนะครับ ก็ได้ข้อสรุปว่ายังมีสมาชิกที่จะต้องพูดอีกหลายท่าน เพื่อให้การประชุมมีความเรียบร้อย ก็ได้ข้อสรุปว่าแต่ละท่านที่จะต้องอภิปราย จะอภิปรายโดยกระชับและอยู่ในประเด็น กระชับ แล้วอยู่ในประเด็นนะครับ แล้วจะไม่พาดพิงทำให้คนอื่นเสียหาย เพื่อที่อีกฝ่ายหนึ่งจะไม่ต้องมาประท้วงให้เสียเวลา ได้ข้อสรุปเบื้องต้นอย่างนี้ก่อนนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็จะดำเนินการตามนี้ไปก่อนนะครับ ฉะนั้นขอท่านคำนูณไม่เกินอีก ๕ นาทีใช่ไหมครับ เชิญต่อเลยครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธาน ผม คำนูณ สิทธิสมาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ญัตติเมื่อสักครู่ ฉะนั้นขอให้ถอนญัตติเมื่อสักครู่ก่อนครับ เจ้าของญัตติใครเอ่ย ท่านพิเชษฐ์ใช่ไหม เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมอยากจะให้ท่านประธานได้ยืนยันข้อตกลงอีกครั้งหนึ่งต่อที่ประชุมครับ เดี๋ยวผมจะดำเนินการต่อครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : บังเอิญผมได้ไปนั่งฟังนะครับ ผมไปเป็นพยานนั่งฟัง แล้วได้ข้อสรุป ก็ให้ประธานวิปรัฐบาลสรุปดีไหมครับอยู่ไหมครับ ท่านวิชาญเชิญครับ

นายวิชาญ มีนชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม วิชาญ มีนชัยนันท์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในฐานะเลขานุการวิป ๓ ฝ่ายนะครับ ที่ประชุมมีข้อสรุปดังนี้ครับ คือในการประชุมก็คงจะยึดข้อบังคับการประชุม แล้วก็คงไม่มีการพาดพิง ให้กระชับเวลา แล้วก็พยายามที่จะบริหารเวลาให้สั้นที่สุด กระชับ แล้วก็ให้จบโดยเร็วนะครับ ทีนี้ในรายละเอียดนี้ก็คงจะต้องอยู่ที่ตัวท่านประธานที่จะต้องเป็นคนกำหนดในเรื่องดังกล่าวเหล่านี้ครับว่า คนไหนที่มี

การอภิปรายไปคล้ายกับเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายไปแล้ว ก็คงจะต้องตัดประเด็นแล้วขอความร่วมมือกันในเบื้องต้นนะครับ ส่วนยังมีรายละเอียดซึ่งผมเองก็คงขออนุญาตนะครับที่ประชุมมีรายละเอียดอีกพอสมควร แต่ถ้าบรรลุตามข้อตกลงที่ได้คุยกันเบื้องต้น ที่ผมได้รายงานต่อที่ประชุมก็คงไม่ต้องลงลึกในรายละเอียดที่เรามีการหารือครับ ขอออนุญาตครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านพิเชษฐ์เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมฟังคำชี้แจงจากท่านวิชาญ มีนชัยนันท์ แล้วผมคิดว่าไม่ชัดเจน ดังนั้นผมไม่ถอนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุนัย

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม สุนัย จุลพงศธร ในฐานะเป็นวิปแต่ว่ามิได้เข้าไปร่วมประชุม ๓ ฝ่าย ท่านประธานครับ ฟังดูเสมือนหนึ่งว่าข้อตกลงระหว่างวิป ๓ ฝ่ายนี้เป็นเรื่องที่น่าจะเป็นผลดี แต่ท่านประธาน ผมก็แสดงความยินดีเป็นอย่างยิ่งนะครับที่การประชุมวิป ๓ ฝ่ายนี้ดูจะมีแนวทางที่ดีที่จะทำให้กฎหมายนี้จบลงได้ แต่ท่านประธานครับ ๔ วันที่ผ่านมานี้เราได้เจอปัญหากับการที่เราอภิปรายนอกข้อบังคับ แล้วก็ยากมากครับท่านประธานครับ ผมก็เห็นใจท่านพิเชษฐ์นะครับ ในฐานะเจ้าของญัตติ แต่ถ้าเราได้มีความจริงใจแล้วหวังที่จะทำให้สภาแห่งนี้ ให้ประชาชนเชื่อถือว่าเราคุยกันด้วยกติกา ท่านประธานครับ บทเรียนเมื่อครั้งที่แล้วจากการอภิปรายเรื่องกฎหมายรัฐธรรมนูญ ๑๕ วันนั้น มันเสียหายต่อสภาจริง ๆ ท่านประธานดังนั้นในตรงนี้ถ้าท่านประธานจะรับปากว่าทุกอย่าง ทุกฝ่ายจะให้ความร่วมมืออย่างดี อันนี้เป็นความฝันจริง ๆ ที่จะเข้าสู่เส้นทางการปรองดองและทำความเข้าใจกันหลายด้าน ดังนั้นผมอยากจะให้ท่านประธานได้ลองสอบถามให้ความมั่นใจ ไม่ใช่ต่อสภาให้ความมั่นใจต่อประชาชนเสียว่าเราจะร่วมมือกันอภิปรายตามข้อบังคับอย่างเคร่งครัด อย่างน้อยที่สุดในวันนี้ก็เอาให้จบเสียกระบวนหนึ่ง ถ้าเป็นอย่างนี้ผมคิดว่าท่านพิเชษฐ์ได้รับทราบชัดเจนแล้วอาจจะมีความคิดเห็นเป็นอย่างอื่นได้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอความเห็นทางวิปฝ่ายค้านได้ไหมครับ เชิญท่านประเสริฐ เชิญครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่ท่านประธานก็ได้เข้าไปร่วมนั่งฟัง ท่านประธานก็ทราบว่าเจตนาของพวกเรานี้ก็คือต้องการรักษาสิทธิในการอภิปรายของสมาชิกที่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ที่ได้สงวนความเห็นไว้ แล้วเมื่อสักครู่ก็ได้มีการถามกันว่าส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ในมาตรานี้จะเหลืออีกกี่ท่าน พวกผมก็เรียนให้ทราบว่ามีจำนวนไม่น้อยกว่าอีก ๓๐ ท่าน แล้วก็ได้กราบเรียนให้ท่านประธานแล้วก็ในห้องประชุมฟังว่าจริง ๆ ชีกของพวกผมที่สงวนคำแปรญัตติและสงวนความเห็นไว้ ที่ผ่านมา ๒ วันแรกนะครับวันหนึ่งอภิปรายได้เพียง ๙ ท่านครับ ๒ วันก็ไป ๑๘ ท่าน วันนี้มาจนถึงปัจจุบันก็ได้ ๙ ท่าน

เท่านั้นเองครับ รวมกัน ๓ วันจนถึงวันนี้ ดูเสมือนหนึ่งว่ามาก แต่ว่าอภิปรายไปได้เพียง ๒๗ ท่านครับ ท่านประธานครับ ในการรักษาสิทธิในการอภิปรายของสมาชิก ผมคิดว่ายังต้องดำรงอยู่ ท่านประธานคงต้องให้สมาชิกอภิปรายไปตามนั้น แล้วท่านประธานก็ใช้วิธีกำกับนะครับ ส่วนใดที่พูดแล้ววนเวียนซ้ำซากท่านประธานเตือนผมไม่ว่าครับ เพราะเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของท่านประธานและเป็นไปตามข้อบังคับ ผมคิดว่าถึงอย่างไรเสียมันเป็นไปตามข้อบังคับอยู่แล้วครับ ไม่ได้แปรเปลี่ยนไปไหน ข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ก็ชัดเจนอยู่แล้วครับ สิทธิของสมาชิกยังต้องได้รับการรักษาสิทธินั้นเพื่อการอภิปรายในมาตรา ๓ ต่อไปครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวรชัยเชิญครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ พรรคเพื่อไทย สมุทรปราการ ท่านประธานครับ เราจะเห็นว่าอภิปรายมา ๓ วัน ๓ คืน ในมาตรา ๓ นั้น ที่จริงนั้นข้อบังคับ ข้อ ๙๖ ต้องอภิปรายไม่ขัดหลักการและเหตุผลครับ ถ้าอภิปรายอย่างที่ผ่านมานั้นต้องยกเว้นข้อบังคับ ข้อ ๑๑๖ ครับท่านประธาน วันนี้เราไม่ได้ขอมติยกเว้นข้อบังคับ ข้อ ๑๑๖ ก็คือว่าถ้าอภิปรายที่ขัดหลักการนั้นต้องยกเว้นข้อบังคับ ข้อ ๑๑๖ นี้ แล้วการอภิปรายผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ตลอดเวลาที่อภิปราย แล้วก็ซ้ำซาก คนแล้วคนเล่าคนเดิมครับ แล้วอภิปรายอย่างไร้จุดหมายครับท่านประธาน ไม่รู้ว่าจบเมื่อไร ท่านประธานได้อนุโลมให้คนที่สงวนคำแปรญัตติขัดหลักการและเหตุผลอภิปรายมาทั้ง ๓ วัน ๓ คืน ท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าอภิปรายแต่ละท่านมีเหตุผลที่ไม่ซ้ำกันไม่ว่าครับ แต่วันนี้ซ้ำกันตั้งหลายท่านแล้วท่านประธาน ผมว่าสมควรใช้ดุลยพินิจประชาชนที่ดูอยู่ทางบ้าน ท่านก็บอกว่าถามมาโทรมาบอกว่าอภิปรายซ้ำซากเบื่อหน่ายนะครับ เพราะฉะนั้นจะเอาอย่างไรก็ต้องมีกรอบเวลากำหนดครับท่านประธาน ไม่ใช่ปล่อยลอย ๆ อย่างนี้ ถ้าอย่างนี้ไม่สิ้นสุดครับท่านประธาน กำหนดเวลาจะอภิปรายกี่นาทีให้ชัดเลย แล้ววันนี้จะเอาอย่างไร สี่ทุ่มจบหรือไม่ครับท่านประธาน ขอบคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านรัชฎาภรณ์เชิญครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานคะ รัชฎาภรณ์ แก้วสนิท ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดกาฬสินธุ์ ดิฉันว่าท่านประธานก็ทราบแล้วก็พักประชุมไปแล้ว แล้วก็ไปคุยกันเขาว่าอย่างไรกันบ้างนะคะ เมื่อท่านมาแจ้งในที่ประชุมแล้วมีผู้ไม่ยอมรับ ท่านก็ต้องพิจารณาแล้วก็ดูกัน การที่จะบอกว่ามันใช้เวลา ๓ วัน มันจะกี่วันก็ตาม เพราะว่ามันก็จะต้องดำเนินการไปตามที่มีผู้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ ในเมื่อมันยังไม่ครบ มันยังไม่หมด ถามว่าจะกำหนดเวลาถึงเมื่อไรมันก็คงไม่ได้ค่ะ เพียงแต่ว่าท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรก็ได้เรียนท่านประธานแล้วว่าท่านก็กำกับเวลาที่อภิปรายไม่ให้ออกนอกประเด็นหรือว่าก็ต้องช่วยดูค่ะ บางทีมันก็อาจจะมีคนที่อภิปรายมาก เพราะว่ามันก็มีประเด็นหลายประเด็นนะคะ แต่ละคนคิดไม่เหมือนกันหรอกค่ะ อาจจะมีอะไรที่เหมือนกัน หรือว่ามีหลายอย่างที่ไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นดิฉันว่าเราก็อาจจะต้องรอให้ทุกคนได้อภิปราย อภิปรายไปแล้วไม่ได้เสียหาย

กับบ้านเมืองหรอกค่ะ เพราะว่าการอภิปรายในสภาเป็นการแสดงความคิดเห็นของแต่ละคน ดิฉันไม่อยากจะให้มารำพันว่ามันกี่วันแล้ว กี่วันก็ไม่เป็นไร ดิฉันไม่เห็นมีประชาชนโทรเข้ามาถามเลยว่าทำไมมันถึงซ้ำกัน มีแต่คนโทรมาถามว่าทำไมช่อง ๑๑ ปล่อยภาพนายกรัฐมนตรีออกไปตลอดทุก ๕ นาทีหรืออะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นก็เลยคิดว่าอยากจะให้ท่านพิจารณา เพราะท่านไปร่วมพิจารณากับวิป ๓ ฝ่ายแล้วนะคะ

- ๑๑๙/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอำนวย เชิญครับ

นายอำนวย คลังผา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอกราบเรียนต่อท่านประธานนะครับว่าจากการที่เราได้ประชุมปรึกษาหารือกันเมื่อสักครู่นี้ ทุกฝ่ายก็ยืนยันที่จะอภิปรายอยู่ในประเด็นนะครับ แล้วจะกำหนดกรอบเวลาในวันพรุ่งนี้เป็นการยุติมาตรา ๓ ดังนั้นผมขออนุญาตให้ท่านพิเชษฐ์ได้ถอนญัตติเพื่อจะได้ดำเนินการต่อไปนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : แล้วเจ้าตัวไปไหนแล้ว ท่านพิเชษฐ์ว่าอย่างไรครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ตัวท่านประธานเองครับ ท่านประธานต้องแสดงความชัดเจนว่าจะควบคุมการประชุมอย่างไร ผมสงสัยเฉพาะมาตรา ๓ ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ ผมไม่ได้ติดใจ แต่เฉพาะในมาตรา ๓ ใช้เวลามากเกินไปแล้ว แล้วก็มีความประสงค์ที่จะไม่ให้มีการอภิปราย ผมจึงได้ขอปิดอภิปรายครับท่านประธาน ดังนั้นท่านประธานจะต้องทำหน้าที่ของท่าน ท่านต้องรับปากว่าการอภิปรายจะอยู่ในข้อบังคับอย่างไร จะมีการกำหนดเวลา ๑๐ นาทีไหม ในมาตรานี้ที่เหลือ เพราะวันนี้ทาง ส.ว. คนที่แปรญัตติเขาก็หมดแล้ว เหลือแต่คนที่ไม่ได้แปรญัตติ ในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์เขาก็ยังเหลือจำนวนมาก ท่านประธานจะบริหารการประชุมอย่างไรครับ ท่านต้องชัดเจนครับ คนอื่น วิปก็ไม่สามารถที่จะควบคุมการประชุมได้เหมือนท่านประธาน ท่านประธานต้องชัดเจนครับ ท่านตอบผมสิครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมคงทำได้โดยยึดข้อบังคับ แต่ก็เป็นเรื่องที่สมาชิกต้องให้ความร่วมมือด้วย ซึ่งเมื่อสักครู่วิป ๓ ฝ่ายไปคุยกัน ผมมีโอกาสได้ไปนั่งฟังด้วยนะครับ ผมก็แค่ไปฟัง ก็เห็นบอกทางวิปฝ่ายค้านเขาก็รับรองว่าจะไม่ให้อยู่นอกประเด็น จะยึดข้อบังคับนะครับ ฉะนั้นทุกฝ่ายก็เห็นตรงกันว่าถ้าอย่างนั้นก็เอาตามนี้ก็คงได้เท่านี้ครับ

(นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ถ้าผมจำไม่ผิด มีผู้เสนอปิดอภิปรายตามข้อบังคับข้อ ๔๗ แล้วท่านประธานก็ฟังการอภิปรายเรื่องอื่น ๆ เป็นเวลานานพอสมควร รวมถึงพักการประชุมด้วยนะครับ ในฐานะที่ผมเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ การเสนอญัตติปิดอภิปราย ท่านประธานมีหน้าที่อย่างเดียวครับ ถามว่ามีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ไม่ใช่จะมาถามว่าถอน ไม่ถอน จะอภิปรายกันกี่นาที ไม่ใช่หน้าที่ของประธานนะครับ ถ้าท่านถือข้อบังคับเคร่งครัด ท่านต้องถามสมาชิกว่าจะมีผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นหรือไม่ ถ้ามีการเสนอญัตติก็จะมีการลงมติ นี่คือวิธีการปฏิบัติตามข้อบังคับโดยเคร่งครัด อย่างที่ประธานพูดเสมอว่าจะปฏิบัติตามข้อบังคับโดยเคร่งครัด ผมจำเป็นต้องยืนขึ้นประท้วงทั้ง ๆ ที่ไม่ควรจะต้องประท้วง เพราะผมยกมือจะขอพูด ท่านประธานเห็นแต่กลับไปถามหาสมาชิกที่ไม่ปรากฏตัวอยู่ในห้องประชุมว่าอยู่ที่ไหนช่วยมาพูดหน่อยเถอะ ผมว่าท่านประธานกำลังทำผิดข้อบังคับครับ ขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอฟังท่านสุดท้ายนะครับ เห็นยกมือขึ้นนานแล้วครับ ท่านพงศกรเชิญครับ

- ๑๒๐/๑

นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายพงศกร อรรณนพพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดขอนแก่น ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นตามข้อหารือของท่านประธานที่อยากถามท่านสมาชิกทุก ๆ ฝ่าย ต่อการประชุมของวิป ๓ ฝ่าย และหาข้อสรุปร่วมกัน ท่านพิเชษฐ์เองท่านก็บอกว่าต้องการความชัดเจนจากท่านประธานในการที่จะต้องเดินตามข้อบังคับการประชุม และข้อบังคับการประชุมที่ฝ่ายค้านพูดมาโดยตลอดก็คือข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ข้อ ๙๙ นั้น สมาชิกรัฐสภาอภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม แต่ที่ผ่านมานั้นต้องขออนุญาตนะครับนั่งฟังกันมา ๓-๔ วัน ท่านประธานปล่อยให้สมาชิกผู้แปรญัตตินั้นอภิปรายเหมือนวาระที่หนึ่งซึ่งทางเพื่อนสมาชิกทุกท่านก็เห็นคล้อยตามกัน ท่านพิเชษฐ์เองผมมั่นใจเหลือเกินว่าท่านคงจะถอนให้ แต่อยากรับฟัง ซึ่งทางท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรยื่นไมตรีมาบอกว่าวิป ๓ ฝ่ายคุยกัน พวกเราฟังเราก็ชื่นใจเพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญที่เราแก้ไขนั้นมีเพียง ๑๓ มาตรา เราก็ต้องมีการสังคายนากันให้ชัดเจน แล้วฝ่ายค้านเอง สมาชิกวุฒิสภาในส่วนของการสรรหาเอง หรือการเลือกตั้งเอง หรือแม้แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็จะต้องมีการกำหนดกันให้ชัดเจน วันนี้ก็เช่นเดียวกัน ผู้แปรญัตติเหลืออีกไม่กี่ท่าน เหลืออีกแค่ไม่กี่ท่านนะครับ ตามที่ฟังมาแค่ ๘-๙ ท่าน ที่แปรญัตตินะครับ เพราะฉะนั้นส่วนที่แปรญัตติไว้ก็ให้ท่านพูดเสีย แต่พูดในถ้อยคำที่ท่านได้แก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้นเอง ถ้าท่านยืนยันอย่างนี้ผมมั่นใจว่าท่านพิเชษฐ์เองท่านก็น่าจะไม่ติดใจในญัตติที่ท่านให้มีการโหวต แล้วก็มีการปิดการอภิปรายใน มาตรา ๓ แล้วท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเองก็คงจะต้องกำชับในส่วนผู้แปรญัตติว่าจะต้องแก้ไขตามที่แปรญัตติไว้เท่านั้น ผมขอเสนอท่านประธานว่าท่านประธานต้องเดินตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ของท่านประธานอย่างเคร่งครัด ท่านประธานต้องเดินตามข้อ ๔๓ อย่าให้ซ้ำประเด็นและที่สำคัญก็คือ ข้อ ๙๙ คือขออนุญาตที่จะนำเสนอต่อท่านประธานรัฐสภาด้วยความเคารพครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ผมพยายามปฏิบัติตามที่ท่านพงศกรพูดอยู่แล้วนะครับ แต่บางทีมันเป็นเรื่องของศิลปะพอสมควรก็อาจจะต้องมีบ้างที่จะต้องอะลุ่มอล่วย ท่านพิเชษฐ์ครับ เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ความยืดเยื้อยาวนานขึ้นอยู่กับการบริหารการประชุมของท่านประธาน ดังนั้นจากนี้ไปขอให้ท่านประธานทำหน้าที่อย่างชัดเจน แล้วก็ทำหน้าที่ให้เต็มที่ตามข้อบังคับนะครับ ผมเห็นแก่ท่านประธานนะครับ ผมขอถอนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ อย่างนั้นผมจะยึดถือตามหลักการนี้นะครับ โดยยึดข้อบังคับก็คิดว่าทุกฝ่ายก็คงให้ความร่วมมืออยู่แล้ว เมื่อสักครู่นี้ตัวแทนวิปฝ่ายค้านก็ได้ยืนยันในหลักการนี้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราก็จะดำเนินการตามนี้นะครับ ท่านคำนูณครับ เชิญครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตกลงจะให้ผมอภิปรายต่อใช่ไหมครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ก็น่าจะไม่เกินสัก ๕ นาทีครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ผมลูกผู้ชายครับคำไหนคำนั้นท่านประธาน อันที่จริงก่อนหน้านี้ก็ใกล้จะจบแล้วแต่ต้องย้อนสักนิดหนึ่ง คือผมบอกว่าสิ่งที่กรรมาธิการไปแก้ไขในมาตรา ๑๑๒ นั้น ผมเห็นด้วยที่ทำให้ชัดเจนขึ้น เพราะว่าก็คือการกลับไปใช้รูปแบบเสมือนหนึ่งว่าจะเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่ผมได้ใช้เหตุผลชี้แจงแสดงมาทั้งหมดเพื่อที่จะบอกว่า มันเพียงแต่ดูเหมือน แต่ความจริงไม่ใช่นะครับ เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น เป็นการปฏิรูปการเมืองครั้งสำคัญที่ต้องการให้วุฒิสภาไทยทำหน้าที่ใหม่ ก็คือทำหน้าที่การเป็นสภาตรวจสอบ การเป็นสภาที่มาขององค์กรอิสระ และอีกประเด็นหนึ่งก็คือว่าความเป็นพหุนิยมหรือพหุอำนาจ ก็คือเปิดโอกาสให้กลุ่มบุคคลอื่นที่ไม่ใช่นักการเมืองนั้นสามารถที่จะเข้ามาอยู่ได้

แม้ว่าจะออกแบบให้มีการเลือกตั้งทั้งหมด ๒๐๐ คน แต่ก็ได้มีกลไก ๓-๔ ประการ ที่จะทำให้ได้บุคคลคนละกลุ่ม ผมคงจะไม่มีเวลาย้อนนะครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ส่วนหนึ่งก็ได้พยายามที่จะพัฒนากฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ โดยแก้ไขจุดอ่อนบางประการ แล้วก็คง ส.ว. เลือกตั้งไว้ แต่น่าเสียดายที่ไม่ได้มีคนพูดกันถึงประเด็นนี้ เพราะว่าความขัดแย้งทางการเมือง ๗-๘ ปีนั้นบดบังไปนะครับ แต่สุดท้ายสิ่งที่ร่างแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้ตั้งแต่ร่างแรก เสนอเข้ามา ท่านก็ทำลายประเด็นหลักการของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ลงไปข้อหนึ่ง ก็คือ ไปเลิกกฎห้ามเป็น ส.ว. ต่อเนื่องกันเกินกว่า ๑ สมัย คือต้องเว้นวรรคพอในชั้นคณะกรรมาธิการ ท่านก็ไปเพิ่มอีก ๒ ประเด็นขึ้นมา อย่างที่ทราบกันดี ซึ่งจะไปปรากฏอยู่ในมาตราอื่นนะครับ เพราะฉะนั้นผมกำลังจะบอกว่า ผมเองไม่ได้รังเกียจเรื่องการที่จะให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง แต่จะต้องมีหลักประกันว่าจะต้องคงความเป็นสภาตรวจสอบเอาไว้ ท่านประธานครับ อันที่จริงนอกจากจะเป็นสภาตรวจสอบแล้ว ความเป็นพหุนิยม ความเป็นพหุอำนาจของวุฒิสภา เราสามารถที่จะออกแบบร่วมกันได้ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ใช้ความเป็นพหุนิยม พหุอำนาจ ไปออกแบบให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็คงไว้ แล้วก็ไปเพิ่มสภาพัฒนาการเมือง แต่ในทางความเป็นจริงทั้ง ๒ สภานั้นก็ยังปฏิบัติหน้าที่ไม่เต็มที่เท่าที่ควร ทำไมละครับ ทำไมเราไม่ใช้เวลาที่จะผนวกเอาทั้งสองสภา กับวุฒิสภามาคิดกันใหม่ เพื่อให้วุฒิสภาเป็นสภาที่สามารถคงความเป็นสภาตรวจสอบ และเป็นที่ยืนของทุกฝ่าย มีความเป็นพหุนิยม พหุอำนาจเอาไว้ ซึ่งในบางกรณีนั้นการเลือกตั้งแต่เพียงอย่างเดียว หรืออย่างน้อยการเลือกตั้งเฉพาะรูปแบบที่เราเคยมีมา อาจจะไม่สามารถสะท้อนได้ทั้งหมด แต่เอาละครับ ถ้าสมมุติว่าเราจะเอากันแค่กฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จริง ๆ จะเลือกตั้งทั้งหมด ๒๐๐ คน แบบ ๑ เสียง ๑ พวงจริง ๆ นั้น กระผมคิดว่าวาทกรรมที่บอกว่าจะคืนอำนาจให้ประชาชนนั้นไม่มีปัญหาครับ แต่กระผมขอเพียงบอกว่าอย่าคืนอำนาจให้แต่ประชาชนได้แต่เพียงการเลือกตั้ง ส.ว. ทั้ง ๒๐๐ คน แต่ต้องคืนโอกาสที่ประชาชนเขาจะมีสภาตรวจสอบ โอกาสที่ประชาชนเขาจะมีสภาที่มาขององค์กรอิสระที่ประกันความเป็นกลางขององค์กรอิสระ และโอกาสที่จะมีวุฒิสภาที่เป็นที่ยืนของทุกฝ่ายมีความเป็นพหุนิยม มีความเป็นพหุอำนาจให้ได้ ภายใต้วาทกรรมคืนอำนาจให้ประชาชน กระผมเห็นด้วย แต่กระผมไม่อยากเห็นการแก้ไขที่จะเป็นเสมือนระหว่างทางการคืนอำนาจให้ประชาชนนั้นมันมีการชิงอำนาจไปให้กับคนบางกลุ่ม บางเหล่า เท่านั้นเองครับท่านประธาน

เพราะฉะนั้นกระผมเต็มใจและพร้อมที่จะยกมือให้กรรมาธิการ ถ้าเผื่อว่ากรรมาธิการจะแก้ไขเพียง ๒-๓ ประเด็นเท่านั้นครับ ท่านคงสิ่งที่ท่านแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๑๑๒ ไว้ แต่ท่านคืนกฎห้ามเป็น ส.ว. ติดต่อกันเกินกว่า ๑ สมัยไว้ได้ไหมครับ ท่านคืนกฎ ๕ ปี บังคับด้านหน้าไว้ได้ไหมครับ และท่านคืนกฎห้ามบุพการี ลูก เมียสมัครไว้ได้ไหมครับ และเอากฎห้ามหาเสียงตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ กลับคืนมา ท่านประธานครับ ถ้าคณะกรรมาธิการทำได้ตามนี้นั้น กระผมจะยกมือให้กับกรรมาธิการจริง ๆ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับที่ส่งรายชื่อมาให้ผมนะครับ ผมจะพิจารณาเฉพาะท่านที่สงวนความเห็น กรรมาธิการที่สงวนความเห็นให้ได้พูดก่อน แล้วก็จะตามมาด้วยผู้สงวนคำแปรญัตตินะครับ แล้วถึงจะไปถึงคิวผู้ที่ไม่ได้สงวน ไม่ได้อะไร แต่มันมีการแก้ไข เพราะฉะนั้นต้องเรียงลำดับตามนี้นะครับ ผมจะอนุญาตดำเนินการตามนี้นะครับ ท่านปวีณมีอะไร

นายปวีณ แซ่จึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ปวีณ แซ่จึง ครับ ในกรณีที่มีผู้เสนอญัตติให้ปิดการอภิปรายตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๖ เมื่อสภาได้รับญัตตินี้ มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว การที่จะถอนญัตติต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมเสียก่อน เพราะฉะนั้นท่านจะดำเนินการต่อไปเลยไม่ได้นะครับ อำนาจประธานจะสั่งเลยไม่ได้ แล้วผมขออภิปรายเพิ่มเติมนิดหนึ่งถ้าหากว่าการประชุมนี้จะต่อเนื่อง ตัวท่านประธานเองจะต้องเพิ่มบทบาท อย่าปล่อย ผมดูแล้วประธานปล่อยมาก มีบางท่านอภิปราย ๓๕ นาที ประเด็นมีนิดเดียวแต่พูดอ้อมไป บางคนพูดไปเรื่องปฏิวัติ สภาแห่งนี้ไม่ได้สนับสนุนให้มีการปฏิวัติครับ นี่ผมพูดเพิ่มเติมเฉย ๆ ก็จะให้ท่านได้ขอมติก่อนครับ ท่านจะใช้อำนาจประธาน ไม่ได้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เจ้าตัวขอถอนแล้วนี่ครับ เจ้าตัวเขาขอถอนแล้ว

นายปวีณ แซ่จึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : เจ้าตัวเขาจะถอนโดยลำพังไม่ได้ เมื่อญัตตินี้มีผู้รับรองโดยมีพวกกระผมรับรองถูกต้อง ท่านอ่านดูข้อ ๓๖ ครับ ถ้าเขาจะถอนญัตติต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมเสียก่อน เพราะญัตตินี้มีผู้รับรองแล้วบรรจุ ถือว่าบรรจุในระเบียบวาระแล้วครับ ไม่ต้องเสนอโดยเป็นลายลักษณ์อักษร ท่านต้องถามมติครับ ไม่อย่างนั้นดำเนินการต่อไปไม่ชอบครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านปวีณครับ เมื่อสักครู่เจ้าตัวขอถอน แล้วก็ไม่มีใครติดใจ ก็ถือว่าไม่มีใครเห็นเป็นอื่นครับ

นายปวีณ แซ่จึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ท่านจะถามอย่างนั้นไม่ได้ครับ ท่านต้องถามมติครับ ท่านจะถามว่าใครไม่ติดใจไม่ได้ครับ ท่านต้องถามพวกผมก่อน พวกผมก็สงวนสิทธิเพราะว่าพวกผมรับรอง ผู้เสนอญัตติจะถอนเลยไม่ได้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านปวีณครับ เราปฏิบัติมาอย่างนี้ตลอดครับ แล้วก็ต้องด้วยข้อบังคับแล้วละครับ ขอต่อเลยครับ ขออนุญาตนะครับ ผมจะเรียงตามนี้ ท่านผู้สงวนความเห็นก่อน คณะกรรมาธิการสงวนความเห็น แล้วก็มาถึงสมาชิกที่สงวนคำแปรญัตติ แล้วถึงจะไปที่สมาชิกที่จะอภิปรายตามนี้นะครับ เชิญท่านอัญชลี วานิช เทพบุตร ครับ

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ภูเก็ต) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน อัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ดิฉันก็เป็นหนึ่งในผู้ที่ได้ขอแปรญัตติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ ของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แล้วให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

ในมาตรา ๑๑๑ นั้นเราทราบกันดีว่าเป็นเรื่องของที่มาของวุฒิสภา ดิฉันได้ขอแปรญัตติไว้ว่าวุฒิสภานั้นจะประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๒๐๐ คน ดังต่อไปนี้ นั่นก็คือสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกโดยตรงของประชาชน จำนวน ๑๐๐ คน และประเภทที่ ๒ ก็คือสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยอ้อม นั่นก็คือมาจากการเลือกตั้งโดยสมาชิกองค์กรวิชาชีพ องค์กรอาชีพที่ได้รับการจดทะเบียนจำนวน ๑๐๐ คน และแบ่งประเภทเป็นประเภทละ ๑๐ คน ท่านประธานคะ ดิฉันจะไม่ลงไปในรายละเอียดว่าทั้ง ๑๐ ประเภทนั้นมีอะไรบ้าง ซึ่งดิฉันทราบดีกว่าทุกท่านคงจะได้ดูในคำแปรญัตติของดิฉันแล้ว ดิฉันคงต้องขออนุญาตเรียนต่อท่านประธานค่ะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นั้นถือว่าเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ ๑๘) ของประเทศไทย ได้ประกาศใช้กันไปเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ มาบัดนี้ก็ครบ ๖ ปีเต็มพอดีค่ะ และแน่นอนค่ะสองคนยลตามช่อง คนหนึ่งเห็นดวงดาว อีกคนหนึ่งเห็นโคนตม อันนี้เป็นเรื่องของการพิจารณาแล้วก็เป็นการดูใน ๒ มิติที่เกิดขึ้น จึงเกิดการวิพากษ์สำหรับรัฐธรรมนูญฉบับ ปี ๒๕๕๐ อยู่ค่อนข้างมาก บ้างก็บอกบอกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนอย่างแท้จริง เพราะว่าได้มีการผ่านกระบวนการแสดงความคิดเห็น แล้วก็ได้ผ่านความเห็นชอบประชามติของพี่น้องประชาชนมาแล้ว ดิฉันคงต้องเรียนค่ะว่าถ้าเราย้อนกลับไปดูสักเล็กน้อยว่าประชาชนในขณะนั้นที่มีสิทธิในการที่จะไปให้ความเห็นชอบนั้นมีจำนวนอยู่ประมาณ ๔๕ ล้านคน มีคนออกไปใช้สิทธิในขณะนั้นประมาณ ๒๕ ล้านคน ๒๕,๙๗๘,๙๕๔ คน ตีกันโดยประมาณก็ประมาณ ๒๖ ล้านคน ปรากฏว่าท่านประธานคะ ใน ๒๖ ล้านคนนี้ค่ะพี่น้องประชาชนให้ความเห็นชอบกับกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ คือปี ๒๕๕๐ ถึง ๕๘ เปอร์เซ็นต์ค่ะ แล้วมีผู้ที่ไม่เห็นชอบประมาณ ๔๑ เปอร์เซ็นต์ ที่เหลืออีก ๑ เปอร์เซ็นต์กว่า ๆ นั้นก็ถือว่าบัตรเสียค่ะ ----------

ในขณะเดียวกันท่านประธานคะ ว่าเมื่อทุกคนได้เห็นแล้วว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นฉบับแรกและฉบับเดียวที่ได้ผ่านการทำประชามติแล้ว จึงวิพากษ์กันว่าเป็นรัฐธรรมนูญของประชาชน แต่อีกมุมมองหนึ่งก็บอกว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้นเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญเผด็จการ เนื่องจากว่ามีที่มามาจากการปฏิวัติและรัฐประหารไป เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๑๕๔๙ ท่านประธานคะ ดิฉันคงต้องขออนุญาตเรียนต่อที่ประชุมสักเล็กน้อยค่ะว่าเมื่อวานนี้เองค่ะท่านประธาน ดิฉันได้มีการอบรมเยาวชนที่จังหวัดภูเก็ตค่ะ ปรากฏว่าดิฉันก็ถามเยาวชนค่ะว่า เวลาที่มีการอภิปรายเรื่องของการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้ เยาวชนต่าง ๆ ได้ดูพิจารณาในเรื่องเหล่านี้หรือเปล่า เด็ก ๆ ตอบตรงกันเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ค่ะว่า ไม่ได้ติดตามในเรื่องของการอภิปรายการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ ดิฉันก็กลับไปถามเขาต่อว่า แล้วเด็ก ๆ เคยอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญของประเทศไทยไหม คำตอบเหมือนเดิมค่ะ เกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่เคยอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญเลย แล้วคนที่อ่านมาแล้ว ดิฉันก็ถามต่อไปว่าอ่านแล้วเข้าใจไหม เด็ก ๆ เหล่านั้นก็ตอบกันไปค่ะว่าเข้าใจบ้างแต่ไม่ทั้งหมด ซึ่งก็คงจะตรงกับที่ทางสภาบันการศึกษาได้ไปทำการวิจัยค่ะท่านประธานคะ ว่าการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือความรู้เกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้มันมีเกี่ยวพันระหว่างกฎหมายรัฐธรรมนูญกับประชาชนมากน้อยขนาดไหน ปรากฏว่าจากการวิจัยปรากฏว่าประชาชนของประเทศไทย เกือบครึ่งค่ะ ไม่เคยอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญของประเทศไทยเลย เป็นจำนวน ๔๙.๘ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งดิฉันก็ไม่แน่ใจค่ะว่าพวกเราเองที่นั่งอยู่ในรัฐสภาแห่งนี้นั้นเคยอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จบทั้ง ๓๐๙ มาตราหรือเปล่าและที่อ่านมาแล้ว ปรากฏว่าประชาชนตอบว่าเข้าใจเนื้อหาสาระนั้นเฉลี่ยอยู่เพียง ๓๗ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ซึ่งถือว่าน้อยไหม ก็คงต้องตอบว่าน้อยค่ะ เด็ก ๆ และเยาวชนก็ถามดิฉันว่าเขาไม่ได้เห็นความเกี่ยวพันระหว่างกฎหมายรัฐธรรมนูญกับตัวเขาเองเลย กับชีวิตความเป็นอยู่ เขากลับถามดิฉันว่า แล้วทำไมรัฐสภาแห่งนี้ไม่พูดกันในเรื่องของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่าง เช่น ปัญหาพืชผลทางการเกษตรที่ตกต่ำ ปัญหาม็อบยางพารา ปัญหาข้าวของแพง แพงทั้งแผ่นดินอย่างนี้ค่ะท่านประธาน ดิฉันก็ตอบบอกว่านั่นเป็นภารกิจของทางฝ่าย ส.ส. ที่ได้มีการยื่นญัตติอภิปรายไปแล้วในสภา แล้วก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร แต่อย่างไรเสียก็ตามการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นย่อมมีความสำคัญ เพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นถือได้ว่าเป็นกฎหมายแม่ค่ะเป็นกฎหมายต้นน้ำ ซึ่งแน่นอนจะเป็นที่มาของพระราชบัญญัติและกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งเป็นกฎหมายกลางน้ำ

และแน่นอนที่สุดอีกเช่นกันค่ะว่า ในที่สุดปลายน้ำนั้นก็คือพี่น้องประชาชนที่จะต้องรับผลพวงจากกฎหมายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นดิฉันจึงบอกเด็ก ๆ และเยาวชนค่ะว่าต้องหันกลับมาสนใจ แล้วก็ดูในการอภิปรายแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ ดิฉันจึงต้องขอขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่งค่ะ ที่ได้เปิดโอกาสให้สมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ได้มีการอภิปรายในเรื่องของกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้กันอย่างกว้างขวาง ดิฉันคงต้องเรียนว่าแม้จะเป็นการย้ำคิดย้ำทำก็ตาม แต่อย่างน้อยที่สุดค่ะ ก็จะเป็นการชี้แนวทางให้เด็ก ๆ และเยาวชนของเราหรือพี่น้องประชาชนที่สนใจแล้วบังเอิญเปิดมาเจอก็จะได้ทราบ แม้ว่าประเด็นอาจจะซ้ำกันไปได้บ้าง แต่ว่าโดยสาระและวิธีคิดอาจจะแตกต่างกันค่ะ

ประการที่ ๑ ท่านประธานคะ สำหรับดิฉันเองนั้นได้แปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๑๑ ในเรื่องของที่มาของวุฒิสภาค่ะ ท่านประธานเราต้องยอมรับความเป็นจริงค่ะ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่พวกเราทราบกันดีอยู่แล้วว่าวุฒิสภาในขณะปัจจุบันนี้หรือว่าตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ นั้น ได้มีวุฒิสภาอยู่ ๒ ประเภทค่ะ ประเภทแรกก็คือวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของพี่น้องใน ๗๖ จังหวัด และอีกประเภทหนึ่งก็คือวุฒิสมาชิกซึ่งมาจากการสรรหาค่ะ ซึ่งหมายถึงว่าคนเหล่านั้นจะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วก็เป็นผู้ที่มีความรู้เฉพาะทางมาจากสายอาชีพอื่น ๆ โดยตรง เช่นนี้สมาชิกทั้ง ๒ ประเภทนั้น จะต้องมีจำนวนอยู่ทั้งสิ้นประมาณ ๑๕๐ คนค่ะ แต่เมื่อท่านคณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ได้มาแก้ไขให้เป็นวุฒิสมาชิกมาจากการเลือกตั้งโดยตรง แล้วก็เพิ่มจำนวนเป็น ๒๐๐ คนนั้น ดิฉันเองไม่ได้ติดใจ จริง ๆ แล้วไม่ได้ติดใจว่าจำนวนจะเป็นเท่าไรค่ะ ท่านประธานคะ แต่สิ่งที่ดิฉันคิดว่ารัฐสภาแห่งนี้ควรจะต้องต้องมาพูดคุยกันให้ตกผลึกค่ะว่า เราหรือว่าพี่น้องประชาชนจะเลือกวุฒิสมาชิกเข้ามาทำหน้าที่อะไรนั้นตรงนั้นสำคัญกว่า เพราะหากเรารู้อำนาจหน้าที่ที่เราต้องการจะให้เขามาเป็นให้เขามาปฏิบัติแทนเราแล้วนั้นค่ะ ถึงจะมาจัดสร้างโครงสร้าง แล้วก็ทำระบบออกแบบกันให้ถูกต้อง ฉะนั้นอำนาจหน้าที่นั้นหลายคนก็พูดตรงกันค่ะ สำหรับอำนาจหน้าที่นั้นเกือบจะเรียกว่าท่านคณะกรรมาธิการไม่ได้มีการแก้ไขนะคะ อำนาจหน้าที่ของ ส.ว. ทำหน้าที่หลักอย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวไปแล้วหลายท่าน นั่นก็คือทำหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายค่ะท่านประธาน นั่นเป็นหน้าที่หลัก ดิฉันย้ำว่ากลั่นกรองกฎหมายไม่ใช่มาออกกฎหมายนะคะ

ประการที่ ๒ ก็คือการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน

ประการที่ ๓ ที่สำคัญมากซึ่งดิฉันถือว่าเป็นอำนาจพิเศษค่ะ เป็นหน้าที่พิเศษนั่นก็คือ ส.ว. สามารถที่จะมาเลือก มาแต่งตั้ง มาให้ความเห็นชอบผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระได้ นอกจากนั้นยังจะสามารถในการถอดถอนบุคคล ถอดถอนนักการเมืองออกจากตำแหน่งได้ ตรงนี้ค่ะเป็นอำนาจและหน้าที่พิเศษซึ่ง ส.ว. จากกฎหมายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้ถูกกำหนดขึ้น จึงเป็นที่มาของจำนวน ส.ว. ๑๕๐ คนมาจาก ๒ ประเภท ท่านประธานคะเรากลับมาดูว่า ส.ว. ทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย ส.ส. ทำหน้าที่ออกกฎหมาย มันต่างกันอย่างไรคะ ส.ว. ที่มาทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมายมาจาก ๒ ประเภท ดิฉันเข้าใจว่าเจตนารมณ์ของการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๕๐ นั้นก็คือ

๑. ต้องการให้ ส.ว. ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงนั้นเป็นผู้ที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน และรับรู้ปัญหาในพื้นที่ เรียกได้ว่าค่อนข้างชัดเจน ก็จะมาเป็นผู้แทนซึ่งจะต้องนั่งอยู่ในสมาชิกวุฒิสภาแล้วให้องค์ความรู้ หมายความว่าให้องค์ความรู้ต่อ ส.ว. ที่มาจากสรรหาค่ะท่านประธาน

๒. สำหรับ ส.ว. ที่มาจากการสรรหาอีก ๗๔ คนนั้นมาจากสายอาชีพเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นคนที่มีประสบการณ์และมีความรู้เฉพาะทาง ทั้ง ๒ ฝ่าย ดิฉันหมายความว่าทั้ง ๒ ประเภทนั้นก็จะสามารถมาเติมเต็ม มาทำหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายได้อย่างสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตรงนี้เองจึงเป็นที่มาของว่าทำไม ส.ว. ต้องมี ๒ ประเภท เพราะฉะนั้น ส.ว. มีหน้าที่กลั่นกรอง เราก็ต้องอาศัย ส.ว. ทั้ง ๒ ประเภท อย่างที่เขาเรียกกันค่ะว่ามีหยินกับหยางที่สมบูรณ์กันแล้วเราก็จะได้ความหมายที่สมบูรณ์ของการทำหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย ส่วน ส.ส. นั้นเป็นผู้แทนราษฎรค่ะ มีหน้าที่ในการตราพระราชบัญญัติต่าง ๆ มีหน้าที่ในการออกกฎหมาย หน้าที่มันต่างกันอย่างเห็นได้ชัด นั่นเป็นประการที่ ๑ นะคะท่านประธาน ครั้นกลับมาดูค่ะท่านประธานคะว่าอำนาจพิเศษอีกอำนาจหนึ่งซึ่ง ส.ว. ได้รับไปนั่นก็คือการเลือก การแต่งตั้ง และการให้ความเห็นชอบผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระหรือว่าถอดถอนบุคคล นักการเมืองออกจากตำแหน่งได้นั้น การออกแบบอำนาจหน้าที่ให้กับ ส.ว. ต่าง ๆ อย่างที่ดิฉันได้นำเรียนแล้วนั้น อำนาจหน้าที่พิเศษตรงนี้ค่ะต้องการอาศัยความเป็นอิสระค่ะ การไม่ยึดโยงในเครือข่ายของพรรคการเมืองหรือนักการเมืองใด ๆ ทั้งสิ้นเพราะเขาจะทำหน้าที่อย่างที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ขออภัยที่ได้เอ่ยนามได้พูดแล้วว่าเขาจะทำอีกหน้าที่หนึ่งนั่นก็คือสภาตรวจสอบ แทนพี่น้องประชาชน เพราะว่าจริง ๆ แล้วถ้าให้สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรเป็นคนตรวจสอบรัฐบาลแต่เพียงฝ่ายเดียวนั้น แน่นอนค่ะว่าฝ่ายค้านยกมืออย่างไรก็แพ้ทางฝ่ายรัฐบาลอยู่ดี เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการออกแบบค่ะ แล้วก็วางระบบไว้ว่า ส.ว. นั้นที่จะมีอำนาจพิเศษ ทำหน้าที่ในฐานะเป็นสภาตรวจสอบนั้นจึงต้องมีคุณสมบัติที่แตกต่างจาก ส.ส. ค่ะท่านประธาน เพราะฉะนั้นเมื่อคณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่มาแก้ไขด้วยการที่บัญญัติให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งโดยตรงเลยนั้นดิฉันคิดว่าถ้าอย่างนั้นก็หมายความว่าเปลี่ยนรูปแบบของการปกครอง เพราะปัจจุบันและในอดีตก็ตามของเรานั้นเป็นสภาคู่ค่ะ ท่านประธานคะ ไม่ใช่สภาเดี่ยว หาก ส.ว. ทั้ง ๒๐๐ คนมาจากการเลือกตั้งก็จะมีหน้าที่ มีคุณสมบัติคล้าย ๆ กับ ส.ส. ของเรานี่เอง เพียงแต่มีอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างแล้วก็มากกว่า ส.ส. เพราะฉะนั้นก็จะกลายเป็นสภาเดี่ยวเลย เท่ากับต่อไปในอนาคตนั้นเราอาจจะมี ส.ส. ๗๐๐ คนไปในคราวเดียวกันก็ได้ ซึ่งดิฉันคิดว่าถือว่าผิดหลักการนะคะหมายความว่าผิดเจตนารมณ์ของกฎหมายและการดีไซน์แบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และข้อสำคัญที่สุดก็คือ ส.ว. อีก ๒๐๐ คนที่มาทำหน้าที่ มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับ ส.ส. นั้นก็จะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณไปเปล่า ๆ ค่ะท่านประธานคะ อย่างนั้นก็มี ส.ส. แค่ ๕๐๐ คนเป็นสภาเดี่ยวไปเลยก็น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า ท่านประธานคะ ลองคิดดู เพราะว่าพี่น้องประชาชนถามดิฉันบอกว่าแล้ว ส.ว. ๒๐๐ คนถ้ามาจากการเลือกตั้งโดยตรงนั้นเราใช้งบประมาณประมาณเท่าไร ปัจจุบันนั้นเงินเดือนที่เราได้รับ ส.ส. หรือ ส.ว. นั้นเท่ากันนะคะท่านประธาน ดิฉันตีโดยรวมให้ก็คนคนหนึ่งตกประมาณ ๑๑๓,๕๖๐ บาท คูณ ๒๐๐ คนเข้าไปก็ตกประมาณ ๒๒,๗๑๖,๐๐๐ บาท ท่านประธานคะ ปีหนึ่งมี ๑๒ เดือนค่ะ คูณ ๑๒ เข้าไปก็ตกอยู่ที่ ๒๗๒ ล้านบาทค่ะ คูณเข้าไปอีกค่ะว่าเขาอยู่ได้ ๖ ปีค่ะท่านประธานคะเงินเดือนเต็ม ๆ เลย ก็คือ ๑,๖๓๕ ล้านบาทค่ะท่าน นี่ไม่รวมตำแหน่งของผู้ช่วย ส.ส. หรือผู้ช่วย ส.ว. ไม่รวมค่าโดยสาร ค่าเดินทางทั้งหลายแหล่นะคะ ตรงนี้ค่ะดิฉันถึงบอกว่าเมื่อเราต้องการ ส.ว. มาเพิ่มเติมจากการเลือกตั้งโดยตรง ๒๐๐ คนนี้ค่ะ ท่านประธานคะ

แต่จริง ๆ แล้วบทบาทหน้าที่นั้นดิฉันเข้าใจว่าเป็นการกำหนดคุณสมบัติของ ส.ว. ที่ผิดไปจากเจตนารมณ์ของกฎหมาย ข้อสำคัญที่สุดก็คือท่านคณะกรรมาธิการ ต้องขออภัยที่เอ่ยนามท่านประธานคณะกรรมาธิการ เสียงส่วนใหญ่เองก็ได้บอกว่าการที่กำหนดให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ๒๐๐ คนนั้น เพื่อแสดงถึงความเป็นประชาธิปไตย แล้วก็แสดงถึงความยึดโยงกับพี่น้องประชาชนได้ ดิฉันคงจะพูดเหมือนกับท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่านที่กล่าวมาแล้วค่ะว่าการยึดโยงกับพี่น้องประชาชนหรือการแสดงในเรื่องของประชาธิปไตยนั้น มันไม่ใช่เพียงแต่รูปแบบค่ะ การเลือกตั้งนั้นเป็นเพียงแต่รูปแบบชนิดมันเองที่สะท้อนให้เห็นว่ามีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อย่างที่คุณหมอวรงค์ขออภัยที่เอ่ยนาม ท่านได้เคยอภิปรายไปแล้วค่ะว่าในระบอบประชาธิปไตยจริง ๆ นั้นมันมีครบกันทั้ง ๕ องค์ประกอบด้วยกัน นั่นก็คือ

ประการที่ ๑ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย แสดงรูปแบบด้วยการเลือกตั้งค่ะ ท่านประธานคะ

ประการที่ ๒ ที่สำคัญมากไม่แพ้กันไปเลยนั่นก็คือความเป็นเสรีภาพของพี่น้องประชาชนที่จะต้องแสดงออกและทำในสิ่งที่ไม่ละเมิดต่อกฎหมาย และ

ประการที่ ๓ ก็คือในเรื่องของความเสมอภาค

ประการที่ ๔ ก็คือในเรื่องของหลักกฎหมาย และ

ประการที่ ๕ ก็คือการเคารพในเสียงส่วนน้อย

ท่านประธานคะ ดิฉันคงต้องเรียนว่าจากที่บทบาทที่พวกเราพิสูจน์ให้กับพี่น้องประชาชนได้เห็นค่ะว่า แม้ ส.ส. มาจากการเลือกตั้งก็ตาม มันไม่ได้สะท้อนให้ครบสำหรับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเลย ตรงนี้เป็นสิ่งที่ดิฉันได้เรียนแล้วค่ะว่าโดยระบบแล้ว เราควรจะต้องทำสิ่งเหล่านี้ให้ครบ ความเสมอภาคได้เกิดขึ้นจริง ๆ หรือไม่คะ ต้องเรียนว่าดิฉันคงต้องขออนุญาตท่านประธานว่า แม้กระทั่งนักการเมืองหรือว่า ส.ส. ที่ได้รับการเลือกตั้งมาเองแล้ว จริง ๆ แล้ว วันนี้ไปเป็นฝ่ายของการบริหาร อย่างเช่นรองนายกรัฐมนตรีก็ได้แสดงความไม่เสมอภาคค่ะ ด้วยการเอางบประมาณของจังหวัดภูเก็ตที่จะต้องสร้างศูนย์ประชุมที่จังหวัดภูเก็ต แล้วเขาก็ยกเลิกโดยมติ ครม. ให้เอาเงิน ๒,๖๐๐ ล้านบาท งบประมาณในการสร้างศูนย์ประชุมที่จังหวัดภูเก็ตกลับคืนมา โดยการไปพูดปราศรัยในที่ประชุมว่าไม่เต็มใจที่จะทำเรื่องของการสร้างศูนย์ประชุมให้ เนื่องจากว่าทางจังหวัดภูเก็ตไม่ได้เลือกพรรคเพื่อไทย อย่างนี้เป็นต้น

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านอัญชลีครับ อย่าไปอย่างนี้เลยนะครับ เราวิปก็ได้ตกลงกันแล้วไม่อยากให้ไปพูดในสิ่งที่พาดพิงทำให้คนอื่นเสียหายครับ เพราะฉะนั้นขอให้อยู่ในประเด็นนะครับ เชิญครับ ขอกระซับด้วยนะครับ

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ภูเก็ต) : ค่ะท่านประธาน ดิฉันเพียงแต่ชี้ให้ดูค่ะว่าการยึดโยงกับพี่น้องประชาชนหรือว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยด้วยการผ่านรูปแบบกับการเลือกตั้งเฉย ๆ นั้น ไม่เป็นความจริงค่ะ ดิฉันต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่าในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น มันต้องยึดโยงทั้ง ๕ องค์ประกอบ อย่างที่ดิฉันได้นำเรียนแล้วค่ะท่านประธาน สิ่งเหล่านี้จึงอยากจะเรียนไปยังทางคณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ค่ะว่าท่านอาจจะต้องพิจารณาถ้าท่านเห็นด้วยว่าความคิดเห็นของพวกเรานั้นค่อนข้างหลากหลายนะคะ แต่ก็จะตรงประเด็นด้วยกัน นั่นก็คือว่าเมื่อเราเลือก ส.ว. มาทำหน้าที่ ตามอำนาจหน้าที่เดิมที่เคยปรากฏไว้นั่นก็คือทำหน้าที่ในสภากลั่นกรองกฎหมายและทำหน้าที่ในสภาของการตรวจสอบแล้วท่านก็ควรจะให้ที่มาของ ส.ว. หรือคุณสมบัติของ ส.ว. ที่จะมาในยุคต่อไปในอนาคตอันใกล้นี้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่ชัดเจนของกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เราได้บัญญัติไว้ค่ะท่านประธานคะ ดิฉันจึงขอสงวนคำแปรญัตติของดิฉันในมาตรา ๑๑๑ ในมาตรา ๓ นี้ไว้อย่างเดิมค่ะ ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านคุณสุกิจ ก้องธรนินทร์ ท่านสงวนไว้ในประเด็นให้มี ส.ว. จังหวัดละ ๑ ท่านนะครับ

นายสุกิจ ก้องธรนินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุกิจ ก้องธรนินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตามที่กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ในมาตรา ๓ โดยการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ เกี่ยวกับการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภานั้น กระผมได้แปรญัตติขอแก้ไขดังนี้ท่านประธานครับ

ประเด็นแรก ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนทั้งสิ้น ทั้งหมด ๑๕๐ คน คือจำนวนเท่ากับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน เนื่องจากไม่ปรากฏเหตุผลในชั้นคณะกรรมาธิการว่าเหตุใดจึงต้องเพิ่มจำนวนสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๒๐๐ คน จริง ๆ แล้วกระผมไม่ได้มีปัญหาขัดข้องใจในประเด็นว่าด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาจะมีจำนวนเท่าใด เพียงแต่สงสัยว่าเมื่อสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๑๕๐ คน สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ได้อย่างดีแล้ว เหตุใดจึงต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิม

ประเด็นที่ ๒ กระผมได้แปรญัตติไว้ให้สมาชิกวุฒิสภาที่มา ๒ แบบ คือมาจากการเลือกตั้งและมาจากการสรรหา เหตุที่กระผมเห็นว่าควรเป็นเช่นนั้น เนื่องจากสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งจะสะท้อนถึงการตอบโจทย์เสียงของประชาชนข้างมากในระบอบประชาธิปไตย ที่สามารถเลือกผู้แทนของตนเองที่มีความใกล้ชิดและไว้วางใจให้กับคนผู้นั้นเป็นผู้แทนมาใช้อำนาจอธิปไตยแทนในส่วนของตน มีความเชื่อมโยงกับประชาชนและรู้ถึงปัญหาของพื้นที่เป็นอย่างดี เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างตรงจุดไม่ว่าจะเป็นอำนาจหน้าที่ในการคัดกรองกฎหมาย หรือหน้าที่ในการถอดถอนบุคคลหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ในการคัดกรองกฎหมายหรือทำหน้าที่ในการถอดถอนบุคคลในองค์กรต่าง ๆ อันนี้เป็นเรื่องที่ทุกคนเข้าใจภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อย่างไรก็ตามกระผมเห็นว่าเมื่อพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด อย่างไรก็ตามนอกจากอำนาจในการคัดกรองกฎหมาย ตรวจสอบร่างกฎหมายที่จะบังคับใช้ในประเทศแล้ว ยังมีหน้าที่ในการถอดถอนบุคคลหรือองค์กรต่าง ๆ ด้วย ซึ่งจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถและมีความเป็นธรรม ซึ่งสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งอาจไม่สามารถตอบโจทย์ตรงนี้ได้ ท่านประธานครับ การสรรหาก็เป็นทางออกที่ดีในการที่เป็นประเด็นนี้ในการที่จะได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่สามารถปฏิบัติหน้าที่นี้ได้อยู่แล้ว ทำให้ได้วุฒิสภาที่มีความหลากหลายทางวิชาชีพ และเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มันเป็นเรื่องของการจัดรูปแบบขององค์กรให้มีความเหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญเดิมก็มีบัญญัติไว้ดีและสมเหตุสมผลอยู่แล้ว กระผมและเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านและประชาชนที่รับฟังอยู่นี้มีข้อข้องใจว่าท่านจะแก้ไขไปทำไม ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอานิก อัมระนันทน์ ครับ

นางอานิก อัมระนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางอานิก อัมระนันทน์ สภาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ดิฉันคิดว่าวุฒิสภาที่เป็นอยู่ตอนนี้ที่มีสมาชิกจากทั้งที่มาจากการเลือกตั้งและจากการสรรหาก็ทำหน้าที่ได้ดีอยู่แล้ว ถ้าเราจะแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งทีเราก็ควรจะทำให้ได้ระบบที่ดีมากขึ้นไปอีก เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ เราต้องพยายามที่จะเชื่อมอุดมคติกับความเป็นจริงให้มากที่สุด การเลือกตั้งเป็นสิ่งที่ดี ดีมากค่ะที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วม การให้ ส.ว. ต้องมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ฟังดูก็น่าจะเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น แต่ทว่าท่านประธานคะ การที่กรรมาธิการเสียงข้างมากให้ใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ดิฉันเกรงว่าจะทำให้เราได้ระบบที่แย่ลง ประชาธิปไตยอาจจะถดถอย เพราะว่าที่มาของวุฒิสมาชิกไม่เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ตามที่เป็นอยู่ คือหน้าที่การตรวจสอบกฎหมาย ตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหาร ตรวจสอบคน ทั้งแต่งตั้ง ถอดถอนตำแหน่งสำคัญ ๆ ในการเมือง ไม่ว่าจะเป็นตุลาการ ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระ กกต. ป.ป.ช. แล้วก็ถอดถอนแม้กระทั่งท่านนายกรัฐมนตรี หรือประธานศาลฎีกาก็ตาม ----------

เพราะฉะนั้นวุฒิสมาชิกจำเป็นจะต้องมีความเป็นอิสระสูง ต้องเป็นกลางทางการเมือง ใครดีก็ต้องว่าดี ปกป้อง ส่งเสริมเขา ใครผิดก็ต้องว่าผิด ไม่ส่งเสริม แล้วก็ต้องช่วยให้เขาได้รับโทษตามกติกา ตามกฎหมาย ถ้าหากว่าเราใช้จังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งเรามีแนวโน้มที่จะได้คนที่จะต้องพึ่งพา ยึดโยงกับระบบอุปถัมภ์ซึ่งเป็นฐานเสียงในทางการเมืองในการเลือกตั้งตามจังหวัดในสภาผู้แทนราษฎร หรือระบบพรรคการเมืองนั่นเอง ยากนะคะที่สมาชิกวุฒิสภาจากระบบนี้จะทำตัวให้เป็นอิสระและเป็นกลางได้ เพราะว่าแนวโน้มของเขาคือจะต้องพึ่งพาผู้มีอิทธิพลในระบบเลือกตั้ง โดยเฉพาะท่านกำลังแก้ให้เขาไม่ต้องเว้นวรรคเหมือนกับ ส.ว. ในชุดปัจจุบันที่มาจากการเลือกตั้ง และถ้าเผื่อเป็นแล้วอยากจะเป็นต่อการตัดสินใจ ความคิดในการปฏิบัติหน้าที่ก็อาจจะต้องมีการคำนึงถึงฐานเสียง คำนึงถึงความต้องการของพรรคการเมือง เราก็จะได้วุฒิสภาที่ไม่เป็นอิสระ ไม่สามารถทำหน้าที่ตรวจสอบถ่วงดุลได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะท่านกำลังเพิ่มจำนวนของ ส.ว. จากการเลือกตั้งตามจังหวัด จากที่มีอยู่ ๗๗ เปอร์เซ็นต์เพิ่มเป็นถึง ๒๐๐ คน จะทำให้ฝ่ายบริหารซึ่งก็เป็นเสียงข้างมากอยู่แล้วในสภาโดยธรรมชาติไม่ว่าเป็นพรรคไหนนะคะ แนวโน้มก็คือเขาจะมีน้ำหนักมากขึ้นไปอีกหากวุฒิสภานั้นไม่เป็นอิสระ ประชาธิปไตยของเราจะถดถอย การใช้อำนาจรัฐยากที่จะตรวจสอบถ่วงดุล รัฐสภาจะอ่อนแอ และอาจจะล่มสลายกลายเป็นเผด็จการรัฐสภา ประชาธิปไตยจะถูกเสียงข้างมากลากไปยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ การแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้แทนที่จะเชื่อมอุดมคติกับความเป็นจริง กลับจะกลายเป็นการเชื่อมผลประโยชน์กับความเป็นจริง ธุรกิจการเมืองจะแพร่ระบาดมากว่าเดิม ผลประโยชน์ส่วนตัวผลประโยชน์พวกพ้องจะเป็นใหญ่ โอกาสการทุจริตคอร์รัปชั่นจะสูงมากขึ้นไปอีก คอร์รัปชันเชิงนโยบายก็จะมากขึ้น โอกาสของการมีนโยบายที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมก็จะน้อยเต็มที ฉะนั้นจะเห็นว่าวิธีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกจะมีผลต่อเศรษฐกิจ ต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน หากประชาธิปไตยถดถอย ประเทศชาติก็จะถดถอยไปด้วย ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ดิฉันจึงได้สงวนความเห็นให้เปลี่ยนลักษณะของเขตเลือกตั้งจากจังหวัดเป็นการเลือกตั้งตามสายอาชีพและสถานภาพของบุคคล ดิฉันอยากจะเห็นระบบการเลือกตั้งที่เป็นประชาธิปไตยมากที่สุด ท่านประธานคะ คนเราแต่ละคนใส่หมวกหลายใบ ขออนุญาตฉายสไลด์ (Slide) นะคะ ได้ขออนุญาตตั้งแต่วันก่อนแล้ว

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน)

นางอานิก อัมระนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : แต่ละคนก็มีอาชีพ มีสถานภาพมากกว่า ๑ อย่าง ตัวอย่างเช่น คุณ ก มีอาชีพรับราชการ เขาอาจจะมีหุ้นกับเพื่อนทำธุรกิจเล็ก ๆ เลิกงานแล้วก็ไปเปิดร้านกาแฟ และในชีวิตส่วนตัว คุณ ก ก็อาจจะมีรสนิยมไม่เหมือนบางคนอาจจะชอบคนเพศเดียวกัน เป็นเกย์หรือเป็นทอม เป็นดี้เขาเรียกว่ามีความหลากหลายทางเพศนะคะ นี่ก็คือหมวก ๓ ใบของคุณ ก เขามีหมวก ๓ ใบ แต่เขาจะมีสิทธิเลือกตั้ง ส.ว. ได้ ๑ คนค่ะ เขาจะเลือก ส.ว. ในแบบที่มีความหมายมากที่สุดกับตัวเขา เราจะให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนไปขึ้นทะเบียนเลือกอาชีพหรือสถานภาพได้คนละ ๑ อย่าง ผลของการขึ้นทะเบียนก็จะนำไปกำหนดตำแหน่ง ส.ว. สำหรับกลุ่มต่าง ๆ ที่ประชาชนต้องการ และเขาไม่จำเป็นจะต้องเป็นสมาชิกของสมาคมหรือชมรมอะไร จะสังเกตว่าข้อเสนอนี้แตกต่างจากข้อเสนออื่น ๆ เพราะว่าอยากจะให้สิทธิการเลือกกับประชาชนมากที่สุด ตัวอย่างเช่น คุณ ก อาจจะเลือกขึ้นทะเบียนเป็นข้าราชการ เพราะเขาอาจจะรู้สึกว่าข้าราชการเงินเดือนน้อย ไม่พอยังชีพ ไม่สมศักดิ์ศรี หรือไม่สมกับความรับผิดชอบ หรือเขาอาจจะเลือกขึ้นทะเบียนเป็นเอสเอ็มอี (SME) หรือผู้ประกอบการรายย่อย เพราะเขาอาจจะเดือดร้อนจากการที่ถูกบังคับให้ต้องขึ้นค่าแรง รู้สึกว่าการกู้เงินในระบบนี้ทำยาก กู้นอกระบบก็ดอกเบี้ยแพง ถูกเอาเปรียบ หรือท่านประธานคะ เขาอาจจะเลือกขึ้นทะเบียนเป็นคนอยู่ในกลุ่มหลากหลายทางเพศก็ได้ ----------

ถ้าเขารู้สึกว่าการที่เขาเป็นเกย์ ทอม ดี้ หรือมีรสนิยมทางเพศที่แตกต่างไปนี้ ทำให้เขาถูกกีดกันและได้รับความไม่เป็นธรรม เขาจะเลือกอาชีพหรือสถานะที่ตัวเขาเองเห็นว่ายังด้อยสิทธินะคะ ยังเสียเปรียบ แล้วก็ไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่ได้รับการดูแลจากรัฐเท่าที่ควร การขึ้นทะเบียนนี้จะทำให้เรารู้ว่าประชาชนต้องการอะไร แต่ก็จะไม่ผูกมัดเขาสามารถทำให้เขาเปลี่ยนใจได้ ในการเลือกตั้งจริง เขาอาจจะเลือกผู้สมัครที่สวมหมวกใบอื่นก็ได้ อย่างเช่น คุณ ก ขึ้นทะเบียนเป็นข้าราชการ แต่พอเลือกตั้งเขาเห็นตัวผู้สมัครของกลุ่มสมมุติกลุ่มหลากหลายทางเพศที่โดดเด่น แล้วเขาก็รู้สึกว่าจะดูแลผลประโยชน์ของเขาได้ดีกว่าผู้สมัครในกลุ่มข้าราชการ เวลาเข้าคูหา เขาก็อาจจะใช้สิทธิกาเลือก ส.ว. จากอีกกลุ่มหนึ่งก็ได้นะคะ แล้วคนที่ไม่ได้ไปขึ้นทะเบียนละคะ ก็จะไม่เสียสิทธิค่ะ เพราะว่าได้เรียนแล้วว่า เราควรจะต้องออกแบบระบบให้ใกล้เคียงอุดมคติ นำอุดมคติมาสู่ความเป็นจริงให้ได้มากที่สุด ถ้าเขาไม่ได้ขึ้นทะเบียนเขาอาจจะไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดว่าจะมี ส.ว. สำหรับอาชีพอะไร หรือสถานภาพอะไรบ้าง แต่ว่าเขาจะสามารถเข้าคูหากาเลือกคนที่เขาคิดว่าจะดูแลผลประโยชน์ที่ตั้งอยู่ในใจของเขาได้ดีที่สุด เราจะได้ ส.ว. ที่มีความหลากหลาย ปกป้องสิทธิ แล้วก็ดูแลประโยชน์ของคนทุก ๆ กลุ่มในสังคมอย่างทั่วถึงที่สำคัญค่ะ เราจะได้ ส.ว. ที่มีโอกาสเป็นอิสระทางการเมืองมากกว่าการเลือกตั้งตามจังหวัด เพราะว่าจะมีการถ่วงดุลระหว่างพวกเรากับพรรคพวกของระบบอุปถัมภ์ การเลือกตั้งจะเป็นระดับประเทศ โดย กกต. จะจัดการสนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์ผู้สมัคร แล้วก็แน่นอนต้องกำหนดเพดานการใช้เงินในการทำประชาสัมพันธ์หาเสียงได้ เพื่อให้โอกาสผู้สมัครที่อาจจะสามารถทำหน้าที่ได้ดี แต่ว่าไม่เป็นที่รู้จัก หรือให้โอกาสกับกลุ่มอาชีพ กลุ่มสถานภาพที่อาจจะยังไม่มีการจัดตั้งเป็นสมาคมชมรมที่เป็นล่ำเป็นสันเพียงพอ อย่างเช่น ชาวนาส่วนใหญ่ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสมาคมชาวนา ไม่ได้เป็นสมาชิกสภาเกษตรกรแห่งชาติ เขาก็ยังมีสิทธิที่จะเลือกตัวแทนในกลุ่มชาวนาในวุฒิสภาได้เป็นต้น นอกจากนี้การเลือกตั้งตามกลุ่มอาชีพ หรือสถานภาพจะทำให้ประชาชนตื่นตัวมากขึ้น เพราะเป็นการเลือกตั้งคนที่ใกล้ตัวเขามากจริง ๆ เป็นคนอาชีพเดียวกับเขา คนที่มีความคิดคำนึงแบบเดียวกับเขามาดูแลผลประโยชน์ของเขา ประชาธิปไตยของเราจะเข้มแข็งและแท้จริงมากขึ้นเมื่อคนจำนวนมากเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องใกล้ตัว จะมีความตื่นตัวในหมู่ของประชากร ที่ตอนนี้เราเรียกกันว่าไทยเฉย และที่สำคัญการตัดสินใจการเลือกตั้งของประชาชนทั่วไปจะมีการถ่วงดุลระหว่างพวกเรากับพรรคพวกในระบบอุปถัมภ์ ระบบนี้จะทำให้เราได้รัฐสภาที่มีการถ่วงดุล ได้ระบบ

เลือกตั้งที่ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและจะได้ประชาธิปไตยที่เข้มแข็งขึ้น เพราะจะมีคนมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น เราจะมี ส.ว. ที่หลากหลายดูแลผลประโยชน์ของทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง ซึ่งก็จะแปลว่าผลประโยชน์ที่ว่านี้จะเป็นผลประโยชน์ส่วนรวมไม่ใช่ผลประโยชน์ของพวกพ้องใดพวกพ้องหนึ่ง ในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้ ประเทศไทยก็จะไม่ถอยหลัง ไม่ถลำสู่หายนะของเผด็จการรัฐสภา เราจะได้ระบบที่ดีขึ้น ระบบที่เชื่อมอุดมคติกับความเป็นจริงได้มากที่สุด หากการเลือกตั้งตามกลุ่มอาชีพสถานภาพนี้เป็นแนวทางที่จะเกิดขึ้นได้ ก็จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อหาหลักเกณฑ์ วิธีการ แล้วก็เงื่อนไขที่เหมาะสม รวมทั้งหาความพอดีระหว่างสัดส่วนของคนกลุ่มใหญ่ ๆ กับความหลากหลายและความครอบคลุมของกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต่อไป ท่านประธานคะ ดิฉันอยู่กับความเป็นจริง ข้อเสนอที่เสนอวันนี้อาจจะเป็นของใหม่ แต่ดิฉันอยากให้ประชาชนได้รู้ว่าในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญครั้งนี้ การที่จะให้ ส.ว. ต้องมาจากการเลือกตั้งทั้งหมดนั้น มันมีทางเลือกที่ดีกว่าการเลือกตั้งตามจังหวัด อยากจะให้ประชาชนเห็นว่าเขากำลังจะสูญเสียอะไร

ขอสไลด์อันสุดท้ายค่ะ ที่มาของ ส.ว. นะคะ หากจะต้องมาจากการเลือกตั้งนี่ก็ควรที่จะให้เป็นคนที่อาชีพเดียวกับเรา คิดเหมือนเรา มาตรวจสอบกฎหมายแทนเรา ตรวจสอบรัฐบาลแทนเรา แล้วก็ดูแลผลประโยชน์ของเรา เลือกตั้งตามกลุ่มอาชีพหรือตามสถานภาพ แล้วแต่คุณ ท่านประธานคะ ดิฉันยืนยันด้วยความรักชาติ รักประชาธิปไตย อยากจะเห็นบ้านเมืองเจริญและสงบสุข ถ้าวุฒิสภาไม่สามารถทำหน้าที่ตรวจสอบถ่วงดุลได้ ประชาธิปไตยจะถดถอยสู่เผด็จการรัฐสภา ธุรกิจการเมืองจะแพร่ระบาด การทุจริตคอร์รัปชันจะมากมาย นโยบายที่ยั่งยืนและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมก็จะเกิดได้ยาก ประชาชนจะเดือดร้อน ประเทศชาติจะเสียหายไม่รู้จบ ดิฉันจึงขอสงวนความเห็นให้เปลี่ยนการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกตามจังหวัด เป็นการเลือกตั้งตามสายอาชีพและสถานภาพ ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นต้องถือโอกาสนี้ขอบคุณท่านประธานและวิปทั้ง ๓ ฝ่าย ที่ได้ประชุมปรึกษาหารือกันและให้โอกาสต่อเพื่อนสมาชิก รวมถึงตัวผมด้วย ได้มีโอกาสที่จะแสดงเหตุผลต่อการแปรญัตติแล้วก็สงวนคำแปรญัตติในกฎหมายสูงสุดของประเทศก็คือกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทที่กฎหมายทุกฉบับในประเทศนี้จะต้องไม่มีความขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติของกฎหมายสูงสุดหรือว่ากฎหมายแม่ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บท และเป็นกฎหมายที่กำหนดทิศทางในการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นกฎหมายที่จะกำหนดแนวทางในการบริหารและพัฒนาประเทศต่อไปเพื่ออนาคตของไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาการเมืองการปกครองของประเทศเรา ส่วนใหญ่แล้วอยู่ในอำนาจของการปฏิวัติรัฐประหาร กฎหมายรัฐธรรมนูญหลายฉบับใน ๑๘ ฉบับถูกร่างขึ้นโดยคณะปฏิวัติ โดยคณะรัฐประหารและนักวิชาการ รวมไปถึงผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นปรมาจารย์ เป็นผู้ที่มีความถนัดในการยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับต่าง ๆ นั้นผมดูและศึกษาทุกฉบับทั้ง ๑๘ ฉบับ เห็นถึงเจตจำนงและเจตนารมณ์ของเขาที่ไม่ไว้วางใจต่อตัวแทนที่มาจากประชาชน มีทัศนคติที่เป็นลบต่อนักการเมืองเป็นอย่างยิ่ง และวางขวากหนามและอุปสรรคต่าง ๆ ต่อการใช้อำนาจของประชาชนบนความไม่ไว้วางใจและมีทัศนคติที่เป็นลบต่อนักการเมืองที่มาจากประชาชน

จึงมีการวางกับดักไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญในแต่ละฉบับอย่างน่าสะพรึงกลัว ท่านประธานครับ แสดงให้เห็นว่าผู้ที่เคยร่าง ผู้ที่ร่าง และผู้ที่วางกับดักต่าง ๆ ไว้เหล่านี้ไม่เคยมีความไว้วางใจ และไม่กล้าที่จะมอบอำนาจอธิปไตยให้กับประชาชนในฐานะเจ้าของประเทศอย่างแท้จริง ผู้ที่ร่างไม่ได้ใช้ครับ แต่ว่าผู้ที่ใช้ไม่ได้ร่าง ท่านประธานที่เคารพครับ อันที่จริงแล้วผม โดยความเห็นอย่างเป็นอิสระบนจิตวิญญาณแห่งประชาธิปไตย ผมเชื่อครับท่านประธานครับ เชื่อมั่นในเจ้าของอำนาจก็คือประชาชน ประชาชนจะมีวิจารณญาณ ----------

ประชาชนจะมีความรู้ความสามารถที่จะตัดสินใจว่าจะเลือกตัวแทนของเขาแบบไหน เพื่อที่จะให้ตัวแทนของเขามาใช้อำนาจอธิปไตยแทนเขาซึ่งเป็นประชาธิปไตยทางตรง ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้ที่จะให้คน ๖๕ ล้านคนมาร่วมประชุมในรัฐสภาแห่งนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีผู้แทนปวงชนชาวไทย ก็คือ ส.ส. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ ส.ว. สมาชิกวุฒิสภาขึ้น และเป็นตัวแทนของคนไทยทั้งประเทศในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทยมาประชุมปรึกษาหารือและแก้ไขปัญหาทุกข์ร้อน แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับพี่น้องคนไทยทั้งประเทศในเวทีรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองยังนึกเสียดายว่าเสียงส่วนใหญ่ของรัฐสภายังไม่มีความกล้าหาญเพียงพอที่จะคืนอำนาจอันแท้จริงให้กับเจ้าของประเทศแล้วก็เจ้าของอำนาจอันแท้จริง ก็คือคนไทยทั้ง ๖๕ ล้านคน ท่านประธานที่เคารพ แต่ขาดอยู่อย่างเดียวสิ่งที่ขาดไปก็คือบรรยากาศแห่งความปรองดอง บรรยากาศที่จะสร้างขึ้นจากอำนาจส่วนใหญ่ หรือว่าเสียงส่วนใหญ่ของรัฐสภา และบรรยากาศของเสียงส่วนน้อยในฐานะฝ่ายค้านที่จะได้หาบรรยากาศ เขาเรียกว่า สานเสวนาบนสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ บนสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง บนความจริงใจ บนความสุจริต และปราศจากอคติต่อกัน ท่านประธานที่เคารพ แล้วทั้งสอง มาร่วมแสวงหาทางออกให้กับประเทศ แข่งกันทำความดี แน่นอนครับ ครั้งนี้ในการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาท่านอาจจะเป็นผู้ชนะ แต่ใช่ว่าท่านจะเป็นผู้ชนะเสมอไป ครั้งต่อไปถ้าเกิดว่าท่านบริหารราชการแผ่นดินล้มเหลว

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนครครับ ขอให้กระชับเข้าสู่ประเด็น เดี๋ยวจะไปไกลนักครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : กราบขอบคุณท่านประธานครับ ผมกำลังอภิปรายเข้าสู่ประเด็นที่ผมแปรญัตติ แล้วก็สงวนคำแปรญัตติเนื่องจากว่าผมให้ตัด วรรคสอง ออก แล้วก็การคัดสรรกระบวนการที่มาของสมาชิกวุฒิสภาอย่างไรครับ ท่านประธานครับแต่ก่อนที่จะไปถึงจุดนั้นผมอยากสะท้อนแทนปวงชนชาวไทยในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่ง เพื่อสื่อสะท้อนไปยังพี่น้องคนไทยทั้งประเทศว่าเราจะร่วมกันทำหน้าที่เพื่อประโยชน์สุขของคนไทยทั้งประเทศอย่างไรครับท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นครับโดยหลักการที่ผมแปรญัตติแล้วก็สงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๓ ซึ่งอันที่จริงสมาชิกบางท่านก็เห็นด้วย แล้วก็ทางคณะกรรมาธิการวิสามัญก็ได้เพิ่มเติมบางส่วน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากจะพูดถึงหลักการที่มา ผมเชื่อครับว่า

พวกเราในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทยไม่มีใครจะปฏิเสธอำนาจของประชาชนหรอกครับ และหลายคนไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลหรือฝ่ายค้านหรือว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาเอง ท่านเองก็ไม่เคยปฏิเสธว่าประชาชนควรที่จะเลือกตั้งไม่ควรที่จะมีอภิสิทธิ์ชนใด ๆ โดยวิธีการใด ๆ ก็แล้วแต่ที่จะมามีอภิสิทธิ์เช่นที่เป็นอยู่นะครับ เช่น ๗ คน ยกตัวอย่างเช่น ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธาน กกต. ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ๗ คน มีอำนาจใกล้เคียงเกือบจะเท่าคนไทยทั้งประเทศ สรรหาสมาชิกวุฒิสภามาให้ครบ ๑๕๐ คน หลังจากที่เลือกตั้งจังหวัดละคน

ประเด็นที่ ๒ โดยตรรกะก็ไม่มีตรรกะใด ๆ ที่จะรองรับว่าทำไมกรุงเทพมหานครมีประชากร ๑๐ ล้านคน ทำไมจะต้องเลือกได้แค่ ๑ แล้วทำไมจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม มีประชากร ๒๐๐,๐๐๐-๓๐๐,๐๐๐ คน แล้วก็เลือกได้ ๑ คนเท่ากัน สัดส่วนของอำนาจก็ไม่มีตรรกะที่จะอธิบาย ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นไม่มีใครหรอกครับที่จะไปปฏิเสธว่าการเลือกตั้งไม่ดี ผมเองยืนยันว่าการเลือกตั้งโดยประชาชนดีแน่นอน แล้วก็ควรที่จะเป็นอย่างนั้นด้วย ----------

ท่านประธานที่เคารพ แต่ไม่ใช่ว่าการเลือกตั้งจะได้สิ่งที่ดีที่สุด ไม่ใช่ นักปราชญ์ราชบัณฑิต ท่านได้พูด ได้อภิปราย ได้เสนอความเห็น ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมาอย่างต่อเนื่องว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นไม่ใช่ระบบที่ดีที่สุดในอุดมคติที่เราคาดหวัง แต่อย่างน้อยที่สุดก็มันเลวน้อยที่สุด ขออนุญาตใช้คำนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นโดยหลักการแล้วที่มาไม่มีใครจะปฏิเสธ ผมเองก็ยืนยันว่ามาจากประชาชน ถูกต้องที่สุดแล้วก็ดีที่สุดในสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แต่แน่นอนครับอ จุดอ่อนก็ต้องมี จุดแข็งก็ต้องมีครับ ท่านประธานที่เคารพครับ จุดอ่อนของการสรรหาก็คือความไม่ยึดโยงกับประชาชนเสมือนหนึ่งว่ามีอภิสิทธิ์ชนอยู่ ท่านประธานที่เคารพครับ แล้วถามว่า ส.ว. ที่สรรหาเก่งไหม ผมยอมรับว่าแต่ละท่านเก่งสุดยอดเลย ผมได้ติดตามได้ฟังการอภิปราย ถือว่ายอดเยี่ยมที่สุดแล้วก็สมควรแล้วที่ท่านจะเป็นสมาชิกวุฒิสภา ท่านดีไหม ผมถือว่าดีที่สุดนะครับ แต่ว่าสิ่งที่กำลังถกเถียงกันอยู่ก็คือที่มา ท่านประธานที่เคารพครับ แล้วเราจะอธิบายอย่างไรละว่าที่มาเป็นอย่างไร อันนี้ต่างหากคือสิ่งที่กำลังถกเถียงกันอยู่แล้วก็เป็นประเด็นนะครับ แต่จุดแข็งคืออะไรครับ จุดแข็งก็มีท่านประธานครับ จุดแข็งก็คือสามารถที่จะตรวจสอบโดยปราศจากการครอบงำของฝ่ายรัฐบาล ตรวจสอบและทำหน้าที่แทนปวงชน เพื่อปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของคนไทยทั้งประเทศให้เดินไปสู่ครรลองที่มันถูกต้องและเป็นธรรม เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศและประชาชน อันนี้คือจุดแข็ง และความเชี่ยวชาญของแต่ละท่านที่ได้รับการคัดสรรมา อันนี้คือจุดแข็งที่ใครก็ปฏิเสธไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ เช่นเดียวกันครับจุดอ่อนของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งก็มีอยู่ เช่น ถูกโจมตีว่าเป็นสภาญาติสภาผัวเมีย สภาพี่น้อง ท่านประธานที่เคารพครับ อันนี้คือจุดอ่อน แต่ในขณะเดียวกันจุดแข็งก็คือเขามาจากประชาชนละ แล้วถ้าอย่างนั้นใครจะเป็นผู้รับผิดถ้าเกิดว่าประเทศนี้ในอนาคตข้างหน้าจะเสียหายจะล้มละลายจะประสบกับภาวะวิกฤตต่าง ๆ ใครจะรับผิดชอบพวกคนไทยทั้งประเทศในฐานะผู้ใช้อำนาจ แต่สิ่งที่ผมเห็นว่าควรที่จะหยิบยกแล้วก็เกี่ยวโยงกับคำแปรญัตติ แล้วก็สงวนคำแปรญัตติของผมไว้ ท่านประธานที่เคารพ ก็คือการบังคับใช้หรืออำนาจหน้าที่หรือภารกิจหน้าที่ สมาชิกวุฒิสภามีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญอย่างยิ่งยวดแล้ว ก็ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญตามอำนาจที่บัญญัติไว้รัฐธรรมนูญที่ไม่ได้ถูกเสนอแก้ในครั้งนี้ แล้วทำไมทางท่านประธานคณะกรรมาธิการหรือคณะกรรมาธิการในเมื่อต้องการให้มาจากการเลือกตั้ง และหลายท่านก็กังวลใจว่าจะมีผลประโยชน์ทับซ้อน ความเป็นพวก ความเป็นญาติ ความเป็นพี่ ความเป็นน้อง แน่นอนครับ

เราชั่งน้ำหนักไม่ได้ท่านประธานครับว่าคนนี้ไปคุยกันลับหลังอย่างไร คนนี้มีความดีกี่กิโลกรัม มีความไม่ดีกิโลกรัม มีผลประโยชน์ทับซ้อนกี่ล้านหรือว่าไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน มีบนโต๊ะ มีใต้โต๊ะอย่างไร เราชั่งกันไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นเราจะแก้จุดอ่อนในเรื่องการถ่วงดุลอำนาจและการใช้อำนาจของสมาชิกวุฒิสภาที่จะมีขึ้นอย่างไร ผมจึงจะถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมาธิการว่าในเมื่อท่านย้อนกลับมาที่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วก็ในมาตราต่อ ๆ ไปนี่นะครับ ท่านก็เพิ่มความใกล้ชิด แล้วก็สมมุติว่าลาออกจาก ส.ส. วันนี้ก็ไปสมัคร ส.ว. พรุ่งนี้ได้ ลาออกจากพรรคการเมืองวันนี้แล้วก็ไปสมัครสมาชิกวุฒิสภาเพื่อรับเลือกตั้งในครั้งต่อไปได้ทันทีในวันรุ่งขึ้น ท่านจะมีจุดถ่วงดุลในการใช้อำนาจเพื่อที่จะป้องกันไม่ให้มีการใช้อิทธิพลของรัฐบาล ใช้ฐานอำนาจทางการเมืองในการที่จะไม่เอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเอง ให้แก่พวกพ้อง แล้วก็ละเลยผลประโยชน์ของประชาชน ละเลยผลประโยชน์ของประเทศชาติ ปล่อยปละละเลยให้มีการทุจริต ให้มีการคอร์รัปชัน และไม่ยอมที่จะถอดถอนพรรคพวกของตนเอง ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าผิด ท่านจะมีเหตุผลอธิบายเรื่องนี้ต่อสังคมไทยอย่างไร เพื่อที่จะเป็นจุดหนึ่งในการที่จะใช้เป็นจุดถ่วงดุลจากจุดอ่อนและจุดแข็งที่มีขึ้นจากระบบการเลือกตั้ง แน่นอนครับไม่มีใครปฏิเสธหรอก ว่าอิงฐานการเมืองแน่ครับ ต้องอิงฐานการเมืองแน่ ถ้าไม่อย่างนั้นต่อให้เป็นเทวดาเหาะเหินเดินอากาศไปทุกหมู่บ้านก็ไปไม่ทันทั้งจังหวัดเป็นพัน ๆ หมู่บ้านในช่วงเวลา ๔๕ วัน ๖๐ วันหลังจากที่มีพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนครครับ ขอกระซับสักนิดเถอะครับ

นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ครับ ท่านครับ ผมอยู่ในประเด็นนะครับท่านประธานครับ แล้วก็ด้วยความเคารพท่านประธาน สิ่งที่ผมพูดก็คือต้องการที่จะสื่อสะท้อนว่าวิวัฒนาการหรือพัฒนาการทางการเมืองของประเทศนี่มันก้าวแล้วก็ผมเชื่อมั่นในตัวประชาชนว่ารู้เท่ากับนักการเมืองหรือว่ามากกว่านักการเมืองด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าควรที่จะเคารพแล้วก็เห็นถึงเจ้าของอำนาจที่แท้จริงก็คือคนไทยทั้งประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่กังวลอยู่แล้วก็ขอคำตอบจากท่านประธานคณะกรรมาธิการว่าท่านทำไมไม่ไปปรับปรุงแก้ไขในเรื่องภารกิจ อำนาจหน้าที่ในการถอดถอน ในการแต่งตั้ง เพื่อไม่ให้ผลประโยชน์ทับซ้อนของสมาชิกวุฒิสภาที่จะมีขึ้นในอนาคต ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเจิมมาศ จึงเลิศศิริก็ขอกระซับด้วยนะครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน เจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาค่ะ ดิฉันไม่เห็นด้วยกับร่างแก้ไขของคณะกรรมาธิการในมาตรา ๓ นี้นะคะ เรื่องจำนวน วิธีการเลือกและที่มาของสมาชิกวุฒิสภาที่จะให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ๒๐๐ คนด้วยกันค่ะ ดิฉันขอย้อนหลังสืบเนื่องมาจากความพยายามที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ในการตั้ง ส.ส.ร. เพื่อยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ทั้งฉบับ แล้วก็ถูกยื่นให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความนะคะ ศาลรัฐธรรมนูญมีมติให้ยุติการลงมติในวาระที่สามแล้วนั้น ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหลักในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนั้นทำไม่ได้ และการตัดสิทธิของประชาชนนั้นมิชอบด้วยกฎหมายค่ะ เพราะฉะนั้นหากจะทำเช่นนั้นแล้วก็ต้องถามประชาชนก่อน ต้องมีการทำประชามติก่อนค่ะ เพราะรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นมาจากความเห็นชอบของประชาชน เมื่อแก้ไข มาตรา ๒๙๑ ทั้งฉบับไม่ได้นะคะ จึงเป็นที่มาของความพยายามที่จะมาลงมติเป็นรายมาตรา มาลงมติในกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้ง ๓ ฉบับนี้ เพื่อหลีกเลี่ยงคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญค่ะ การที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเช่นนั้น เห็นได้ว่าศาลให้ความสำคัญกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ

เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญคือกฎหมายสูงสุดของประเทศ ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอันแท้จริง พวกเราจะไปตัดสินใจแทนพวกเขาไม่ได้นะคะ ถ้าจะทำอะไรควรมีการทำประชามติก่อน ไม่ควรที่จะปิดหูปิดตาประชาชนค่ะ ดิฉันเองในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันก็เกือบถูกปิดปากค่ะ เกือบจะถูกตัดสิทธิในการอภิปราย เพราะดิฉันรวมอยู่ใน ๕๗ สมาชิกที่ถูกวินิจฉัยว่าแปรญัตติผิดหลักการค่ะ ๑ ความพยายามในการที่จะปิดหูปิดตาประชาชน ๑ ความพยายาม

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ อย่าไปพาดพิงตรงนั้นมันจะทำให้เสียหาย ที่จริงวันนั้นขัดหลักการจริง ๆ นะครับอภิปรายไม่ได้ ที่ให้อภิปรายนี้เพราะเป็นการอะลุ่มอล่วยเท่านั้นเองครับ ให้การประชุมดำเนินการไปได้ อย่าไปพาดพิงเลยครับ มันจบไปแล้วครับ เข้าประเด็นของท่านครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันกำลังจะบอกว่าความพยายามในการที่จะปิดหูปิดตาประชาชน ๑ ความพยายามที่จะปิดปากสมาชิกและอีก

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ขอความร่วมมือกระชับเข้าประเด็นดีกว่าครับ อย่าไปพาดพิงอย่างนั้นเลย

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันอยู่ในประเด็นค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เป็นการใส่ร้ายครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ใส่ร้ายตรงไหนไม่ทราบคะท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ใส่ร้ายในกรณีที่ปิดหูปิดตาปิดปาก มันเป็นการใส่ร้าย ที่จริงมันเป็นเรื่องของการแปรญัตติขัดหลักการนะครับ ซึ่งมันผิดข้อบังคับอภิปรายไม่ได้หรอกครับ แต่ที่ให้อภิปรายเพื่อเป็นการอะลุ้มอล่วย เพราะฉะนั้นไม่อยากให้พูดถึง ถ้าพูดก็ต้องมาทะเลาะกันอยู่อย่างนี้ เราทะเลาะกันวันแรก ๑๐ กว่าชั่วโมงแล้ว เพราะฉะนั้นอยากให้เข้าประเด็นแล้วไม่อยากให้เอ่ยถึงเรื่องนี้ครับ ขอความกรุณาครับบรรยากาศกำลังดีครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ ดิฉันไม่ได้ใส่ร้ายแต่ดิฉันพูดว่าเป็นความพยายามนะคะ แล้วก็ความพยายามอีกเรื่องหนึ่งก็คือที่จะปิดบังความผิดโดยการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ค่ะ สมาชิกวุฒิสภานั้นเป็นองค์กรหลักในการปกครองระบอบประชาธิปไตย และบทบาทของสภาสูงนั้นต่างจากบทบาทของ ส.ส. ส.ว. นั้นมีหน้าที่กลั่นกรองกฎหมาย มีหน้าที่แต่งตั้งและถอดถอนบุคคลสำคัญของประเทศค่ะ เพราะฉะนั้น ส.ว. ก็ควรจะเป็นบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถและมีความยุติธรรม ความเป็นกลางไม่ใช่มาจากนักเลือกตั้ง ถ้า ส.ว. มาจากนักเลือกตั้งทั้งหมด ๒๐๐ คน เราปฏิเสธไม่ได้ว่าความสัมพันธ์โยงใยกับพรรคการเมืองนั้นมีแน่นอน แล้วอะไรจะเป็นหลักประกันละคะว่าไม่มีการตอบแทนทางการเมือง ในสภาแห่งนี้ความเป็นกลางจะหาไม่ได้ค่ะ ดิฉันเห็นว่าสมาชิกวุฒิสภานั้นควรจะมาจากการเลือกตั้งส่วนหนึ่ง และจากการแต่งตั้งอีกส่วนหนึ่ง การเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ ท่าน ๗๗ จังหวัดรวมเป็น ๗๗ คน ที่เหลืออีก ๑๒๓ คน ให้มาจากการสรรหา สรรหามาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในทุกสาขาวิชาชีพค่ะ รวมทั้งวิชาชีพอิสระด้วย ยังมีทั้งสัดส่วนที่เราควรจะคำนึงถึง เช่น สัดส่วนผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม ในสัดส่วนผู้พิการดิฉันขออนุญาตเอ่ยนามถึง ส.ว. มณเฑียร บุญตัน ถ้าท่าน ส.ว. มณเฑียร บุญตัน ท่านมีความพิการทางสายตาถ้าท่านมาลงแข่งขันสมัครรับเลือกตั้งในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งดิฉันถามว่าผู้มีสิทธิที่จะใช้สิทธิใช้เสียงที่เป็นผู้พิการในแต่ละจังหวัดอัตราส่วนน้อยมากประมาณร้อยละ ๑๐ เท่านั้น แล้วท่าน ส.ว. จะมาจากการเลือกตั้งนั้นคงจะเป็นไปได้ยากในส่วนของผู้ที่ด้อยโอกาสทางสังคม อีกสัดส่วนหนึ่งที่ดิฉันอยากจะเสนอก็คือสัดส่วนความเสมอภาค การมีส่วนร่วมของหญิงและชายในสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน ๑ ต่อ ๑ เนื่องจากประชากรในประเทศของเรามีผู้หญิงครึ่งหนึ่ง มีผู้ชายครึ่งหนึ่ง แต่ว่าสมาชิกในรัฐสภาแห่งนี้มีสุภาพสตรีทั้ง ๒ สภารวมกัน ร้อยละไม่ถึง ๑๕ เท่านั้นนะคะ เรายังมีกฎหมายที่จะต้องผลักดันให้กับผู้หญิงและเด็กอีกหลายเรื่องด้วยกัน และมีส่วนที่เราควรจะส่งเสริมบทบาทสตรีและความเสมอภาค ความด้อยโอกาส ความเสียเปรียบของสตรีในอีกหลาย ๆ เรื่องค่ะ ดิฉันยกตัวอย่างเช่น การเลือกตั้งส่วนท้องถิ่นระดับตำบลและหมู่บ้านที่เราพยายามที่จะผลักดันให้มีสัดส่วนหญิงชาย ๑ ต่อ ๑ ทำเท่าไรก็ไม่สำเร็จเสียทีค่ะ ดิฉันเชื่อว่าการดูแลลูกบ้านนั้นความเป็นผู้หญิงก็สามารถทำได้ดีเท่าผู้ชาย หรือเกี่ยวกับเรื่องค่าแรงและเงินเดือน ถึงแม้จะไม่มีการแยกเพศนะคะ แต่ในทางปฏิบัติแล้วผู้หญิงในตำแหน่งที่สูงเท่ากับผู้ชายได้รับเงินเดือนน้อยกว่าผู้ชายค่ะ แล้วยังถูกเลือกปฏิบัติในการรับเข้าทำงานอีก เพราะผู้หญิงมีความจำกัดมากกว่า ต้องตั้งท้อง ต้องคลอดลูก ต้องดูแลลูก เพราะฉะนั้นเป็นข้อจำกัดที่นายจ้างจะเลือกจ้างผู้ชายมากกว่าผู้หญิง กฎหมายรับงานไปทำที่บ้าน มีเสียงฝากบอกมาจากกลุ่มแม่บ้านที่เขารับงานไปทำที่บ้านนะคะ --------

เขาบอกว่าอัตราค่าแรงต่อชิ้นของสินค้าที่เขารับมาทำไม่ได้ขึ้นมาหลายปีแล้ว ตรงนี้ใครจะไปดูแลให้เขา และอีกหลาย ๆ เรื่องนะคะ ผู้หญิงเองมีภาระทางสังคมค่ะ ทั้งส่วนรวม ส่วนตัว ครอบครัว ลูก ๆ ภาระหนี้สิน ผู้หญิงต้องรับผิดชอบมากกว่า เมื่อพูดถึงภาระหนี้สิน ท่านประธานทราบไหมว่า หนี้สินนอกระบบ ในประเทศของเราตอนนี้หนักหนาสาหัสมากนะคะ ดิฉันเองได้รับโทรศัพท์จากผู้หญิงคนหนึ่งเมื่อ ๒ วันก่อน โทรมาขอความช่วยเหลือ บอกว่าก่อนหน้านี้เป็นหนี้จากการทำธุรกิจ แต่ว่าก่อนหน้านี้ขายยางพาราได้ในราคาที่พอจะเอาตัวรอดได้ อาทิตย์หนึ่งขายยางพาราได้ก็เอามาซื้อข้าวให้ลูก ๆ เอามาใช้หนี้ยังพออยู่ได้ แต่ปัจจุบันนี้เขาบอกว่าขายขี้ยาง ๕ กิโลกรัม ซื้อหมูได้กิโลกรัมเดียว เขาบอกว่าฝากบอกมาถึงท่านนายกรัฐมนตรีด้วย อุตส่าห์เปรียบเทียบให้เข้าใจง่าย ๆ นะคะว่าความเดือดร้อนของรากหญ้านั้นตอนนี้แสนสาหัสค่ะ เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว เป็นหนี้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ กระชับเข้าประเด็นดีกว่าครับ อย่าไปพูดพาดพิงอย่างนั้นเลยครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : อยู่ในประเด็นค่ะ ดิฉันต้องชี้ให้รู้ว่าปัญหาความเดือดร้อนโดยเฉพาะของผู้หญิง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมวินิจฉัยนะครับว่าเป็นการไปพาดพิง ก็ขอเตือนนะครับ เพราะฉะนั้นขอให้กระชับ แล้วอยู่ในประเด็นครับ เชิญครับ อย่าไปพาดพิงเลยนะครับ อย่าไปพาดพิงให้คนอื่นเสียหาย

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านนายกรัฐมนตรีนั้นควรจะต้องรับทราบปัญหาของประชาชนนะคะ เมื่อ ๒ ปีที่แล้ว เขามีโฉนดอยู่ฉบับหนึ่งนำไปจำนองกับหนี้นอกระบบได้เงินมา ๘๐๐,๐๐๐ บาท ตอนนี้ ๘๐๐,๐๐๐ บาท กลายเป็น ๓,๐๐๐,๐๐๐ กว่าบาท แล้วจะถูกยึดภายในสิ้นเดือนนี้แล้ว เขาถามว่าจะให้เขาทำอย่างไรนะคะ ดิฉันเสียดายค่ะ ท่านนายกรัฐมนตรีก็เป็นผู้หญิง ท่านน่าจะหยิบยื่นโอกาสดี ๆ ให้กับผู้หญิงด้วยกัน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็อย่างนี้ครับ ขอความกรุณาเถอะครับ เมื่อสักครู่วิป ๓ ฝ่ายเขาก็ตกลงกันให้ผมทำหน้าที่ตรงนี้ ดูแลเรื่องข้อบังคับ เพราะฉะนั้นบรรยากาศก็กำลังดีครับ ขอความกรุณานะครับ อย่าไปพาดพิงคนอื่นให้เสียหายเลยครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ ดิฉันต้องอภิปรายเพราะดิฉันเน้นประเด็นสัดส่วนหญิงชายค่ะ แล้วดิฉันก็ไม่ได้พาดพิงให้เสียหายนะคะ ดิฉันบอกว่าเสียดายที่ท่านนายกรัฐมนตรี

(นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ มีผู้ประท้วงเชิญครับ

นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เลย) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะคะ ดิฉันขอเรียนท่านประธานนะคะ ท่านผู้อภิปรายตอนนี้กำลังทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ที่อภิปรายต้องอยู่ในประเด็น ตอนนี้ตัวดิฉันเห็นว่าท่านจะพูดไม่ได้อยู่ในประเด็นเลย ก็อยากจะให้ท่านประธานช่วยวินิจฉัย แล้วก็บางสิ่งบางอย่าง ถ้ายกตัวอย่าง มันคนละเรื่องกัน อยากให้ท่านผู้อภิปรายช่วยไประบาย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ครับ อย่าพาดพิงกลับเอาอย่างนี้ครับ อยู่ในประเด็นหรือไม่ก็ยังพอฟังนะครับ แต่ทีนี้ไปพาดพิงคนอื่นเสียหายต้องขอเลยนะครับ ขอความกรุณานะครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันยืนยันว่าดิฉันยังอยู่ในประเด็นนะคะ เพราะดิฉันบอกว่าดิฉันขอเน้นสัดส่วนความเสมอภาคเท่าเทียมของหญิงและชาย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจะว่าอย่างไรก็ว่าไป ขอให้อยู่ในประเด็นนะครับ แล้วก็ยังอยู่ แต่อย่าไปพาดพิงคนอื่นให้เสียหายครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ผู้หญิงคนนั้นเขาฝากบอกดิฉันมาว่าเขาต้องการเรียนให้ถึงท่านนายกรัฐมนตรี

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ถ้าอย่างนั้นผมใช้ข้อ ๔๔ ต้องให้ท่านหยุดอภิปราย บรรยากาศกำลังดีครับ วิป ๓ ฝ่ายก็หารือกันด้วยข้อยุติที่ดีแล้วครับ แล้วที่สำคัญท่านแปรญัตติมาขัดหลักการด้วยนะครับ ก็ถือว่าเป็นการอะลุ่มอล่วยเอาพอสมควรเถอะครับ อย่าไปพาดพิงคนอื่นให้เสียหายเลย ขอความกรุณาเถอะครับ เชิญครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ ดิฉันขอความกรุณาเช่นกันค่ะ ท่านควรจะฟังให้จบก่อนว่าดิฉันจะพูดอะไร

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมฟังแล้วครับ มันเป็นการพาดพิงคนอื่นให้เสียหายครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันยังไม่ได้พูดให้เสียหายตรงไหนเลยนะคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าโต้แย้งเลยครับท่าน

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันแค่พูดว่าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้หญิงค่ะ แล้วก็ท่านน่าจะหยิบยื่นโอกาสดี ๆ ให้กับผู้หญิงด้วยกันนะคะ คนที่มีความรู้ความสามารถ ในพรรคของท่านก็มีหลายคนด้วยกัน ดิฉันถึงจะเปรียบเทียบให้ฟังว่าในคณะรัฐมนตรีนั้นมีนอกจากท่านนายกรัฐมนตรีที่เป็นผู้หญิงแล้วมีผู้หญิงที่เป็นรัฐมนตรีอีกเพียง ๒ ท่าน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านเอาเข้าประเด็นท่านดีกว่า อย่าไปยาวเรื่องนั้นเลยครับ เข้าประเด็นของท่านดีกว่า

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : นี่ละค่ะ ประเด็นของดิฉันก็คือ เรื่องผู้หญิงเป็นเรื่องสำคัญนะคะ ดิฉันเรียกร้องให้โอกาสกับผู้หญิงค่ะ ให้โอกาสผู้หญิงแสดงความสามารถให้มากขึ้น ให้ผู้หญิงเรานี่เป็นผู้ที่เข้มแข็งแล้วสามารถเป็นผู้ให้ต่อได้

(นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ ผมดูอยู่ ผมฟังอยู่ ไม่เป็นอะไรหรอกครับ อย่าประท้วงเลยครับ เชิญครับ

นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เลย) : ท่านประธานคะ ดิฉัน นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข สมาชิกรัฐสภานะคะ ดิฉันขอให้ท่านประธานช่วยใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๓ และข้อ ๔๔ เพราะว่าท่านผู้อภิปรายไม่ได้พูดอยู่ในประเด็นที่ท่านได้แปรญัตติเอาไว้นะคะ เพราะว่าตอนนี้เรากำลังพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๑ ที่มาของ ส.ว. นะคะ เพราะฉะนั้นสิทธิสตรี ความเท่าเทียมกัน มันคนละเรื่องกัน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมเข้าใจครับ ขอบคุณครับ เข้าใจแล้วครับ ท่านช่วยระมัดระวังด้วยนะครับ อย่าไปพาดพิงทำให้คนอื่นเสียหาย แล้วก็เข้าประเด็นเลยครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : แต่ว่าดิฉันโดนประท้วง ดิฉันเสียดายผู้ประท้วงก็เป็นผู้หญิงเหมือนกันนะคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าไปพาดพิงกลับเลยครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันกำลังจะลังจะบอกว่าเราจะต้องช่วยกันส่งเสริมให้ผู้หญิงมีความเข้มแข็งค่ะ เป็นผู้ให้ไม่ใช่เป็นผู้รับอย่างเดียว เหมือนกับนโยบายประชานิยมทั้งหลายนะคะ อย่างเช่น กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี มันเป็นชื่อแค่พัฒนา แค่ชื่อกองทุนเท่านั้นค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ผมว่าเข้าประเด็นที่ท่านสงวนไว้นะครับ จำนวน ส.ว. ที่มาของ ส.ว. อย่าขยายไปไกลถึงขนาดนั้นเลยครับ กระชับเข้าประเด็นเถอะครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันยืนยันว่านี่คืออยู่ในประเด็น ขอให้ตั้งใจฟังสักนิดเดียวนะคะ ก็จะเข้าใจว่าทำไมดิฉันต้องเน้นความสำคัญของผู้หญิง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มันออกไปไกลเกิน แล้วมันเข้าข่ายฟุ้มเฟือย ผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ แล้วท่านประธานได้วินิจฉัยแล้วครับ ก็ถือว่าเป็นที่สุด ให้ปฏิบัติตามนี้นะครับ เพราะวิป ๓ ฝ่ายก็คุยกัน บรรยากาศดีครับ คนอื่นอภิปรายผมไม่ได้ทักท้วงเลยนะครับ เพราะฉะนั้นท่านกรุณาเถอะครับ สำคัญอย่าพาดพิงให้คนอื่นเสียหายครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : คือบรรยากาศในการอภิปรายดิฉันก็ดีอยู่แล้วนะคะ แต่ว่าไม่ทราบเกิดอะไรขึ้นทำให้บรรยากาศมันไม่ค่อยดีเท่าไร ดิฉันขอพูดถึงกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีค่ะ กองทุนนี้เม็ดเงิน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ส่งเสริมศักยภาพสตรีเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น อีก ๘๐-๙๐ เปอร์เซ็นต์ให้กู้ค่ะ แล้วอย่างนี้จะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างไร งานวิจัยของสหประชาชาติและธนาคารโลกนะคะ บอกว่าสังคมควรจะเป็นโนว์เลจ เบส โซไซตี้ (Knowledge base society) หรือสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนค่ะ ดิฉันเชื่อว่าผู้หญิงไทยยังถูกเอารัดเอาเปรียบอยู่มาก ผู้หญิงไทยเองอยากขอความเป็นธรรมในสังคมอีกหลาย ๆ เรื่อง และผู้หญิงไทยเองก็อยากให้มีการเปลี่ยนแปลงด้านความเสมอภาค และการมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง ผู้หญิงไทยอยากให้รัฐบาลใส่ใจ ให้ความรู้ค่ะ ให้ความรู้ด้านสิทธิของผู้หญิง ให้ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับผู้หญิง

(ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ก็มีผู้ประท้วงอยู่อย่างนี้ครับ สรุปแล้วท่านสงวนคำแปรญัตติเรื่องผู้หญิงหรือ เอาเข้าประเด็นเถอะครับ สงวนคำแปรญัตติจำนวนสมาชิกวุฒิสภาและที่มาของวุฒิสภา เอาเข้าประเด็นตรงนี้นะครับ เตือนหลายรอบแล้วครับ ก็มีผู้ประท้วงอยู่อย่างนี้ถ้าไม่เข้าประเด็น เชิญผู้ประท้วง เชิญครับ

ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกรัฐสภา ผมประท้วงท่านประธานครับ ตามข้อบังคับ ข้อ ๕ ท่านประธานปล่อยให้ผู้อภิปราย ซึ่งจริง ๆ ไม่ได้อยากที่จะมาประท้วงให้มันขัดจังหวะนะครับ เพียงแต่ว่าตอนนี้ออกไปไกลพอสมควรแล้วนะครับ ไม่ใช่ทะเลแล้วครับ ออกมหาสมุทรแล้ว ขอให้ท่านประธานได้กำกับควบคุมดูแลให้เป็นไปตามที่วิปทั้ง ๓ ฝ่าย ได้ร่วมปรึกษาหารือกันเพื่อให้การทำงานนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้าเพื่อนสมาชิกยังไม่ฟังการเตือนของท่านประธาน ผมก็ขอให้ท่านประธานใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๔ ในการให้ผู้อภิปรายยุติการอภิปรายครับ กราบขอบพระคุณครับ

(นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ที่จริงบรรยากาศมาดีแล้วนะครับ ก็ต้องขอความร่วมมือ ท่านอรรถพรมีอะไรครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตที่จะประท้วงท่านประธานตามข้อ ๕ นะครับ ท่านประธานได้ควบคุมการประชุมโดยรวบรัดตัดตอนการอภิปรายของท่าน ส.ส เจิมมาศ ซึ่งในสภาแห่งนี้ก็เป็นที่ทราบครับว่า ส.ส. เจิมมาศเวลาอภิปรายในสภานี้ก็จะเป็นการอภิปรายที่มีคุณค่าสาระ แล้วประเด็นที่พูดก็คือประเด็นบทบาทสตรีในทางการเมืองซึ่งถูกรองรับโดยกฎหมายรัฐธรรมนูญ แน่นอนครับอาจจะเลยจากประเด็นไปบ้างแต่ผมว่ามันมีคุณค่าสาระแล้วมันเป็นปากเสียงของผู้หญิงอย่างแท้จริง ท่านต้องให้โอกาสครับ แต่ว่าถ้าท่านตัดการอภิปรายลงไปก่อนก็ไม่ได้ฟังครบกระบวนความว่าท่านเจิมมาศต้องการจะสื่ออะไร เพราะว่าสิ่งนี้เป็นประโยชน์กับสภาและเป็นประโยชน์กับผู้หญิงทุกคนในประเทศไทยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ที่จริงผมฟังอยู่ตลอดนะครับ ฟังอยู่ตลอด แล้วที่ประชุมวิป ๓ ฝ่ายก็หารือกันได้ข้อสรุปชัดเจน ทุกคนก็มอบให้เป็นหน้าที่ของผมดูแลเรื่องข้อบังคับ แล้วผมก็ขอความกรุณาว่าประธานวินิจฉัยแล้วก็ถือว่าเป็นที่สุดตามข้อบังคับด้วยนะครับ ถ้ามาทะเลาะกันอยู่อย่างนี้แล้วมันจะไปจบตรงไหนล่ะครับ แล้วใครจะเป็นคนให้คำตอบสุดท้ายล่ะ เพราะฉะนั้นทุกคนก็ตำหนิผมให้ยึดข้อบังคับ พอผมยึดข้อบังคับแล้วก็มาโต้อยู่อย่างนี้แล้วจะให้ทำอย่างไร มันก็ไม่จบ

(ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่นได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประท้วงหรือครับเชิญครับ

ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช สมาชิกรัฐสภา ผมไม่ปฏิเสธครับว่า สิ่งที่ท่าน ส.ส. เจิมมาศพูดนั้นเป็นประโยชน์ เป็นข้อมูลนะครับ

แต่นี่คือการอภิปรายในวาระที่สองของการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญเอาไว้ไปอภิปรายในการแถลงผลงานรัฐบาลดีกว่าไหมครับท่านประธาน ท่านประธานได้มีคำวินิจฉัยมาหลายครั้งแล้ว ผมก็ไม่อยากให้เสียเวลามากไปกว่านี้ ขอให้ท่านดำเนินการประชุมตามข้อ ๕ โดยเคร่งครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าพอแล้วกระมังครับ ไม่ต้องประท้วงแล้วกระมังครับ ก็ผมดูแลอยู่ครับ ขอความร่วมมือนะครับ ท่านครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ ที่ดิฉันต้องพูดถึงผู้หญิงนี้ก็เพราะว่าดิฉันพยายามที่จะบอกว่าถ้าเราให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้งทั้งหมดเหมือนที่ ส.ส. อย่างนี้นะคะ ถามว่าในรัฐสภาแห่งนี้มี ส.ส. ที่เป็นผู้หญิง ๑๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง มันก็จะกลับมาแบบนี้ค่ะ ผู้หญิงก็ไม่มีสัดส่วนที่มากพอในสภา แล้วปัญหาความเดือดร้อนของผู้หญิงและเด็กยังมีอีกหลายเรื่อง นี่คือข้อสรุปของดิฉันนะคะ ดิฉันจึงต้องพูดถึงปัญหาของผู้หญิงให้ทุกคนได้รับทราบ เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาดิฉันก็จะข้ามในประเด็นนี้ไปนะคะ ถ้ามันทำให้หลาย ๆ ท่านไม่สบายใจ ด้วยเหตุผลนี้ดิฉันจึงเห็นว่า ส.ว. ควรจะมาจากการเลือกตั้งส่วนหนึ่ง มาจากการสรรหาอีกส่วนหนึ่งนะคะ เพื่อที่จะได้ครอบคลุมทั่วถึงกับหลากหลายกลุ่มของประชากร และจะได้เข้าถึงปัญหาแล้วก็ช่วยกันแก้ปัญหาได้ทั่วถึงนะคะ

ประเด็นที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งก็คือ เรื่องความเป็นกลางค่ะ ความเป็นกลางของ ส.ว. นั้น ซึ่งมีหน้าที่ในการแต่งตั้งถอดถอนบุคคลสำคัญของประเทศค่ะ ศาล องค์กรอิสระหลาย ๆ องค์กรนะคะ เพราะฉะนั้น ส.ว. จึงต้องตั้งอยู่บนความยุติธรรม ความเป็นกลาง ซื่อสัตย์สุจริตและถ่วงดุลอำนาจค่ะ ถ้า ส.ว. เองไม่มีความเป็นกลาง ส.ว.จะไปแต่งตั้งบุคคลสำคัญของประเทศเหล่านี้ที่มีความเป็นกลางได้อย่างไรล่ะคะ แล้วถ้าต่อไปใครทำผิดก็แก้กฎหมายให้กับตนเอง เพื่อล้างผิดได้นะคะ ประเทศนี้จะเดินไปในทิศทางใดถ้ารัฐสภาแห่งนี้เป็นสภาที่ลุแก่อำนาจออกกฎหมายแก้ปัญหาให้กับตนเอง แทนที่จะไปแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ดิฉันอยากจะให้สภาแห่งนี้มองปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนมาเป็นอันดับแรก ปัญหาปากท้องของประชาชนตอนนี้เดือดร้อนมากของแพงทั้งแผ่นดิน กว่าจะได้ผ่อนรถ ----------

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ กำลังมาดีจริง ๆ ขอความกรุณาเถอะครับ ไม่อย่างนั้นก็มีผู้ประท้วง แล้วก็จะยาวอีก ขอให้สรุปเถอะครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : คือแม้แต่ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ใช่ เป็นการพาดพิงคนอื่นทำให้เสียหาย

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าดิฉันจะพาดพิง ดิฉันก็พาดพิงประชาชนตอนนี้ค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าแย้งเลยครับ ผมเห็นว่าใช้เวลามากแล้วครับ พอสมควรแล้ว ท่านสรุปเถอะครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ตอนนี้นะคะแก๊สก็กำลังจะขึ้นราคาค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขึ้นมาเยอะเลยทีนี้ท่านครับ ถ้าไม่เข้าประเด็นหรือไปพาดพิงคนอื่นให้เสียหายอย่างนี้ผมคงต้องให้หยุดอภิปรายนะครับ ผมใช้อำนาจตาม ข้อ ๔๔ นะครับ วิปช่วยดูด้วยครับ ขอความกรุณาเถอะครับ ไม่อยากให้เสียเวลา ไม่อย่างนั้นก็ประท้วงกันอยู่อย่างนี้ครับ เชิญครับ สรุปได้แล้วครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าตั้งใจฟังนะคะ ท่านผู้ประท้วงทั้งหลายฟังว่า ดิฉันบอกว่าเราควรจะแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนก่อนที่จะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วความเดือดร้อนของประชาชนนั้น

(นางสาวขัตติยา สวัสดิผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วง เชิญครับ

นางสาวขัตติยา สวัสดิผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพคะ ดิฉัน ขัตติยา สวัสดิผล ค่ะ แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันจะไม่ขอประท้วงผู้ที่กำลังอภิปรายอยู่นะคะ แต่ดิฉันอยากจะขอประท้วงท่านประธานตาม ข้อ ๕ ขอให้ท่านประธานใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔๔ โดยเคร่งครัด ใช่ค่ะ ดิฉันเพิ่งเป็น ส.ส. สมัยนี้สมัยแรกและคงตามท่านเจิมมาศไม่ได้ แต่ดิฉันเชื่อว่าสิ่งที่ดิฉันเข้าใจคือปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ท่านเจิมมาศสามารถที่จะหารือได้

และแน่นอนค่ะว่าการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญสามารถที่จะเดินควบคู่ไปได้พร้อมกับการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนกับแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ เราเดินไปด้วยกันได้นะคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านครับจะจบแล้ว สรุปเถอะครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันต้องตัดเนื้อหาออกไปทั้งหมดเพราะว่าไม่มีใครอยากฟังถึงความเดือดร้อนของประชาชน เพราะฉะนั้นดิฉันขอสรุปนะคะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้มุ่งเน้นผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาของประชาชน แต่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาของกลุ่มการเมือง มุ่งเน้นให้กลุ่มการเมืองนั้นเข้ามามีอำนาจโดยผ่านช่องทางของสมาชิกวุฒิสภาค่ะ และดิฉันก็ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญของคณะกรรมาธิการเพราะเป็นพฤติกรรมของการปล้นอำนาจนิติบัญญัติอย่างแบบเบ็ดเสร็จ ไม่เห็นด้วยกับการเปิดช่องให้ผูกขาดอำนาจ ตัดตอนอำนาจตรวจสอบ บั่นทอนความเข้มแข็งและความเป็นกลางของสมาชิกวุฒิสภา

(นางเทียบจุฑา ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ

นางเทียบจุฑา ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน เทียบจุฑา ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะ ดิฉันก็ขอประท้วงท่านประธานใน ข้อ ๕ แล้วก็ขอประท้วงผู้อภิปรายนะคะที่กำลังอภิปรายอยู่นี้ไม่ได้อยู่ในประเด็น ไม่ได้อยู่ในสงวนคำแปรญัตติไปออกทะเลเป็นนโยบายของรัฐบาล ดิฉันอยากจะนำเสนอว่าถ้าท่านจะอภิปรายนโยบายของรัฐบาลนะคะ ก็ขอให้ท่านไปยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจดีกว่า และเมื่อสักครู่ท่านพูดคำว่า ลุแก่อำนาจ ดิฉันก็ขอให้ท่านถอนคำพูดนี้ด้วยค่ะ ขอให้ท่านประธานพิจารณาด้วยค่ะ ขอบคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : จะจบอยู่แล้วละครับ เมื่อสักครู่สรุปแล้ว จะลงแล้ว เชิญต่อครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : คือถ้าดิฉันอภิปรายไปอีกก็ต้องมีการประท้วงไปอีกมากมายนะคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านอย่างนี้ ถ้าท่านไม่ไปพาดพิงคนอื่นให้เสียหาย ไม่มีใครประท้วงแน่นอน ท่านอย่าพาดพิงคนอื่นให้เสียหายนะครับ เชิญต่อเลยครับ

นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันพูดคำหนึ่งก็ถูกประท้วง พูด ๒ คำก็ถูกประท้วง ดิฉันไม่ได้พาดพิงให้ใครเสียหายนะคะ แต่ด้วยดิฉันเกรงใจท่าน ส.ว. ที่รออภิปรายอีกหลายท่าน ดิฉันก็จะสรุปนะคะ ดิฉันไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมการผูกขาดตัดตอนอำนาจของ ส.ว. และอำนาจนิติบัญญัติ ดิฉันจึงเสนอให้ ส.ว. มาจากการเลือกตั้ง ๗๗ ท่าน จาก ๗๗ จังหวัด และการสรรหาอีก ๑๒๓ ท่าน เพื่อจะได้ครอบคลุมถึงกลุ่มประชากรได้ทั่วถึง และดิฉันขอเน้นเรื่องสัดส่วนหญิงชายในการมีส่วนร่วมและความเสมอภาคค่ะ ดิฉันเห็นด้วยว่าถึงแม้ในการโหวตลงมติในวาระที่สอง วาระที่สามนี้จะเป็นเสียงข้างมากลากไป แต่การที่มีเสียงข้างมากก็ไม่มีสิทธิที่จะทำผิดกฎหมาย ก็ไม่มีความชอบธรรมในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ด้วยค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอไปต่อพรุ่งนี้เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๐๒ นาฬิกา

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันอังคารที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา	นางสาวยุพา ศิรประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	นางสาวศิรวศา เทศถมทรัพย์	ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นายสมบัติ จันทร์ไพจิตร	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๕
นางชัญญาภัค ทองมา	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางนภัสสร สุขเสริม	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวสุทธิกานต์ มั่นนุช	เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จดรายงานการประชุม

นางสาววชิราภรณ์ นันลังค์	นางสาวนภา วีรยุทธ์โกศล
นางณัฐชนก วงษ์นิล	นางสาวชญาภา ภู่ระหงษ์
นางสาวสาริศา สิงหเมธา	นางศิริลักษณ์ สุวัตถี
นางสาวศิริวรรณ สมัยสมภพ	นางศิริลักษณ์ ภูติพงศ์โสภณ
นางสาวลักขณา อนุอัน	นางจิตตานันท์ ศรีเวียง
นางสาวปัทมา แซ่ซึง	นางสาวบุศกร บุรกรณ์
นางสาวรัตนา ชินไธสง	นางสาวนิตยา พนารินทร์

กลุ่มงานชวเลข ๕
สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

(รัฐสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ รัฐสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามมาตรา ๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภาครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๒๕ วรรคสอง

(นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย)

เลขาธิการรัฐสภา

หมายเหตุ ครั้งที่ ๑ - ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป)

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม

บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกรัฐสภา
ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันอังคารที่ ๒๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

- การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๒๔๑ วรรคหนึ่ง และยกเลิกมาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔) ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

<u>การขอนับองค์ประชุม</u>

การตรวจสอบองค์ประชุม (โดยวิธีใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน)

ผลการนับองค์ประชุม มีสมาชิกอยู่ในที่ประชุม จำนวน ๓๗๔ คน

<u>หมายเหตุ</u> ปัจจุบันมีสมาชิกฯ ทั้งหมด จำนวน ๖๔๙ คน กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกฯ ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ = ๓๒๕ คน

(นายสุวิจักขณ์ นาควัชระชัย)
เลขาธิการรัฐสภา

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
กลุ่มงานรายงานการประชุม
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๓, ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๑๐
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๓๗๒
www.parliament.go.th